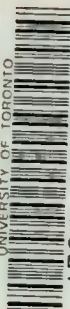
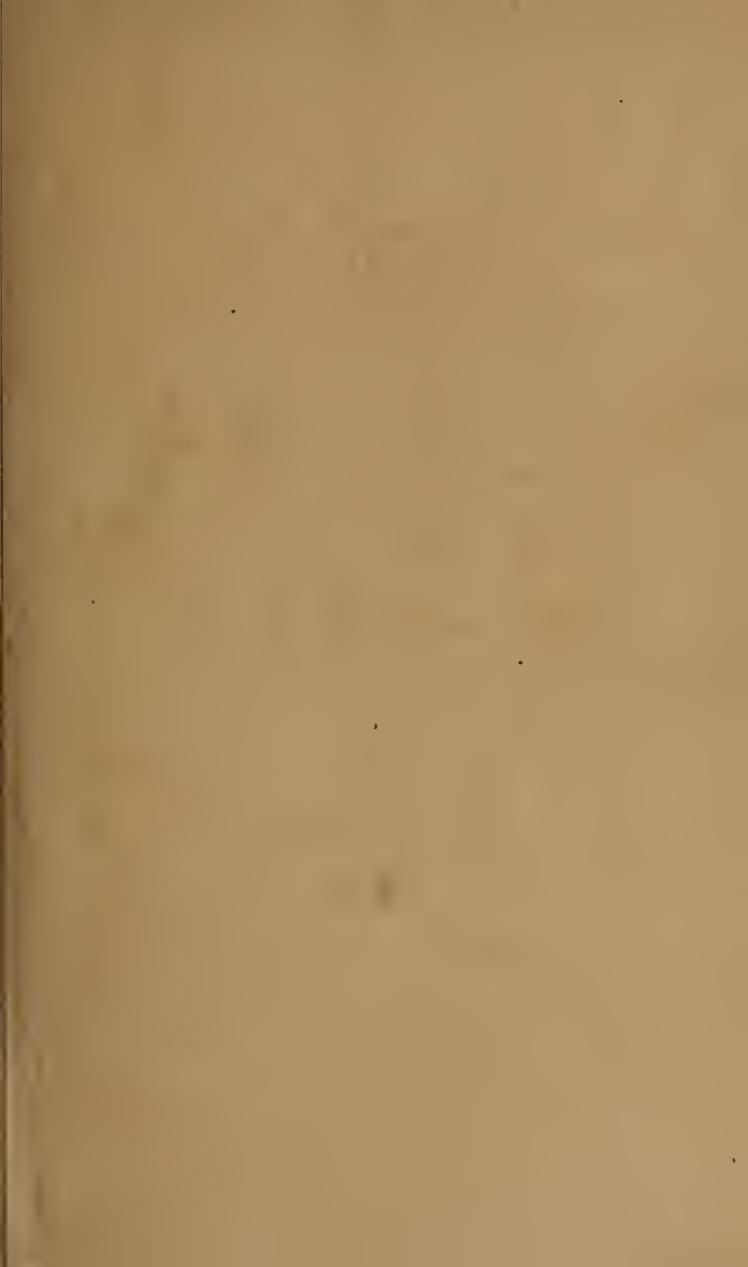

UNIVERSITY OF TORONTO

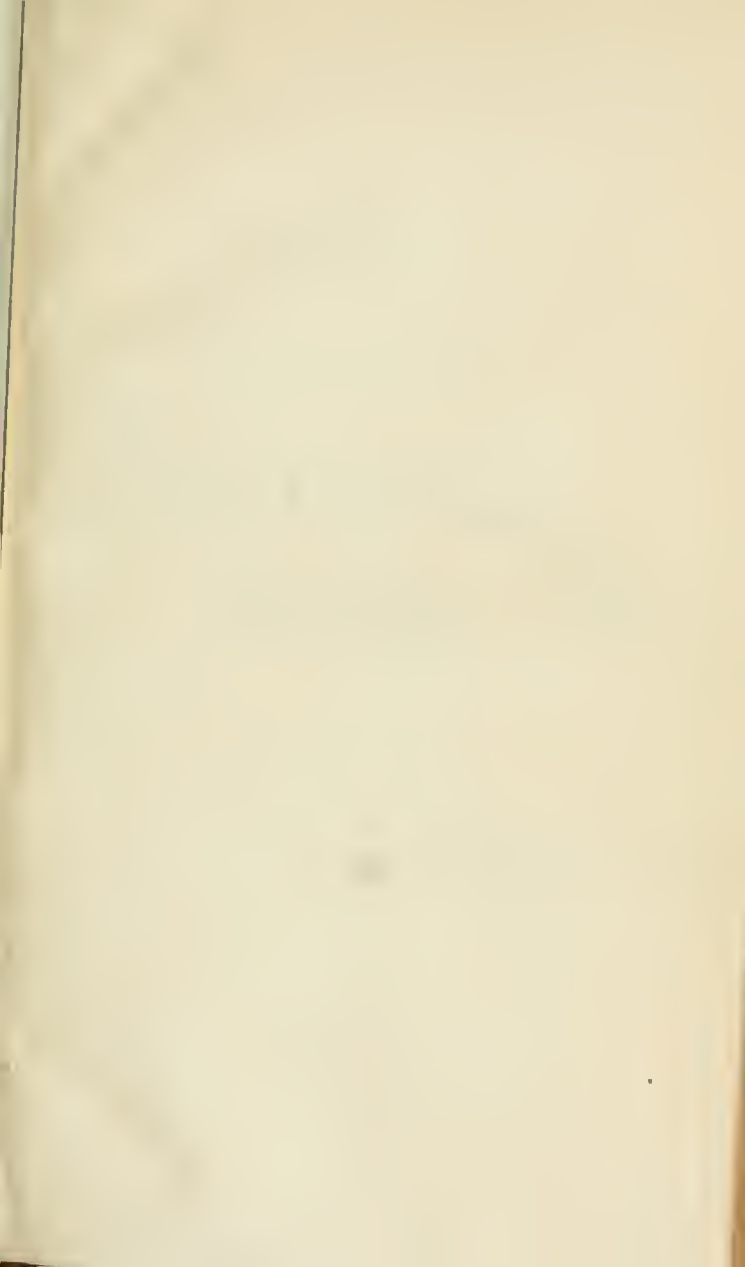
3 1761 00004236 6

Lat 21

GLOSSARIUM

LIVIANUM.

.

THE HISTORY OF

THE

EL
L7806 D-2

LIVY

(T. LIVII PATAVINI)

HISTORIARUM

QUÆ SUPERSUNT,

EX RECENSIONE

ARN. DRAKENBORCHII.

CUM INDICE RERUM.

ACCEDUNT

GENTES ET FAMILIÆ ROMANORUM,

AUCTORE R. STREINNIO.

NECNON

ERNESTI GLOSSARIUM LIVIANUM,

AUCTIUS NONNIHIL, ET IN LOCIS QUAMPLURIMIS
EMENDATUM.

TOMUS VI.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCXIII.

594

60

PA

6452

A2

1800

t.6

GLOSSARIUM

LIVIANUM.

A.

A *vel* AB, 1, 1. a clade profugus. *Quamquam possis hic etiam ob cladem explicare.*

a concione legatos dimittere, 24, 22. *pro post c.*

ab hoc sermone Paullum profectum tradunt, 22, 40.

ab infelici pugna ceciderant animi, 2, 65.

ab his præceptis concionem dimisit, 44, 34. *Plura exempla hujus præpositionis pro post positæ non attinet indicare. Res satis est nota.*

a prodigio, 1, 31. *h. e. prodigii causa.*

ab odio ad pervastandos fines ducere, 6, 4. *i. q. propter odium.*

a cupiditate, 5, 5.

ab contemptu, 6, 2.

ab ira, 10, 45.

a censu equitem, a censu peditem legitis, 34, 31. *cf. cap. 51.*

a verecundia memoriaque meritorum, 39, 49.

ab irrisu linguam exserere, 7, 10. *Sic sæpiissime Livio ab idem est, quod ob, propter et similia. cf. 6, 2. et Drakenborch. ad 26, 1, 3.*

litteræ consulum a Gallia allatæ, 32, 31. *pro e vel ex.*

nec hominibus aliud periculum quam ab semetipsis esse, 25, 28.

occidere ab Romanis etc. 42, 60. *Cf. Burmannum ad Ovid. Metam. 5, 102.*

a mari fines eorum vastati, 38, 32. *i. e. a parte maritima.*

oppidum ab terra munitum, 28, 6.

legatum a novissimo agmine adortus postremos turbavit, 31, 27.

ab arcem militem accipere, 33, 17. *i. e. in arcem, uti Drakenborchius legi volebat; vel potius: ab ea parte, qua arx erat.*

ab Romanis spes est, 21, 13. *i. e. in Romanis spes posita est.*

ab se adicere, 44, 33. *scil. præcepto, quod non exauditum erat, conjectando quidem, suspicando etc.*

ut ab irato victore, 21, 12. *intelligendum: exspectari debet.*

jus ab antiqua gente—descripsit, 1, 32. pro *repetitum descripsit*.

mentio illata ab senatu est—et Patres accēpere, 4, 8. *Pighius ad a. 310. legendum putabat: ab consulibus in Senatu.*

legati ab Ardea, 4, 7. pro *Ardeates*.

coloni a Velitris, 6, 13. —*Veliterni*.

incola ab-Tarquiniiis, 4, 3: —*Tarquinienfis. cf. 1, 50.*

cornu finistrum ab regiis, 37, 23. —*regiorum. Scilicet sæpe numero Livius hac præpositione circumscribit adjectiva tum nominum appellativorum tum propriorum. Atque etiam ipsa nomina propria et appellativa eodem modo cum eadem præpositione, ut vitentur, opinor, genitivi, a Livio jungi solent. Sic litteræ ab Tarquiniiis, 2, 3. sunt litteræ Tarquiniorum. Nec aliter intelligi debent a Porcio litteræ, 27, 39. Similiter hæc dicuntur: ad exsolvendam fidem a consule, 27, 5. ab Sabinis princeps, 1, 12. Fides enim consulis, Princeps Sabinorum, indicantur. Quamquam alias ipse Livius non nimis studiosus est genitivorum vitandorum; ut etiam negligentiores se in hoc genere haud raro præbeat. In ipsa Præfatione hæc sunt: rerum gestarum principis terrarum populi. Alibi: comites Fulvii fuisse pavoris ac fugæ, 26, 2. Item: causâ expiandæ violationis ejus templi, 31, 12. vid. Drakenborch. ad 25, 15.*

ABACTUS, vid. abigere.

ABALIENARE, 5, 42. abalienaverant ab sensu rerum suarum animos.

abalienati jure civium, 22, 60.

ABDERE, 2, 45. pugnare cupiebant; sed retro revocanda et *abden-*da cupiditas erat, ut adversando remorandoque incitato semel militi *adderent* impetum.

ascensus abditus a conspectu, 10, 14.

ABDICARE consulatum, 2, 28.

—dictaturam, 6, 18.

Claudius—quum Plautius—magistratu se abdicasset, nulla vi compelli, ut abdicaret, potuit, 9, 33.

ABERRARE, 41, 13. taurus, qui pecore aberrasset.

ABESSE publicis consiliis, 26, 13. *Oppos. adesse in consilio, 27, 46.*

res absuit a spe, 7, 7.

nec procul seditione aberant, 8, 32.

absit publica fraus, 21, 10. *i. e. non accusetur, nulla ejus mentio fiat.*

absit ibi ominis causa memoria Flaminii, 22, 39. *h. e. nolo mali ominis causa Flaminii mentionem fecisse.*

quum omnia vitæ subsidia abessent, 22, 60. *i. q. deessent, deficerent.*

tantum absuit ab eo, ut—ut et urbs reciperaretur, 25, 6.

quid abest, quin—Samnitium quoque dicto pareamus? 8, 4. *i. q. quid impedit, etc.*

ABHORRERE, 29, 6. spes ab effectu haud abhorrens. *i. e. spes certissima.*

parum abhorrens famam, 4, 44. *i. e. conveniens famæ.*

orationes abhorrent inter se, 38, 56. pro *discrepant: quæ signi-*

Ætatis huic verbo tum alibi est, quum a vel ab jungitur, tum hoc loco imprimis propter illud inter insolentius.

abhorrentes lacrimæ, 30, 44. *h. e. minus justæ ac decoræ, profectæ quippe a studio rei privatæ nimio, quum in publica jactura fuisset animus parum commotus.*

ABIGERE, 9, 36. abacta præda, equorum greges maxime abacti, 24, 20.

de hominibus raptis pecoribusque abactis, 39, 47. *i. e. furto abactis; nam pastores agunt pecus, fures abigunt. cf. 1, 7. 2, 23. et 7, 14.*

prædæ abactæ hominum pecorumque, 4, 21.

se, ut consecratos contaminatosque ab ludis—abactos esse,

2, 37.

ABJICERE, 33, 17. abjecta arma dicuntur, quæ paullo ante omiſſa.

ABIRE, 1, 26. abi hinc cum immaturo amore ad sponſum—sic erat, quæcumque Romana lugebit hostem. *vid. ire.*

trans Apenninum abierunt, 39, 2. *i. e. in regiones Transapenninas.*

telo extracto præceps Fabius in vulnus abiit, 2, 46. *vid. probabi.*

abire in alicujus mores et instituta, 1, 32.

quorum vetustate memoria abiit, 2, 4. *i. e. nomina eorum ignorantur.*

fides abiit, 3, 10. *i. q. parum probabile est.* Quia occisione prope occisos Volſcos et Æquos movere sua sponte arma poſſe, jam fides abierit. *Pro jam f. abierit vulgo est id fides abierit: quod ita explicat Gronovius: id factum esse, fides abierit. Atqui non quæretur de sensu, sed de auctoritatibus usus loquendi. Ipse Dukerus alia exempla desiderabat.*

ABLATUS, 9, 6. ablatosque cum armis animos.

ablatus eques, 30, 18. *h. e. qui procul est, ut cominus cum eo pugnari nequeat. Opponitur equiti permixto.*

ablatus domum, 3, 13.

quum effuſe omnes fugerent, se quoque turba ablatum, 26, 3.

ablato—a plebe consulatu, 7, 18. *i. e. erepto plebi.*

ABLEGARE, 5, 2. remotam in perpetuum et ablegatam ab urbe et ab republica juventutem.

nos—a penatibus nostris ablegatos tenet, 7, 13.

eam (plebem) procul urbe haberi atque ablegari, 4, 58.

pueros venatum ablegavit, 1, 35.

ABLEGATIO juventutis ad Veliternum bellum, 6, 39.

ABNUERE imperium, 3, 66. *it. de delectu,* 3, 38.

mollius eadem illa abnuere, 30, 3.

cui cedenti certamenque abnuenti etc. 27, 4.

manu abnuere, 36, 34.

abnuere sequi in Africam, 30, 20. *pro negare, se in A. secutum esse.*

quæ ne accipere abnuant—se orare, 22, 37.

ABOLERE societatem, 8, 27. *i. q. tollere, dirimere.*

tentationemque eam fore abolendi sibi magistratus, 3, 38.

abolivit nomen vetustate, 1, 23. *i. q. abolitum est.*

cujus rei prope jam memoria aboleverat, 3, 55. pro *interierat*, *sublata erat*. cf. 8, 11.

omnibus cladis Caudinæ nondum memoria aboleverat, 9, 36. pro *exciderat*, *exempta erat*.

nec jam in secreto modo atque intra parietes abolebantur Romani ritus; 25, 1. *i. e. non colebantur, sed mittebantur*.

ABOMINARI, 6, 18. bene facitis, quod abominamini: dii prohibebunt etc. pro *quod abominando dicitis*: d. p.

Licinius tertia etiam clade, quæ ad Cremeram accepta est, abominandam eam curiam facit, 9, 38. *i. e. effecit, ut male ominata ea curia esse putaretur, in qua sub initium jam aliquot infelicitium annorum senatus habitus esset, ut consilia de summa republica inirentur*.

ABRIPERE, 22, 6. sublatis raptim signis, quam citatissimo poterant agmine, sese abriperunt.

Lentulum inter tumultum abripuit equus periculo, 22, 49.

ABROGARE, 34, 1. pro lege, quæ abrogabatur, ita disseruit. *i. e. quæ abroganda videbatur, quæ in disceptationem venerat*.

quæ in pace latæ sunt (*leges*), plerumque bellum abrogat; quæ in bello, pax, 34, 6. *i. e. efficit, ut abrogentur*. Ceterum an abrogare legi uspiam dicatur ab optimis scriptoribus, super eo vid. *Drakenborch*. ad 9, 34.

altera (*lege*) fidem abrogari, cum qua omnis humana societas tollitur, 6, 41.

ne cum ea (*lege*) pudorem sanctitatemque feminarum abrogemus, 34, 6.

plebeiscitum, quo oneratus magis, quam honoratus sum, primus antiquo abrogoque, 22, 30.

ut imperium regi abrogaret, 1, 59. cf. 33, 16.

de abrogando imperio Fabii, 22, 25. cf. 27, 20.

Macedonicæ legiones, suo abrogato, triumphos alienos spectabunt? 45, 39. *Debebat esse: antiquato i. e. non concessio, quia rogatio contra Paulli triumphum lata fuerat: nam abrogari, nisi quæ adhuc existerunt, proprie nequeunt*.

ABRUPTUS, 21, 36. in mirandam admodum altitudinem abruptus erat.

abrupta omnia inter victoriam mortemque certa desperatione, 21, 44. *i. e. ancipitia, prærupta, præcipitia, periculosissima*. His enim verbis promiscue utuntur optimi quique scriptores.

ABSCEDERE, 24, 37. nec ab armis aut loco suo miles abscedebat.

ut abscesserit inde dictator, 22, 25. *i. q. e. castris discesserit*.

abscedi non posse ab hoste, 22, 33.

abscedere muneribus, 9, 3. (*de fene*)

— incepto, 9, 41.

— vestigium ab Hannibale, 27, 4.

— a Capua, 26, 3.

nec ante abscessum est etc. 29, 2.

si urgemus obsessos, nec ante abscedimus, 5, 4. *it.* 45, 6.

quantum mare abscedebat, 27, 47. *i. e. qu. annis in mare abscedebat*.

ABSCINDERE, 9, 23. nos omnium rerum respectum, præterquam victoriæ, nobis abscindamus.

abscissæ rupes, 32, 5.

faxum abscissum rupibus, 32, 4.

ea res barbaros miraculo terruit abscissæ aquæ, 41, 11.

nec natura quidquam satis arduum aut abscissum erat, quod hosti aditum ascensumque præberet; omnia fastigio leni subvexa, 25, 36.

prope abscissa res erat, 35, 32.

abscissa omni spe, 35, 45. *cf.* 4, 10.

Omnino sciendum est, valde variare Livii editores in verbis abscitus et abscissus, quum a diversis verbis abscido et abscindo ducantur; inter quæ tamen quale discrimen statuerendum sit, non satis constat ipsi Drakenborehio, quem videre licet ad 31, 34. Itaque optimum factu fuerit, qua scribendi ratione uti semel cæperis, eam ubique servare.

ABSENS, *creatus magistratus Livio subinde dicitur is, qui in urbe ille quidem, sed non in campo Martio præsens fuerat: vid. 4, 42. ibique interpretis.*

ABSISTERE ab signis, 27, 45. *i. q. excedere ex ordinibus.*

— obsidione, 9, 15.

— incepto, 25, 5.

nec ante continuando abstiit magistratu, 9, 34.

numquam Nero vestigiis hostis abstiterat, 27, 42.

spe labefactandæ fidei haud abstitens, 24, 20.

abstiterent imperare iis, etc. 7, 25.

ABSOLVERE beneficium suum, 2, 2. *h. e. ut ei ad perfectionem nihil defit.*

rei facti adversus nobilium testimonia egregie absolvuntur, 9, 26.

ABSONUS, 7, 2. nec absoni a voce motus erant.

nihil absonum fidei divinæ originis divinitatisque post mortem crediæ fuit, 1, 15.

ABSTINERE, 9, 5. vix ab iis abstinerent manus.

ne ab obsidibus quidem—iram belli hostis abstinuit, 2, 16. *cf.* 8, 19.

duobus—omne jus belli Achivos abstinuisse, 1, 1. *Interpretum alii duobus in casu tertio, alii in sexto accipiunt.* Horat. Sat. ii. 3.

202. abstinuit vim Uxore et gnato.

Romano bello fortuna eum abstinuit, 8, 24.

a cetera præda Fabius militem abstinuit, 4, 59. *cf.* 38, 23.

ut excederet Asiæ urbibus—abstineret liberas omnesque Græcas, 33, 34.

ABSUMERE, 9, 32. prælium multos utrimque absument. *cf.* 10, 1.

gurgitibus absument sunt, 21, 56.

ubi avunculus ejus nuper Epiri rex Alexander absumentus erat, 9, 17.

nisi mors—eum—absumentisset, 23, 30. *(de morte naturali)*

in eadem dignitate et Nabin futurum fuisse, nisi eum suus primo furor, deinde fraus Ætolorum absumentisset, 37, 25.

ABUNDARE, 5, 34. is, quod ejus ex populis abundabat, Bituriges, Arvernos—excivit.

ut abundans multitudo vix regi videretur posse. *Ibid.*

ABUNDE, 8, 29. genus omne abunde bello Samnitibus par. (*Marfi*)

AC, *sequente Vocali*, 41, 24. *Drakenborchius et Creverius legunt et.*

oculisque simul ac mente turbatum, 7, 26.

senatuique vobisque et sociis ac nomini Latino, 31, 7.

ACCEDERE, 8, 32. ex inferiore loco ad tribunal accessit. *i. e. tribunal ascendit.*

lectores ad eum accedere iussit, 24, 9.

unde nec ad nos nomen famaue ejus accedere possit, 21, 10.

quo aliæ partis hominibus animus accederet, 24, 27.

magis accessurum utrumque, 44, 36. *i. e. ausum iri, scil. lassitudinem ac fitim. Paulo post: quantum increfceret æstus.*

ACCELERARE, 23, 28. quantum maxime accelerare poterat. (*absolute dictum*)

ACCENDERE, 2, 12. accensus focus. *i. q. in quo ignis accensus est.*

accensa vis venti, 21, 58.

accendere ardorem pugnae, 23, 46.

accensi rabie, 25, 37. *ii. in rabiem, 29, 9. ii. spe prædæ,*

9, 31.

luce prima prælium ingens accensum est, 25, 13.

quod (*prælium*) accensum ab desperatione hostium fuisset, 6, 3.

quæ (*fames*) mutas accenderet bestias, 25, 13.

certamine accenso, 1, 57.

Numida—spem accendit Campanis, etc. 26, 4 *cf.* 24, 35.

spe ingentium donorum accensos—dimisit, 21, 48.

ad libidinem et contumeliam animum accenderunt, 8, 28.

ACCENSERE, 1, 43. in his accensi cornicines tibicinesque (*vel potius tubicinesque; nam tibiæ in militia Romana nullus usus fuit.*) Ceterum illa verba in his accensi ita sunt intelligenda; *adjectæ sunt aliæ centuriæ in quas relati erant cornicines tubicinesque. Itaque in his pro in hos accipiendum, quod est, his accensi sunt, quemadmodum legi debere præter necessitatem phœuit viris doctis. Apud Ciceronem quidem legitur: in grege annumerari. Or. pro Rosc. Amer. cap. 32.*

accensi (*in legione*), 8, 8. *i. e. supernumerarii, qui nostris dicuntur. Ministeria magistratuum inter apparitores forte similem ob causam accensi dicti sunt.*

ACCESSIO, 30, 12. utrius regum duorum fortunæ accessio Sophonisba esset.

quæ parva bene gestæ rei accessio erat, 30, 40.

accessio Punici belli (*Syphax*), 45, 39. *cf.* 7, 30.

qui duorum hominum noxæ civitatis accessionem facitis, 45,

26. *i. e. civitatem erroris duorum hominum culpam ferre vultis.*

ACCIDERE, 44, 31. accidens genibus prætoris.

ab omni parte accidebant, 2, 50.

- imber—lentior deinde æqualiorque accidens auribus, 24, 46.
 fama accidit, 32, 30.
 accidit vox (*ex aliquo loco*), 27, 15.
 ut vox etiam ad hostes accideret, 10, 41.
 concitator accidens clamor, 10, 5. *cf.* 40, 32.
 clamor Romanus haudquaquam ignotus ad aures accidisset,
 26, 40. *cf.* 27, 15.
ACCIDERE, 8, 29. prælio uno accidit Vestinorum res.
 robore juventutis suæ acciso, 7, 29. (*de Campanis.*) *vid. acci-*
fus.
ACCINGERE, 6, 35. accingendum ad eam cogitationem esse.
 (*simpliciter dictum*)
 gladiis accincti, 40, 13. *nisi vero legendum succincti. Littera*
S. forte absorpta a finali præcedentis verbi. Inde pronum fuit ac-
cincti scribere.
ACCIPERE in civitatem, 4, 3. *cf.* 6, 4. *Sic etiam recipere et susci-*
pere dicitur. vid. infra in h. v.
 — in amicitiam, 7, 30. *cf.* 8, 25. 9, 41. 38, 39.
 — in deditionem, 33, 20. *cf.* 9, 16.
 — in patriciorum numerum, 4, 3. *cf.* 10, 8.
 — in societatem, 9, 15.
 — in fidem clientelamque, 26, 32.
 multitudinem armatorum acceperunt, 31, 23. *cf.* 21, 8.
 diis velut non accipientibus in eum annum censuram, 6, 27.
i. e. non probantibus.
 diis auctoribus in spem suam quisque acceptis, 21, 45.
 animo magis, quam vultu, ea crimina accipiebat, 40, 5. *h. e.*
dis simulabat vultu offensionem.
 hostem in Italiam accipere, 31, 7. *cf.* 5, 5. 27, 40.
 præsidium eorum in urbem acceperant, 9, 16.
 quum Karthaginiensem matronam domum acceperit, 30, 13.
 initium pugnae accipere nec cedere, 38, 25.
 accepto exercitu, 45, 41. *cf.* 9, 22.
 bellum integrum accipere, 32, 6. (*de duce*)
 integri profligatam pugnam acceperunt, 38, 25.
 amnis ingens fugientes accepit, 29, 32.
 acceperunt tumuli Romanos victores, 38, 21. *cf.* 9, 40.
 jugum accipere, 31, 29. *cf.* 43, 17.
 regno prope per largitionis dulcedinem in cervices accepto,
 4, 12.
 censum accipere, 29, 37. *cf.* 39, 44.
 apparebatque accipi legem, 10, 9.
 aut omnia accipe, aut nihil fero, 6, 40.
 apparatis accipere (*excipere*) epulis, 23, 4.
 id a plerisque in omen magni terroris acceptum, 21, 63.
 in majus accipere, 4, 1. *h. e. augere opinione.*
 accipere nomen, 9, 46. *i. e. judicare alicujus petitionem legiti-*
mam et ad petendum admittere.
 si suum nomen dictator acciperet, 27, 6.
 preces suas acceptas ab diis immortalibus ominati, 42, 30.
 læto conditionem accipienti, 29, 1. *pro læte, lubenter.*

ne penes ipsos culpa esset cladis forte Gallico bello acceptæ, 5, 36. *i. e. accipiendæ, uti et nonnulli voluerunt legi. Sensus autem idem est. Nam haud raro conditionaliter talia sunt accipienda. Ita h. l. si accepta esset.*

visendaque quæ nobilitata fama magis auribus accepta sunt, quam oculis noscuntur, 45, 27.

acceptum ab uno pavorem plures per urbem serunt, 9, 24.

pugnatum ad Lilybæum susasque et captas hostium naves accepere, 21, 50.

ACCIRE, 10, 19. ne collegæ auxilium, quod acciendum ultro fuerit, sua sponte oblatum sperneretur.

ACCISUS, 3, 10. Æquos, etsi accisæ res sint, rescire exercitus. *cf. 21, 25.*

Latinorum etsi pariter accisæ copiæ (*exercitus*) sint, 8, 11.

ACCLARARE, 1, 18. uti tu signa nobis certa acclarassis. *i. e. conspicua facias.*

ACCLINARE, 44, 3. castra tumulo—sunt—acclinata.

acclinaturos se ad causam senatus, 4, 48.

ACCOLA, 26, 24. Philippum eis et Macedonas graves accolae esse.

ACCRESCEERE, 1, 54. quantum—dictis factisque omnibus ad fallendum instructis vana accresceret fides.

ACCUBARE, 39, 43. illam infra eum accubantem. *h. e. in finis consulis recubantem. Sic Cicero Epp. Div. 9, 26. infra Eutrapelum Cytheris accubuit.*

ACCURATE, 44, 35. quo quæque accuratius curantur, eo facilius loquacitate regionum ministrorum emanant. *cf. 42, 45.*

ACCUSARE Ætolorum consilia, 36, 29. *i. e. reprehendere.*

consules, veluti dicta die, accusant, 44, 22.

ACCUSATIO, 33, 47. subscribere odiis accusationibusque Hannibalis. *i. e. quæ Hannibali intentabantur.*

ACCUSATOR, 8, 32. eundem accusatorem capitis sui ac iudicem esse.

ACCUSATORIUS, 2, 61. semel causam dixit, (*Appius*) quo semper agere omnia solitus erat, accusatorio spiritu.

ACER, 9, 6. vultus indignitate rerum acrior.

vexari ac subigi multo acrius, 5, 2.

Sempronius—longe tum acerrimus juvenis, 37, 7.

ACERBUS, 7, 3. delectu acerbo juventutem agitavit.

ACERVATI cumuli hominum, 5, 48. *cf. 22, 27.*

in hoc immenso aliarum super alias acervatarum legum cumulo, 3, 34.

ACETUM, 21, 37. ardentiaque saxa aceto putrefaciunt. *Acetum fuit potus militaris. Inde non mirum, quomodo id Karthaginensibus, tantaque ejus copia, ad manus fuerit.*

ACHÆI, 38, 29. pro funditoribus ex Achaia. Similiter Thraces dicuntur gladiatores e Thracia, aut Threicio more pugnantes. Sic Indus pro rectore elephantum. *vid. Indus.*

ACIES, 8, 9. pavorque cum illo latus signa primo Latinorum turbavit, deinde in totam penitus aciem pervasit. *Hæc signa, aciei quippe opposita, intelligenda sunt prima signa, et sic forte legendum.*

Cui quidem emendationi non repugnat, quod 24, 16. antesignani—signa perturbata—tota impulsæ acies deinceps commemorantur. Nam et in hoc loco signa pro signis primis accipienda videantur.

dextra omnis acies extra prælium eminens cessabat, 27, 48. *Acies i. q. cornu. Sic 9, 40. dextrum cornu, dictatoris acies. cf. 23, 29. Sed illud eminens male habet Drakenborchium; ut malit aut imminens, ex auctoritate vel unius codicis, aut, de sua emendatione, eminus legi. Enimvero vulgata lectio commode accipi potest aut de loco edito, in quo acies collocata fuerit, aut sic, ut eminens idem sit, quod prominens acies, 22, 47. ubi de cuneo sermo est. Illic rationi contrarium videatur, quod verbo eminenendi in sit notio exstantis, sursum spectantis etc. At non semper in sit. Apud Ciceronem etiam genæ, oculi eminentes dicuntur.*

aciem ostendere, 29, 2.

acies aperta, 38, 41. *i. e. explicati ordines.*

in campos delata acies, 9, 37.

fluctuans et instabilis acies, 9, 35.

quo se fusa acies contulerat, 9, 16.

cæsa acies pro diruto muro pugnans, 31, 17.

condensam aciẽm irrumpere, 26, 5.

sine præcepto ullius sua sponte struebatur acies, 9, 31.

vanior hostium acies, 2, 47.

acies iusta, 10, 14. *Oppos. improviso tumultui, i. e. impetui ex insidiis.*

acie dimicatum, 7, 29.

acie pugnatueros, 7, 14.

etiamsi pugnando acie vicisset, 44, 39.

quod nec in acie ancipiti usquam certaverant prælio, 5, 41.

segnitia Græcorum non committentium se in aciem, 7, 26.

egredi in aciem, 10, 12. *scil. e castris. Et acies haud dubie hic significat locum, campum ubi pridie pugnatum fuerat.*

nonum se annum jam velut in aciem adversus optimates—stare, 6, 39.

ire in aciem, 7, 32.

acie excedere, 31, 17. *i. e. pugna.*

acie expugnare, 33, 8. *(Macedonas)*

—depugnare, 9, 39.

ACQUIESCERE, 4, 60. rem familiarem saltem acquiescere eo tempore, quo corpus addictum atque operatum reipublicæ esset. *i. e. non minui per absentiam in castris.*

ACTIO movebatur, 5, 24. *i. e. mentio ejus fiebat.*

ratus locum tribuniciis actionibus datum, 3, 9.

actio consularis, 4, 55. *i. e. delectus etc.*

multis actiones et res peribant, 39, 18. *h. e. non erant iis spatium respondendi.*

ACTOR, 7, 2. idem scilicet (*Livius*) quod omnes tum erant, suorum carminum actor.

actores Atellanarum, *ibid.*

ACTUARIÆ naves, 25, 30. *i. e. quæ velis simul ac remis aguntur.*

ACTUS, *37, 27. sub verberibus acti necantur.

- ACTUS, 7, 2. sine imitandorum carminum actu. *vid. imitari.*
 histrionibus fabellarum actu relicto, *ibid.*
- ACTUTUM, 29, 14. quam (*matrem Idæam*)—actutum in Italia fore nunciaverat.
- ACUERE, 10, 45. hujus propinquitas populi acuit curam Patribus, ut etc.
- ACULEUS, 23, 42. te ad unum modo ictum vigentem, velut *aculeo emissō*, torpere. *Hanc lectionem recte tuetur Gronovius, quum ante legeretur jaculo. Verum, præter Ciceronem et Curtium, ipse Livii auctoritate utendum erat, 45, 37. ubi hæc leguntur: hæc ad militum animos stimulandos aliquem aculeum habent.*
- AD regem impetum facit, 1, 5.
 ad ducis casum perculsa multitudo, 9, 22.
 ad præsentem terrorem deficeret, 9, 2.
 ad pecora, 1, 4. *i. e. in pascuis.*
 ad famam obsidionis delectus haberi coeptus, 9, 7.
 ad spem vulgatæ clementiæ defecerunt, 36, 12. *cf. 2, 45.*
 seu ad metum virium, seu ad spem veniæ quum dedidissent se, 36, 13.
 ad desiderium, 1, 7. *pro desiderio. Sæpius enim prorsus abundat.*
 ad gratiam ac libidinem, 9, 30. *i. e. cum partium studio.*
 ad vulgus ingratum judicium, 1, 26. *cf. 24, 32. pro vulgo s. apud v.*
 matronas ad populum stupri damnatas, 10, 31.
 ad multitudinem efficax deorum metus, 1, 19.
 ad multitudinem castigationem satis esse, 28, 26.
 res habitura plus famæ ad posteros, quam fidei, 2, 10. *cf. 5, 6.*
 furiarum ac formidinis plena omnia ad hostes esse, 10, 29. *cf. 7, 7.*
 non ad maritimos modo populos, sed, in mediterraneis quoque ac montanis, ad ferociiores jam gentes valuit, 21, 60.
 producti ad populum, *apud* præoccupatos Locrensiū clade animos, nullum misericordiæ locum habuerunt, 29, 22.
 Romanis ad manum domi supplementum erat, 9, 19.
 ad fidem difficile, 3, 5.
 cur ad majora tibi fidamus, 24, 8.
 qui aliunde stet semper, aliunde sentiat, infidus socius, vanus hostis, ad Faleriorum Pyrrhivæ praditorem tertium transfugis documentum esset, 24, 45. *h. e. additum ad illa duo exempla.*
 ut legatum—ad exercitum pro consule relinqueret, 8, 33. *cf. 29, 20.*
 ad exercitum res invidiæ fuit, *3, 32.
 ad plebem vana auctoritas, 3, 21.
 ad tribunos plebis adit, 40, 29. *vid. adire.*
 ad hostes bellum parare, 7, 7.
 — edictum adesse, 27, 13.
 — edictum convenire, 34, 56.
 — parentes restituere, 2, 49.
 causæ criminum ad plebem, 5, 20.

- ad quam rem, 37, 16. *i. e. cujus rei causâ.*
- Roma est ad id potissimum visa, 1, 34.
- ad ostium portus est investus, 35, 39.
- tribuni militum ad legiones, 7, 5. *i. e. legionarii.*
- ad id quod, 44, 37. *i. q. præterquam quod.*
- puberes ad triginta, 9, 29. *it. 37. cf. 10, 17. (circiter)*
- quum ad id dubios fervassent animos, 21, 52. *pro adhuc, ad id usque tempus. Sic 9, 15. gens dubiæ ad id voluntatis dicitur.*
- levinribus et ad id fabrefactus navigiis, 37, 27. *i. q. ad id negotium, eo consilio, scil. celeriter effugiendi persequentibus.*
- ad hoc fecimus consullem ut etc. 45, 39. *i. e. propterea, ideo, ob hoc. cf. 2, 11.*
- ducentos equites. *Ad hoc* mille et quingenti pedites etc. 42, 1. *pro præterea.*
- ad ludibrium consalutari eum regem iussit, 36, 14. *i. q. ludibrii causâ.*
- ad contumeliam inexpertus, 6, 18.
- bello quoque bonus ad cetera, 30, 1. *it. vir ad cetera egregius, 37, 7. i. e. super, præter.*
- arma Tusculum ad supplementum decernerent, 3, 42. (*præter*)
- occasio ad rem gerendam, 37, 26.
- servi ad remum, 34, 6. *i. e. remiges.*
- milites ad naves, 22, 19. *pro sociis navalibus. Alibi autem milites opponuntur sociis navalibus proprie dictis.*
- homini, non ad cetera l'unica ingenia callido, ut persuasit, 22, 22. *i. e. in comparatione cum ceteris.*
- ADACTIO, 22, 38. legitima iurijurandi adactio. *i. e. ad iurjurandum.*
- ADÆQUARE, 1, 29. omnia testâ adæquat solo.
- quibus duobus operibus vix nova hæc magnificentia quidquam adæquare potuit, 1, 56.
- ADÆQUE, 4, 43. ut, *quemadmodum* in tribunis—usi sint, *adæque* in quæstoribus liberum esset arbitrium populi.
- ADAPERIRE, 5, 21. adaperto cuniculo.
- adapertæ fores portæ, 25, 30.
- adapertis forte, quæ velanda erant, 45, 39.
- ADAUGERE, 10, 23. facto egregio magnifica verba adauxit.
- ADCISUS, *vid. accusus.*
- ADCLARARE, *vid. acclarare.*
- ADCLINARE, *vid. acclinare.*
- ADCOLA, *vid. accola.*
- ADCURATE, *vid. accurate.*
- ADDERE, 4, 25. ne cui album in vestimentum *addere* petitionis liceret causâ. *Forte i. q. indere. Sic certe alii scriptores loquuntur.*
- additi eodem haud ita multo post novi cives, 1, 33.
- adderet eo triginta naves, 27, 22.
- adde huc, 7, 30.
- additus nomini honos, 2, 2.
- eodem anno duæ tribus additæ, 7, 15.

ut adversando remorandoque incitato semel militi adderent impetum, 2, 45.

viro forti adde virgas, et in eum primum lege age, 26, 16.

animos ad non patendum addebat, 41, 10.

pars addere gradum, 10, 20. *i. e. festinantius pergere.*

haud parvum vestigial inopi ærario additum, 7, 16.

ADDICERE, 1, 36. aves addicunt. *al. admittunt. cf. 22, 42.*

in servitutem addicere, 3, 56. *Verbum proprium de Prætoribus, qui rem aut hominem alteri tradit. Id quum fieret etiam in debitoribus, qui non essent solvendo, inde hi quoque addicti Livio dicuntur. c. c. 6, 15. prohibendo judicatos addictosque duci. cf. 2, 23.*

ADDUBITARE, 2, 4. de legatis paullulum addubitatum est.

Appium addubitasse ferunt, cernentem, seu pugnante, seu quieto se, fore collegæ victoriam. 10, 19. *cf. 8, 10.*

ADDUCERE ad effectum aliquid, 33, 33. notitiamque eam brevi—in familiaris amicitiae adduxerat jura, 1, 34. *h. e. effecerat ut ex noto familiaris fieret. Si quidem sanus locus. Forte legendum: notitiaque eum brevi in f. a. a. jura.*

supplementum ab Roma adduxit, 9, 33.

in quod discrimen rempublicam adducerent, 3, 17.

ad ultimum discrimen adducere, 45, 8.

pecuarios ad populi iudicium adduxerunt, 33, 42.

interrogant, ecquid aurum secum adduxisset, 44, 26. *pro attulisset.*

ADEDERE, 1, 7. Pinarii, extis adesis, ad ceteram venirent dapem.

ADEO spreta In tempore gloria interdum cumulator redit, 2, 47. *pro etenim, cum vi aliqua. cf. 8, 37. Sic solet αὐτως Græcis dici.*

ADEOQUE, 22, 32. Adeoque inopia est coactus Hannibal, ut—Galliam repetiturus fuerit. *Valde arridet emendatio Burmanni, ad Lucan. 7, 406. eoque inopiæ legentis.*

ADEQUITARE, 9, 22. eo ferocius adequitare Samnites vallo. *Alii: obequitare.*

ut prætores inter tumultum pavidum adequitaverint Syracusas, 24, 31. *Hic etiam alii obequitaverint, alii abequitaverint legi volunt.*

ADESSE, 45, 28. iussis Amphipolim adesse. *nisi vero malis cum Dukero Amphipoli. Sic enim legitur initio cap. sequentis.*

Etrusci omnibus copiis aderant, 10, 5. *i. e. cum o. copiis.*

aderat iudicio dies, 3, 12.

ingens aderat certamen, 3, 10.

suus cuique animus—adhortator aderat, 9, 13. *cf. 28, 19.*

qui auspicio adest, 10, 40. *de pullario, qui præest. Sed illud verbum de sacris usitatus.*

si felicitas adesset, 30, 32.

dii hominesque illi adfuere pugnae, 7, 26.

maiores multo victoriam, quam cujus ex spoliis dona portarent, adesse populo Romano, 29, 10.

dictator intercessionem adero, 6, 38. *i. q. ei auxilio ero.*

nostrisque et nunc querelis adsint (dii) et mox armis, 3, 25. *i. e. querelas propitii audiant, et arma juvent.*

adesse in foro, 3, 14. *scil. plebis hominibus. cf. cap. 44. ubi, qui aderant, et advocati eodem sensu dicuntur.*

ADFATIM, ADFFECTARE, ADFFECTUS, ADFERRE, ETC. *vid. affatim, affectare, affectus, etc.*

ADHIBERE, 5, 6. belli necessitatibus eam patientiam non adhibebimus, quam vel lusus ac voluptas elicere solet.

vivo tibi ea disciplina a me adhibita esset, 1, 28.

cos uno tumultu contegerent, adhiberentque humatis titulum, 26, 25.

ADHORTATOR, 7, 32. audiendus dumtaxat magnificus adhortator.

suus cuique animus, memor ignominiae, adhortator aderat, 9, 13.

ADJACERE, 7, 12. maxime qua ex parte Etruriam adjacent. *Forma sane durior et insolentior. Ea certe non usi sunt, nisi poetæ et scriptores ævi.*

ADJECTIO illiberalis, 38, 14. dicitur de eumentibus, quum parce nimis, et per gradus quasi minutos assurgunt ad pretium rei comparandæ destinandum, in quo acquiescere venditor possit.

ADIGERE, 27, 49. fabrilis scalprum—ipso in articulo—quanto maximo poterat ictu, adigebat.

omnes juniores sacramento adigit, 9, 29. *it. cap. 43. cf. 6, 32.*

jurejurando adegit, numquam amicum fore populo Romano, 35, 19. *i. e. adegit, ut sponderet etc.*

ADJICERE, 10, 7. eos viros, quos—honoraritis—pontificalia atque auguralia insignia adjicere. *scil. sibi, addere superioribus insignibus.*

adjiciebat huic muneri agri aliquantum, 2, 41. *i. e. adjiciendum concesserat.*

fessis tædio tot malorum, nivis etiam casus ingentem terrorem adjecit, 21, 35.

adjecitque poenæ celeri juxta infantes, 24, 5. *i. e. pariter puniti.*

aliquantum ea res duci famæ et auctoritatis adjecit, 44, 33. *i. e. addidit, conciliavit.*

ADIPISCI, 6, 8. malis consiliis pares adepti eventus.

quos sequebantur, non sunt adepti, 24, 1.

facile sunt adepti fessos, 2, 30. *it. cap. 64.*

adeptusque eum—ita circumvenit ut etc. 29, 32. *cf. 27, 2.*

ADIRE ad dilceptionem populum R. 41, 23.

ad eam partem urbis, qua adierant, 10, 34. *scil. ad urbem.*

scriba ad tribunos plebis adit, 40, 29. *Sic legunt Gron. Crev. Sane insolentior dictio.*

in faucibus, quæ Tempe adeunt, 42, 54.

ADITUS, 44, 6. omnesque aditus aperit bello.

summotor aditus, 45, 29. *vid. summotor.*

rari aditus (*scil. decemviri erant*) colloquentibus difficiles etc.

3, 36.

ADJURARE, 43, 14. ut præter commune omnium civium iusjurandum hoc adjurarent.

ADJUVARE, 29, 1. ad bellum adjuverunt.

leve dictu momentum ad rem ingentem potiundam adjuvit, 27, 15.

clamore—Romani adjuvant militem suum, 1, 25. *i. e. incitant, animant.*

ADLABI, ADLATRARE, ADLEGARE, ETC. vid. *allabi, allatrare, allegare, etc.*

ADMINICULUM, 6, 1. quo primo adminiculo erecta erat, eodem innita M. Furio principe stetit.

id fenestru tuæ adminiculum fore, 10, 22. (*Decium*)

ADMIRATIO, 26, 12. admiratio orta est. *i. e. mirum videbatur.*

admiratio humana, 26, 19. *i. e. hominis, ad quam illa spectat.*

ADMISSUM, 25, 23. ne quid falleret tale admissum.

ADMITTERE, 4, 3. si non ad fastos, non ad commentarios pontificum admittitur.

neque comitiorum curam plebs ad animum admittebat, 7, 19. precreationem admisisse deos, 31, 5.

eas conditiones imperator R. vix auribus admisit, 30, 3.

in Postumium—Tarquinius—equum infectus admisit, 2, 19.

ADMODUM, 43, 11. exactio admodum mente Februario, *i. e. toto, solido.*

admodum quingenti, 44, 43. *i. e. neque plures, neque pauciores, numero finito.*

armorum hostilium magnam vim transtulit, nullam pecuniam admodum, 40, 59.

ubi satis admodum et suorum et hostium animos est expertus, etc. 34, 13. *i. q. fere.*

quia pauci admodum erant, 10, 41.

ADMONERE, 5, 46. locus ipse admonebat Camilli.

admonuit, eum securibus sibi falcēs præferri, 24, 9. *Verbum solito gravius h. l. accipiendum.*

ADMOVERE, 26, 30. exercitum ad urbem admove.

priusquam signa Achradinani admoveret, 25, 24. *cf. 9, 6. it. 28, 46.*

tria (*opera*) adversus Pyrrheum—admovit: unum e regione Æsculapii, 38, 5.

priusquam armatos muris admoveret, 44, 9.

spes cupiditati admota, 43, 10.

metus tormentorum admotus, 27, 43.

ADOLESCERE, 1, 4. ætas adolevit.

oppido adolefcens pontifex legitur, 42, 28.

Popillius consularis et alii pari nobilitate adolcfcentes tribuni militum in Macedonicas legiones consulem secuti sunt, 44, 1.

ADORARE, 21, 17. adorati dii ut etc.

hostia cæsa pacem deum adorare, 6, 12. *i. q. orare.*

ADORIRI iusta pugna, 37, 41.

oppugnatio eos—adorta est, 21, 11.

operibus oppugnare est adortus, 37, 5. *nisi cum nonnullis legatur, adortus. it. cap. 32.*

prima pars quum adorta oppugnare est, 28, 3. *cf. 3, 44.*

Epiri castellum adortus oppugnare, 43, 21.

castra consulis adorti sunt oppugnare, 2, 51.

ADORNARE, 1, 20. insignique eum veste adornavit.

eodem conatu apparatuque omni opulencia insignium armorum bellum adornaverant, 10, 38.

armatum adornatumque adversus Gallum stolidè lætum producant, 7, 10.

rostrisque earum suggestum in foro exstructum adornari placuit, 8, 14.

si nobilitas ac iusti honores adornarent, 28, 42.

ADVEII, 9, 31. ad ancipitem maxime pugnam *adveIIus*, desiluit *ex equo*. cf. 28, 2.

ADVENIRE, 25, 3. cui (*multæ*) certandæ quum dies advenisset. cf. 29, 1.

adeo ne advenientem quidem gratiam homines benigne accipere, nedum ut præteritæ satis memores sint, 30, 21.

vim asserre rei sua sponte mox ad eum adventuræ, 45, 19.

ADVENTARE, 5, 33. adventante fatali urbi elade.

ADVENTICIUS, 8, 28. florem ætatis ejus fructum adventicium crediti ratus.

ADVERBIA *plura junctim posita*, 2, 22. numquam alias ante publice privatimque.

si quando umquam ante alias, 32, 5. cf. 1, 28. 6, 42. 9, 39.

non umquam alias ante, 2, 9. *Ex quo præcipue loco intelligitur, tales accumulationes adverbiorum et particularum, ad sensus diversitatem nihil aut parum profuturas, studisse quæsitus ab Livio esse. Poterat enim numquam dicere. In quo mihi imitatus videtur Græcos, quorum lingua et in hoc genere locupletissima fuit et affuentissima. Ejus rei exemplum disertius non memini me legere Xenophonte, Mem. Socr. 4, 8, 1. ἐν παντί τῷ πρώτῳ μιν, ὅτι οὕτως ἦν τότε πόρρω τῆς ἡλικίας ἦν, ὥς' εἰ καὶ μὴ τότε, οὐκ ἔν πολλῷ ἕτερον τι λειπῆσαι τὸν βίον.*

ADVERSUS, 10, 6. adversa belli res. *Quamquam ante Drakenborchium legebatur adversæ b. r.*

adversus annus frugibus, 4, 12.

si—adversa pugna evenisset, 8, 31.

adversa patrum voluntate, 1, 46.

adversa nobilitate, 39, 41. *i. e. adversante*. cf. 6, 42.

omnes adversos habebat, 33, 46.

adversis auribus militum, 41, 10.

adverso tumultu paventes, 21, 28. *i. e. qui erat e regione, s. ante oculos.*

Celtiberos in mediam aciem in adversa signa legionum accipere, 30, 8. *i. e. ut contra legiones starent.*

strage armorum septa via est, maxime hastis, quæ pleræque adversæ cadentes, velut vallo objecto, etc. 35, 30. *i. e. cuspide terræ obversa, ut defigerentur. Dukerus malebat transversas. Sed quomodo, quæso, ita vallum effectum esset?*

adversus Romanos nullum eis jus societatis amicitiaæ erat, 5, 35.

copiis iisdem, quibus usi adversus Romanum bellum fuerant, 8, 2. *i. e. in bello adversus Romanos.*

coitiones adversus rempublicam esse, *27, 2.

dux—adversus veterem ac perpetuum imperatorem comparatur, 24, 8.

sequar vos adversus veteres socios meos, 40, 49.

quam (*pacem*) cum summa fide adversus eum coluimus, 45, 8. *vid. Gron. Obf.* 2, 20.

adversus quæ singula quum respondere haud facile esset, 8, 32.

Gaditanis—remissum, ne præfectus—mitteretur, adversus quod iis—convenisset, 32, 2.

adversus advocatos in consilium confidere iussit, 45, 7.

contumacia adversus contemnentes humilitatem suam nobiles certavit, 9, 46.

quid autem esse duo prospera in tot seculis bella Samnitium adversus tot decora populi Romani, 7, 32. *i. e. ad f. in comparatione cum t. d. p. R.*

nec gloriandi tempus adversus unum est, 22, 39. *i. q. apud f. coram.*

ADVERTERE, 24, 48. quam multarum rerum ipse ignarus esset, ex comparatione tam ordinatæ disciplinæ, animum advertit. *vid. Clav. Ciceron. in h. v.*

adverteratque ea res etiam Sabinos tanti periculo viri, 1, 12. *i. e. acciverat.*

ADULARI, 45, 31. *adulando* aut Romanorum imperium, aut amicitiam regum, sibi privatim opes oppressis faciebant civitatibus. *Aut simpliciter distm., aut cum casu quarto junctum, varius est.*

ADULATIO, 9, 18. desideratæ humi jacentium adulationes. *i. q. adorationes. vid. advolvere.*

ADVOCARE, 4, 1. confestim (*Canuleius*) ad concionem advocavit.

classicoque extemplo ad concionem advocavit, 8, 32.

deosque ab se duobus præliis haud frustra advocatos, 8, 33.

ADVOCATUS, 38, 33. ierunt alii etiam illustres viri et advocati privatis. *cf.* 3, 44. 26, 48.

ad subsellia tribunorum res agebatur. eo—Popillius—advocatus—venerunt, 42, 33.

ADVOLVERE, 8, 37. genibus se omnium advolvens. *cf.* 28, 34.

ÆDES *it. ÆDIS in casu resto.*

Ædis Apollini pro valetudine vota est, 4, 25.

Rhodium sociorumve quæ *ædes ædificiaque* intra fines regni Anticchi sunt, 38, 38. *cf.* 1, 33. *Quomodo differant, de eo vid. Noodtii Obf.* 1, 10.

inque ea pugna Jovis Statoris ædem votam—sed sanum tantum, id est, locus templo effatus, sacratum fuerat, 10, 37.

ædes liberæ, 30, 17. *i. e. gratuito habitandæ. cf.* 42, 1. *vid. in v. locus.*

ÆDITUUS, 30, 17. uti æditui ædes sacras omnes tota urbe aperirent. *cf.* 25, 7.

ÆDIFICARE, 26, 1. ne in oppidis hibernarent, neve hiberna propius ullam urbem—ædificarent,

hibernacula ædificari cœpta, 5, 2.

promiscue urbs ædificari cœpta, 5, 55.

ÆGER, 9, 29. qui graviter æger Romæ restiterat.

gravi et periculoso morbo æger, 42, 28. *Omnino æger de corpore sæpius Livio dicitur, nec est Latinis ægrum inter et ægrotum ea differentia, quæ inter ægrotationem et ægritudinem est.*

consolantur ægram animi, 1, 58. *cf.* 2, 36. 30, 15.

quum utrumque ipti pro remedio ægris rebus discordia intestina petissent, 9, 20.

ÆMULARI, 1, 18. quem (*Pythagoran*) juvenum æmulantium studia cœtus habuisse constat. *i. e. sequentium.*

ÆQUALIS, 5, 52. sacra, æqualia urbi, quædam vetustiora origine urbis.

nec enim aut lingua aut moribus æquales abhorrere, 40, 57. *Sed Dukero et Creverio delenda vox æquales videtur.*

urbem in æternum conditam fragili huic et mortali corpori æqualem esse, 28, 28.

imber—lentior deinde æqualiorque accidens auribus, 24, 46.

ÆQUARE, 6, 18. solo æquandæ sunt dictaturæ consulatusque, ut caput attollere Romana plebes possit.

quum æquassent aciem, 3, 62. *i. e. longiorem aciem suam hostili esse noluisse.*

mox plures simul conferti porta effusi æquaverant certamen, 29, 34. *i. e. non inconditi nec pauci, sed numero pares erant.*

rem metu Romanorum equitum inclinatam æquavit, 34, 24.

per somnum vinumque dies noctibus æquare, 31, 41.

æquasse eum Appii odium, 2, 27. *i. q. in eodem odio, quo Appius, esse, æque invisum esse.*

ad solatium æquata repulsæ, 10, 37.

magnitudini (*regii nominis*) semper animum æquavit, 33, 21.

pro magnitudinem semper animo æquavit. *Itaque etiam sic legi volebat Dukerus. Sane poeticum illud videtur. Sed multa sunt apud Livium poetis, quam aliis scriptoribus, usitata.*

si qua alia arte cognomen suum (*Maximus*) æquavit, tum maxime bellicis laudibus, 10, 3. *i. q. implevit.*

etsi omnia flammis ac ruinis æquata vidissent, 5, 42.

ÆQUE, 5, 3. umquam æque, quam munere Patrum in plebem.

nec quidquam aliud æque, quam mœnia ipsa sese descendebant, 26, 45.

ÆQUIPARARE, 37, 53. ut nemo—me æquiparare possit. *i. q. æquare, quod est in eodem capite.*

ÆQUUS, 5, 38. in æquo campi.

detrahere ad æquum certamen, 22, 13. *i. q. in æquum locum, planiciem.*

ut quibus locus æquior esset, 25, 13. *i. e. opportunior.*

et tempore et loco æquo, 26, 3. *i. q. idoneo, commodo.*

assuetis æqui audire, 5, 6. *i. e. faciles, fidentes.*

æquam pugnam sustinere, 9, 12. *h. e. ita ut maneat æqua.*

ut (*præda*) quam æquissima esset, 38, 23.

adeo in æquo eum duarum—gentium—imperatoribus posuerunt, (*Philopœmenem*) 39, 50.

ne in æquo hostes vestri nostrique apud vos sint, ac nos socii, immo ne meliori jure sint, 39, 37.

reddita æqua Cannensi clades, 27, 49.

æqua libertas, 4, 5. *i. q. æqualis.*

ut qui ex æquo nos venisse in amicitiam meminissimus, 7, 30.

neque ut æquo tamen fœdere, sed ut in ditione populi Romani essent, 9, 20. *cf.* 9, 4. *Sic Tacitus Vit. Agric.* 20. ex æquo agere dixit Britannos, *i. e. non obnoxios Romanis, sed sui juris ut æquum fœdus postulare possent.*

ÆRARIUM, 27, 10. aurum vicesimarium, quod in sanctiore ærario ad ultimos casus servabatur, promi placuit.

ÆRARIUS, 9, 34. quum, ira finitæ potestatis, Mam. Æmilium, principem ætatis suæ belli domique, ærarium fecerunt, *i. e. ærario obnoxium, juriumque libertatis expertem. vide Cel. Strothium ad* 4, 24.

ÆRATUS, 38, 35. ærata clippea. *Drakenborchius legi vult aurata. cf.* 35, 10.

ÆS, 5, 7. voluntariam extra ordinem professis militiam æra procedere, *i. e. stipendia. vid. Gronov. ad* 5, 48. *cf.* 5, 4.

æra militibus constituta, 5, 2. *vid. Clav. Ciceron. in v. æs.*

ei centum millia gravis æris dari Patres jussurunt, 32, 26. *vid. Salmas. de usur. p.* 574. *Perizonius de ære gravi* §. 18. 24.

ÆSTIMARE, 41, 20. quibusdam honoratis magnoque æstimantibus se. *i. e. existimantibus, egregio se honore et præmio dignos esse. Non latinum est de sententia Dukeri, nec Livio dignum, quod mihi secus videtur.*

quæ munera quando tandem satis grato animo æstimaturos, 6, 39.

suam quoque noxam pari pœna æstimatam rati, 28, 31.

voluntatis nostræ tacitæ velut litem æstimari vestris inter vos sermonibus audio, 45, 24. *Gronovius malebat voluntati. Enimvero utraque constructio bene latina est, etiam auctore Cicerone. vide Drakenborchium ad h. l. Ceterum sensus hic est: male voluntati pœnam statui, vel quæri, qua pœna sit digna. cf.* 29, 9.

ÆSTIMATIO honoris, 3, 63. *h. e. utrum dignus aliquis eo honore sit, an minus.*

æstimatio æquis rerum prætiis liberavit, 7, 21. *sc. inertiam debitorum. vid. Jul. Cæs. B. C.* 3, 1.

legem de mulctarum æstimatione—ipsi præoccupaverunt ferre, 4, 30.

in æstimationem urbs agerque venit, 5, 25.

ÆSTIMATOR, 34, 25. incautior (*Damocles*) fidei æstimator fuit.

ÆSTIVUS, 5, 5. aves æstivæ.

æstiva sub testis equitatus! 29, 34. (*verba Scipionis*)

ne tamen segnia æstiva essent, 37, 5.

per æstivos saltus deviosque cales exercitum ducimus, 22,

14.

ÆSTUS flagrantissimus, 44, 36.

tres (*quingueremes*) in tretum avertit æstus, 21, 49.

ÆTAS tredecim annorum, 9, 18. *i. e. regimen Alexandri M.*

quum primum in ætatem veni, 42, 34. *Sic Græci: ἐν ἡλικίᾳ
ἔναι, i. e. ætatem militarem habere. Sic Cicero: in ætatem venire.
Idem ætatem pro adolescentia dixit Off. 2, 13.*

ætas militaris, 28, 19. *pro hominibus militari ætate.*

ætas umnis obvii currere, 27, 51.

quum vinum animos, et nox et mixti seminis mares, æta-
tis teneræ majoribus, discrimen omne pudoris extinxissent,
39, 8.

quid se id ætatis sollicitassent, 10, 24. *i. e. adeo senem ad con-
sulatum accipiendum sollicitassent.*

florem ætatis—quem ipse patri Hannibalis fruendum præ-
buit, 21, 3.

ÆTERNUS, 3, 16. æterni hostes Æqui et Volsci.

ne æterna illis licentia sit, 3, 9.

in æternum urbe condita, 4, 4. *cf. 28, 28. 34, 6.*

quæ (nox) pæne ultima atque æterna nomini Romano fuerit,
6, 17.

AFFATIM, 23, 16. agri affatim materiæ præbebant.

affatim lignorum, 10, 25. *it. pecuniæ, 23, 5. cf. 9, 35.*

AFFECTARE regnum, 1, 46. *i. e. non appetere modo, verum etiam
occupare.*

potiundæ Africæ spem affectantem (ducem Romanum), 28, 18.

Forma dicendi sane insolentior.

se exercitumque suum gravi morbo affectari, 29, 10. *Nisi vero
legas affligari vel attentari: rarius enim illud est.*

AFFECTUS, 28, 26. quem (imperatorem) affectum visuros credi-
derant. *Simpliciter dictum pro imbecillo e gravi morbo.*

vires corporis affectæ, 5, 18.

refectusque miles, hibernis itineribus affectus, 22, 9.

affectæ Veienti bello reipublicæ remedio fuit, 5, 52.

affectos animos (Suguntinorum) recreavit repentina profectio

Hannibalis in etc. 21, 11. *i. e. ægros, anxios metu.*

tributum ex affecta re familiari pendant, 5, 10.

AFFERRE, 2, 36. in forum ad consules lectica affertur.

litteræ allatæ ab urbe, 22, 11.

multa diem tempusque afferre posse, 42, 50.

congruentia ad consulem afferentes, 9, 31.

alii, majorem afferentes tumultum nuntii occurrunt, 27, 33.

cælum arsisse afferebant, 31, 12.

quonam se pacto paucos et infirmos crederet præsidio tam va-
lido et armato vim allaturos, 9, 16.

AFFIGERE, 41, 18. quæ inanima erant, parietibus affigunt. *Ser-
mo est de corruptione et fractione. Nisi vero cum nonnullis, proban-
te Drakenborelio, legere malis affligunt. Omnino confunduntur hæc
duo verba. Itaque etiam 21, 35. pro hærete affligi vestigio suo,
sunt qui legi velint affixi.*

repetitumque sæpius cuspide ad terram affixit, 4, 19.

attollentem se ab gravi casu, Manlius ab jugulo, ita ut per
costas ferrum emineret, terræ affixit, 8, 7. *cf. 29, 2.*

hærete affixi concionibus, 3, 68.

AFFINIS, 43, 16. sociusve aut affinis ejus conductionis esset.

ne quis affinis ei noxæ esset, 39, 14.

Masæyli, gens affinis Mauris, in regionem Hispaniæ—spectant, 28, 17. *i. q. confinis.*

AFFIRMARE, *Præf.* ea nec affirmare nec refellere in animo est. *i. e. approbare.*

rem tam veterem pro certo affirmare, 1, 3. *Notetur generum diversitas.*

affirmata res mea opinione, 37, 48.

ea res utique Trojanis spem affirmat, 1, 1. *i. e. spem ceptam facit.*

ut etiam atque etiam promissâ rebus affirmarent, 22, 13.

affirmavit petendo ut etc. 32, 35.

affirmata certe eo casu Tullii apud dictatorem fides est, 7, 14.

consul affirmavit errorem, 10, 41.

AFFLARE, 21, 54. afflabat acrior frigoris vis.

terga tantum afflante vento, 22, 43.

faucii afflatique incendio effugerunt, 30, 6. *Paullo ante ambusti dicuntur.*

AFFLATUS, 39, 22. ignes cœlestes adussisse complurium levi afflatu vestimenta.

correpti alii flamma sunt, alii ambusti afflatu vaporis, 28, 23.

AFFLIGERE, *vid. dicta ad v. affigere.*

præsidium regiæ afflictæ, 1, 39.

recepturum se afflictas res, 25, 37.

cadentem navim ita undæ affligebat, 24, 34.

AFFLUERE, 39, 31. ut quæque potuerant, copiæ affluebant. *i. e. occurrebant.*

nisi effuse affluant opes, 3, 26. *i. q. abundant.*

ex eo, quod affluit opibus vestris, sustinendo necessitates aliorum, 6, 15.

AFFULGERE, 9, 10. lux quædam affulxisse civitati visa est.

et mihi talis aliquando fortuna affulsit, 30, 30.

ex insperato gaudium affulsit, 30, 10.

affulsit repentina spes, 23, 32. *cf. 32, 19. it. 42, 65.*

cœli ardentis species affulserat, 43, 13. *nisi cum Gronovio, præbante Burmanno, effulserat legatur.*

AFRICANÆ *scil. pantheræ*, 44, 18. *Nimirum, quia in Africa frequentes fuerunt, indeque in Italiam transvectæ.*

AGEDUM, 38, 47. mittite agedum—et quærite. *Sæpius plurali jungitur, ut age pro agite, ut inquit pro inquirunt.*

agedum licetor, excide radicem hanc, 9, 16.

AGEMA, 37, 40. addita his ala mille ferme equitum: agema eam vocabant. *cf. 42, 51.*

AGER campester, 30, 2. *Oppos. collibus*, 10, 2.

Capuamque ab duce eorum Capyc, vel (quod propius vero est) a campestri agro appellatam, 4, 37. *cf. 10, 2. it. 41, 12. vid. campester.*

ad quem (*agrum*) instruendum vires non essent, 6, 5.

agrum locare frumento, 27, 3. *i. e. ut coloni pendant frumentum, non pecuniam.*

hostem in agris non invenit, 3, 3. *i. e. agro scil. Romano, qui est idem cum territorio, quod nos dicimus.*

triumviri agro dando, 3, 1.

von ager omiffa: qui—in Crustuminum nomina darent, 1, 11.

AGERE, 30, 9. stimulante fortuna raptim agebantur.

quæ ferre atque agere possint, præ se agentes portantesque, 38, 18. *cf.* 3, 37. 22, 3. 31, 30.

cloacamque maximam—sub terram agendam, 1, 56. *it. de cuniculis.*

agere in arma, 6, 15.

ceteros ad certamen egit, 9, 41.

multis millibus armatorum actis ex ea regione, 44, 31. *pro coactis, uti suspicatur legendum Gronovius.*

ut ipsi ex alieno agro raperent agerentque, 22, 1.

ferre, agere plebem plebisque res, 3, 37.

raptim agmine acto, 23, 36. *cf.* 25, 9.

levibus præliis cum Gallis actis, 22, 9.

bella, quæ continua per quartum jam volumen—agimus, 10, 31. *i. e. persequimur enarrando.*

in litus passim naves egerunt, 22, 19. *h. e. appulerunt. cf.* 9, 38.

ne desperata venia hostes cæcos in perniciem eorum ageret, 9, 14.

velut nocturna solitudine per urbem acta, 23, 25.

agere urbis custodiam, 5, 10.

Diis immortalibus laudesque et grates egit, 26, 48. *cf.* 27, 13.

Rhedios nuncio in orbe terrarum arbitria belli pacisque agere, 44, 15. *Alibi Livius*: pacis ac belli modum facere, 9, 14.

fides agi visa, 7, 31.

qui se sine legibus certis, sine magistratibus agere querebantur, 9, 20. *cf. cap.* 25.

suspensique de statu alterius uterque consul ageret, 9, 43.

sic enim *agere* debent, qui mercenario milite utuntur: at nos, tamquam cum civibus *agere* volumus: *agique* tamquam cum patria nobiscum æquum censemus, 5, 4.

quando lege agi posset, 9, 46.

is, tamquam reos ageret, ab antea acta vita orsus, 24, 25.

quum maxime hæc in senatu agerentur, 4, 3.

agebatur de conditionibus, 8, 37. *i. e. ambigebatur, disceptabatur.*

agere rogando suadendoque, 2, 2. *elegantè dictum, pro regere et suadere, simpliciter.*

non imperio modo, sed consilio etiam, ac prope precibus agens cum magistro equitum etc. 22, 18.

eandem publice curationem agens, quam Mælius privatiim agendam susceperat, 4, 13.

ut qui suo nomine permultos annos imbelles egissent, 9, 45.

ibique hiberna egerunt, 9, 28.

hæc quum ab optimo quoque pro atrocitate rei acta essent,
25, 4. i. e. cum vehementia quadam ex indignitate orta.

apud concionem togatam et urbanam prius reus agatur, 45,
37.

nec dubia argumentis colligendo ago, 40, 9. i. e. persequor,
ut ad verum perveniam.

canticum egisse aliquanto magis vigente motu, 7, 2.

hæc simul jurgans, querens, Deum hominumque fidem ob-
testans, et complexus filium plurimis cum lacrimis agebat, 8,

33.
passim omnes clamoribus agunt, 2, 45.

AGGRAVARE, 6, 27. *aggravantibus* funimam etiam invidiæ ejus
tribunis plebis, quum ab iis *elevaretur*, quibus etc.

regno prope—in *cervices accepto*. Unum abfuit bellum exter-
num, quo si *aggravatæ* res essent, etc. 4, 12.

inopia aggravari focios, 24, 36. alii: *inopiam* aggravari so-
ciorum.

AGGREDI, 1, 42. *aggrediturque* inde *ad* pacis longe maximum
opus. *Forma dicendi etiam Ciceroni usurpata*.

AGGREGARE, 30, 11. quum aut vincentibus spes, aut pulsus ira
aggregat suos.

AGITARE, 43, 17. Achaico concilio Argis agitato.

de inferendo bello agitat, 9, 29. cf. 21, 26.

agitatum contentione ipsa exacerbatumque, 8, 33.

sæpius ultro citroque agitantibus rem conventuram, 30, 3.

quem nisi Saguntinum scelus agitaret, 21, 41.

AGLASPIDES, 44, 41. a tergo cætratis erat, frontem adversus cli-
peatos habebat: *aglaspides* appellabantur.

AGMEN, 6, 32. prius itaque mœnia intravere hostes, quam Ro-
manus extrema agminis carpere aut morari posset. (*de exercitu*
iter faciente)

agmen Romanum, 30, 6. (*de exercitu pugnante ac cædente*)

agminibus magis, quam acie, pugnatum est, 29, 36. cf.

33, 9.

magis agmina, quam acies in via concurrerunt, 21, 57.

laxum atque solutum agmen, 22, 50.

foedi agminis miserabilis via, 9, 5.

eunt agmine ad urbem, 3, 50.

exercitus infesto agmine rueret ad urbem, 3, 3. cf. 7, 12.

redeuntes agmine incauto, 9, 38. cf. 35, 4.

agmine inexplorato euntem insidius circumventum, 26, 3.

accepti in urbem agmine in forum descendunt, 3, 18.

agmen demittunt, 9, 27.

præcedens militum agmen ad tribunal pergit, 7, 13. cf. 3,

51. 33, 6.

uno agmine abierunt, 9, 30. (*de tibicinibus ex urbe profu-
gis*)

mulierum ac spadonum agmen trahentem (*Darium*) 9, 17.

unoque agmine semine obsidebant, 24, 8. *Rara, ut res, ita
dicendi forma; nam ut ex positis apparet, de motu agmen dicitur.*

Sed tamen etiam 6, 38. *dictator dicitur stipatus agmine patriciorum confedisse. cf.* 8, 30. aliquoties impetu capto perrumpere non poterat hostium agmen. *i. e. stabilem aciem.*

agmen cogere, 37, 29. (*de classe*)

ingenti itinere agminis, 32, 13.

agmen fugientium, 31, 41.

agmine tacito, 21, 48. *it. silenti*, 25, 39.

AGNOSCERE, 26, 6. nihil ad eam spem agooscentem, *scil. matrem. i. e. spem sibi factam vanam esse existimantem.*

neccum enim (*Eumenes*) agnoverat, qui postea regnavit, 45, 19. *i. e. pro legitimo eum filio habuerat, ut successorem destinaret.*

AGRARIUS triumvir, 27, 21.

priusquam ab tribunis plebi agrariae seditiones, mentione illata de agro—dividendo, fierent, 4, 47.

agrarii se in spem legis crexerant, 3, 1. *h. e. ii, qui divisionem agrorum expetebant.*

AGRESTIS, 5, 53. ritu pastorum agrestiumque.

Nolani agrestes, 9, 28. *Oppos. Samnitibus militibus.*

agrestis taurus, qui pecore aberrasset, 41, 13.

ALA, 9, 41. umbonibus incusque ala sternuntur hostes. *Ala est, de sententia Lipsii, ea pars humeri brachiique (axilla) qua adjutrice in conflictu et pugna cominus clipeus in hostem impellitur.*

equitum sacrae alae, 42, 58. *Creverius putat esse regias, tuentes regis corpus, ut vocantur*, 37, 40.

ALACER, 6, 24. et adhortatio in vicem totam alaci clamore pervasit aciem.

ALACRITAS, 2, 10. clamor Romanorum, alacritate perfecti operis (*rapti pontis*) sublati.

ALARIS, 10, 40. cohortes alares. *i. e. peditatus socialis.*

ALBANUS mons, 1, 3. *is, qui postea Albanus dictus est*

ALBUM, 9, 46. fastos circa forum in albo proposuit. *cf.* 1, 32.

ALEA, 31, 35. tam celerem aleam universi certaminis timens.

aleam belli, tutam fore ratus, 37, 36.

in dubiam imperii servitii que aleam imus, 1, 23.

in aleam tanti casus se regnumque daret, 42, 50.

ne summam rerum in non necessariam aleam daret, 42, 59.

ALERE, 34, 9. bellum se ipsum alet. (*de sumtibus in bellum faciendis*) rumores credulitate vestra ne alatis, quorum auctor nemo existabit, 44, 22.

alitus atque educatus, 30, 28.

ALIAS, 2, 22. numquam alias ante publice privatimque. *vid. in v. adverbium.*

rationes *alias* reposeito, *nunc* auctoritate veteris imperatoris contentus eris, 44, 36.

ALIBI, 2, 23. exprobrantes suam quisque alius alibi militiam.

nulle alibi, quam in innocentia spem habere, 7, 41. *i. e. in alia qua re. cf.* 30, 35.

ALIENARE, 44, 27. Gentium regem sibi alienavit.

ira alienavit a dictatore militum animos, 8, 35.

ne quis quem civitatis mutandae causa suum faceret, neve alienaret, 41, 8. *i. e. mancipio daret. cf.* 25, 36.

alienatus ad libidinem animo, 3, 48. *nisi legendum alienato, ut est in edd. quibusdam, it. ab libidine. i. e. ob libidinem, aut, libidine, absolute.*

Galli—velut alienata mente, vana incassum jactare tela, 10, 29. *i. e. consternati.*

hostes simul ignis, clamor, cædes, velut alienatos sensibus, nec audire nec providere quidquam sinunt, 25, 39.

alienato ab sensu animo, 2, 12.

prius quam alienarentur omnia, 21, 60. *i. q. defererentur.*

pars insulæ, velut munitissima, prodita atque alienata, 24, 22. *i. e. relicta.*

ALIENIGENA, 3, 10. pericula a conventu alienigenarum prædicta.

exercitus alienigena, 28, 42.

hostis alienigena, 26, 13. *it. 29, 10.*

fratri—summa vi restitisse, *alienigenis* bene parto eo (*regno*) cedere, 42, 50.

ALIENUS, 5, 5. necessitate imposita ex alieno prædandi, *scil. solo. Sic hosticum dicitur. vid. infra in h. v.*

non alienus sanguine regibus, 29, 29. *i. q. propinquus, cognatus.*

quem (*hostem*) tempus deteriolem in dies et locus alienus faceret, sine præparato commeatu etc. 7, 12.

suo maxime tempore et *alieno* hostibus, 42, 43.

ut memores rerum humanarum et suæ fortunæ moderarentur, et alienam ne urgerent, 37, 35. *i. q. aliorum.*

ALIMENTUM, 35, 23. addidit alimenta rumoribus adventus Attali, etc.

ALIO, 7, 18. plebem nusquam alio natam, quam ad serviendum. si nullus alio sit, quam ad Romanos, respectus, 42, 46.

ALIOQUI *it.* ALIOQUIN, 35, 21. Saxum ingens, sive imbribus, sive motu terræ levioze, quam ut alioqui sentiretur, labefactatum etc. *cf. 8, 9.*

tumulum—tutum commodumque alioquin, nisi quod—cepit, 30, 29.

inors Marcelli quum alioqui miserabilis fuit, tum quod etc. 27, 27.

ALIQUEANDO, 45, 23. nulla enim est civitas, quæ non et improbos cives aliquando habeat. *i. q. interdum.*

ne quid prætermitteretur, quod aliquando factum esset, 31, 9. *pro olim.*

ALIQUEANTO plus, 3, 19. *i. e. multo.*

viſtorque Romam ad majus aliquanto certamen redit, 5, 29.

ALIQUEANTUM tenebant loci, 37, 32. *i. e. plurimum. vide B. Patrum ad Sueton. Jul. 86.*

aliquantum temporis ad fugam præceperunt, 30, 8.

aliquantum iræ lenierat voluntaria deditio, 28, 20. *cf. 29, 18. et 35.*

aliquantum altitudinis excitata mœnia, 29, 18. *pro ad aliquantum.*

ALIQUANTUS, 29, 35. in aliquantum maris spatium extenditur.
cf. 38, 27. *vid.* Drakenborch. ad 21, 28.

ALIUIS, 38, 30. ut aliqua liberum ad mare haberent aditum.
i. e. aliqua via, aliqua ex parte. cf. 10, 5. 26, 27.

aut ipse occurrebat, aut aliquos mittebat, 34, 38. *i. e. alios f. alios quos. cf.* 35, 19. *Cic. in Catilin.* 1, 8.

aliquid improvifum, 27, 43.

aliquo tempore anni, 5, 2. pro *alio quo*, *i. e. hieme. vid.* quot laudat B. Patruus ad Tacit. *A.* 1, 4.

ALIUISQUAM *it.* **ALIUISPIAM**, 41, 6. *Vox etiam Ciceroni usurpata. vid.* Drakenborch. ad *h. l. it. Clav. Ciceron. in h. v.*

ALIQUO, 1, 21. inferre se aliquo.

dare nomina aliquo, 1, 11. *h. e. inter eos, qui proficifci f. deduci in eum locum velint. cf.* 6, 22.

ALIUNDE, 24, 45. qui aliunde stet semper, aliunde sentiat, infidus socius, vanus hostis. *i. e. qui ab aliis partibus stet, etc.*

ALIUS, 28, 35. aliis atque aliis de causis.

vinci animos, ubi alia vincantur, 21, 12. *i. e. muri, munimenta, arces.*

simul desperatione alia salutis, 44, 10. *i. e. alius salutis f. alio modo sui fervandi.*

in eum campum via *alia* per cavam rupem, Romani, demisso agmine, quum ad *alias* angustias protinus pergerent, 9, 2. *i. q. alteras, angustias illis contrarias.*

inter primos, quorum concursus alios exciverat, atrox praelium fuit : alia multitudo etc. 7, 26. *i. e. reliqua. cf.* 1, 12. 3, 17. 5, 55. 6, 1. 9, 4. 24, 1. 40, 12. 41, 8.

aliaque sanctitate et gravitate vitae hujus matronalis facinoris decus ad ultimum conservavit, 38, 24. *cf. cap. 26. et quæ modo laudavimus. male igitur Drakenborchius, cum Burmanno, legit reliquaque.*

hæc aliaque dicendo, 29, 1.

hæc aliaque vociferantes, 5, 2. ubi Drakenborch. legit, taliaque.

alius exercitus, 21, 27. *i. q. reliquus.*

— equitatus, 37, 43.

— senatus, 27, 11.

alia superbia, 1, 57. *i. q. cetera superbiæ argumenta.*

quo *aliæ* partis hominibus animus accederet, 24, 27. ἀλλοτρίων δίδυμ. *Sic* 22, 59. *pro* nulli unquam civitati *est* in quibusdam libris nullæ.

nihil aliud quam—nec quicquam aliud quam &c. *pro* nihil aliud fecit, quam, ut &c. formula Livio usitatissima : *vid.* 3, 19. 9, 17. 23, 3. 31, 24. 35, 49. 45, 22.

quibus quid aliud quam admonemus ? 4, 3.

aliis alii exprobrantes, 31, 18. ubi codices nonnulli alius alii. *et* *sc.* 7, 8. 37, 24.

ALLABI, 25, 16. angues duo ex occulto allapsi.

ALLATRARE, 38, 54. qui vivo quoque eo allatrare ejus magnitudinem solitus erat.

ALLEGARE, 36, 11. quum patrem, primo allegando, deinde co-

ram ipse rogando, fatigasset. *i. e. agendo per amicos. Nam privatim allegari homines dicuntur, publice legari.*

ALLEGERE, 10, 6. ut, quum quatuor augures—essent—quinque augures allegerentur. *i. e. insuper crearentur, collegæ novi veteribus.*

ALLIGARE, 7, 24. vulnus alligatum, *i. q. obligatum, deligatum.*

auxilio incertum finem habituro alligari, 37, 26.

foedere iniquo alligata (civitas) 35, 46. *forte : illigata.*

ALLOQUIUM, 1, 34. et ipse fortunam benigno alloquio—adjuvabat.

alloquia sermonem eliciunt, 9, 6. *i. e. consolationes.*

ALLUERE, 24, 33. Achradina, cujus murus *fluëtu alluitur.*

ALLUVIES, 1, 4. aqua super ripam egressa. *Itaque cum Gronovio forte melius legeris eluvies.*

ALTARE, *vid. ara.*

ALTER, 31, 21. pars—altera pro altera—altera.

alterum tantum, 10, 46. *cf. 1, 36.*

portaque altera (alia) egressus, 9, 36. (de castris) *cf. 10, 2.*

altera castra Rom. 10, 39.

altera metu dedita hosti; pertinacior in repugnando telis obruta et confixa est, 29, 33. pro altera pertinacior. *Alibi etiam omittitur.*

alter numeralibus additum modo pro primo, modo pro secundo accipiendum videtur. Sic 33, 21. Attalus dicitur altero et septuagesimo anno mortuus.

consulum (alter) Sulpicius in dextro, (alter) Poetelius in lævo cornu consistunt, 9, 27. *cf. 22, 40.*

prælium fuit, quale inter fidentes sibimet ambos exercitus, veteris perpetuaque alterum gloriæ, alterum nuper nova victoria elatum, 3, 62. Drakenborchius causa subintelligit. *Sed non opus est ellipfi. Melius ab alterum pendere genitivi dicantur. Sic 3, 38. imperioque inhibendo acriter in paucos præferocis animi. cf. 3, 72.*

altera (pars juventutis) in regionem, qua effusa populatio nunciabatur: altera, ne cui prædonum obvia fieret, altero itinere ad stationem navium ducta etc. 10, 2. pro alio. *Sed Drakenborchio placet emendatio Burmanni avio legentis, referentisque huc locum Suetonii in Augusto. Immo magis huc pertinet illud Taciti Ann. 2, 15. avia Oceani: ad quem locum vide B. Patrum. Apud Livium autem 41, 19. est: devio saltu.*

ALTERCATIO, 38, 32. magna ibi non disceptatio modo, sed etiam altercatio fuit.

res diu ducta per altercationem, 4, 53. *cf. 35, 17.*

quum res a perpetuis orationibus in altercationem vertisset, 4, 6. *cf. 8, 33. Nempe altercatio proprie est, quum alternis loquuntur. Inde autem facile viæ et contentiones oriuntur.*

altercatio inter pullarios orta, 10, 40.

ALTERNUS metus, 26, 25. pro mutuo metu. *cf. 23, 26.*

alterni versus, 4, 53. *i. e. qui per vices canuntur.*

rogando alternis suadendoque, 2, 2.

alternis pæne verbis Manlii factum laudantem, 8, 30. *i. e. iterum iterumque laudantem.*

ALTITUDO, 4, 6. hanc modestiam æquitatemque et altitudinem

animi ubi nunc in uno inveneris, quæ tum populi universi fuit ?
i. q. magnitudinem.

ALTUM, 44, 11. nec minus, quam in altum magnitudine Athomons, excurrit. pro *cælo*.

ALTUS, 9, 7. ingentem molem irarum ex alto animo cientis indicia esse. *Alto animo* s. animi opponitur summo vel imo animo ; nisi meram taciturnitatem eo significari malis. vide B. Patrum ad Taciti A. 3, 44.

ipse ad altiora et non concessa tendere, 4, 13. Sic Sueton. Jul. 26. altiora jam meditans.

excelsa et alta sperare. 1, 34. nisi legendum cum Cel. Schellero ex alite.

gener inde ob altam indolem provecto annis ascitus, 21, 2.

ALVEUS, 21, 26. alvei informes.

fluviales naves ad superaoda vada stagnorum apte planis alveis fabricatæ, 10, 2. cf. interpp. ad 28, 45.

Allia Crustumini montibus præalto defluens alveo, 5, 37.

AMATOR, 39, 42. ut obsequium amatori venditaret. (*de scorto*) amator indulgens, 39, 43.

AMBAGES, 5, 15. qui per ambages de lacu Albano jaceret. scil. verba, sermones.

haud per ambages, 1, 55.

Sexto, ubi, quid vellet parens, quidve præciperet, tacitis ambagibus patuit, 1, 54. i. e. non verborum, sed factorum ambagibus.

ambages mittere, 6, 16.

vix pueris dignas ambages fenes ac consulares fallendæ fidei exquirere, 9, 11.

misceri ambages, 44, 27. cf. 9, 37.

AMBIGERE haud nihil, 1, 3.

regni certamine ambigebant fratres, 21, 31.

pauca de jure civitatum, de quibus ambigeretur, disseruit, 35, 33.

AMBIGUUS, 40, 8. haud ambiguus rex. i. e. unus heres imperii regii : sine dubio rex futurus.

ambiguo favore gratiam victoris spectare, 21, 52. h. e. qui utrique parti ita præstatur, ut neutri plus aut minus tribuatur negeturve.

AMBIRE, 2, 3. tamquam ad id, quod agi videbatur, ambientes.

AMBITIO, 43, 11. commeatibus vulgo datis per ambitionem. h. e. ad gratiam a militibus ineundam, eamque nimis captandam. cf. cap. 14.

sed, ne id, quod placebat, decerneret in tantæ nobilitatis viris, ambitio obstabat, 5, 36. Senatorum hæc ambitio erat, quibus jus erat sententiam in senatu dicendi ; i. e. studium benevolentiae et gratiae. cf. 29, 16.

obnoxios imperatores tradi licentiæ atque avaritiæ militari : in uno nimis se per ambitionem peccare, 45, 36. Verissima est Gronovii emendatio sic legentis : ultro nimis sæpe per ambitionem peccari. scil. ab imperatoribus, qui nimis indulgeant militibus, co-

rumque favorem et gratiam summa ope et intempestive capient. vide Gronovium ad h. l.

AMBITIOSE, 1, 35. petisse ambitiose regnum, *i. e. arte ac studio.*
fatis ambitiose partem utramque fovendo, 38, 32. *i. e. demerendæ utriusque gratia, præter decorum quidem, honestisque artibus neglectis.*

AMBITUS, 27, 27. multos circa unam rem ambitus fecerim, si, quæ de Marcelli morte variant auctores, omnia exsequi velim.
i. e. excessus, digressiones.

AMBO in casu quarto, 3, 62.

AMBUSTUS damnatione alterius, 22, 35.

ambustus prope evasit, *ibid.* vid. *semissus.*

ambusti homines jumenta—obruerant itinera portarum, 30, 6. vid. *affatus.*

AMENTIA, 3, 47. tanta vis amentiae verius, quam amoris, mentem turbaverat.

AMICITIA ac societas, 7, 31.

responsum senatus amicitiae Samnitium memor. *ibid.* *h. e. in Samnites.*

qui per multos annos in amicitia Rom. fuerant, 10, 45.

AMICUS, 7, 30. quod Samnites priores amici focique vobis facti sunt.

socio atque amico regi, 37, 54. *Sciendum autem est, socium plus esse, quam amicum. Etenim, qui socius erat, idem erat amicus; sed non omnis amicus erat socius, qui habebatur singularis hominis, non ille omnibus attributus.*

AMICTUS, 45, 7. pullo amictus illo Perseus ingressus est castra. *Grævius ad Flor. 4, 2. legi vult cum filio. vid. Gronov. ad h. l.*

AMITTERE, 7, 13. ad Alliam fusæ legiones, eandem, quam per pavorem amiserant patriam, profectæ postea ab Veis, virtute recuperavere.

non reliquisse victores, sed amisisse victi patriam videbimur,

5, 53.

si exercitum amisisset, 8, 33. *i. e. infelicissime pugnasset. cf.*

3, 30.

ne tanta ex oculis manibusque amitteretur præda, 30, 24. *cf.*

29, 32. *præcipue vero*, 31, 18. *ubi simpliciter dictum est: hominum prædam omnem amisit: eodem sensu; neque enim jam facta erat.*

Masinissam faucium prope e manibus inter tumultum amisit,

29, 32.

amissa omni de se potestate, 8, 27.

AMNIS, 1, 4. iusti amnis cursus. *Opponitur effuso lenibus stagnis. vid. stagnum.*

amnis navium patiens, 21, 31.

inflati amnes (*ab continuis imbris*) tenebant, 40, 33.

AMCENIOR cultus, 4, 44. (*vitio datus Virgini Vestali*) vid. *cultus.*

AMCENITAS, 23, 4. illecebræ omnis amcenitatis maritimæ terrefrisque. (*de cultu ac vitio*)

AMOLIRI, 25, 36. quum amolita objecta onera armatis dedissent viam.

amolior et amoveo nomen meum, 28, 28.

AMOVERE, 5, 51. sacra in ruina rerum nostrarum alia terræ celavimus, alia, avecta in finitimas urbes, amovimus ab hostium oculis.

AMPLECTI, 25, 32. totius simul Hispaniæ amplecti bellum.

montes—muroque insuper amplexi, 41, 18.

amplexus regni nomen, 9, 34. *i. e. urgens r. n. et affectans regnum.*

Perseo regium nomen omni vi amplectente, 45, 4. *i. e. retinente.*

AMPLIARE reum, 4, 44. *i. e. iudicium ejus differre.*

bis ampliatus tertio absolutus est reus, 43, 2.

AMPLISSIMI ludi, 2, 37. *alias : apparatissimi, magnifici.*

amplissima vestis, 27, 51. *(de matronis in gratulatione)*

AMPLITUDO, 39, 48. quæ augendæ amplitudinis ejus causâ facta erant. *(de Demetrio legato)*

AMPLIUS, 1, 18. centum amplius post annos.

duas amplius horas, 25, 19.

pugnatum amplius duabus horis, 27, 12.

paullo amplius integræ naves, 37, 24.

negabant unam cellam duobus *(alii amplius, quam uni deo)* rite dedicati, 27, 25.

AMPLUS, 5, 16. amplum donum. *i. q. magnificum.*

auctiorem amplioremque esse *(majestatem)* 4, 2.

sacrificium amplius solito apparari jussit, 45, 28.

Porſena, tum regem esse Romæ, tum Etruscæ gentis regem, amplum Tuscis ratus, 2, 9. *i. e. honorificum.* sibi amplum quoque esse, 5, 30.

AN *sine prægresso* utrum, 4, 55. Consules ambo profecti sint,—an alter ad comitia habenda subſtiterit, incertum diverſi auctores faciunt.

pro *annon*, 37, 54. quæ parare et quærere arduum fuit, nescio an tueri difficilius sit. nescio an modum exceſſerint, 2, 2.

ANCEPS, 37, 11. tela ancipitia, *i. e. ab utraque parte miſſa.*

agitatio anceps telorum armorumque, 1, 25.

in eos ancipites ad ictum utrimque conſiciebant haſtas, 30,

33. *illud utrimque pleonaſtice additum eſt.*

ita muniebant, ut ancipitia munimenta eſſent, alia in urbem —verſa, aliis frons in Etruriam ſpectans, 5, 1.

anceps prælium, 2, 62.

animum inter Fidenatem Romanamque rem ancipitem geſſiſti, 1, 28.

anceps odium, 27, 17. *ſcil. transfugarum, i. e. contractum tam apud eos, ad quos acceſſerunt, quam apud illos, quos deſeruerant.*

ANGERE, 21, 1. angebant ingentis ſpiritus virum Sicilia Sardiniaque amiſſæ.

neque ipſos modo, ſed parentes cognatoſque eorum ea cura angebat, 29, 1.

ANGOR, 5, 48. quorum intolerantiſſima gens, humorique ac frigori aſſueta, quum æſtu et angore vexata etc. *h. e. æſtu angorem ac prope ſuffocationem efficiende.*

ANGULUS, 29, 5. si Pœnus sub angulo Alpium quietus se contineat.

ANGUSTIÆ, 28, 1. impediabant autem et asperitates viarum, et angustiae saltibus crebris—inclusæ.

ANIMA, 21, 58. quum jam spiritum intercluderet, nec reciprocare animam sineret.

ubi fervore atque æstu anima interclusa—expirarent, 23, 7.

ANIMAL, 9, 14. cædunt—servos, liberos, puberes, impuberes, homines, jumenta que : nec ullum superfuisset animal, ni etc.

ANIMUS, 27, 17. corpus dumtaxat suum ad id tempus apud eos fuisse : animum jam pridem ibi esse, ubi jus ac fas crederent coli. *cf.* 1, 58. 7, 12. 9, 9.

Vitruvio nec—sana constare mens, nec, ut longius a castris dimicaret, animus suppetere, 8, 19.

quum consuli duplicatæ vires, Pœno recens victoria, animo esset, 29, 36. *i. e. animura adleret, spem augetet.*

prædonum magis, quam hostium animi inventi, 7, 28.

quid eam vocem animorum, non plebi Romanæ, sed Volsceis—allaturam? 4, 2.

Etruriæ animi, 5, 5. *cf.* 27, 20.

animos ad spem certaminis facere, 37, 37.

quamvis suspectos infensosque inter se jungebant animos, 2,

39.

ne alibi, quam in armis, animum haberent, 10, 20.

juvenis ardentis animi, 1, 46.

ut sub ejus obtentu cognominis liberator ille populi Romani animus latens opperiretur tempora sua, 1, 56.

vid. in vv. pendere, stupere, suspensus, distendere, exardere, bonus etc.

ANNALES, 4, 34. quidam annales retulere.

omnium prope annales Fabium dictatorem—rem gessisse tradunt, 22, 31.

huic pugnae equestri rem—mirabilem certe adjiciunt quidam annales, 23, 47.

ANNITI, 27, 14. Pœnis ad obtinendum hesternum decus annitentibus.

et se id anniti, ut etc. 22, 58.

patres—non temere pro ullo æque annisi sunt, 2, 61.

certantem secum ipsum annisurum, ut etc. 6, 6.

ANNIVERSARIA arma, 4, 45. *i. e. bella quotannis instaurari solita.*

ANNONA, 7, 31. urbs maxima—uberrimus ager marique propinquus, ad varietates annonæ horreum populi R. fore videbatur.

nihil mutavit annona, 5, 13. *i. e. pretium frumenti non mutatum est. Hæc dicitur,* 2, 34. annona vetus.

conditiones laxandi annonam, *ibid. et cap.* 52. laxior annona dicitur. *vid. levare.*

nullum momentum annonæ fecisset, 4, 12.

utantur annona, quam furore suo fecere, 2, 34.

vestigal etiam novum ex fularia annona statuerunt, 29, 37.

Ex quo loco intelligitur, licet annona de pretio frumenti præcipue dicta sit, ut ipsum frumentum adeo illa voce indicari cœpisset ; eam-

dem tamen subinde primo significato adhiberi consuevisse. Huc pertinet locus, 35, 44. * in quo diserte, præter copiam frumenti, annona tolerabilis rerum aliarum nominatur.

ANNUERE, 7, 30. annuite—nutum numenque vestrum invictum Campanis.

ANNUS, 3, 6. agebatur anni principium Kalendis Sextilibus.

observando tempore anni, 5, 6.

et jam anno in magistratu erat, 25, 16.

tres in anno statim dies, 39, 13.

matronæ annum, ut parentem, eum luxerunt, 2, 7.

quorum annos in perpetua potestate, tanquam regum, in Capitolio numeratis, 6, 41. (*de tribb. plebis*)

annus circumactus, 6, 1. *de magistratus extraordinarii munere, quod, dum annus civilis exisset, nec vero ab ejus principio, administratum erat.*

circumegit se annus, 9, 18.

numerarentur duces eorum annorum, quibus plebeiorum ductu et auspicio res geri cœptæ sunt, 10, 7.

fullicitus annus prodigiis, 10, 31.

annus imbellis, 10, 1. *Omnino sciendum est, de annis a Livio, tanquam personis, poetico more, omnia dici. Sic funestus annus, tristis etc. sæpius occurrit.*

ANNUUS, 40, 46. vestigal annuum decretum est. *int. de omnibus ejus anni vestigalibus.*

dimidium ex vestigalibus ejus anni attribuitur, 44, 16.

ANQUIRERE de perduellione, 6, 20. *i. e. diligenter quærere, inquirere, percunctari, quæ est propria hujus verbi significatio.*

capite anquistum ob rem bello male gestam de imperatore nullo ad eam diem esse, 8, 33.

quum capitis anquistissent, 2, 52. *cf. 26, 3.*

quum tribunus bis pecunia anquistisset, 26, 3.

ANTE rem, 9, 40. *i. e. prælium commissum.*

ante signa circaque, 9, 32.

præoccupatos jam ante—animos esse, 21, 20. *sic cap. 32. prius præcipere. præoccupari ante—quam, 42, 47.*

ante annis octo, 40, 52. *Ibi Drakenborchius annos vel annis ante octo legi vult. Sane hoc usitatus. Sed nihil tamen impedit, quo minus ante præponatur. Ita post paucis diebus, 40, 57. post aliquanto, 2, 31. Similiter causæ ignominia pro ignominia causæ, ergo, 40, 41. Ratio ducta est e Græco sermone. Xenophon quidem, Memorab. Socr. 4, 7. dixit ἐνκα πορείας. Idem in Hierone, nisi me omnia fallunt, ἐνκα ἀσφαλίας.*

si quando umquam ante alias, tum etc. *vid. in v. Adverbia.*

comitia in ante diem tertium, Nonas Sextiles, Latinos in ante diem tertium Idus Sextiles edixit, 41, 16.

ante alios miserandi magis, qui umquam obsessi sunt, quod etc. 5, 42.

ne proderent patriam tyranni ante satellitibus, et tum corruptoribus exercitus, 24, 32. *i. q. olim.*

peditum agmen in ripa, elephantos ante quadraginta disposuit, 21, 5. *i. e. in anteriore parte. cf. 28, 33.*

- ANTECONVECTUM, 5, 26. quum frumentum copiaeque aliae ex anteconvecto—suppeterent.
- ANTEFACTA, 37, 53. vos modo id decere, et conveniens esse antefactis, dicent.
- ANTEFIXA, 26, 23. Victoria, quæ in culmine erat, fulmine icta decussaque ad Victorias, quæ in antefixis erant, hæsit, *i. e. statuae deorum ad marginem templorum in fastigiis posita.*
jam nimis multos audio Corinthi et Athenarum ornamenta laudantes mirantesque, et antefixa fictilia deorum Romanorum ridentes, 34, 4.
- ANTEIDEA, 22, 10. si anteidea senatus populusque jusserit fieri, ac faxit, eo populus solutus liber esto. *In formula rogationis: in alia orationis forma hoc verbum non magis occurrerit, quam clepere, quod in eadem hac formula legitur.*
- ANTEIRE, 38, 51. si ab annis septemdecim ad senectutem semper vos ætatem meam honoribus vestris anteis, ego vestros honores rebus gerendis præcessi. *i. e. leges annales in me neglexisti.*
- ANTESIGNANUS, 27, 18. in eas velites antesignanique, et qui primi agminis erant. *Hic distingui videntur antesignani ab his, qui primi agminis erant: quod sicut videtur Cel. Strohio ad 22, 5.*
- ANTEVENIRE, 42, 66. consul anteveniens extemplo prælium conferuit.
- ANTIQUARE, 22, 30. plebeiscitum, quo oneratus magis, quam honoratus sum, primus antiquo abrogoque.
imperiosum ducem et malignum antiquando rogationem, quæ de triumpho ejus ferretur, ulciscerentur, 45, 35.
profertur tempus secundæ legis, quam, si subiecta invidiæ esset, antiquari apparebat, 4, 58. *cf. 5, 30.*
- ANTIQUITUS, 9, 29. jam inde antiquitus. *cf. 34, 27.*
- ANTIQUUS, 3, 68. patrum vestrosque antiquos mores vultis pro his novis funiere.
mihi vetustas res scribenti—nescio quo pacto antiquus fit animus, 43, 13.
ad ea facienda (*se Antiochum*) in antiquum venisse, 33, 40. *Gronovius et alii hunc locum corruptum esse dicunt. Ille sic legendum putat: ad ea redigenda in antiquum jus venisse. Enimvero ad ea facienda genuinam lectionem esse, mihi quidem tota oratio regis clamare videtur, in qua, manifeste data opera, verbum faciendi sæpe repetitum est: in eaque repetitione sane mira elegantia est agnoscenda. Deinde antiquum, substantivè acceptum, cum venisse conjungatur, intellecto solo, dominio etc. Hoc non solum dictioni Livianæ non repugnat, (nemo enim ignorat, pacatum, hosticum Livio dici pro agro, solo etc.) verum etiam ipso ejus usu confirmatur. Namque 5, 33. ult. ex antiquo etiam absolute dicitur, subintellecto angulo, finu, loco, solo patrio etc. Sensus ergo hic est. Romanis inquirentibus et, quid mihi faciendum esset, et quid ego in Asia facerem, quæ jure belli Seleuci facta erant, sed postea a majoribus meis neglecta, ad ea facienda, nec negligenda, et usurpatoribus eripienda, in antiquum (scil. dominium) veni. Ita sensus hujus loci non emendati ille ipse est, salva quidem latinitate, qui per emendationem Gronovianam ei inferebatur.*

his parantibus antiqua fœderum ordiri, meritaque in populum Rom. etc. 36, 27. *i. e. initium facientibus a mentione antiquorum fœderum etc.*

tanta utilitate fides antiquior fuit, 7, 31. *i. e. curior.*

id antiquius consuli fuit, 3, 10.

longe antiquissimum ratus, 1, 32. *h. e. quod maxime curæ condique est. cf. 9, 31.*

ANXIUS vicem suam, 8, 35.

— gloria ejus, 25, 40.

— invidia, 9, 46.

— inopia, 21, 48.

— curis, 21, 2.

APERIRE, 1, 8. locum asylum aperire, *i. e. ut sit asylum.* fundamenta templi aperire, 1, 55. *h. e. terram effundere ad fundamentum faciendum.*

occasionem aperuere ad invadendum, 4, 53. *cf. 9, 27.*

quum incalescente sole dispulsa nebula aperuisset diem, 22, 6. *cf. 26, 17.*

ubi lux fugam hostium aperuit, 27, 2.

si qui motus occasionem aperiret, 9, 27.

nec comprimi tumultus apeririue error poterat, 26, 10.

quum jam appropinquantium forma lemborum, directæque in se proræ, hostes appropinquare aperuissent, 44, 28.

qui Europa omni domita, transgressi in Asiam incognitum famæ aperuerint armis orbem terrarum, 42, 52.

APERTE ac propalam elaves portarum reposeunt, 24, 38.

APERTUS, 30, 26. Italia aperta. (*de importatione frumenti*)

ipse eodem aperto itinere per medios montes duxit, 31, 2.

apertæ naves ad tuendos maritimos agros comparatæ, 31, 22.

naves leviores apertæ, 32, 21. *i. e. speculatoriæ. Oppos. testæ et constratæ. vid. infra in v. navis.*

quo apertior aditus ad mœnia esset, omnia ædificia—circumjecta muris incendit, 9, 28.

Peloponnesus—nulli apertior et opportunior, quam navali bello, 32, 21.

corpora aperta jaculis, 25, 16.

castra locis apertis posuit, 34, 46. *alibi: in aperto, 22, 4;*

apertos circa campos ad dimicandum esse, 38, 3.

APEX, 6, 41. cuilibet apicem dialem imponamus.

APIS, 4, 33. fumone victi—velut examen apum, loco vestro exaci, inermi cedetis hosti.

APISCI, 4, 3. si dignus summo honore erit, apiscendi summi honoris, stare urbs hæc non poterit. *vid. Drakenborch. ad h. l.*

APOCLETI, *vid. delectus.*

APPARARE, 6, 21. apparatus eo anno bellum est.

APPARATE ludi facti, 31, 4.

APPARATUS supplicii, 28, 29.

dimissus auxiliorum apparatus, 9, 7.

nec tantis apparatibus elatus de inferendo bello agitat, 9, 29.

cf. 10, 38.

oneratum fortunæ apparatibus suæ (*Darium*), 9, 17.

APPARERE, 4, 60. consilium specie prima melius fuisse, quam usu appariturum.

simul liberatos ab impotentibus tyrannis apparuisset, 25, 28.

quum appareret ædilibus, 9, 46. *Sermo est de eo, qui scriptum fecerat s. scriba. Dicuntur autem ministri apparere magistratibus, atque inter eos etiam scribæ sunt referendi.*

APPARITOR, 1, 8. generis nomen, quo lictores etiam comprehenduntur.

apparitores ludi, 44, 9. *Haud dubie cum viris doctis legendum ludi apparitores. i. e. magnificentiores.*

APPELLARE, 1, 40. quum regem appellarent. *i. e. ad r. provocarent.*

tribunos pl. appello et provocho ad populum, 8, 33. *cf.* 2, 29, 9, 26, 26, 3, 27, 8.

quis vos appellare potest? 9, 9. *i. e. ut debitores.*

APPELLATIO provocatioque, 3, 56.

in præsidia adversariorum, appellationem et tribunicium auxilium, patricii confugerunt, 9, 26.

APPELLERE, 8, 3. in Italiam classẽm appulisse constat. *it.* 28, 42. *Etiam classẽ appellere defendit Gronovius ad 30, 10.*

naves ita appulsæ ad muros, ut pro aggere ac pontibus præbere ascensus possent, 30, 10.

APPENDIX Etrusci belli, 9, 41.

Carpetanorum, cum appendicibus Olcadum—centum millia fuere, 21, 5.

APPETERE, 1, 8. munitionibus alia atque alia appetendo loca. *i. e. occupare ædificandi, ampliandi causa.*

Veios fata appetebant, 5, 19. *i. e. terrebant s. manebant scil. adversa.*

quum jam id tempus anni appeteret, 34, 13. *cf.* 22, 1, 10, 21, 29, 10.

nox jam appetebat, 8, 38. *cf.* 10, 42.

velle eum vobis amicum esse, qui vos appeteret, 7, 30.

APPLICARE fortunæ consilia, 32, 21.

Leucas—colli applicata verso in orientem, 33, 17.

Cornelius eidem flumini castra applicuit, 32, 30.

Romani sinistrum (*cornu*) ad oppidum applicarent, 27, 2.

dum corporibus applicantur armaque armis jungunt, 23, 27.

APPONERE, 37, 5. scalæ appositæ.

statio, quæ portæ apposita erat, 34, 15.

moderatorem et magistrum consulibus appositum, 2, 18.

APPROPERARE, 4, 9. cœptumque opus adeo approperatum est.

quæ (*res*) summa ope approperata erat, ne impediri posset, 26, 15. *cf.* 27, 25.

APRICI colles, 21, 37. *Oppos. prærupti montes.*

APTARE, 9, 31. ut quisque se aptaverat armis.

ut vix ad arma capienda aptandaque pugnae competeret animus, 22, 5.

APTATUS, 21, 27. paratas aptatasque habebat pedes lintres.

APTE, 23, 1. Numidas partim in insidiis (et pleræque cavæ sunt

viæ sinusque occulti) quacumque apte poterat, disposuit. *Nisi legendum arte s. arte.*

APTUS, 10, 25. profectus apto exercitu, et eo plus fiduciæ ac spei gerente, quod non desiderata multitudo erat etc. *i. e. forti ac laudis cupido.*

in quod genus pugnae minime apti sunt, 38, 21.

quâ aptissimum ad loci naturam erat, 44, 3.

apta dies sacrificio, 1, 45.

APUD, 41, 9. prætor—qui esset apud eorum quem manumitteretur. *alii*, apud forum.

AQUA levata vento, quum super gelida montium juga concreta esset, tantum nivosa grandinis dejecit etc. 21, 58.

aquæ cœlestes, 4, 30. *cf.* 5, 15.

multis et aliis auctum aquis (*fluvium*), 44, 31. *i. e. rivis et fontibus.*

AQUATIO, 30, 29. castra longinquæ aquationis.

AQUILO, 36, 43. ubi primum aquilones cecidere.

aquilone in septentrionem versa, 37, 12.

ARÆ et ALTARIA *promiscue* dicuntur, 10, 38.

ARBITER, 27, 28. sine arbitro agere. *i. e. suo arbitrato.*

interpres arbitrerque concordia civium, 2, 33.

ARBITRIUM falis vendendi, 2, 9. *i. e. merces vel pecunia vestigialis, quam socii solvebant reipublicæ ob jus monopolii, vel vendendi per ipsos solos.*

arbitria agere, 24, 45. *vid. Gronov. Obs. 4. p. 175.*

in arbitrium crudele ac superbum venire, 30, 12.

Quinctio liberum arbitrium pacis ac belli permissum, 32, 37.

prætores consuli in eligendo arbitrium fecerunt, 43, 15.

liberum arbitrium, 4, 43. *pro suffragio.*

ipsum nullum, præterquam suæ libidinis arbitrio, finem facturum, 42, 23.

arbitria fortunæ, 10, 24.

ARBOR, 24, 3. lucus ibi, frequenti silva et proceris *abietis* arboribus septus. *Sic*, 1, 24. herba graminis *dicitur*; *sic* Sueton. *Oct.* 94. arbor palmæ.

arbor infelix, 1, 26. *scil. e qua nocens suspendatur, aut ipsa crux; nisi malis ad distinctionem veterum, in felices et infelices arbores, per se sic dictas respicere.*

ARCANUS, 23, 22. si quid umquam arcani sanctive ad silendum in curia fuerit.

ARCERE, 10, 23. Virginiam—matronæ—sacris arcuerant.

arceamus transitum hostis, 26, 41. *pro transitu hostes, ut et emendarunt nonnulli. Falso. Transitus hostis significat hostes transcurrentes. Sic fuga pro fugientibus Livio dicitur, vid. infra in h. v. Ad eundem modum Cicero Epp. Div. 6, 20. cur adventibus re offeras pro adventantibus.*

ad arcendos commeatu præsidii Romani, 26, 20.

quod eos neque portæ neque muri hostium arcuerant, 8, 29.

i. e. non deterruerant, quin expugnarent.

ARCESSERE, 32, 32. factio arcessit Romanos. *i. e. effecit seditione sua, ut Romani ad se opprimendam occurrerent.*

- arcessere quietem silentio, 21, 4. *it. molli strato, ibid.*
- ARCHIPIRATA, 37, 11.
- ARCTATUS, 45, 36. in præmiis, in honoribus omnia arctata.
- ARCTUS, 39, 32. quia plus quam unum ex patriciis creari non licebat, arctior petitio quatuor patentibus erat. *i. e. minori cum spe.*
- arcti commeatus, 2, 34.
- ne in arcto res esset, 26, 17.
- ARCUATUS currus, 1, 21. *i. q. adpertus, tectus.*
- ARCUS solem tenui linea amplexus est, 30, 2.
- ARDERE, 26, 27. *de incendio pluribus simul locis circa forum orto.*
- Præfeste ardentem lapides cælo decidisse, 22, 1. *i. q. candentes.*
- ardentibus siti faucibus, 44, 38. *it. arere dicitur.*
- ardens amore, 3, 44.
- ardere cupiditate ulciscendi, 29, 6.
- ardens animus, 1, 4⁶.
- in civitate ira odioque ardente, 9, 10.
- quum—cuncta bello arderent, 26, 13.
- Hispaniam arsuram bello, 28, 24.
- ardere bello Africam, 28, 44.
- quieto exercitu pacatum agrum, qui paullo ante ingenti tumultu arserat, peragravit, 43, 4.
- conticescet furor, quo nunc omnia ardent, 2, 29. *non exacta satis allegoria, debbat esse strepunt aut simile quid.*
- anni principia statim seditione ingenti ardere, 6, 31.
- ARDOR, 6, 13. vultum hostis ardore animi micantem ferre non potuit.
- forſitan etiam ardoris aliquid ad bellum armaque adversus—
regem—inventurum, 1, 53.
- tantus fuit ardor armorum, adeo intentus pugnae animus etc.
22, 5.
- et militum quidem is erat ardor, ut jam inde cum scalis succedere ad muros vellent, 8, 16.
- ARDUUS, 8, 16. quia id arduum factum erat.
- altitudo loci et munimenta defenderunt, quæ nulla ex parte adiri, nisi arduo ac difficili ascensu, poterant, 25, 13.
- AREA libera a ceteris religionibus, 1, 55. *h. e. in qua nullum aliud templum sacratum est.*
- ARGENTARIÆ scil. tabernæ, 9, 40. domini argentariarum.
- ARGENTARIJ, 7, 21. iidem qui mensarii *h. e. qui privatim rem nummariam trahebant, pecunia permutanda, vendenda, usuris locanda etc. Sed alia ratio est mensariorum, qui vel triumviri vel quinquéviri vocabantur. Ili utique argentariis honestiores erant, quum, velut extraordinarii magistratus, pecuniæ publicæ curam haberent. vide Dukerum ad illum locum, ubi quinquéviri ex hoc genere nominantur.*
- ARGENTATUS, 9, 40. argentatis (militibus) linteæ candidæ. Sic dicebantur præcipue a clipeis argento insignibus.
- ARGENTEUS, 10, 39. auricam olim atque argenteam Samnitium aciem—occidione occisam. Præcedunt hæc verba: et per picta atque aurata scuta transire Romanum pilum etc.
- ARGENTUM infectum, 34, 10. *cf. 36, 40.*

argentum factum signatumque, 26, 47.

argenti—pondo—signati argenti numerus, 28, 38.

argentum Oscense, 34, 10. *nummi Oscæ urbis Hispaniensis. cf. 40, 43. ubi (auri) signati Oscensis nummi memorantur.*

argentum Illyrium, 45, 43. *nummi in Illyrico cusi.*

argentum bigatum, 33, 37. *nummi bigis insignes.*

decem talentis argenti acceptis, 22, 31.

ARGUMENTARI, 39, 36. nec, jure, an injuria cæsi sint argumentari refert. *i. e. inquirere, constituere.*

ARGUMENTUM, 7, 2. qui (*Livius*) ab saturis ausus est primus argumento fabulam ferere. *i. e. cepit scribere carmina in scenis agenda, quæ uno argumento tota constarent, inter seque partibus omnibus cohererent, non varias res, ut saturæ, miscerent. vide B. Patrum ad Cicer. Or. pro Cælio cap. 27.*

fabulam apud ipsum auctorem argumenti peragit, 3, 44. *i. e. rem narrat ex fisione auctoris.*

quod et si jure non fiat—tamen argumentum esse, non haberi pro sacrosancto ædilem, 3, 55. *Pronum fuerit argumento legere; sed hujus quoque constructionis plura exempla collegit Drakenborch. ad 24, 8.*

argumento sit clades Romana, 5, 44. *cf. 39, 51.*

ARMA, 1, 25. ut primo statim concursu increpuere arma, micantesque fulsere gladii etc. *Sub illis intelligenda est species armorum ea, quæ ad tegendum corpus pertinet; sub his tela, quæ alibi, 1, 43. it. 30, 11. ab armis distinguuntur. Clarissimus eam in rem locus est, 45, 39. ubi arma detracta corporibus hostium dicuntur: quæ sunt, uno verbo, spolia. cf. 30, 31. tunc Mamertinorum periculum et nunc Sagunti excidium nobis justa ac pia induerunt arma. vid. in v. aptare. Denique arma cœlestia dicuntur nuncilia, 1, 20. sunt clipei.—Porro, 8, 30. congesta hostilia arma concremata esse narrantur. Hi autem sunt clipei e crate lignea, vimine, corio confecti, cui crati deinde æs inducebatur. cf. 1, 37. ubi fluitantia arma (in flumine) memorantur. vide Ill. Heynium ad Virgil. Æn. 1, 118.*

armorum habitus, 22, 18. *cf. 24, 30.*

arma viris in arma natis auferre, 9, 9.

per arma per viros late stragem dedere, 8, 30.

si viri arma illa habuissent, quæ in portis fuere nostris, capi

Roma ne consule potuit? 3, 67. *cf. 30, 30.*

arma curare et tergere, 26, 51.

nos—vilis hæc capita luendæ sponsonis feramus, et nostro supplicio liberamus Romana arma, 9, 9. *i. e. exercitum Romanum.*

nulla usquam apparuerunt arma, 41, 12. *i. q. armati. vid. ar- dor.*

auxiliis levium armorum—hostem cohibendum, 22, 3.

legiones in armis decurrerunt, 26, 51. *cf. 35, 35. i. e. armatæ. quæ (Sophonisba) regem nobis socium alienasse, atque in arma egisse præcipitem dicatur, 30, 14.*

ab externis armis otium fuit, 3, 14.

Romana arma movebantur, 21, 5.

nec erat ea tempestate gens alia, cujus secundum Gallicos tumultus arma terribiliora essent, 9, 29.

Arpini repente pro Romanis adversus Karthaginensem arma verterunt, 24, 47. *cf.* 9, 16.

Æquorum jam velut anniversariis armis assuerat civitas, 4, 45. *i. e.* quotannis Æquico bello a. c. Omnino hanc ob causam arma dicuntur pro bello, quia olim perpetuus miles non fuit, nec arma prius, quam sub initium belli sumebantur, tractabantur etc.

neque in eum agrum—hostilia arma inferrent, 7, 31.

prohiberi extra fines efferre arma, 42, 23.

ut adversus injusta arma pio iustoque se tutarentur bello. *ibid.*

arma cuncti spectant et bellum, 9, 10.

omnes Etruriæ populi—ad arma ierant, 9, 32. *cf.* 42, 2. Sic Cicero ad saga ire dixit.

arma primo quoque tempore fieri in ea gente, 42, 8. Forte legendum: arma quoque imperare fieri in ea gente. Nimirum, quia non indigna illa gens, partim tutela benigna, partim fiducia facili videretur.

ARMAMENTA tollere, 21, 49. demere, *ibid.* i. q. fundere.

ARMARE, 9, 35. quibus (*suxis*) eos assatim locus ipse armabat.

Claudii sententia consules armabat in tribunos, 4, 6. *i. e.* Claudius consulibus arma capienda censebat.

legum quoque latores adversus tantum apparatus adversariorum et ipsi causam plebis ingentibus animis armant, 6, 38.

muri reficiebantur propugnaculisque armabantur, 30, 9.

ARMATURA *levis ab equitatu semper distinguitur. v. c.* 28, 14.

armaturæ leves in cornua deductæ, 21, 55. *cf.* 22, 18.

manipuli levis armaturæ, 31, 42.

ARMATUS, 22, 37. levium armatorum auxilia.

armatis corpus circumsepsit, 1, 49. *i. e.* satellitibus armatis.

armati—togati, 9, 25.

ornati armatique ad edictum aderant, 27, 13.

ARMATUS (*substantivum*) haud dispar, 33, 3.

relicto—omni graviore armatu, 26, 5. *cf.* 37, 40. et 41.

ARMENTA, 22, 17. accensis cornibus armenta—velut stimulos furore agebat boves. Sic proprie; dicuntur enim ab arando. *cf.* 1, 7.

ARRECTUS, 21, 35. ut pleraque Alpium ab Italia, sicut breviora, ita arrectiora sunt, *i. e.* prærupta.

arrecti ad bellandum animi, 8, 37.

ARRIGERE, 45, 30. libertas præter spem data arrexit scil. animos Macedonum.

ARRIPERE, 2, 54. tribunus plebis consules abeuntes magistratu arripuit. *i. e.* reos fecit, ad populi iudicium vocavit.

subinde arreptus a P. Numitorio Sp. Oppius invidiæ proximus, 3, 58. scil. in vel ad questionem, arvide quidem et cupide. hæc enim vis inept verbo arripiendi.

ARROGARE, 7, 25. cui dictatorum arrogari haud satis decorum visum est patribus. *i. e.* addi vel potius opponi.

ARS, 1, 15. nulla arte adjuti. *i. e. strategemate.*

sub Hannibale magistro omnes artes belli edoctus, 25, 40. *cf. cap. 37.*

disciplina militaris—in artis perpetuis præceptis ordinatæ modum venerat, 9, 17.

ut urbanis artibus opes augeret, quando belli decus penes alios esset, 9, 42.

Græcarum artium opera, 25, 40.

quod ministerium fuerat, (*coquus*) ars haberi cœpta, 39, 6.

patrem lanium fuisse ferunt, ipsum institorem mercis, filioque hoc ipso in servilia ejus artis ministeria usum, 22, 25.

ARTIFEX, 6, 36. artifices jam tot annorum ulu tractandi animos plebis.

in armamentario multis talium operum (*tormentorum machinarumque*) artificibus de industria inclusis, 29, 35.

multi artifices ex Græcia venerunt, 39, 22. *i. e. histriones, scenici artifices. cf. 5, 1. 7, 2. 41, 20. Ea observatio debetur magno Dukero.*

sic—tamquam artifices improbi, opus quæerunt: qui et semper ægri aliquid esse in republica volunt, ut sit, ad cujus curationem a vobis adhibeantur, 5, 3. *Nimirum hic medicos lucri cupidos intelligendos esse, nemo abnuerit.*

ARX Romæ Capitoliumque, 5, 47. *arx est pars altera montis in quo est Capitolium.*

de arce capta Capitolioque occupato, 3, 18. *cf. 4, 2.*

pro capite atque arce Italiæ, urbe Romana—bellum geratur, 22, 32.

quæ visa species—arcem eam imperiû caputque rerum fore portendebat, 1, 55.

Janiculum quoque adjectum, non inopia loci, sed ne quando ea arx hostium esset, 1, 33.

Campani arx finitimorum, 7, 29.

ad caput arcemque regni Pergamum ducit oppugnandum, 37, 18.

in montes novam coloniam, quæ arx in Pomptino esset, miserunt, 2, 34.

arx illa est spei salutisque nostræ, 7, 34. (*cacumen*)

consularum esse arcem libertatis, 6, 37.

tribunicium auxilium et provocationem—duas arces libertatis tucundæ, 3, 45.

ubi Hannibal sit, ibi caput atque arcem hujus belli esse, 28, 42.

tu, patria, ferrum, quo pro te armatus hanc arcem hostium iniî, quando parens extorquet, recipe, 23, 9. *Sic dedit hunc locum Cel. Strothius ex aufloritate optimorum codicum. Si vera hæc lectio est, arx hostium, postulante contextu, et usu loquendi Liviano suadente, pro Hannibale accipienda est. Sed tum etiam pro iniî legendum fuerit petii.*

ASCENDERE, 10, 7. qui—in Capitolium ascenderit.

ASCENSUS, 9, 24. hoc quidem ascensu vel tres armati quamlibet multitudinem arcuerint.

saxo [vulgo faxorum] ascensu æquo, 5, 47. *i. e. (si modo substantivum est) qua parte facilis, nec nimis molestus, opportunus ascensus esset. Sic Noster, 26, 3. et tempore et loco æquo instructos milites dixit. Nam hic quoque æquus improprie accipi debet.*

ASCISCERE, 6, 40. ex quo asciti fumus simul in civitatem et Patres. Sane improprie dictum, etiam, si accituum legatur. *vid. Drakenborch. ad h. l.*

plebem—parto auxilio imperium quoque ascituram, 4, 25. *de plebe magistratus, majores certe, sibi vindicatura.*

ASCRIBERE, 31, 49. colonos Venufiam ascripserunt.

ASIANUS, 31, 2. curæ Asianam rem senatui fore.

ASPER, 22, 59. asperrimus ad conditionem pacis scil. subeundam.

ASPERGERE, 23, 30. ut patrem quoque (mors filii) suspicione aspergeret.

ASPERNARI, 9, 41. pacem petentes, quod uti ea, quum daretur, nolissent, aspernatus etc. *i. e. precibus eorum locum non reliquit.*

ASPICERE sociorum res, 39, 48.

ad res aspiciendas, 42, 5. *Sic pluribus aliis locis est pro usitatori inspicere. vid. interpretes ad h. l.*

Bœotiam atque Eubœam aspicere missi, 42, 37. Similiter, 42, 42. ad visendas Larissam etc.

in Bœotia aspiciendæ res, 42, 67. ubi male vulgo legitur adipiscendæ, quod nihili esse Drakenborchius docet.

ASSENTIRE, 41, 24. quum iidem huic orationi qui litteris regis assentierant, assentirentur. Nisi cum Freinshemio legendum: assensu erant, aut cum Dukero assenserant.

omnes assensu sunt partibus dividendis, 25, 30. *i. e. ut suis cuique locus tuendus assignaretur. Sequuntur enim regiones et stationes.*

ASSEQUI, 33, 8. nondum assequuta parte suorum.

ASSERERE in servitutem, 3, 44. *i. q. vindicare. Verbum juris Romani, etiam in alteram partem notum, quum liberali causâ aliquem manu asserere significat.*

ex usurpata libertate in servitutem velut asserendi erant, 3, 18.*

ASSERTOR puellæ, 3, 46. *i. e. sibi vindicans eam in servitutem. assertor virginis, 47.*

ASSERVARE (hostem) 27, 19.

ne auctore quidem asservato, 6, 30. *i. e. retento eo, a quo certiores facti, vel potius decepti fuerant.*

Vitruvium in carcerem asservari iussit, 8, 20.

ASSIDERE, 26, 20. assidendo diutius arctiorem annonam sociis, quam hosti faciebat. (de oppugnatione)

intactis assideret (gens) muris, 21, 25.

ASSIDUUS, 1, 21. deorum assidua insidens cura pro assidue, de more Livii.

assiduæ templi antistites, 1, 20.

cujus (portæ) assiduus custos semper aliquis ex magistratibus erat, 34, 9.

assiduus in oculis hominum fuerat, 35, 10.

ASSIGNARE, 28, 42. patere, nus omnia,—tuo consilio assignare.
i. q. tribuere, accepta referre.

ne unius amentiam civitati assignaret, 35, 31.

neve censor ei equum publicum assignaret, 39, 19. *Nempe, quia et honori ille quidem, sed tamen idem et oneri erat.*

ASSIMULARE, 26, 19. multa alia ejusdem generis, alia vera, alia assimulata, admirationis humanæ in eo juvene excefferant modum.

ASSOLERE, 37, 14. sacrificio, ut assolet, rite facto. *scil. fieri. cf. 23, 31.*

ASSUEFACERE, 22, 12. *assuefaciebant* territi prius cladi- bus militem minus jam tandem aut virtutis aut fortunæ pœnitere suæ.

operi, aliisque justis militaribus ita assuefecit etc. 24, 48. *al. opere. Omnino dubium est, per omnia exempla utriusque constructionis, tertiusne casus an sextus, genuina lectio sit. vid. interpr. ad h. l. it. ad 31, 35. Cicero quidem et ipse cum casu sexto jungit hoc verbum. vide Clavem Ciceron. in h. v.*

ASSUESCERE, 31, 35. genus pugnae quo assuerant. *cf. 2, 2.*

ASSUETUDO, 27, 39. duodecim annorum assuetudine perviis Alpibus factis.

ASSUETUS *cum casu secundo*, 31, 17. Romanis Gallici tumultus assuetis.

Hannibale, duce acerrimo, assuetum, 21, 16.

Sardis facile vinci assuetis, 23, 40.

assueta oculis regio, 5, 54. *i. e. notissima.*

assuetior montibus (*Hispanorum cohors*) 22, 18.

calonem—inde a puero in omnia familiaria jura assuetum, 24, 5. *si quidem sine lectio est, ac non potius assumtum legendum: quod etiam placet Ruhnkenio V. Cel. ad Velleium, 2, 29.*

ASSUMERE, 1, 54. in eo sibi præcipuam prudentiam assumere.

in societatem consilii avunculi assumunt, 2, 4.

ne qui (*socii*) postea assumerentur, 21, 19.

ASSURGERE, 9, 46. quum—consensu nobilium adolescentium, qui ibi assidebant, assurrectum ei non esset.

colles assurgunt, 22, 4. *Gronovio non displicet* adinsurgunt, *optimorum codicum auctoritatem sequuto; ut displicet Drakenborchio, quem vide.*

AST, 10, 19. Bellona, si hodie nobis victoriam duis; ast ego templum tibi voveo. *i. q. tum vero. In reliqua oratione prosaica at dicitur eodem modo, eleganter quidem, jungiturque imprimis cum ego, tu, et similibus.*

quod si nihil cum potentiore juris humani relinquitur inopi: at ego ad deos vindices intolerandæ superbiæ confugiam, 9, 1.

si tua re subita consilia torpent, at tu mea sequere, 1, 41.

si vos urbis—nulla cura tangit; at vos veremini deos vestros, 3, 17.

sin collega quid aliud malit; at sibi Voluminium darent adiutorem, 10, 26.

ASTRINGERE, 39, 1. inops regio, quæ parsimonia astringeret milites.

ASTUS, 35, 14. perplexum Punico astu responsum.

AT ENIM pauci quidem sunt, sed vigentes etc. 21, 40. *Particula sæpe infervens objectionibus. cf. 4, 4. 34, 31. et 32. 37, 53.*

ATER, 22, 10. si atro die saxit insciens, probe factum esto. *cf. 6, 1.*

ATQUE, 26, 39. ille atque præceps cum armis procidit ante pro-ram. *i. e. continuo, statim.*

Punica religione servata fides ab Hannibale est; atque in vincula omnes conjecit, 22, 6. *cf. 27, 21. ubi vid. Drakenborch.*

non petentem atque adeo etiam absentem creatum credidere quidam, 10, 5.

ne Virginio commeatum dent, atque etiam in custodia habeant, 3, 46. *pro atque adeo, quin immo.*

submoverique atque in castra redigi, 26, 10.

ATROX, 4, 3. quod adeo atroces (*Patres*) in has rogationes nostras coorti sunt.

ATTENDERE, 10, 4. jubet peritos linguæ attendere animum, pastorum sermo agresti an urbano propior esset.

ATTENTATUS, 23, 15. quem consensus attentatæ defectionis—ad transfugiendum stimulabat.

ATTENUARI pæsidii (*in arce*) vires, 25, 11.

attenuata omnium rerum inopia, 45, 11.

attenuatæ sortes. *vid. in v. fors.*

ATTINERE, 3, 36. nec attinuisse demi securim, quum sine provocatione creati essent, interpretabantur. *cf. 2, 41. 6, 23. 34, 3.*

ATTINGERE, 3, 19. qui—Latinos, ne pro se quidem ipsis—attingere arma passi sumus.

quos (*populos*) si Vestinus attingeretur, omnes habendos hostes, 8, 29. *i. e. bello.*

ATTOLLERE, 22, 26. ad consulatus spem quum attolleret animos. *vid. erigere.*

ATTONITUS, 39, 15. vino, strepitibus, clamoribusque nocturnis attoniti.

ut magna pars integris corporibus attoniti conciderent, 10, 29. nocturno pavore attoniti, 7, 36.

majestate petentium, religione etiam attoniti homines patricios omnes—creavere, 5, 14.

ATTRECTARE, 28, 24. insignia summi imperii, fasces securefque, attrectare ausi. *i. e. usurpare, sibi præferri jubere.*

ATTRIBUERE, 40, 51. opera ex pecunia attributa divisaque inter se hæc consecerunt. *i. q. destinata. Vox propria in hoc genere.*

ab juventute, quæ præsidio ejus loci attributa erat, 24, 21.

Dolopes—vestro decreto patri attributi meo, 42, 41. *vid. contribuere.*

AVARITIA cum LUXURIA. *Præf. i. e. cupiditas habendi, unde profusioni locus fit, rapinæ, furta etc.*

AUCTIO, 2, 14. gratiam muneris magis significante titulo, quam auctionem fortunæ regiæ.

AUCTIOR, 3, 68. ex illis concionibus numquam vestrum quicquam re, fortuna, domum auctior rediit.

memor generis, quod amplissimum acceptum majus auctiusque reliquit posteris, 4, 19. *cf.* 4, 2.

quando res Romana in dies melior atque auctior fieret, 25, 16.

AUCTOR, 2, 54. auctor facinori non deerat. *i. q. hortator.*

ejus rei auctores affinesque, 38, 31.

fuit quisque fortunæ auctorem domi expectent, 22, 55. *i. e. nuncium.*

quæ (res) consulem—auctorem—desideraret, 4, 13. *i. e. indicem.*

quarum legum auctor fuerat, earum suam se haud dubium ferebat, 6, 36.

criminum auctores delatoresque, 45, 31.

auctor gravis, 1, 16. cui fides haberi potest. *Oppos. levis nec satis fides, 5, 15.*

Fabium auctorem habui, 22, 7.

auctores sunt in utrumque, 10, 25.

auctor præstandæ pacis, 9, 20. qui promittit, se pacem præstaturum.

ne privatam quidem rem agere (*feminam decet*) sine auctore, 34, 2. *i. e. sine tutore.*

multitudini concitatæ, quæ ferme auctoribus similis esset, non subtraxisse se ducem, 7, 14. *cf.* 2, 54.

si Patres auctores fierent, 1, 17. *ii.* 22. *cf.* 6, 42. 8, 12.

auctoribus, qui aderant, ut sequeretur, 3, 44. *absolute, pro quum quidem suaderent, qui aderant etc.*

auctore Fabio consule, 24, 43. *i. e. ex senatusconsulto, quod in ejus sententiam factum erat.*

AUCTORATUS, 37, 10. pignore velut auctoratus proditor. *i. q. emptus.*

AUCTORITAS senatus, 4, 57. *i. e. consilium, cui lubenter ac veracunde obsecundatur. vid. Clav. Ciceron. in h. v.*

imperio, non populi jussu, non ex auctoritate Patrum, dato, 26, 2.

ut per auctoritatem civitatum earum suæ preces nuper repudiatae faciliorem ad tum ad senatum haberent, 38, 3. *h. e. intervenientibus, agentibus, commendantibus.*

extracta res per aliquot dies auctoritatibus seniorum, 23, 6.

AUCTUS, 4, 2. cujus rei præmium sit in civitate, eam maximis semper auctibus crescere.

uti—eque vos (*Dii Divæque*) omnia bene juvetis: bonis auctibus auxitis: salvos etc. 29, 27.

AUDACIA vecors, 28, 22.

ipso miraculo audaciæ obstupefecit hostes, 2, 10.

AUDACITER se laturum fuisse de abrogando Q. Fabii imperio, 22, 25.

AUDACTER, 9, 34. quem clavi figendi, aut ludorum causa, distatorem audacter crees?

AUDAX consilium, 25, 38.

consilium temerarium magis, quam audax, 25, 37.

- quo audacior res erat, 26, 38.
- AUDERE**, 23, 14. capitalem fraudem ausi.
bene ausus vana contemnere, 9, 17.
pleraque per vim audebantur, 39, 8.
audeantur infanda, 23, 9.
- AUDIRE**, 1, 41. interim Servio Tullio jubere populum dicto audientem esse.
nec plebs nobis dicto audiens atque obediens sit, 5, 3.
si prætori dicto audiens non esset, 29, 20.
consules fenatui dicto audientes, 4, 26.
si me audiat, 9, 9. *simpliciter dictum* pro *se me auctorem suæ foremque sequamini*.
quum hæc dicerentur audirenturque, 9, 7.
litteræ consulum ingenti lætitia et in curia et in concione auditæ, 10, 45.
tantum Camillus auditus imperator terroris intulerat, 6, 2.
i. e. ipsum nomen Camilli.
nec ob id quemquam fulmine ictum audimus, 45, 23. *i. q. audivimus, cognovimus*.
quum ex obviis auditum, postero die omnem exercitum—proficisci, non metu modo omni—*liberavit* eos, sed lætitiā ingentem fecit, 28, 26. *i. e. auditio s. quod ex obviis auditum erat etc. id, ea res—liberavit—fecit*.
audito, Machanidam, fama adventus sui territum, refugisse Lacedæmonem, 28, 7. (*ablativus absolutus*)
- AVEHI**, 9, 27. avectus (*equo*) ab suis, nondum conferentibus manus ad clamorem ab sinistra parte prius exortum.
- AVERRUNCARE**, 10, 23. quorum (*prodigiorum*) averruncandorum causa supplicationes—senatus decrevit.
- AVERSUS**, 37, 7. virum sicut ad cetera egregium, ita a comitate, quæ sine luxuria esset, non aversum. *i. q. alienum*.
quum averfis auribus pauca locuti essent, 38, 33. pro *apud multitudinem iratam*.
aversus a proposito, 2, 8.
in averfam incurfando etiam, 3, 70.
castris se tenebant tam ancipiti periculo averfi, 2, 45.
circumvesti ab urbe ad averfa insulæ, 37, 27.
per averfa urbis, 5, 29.
- AVERTERE**, 7, 16. primoque impetu avertere hostem.
in fugam averterunt classē, 22, 19.
dissipatos in fugam averterunt, 34, 15.
mille acies, graviores, quam Macedonum atque Alexandri, avertit, avertetque, 9, 19. *Simpliciter dictum* pro *vicit. cf. cap. 39. it. 27, 1*.
trepidī magistratus—avertunt animos a spe recuperandæ arcis, 9, 24.
in comitiorum disceptationem ab lege certamen averterant, 3, 24.
nec jam possidendis publicis agris contentos esse, nisi pecuniam quoque publicam avertant, 6, 14.
quum avertere eam prædam vellet, 1, 7.

amnem—multorum dierum opere exceptum novo alveo aver-
tit, 41, 11.

avertere quidam senatores Karthaginienſes Magonem in Hi-
ſpaniam, 23, 32. *i. e. ablegandum eo cenſuere.*

tota in ſe averterat caſtra, 6, 23. *h. e. a Camillo averterat, et
in ſe converterat.*

AUFERRE, 1, 58. Tarquinius—peſtiſerum hinc abſtulit gaudium.
(*de expugnata Lucretiæ pudicitia*) Omnino auferri dicuntur, qui af-
feſſibus, aut quacumque ratione tranſverſi rapiuntur, neque ratio-
nem ducem ſequuntur, atque ita delinquant. *vid. Clav. Ciceron. in
h. v.*

abſtulerunt me, velut de ſpatio, Græcæ res immiſtæ Roma-
nis, 35, 40. *de narrationibus per exceſſus, excuſſiones.*

ut, quod a nobis ablatum ſit, in Italia tamen imperium ma-
neat, 23, 5. *vid. ablatuſ.*

eo plus vereor, ne abſtuleritis obſervantibus etiam oculos, 6,
15. *Hoc proverbio indicantur, qui vaſſritie ſua et calliditate acu-
tiſſimos quoſque vincunt et decipiunt. vid. intt. ad h. l.*

AUGERE, 29, 25. ad immenſum multitudinis ſpeciem auget.

augere in majus, 29, 3.

malum malo augere filii, 7, 4.

auſta familiaritas, 1, 39.

auxere vim morbi, 3, 6.

ad plebem auſta invidia, 10, 46. *vid. auſtuſ.*

AUGUR in locum ejus inauguratuſ, 30, 26.

augur creatuſ, 25, 2. *cf. 4, 4. proprie cooptari dicuntur.*

AUGURIUM, 1, 6. ut Dii, quorum tutelæ ea loca eſſent, augu-
riis legerent, qui nomen novæ urbi daret.

accepiſſe id augurium læta dicitur Tanaquil, 1, 34. *it. 10, 40.
de occinente corvo ante prælium.*

augurio animorum ſuorum lætabantur, 45, 1.

AUGUSTUS, 1, 29. auguſta templa.

ſanum auguſtum, 38, 13.

auguſti tota (*inſula*) atque inviolati ſoli, 45, 5.

habitum formamque viri aliquantum ampliorem auguſtio-
remque humana intueſ, 1, 7. *paullo poſt: te auſturum cœle-
ſtium numerum. cf. cap. 8.*

ſpecies viri majoris, quam pro humano habitu, auguſtioriſ-
que, 8, 6.

conſpectuſ ab utraque acie aliquanto auguſtior humano vi-
ſu, 8, 9.

ornatuſ habituſque humano auguſtior, 5, 41. *ſcil. quia eſt
Jovis.*

quæ auguſtiſſima veſtiſ eſt theſaſ ducentibuſ, 5, 41. *h. e. to-
ga picta et tunica palmata. vid. Ruben. R. Veſtiar. 1, 21. it. Schef-
fer. R. Vehic. 2, 24.*

AVIDITAS ingenii humani, 28, 38. * *i. e. avaritia.*

aviditate rapiendi per occaſionem triumphi, 31, 48.

AVIDUſ, 22, 21. avida in novæ reſ ingenia.

avidæ in direptioneſ manuſ, 5, 20.

AVIS, *vid. æſtivuſ it. ſangualiſ.*

AVITUS, 1, 6. avitum malum. *i. e. aut, quod ipsorum avo nocuerat, aut, quod in avi fratre fuerat. Ergo proprie accepta vox.*

AVIUS, 9, 19. avia comineatibus loca gravis armis miles timere potest.

AVOCARE, 1, 6. quum pubem Albanam in arcem præsidio armisque obtinendam avocasset. *i. q. sevocare partem populi a magistratibus seditionis causa: sive, ut Gronovius item explicat: avertere a cognoscendo vero periculo, ne auxilium, quo maxime debebat, ferat.*

parte tribunorum exercitusque ad Volsicum advocata bellum, 4, 61.

AVOLARE, 1, 57. citatis equis avolant Romam. *Vulgo advolant. Sed illam lectionem recte tuetur Drakenborchius, quem vide.*

AURA, 21, 54. quidquid auræ fluminis appropinquabant, afflabat acrior frigoris vis.

jam aura, non consilio, ferri, famæque magnæ malle, quam bonæ esse, 6, 11.

aura favoris popularis, 22, 26. *de præsidio aspirantis ad summos honores.*

Africanum cognomen militaris prius favor an popularis aura celebraverit etc. 30, 45. *de gratia plebis, sine respectu ad comitia.*

circumspectare tum patriciorum vultus plebei, et inde libertatis captare auram etc. 3, 37.

Afris, gente ad omnem auram spei mobili atque infida, 29, 3. levi aura spei objecta, 42, 39.

AURATUS, 40, 34. quæ prima omnium in Italia statua aurata est. *Enimvero signa aurata jam, 38, 35. it. 39, 7. commemorantur.*

Minucius bove aurato extra portam trigeminam est donatus, 4, 16. *bos auratus, si quidem genuina lectio est, pro bove auratis cornibus accipitur. Sic 7, 37. eximioque uno albo, opimo, auratis cornibus (bove) donat. Similiter aurati milites Livio, 9, 40. dicuntur, h. e. qui sunt scutis auratis insignes, sive, ut ipse dicit, cælati auro et argento. Idem Noster, 45, 39. laurcatas legiones dixit, et ibid. auratos purpuratosque sc. imperatores. Li-flores laureati ad eundem modum apud Ciceronem dicuntur a fascibus laureatis; ut alia similia taceam. Sed merito tamen pro spuria lectione habetur. Jac. Gronovii emendatio bove et prato legentis aridet plerisque viris doctis. Est autem pratum i. q. ager, prædium.*

AUREUS, 10, 39. auream olim atque argenteam aciem—occidione occisam.

AURIS, 6, 40. omnia semper, quæ magistratus ille dicet, secundis auribus, quæ ab nostrum quo dicentur, adversis accipietis? eas conditiones imperator vix auribus admisit, 30, 3.

AURUM, 41, 20. templum laqueatum auro. *i. e. cujus laqueata lecta inaurata erant.*

aurum signatum Oscense, 40, 43. *vid. argentum.*

AUSPEX, 42, 12. celebratas esse utrasque nuptias gratulatione donisque innumerabilium legationum, et velut auspiciis nobilissimis populis deductas esse. *vid. Clav. Ciceron. in h. v.*

- AUSPICARI**, 4, 6. quod auspicari, tamquam invisi diis immortalibus, negarentur posse. *i. q. auspicia habere, capere, concipere. vid. cap. eod. it. 22, 1.*
- AUSPICATO**, 5, 52. urbem auspicato inauguratoque conditam habemus.
urbem auspicato, diis auctoribus in æternum conditam, 28, 28.
nec auspicato nec litato instruunt aciem, 5, 38. *cf. 1, 36. it. 6, 41.*
- AUSPICIUM**, 6, 41. auspiciis hanc urbem conditam esse. *i. e. auspicato.*
auspicio (*absolute*) 22, 42. *pro in auspicio.*
pullarium in auspicium mittit, 10, 40.
incertis auspiciis, 8, 30. *it. dubiis ibid. cap. 34.*
colluvionem gentium, perturbationem auspiciorum publicorum privatorumque asserre, 4, 2.
auspicium patricium et plebeium, 10, 8.
cujus ductu auspicioque vicissent, 8, 31. (*de magistro equitum*)
quod nemo plebeius auspicia haberet, 4, 6. *i. e. jus auspicia capiendi.*
non edicta imperatorum, non auspicia observentur, 8, 34. *i. e. non expectentur.*
de religionibus atque auspiciis, 6, 41.
- AUT**, 44, 6. aut Jovis templum, aut oppidum tenet. *pro partim — partim.*
quam ob noxam Romanorum, quod aut meritum, 6, 40.* *pro aut quod meritum; nisi malis cum Dukero autem.*
aut cederent, aut sperent, 21, 30. *Sic Virgil. Æn. 2, 664. Illos erat alma parens, quod me per tela per ignes Eripis.*
- AUXILIUM**, 31, 33. magna auxilia. (*de populis integris*)
sub umbra auxilii, 32, 21. *cf. 7, 30.*
auxilia elephantorum, 31, 36.
loci auxilium, 33, 9.
quibus auxilii latio adversus consules esset, 2, 33.
noxæ damnatus donatur populo Romano, donatur tribunicie potestati, preearium, non justum auxilium ferenti, 8, 35.
auxilium Romanum, 34, 12. *i. e. quod Romani afferunt.*
adeo finitimorum odia longinquis coegerant indigere auxiliis, 2, 34. *i. q. auxilio.*
de mittendis Veios auxiliis, 5, 5. *i. e. militibus auxiliaribus.*
si ostenderitis auxilia vestra, 7, 30.
dimissus auxiliorum apparatus, 9, 7.
Karthagini supremo auxilio effuso adesse videbatur præsens ex-cidium, 30, 32.

B

BALINEA, 23, 18. *i. q. balnea.*

BARBARUS, 31, 29. cum alienigenis, cum barbaris æternum

omnibus Græcis bellum est eritque. *int. de Romanis. Item Galli barbari dicuntur*, 6, 42. *Vicissim si non Græci, Daffaretii certe a Romanis barbari vocati*, 31, 33. quædam (*oppida*) deserta, in montes propinquos refugientibus barbaris, inveniebantur.

BELLARE, 8, 39. bellum bellare.

bellatum cum Gallis eo anno circa Anienem—inclitamque in ponte pugnam, 6, 42. *cf.* 9, 41. *it.* 10, 30.

delectu, an voluntarii pro Samnitibus adversus Romanos bellassent, 9, 42.

ne quis, quoad bellatum esset, tributum daret, 6, 31. *i. e. debellatum, bello finis impositus esset. vide B. Patrum ad Tacit. Hist.* 2, 40.

BELLATOR, 1, 59. Romanos homines, victores omnium circa populorum, opifices ac lapicidas pro bellatoribus factos.

nec illi terra, nec Romanus mari bellator erat, 7, 26.

Latinus viribus ingens bellatorque primus, 8, 8. *i. e. rei militaris peritus. cf.* 9, 1.

BELLICOSUS annus, 10, 9. *Opponitur anno imbelli*, 10, 1.

cepisse enim eos non Romam—sed, quod multo bellicosius erat, Romanam virtutem ferociamque, 9, 6. *i. q. fortius.*

BELLICUM *substantive* pro signo tuba dato ad excitandos milites, ut prælio se accingant: ubi primum bellicum cani audissent, 35, 18.

BELLICUS, 30, 5. fortuitum, non hostilem ac bellicum, ignem rati esse.

BELLIGERARE, 21, 16. cum Gallis tumultuatum verius quam belligeratum.

BELLUM *olim* duellum dicebatur, 1, 32. bellum purum piumque, *i. e. justum.*

ne quid divini humanive obset, quo minus justum piumque de integro ineatur bellum, 9, 8.

ejus demum animum in perpetuum vinci, cui confessio expressa sit, se neque arte, neque casu, sed collatis cominus viribus justo ac pio bello esse superatum, 42, 47.

bellorum iræ residuæ, 1, 30.

belli gloria, 3, 68. *it. terror, ibid.*

bello vincere, 2, 7. *i. e. debellare, profigare bellum, pacis leges dare. Opponitur acie vincere, it. prælio. Hannibal fastus in curia est, non prælio modo se, sed bello victum*, 30, 35.

uno prælio victus, bello victus esset, 9, 19.

is hello quoque bonus habitus (*Sempronius*) 30, 1.

hac expeditione—motum latius erat, quam profigatum bellum, 9, 37.

quum collegæ novum bellum Sallentini hostes, decernerentur, 9, 42. *it. cap.* 31. Etruria novum bellum. *i. q. provincia, fines, intra quos bellum gerendum erat.*

quum pacis auctor a turbatoribus belli premeretur, 2, 16. *i. e. ab auctoribus belli. Nam turbare bellum est turbando bellum efficere. Ducta est e Græco sermone hæc forma dicendi. Demosthenes de Cor. 50. dicit παράπτυν τὸν πόλεμον. Similia sunt Polybii, 4, 14. συνταράττει πόλεμον, 15, 2. it. συγχέαι πόλεμον. vide Lexicon Polybianum B. Patrum. Huic posteriori plane respondet Livianum co-*

quere bellum, 8, 3. Non igitur audiendi sunt emendatores; ne lectis Gronovii, probata Drakenborchio, bello, necessaria est. Etenim ut nihil dicam de eo, quod inter omnia exempla quæ tertium casum loco secundi substantivis jungere dicuntur, non reperiatur ullum, quod non idem referat verbum dativum asciscens; ut certe ambiguum sit, unde pendeat dativus; ut igitur de hoc nihil dicam, quod sane poteram vel maxime urgere: profecto idonea ratio reddi potest, cur belli dixerit Livius, etiamsi poterat abesse. Nempe oppositionem auctoris et turbatorum perfectam reddere volebat, ut pacis vocabulo belli vox responderet. Ita enim demum huic loco ad elegantiam: nihil deest. Atque etiam similes formæ dicendi non modo apud Nostrum, sed alios etiam occurrunt. Concitor belli, 29, 3. *it. vulgi*, 45, 10. dicitur: vulgi turbator, 4, 2. machinator belli, 1, 28. belli victor, 45, 36. summotor aditus, 45, 29. irritare pugnam, 28, 33. alia. Similiter Tacitus Ann. 4, 67. suspicionem et credendi temeritatem turbabat. Apud Ammianum concitor turbarum, *it. tumultus*, turbator otii, et multa similia occurrunt. *vid. Glossarium nostrum in li. v. Ceterum Plutarch. Public. p. 108. πολέμοιοις καὶ στρατοποιοῖς illos belli turbatores appellat.*

viamque per devios saltus Romano bello fecisse, 10, 24. *i. e. quod a Romanis in Etruria gerebatur, superatis quidem difficultatibus, quæ cominus rem geri cupientibus objectæ fuerant.*

hæc eos in Etruria jactantes (Samnites) molientesque bellum domi Romanum urebat, 10, 17.

diu meditatam Philippo primo, deinde et Persi, Romanum bellum, omnia ut instructa parataque essent, effecerat, 42, 52. *i. e. bellum cum Romanis gerendum. cf. 8, 3.*

bella trium regum, 45, 14. *i. e. cum tribus regibus.*

reliqua belli perficere, 26, 1. (*reliquæ alias dicuntur*).

flagrante bello Italia, 31, 11.

in Italia quam post Cannensem pugnam bellum Tegnius esset, 23, 35. *i. e. adversus. vide Drakenborchium ad Epit. libri 21.*

bellum si inde non pellitur, jam intra mœnia erit, et arcem et Capitolium scandet, et in domos vestras vos persequetur, 3, 68.

tranquillis rebus fama Gallici belli pro tumultu valuit, ut dictatorem dici placeret, 8, 17.

bellum comparare, 32, 28.

— tractare, 5, 12.

— cohibere, 9, 29.

— molliter et per dilationes gerere, 5, 5.

bella obire, 4, 7.

bellum trahere, 9, 27.

— apertum, 2, 16. *it. suspectum ibid. cf. 21, 34. ubi artificiiis et strategematibus opponitur.*

justa belli species, 40, 6. *Opponitur simulacro belli, it. decursui et simulacro ludicro pugnae, 40, 9.*

etiamsi non bello fiat infestus (*saltus*) transitu difficilis, 44, 6. *i. e. usu artis bellicæ, obijciendis difficultatibus.*

bellum armaque, 4, 1. *it. bellum et arma, 1, 27. it. arma et bellum, 9, 10.*

ubi primum conferendi manum cum hoste data occasio esset, aut victoria egregia, aut morte memorabili inituros bellum, 44.
34. *i. e. prælum. vid. Cort. ad Sallust. Catil. cap. 9.*

provinciae, quæ in bello erant, decretæ, 41, 9.

in bello—in pace, 5, 52.

servatam bello patriam iterum in pace haud dubie servavit, 5.

49. *Sic*: bello se devovere, 10, 28.

belli ratio sumendi, 38, 19.

bello suo defungi, 25, 35. *i. e. partem belli sibi attributam feliciter perficere.*

ut quam acerrimo bello Hannihalem detineret, 27, 12.

alienæ sortis victor belli, 9, 42.

ita bello et pace quæri, ut inter omnes conveniat etc. 42, 50.

Drakenborchius de conjectura legi vult: ita bello pacem præferri etc.

belli domique, 3, 43. *alibi, v. c. 1, 34. bello domique. Sed vide ad h. l. Drakenb.*

navale bellum, 5, 6. *it. maritimum*, 7, 26.

bella pedestria, 24, 48.

belli apparatus magnificus, 29, 22.

bellum numero hostium ingens, certamine haud sane asperum fuit, 5, 32.

bellum infestissimum, 9, 12.

—internecinum, 22, 58. *vid. ardere.*

Patres—bello inexpiabili se persequuturos, 4, 35.

falsum testem, qui dicendæ causæ innoxio potestatem admissit, iusto ac pio bello persequabatur, 3, 25.

BENE tutus a perfidia, 28, 44. *i. e. valde tutus.*

ne ferrum quidem ad bene moriendum oblaturus est hostis, 9, 3. *cf. 22, 50. vide Cuperi Obs. 1, 8.*

si hoc bene fixum omnibus destinatumque in animo est, 21, 44.

si sui bene crediderint cives, 1, 50.

BENEFACTA, 25, 31. non plura—benefacta Hieronis, quam—maleficia eorum etc.

BENEFICII et maleficii occasione omissa, 9, 12.

vos potius beneficio vestro occupate eam (*Capuam*) quam illos habere per maleficiū sinatis, 7, 30.

beneficio ac maleficio abstineri, 5, 3. *h. e. eo, quod bene factum foret.*

quum obnoxium vitæ beneficio senatum multo sibi magis, quam plebi, fecisset, 23, 4. *i. e. quo vita servata est alteri.*

certamen sine effectu in beneficio apud primores Patrum relinquare, 4, 7. *i. q. pro beneficio imputare.*

tribuni militum crearentur, quæ antea dictatorum—fuerant beneficia, 9, 30.

BENIGNE arma capere, 3, 26. *i. e. lubenter. Alibi significat largiter, e Græco ἀφθόνως. Oppos. maligne. Horat. Serm. 2, 6. Neque illi sepositi ciceris, nec longæ invidit avenæ.*

benigne polliceri, 6, 6. *i. q. prolixè, liberaliter. Sic bene polliceri Sallustio dicitur, 13. Cat. cap. 41. cf. 9, 30.*

benigne concessa præda, 9, 31.

commeatus benigne advexere, 9, 32.

ædes, quæ ipsum comitesque ejus benigne reciperent, 45, 44.
i. e. laxæ, commode.

BENIGNUS, 42, 38. Theſſalis benigna materia gratias agendi Romanis pro etc. *h. e. copioſa.*

BESTIA, 7, 4. ne mutas quidem beſtias minus alere ac fovere—ſi quid ex progenie ſua parum proſperum ſit. *i. e. immanes beſtias.*
feras beſtias, cæco impetu ac rabie concitatas, ſi ad cubilia catulos earum ire pergas, ad opem ſuis ferendam avertas, 26, 13.
nondum hac effuſione induſta, beſtiis omnium gentium circum complendi, 44, 9.

BIDUUM tempus petere, 27, 24.

BIFARIAM, 10, 21. jam caſtra bifariam facta eſſe, quia unus locus capere tantam multitudinem non poſſit.
diviſis bifariam copiis, 25, 32. *i. e. duobus exercitiis ex uno factis.*

gemina victoria duobus bifariam præliis parta, 3, 63.

BIGATUM, *vid.* argentum.

BILIBRIS farris ſperafſe libertatem ſe civium ſuorum emiſſe, 4, 15. *vid.* ſelibra.

BIMENSIS, 45, 15. anni et bimenſis tempus prorogaretur. *Creverius conſicit V1. menſium, i. e. juſtum cenſuræ tempus.*

BIMESTRE ſtipendium, 9, 43.

BIPALME ſpiculum haſtili ſemicubitali infixum erat, 42, 65.

BLANDIMENTA plebi—ab ſenatu data, 2, 9.

BLANDIRI, 21, 1. Hannibalem pueriliter blandientem patri—ut duceretur in Hiſpaniam. *i. e. per blanditias petentem a patre ut etc.*

BLANDUS, 23, 18. otium conſuetudine in dies blandius.

an blandiores in publico, quam in privato, et alienis, quam veſtris, eſtis, 34, 2. *de feminis. cf. Cicer. Terr. 3, 26. Nam blanditiæ feminis maxime et meretricibus tribuuntur.*

BONUM, 4, 15. bona vendere atque in publicum redigere. *h. e. redactam e venditis pecuniam. Eo ſenſu apud Tacitum Annal. 2, 48. ſunt bona petita in ſcicum. Sic N. T. Matth. 26, 9.*

congeſtis omnibus humanis a natura fortunaque bonis, 30, 1. *cf. 3, 12. paullo ante munera dicuntur.*

inter cetera ſollemnia manet bonis vendendis, bona Poſſenæ regis vendendi, 2, 14. *h. e. inter ceteros ritus auſtionum publicarum eſt etiam hic, ut, quæ primum a præcone venalia prædicantur, appellentur bona Poſſenæ. vid. Plutarch. in Public. p. 107.*

BONUS, 4, 2. pace boni. *i. e. rei publicæ adminiſtrandæ periti. Omnino enim bonus dicitur, qui in ſuo genere præſtat, excellit, utilis eſt.*

pace belloque bonus, 4, 3.

bello quoque bonus, 30, 1.

pecori bonus (*mons*) alendo, 29, 31.

ut bona mens ſuis omnibus fuerit, 39, 16. *i. e. ne participes illius furoris ſint.*

uti bonum animum haberet, 8, 32.

bonorum optimus, 29, 14.

bona pax, 8, 21. *Oppoſ. obnoxia. vide infra in h. v.*

- is alteri populo cum bona pace imperitaret, 1, 24.
 bonum causæ, 3, 72. *i. q. bonitas, justitia.*
 quin etiam bono fuisse Romanis adventum eorum constabat,
 7, 12. *i. q. pro bono cessisse s. bono cessisse. De utraque forma vide*
B. Patrum ad Sueton. Tit. 7.
 ut pro bonis et fidelibus sociis facerent, 24, 48.
 Campani—haud parva—accessio bonis rebus vestris in amici-
 tiam venimus vestram, 7, 30.
 quibus (*militibus*) boni tribuni plebis quum stipendium extor-
 quere voluerint, 5, 5. *ironice intelligendum.*
- BOS femina, 25, 12.
 bovem in Sicilia loquutum, 24, 10. *alii, in genere sequiori.*
 auratus bos, *vid. auratus.*
- BRACHIUM mitionis genus prominens et procurrent, 4, 9. ex alia
 parte consul muro Ardeæ brachium injunxerat, qua ex oppido
 sui commeari possent. *Sic αἰχμήν apud Polyænum, p. 84. edit.*
Μαασις. dicuntur. Talia brachia, præsertim naturalia, linguæ di-
euntur.
 qui (*murus*) brachiis duobus Piræum Athenis jungit, 31, 26.
 muro brachium injungere, *alii* immittere, 4, 9. *it. objicere,*
 22, 52.
 superato brachio in urbem penetrat, 38, 5.
 veluti per devexum in mare brachium transitum tentaturus,
 44, 35. *vide Lucan. 3, 385.*
- BREVIS, 21, 35. ut pleraque Alpium ab Italia sicut breviora, ita
 arrectiora sunt. *i. e. minus alta.*
 aut omnia breviora aliquanto suere, aut etc. 21, 15. *i. e. bre-*
vioribus s. parvis temporum intervallis deinceps consequuta, facta.
Notum enim est, omne parvum breve dici et contra.
 brevissimi temporis impetus, 5, 6.
- BUCCINA, 26, 15. ut ad tertiam buccinam præsto essent. *pro so-*
nitū ejus, signo per eam dato, classico. vid. supra in v. bellicum.
- BUCCULA, 44, 34. *alii* galeas bucculaeque tergere. *Bucculis bu-*
cæ tegebantur evantque galearum partes.
- BULLA, 26, 36. ita ut annulos sibi quisque, et conjugi et liberis
 et filio bullam—relinquant.
- BUSTUM, 5, 48. jam pigritia singulos sepeliendi promiscue acer-
 vatos cumulos hominum urebant, bustorumque inde Gallicorum
 nomine insignem locum fecere.

C.

- CADERE, 1, 56. velut si prolapsus cecidisset. *cf. 5, 21.*
 prolapsaque in vulnus moribunda cecidit, 1, 58.
 Scipionem Cn. filium ejus, qui in Hispania ceciderat, 29, 14.
 casurumque inter signa Samnitium potius etc. 10, 35.
 annis cadit in sinum maris, 38, 4.

venti vis omnis cecidit, 26, 39. *it.* 36, 43.

ventus, premente nebula, cecidit, 29, 27.

cadente Euro, 25, 27.

si quid adversi casorum foret, 35, 13. *cf.* 22, 40.

quid casurum fuisset, 38, 46.

quum, quæ tum maxime acciderunt, casura præmonens etc.

36, 34.

irrita promissa ejus caderent, 2, 31.

CADUCEATOR, 26, 17. Hasdrubal, ne in arcto res esset, caduceatorem misit, qui promitteret etc. *cf.* 31, 38.

CÆCUS, 9, 5. belluarum modo cæcos in fossam missos. *i. q. im-providos, incautos.*

ne desperata venia hostes cæcos in supplicia eorum ageret, 9,

14.

non cæcis ictibus procul ex improvviso vulnerabantur etc. 34,

14.

cæcus ad has belli artes, 21, 54.

cæcæ execrationes, 40, 10. *i. e. irritæ, sine effectu.* Sic Virgil.

Æn. 4, 209. *cæcique in nubibus ignes Terrificant.*

in Achæis cæcum erat crimen, nullis eorum litteris inventis,

45, 31. *i. e. incertum; neque enim litteris coargui poterant; nihil-que noxæ perspiciebatur.*

CÆDERE, 32, 12. cædentes spoliantesque cæfos.

cæsum aliquem agere, 2, 36. *i. e. agere, ut cædatur, s. cædendo agere.*

hastilibus cædentes, 35, 5. *i. e. petentes et ferientes, scil. pun-ctim, non cæsim.*

consulem exercitumque cæsum, 22, 56. *i. e. pulsus cum ma-gna cæde.* vide B. Patruum ad Sueton. Vespasian. 4.

legiones nostras cecidere, 7, 30.

capite velato victimam cædat, 10, 7. (*de pontifice.*)

avem sangualem—sacrum lapidem rostro cecidisse, 41, 13.

CÆDES, 3, 18. multi exsulum cæde sua ludavere templum.

quum cædes et incendia circum Auiensem flumen fecissent,

2, 64.

cum multorum cæde prælium inire, 21, 12. (*active intell.*)

iusta cæde conficere hostem, 6, 13. *i. e. prælio pedestri.* *Op-ponitur enim terrori equestri.*

CÆLARE, 23, 24. calvam (*capitis præcisi*) auro cælavere, *i. e. auro cælato distinguere.*

scuta—auro—argento cælaverunt, 9, 40.

CÆLESTIS, *vid. cælestis.*

CÆLUM, *vid. cælum.*

CÆRIMONIA, *vid. ceremonia.*

CÆSIM petere hostem, 22, 46. *Oppos. punctim.*

CÆTRATI quos peltastas vocant, 31, 36.

CALCULUS, 5, 4. si ad calculos eum respublica vocet. *i. e. ad rationem reddendam.*

CALIDUS, 22, 24. calidiora consilia. *i. e. temeraria et præcipitia.*

CALIGO occæcaverat diem, 33, 7.

- CALLIDUS**, 38, 44. callida malitia inimici.
- CALIS**, 22, 14. per æstivos saltus deviasque calles exercitum ducimus, conditi nubibus silvisque.
- CALUMNIA**, 39, 4. qualem calumniam ad pontifices attulerit. nisi velut accusatores calumniam in eum jurarent, ac nomen deferrent, 33, 47.
- CALUMNIARI**, 42, 42. qui calumniando omnia detorquendoque suspecta et invisa efficeret.
- CAMPESTER**, 10, 2. agri campestres. *i. e. regio campos habens herbidos ac fertiles.*
 campestre urbem, non flumine, non mari septam, 23, 45.
 campestre oppidum, 27, 39.
 — iter, 21, 32.
 — certamen, 32, 7. *de comitiis; unde etiam gratia campestris*, 7, 1. *dicitur.*
 a campestri aditu castra posuit, 40, 22.
 campester hostis, gravis armis, statanusque, 22, 18.
 campestres barbari, 39, 53.
- CAMPUS** terrenus omnis operique facilis, 33, 17.
 puro ac patenti campo, 24, 14.
 campus herbidos aquosusque, 9, 2.
 campi frumenti ac pecoris et omnium copia rerum opulenti, 22, 3.
 campus Martius, 1, 44. *scil. qui postea sic appellatus est. cf. v. 16.*
 humilibus per omnes tribus divisus forum et campum corrumpit, 9, 46.
- CANALI** uno discretæ (*ædes sacræ*), 23, 31.
- CANDELA**, 40, 29. duo fasces candelis involuti. *i. e. funiculis pieæ vel cera illitis. vid. Duker. ad h. l. Pighius suspicatur candulis.*
- CANDIDATUS** novus, 39, 32. *i. e. qui nondum petiit honores. Dicitur, ut notum est, a toga candida. Iluc pertinet locus ille vexatus*, 4, 25. Placet tollendæ ambitionis causâ tribunos legem promulgare, ne cui album in vestimentum addere petitionis liceret causâ. *i. e. album addere vestimento. Neque enim hæc constructio inusitata est. vid. supra in v. addere.*
- CANDOR**, 10, 39. candore tunicarum fulgentem aciem.
 candida veste et paribus candore armis insignes, 9, 40.
- CANERE**, 1, 45. cecinere vates, idque carmen etc.
 cujus tantæ dimicationis vatem—Q. Fabium haud frustra canere solitum, 30, 28.
 semel bisne signum canat in castris, 27, 47.
 clasicum apud eos cecinit, 28, 27.
 inde signum observare iussit, ut pariter—referrentque pedem, si receptui cecinisset, 3, 22. *scil. signum. Possis etiam sic: si receptui (imperator) canendum iussisset.*
- CANTARE** ad manum, 7, 2. *dicitur de histrionibus, quum recitantes s. cantantes illud ipsum exprimunt, quod ab saltatoribus gesticulando significatur.*
- CANTHERIUM** in fossâ, 23, 47. Proverbium adhiberi solitum,

quum quis admonendus visus esset, ne alium ex se crescere pateretur, uti vitis crescit supra cantherium, i. e. adminiculum, quod in fossa, quæ juxta vitem erat, defigebatur. vide Gronov. ad h. l. Qui proprie ac simpliciter accipiunt hæc verba, his obstant præcedentia verbis ferocior quam re. In eo enim erat ferocia, quod improprie, et per audacem translationem perspicuis illis et planis verbis Taurea usus est. Nec vero obstat interpretationi Gronovianæ, quod proverbii vim Taureæ verba, ipso Livio auctore, postea demum sortita sunt. Sufficit enim, ferociam istam verborum, s. insolentiam dictionis, futuro proverbio occasionem dedisse: id quod usu venit in omnibus proverbiiis, quæ sunt paucarum vocum et perspicuarum: quæ quidem proverbii vim numquam obtinissent, nisi singularis earum usus, per eventorum opportunitatem, incidisset. Sed nolo, neque Gronovium plane defendere, neque Cel. Strathium refutare. Longum foret, omnia persequi.

CANTICUM, 7, 2. Livius—dicitur, quum sæpius revocatus vocem obtudisset, petita venia puerum ad canendum ante tibicinem quum statuisset, canticum egisse aliquanto magis vigente motu, quia nihil vocis usus impediēbat.

CANTUS, 38, 17. ad hoc cantus ineuntium prælium et ululatus et tripudia, et quatientium scuta in patrium quemdam morem horrendus armorum crepitus. cf. 21, 28. it. 10, 26.

CAPERE conatus ad erumpendum, 9, 4. cf. 3, 5.

prospectu in urbem agrumque capto, 1, 18.

capere impetum, 2, 65. nisi vero pro impetu capto legatur impetu facto, quod est utique Livio usitatum.

capere flaminem, 27, 8. alias de virginis Vestalis electione proprie dicitur. vid. Gell. 1, 12.

velut avertentem sese, ne Capua in oculis ejus caperetur, 26, 12.

ut inde tempore capto abirent, ibid.

quem (senatum) qui ex regibus constare dixit, unus veram speciem Romani senatus cepit, 9, 17. i. e. intellexit, agnovit.

nec fas fuit, alium rerum exitum esse—velut soninio lætiore, quam quod mentes eorum capere possent, 9, 9.

cujus magniloquentiam vix curia paullo ante ceperat, 44, 15.

quum quidem modum nimis excederet, ut ferri vix posset.

ædilitatem suarum gentium viris campestri gratia ceperunt, 7, 1. i. e. effecerunt, ut iis daretur.

capta eo prælio tria millia etc. 22, 49. pro in eo prælio.

amore captivæ victor captus, 30, 12.

ubi senatum metus cepit, 23, 14. Sic de pavore, 23, 20. de luctu, 25, 22. de libidine, 1, 57. de cupidine, 40, 21. de oblivione, 27, 13. de admiratione, 44, 12.

captarum pecuniarum ab regibus Illyriorum suspitione infamis, 42, 45.

capti auribus et oculis metu omnes torpere, 21, 58.

capi luminibus, 9, 29.

velut mente capta, 39, 13.

quæ (*virgines*) alienata mente simul luctu metuque, velut captæ furore etc. 24, 26.

victus necessitatibus temerarium capit consilium, ut nocte Indibili obviam iret, 25, 34. *i. q. exsequitur, vel potius, exsequutus est. Etenim capit pro cepit, forte librariorum vitio, obtinet.*

montes proximos fuga capiunt, 9, 43.

CAPESSERE fugam, 9, 9. bellum, 26, 25. rempublicam, 3, 69.

partem secum capefferent decoris, 9, 40. (*verba ducum in prælio milites adhortantium*)

CAPILLUS, 32, 1. in Herculis æde capillum enatum. *De singulis generibus pilorum accipi potest. Sic apud Suetonium Ner. 1. de barba dicitur, quod negabat Burmannus. vide B. Patrum ad illum locum.*

CAPIS, 10, 7. *vis pontificale.*

CAPITAL, 24, 37. præsidio decedere apud Romanos capital esse. *Vulgo legitur capitale. Est scilicet capital commissum ejusmodi, quod cum pœna capitis conjunctum est.*

CAPITALIS res, 3, 13.

capitalia ausi plerique, 26, 40.

CAPITOLIUM, 1, 10. *per πρόληψιν dictum de monte Tarpeio.*

CAPITOLINUS, 6, 17. quem (*Manlium*) prope cœlestem, cognomine certe Capitolino Jovi parem, fecerint.

CAPTARE libertatis auram, 3, 37.

captata occasio est, quum etc. 38, 44.

captatum tempus, 4, 36. *it. de tempestatibus, 5, 6.*

liberam Minucii temeritatem se suo modo captaturum, 22, 28.

Bœorum gentem captatam Philippo, 42, 12.

silentio factio, pluribus locis aure admota sonitum fodientium

captabant, 33, 7.

nequidquam inter se captati, nihil præter infamiam movere, 44, 25.

CAPTIVUS, 32, 26. captiva aliquot nationis ejus ex præda emta mancipia.

captivorum pecoribus per triduum exercitum aluit, 21, 33.

nisi vero legendum captivis præcoribus. vide Intt. ad h. l.

captiva pecunia, 1, 53.

si spreta gloria fuisset captivæ pecuniæ in ærarium illatæ, 10, 46.

captivum aurum argentumque, 45, 40.

captiva signa in unum locum conferri jussit, 7, 37.

captiva navigia, 10, 2. *it. naves captivæ, 26, 47.*

— corpora, 31, 46.

— carpenta, 33, 23.

— arma, 9, 40.

— agrum, 2, 48.

— solum, 5, 30.

CAPTUS oculis, 22, 2. *vere cæcus. vide Duker. ad h. l. alias de usus defectu dicitur v. c. 2, 36. captus omnibus membris. Is enim pedibus uti iterum didicit. vide ibid.*

ager ex hostibus captus, 4, 48.

- damnatus pecuniæ captæ ab rege, 38, 56.
manifestum autem esset, pecunias captas, 43, 2.
res similis captis magis mentibus quam contuleratis, 8, 18.
i. e. infans. vid. capere.
- CAPUT velare, 1, 18. *proprie erat augurum in auguriis capiendis.*
tegumenta capitis, 22, 1.
consules, velut deliberabundi, capita conferunt, 2, 45. *al. con-*
ferunt : de iudiciis proprie dicitur.
tergo ac capite puniri, 3, 55.
- qui juniorum non convenisset,—caput Jovi sacratum esset,
10, 38.
sacrandoque cum bonis capite ejus, qui etc. 2, 8.
in hæc vilia capita sævi, 25, 6. *Oppos. tribuni militum.*
inde labi coepit (*quæstio*) ad viliora capita, 9, 26. *Oppos. clara*
nomina reorum.
capita vilissima, 24, 5. *i. e. tenuissimi homines.*
ignota capita, 3, 7.
caput noxium, 10, 40.
— clarum, 1, 41.
capita conjurationis, 9, 26.
caput rerum in omni hostium equitatu Masinissam fuisse, 28,
35.
in capita, 32, 17. *cum distributivo.* Treceni nummi in capita
statutum est pretium. *Sic sæpius, etiam ubi in singulos dictum*
est, et similia, 34, 50. 42, 4.
in eos, qui capita rerum erant, animadversum, 26, 16. *cf.*
cap. 40.
in caput consilii, in ducem incurrere (*invidiam*), 8, 31.
omnem iram hostium nostris capitibus excipientes, 9, 8.
centum—capitum humanorum abducerentur, 45, 34.
libera servaque capita, 29, 29.
capita *sequente masculino*, 10, 1. capitaque conjurationis virgis
cæsi ac securi percussi. *cf. 37, 39.*
capita Romana, 22, 52.
caput rei Romanæ Camillus, 6, 3.
magnumque Decrum numen ab ipso capite (*rege*) orsum, 1, 23,
ubi Hannibal sit, ibi caput atque arcem hujus belli esse, 28,
42.
caput belli (*Perseus*) 45, 7.
tres validissimæ urbes Etruriæ capita, 10, 37. *cf. 37, 18.*
caput Thessaliæ (*Lavissa*) 42, 47. Leucadii, quod caput Acar-
nanie est, 36, 11.
castellum—quod caput ejus regionis erat, 21, 33.
caput ejus regionis, 23, 40. (*Cornum*)
caput ipsum belli Roma, 26, 7.
pro capite atque arce Italiæ, urbe Romana bellum geratur,
22, 32.
caput orbis terrarum *Roma dicta, ab Hannibale scilicet*, 21, 30.
vide Ruben. Elest. 1, 25.
- in Italiam, ubi belli caput rerumque summa esset, 27, 20.

Perusia, Cortona—quæ ferme capita Etruriæ populorum—
erant, 9, 37.

caput Samnitium, 9, 31.

urbem—caput ejus gentis, 21, 5. *cf. cap. 39. 32, 30.*

brevi caput Italiæ omni Capuam fore, 23, 10.

capita regionum, ubi concilia fierent, 45, 29.

caput belli Præneste, 6, 29. *cf. 44, 31.*

urbs, caput insulæ, 22, 20.

caput partis ejus Lucanorum, 25, 16.

quod (*Vcii*) tum caput omnium curarum publicarum erat,
5, 8.

id caput (*Antium*) eas vires belli esse, 3, 10.

Hic Capitulum est, ubi quondam capite humano invento re-
sponsum est, eo loco caput rerum summamque imperii fore,
5, 54.

caput aquæ Ferentinæ, 1, 51. *i. e. fons. cf. 37, 18.*

capite anquirere, 8, 33. *it. capitis, 2, 52.*

ea (*mulier*) in caput vertit, 2, 52. *i. e. mortem attulit.*

Virginus capitis diem dicit, 3, 11.

quoad vel capitis vel pecuniæ judicasset privato, 26, 3.

caput patrimonii, 6, 14. *de fundo primario.*

de capite (*forte*) deducite quod usuris pernumeratum est, 6,
15. *cf. cap. 35.*

CARDO *pro loco opportuno*, 41, 1. qui tuendam—Anconam, velut
cardinem, haberent.

ut promontorium iis Minervæ, velut cardo, in medio esset,
40, 18.

CARINA, 28, 8. navium carinis positis.

CARITAS Syracusanorum, non odium, 25, 28. *i. e. adversus Syra-
cusanos.*

succedenti tantæ caritati Hieronis, 24, 5. *h. e. Hieroni tam ca-
ro. cf. 7, 40.*

CARMEN rogationis, 3, 64. *i. q. formula. cf. 1, 24. Sic μέλος
et ὕμνος Græcis dicitur de oratione prosaica. vid. Cuper. Obs. 1,
10.*

carmen dirum, 10, 38.

— execrabile, 31, 17.

— furiale, 10, 41.

carminis horrendi lex, 1, 26.

invento carmine in libris Sibyllinis, 29, 10. *de certo aliquo
loco istorum librorum. Carmina vero in universum dicuntur iidem
libri. v. c. 38, 45.*

carmina a militibus in imperatorem dicta, 39, 7. *in sensu bo-
no. Sæpius enim joculariter et petulanter, in pompa triumphali, ca-
nebant, etiam, quæ imperatorem læderent, licentia tum militibus con-
cessa: quod ipsi Jul. Casari accidit. vid. ap. Sueton. Jul. cap. 51.*

ovantesque moris sui carmine, 10, 26.

CARNIFEX, 2, 56. non consulem, sed carnificem ad vexandam
et lacerandam plebem etc.

CARNIFICARE, 24, 15. neminem stantem jam vulnerari hostem,

- carnificari jacentes, et in dextris militum pro gladius humana capita esse.
- CARNIS, 37, 3. quod Laurentibus *carnis*, quæ dari debet, data non fuerat. (*in casu recto*)
- CARPENTA Gallica, 31, 21.
- CARPERE postremum agmen, 31, 40. *i. e. crebris assultibus cedere, impressionem facere. cf. 27, 46.*
 carpere agmen, 22, 32. —
 — extrema agminis, 6, 32.
 — novissimos, 8, 38*.
 carpi parvis quotidie damnis vires, 9, 27.
 hostes carpere multifariam vires Romanas, 3, 5.
 carpere in parva certamina summam belli, 3, 61.
 in multas parvasque partes carpere exercitum, 26, 38.
 Paullum obtreffatio carpsit, 45, 35.
 milites—dictatorem sermonibus carpere, 7, 12.
- CARPTIM, 22, 16. ad laceffendum hostem carptim et procursando recipiendoque sese pugnare.
 carptim aggrediendo, 44, 41.
- CASSE ne tempus tereretur, 24, 26. *i. q. frustra. Vix alibi non occurrens. vide Drakenb. ad h. l.*
- CASTELLANI, 38, 45. *qui habitant in castellis, s. viculis montanis, editis.*
 castellani agrestes, 34, 27.
 — agreste genus, *ibid.*
- CASTELLATIM dissipati, 7, 36. (*per castella*)
- CASTELLUM, 10, 46. castella, locis situ munitis, expugnavit.
 castella vicique, 33, 36.
 elephantum castellorum procul speciem præbebant, 28, 14.
 castellum omnium scelerum, 3, 57. (*tribunal Appii*)
- CASTIGARE, 30, 15. quod tristiores rem, quam necesse fuerit, fecerit, leniter castigat. *cf. 36, 31.*
- CASTIGATIO, 36, 9. revocati—castigationibus principum ad perseverandum in proposito. *cf. 31, 46.*
- CASTIGATOR lacrimarum atque inertium querelarum, 1, 59.
- CASTIUS eum sacra privata facere, 10, 7.
- CASTRÀ legionum, 29, 35. *id. navalia, ibid.*
 castra castris collata, 10, 32. *cf. 4, 27. 23, 28.*
 castra remove, 9, 24.
 — conferre cum hoste, 26, 12.
 — castris conjungere, 3, 69.
 qui tractus castrorum quæque forma esset, 3, 28.
 exercitu instructo paratoque in urbe castra habere, 6, 6. *Op-ponitur hic exercitus alii, qui urbi mœnibusque præsidio sit. Sunt igitur illa castra improprie intelligenda.*
- CASTRENSIS, 44, 35. multo iniquioribus animis a castrensi consilio auditi sunt.
- CASUS, 23, 22. suo casu absumi. *i. e. fato mori.*
 rem in casum ancipitis eventus committunt, 4, 27.
 in hoc casu, quo infeliciter incidit, ut etc. 38, 49.

- hoc quoque ludibrium casus ediderit fortuna, 30, 30. *i. g. casum ludicrum.*
- in casum venire universæ dimicationis, 22, 32.
seu casu seu necessitate, 45, 8.
casus longioris pugnae, 9, 27. *i. e. quos afferre solet longior pugna.*
- regna et imperia sub casibus multis esse, 42, 50. *i. e. conversionibus rerum et vicissitudinibus obnoxia.*
obseſſæ regio prædicio urbis casum miserando, 37, 17.
quod belli casus ferunt, 8, 31.
- CATARACTA dejecta, 27, 28. *i. e. operculum, vel tabula, quæ demittatur, ad aditum obſtruendum.*
- CAVERE, 24, 2. optimum viſum eſt, ad Hannibalem mitti legatos, caverique ab eo, ut receptus Croto Bruttiorum eſſet.
et pacti, qui Samnitium ſorent, ut cum ſingulis veſtimentis emitterentur. Ii omnes ſub jugum miſſi. Socii Samnitium nihil cautum: ad 7000 ſub corona venire, 9, 42.
- CAVILLARI, 5, 15. cavillantes in ſtationibus—milites Romanos Etruſcoſque. *cf.* 39, 13.
- CAUSSA, 34, 22. cauſſas belli habere.
morbum cauſſam eſſe, cur abeſſet, 38, 52. *Nonnulli legunt*
• cauſſæ. *cf.* 22, 8. *ubi cauſſa pro ipſo morbo, vel potius pro nova officiuncula valetudinis imbecillæ dicitur.*
quibus neque vacatio juſta militiæ, neque morbus cauſſa fuiſſet, 24, 18.
quibus aut emerita ſtipendia, aut morbus cauſſæ eſſent, quo
• minus militarent, 34, 56.
per cauſſam recognoſcendi nomina captivorum, 22, 6*.
per cauſſam renovati ab Æquis belli, 2, 32.
per hanc cauſſam Thracibus ablegatis, 44, 44. *Sic ſæpiſſime pro ſub hoc prætextu. vid. ſpecies, titulus.*
• cognitiones capitalium rerum ſine conſiliis per ſe ſolus exercebat, perque eam cauſſam occidere—poterat, 1, 49.
• cauſſam mortis legatis fuiſſe, 4, 17.
bellum, non unde plerique opinantur, nec ab ipſo Perſeo, cauſſas cepit, 39, 23.
hæc in poſterum cauſſa juſiſque dictio—conſuli decreta eſt, 41, 9. *i. e. cognitio cauſſæ; ut cauſſæ apud eum dicantur.*
multo majorem cauſſam Antiochum, quam Ætolos, eſſe, 36, 41. *Ita etiam cura de ſingulis, atque adeo de univerſis populis, quibuſcum bellum gerendum ſit, a Livio dicitur.*
quædam civitates diſſentientes in cauſſam deducas eſſe, 42, 38.
nec enim in cauſſa ipſorum, ſed in populi Rom. clementia ſpem ſalutis poſitam eſſe, 36, 27. *i. e. in bonitate ac juſtitia cauſſæ.*
• quæ parum precibus, parum cauſſa proficerent, 8, 32.
de rebus ſingulis in breve coactæ cauſſæ, 39, 47. *(de compendius argumentorum int.)*
qui apud multitudinem ſua cauſſa loquitur, 3, 68. *vid. infra in v. publicus.*

libertatis causam defendere, 39, 24. *i. q. libertatem ipsam ejusque partes, jura.*

quid enim aliud esse causae credemus, 7, 13.

unus tantum criminis, ni judicem dices, te ab libertate in servitutem contra leges vindicias non dedisse, in vincula te duci jubeo. 3, 56. *crimini scilicet causa vel nomine, ut sit hic sensus: unus tantum criminis causa. non scilicet vindicias ab libertate in servitutem contra leges recipi, in vincula te duci jubeo. ni judicem dices, te ab libertate in servitutem contra leges vindicias non dedisse. vide Duker. ad h. l.*

nitius tamen decreverunt causa Marcelli, 26, 32.

causa explandae violationis ejus templi, 31, 12. *In his duobus locis vox causa genitivis proponenda erat. Eodem modo Graecorum in a interdum collocatur reperitur.*

CAUSSARI, 23, 8. patre animi quoque ejus haud mirabilem interturbationem causante.

consensum Patrum causabantur, quo per contumeliam consulum jura plebis laetifica essent, 3, 64. *i. e. falsam pro vera causa, pretextum offerebant.*

causatus de privati portenti procuratione, 5, 15.

causando corrumpi equos inclusos in insula, 28, 35.

CAUSSARIi senioresque, 6, 6. *valetudinis causa missi, aut immunes militiae.*

CAUTUS, 38, 25. parum cautus adversus colloquii fraudem.

ad propius praesentiusque malum cautiore esse, 24, 32.

CAVUS, 7, 34. cava vallis. *it. cave viae*, 26, 10.

murum ab imo ad summum crebris cubitalibus fere cavis aperuit, 24, 34. *Cava it. cavee i. q. foramina, cavernae. Haec autem cava erant cubitalia, h. e. cubiti magnitudinem habebant. vide Drakenborch. ad h. l.*

CEDERE, 2, 33. ut nisi foedus cum Latinis—monumento esset, —Postumum Cominium bellum gessisse cum Volscis, memoria cecidisset. *i. e. excessisset, plane ignoraretur.*

insignisque inter conspecta cedentium pugnae terga, 2, 10. *i. e. fugientium.*

postquam non cessere nec publicae tempestat, nec suae invictae, 4, 55.

tribuni cessere nosti, timentes consulum arma, 3, 17. *i. e. nocturno periculo se subducere. cf. cap. 60.*

conjuges liberosque eorum in custodiam dedit: praedae alia militum cedere, 43, 19.

idem aurum ex hostibus captum in paucorum praedam cessisse, 6, 14.

captiva corpora Romanis cessere, 31, 46.

alienigenis bene parto eo (regno) cedere, 42, 50. *Sic et con-cedere dicitur, v. c. 22, 25. quo jam, tamquam trans Iberum agro, Pannis concessum sit. vid. concedere.*

quum jam ex re nihil dari posset, fama et corpore, judicari atque additi, creditoribus satisfaciebant, poenaeque in vicem si dei cesserat, 6, 34.

auxerat id maxime animos, quod, ignari, loco iniquo, non

hosti, cessum, velut fugientes ac territos, terribiles ipsi, sequut fuerant, 8, 38.

nolle ominari, quæ captæ urbi cessura forent, 23, 43. *i. e. eventura. In malam partem dictum. Alias et in alteram partem, absolute quidem, dici solet. vid. Drakenborch. ad 2, 14.*

CELARE, 5, 51. sacra, in ruina rerum nostrarum, alia terræ celavimus, alia etc. *Alii tamen præferunt terra.*

CELEBER, 25, 12. vulgo apertis januis in propatulis epulati sunt, celebrerque dies omni ceremoniarum genere fuit.

Mænii celebre nomen laudibus fuit, 4, 53.

CELEBERRIMUS, 4, 54. quum et spiritus plebes sumfisset, et tres ad popularem causam celeberrimi nominis haberet duces.

CELEBRARE, 2, 42. celebrabant tribuni popularem potestatem (*suam*) lege populari. *i. e. jactabant, et illustri documento probare, scil. populari lege, volebant, quum esset popularis.*

celebrante populo diem triumphavit, 10, 37.

frequentiaque urbana celebrare actiones et resistere conspirationi patriciorum possint, 5, 11.

tribuni—legem omnibus concionibus suis celebrabant, 3, 31.

nisi in trajectu forte fluminis prohibendo, aliquarum navium concursum in majus (ut sit) celebrantes, navalis victoriæ vanum titulum appetivere, 4, 34.

cum his (*pastoribus*) feria ac jocos celebrare, 1, 4. *i. e. sepe operam dare rebus feriis ac ludicris.*

publicum gaudium privatis studiis celebratum est, 10, 45.

celebrandarum cantu epularum causâ, 9, 30.

parvo intervallo ad respirandum debitoribus dato, postquam quietæ res ab hostibus erant, celebrari de integro jurisdictionio, 6, 32.

et Scipio dux, partim factis fortibus, partim suapte fortuna quadam ingentis ad incrementa gloriæ celebratus, 29, 26.

CELEBRATIO, *vid. supplicatio.*

CELER, 9, 32. ubi celeriora quam tutiora consilia magis placere ducibus. *cf. 22, 38.*

CELERITAS, 41, 10. in provinciam—præcipiti celeritate abit.

CELLA, 27, 25. negabant unam cellam amplius, quam uni deo, rite dedicari. *Est autem cella, antiquitus quidem, ædicula uni simulacro destinata, quod alias delubrum dicitur.*

CELOCES, 37, 27. apparuit inde, piraticas celoces et lembos esse. *cf. 21, 17. Erant autem celoces naves breviores, ob celeritatem insignes, eademque quæ celetes. vide Cel. Ruhnkenium ad Velleii 2, 73.*

CELSUS, 7, 16. celsique et spe haud dubia feroces in proelium vadunt.

celsus hæc corpore, vultuque ita læto, ut vicisse jam crederes, dicebat, 30, 32. *i. e. capite sublato, erecto, obstipo, unde spiritus et fiducia appareret. Cicero etiam de animo dixit Tusc. 5, 14.*

CENSERE, 1, 52. se utilitatis id magis omnium causâ censere, ut renovetur id fœdus.

sententia—censendo, quoscumque magistratus esse, qui senatum haberent, judicabat, 3, 40. *i. e. in hanc sententiam Sctum*

perferibendum videbatur. Opponitur enim auctori nullius Scti faciendi.

de bonis regiis, quæ reddi antea censuerant, 2, 5. *pro reddenda esse.*

bellum Samnitibus Patres censuerunt, 10, 12. *scil. indicendum, aut inferendum esse.*

adeo stolidi impudentique postulatio visa est, censere, ne in Italiam transmittant Galli bellum, 21, 20. *i. q. suadere, vel potius, interpellare.*

nunc quoque arceffas censeo omnes navales terrestresque copias, 36, 7.

CENSORIUS, *vid. nota.*

CENSURA tristis, 39, 41. *i. q. severa, libera et fortis, uti in eodem cap. dicitur.*

in equitibus recensendis tristis—atque aspera censura fuit, 43, 16. *Opponitur censura mitis, 38, 28.*

summaque invidia omnium ordinum solus censuram gessit, 9, 34.

Flavium dixerat ædilem forensis factio, Ap. Claudii censura vires nacta, qui senatum primus libertinorum filiis lectis inquinaverat, 9, 46.

CENSUS, 1, 42. *de sorte ipsa bonorum cujusque classis. Ceterum intelligenda sunt ibi omnia ad normam assium libralium.*

a censu senatum legit, 34, 51. *alias: ex censu, 26, 35.*

summam aliorum Campanorum etiam census distinxerunt, 26, 34. *i. e. multitudinem, turbam; ut sic hic sensus: reliqui Campani, in quos singulos non decretum erat, secundum census puniti sunt, secundum census de iis statutum est.*

duodecim coloniarum, quod numquam ante factum erat,—censum acceperunt, 29, 37. *cf. 39, 44.*

censui censendo legem dicere, 43, 14. *i. e. agendo, æstimandisque civium fortunis et facultatibus.*

in censum referre (Cato) viatores iussit (nimis pretiosus res) 39, 44.

octuplicatoque censu etc. 4, 24. *vid. octuplicatus.*

CENTUM *cum genitivo, 45, 34. centum quinquaginta capitum.*

CENTURIE, 26, 18. ad unum omnes non centuriæ modo, sed etiam homines. *Hic centuriæ pro tribubus, ut alibi, positæ sunt. Ceterum homines centuriis oppositi intelligendi sunt de omnibus omnino omnium ordinum omnisque sexus hominibus.*

quum ceteri centurias non expleissent, 37, 47. *vid. Intt. ad 3, 64.*

centuria Veturia, 26, 22. *Hoc autem est nomen tribus. Dicit vero centurias pro tribubus et contra, docent Intt. ad 26, 18.*

CENTURIARE, 25, 15. eam (juventutem) ex industria centuriaverat armaveratque ad tales casus. *i. e. in centurias, quæ sunt perditum, descripserat. Equites enim decuriantur. cf. 22, 38. it. 29, 1. vid. convenire.*

seniorum cohortes factæ, libertinique centuriati, 10, 21.

CERA, 1, 24. ut illa prima postrema ex illis tabulis ceræ recitata sunt. *i. e. ex codice tabularum ceratarum.*

CERCURI, 23, 34. *genus navium Asiaticarum earumque prægrandium.*

CEREMONIÆ coelestes, 1, 20.

ceremoniæ auspiciæque, 22, 9.

cum quanta ceremonia non vestros solum colatis Deos, etc.

29, 18.

ceremoniæ feciales, 9, 11.

virginitate aliisque ceremoniis venerabiles ac sanctas (*virgines Festales*) fecit, 1, 20.

omnes ceremonias polluimus, 6, 41. (*de contentis et translatis auspiciis.*)

CERNERE, 7, 14. quamquam rem bonam exemplo haud probabili actam cernebat. *i. e. judicabat.*

eius (*fenoris*) cernendi quum ratio quæreretur, 35, 7. *vulg. coereendi. At illa lectio haud dubie præferenda. Est enim cernere t. i. q. inspicere vide Intt. ad h. l.*

neminem, quum suffragium ineat, satis cernere, cui imperium, cui exercitum permittat, 26, 2.

priusquam id fors cerneret, 43, 12. *i. q. decerneret. Sermo autem est de provinciis.*

quum—hereditatem regni creverit, quæque procurator tenuerat, pro domino possiderit, 24, 25.

quum litteras ab rege Persæo per ignobiles tres legatos cerne-
ret, 45, 4.

CERTAMEN, 31, 14. navalia certamina pro præliis. Ita et 40, 48. contracto certamine intelligendum.

cirea jacentis Galli corpus, contracto certamine, pugna atrox concitatur, 7, 26.

ingens fuit cum hoste certamen, non segnius inter dictatorem et magistrum equitum, 9, 40.

transigere cum Publilio certamen, 9, 12.

tanto irarum certamine, 9, 39. *cf. 1, 7.*

in ipso certamine pugnae, 36, 19. Sic certamen verborum lingueque, 10, 22. certamen laboris ac periculi, 28, 19. certamen amicitiae, benevolentiae, 37, 53. certamen bonæ artis ac virtutis, *ibid.* 54.

nihil neque apud duces, neque apud milites remittitur a summo certamine animi, 6, 24.

nec certamen juris, sed vim quæri appareret, 21, 6. *i. e. de jure.*

Patrum—animos certamen regni ac cupido versabat, 1, 17.

regni certamine ambigebant fratres, 21, 31.

omnia intempestive agendi certamen erat, 45, 21.

magno certamine cum prætore habito, tenuerunt caussam, 39, 3.

pravum certamen notarum inter censores, 29, 37.

certamina domi finita, 2, 53. *i. q. seditiones domesticæ. vide Intt. ad h. l.*

CERTARE, 9, 46. contumacia adversus contemnentes humilitatem suam nobiles certavit. *vid. in voc. sequ. it. in v. multa.*

CERTATIO, 25, 4. omiſſa multæ certatione, rei capitalis diem

Postumio dixerunt. *cap. præced. est certare multam. h. e. de multa.*

quo magis, spatio interposito, ab impetu ad consultandum advocabantur, eo plus abhorrebant a certatione animi, 2, 57.

CERTE quidem vos estis Romani, qui etc. 45, 22. *cf. 2, 1.*

moenibusque se certe, si non armis, ab hoste videbantur defendensuri, 22, 54.

CERTUS, 5, 33. si quidquam humanorum certi est.

legatorum paullo ante verba ad certum redegit, 44, 15.

certum atque decretum est, non dare signum, 2, 45.

breviore intervallo certiora intuentes, 10, 35.

consternatio—certior res, 29, 6.

adversus hostem, nec spe, nec animo certiozem, 10, 35. *i. q.*

nec firmiorem nec fortiozem.

ut semel dedere terga, etiam certiozem capeffere fugam,

9, 39.

certum habeo, te imprudentia labi, 36, 28. *vid. Intt. ad h. l.*

CERVIX, 35, 11. equi sine frenis, deformis ipse cursus rigida cervice et extento capite currentium.

et si bellum ingens in cervicibus erat, 22, 33.

regno prope per largitionis dulcedinem in cervices accepto,

4, 12.

CERVUS, 44, 11. munimenti lignei genus. *vid. Jul. Caf. B. Gall.*

7, 72.

CESSARE, 1, 46. spernere sororem, quod virum nata muliebri cessaret audacia. *i. q. non uteretur.*

Antiochus, ne cessaret per hibernorum tempus etc. 36, 5.

nec ullum erat tempus, quod a novæ semper alicujus cladis spectaculo cessaret, 5, 42.

priorum nostrorum benefactorum cumulus hoc, quod nunc cessatum in officio est, expleat, 45, 24.

non cessari a sacrilegiis, 31, 12.

CETERA acies, 6, 8. conspectu suo prælium restituit, ostentans vincentem ceteram aciem.

cetera deprecatio, 42, 48.

quod satis in usum fuit sublato, ceterum (*spartum*) omne incensum est, 22, 20.

cetera classis fugerunt, 35, 26.

CETERUM neminem, majore cura occupatis animis, verum esse præjudicium rei tantæ asserre, 3, 40. *i. q. alioqui, alias.*

consules exitu anni non consulibus ab se creatis—ceterum dictatori etc. 9, 21. *illud ceterum, quia non præcedit, ut subinde, eleganter pro particula adverbativa positum est. cf. 9, 26.*

CETRATA cohors, 31, 36. *πλητασαι.*

CIBUS, 24, 16. stantes cibum potionemque, quoad stipendia facient, capturos esse. *Intelligendum de cæna; nam prandium omnes capiebant stantes. vid. Lips. milit. Rom. 5, 16.*

CICATRIX, 29, 32. ubi primum ducta cicatrix, patique posse visa jactationem etc. *i. e. obdura.*

CIERE pugnam principes dicuntur, 9, 22. *i. e. initium pugnandi facere.*

- ciere seditiones, 4, 52.
 — prælium, 4, 33.
 — bellum, 5, 37.
 — tumultum, 28, 17.
 ab ultimis subsidiiis cietur miles, 9, 39. *h. e. arcessitur in primam aciem. cf. 28, 27.*
 non homines tantum, sed—fœdera et Deos ciebamur, 22, 14.
i. q. commemorabamus.
 triumphum nomine ciere, 45, 38. *Io Triumphe! exclamare.*
 ciere ingentem irarum molem ex alto animo, 9, 7.
 qui patrem ciere possent, id est, nihil ultra quam ingenuos, 10, 8.
CILICIUM, 38, 7. ciliciis prætentis.
CINCTUS, 8, 9. incinctus cinctu Gabino. *Idem dicitur Quirinælis. cf. 5, 46.*
CINGERE, 23, 29. equites cornua cinxere.
 unus ex purpuratis latus cingebat, 32, 39.
 Hispano cingitur gladio, 7, 10. *Alibi*, 40, 13. gladiis accincti dicuntur. *Contra ibid. cap. 7. ferro succincti.*
CIRCA, 1, 4. venando peragrarè circa saltus. *i. e. saltus, qui circa sunt. Sic* 29, 29. agros circa vastavit. *it. 1, 17. circa civitates. h. e. quæ circa erant sitæ, vicinas. cf. 9, 15. 21, 7. Similiter*, 2, 23. *alibi militia dicitur pro militia alibi facta.*
 Romulus legatos circa vicinas gentes misit, 1, 9. *h. e. ad vicinas gentes, quæ circa erant, s. omnes deinceps.*
 extemplo et circa prætorem ad civitates missi legati tribuni-que qui suos ad curam custodiæ intenderent, 21, 49. *Circa prætorem, explicante Gronovio, sunt, qui circa prætorem erant. Forte ita dixit Livius, ut vitaretur tædium legentibus e repetitione quæ qui; præsertim quum illud qui copulam quæ præcedere voluisset.*
 circa Padus amnis, 21, 43. *nisi legend. cum Gronovio contra; quemadmodum haud dubie legendum est; sequitur enim a tergo, et præcesserant hæc: dextra lævaque duo maria claudunt.*
 campus ante montibus circa septus erat, 28, 33.
 ante circaque velut ripa præceps oram ejus omnem cingebat, 27, 18.
 omnia contra circaque hostium plena erant, 5, 37.
 ante signa circaque omnes ceciderunt, 9, 32.
CIRCULUS muri exterior, 36, 9.
 in circulis conviviisque celebrata sermonibus res est, 34, 61.
CIRCUM, 42, 45. legatio in Asiam circum insulas missa.
 qui primo tribunicios homines—circum se ostentaverant plebei, 3, 37.
CIRCUMAGERE, 42, 42. circumagetur hic orbis.
 jam magna parte anni circumacta, 26, 40.
 circumactis decem et octo mentibus, 9, 33.
 circumegit se annus, 9, 18.
 prius se æstas circumegit, quam etc. 23, 39.
 circumagenti se ad dissolvos clamores—hosti undique objecerat victorem peditem equitemque, 4, 28.

vixdum induciarum tempore circumactō, 27, 30. *i. e. exeunte, peractō. Etenim in his nihil respicitur eo, ut, quod circumagi dicatur, in se, tamquam circulus, redeat, id quod de integro anno rectius dici et potest, et solet.*

alieni animi momentis circumagi, 39, 5. *i. e. in aliorum gratiam, prout animati sunt, mutare se.*

repente intorta navis in proram circumagebatur, 28, 30.

spatium circumagendi signa, vertendique aciem a castris in hostem fuit, 10, 36. *cf.* 26, 8.

ut circumagi signa obvertique aciem viderunt in hostem, 6, 24.

ab rapido cursu circumagendo equo effusus, 10, 11. *Sic proprie dicitur. Sic enim* 8, 7. *circumactis equis.*

Perseus extemplo circumegit aciem, 42, 64.

CIRCUMARARE, 2, 10. agri, quantum una die circumaravit, datum.

CIRCUMCOLERE, 5, 33. qui sinum circumcolunt maris.

CIRCUMDARE exercitum castris, 3, 28.

ex composito armata circumdatur Romana legio, 1, 28.

hostia itineri circumdata, 40, 13. *de sacrificio lustrali.*

jam se ad prohibenda circumdari opera Æqui parabant, 3, 28. *i. e. circumdanda, vel potius, circumdari cæpta.*

oppidum corona circumdatum, 4, 47.

hinc patre, hinc Catulo, lateri circumdatis, 30, 19. *Similiter latus alicujus claudi, etiam cingi dicitur, vel ab uno. vid. cingere.*

CIRCUMDUCERE, 10, 29. præfektis equitum jussis ad latus Samnitium circumducere alas.

circumducto agmine, 29, 33.

suo jussu circumduci Albanum exercitum, ut Fidenatium nulla terga invadant, 1, 27.

CIRCUMFERRE bellum, 9, 41. *i. e. plures deinceps populos bello petere. cf. cap. 45.*

vicatim circumferentes bellum, 10, 17.

circumferens inde minaciter truces oculos ad procercs Etruscorum, 2, 10.

circa ea omnia templa Philippum infestos circumtulisse ignes, 31, 30.

legati Scythum, Thebis primum recitatum, per omnes Peloponnesi urbes circumtulerunt, 43, 17.

fatiatibus vino ciboque poculum idem, quod mihi datum fuerit, circumferetur, 26, 13.

CIRCUMFUNDERE, 22, 7. circumfundebantur obviis sciscitantibus.

Ilannoni Afrisque se circumfundere, 29, 34. *cf.* 10, 36. 28, 26.

consuli Lævino Capuani prætereunti circumfusa multitudo Campanorum est, 26, 27.

circumfusæ undique voluptates, 30, 14.

CIRCUMJICERE, 36, 9. circumjectus munitionis brevior orbis. aedificia circumjecta muris, 9, 28.

CIRCUMINJICERE, 25, 36. si quo modo posset vallum circum-
injacere.

CIRCUMLUERE, 25, 11. quo (*mari*) in peninsulæ modum pars
major (*arcis*) circumluitur.

CIRCUMMITTERE, 29, 33. quo (*tempore*) pervenisse jam cir-
cummissi videri poterant.

Veniens multitudine abundans, qui inter dimicationem castra
Rom. aggredierentur, post montes circummisit, 4, 18.

CIRCUMPADANI campi, 21, 35.

CIRCUMSCINDERE, 2, 55. eo infestius circumscindere et spo-
liare licet, *i. e. lacerare vestem*.

CIRCUMSCRIBERE, 45, 12. virga, quam in manu gerebat, cir-
cumscripsit regem.

CIRCUMSEDERI urbem Rom. ab invidia et odio finitimorum, 6,
6. *cf.* 9, 2.

opem non circumfessis modo, sed etiam circumvallatis ferret,
25, 22. *cf.* 9, 42. *it.* 42, 65.

quales (*belluæ*) fretum quondam—ad perniciem navigantium,
circumfedis fabulæ ferunt, 29, 17. *i. e. obsedis*.

CIRCUMSEPIRE, 1, 49. Tarquinius—armatis corpus circum-
sepsit.

CIRCUMSIDERE, 9, 21. Plisiam ipsi, socios Romanorum,—cir-
cumfidunt.

viatores circumfidunt urbem—vi expugnaturi. 41, 19.

CIRCUMSISTERE, 10, 19. digredientes jam consules legati tri-
bunique—circumsistunt. *cf. cap.* 20. *ult. it.* 1, 28.

CIRCUMSONARE, 3, 28. clamor hostes circumsonat.

dum ad circumsonantem undique clamorem flectere cornua
et obvertere ordines volunt, 27, 18.

CIRCUMSPECTARE, 26, 18. in magistratus versi circumspectant
ora principum. *cf.* 25, 36.

circumspectantes defectionis tempus, 21, 39.

CIRCUMSPECTUS, 10, 34. unde in omnes partes circumspectus
esset.

ut distineret regem ab circumspectu rerum aliarum, 44,
35.

CIRCUMSPICERE, 37, 41. ne ex medio quidem cornua sua cir-
cumspicere poterant, nedum extremi inter se conspicerentur.

CIRCUMSTARE, 8, 32. legati circumstantes sellam. *cf.* 25,
34.

duo celeberrimi nominis duces circumstare urbem Romanam,
27, 40.

simul duobus circumstantibus urbem bellis, 3, 38.

quum tanti undique terrores circumstarent, 6, 2. *cf. cap.* 9.

nec Scipio ullo tempore hiemis belli opera remiserat, quæ
multa simul undique eum circumstabant, 30, 3.

CIRCUMVADERE, 9, 40. is novus additus terror, quum ex parte
utraque circumvasisset aciem. *cf.* 34, 21.

profectique ad classem immobiles naves—circumvadunt, 10, 2.

CIRCUMVALLARE, 10, 35. castrum inter signa Samnitium po-
situm, quam circumvallari castra Romana videat.

- CIRCUMVECTARE**, 41, 17. qui Ligurum oram, maritimum quoque terrorem admoventes, circumveclarentur.
- CIRCUMVEHI** procul castra jubet specularique, 27, 47. *cf.* 10, 29. circumvectus Brundisii promontorium, 10, 2.
- CIRCUMVENIRE**, 10, 2. in medio circumventi hostes. ita caesa ab tergo legio, atque in medio, quum hostis undique urgeret, circumventa, 10, 26. ut tantis circumventam terroribus expediret rempublicam, 2, 24. *cf.* 28, 22. falsis criminibus—circumventum—arguens, 4, 21. an placeret senore circumventam plebem, 6, 36.
- CIRCUS**, 9, 42. concilium populorum omnium habentibus Anagninis in circo, quem Maritimum vocant. actum de imperio Marcelli in circo Flaminio est, 27, 21. quum per circum reveheretur ad foros publicos, 45, 1. *vid.* *Plin.* 34, 5. *it. Drakenborch. ad* 29, 37.
- CISTOPHORI**, 37, 46. nummi Asiatici genus. *vid.* *Clav. Cicer. in h. v.*
- CITARE**, 2, 29. citari nominatim unum ex iis, qui in conspectu erant, dedita opera jubent. *Scilicet proprie de delectu adhibetur vox citandi, quod est, nomen alicujus per praekonem pronunciare, ut adsit et respondeat.* quum senatus in forum citari coeptus esset, 27, 24. *Sic, non in foro, legendum censet Dukerus.* patres in curiam citari iussit, 1, 48. senatum extemplo citaverunt eo ordine, qui ante—fuerat, 9, 30.
- CITATISSIMO** agmine, 22, 6.
- CITRA**, 10, 25. ad castra—pergit: paucis citra millibus lignatores ei eum praesidio occurrunt. *absolute pro citra castra.*
- CITIUS**, 8, 32. vitam sibi eripi citius, quam gloriam rerum gestarum, posse, *i. q. prius, antea.*
- CITUS**, 33, 48. nocte via cita regionem quamdam agri Vocani transgressus. *i. e. itinere celeriter facto.*
- CIVICUS**, 1, 40. non modo civicæ, sed ne Italicæ quidem stirpis.
- CIVILIS** exercitus, 42, 35. Karthaginensi nihil civilis roboris est; mercede paratos milites habent, 28, 44. neque magistratum continuari satis civile esse, 27, 6. consilium non civilis exempli, 7, 5. nulli civilis animus neque legum, neque libertatis æquæ patiens, 47, 32. sermo minime civilis, 6, 40. si quidquam in vobis non dico civilis, sed humani esset, 5, 3. civile jus, repositum in penetralibus pontificum, evulgavit, 9, 46.
- CIVIS** Romanus si sit ex plebe, præcisa consulatus spes erit, 4, 3. *Hic aut civi Romano legendum, aut intelligendum ei videtur. Sic Sallust. B. Cat. 11. Huic quia bonæ artes desunt, dolis ac fallaciis contendit.* quibus quid aliud, quam admonemus nos cives eorum esse, 4, 3.

nisi legendum cum aliis concives. Sed hanc emendationem Drakenborchius rejicit, quum sit ea vox sequioris ætatis. Sed tamen apud Ciceronem est etiam conservus.

neque civibus fatis lætus adventus ejus fuit, nec hostibus quidquam attulit terroris, 8, 36. *Hic cives pro popularibus latiori significatione accipiendi; neque enim milites tantum legionarii intelligendi videantur.*

inter cives Romanos et peregrinos, 22, 35. *E glossa esse Romanos ut existimemus, tum usus loquendi suadet, tum quorundam librorum, et Pighii emendantis, auctoritas; præsertim quum non in formula sollemni, sed e persona Livii dicatur. In decretorum formulis, in quibus usus linguæ publicus dominatur, talia sæpius abundare constat.*

CIVITAS, 3, 47. quum civitas in foro expectatione erecta staret.

civitas Romana, 9, 45. *pro jure civitatis.*

civitas sine suffragii latrone, 9, 43.

populis—quia maluerunt, quam civitatem, suæ leges redditæ, *ibid.*

civitatem dare plebi, 1, 28. *cf.* 8, 14.

Claudiam certe gentem—in civitatem accepimus, 4, 3.

aucta civitate magnitudine urbis, 1, 45.

armari civitatem defendique, 4, 2.

ausi sumus—quæque civitas, 37, 54.

mœsta itaque civitas in campum descendit, atque in magistratus versi circumspectant ora principum, 26, 18.

civitatem libertatemque eripere (*de vi censoria*), 45, 15. *i. e. jus Quiritium; nam vulgarem libertatem non amittebant. vid. Clav. Cicer. in v. libertas.*

civitas gravis, 34, 17. *i. q. valida, potens opibus.*

Bergistanorum civitatis septem castella defecerunt, 34, 16.

Civitas h. l. ut alibi sæpius, pro populo dicta est. Etiam nomina regionum sæpenumero pro incolis dicuntur, v. c. 39, 48. Messene desciverat a concilio Achaico. it. 8, 11. Latium Capuaque agro mulctati.

CLADES captæ urbis, 5, 21.

binque castra clade una deleta, 30, 6.

plus populationibus, quam præliis cladium fecit, 8, 2.

magna clade eos castigavit iter asperius et exercitator hostis, 39, 1.

quod agri est inter—omni clade belli pervastat, 22, 4.

multiplex clades, cum duobus consulibus duo consulares exercitus amissi, 22, 54.

nulla profecto alia gens tanta mole cladis non obruta esset, *ibid.*

si sua temeritate contractæ cladi superesset, 25, 19.

plus eo anno domi acceptum cladis ab consulibus ac dictatore, quam ex victoria eorum bellicisque rebus foris auctum imperium, Patres credebant, 8, 12.

cujus repentinæ cladis ne causa dubia esset, 2, 36. (*mortuo filio*)

quantam excitatura molem vera fuisset clades, 28, 24. (*mors Scipionis*)

tum privatæ quoque per domos clades vulgatæ sunt, 22, 56.

clades Sinopensum, 40, 2. *licet accipiat a nonnullis pro ea, quam dederunt; Drakenborchio tamen placet Jac. Gronovii ad Pomp. Melam propositæ sententiæ subscribere, ut intelligatur accepta clades.*

illos repeterent animos Quirites, quos recenti clade accepta habuissent, 5, 11. *Illic delendum videtur accepta. Contra ommissa est vocula itaque a principio hujus periodi; idque de more Livii factum.*

CLAMARE, 22, 1. per urbem Saturnalia diem ac noctem clamatum. *Fidetur legendum cum Gronovio clamata. Sic dicitur Livio clamari item cieri Triumphus. vid. cieri.*

CLAMITARE, 1, 9. idemtidem—Talassio ferri clamitatum.

ad arma, et, pro vestram fidem, cives! clamitans, 9, 24.

Conclamare *usitatus in hoc genere. vid. infra in h. v.*

CLAMOR, 10, 5. concitator accidens clamor ab increfcente certamine.

alacer clamor, 6, 24.

claniore et ab alia circumstantium turba multiplici adjecto, 37, 41.

castra Gallorum—clamore invadunt, 5, 45. *Sic et provolare, it. procurrare jungitur. vid. Drakenb. ad h. l.*

clamor indicium primum fuit, quo res inclinatura esset. excitator crebriorque ab hoste sublatu; ab Romanis dissonus, impar, segnius sæpe iteratus, incerto clamore prodidit pavorem animorum, 4, 37.

CLARIGATIO, 8, 14. ut ejus, qui eis Tiberim deprehensus esset usque ad mille pondo clarigatio esset. *i. e. ut tanta pecunia mularetur. Alibi est denunciatio clara voce facta v. c. in belli indictione, quum res repetitæ, nec redditæ essent. Alii aliter explicant hanc vocem. Nec mirum. Ipsi Quintiliano obscurior et ignotior ea videbatur. vid. Intt. ad illum locum.*

CLARUS proprie dicitur Latinis, qui gloriam dignus est. Ea autem non venit, nisi a rebus præclare gestis. Sic 9, 17. Nam ea quoque (opera militaria) haud minus clarum eum (Alexandrum) faciunt, ut alios reges claros ducesque omittam, *ibid.* Itaque etiam consules clarissimi vocabantur, *it.* gloria clariores. *vid. Cic. de Or.* 2, 37. Sed tamen subinde etiam in partem deteriorem clari dicuntur *v. c.* apud Nostrum, 7, 31. luxuria superbiaque clarus. (*populus Campanus*)

CLASSICUM apud eos cecinit, 28, 27. *Est autem classicum omne signum tubis datum exercitui, sive ad concionem excitantur milites, sive vigiliæ indicantur etc.*

CLASSICUS, 21, 61. classici milites navalesque focii.

CLASSIS, 1, 1. ab Sicilia classe Laurentem agrum tenuisse, *i. e. oram maritimam adiisse; nisi vero legendum cum Jac. Gronovio: ab Sicilia errasse ac L. a. tenuisse.*

et impari maritimis viribus haud facilis erat in insulam classis accessus, 28, 7.

- cetera classis fugerunt, 35, 26.
 multi voluntarii nomina in classem dederunt, 28, 45.
 ut eodem tempore exercitus ostenderetur et classis, 26, 42.
Solet exercitus a Livio classi opponi, ut ille significet terrestres, hæc navales copias.
 classis ornandæ reficiendæque causa, 9, 30.
 classi quoque ad Fidenas pugnatum, 4, 34. *Non equites, ut nonnullis placet, intellexisse videtur Livius, sed classes quæ vulgo dicuntur; id quod ex refutatione ejus patet.*
CLAUDERE, 23, 2. claudam in curia vos. *cf. cap. sequ. ubi est:* clausos omnes in curiam accipite.
 clausæ hieme Alpes, 27, 36.
 rivus præaltis utrimque clausus ripis, 21, 54.
 clauderent Capuam operibus, 25, 22.
 clausi undique commeatus erant, nisi quos Pado naves subveherent, 21, 57.
CLAUDICARE, 22, 39. si altera parte claudicet respublica, i. e. majus incommodum acceperit. *Sic fere Cicero Esp. Div. 12, 10. si quid forte titubatum fuerit. Vide tamen, quæ Gronovius ad h. l. pro verbo claudere disputat.*
CLAUDUS, 37, 24. hostes claudas mutilatasque naves apertis navibus remulco trahentes. i. e. quibus remi deterfi vel defraeti ab altera parte erant, ut non nisi ab una parte agere possent.
CLAUSTRA, 9, 32. ab oppugnando Sutrio, quæ urbs socia Romanis, velut claustra Etruriæ erat, ingens orbi bellum.
 quum ea loca (*Nepete ac Sutrium*) opposita Etruriæ, et velut claustra inde portæque essent, 6, 9. *cf. 44, 7.*
 ante ipsa (*castra*) Tempe in faucibus situm Macedoniæ claustra tutissima præbet, 42, 67.
CLAUSUS, 42, 14. nihil, præterquam fuisse in curia regem, scire quisquam potuit: eo silentio clausa curia erat.
CLAVUS, 7, 3. ut, qui prætor maximus sit—clavum pangat. Fixa (*fixus*) fuit—. Eum clavum etc. *Nempe pangere et figere clavum prorsus idem est; quemadmodum hæc verba, etiam quum de aliis rerum generibus firmo est, commutari solent. cf. 9, 28. et 34.*
CLEMENS, 8, 31. inclinaturum ad clementiorem sententiam animum. *Alii mitiorem: quod est utique usitatus v. c. de panis, 1, 28.*
CLEMENTER, 29, 2. hostico, tamquam pacato, clementer ductis militibus.
CLEMENTIA, 45, 4. ut se suaque omnia in fidem et clementiam populi Rom. permitteret. *Henr. Steph. Schediasm. 4, 9. p. 23. clientelam legendum putat. vid. Duker. ad h. l.*
CLYPEUM pro **CLYPEUS**, 1, 43. *cf. 35, 41. it. 38, 35.*
 arma, clipeus saristæque illis; Romano scutum, majus corpori tegumentum, 9, 19. *cf. 8, 8.*
 clipea inaurata in fastigio Jovis ædis posuerunt, 35, 10. *cf. 25, 39.*
COACERVARE, 5, 39. armorum cumulos coacervare.
 ex hostium coacervatorum cumulis, 22, 7. *vid. acervati, item cumulus.*

- COALESCERE**, 1, 8. coalescit multitudo in unius populi corpus.
 coalescit res concordia, 1, 11.
 — regio pace nova, 26, 40.
 brevique tanta concordia coaluerant omnium animi, 23, 35.
- COARGUERE**, 31, 25. id quidem coarguere Cycliadas prætor
 Achæorum nihil attinere ratus.
 quo (*decreto*) maxime et refelli et coargui potest, 39, 28.
- CŒLUM**, 22, 1. Faleriis cœlum findi velut magno hiatu visum;
i. e. discessisse, ut Cicero dicit Div. 1, 43.
 cœli intemperies, 8, 18. Sic palustre cœlum, 22, 2.
 cœlum sub quo natus educatusque essem, 5, 54.
 quid tandem est, cur cœlum ac terras misceant? 4, 3.
 portam et multis locis murum de cœlo tactum, 29, 14. *cf.*
 26, 23. *ubi vid. Drakenborch.*
 fulmina jaci de cœlo, 28, 27.
- CŒLESTIS**, 9, 1. quidquid ex fœdere rupto iurum in nos cœ-
 lestium fuit. *cf.* 2, 36.
 nec cœlestes modo defuerunt aquæ, 4, 30.
- CŒNACULUM** super ædēs datum est, scalis ferentibus in publi-
 cum obferatis, aditu in ædes verso, 39, 14. *i. e. suprema conti-
 gnatio ædium. Gr. ὑπερῶν. vide B. Patrum ad Sueton. Aug. 45.*
- CŒNUM**, 10, 15. orare, ut ex cœno plebeio consulatum extra-
 heret. *Conviciandi causa sic dictum.*
- CŒPISSE**, 28, 27. tum (*imperator*) ita cœpit *scil. dicere.*
- CŒPTUM**, 24, 13. cœpta maturare. *it.* enunciare, 23, 35. *it.* im-
 pedire, *ibid. cap. 41.*
 in cœpto perstare, 42, 10. in bene cœpto perseverare, 45, 15.
 porta intus forisque pariter refringi cœpta, 26, 46.
- COERCERE**, 21, 31. nullis coërcitus (*amnis*) ripis.
 sanctus et innocens (*Cato*) asperior tamen in sœnore coërcen-
 do habitus, 32, 27.
 coërceri ab effuso studio nequii, 39, 32. *Ita coërcitus miles
 dicitur, 36, 24. pro retento a prædandi licentia.*
 per opportunas expeditiones coërcitis gentibus, 31, 43.
- CŒTUS**, 39, 14. ne quid eæ conjurationes cœtusque nocturni
 fraudis importarent.
 cœtus nocturni plebis suspecti patribus, 5, 16*.
 cœtus indicere in domos tribunorum, 4, 25.
 civili quippe standum exercitu esse, quando socialis cœtus de-
 fereret, 7, 25.
 quantum a cœtu congressuque impotentium dominorum se
 amovissent, 3, 38.
 quod maximo cœtu Græciæ (*ludicrum*) celebraretur, 27, 35.
- COGERE**, 45, 41. neque cogi pugnare poterat. *ibid. paullo post :*
 ad pugnam rege coacto.
 causam inaugurari coacti flaminis libens reticuissem, 27, 8.
 cogendum—fungi officiis, 21, 63.
 cogendis redire in colonias—consumsit, 32, 26.
 vos id cogendi estis, 6, 15. *cf.* 4, 26.
 jure cogere, 3, 38. (*de magistratibus*)
 sub jus iudiciumque suum totam coëgit gentem, 41, 22.

ut castellum—aut auctoritate, aut armis cogeret jura antiqua pati, 38, 13.

ne præfecti in oppida sua ad pecunias cogendas imponerentur, 43, 2. *i. e. exigendas.*

cogere hostes in obsidionem justam, 10, 45.

in classem cogi, 36, 3. *Oppos. vacatio rei navalis.*

in provinciam cogere, 43, 15. *i. e. ut ad exercitum irent.*

vos in ordinem coactos esse, et rem ad seditionem spectare, 25, 3. *vid. Intt. ad h. l.*

cogere numerum, 32, 2. *i. q. supplere, novos colonos adscribere.*

coactio agmine praecebat, 38, 18. *i. e. densatis ordinibus.*

feminæ ex propinquis urbibus coactæ cibaria in castra afferbant, 44, 32. *nisi potius, volente Drakenborchio, legendum coacta.*

potestatem—intra sex mensium et anni coëgisset spatium, 9, 33. *i. q. coarctasset.*

saltus in arctas coactus fauces, 22, 15.

COGITATIO, 1, 6. intervenit deinde his cogitationibus avitum malum, regni cupido, *i. e. institutis.*

his curis cogitationibusque ita ab ineunte ætate animum agitaverat, ut nulla ei nova in tali re cogitatio esset, 35, 28. *int. exercitationes in usu rerum bellicarum comparando, meditando quidem, commentando etc.*

inter multas magnasque res, quæ—occupabant cogitationes hominum, 27, 3.

totus in Persea versus, cum eo cogitationes ejus rei dies ac noctes agitabat, 40, 5. *i. e. deliberatio, consultatio.*

cogitatio Romani belli, 40, 21.

COGNATIO, 26, 33. affinitatibus plerisque et propinquis jam cognationibus ex connubio vetusto junctos.

COGNITIO vacantium militiæ munere post bellum differtur, 4, 26. *i. e. de his, qui parum legitimam causam habuerant militiæ se subducendi.*

vis hanc formulam cognitionis esse? 40, 12.

COGNITOR, 39, 5. alienarum simultatum cognitorem fieri, *i. e. mandatas simultates tamquam procuratorem exercere. Alias cognitionis esse dicitur, ut presentium mandata, non absentium, accipiat.*

COGNOSCERE, 2, 40. dein familiarium quidam qui insignem mæstitia inter ceteras cognoverat Veturiam, *i. q. agnoverat.*

quod (*pecus*) domini cognovissent, 24, 16.

cognoscendi, conquirendi, repetendique jus esto, 38, 38. *Scilicet cognosci dicuntur, quæ in propatulo sunt, quæque domini sua esse probant. Similiter, 10, 20. accitque edicto domini, ad res suas noscendas recipiendasque. cf. 26, 30. vid. etiam infra in v. noscere.*

cognito, vivere Ptolemæum, 33, 41. (*absolute*) cf. 44, 28.

COHIBERE hostem ab effusa prædandi licentia, 22, 3. *vid. coëcercere.* in comparando cohibendoque bello, 9, 29.

COHONESTARE, 25, 16. quod unum reliquum fortuna fecerit, id cohonestent virtute.

quod consilium dispensandæ cohonestandæque victoriæ imperatoribus majores dederunt, 38, 47.

COHORS extraordinaria, 34, 47. *it.* 40, 27. *i. e.* alaris. *Certe in posteriori loco alaris est intelligenda. vide Gronovium ad h. l.*

cohors, 27, 14. *scil.* sociorum. Opponitur enim manipulo, qui est legionis.

COIRE, 9, 26. qui usquam coissent conjurassentque adversus rempublicam. *cf.* 39, 41. *Quamquam in posteriori loco de candidatis se invicem deicientibus sermo est.*

neque se conglobandi coeundique in unum datur spatium, 6, 3.

COITIO, 7, 32. non factionibus modo, nec per coitiones utilitas nobilibus. *vid.* Drakenborch. *ad* 2, 28. *ubi pro in nulle curias concionesque legi vult in m. c. coitionesque; sane admodum eleganter.*

absterrendo singulos a coitionibus conciliisque, 2, 35. *cf.* 3, 65.

coitiones honorum adipiscendorum causa factas, 9, 26.

dejectisque honore per coitionem duobus Quinctiis, 3, 35.

COLERE, 21, 26. colunt autem circa utramque ripam Rhodani. *i. e. habitant.*

colebanturque religiones pie magis quam magnifice, 3, 57.

apud quos juxta divinas religiones humana fides colitur, 9, 9.

dii, qui hanc urbem, qui hos sacros lacus colitis, 24, 38.

incertum, cura gentis, an ut adversaretur Scopæ, parum domus cultus, 31, 43.

coli honoribus muneribusque, 45, 20.

beneficium acceptum colamus oportet, 7, 30. *i. e. agnoscere, tueri.*

incertum, qua fide culturus, si perinde cetera processissent, pacem cum Romanis fecit, 8, 17.

COLLEGIUM, 10, 26. quoniam modo se oblivisci P. Decii per tot collegia experti posse? *h. e. quem toties collegam habuisset. Est ergo collegium pro collegarum vinculo ac necessitudine dictum. Sic* 4, 17. *ex collegio prioris anni accipiendum. cf.* 5, 18.

Decium, expertum mihi concordi collegio virum—mecum consulem faciat, 10, 13. *cf. cap. 22. et 24.*

Capitolinos ludos sollempnibus aliis addidimus; collegiumque ad id novum—condidimus, 5, 52.

pro collegio pronunciant, 4, 26. *i. q. ex decreto collegii: cap. 53. dicitur: ex collegii sententia.*

collegium prætorum, 22, 10. *nisi leg. pontificum. vid. Intt. ad h. l.*

COLLIGERE, 2, 50. cgebantur breviori spatio et ipsi orbem colligere.

ut fama clementiæ—colligeretur, 21, 48.

priusquam colligerentur animi, 10, 41.

COLLIS, 22, 4. deinde paullo latior patescit campus, inde colles assurgunt.

saluberrimi colles, 5, 54. *(de urbe Roma)*

sepultus in eo colle, qui nunc est pars Romanæ urbis, cognomen colli fecit, 1, 3.

COLLUCERE, 38, 6. tota collucente flammis acie. *Similiter Virgil. Æn. 4, 567. scvasque videbis Collucere faces, jam fervere littora flammis.*

- COLLUM**, 4, 53. quum paucis, appellantibus tribunum, collum torfilleret, metu ceteri sacramento dixere.
- COLLUVIO**, 26, 40. mixti ex omni colluvione exsules. *cf.* 3, 6. colluvio omnium gentium, 22, 43. ne cui in colluvione rerum (*consules*) majestatem suam contumeliæ offerrent, 3, 11.
- COLONIA**, 10, 1. Soram atque Albam coloniæ deducitæ. Sueffæ et Pometia—coloniæ deducitæ sunt, 9, 28. *ubi vid. Intt.*
 Antium nova colonia missa, 8, 14.
 illud agitabant, uti colonia Aquileia deduceretur; nec fatis constabat, utrum Latinam, an civium Romanorum, deduci placeret, 39, 55.
- COLONUS**, 27, 38. maritimi coloni.
 militibusque colonis imperatis, 41, 5. coloniis *legi vult cum Dujatio Drakenborchius.*
 ut—coloni eo præsidii causa scriberentur, 4, 11.
 si et ipsi ascribi coloni vellent, 8, 14. *cf.* 31, 49.
 vicit tamen sententia, ut mitterentur coloni, 9, 26.
 ut qui (*Fidenates*) coloni additi Romanis essent, 1, 27. *Nimirum, qui beneficio victorum non expelluntur sedibus suis, hi sunt eorumdem coloni. Hoc sensu Fidenates paullo ante colonia Romana vocati sunt.*
- COLUMEN**, 6, 37. consulatum superesse plebeiis: eam esse arcem libertatis, id columnen.
 unum hominem caput columnenque imperii Romani esse, 38, 51.
- COMES**, 22, 60. si nemo tantæ virtutis exstitisset comes.
- COMINUS**, 27, 18. ad cominus conferendas manus.
 undique ex insidiis barbari a fronte, ab tergo coorti, cominus, eminus petunt, 21, 34.
 aliquoties exercitus Latinus cominus cum Romanis signa contulerat, 1, 33.
- COMISSARI**, 40, 7. quin commissatum ad fratrem imus?
 per quam (*Indiam*) temulento agmine commissabundus incescit, 9, 17.
 epulantesque cum carmine triumphali ac sollempnibus jocis, commissantium modo currum sequenti sunt, 3, 29.
- COMISSATIO**, 1, 17. regii juvenes interdum otium convivii commissationibusque inter se terebant.
- COMISSATOR**, 40, 9. aperienda nimirum nocte janua fuit, et armati commissatores accipiendi.
- COMITAS**, 9, 42. benignitatem per se gratam comitate adjuvabat.
- COMITATUS**, 28, 22. magnum etiam comitatum, quia paucis parum tutum fuerat, transgredientem fines—interfecerunt. (*de majori numero militum*)
- COMITER**, 9, 43. legatis eorum comiter munera missa.
 fociis et amicis et alia comiter atque hospitaliter præstare Romanos, 45, 20.
 qui (*ludi*) quotannis comiter Apollini fiant, 25, 12. *Nisi com-*

muniter legendum videatur cum Sigonio; Grævii explicatio valebit accipientis pro magna benignitate, secunda omnium voluntate, lubenter, non gravate, liberaliter.

excepti hospitio ab Tullo blande ac benigne, comiter regis convivium celebrant, 1, 22.

COMITIA interim in foro sunt, 3, 17.

comitia pontifici maximo ercando, 25, 5.

— consulis furrogandi, 3, 19.

— tribunicia, 6, 39.

comitiis prætorum perfectis, 24, 9.

— habitis, 31, 7. *i. e. dum habentur comitia.*

comitia falsi testis scil. causa, 3, 29. *h. e. quibus judicatur falsus testis.*

comitiarum fors, 3, 64. *i. q. munus sorte datum.*

— disceptatio, 3, 24. *i. e. de comitiis.*

— militarium prærogativa, 3, 51. *vid. Gronov. Obs. 4, 1. p. 17.*

COMITIUM, 10, 24. Fabius nihil aliud precatus populum quam ut—litteras audirent, comitio abit.

COMMEATUS, 1, 57. in iis stativis—fatis liberi commeatus erant. secum cum tum frequentem ad signa sine ullo commeatu fuisse, 3, 24.

commeatus frumenti, 28, 4.

— maritimi, 5, 54.

— subvehebantur, 9, 15. *cf. cap. 43. it. 22, 16.*

— ex montibus invecu erant, 9, 13.

— advectus, 22, 22. *it. advecti, 9, 32. 29, 37.*

in commeatus mittebantur, 7, 39.

COMMEMORARE, 27, 4. ad commemorandam renovandamque amicitiam missi.

COMMENDABILIS, 42, 5. nec ullo commendabilem merito præferebant.

COMMENTARIUM, 42, 6. Eumenes rex, commentarium ferens secum, quod de apparatus belli omnia inquirens fecerat.

COMMENTARIUS, 1, 60. duo consules—ex commentariis Tullii creati sunt. *i. e. ex formula imperii regundi, descripta fortasse, quum ei in animo esset imperio se abdicare.*

missisque Larissam ad commentarios regios comburendos, 33, 11. *h. e. libros acta publica continentes. cf. 45, 31.*

COMMENTUM, 1, 19. sine aliquo commento miraculi.

COMMERCIUM, 5, 15. jam per longinquitatem belli commercio sermonum facto.

commercium linguæ, 9, 36.

ut denorum equorum iis commercium esset, 43, 5. *i. e. jus emendi.*

neque Thraces commercio faciles erant, 40, 58.

COMMIGRARE, 41, 8. cives suos, Romæ censos, plerosque Romanam commigrasse.

COMMINARI, 10, 39. comminandoque magis quam inferendo pugnam. *cf. 42, 7.*

COMMINATIO, 26, 8. abscedi a Capua, terrerique et circumagi ad nutus comminationesque Hannibalis, flagitiosum ducebat.

COMMUNISCI, 26, 27. per iram ac levitatem ex re fortuita crimen commentum.

vestigal (*ex salaria annona*) commentum—credebant, 29, 37.

COMMITTERE, 30, 14. te existimo—in Africa te ipsum spesque omnes tuas in fidem meam commississe.

rem in casum ancipitis eventus committunt, 4, 27.

in aciem, qua pugnandi arte Romanus excellat, commissa res, 3, 2.

segnitia Græcorum non committentium se in aciem, 7, 26.

cf. 23, 11.

duos simul filios non commissurum in aleam ejus, qui proponeretur, casus, 40, 21.

utrum respublica in discrimen committenda fuerit, 8, 32.

nec se tamen æquo loco hosti commisit, 5, 18. *cf.* 27, 25.

persequutis hostibus nusquam se æquo certamine committentes, 3, 42.

bellum prospere commissum, 8, 25. *i. e. inchoatum.*

nos (*decurit*) commissum ac profligatum (*bellum*) conficere, 21, 40.

supererat nihil aliud in temere commissio, quam in Macedoniam ad Diem per medios evadere hostes, 44, 6.

commissio spectaculo, 2, 36.

commissis operibus, 38, 7. *i. e. conjunctis. Sic supra, cap. 4.*

per nondum commissæ inter se munimenta urbem intravit.

quo minus in civitatem obligatam sponcione commissæ—redeant, 9, 11. *h. e. cui necessario satisfaciendum erat, quoniam alter conditionem expleverat.*

COMMODARE, 40, 57. in omnem eventum consilia commodabantur. *Haud dubie i. q. accommodabantur.*

ut reipublicæ, ex qua crevissent, ad tempus commodarent, 23, 48.

COMMUNE, 10, 19. ab neutra parte satis commode (*exercitus*) instructi fuerunt.

COMMUNUM, 10, 25. si per commodum reipublicæ posset, Romanam venisset.

COMMUNITAS itineris, 1, 33.

quom commoditas juvaret, 4, 60. *i. e. partim utilitas, opportunitas, plebem delectabat, partim, etc. vid. Gronov. ad h. l.*

COMMUNUS, 30, 19. sperans leniorem in navigatione, quam in via, jactationem vulneris fore, et curationi omnia commodiora.

COMMOTIUS ad omnia turbanda consilium, 6, 14. *i. q. vehementius, atque adeo efficacius ad turbas movendas. Præter causam, opinor, hæsit in h. l. Cel. Strothius. Non succurrebat ei, verborum passivorum participia, quæ sint eadem adjectiva, præsertim, ubi per gradus incrementa ceperint, sensu activo sæpissime dici. Sunt enim instar deponentium, et vicem sustinent adjectivorum nominum in bilis excurrentium; quemadmodum exemplis multis probat Jac. Frider. Heusinger ad Ciceronem de Off. 1, 17, 9. Unum hunc locum adscribamus: nihil autem est aniabilius, nec copulativius, quam morum similitudo bonorum.*

COMMOVERE, 9, 40. Junius commovit hostem—quam intulisset signa, turbavit ordines, et haud dubie impulit aciem.

clamore renovato commovent aciem: tum rursus impetu capto enituntur atque extuperant iniquitatem loci, 2, 65. *it.* 9, 27. 10, 29.

COMMUNICARE, 4, 56. si quando promiscui honores, communicata respublica esset, tum se animadversuros, etc. *i. e. administratio reipublicæ cum plebeiis communicata.*

cum quibus spem integram communicati non sint, 4, 24. *pro communicaverint.*

COMMUNIS, 6, 40. Hocine est in commune honores vocare, ut duos plebeios consules fieri liceat, duos patricios non liceat?

COMMUNITER omnia amplectar, 29, 17. *i. q. hætenus dictorum summa hæc est.*

COMPACTO, 5, 11. compacto eam rem et communi fraude patriciorum actam. *h. e. ex composito.*

COMPAR connubium, 1, 9.

— Latinorum postulatio, 23, 6.

milites militibus—tribuni tribunis compares collegæque, 8, 6.

compari Marti concurrere, 36, 44.

quam compar consilium tuum parentis tui consilio sit, reputa, 28, 42.

COMPARARE, 8, 6. comparant inter se. *i. e. convenit inter eos, pacti sunt.*

consules inter se compararunt, ut Claudius comitia perficeret, etc. 25, 41.

inter se compararent—utri obsidenda Capua, utri, etc. 26, 8. *cf.* 3, 41.

comparare provincias inter se, aut sortiri, 33, 43.

comparando hinc, quam intestina corporis seditio similis esset, etc. 2, 32. *i. e. comparatione demonstrando.*

priore consulatu inter se comparati (*consules*), 10, 15. *i. e. qui una consules fuerant.*

ne male comparati sitis, 40, 46. *i. q. collegæ facti.*

Scipio et Hannibal, velut ad supremum certamen comparati duces, 30, 28.

in comparando cohibendoque bello, 9, 29. *cf.* 32, 28.

ad iter se comparare in diem posterum jubet, 28, 33.

sex tribunos ad intercessionem comparavere, 4, 48.

adversus veterem—imperatorem comparabitur, 24, 8.

utrum exercitus exercitui an duces ducibus—comparari, 28, 28.

ita comparatum est, 4, 46. *i. e. compositum per legatos arbitros.*

judicia apud sese more majorum comparata de iis, qui, etc. 45, 5.

arma, milites, classẽm ejus rei causa comparasset, 42, 30.

ut Romani tempus ad comparandum habeant, 35, 45. *scil. copias. Dicitur autem hac significatione comparandi verbum absolute, v. c. 42, 52. vid. Gronov. ad 38, 12.*

legati Romani in Bæotiam comparati sunt, 42, 43. *Comparare legatos quin eodem jure dici possit, quo, comparare consules, etc. dubitari nequit. Sed tum necesse etiam fuerit, ut electio pariter locum*

habeat. Hoc autem loco iidem, qui apud Persæ fuerant, comparati dicuntur. Quid? si ergo legatur: comparaverunt scil. iter. Sic Cicero pro Mur. 9. quo intendit scil. iter.

COMPARATIO, 6, 30. provincia sine sorte, sine comparatione, extra ordinem data.

COMPARERE, 6, 1. conquiri, quæ comparerent, iussit, *i. q. quæ superessent.*

si quid (*sui*) non compareret, repeteret, 29, 21. *i. e. reperiretur.*

ut, si nequeant omnia, saltem, quæ compareant cognoscique possint, restitui dominis jubeant, 26, 30. *cf. 27, 24.*

in secunda omnia comparuisse, 27, 26.

COMPEDES Græciæ, 32, 37. *de urbibus quibusdam, quæ omnem Græciam in officio retinerent.*

COMPELLARE, 10, 28. patrem nomine compellans.

fama erat prohiberi a patronis, nobiles ac potentes compellare, 43, 2. *i. e. accusare.*

pro cunctatore segnem et cauto timidum compellabat, 22, 12.

i. q. vituperabat, increpabat. cf. 9, 40. 34, 2.

COMPELLERE, 1, 33. omni bello Latino Medulliam compulso.

hostem pœlio uno fugatum compulit in naves, 10, 2.

pecoris vim ingentem in saltum avium compulsum esse,

9, 31.

si qua res te ad pacem compellet, 35, 19.

COMPENDIUM, 8, 36. nec ira magis publica, quam privatum compendium in hostem acuebat.

COMPERIRE, 31, 39. nondum comperto, quam regionem hostes petissent, etc. (*absolute*)

comperta oculis, 29, 21. *cf. cap. 18.*

quos sacrilegii compertos in vinculis Romam misisset, 32, 1.

nullius probri compertum, 7, 4. *it. stupri, 22, 57.*

COMPETERE, 22, 5. ut vix ad arma capienda aptandaque pugnae competeret animus.

COMPETITOR, 6, 41. qui certos sibi uni honores inter dimicantes competitores æquum censeat esse.

COMPILEARE, 43, 7. templa omnibus ornamentis compilata.

COMPLERE, 9, 24. fuga cuncta complentur.

omnia fuga et terrore complet, 34, 9.

maria terrasque inani sonitu verborum complevit, 35, 48.

ut classis Romana fociis navalibus—compleretur, 24, 11.

bestiis omnium gentium circum complere, 44, 9.

ut dodrantem ex Privernati complerent, 8, 11.

vix unius horæ tempus utrumque curriculum complebat,

44, 9.

nocturnum erat sacrum, ita, ut ante median noctem compleretur, 23, 35.

COMPLORARE, 22, 53. desperatam comploratamque rem esse publicam.

complorati omnes pariter, vivi mortuique, 5, 39. *cf. 37, 7.*

COMPLORATIO, 3, 47. quum—lamentabilisque eum (*Claudium*) mulierum comploratio exceperet. *cf. 26, 29. it. 40, 9.*

fletusque ab omni turba mulierum ortus, et comploratio sui patriæque, etc. 2, 40.

innvet feroci juveni animum comploratio sororis in victoria sua, 1, 26.

COMPLORATUS, 22, 55. ut comploratus familiarum coërceant. iustoque comploratu prosequerentur mortuos, 25, 26.

comploratum prope conjugum ac liberorum nostrorum exaudire, 23, 42.

COMPONERE, 10, 41. dira execratio ac furiale carmen detestandæ familiæ stirpique compositum.

si pax componi nequisset, 30, 40.

dies composita gerendæ rei est, 25, 16. *i. e. de qua convenerat.*

ut domi compositum cum Marcio fuerat, 2, 37. *i. q. ex composito.*

pugna composita, 28, 22. *i. e. quæ fit confestim, densatis ordinibus.*

COMPOS, 4, 40. simul corpore atque animo vix præ gaudio compotes.

bellicæ quoque laudis consulatus compntem seccrat, 30, 1.

præda ingenti compotem exercitum—reducunt, 3, 70.

COMPRECATIO, 39, 15. quum *sollemne carmen precationis*, quod præfari—magistratus solent, peregisset consul, ita cœpit: Nulli unquam concioni—non solum apta, sed etiam necessaria *hæc sollemnis deorum comprecatio* fuit.

COMPREHENDERE, 26, 27. argentariæ, quæ nunc novæ appellantur, arserunt. Comprehensa postea privata ædificia, etc. *int. igni.*

ut naves onerariæ comprehensæ Lilybæum omnes contraherentur, 29, 24.

COMPRENDERE, 30, 10. easque ipsas (*naves*)—malis antennisque de nave in navem trajectis, ac validis funibus, velut uno inter se vinculo illigatis, comprehendit.

COMPRIMERE, 7, 13. compressis, quod aiunt, manibus sedere. vi compressa Vestalis, 1, 4.

ut quosdam spectantes jam arma Etruriæ populos metus Romani nominis comprimeret, 10, 18. *cf. 29, 3.*

quam (*multitudinem*) corpora conjuratorum eo metu compresserunt, etc. 24, 24. *cf. cap. 31.*

eaque rogatione novorum maxime hominum ambitionem, qui nundinas et conciliabula obire soliti erant, compressam credebant, 7, 15.

famam captæ Karthaginis compresserunt, 26, 51.

vix temperavere animis, quin extemplo impetum facerent: compressique a Cædicio, etc. 5, 45. *i. q. repressi, retenti.*

COMPROBARE, 24, 48. si imperatores sui non comprobassent factum.

omnium assensu comprobata oratio, 5, 9.

CONARI, 45, 23. celerem et supra vires audacem esse ad conandum.

CONATUM, 21, 50. statum deinde insulæ et Karthaginensium conata exposuit.

ut Persei conatis obviam iret, 42, 11.

CONATUS, 3, 5. multis sæpe frustra conatibus captis. *cf.* 9, 4. *it.* 21, 29.

conatu tam audaci, trajiciendarum Alpium, et effectu, 21, 39.

CONCEDERE, 3, 60. postquam concessum propemodum de victoria credebant. *cf.* 4, 6.

increpans quidem, victos tandem quoque Martios animos Romanis, debellatumque, et concessum propalam de virtute ac gloria esse, 22, 12.

quod majestati ejus viri concessissent, 6, 6. *i. q. cessissent.*

quo jam tamquam trans Iberum agro concessum sit, 22, 25.

cedendoque in angulum Bruttium cetera Italia concessum, 28, 12. *cf.* 5, 39.

mox in ditionem concesserunt, 39, 2. *it.* in ditionem, 38, 16.

metuque concessum barbarus ratus, 23, 18. *i. e. urbe ab hostibus cessum esse.*

concessumque in conditiones, 2, 33.

in hanc sententiam—concesserunt, 32, 36.

se collegæ honores præmiaque concessurum verecundia ætatis ejus majestatisque, 10, 24.

Edessa quoque et Beroëa eodem concesserunt, 45, 29. *i. e. eidem regioni annueratæ sunt.*

CONCELEBRARE, 1, 9. indici deinde finitimis spectaculum jubet: quantoque apparatu tum sciebant, aut poterant, concelebrant; ut rem claram expectatamque facerent.

CONCENTUS tubarum ac cornuum, 9, 41.

CONCIDERE, 10, 29. ut magna pars integris corporibus attoniti conciderent.

CONCIERE, 1, 59. concientque miraculo, ut sit, rei novæ atque indignitate homines. *cf.* 4, 55. *it.* 29, 1.

CONCILIABULA, 7, 15. qui nundinas et conciliabula obire soliti erant.

qui—in pagis forisque et conciliabulis omnem copiam ingenue in spicerent, 25, 5. *cf.* 39, 14.

CONCILIARE, 29, 11. ut ex dignitate populi R. adirent eas terras, ad quas concilianda majestas nomini R. esset.

et ipsa deformitas Pleminii memoriaque absentis Scipionis favorem ad vulgum conciliabat, 29, 22.

nunc misericordia vestra conciliati, auxilioque in dubiis rebus defensi, beneficium quoque acceptum colamus oportet, 7, 30.

conciliata clementiæ fama, 21, 60.

CONCILIUM *proprie de cœtu audientium dicitur, quemadmodum contra consilium est consultantium. Sæpenumero autem hæc vocabula confusa sunt a librariis. vid. Gronov. ad 44, 2.*

De concilio autem Livius modo ut de loco, modo velut de societate loquitur. Illuc pertinent hæc: concilium relinquere; item concilio excedere, 32, 22. Huc illud: concilium inclinaverat ad jubendam societatem Romanam, ibid. it. concilium legis derunt, 43, 17.

concilia populi, 1, 36.

Antiates colonos palam concilia facere, 3, 10.

concilio plebis dimisso, 38, 53.

concilio Argis agitato, 43, 17.

nisi cum vexillo in arceposito, comitorum causa exercitus cluctus esset, aut plebi concilium tribuni edixissent, 39, 15.
Hæc sunt comitia tributa, illa centuriata. Et concionis diserte mentio facta est.

Diophaneni concilium Achæorum extemplo sibi præbere iussit, 36, 31. *i. e. convocare, ut adire et verba facere possit.*

permixtum senatui populi concilium, 21, 14.

Bæotico concilio discusso, 42, 44.

concilia privata principum, 4, 48.

absterrendo singulos a coitionibus conciliisque, 2, 35.

dum hostes, operati superstitionibus, concilia secreta agunt, 10, 39.

Anagninis—concilia connubiaque ademta, 9, 43.

idenos ab sede piorum, coetu concilioque abigi, 2, 38.

quod earum (*Camenarum*) ibi concilia cum conjugibus sua Egeria essent, 1, 21.

CONCINERE, 9, 32. **concinuntque tubæ.*

ubi signa concinuissent, 30, 5.

faxo, ne juvet vox ista *veto*, qua nunc concinentes collegas nostros læti auditis, 6, 35.

CONCIO, 8, 33. ex curia in concionem itur.

populus in concionem advocatus, 42, 33. *cf. 4, 1. ult.*

quum dies alicui nobilium dicta, novis semper certaminibus conciones turbaret, 3, 66.

supplicatio pro concione populi indicta, 45, 2. *cf. 7, 10.*

nunc in mille curias concionesque dispersam et dissipatam esse rempublicam, 2, 28. *nisi cum Drakenborchio legas coitionesque. Enimvero, quemadmodum curiæ improprie dictæ sunt; ita alterum substantivum illi junctum, et ipsum ex eo genere placuerit Livio necesse est. Hæc autem non sunt coitiones sed conciones. Et alibi etiam Noster concionem improprie dixit. v. c. 4, 13. tela in domum Mælii conferri, eumque conciones domi habere. Quamquam hic quoque si Gronovium audias, coitiones legendum. Sed nullo exemplo probavit, a Livio usquam dictum esse coitiones haberi.*

concionem adeo sævam atque acerbam apud milites habuit, etc. 27, 13.

concionem liberam et moderatam habuit, 24, 22.

CONCIONALIS senex, 3, 72. *i. e. qui assiduus est in concionibus et rumores captat, ut habeat, unde, circumforaneus, plebem agitare possit.*

CONCIONARI, 39, 16. jam huic diurnæ, legitime ab consule vocatæ, par nocturna concio esse poterit: nunc illi vos singuli universos concionantes timent. *i. e. in concione stantes.*

hæc prope concionabundus circumibat homines, 3, 47. *cf. 5, 29.*

hæc velut concionanti Minucio circumfundebatur, etc. 22, 14.

CONCIPERE, 5, 17. magistratus—Latinas sacrumque in Albano monte non rite concepisse.

- nova atque integra concipere auspicia, 22, 1.
 concipere mente, 1, 36. animo, 9, 18.
 hoc spe concipere, audacis animi fuisse: ad effectum adducere, virtutis et fortunæ ingentis, 33, 33.
- CONCIRE**, 25, 19. ipse aliquantum voluntariorum in itinere concivit.
- tumultuosius quam allatum erat cursus hominum, affingentium vana auditis, totam urbem conciverat, 26, 9.
 per legatos conciret homines ad arma, 31, 3.
 qui in his provinciis bellum concivissent, 41, 8.
 Etruria concita in arma, 10, 21.
- CONCITARE** se in fugam, 22, 17. *plane Græcum ἐγχεσθαι.*
 Etruriam omnem adversus nos concitare voluerunt, 5, 4.
 domi plus belli concitari, quam foris, 5, 2.
 crescebat tumultu concitato turba, 38, 33.
 concitant equos permittuntque in hostem, 3, 61.
 quanta maxima celeritate potest, concitat naves, 36, 44.
 ad emittenda (*tela*) cum procursu quo plurimum concitantur tela, spatium habebant, 34, 39.
- CONCITATOR** accidens clamor, 10, 5.
- CONCITATOIRES** turbæ ac tumultus, 25, 4.
- CONCITOR** belli, 37, 45. *cf.* 29, 3.
 concitores vulgi, 45, 10.
- CONCLAMARE** *mortuos*, 4, 40. et ex mœstis paullo ante domibus, quæ conclamaverant suos, procurreretur in vias.
 conclamatum inde ad arma, 10, 32. *cf.* 3, 50.
- CONCLAVE**, 39, 14. ut comprehensos libero conclavi ad quæstionem servarent.
- CONCOQUERE**, 4, 15. quem senatorem concoquere civitas vix posset.
 concocta consilia sunt, 40, 11. *i. q. colla. vid. Clav. Cicer. in h. v.*
- CONCORDIA**, 4, 43. mediis concordiam cupulare.
 interpret concordia, 2, 33. *h. e. quo interprete concordia restituta est.*
 quorum perpetuam vitæ concordiam mors quoque miscuit, 40, 8.
- CONCORS**, 4, 2. ne secum quidem ipse concors. *Sic Cicero Off.* 1, 1. si sibi ipse consentiat. *vid. Cel. Ruhnken. ad Vellei.* 2, 63.
 non modo commune sed concors etiam regnum duobus regibus fuit, 1, 13.
- CONCREMARE**, 3, 53. vivosque igni (*se*) concrematuros. *cf.* 8, 50. 9, 12.
 Puteolis duas naves fulminis ictu concrematas esse, 41, 9.
- CONCREPAE**, 28, 8. ubi hostium arma concrepissent. *cf.* 6, 24.
 exercitus gladiis ad scuta concrepuit, 28, 29.
- CONCUBIUS**, 25, 9. Hannibal concubia nocte movit.
- CONCURRERE**, 24, 15. quibus quum Numidæ impigre concurrissent.

Herminius concurrat ex insidiis, 2, 11. *i. e. quum procurrisset ex inf. concurrat.*

priusquam—concurreretur, 10, 40. (*de praelio.*)

metu ignis adversi regiae naves, ne prora concurrerent, quum declinassent etc. 37, 30.

rudibus inter se in modum justae pugnae concurrerunt, 26, 51. *vid. decurrere.*

CONCURSATIO incerta nunc hos, nunc illos sequentium, 5, 40. *cf. cap. 8. it. 9, 24.*

CONCURSATOR pedes, 31, 35.

levis et concursator hostis, 27, 18. *Oppos. statarius qui in ordinibus stat certo loco.*

CONCURSUS, 32, 30. ferre concursum. *Sane duriuscule dictum. Forte igitur legend. occursum. Primus concursus Livio dicitur. Sed, concursum primum non ferre, id vero insolentius.*

conkursus hominum in forum ex tota urbe concitatae multitudinis fieret, 2, 56. *Hic aut tollenda prorsus concitatae multitudinis videntur, aut ad tempestatem rejicienda. Sequuntur enim haec: sustinebat tamen Appius pertinacia tantam tempestatem.*

ita ut vix concursus navium inter se vitarent, 29, 27.

CONCUTERE, 33, 19. ab contemptu concussi tum regni. *Ita enim, non concessi cum textu vulgato legendum videtur. Est autem concutere i. q. profligare, labefactare, gravibus damnis afficere. vid. Gronov. ad h. l.*

concussio jam et paene fracto Hannibale, 28, 44.

CONDENSUS, 26, 5. minore conatu, quam condensam aciem irrupissent, in castra irrupturos.

condensa arboribus (*vallis*), 25, 39. *i. e. condensis.*

CONDERE jura, 3, 33. carmen, 31, 12. insidias, 10, 4.

condere in custodiam, 31, 23. in carcerem, 26, 16. *cf. 30, 21.*

45, 42. in vincula, 26, 34. *cf. 23, 38.*

idque conditum lustrum appellatum, quia is censendo finis factus est, 1, 44.

collegiumque ad id novum condidimus, 5, 52.

inter principia condendi hujus operis, 1, 55. *int. de iis, quae antecedunt aedificationem. Similiter condenda urbs Praef. int. de tempore ante originem urbis. Condita autem ibid. i. q. antequam condi caepita esset.*

urbem novam, conditam vi et armis, jure eam legibusque ac moribus de integro condere parat, 1, 19.

CONDICERE, 1, 32. *i. q. denunciare cum rerum repetitione. vid. Gronov. Obs. 1, 1.*

CONDITIO, 37, 45. quas pares paribus ferebamus conditiones, easdem nunc victores victis ferimus.

pacemque cum eo conditionibus fecerunt, 23, 7. *i. e. sub his, s. sequentibus, conditionibus. cf. 9, 15.*

conditionibus sedatae discordiae, 6, 42.

conditionem filiae quaerendam esse, 3, 45. *i. e. sponsum.*

CONDITOR, 5, 24. Sicinium—conditorem Veios sequantur. *i. e. auctorem consilii Veios transfmigrandi, Nisi malis de instauratione*

Veiorum, intelligere, quum quidem, migratione facta, velut Roma Nova fieret. Sic Græci πρῆνν dicunt. Vid. Sueton. Aug. 98. vid. Cuperi Obs. 3, 9.

casa conditoris nostri, 5, 53.

conditorem Romanæ libertatis, 8, 34.

conditor omnis in civitate discriminis ordinumque, 1, 42.

legum latorem conditoremque Romani juris, 3, 58.

maximi sacerdotes conditoresque ejus sacri, 39, 17.

CONDONARE, 3, 12. pater—sibi ut condonarent filium, orabat, *i. e. sua causa absolverent.*

CONDUCERE auxilia, 30, 21. *cf. cap. 7.*

publicani se conducturos præbenda professi erant, 34, 6. *i. q. redemerunt.*

conducerent ea lege præbenda, quæ ad exercitum—opus essent, 23, 48.

CONFERRE, 4, 4. cur enim non confertis, ne sit connubium divitibus et pauperibus, *i. e. una, vel insuper, fertis hanc legem etc.*

quos eodem audita Cannensis clades contulerat, 23, 17. *i. e. simul eundem in locum detulerat.*

quo se fusa acies contulerat, 9, 16.

utrum castra castus conferrent, 23, 28. *cf. 8, 23.*

conferendo cum hoste castra, 26, 12.

ad conferenda propius castra, 2, 30.

primus omnium consul invadit hostem; et, cum quo forte contulit gradum, obtruncat, 7, 33. *Alibi v. c. 10, 43. manum conferre.*

pes cum pede collatus, 28, 2. *cf. 10, 29.*

ubi hæere jam aciem collato pede videris, 6, 12. 26, 39.

Romanus conferere pugnam et ex propinquo vires conferre velle, 21, 50.

haud ignotas belli artes inter se conferebant, 21, 1.

conferebant Patres animum Scipionis præfagientem in ejusdem spei summam, 29, 10. *i. e. idem sperabant de bello propter animum Scipionis etc.*

ut co minus tributis plebes conferret, 5, 20.

Karthaginis expugnationem in hunc annum contuli, 27, 7.

CONFERTUS, 10, 29. quum Galli strustis ante se tentis conferti starent.

conferta tota urbe deorum immortalium templa, 45, 2.

naves confertæ, 37, 11.

CONFESSIO, 1, 45. ea erat confessio caput rerum Romam esse.

confessionemque factam, populi, quam consulis, majestatem vimque majorem esse, 2, 7. *cf. 9, 2. it. 28, 40.*

CONFICERE, 1, 25. alterum Curiatium conficit. *cf. 42, 16. conficere saucium.*

confecta provincia, 28, 28. *cf. 27, 5.*

provinciam ingenio ferocem, rebellatricem confecisse, 40, 35.

commisum ac profligatum (*bellum*) conficere, 21, 40. unde eam pecuniam confici posse? 4, 60.

conficere delectum, 25, 5. *it. milites, 29, 35.*

ut ad penates hostis sui nuptiale sacrum conficeret, 30, 14.

proximis censoribus adeo omnibus notis ignominiisque confectos esse, 22, 61.

confectaue paucitas oppidanorum opere, vigiliis, vulneribus, 6, 3. *cf.* 5, 10.

conficere legitima suffragia, 9, 34. *i. e. explere.*

CONFIDERE, 2, 45. consules magis non confidere, quam non credere suis militibus. *vid.* credere.

fidei regum nihil sane confusus, 39, 51. *cf.* 40, 12.

Minucium confidere brevi—meritum triumphum postulatum atque impetratum esse, 36, 40. *i. e. certo postulatum.*

agros etiam considerunt se a populationibus tueri posse, 44, 13. *Sic ap. Quintilianum in Declam. est diffidisset: ubi vide tamen Intt.*

CONFIERI, 5, 50. ex quo (auro) summa partæ mercedis Gallis confieret. *vide Oudendorpium ad Sueton. Jul.* 22.

CONFINGERE, 40, 42. ne crederent confectis criminibus in se.

CONFLAGRARE, 24, 26. ne se innoxiam invidia Hieronymi conflagrare sinerent.

CONFLARE, 3, 36. iudicia domi conflagabant, pronunciabant in foro.

incendium conflatum, 26, 27.

CONFLUENTES, 1, 27. ubi Anienem transit, ad confluente conlocat castra. *cf.* 4, 17.

CONFOSSUS, 5, 11. et tamen eos, tot iudiciis confossos prædamnatotque, venire ad populi iudicium.

CONFRAGOSUS, 5, 26. asperis confragosisque circa, et partim arctis, partim arduis viis. *cf.* 21, 32.

CONFRINGERE, 26, 46. credendo confractis foribus.

CONFUNDERE, 7, 12. nec in circulis modo fremere, sed jam—in unum sermones confundi.

signaque et ordines peditum atque equitum confundit, 9, 27.

CONFUSUS, atque incertus animi, 1, 7. *cf.* 6, 6. *vide Drakenborch. ad* 26, 18.

confusa ex recenti morfu animi, 6, 34.

CONGERERE, 1, 11. eo scuta illi (*in illam*) pro aureis donis congesta.

omnes vastati agri periculorumque imminentium causas in se congesturos, 3, 38.

CONGIARIA, 37, 57. in hunc maxime, quod multa congiaria habuerat,—favor populi se inclinabat.

CONGLOBARE, 10, 5. in ultimam castrorum partem conglobantur.

eos ex variis causis fortuna similis conglobaverat Agathyrnam, 26, 40.

circa se conglobatos erumpere jubet, 29, 33. *cf.* 9, 23. *it.* 27, 14.

CONGREDI, 1, 7. cum altercatione congressi.

neque hostem acriorem bellicosioreque tecum congressum, 21, 16.

ducem Lucanorum cominus congressum obtruncat, 8, 24.

nuquam acie congresso hoste, 7, 22.

- CONGREGARE, 7, 1. palatos Gallos per Apuliam congregari.
- CONGRESSUS, 7, 40. jam duces, jam milites utrimque congressus quærere ad colloquia.
- CONGRUERE, 9, 2. sermo inter omnes congruit.
congruentia ad consulem afferentes, 9, 31.
omnium sententiæ congruebant, 26, 2.
tempus ad id ipsum congruere, 1, 5.
ad metam eandem solis—congruerent, 1, 19.
- CONJECTARE eventum remi, 5, 21.
conjectando rem vetustate obrutam, 29, 14.
conjectare iter, 21, 35. *i. e. iter facere ex conjectura.*
- CONJECTURA est mentis divinæ, 10, 39. *i. e. conjectura assequi licet, quid dii sentiant.*
- CONJECTUS, 7, 6. conjectu terræ, quum pro se quisque gereret, expleri potuisse.
priusquam ad conjectum teli veniretur, 2, 31.
quum undique ex altioribus locis in cavam vallem conjectus esset, 25, 16.
- CONJICERE, 1, 12. Mettus in paludem sese conjecit. *i. q. conjectus est; neque enim ipse conjecerat sese in paludem, sed, strepitu sequentium trepidante equo, ablatu eo fuerat.*
id vos sub legis superbissimæ vincula conjicitis, 4, 4.
omnem forenseni turbam in quatuor tribus conjecit, 9, 46.
in eam legationem Mnesilochus, et qui ejus factionis erant, de industria conjecti, 36, 12.
conjicere in tempus aliquod crimina, 3, 24. *i. e. dicere, quæ tempore facta sint.*
- CONJUNCTIM, 6, 40. ut rogationes—omnes conjunctim accipiat.
- CONJungere, 8, 16. finitimis arma conjunxerant.
testa conjuncta muro portisque, 22, 20.
ut neque interiore parte ædificia mœnibus continuarentur, quæ nunc vulgo etiam conjungunt, 1, 44.
- CONJURARE, 22, 38. sua voluntate ipsi inter se equites decuriati, centuriati pedites conjurabant. *i. e. una jurabant. cf. 26, 25.*
ut consul, quos præter milites sociosque navales, conjuratos haberet, dimitteret, 45, 2. *Non convenit adhuc inter interpretes, quinam illi, præter milites, conjurati fuerint; nam si vel maxime de voluntariis capiantur, sunt tamen, quæ contra dici possint. vid. Duker. ad h. l.*
conjurati in prodicionem, 9, 25. *cf. cap. 27.*
- CONJURATIO de bello, 6, 2.
conjurationes circa Campaniam passim factæ, 9, 25. *cf. 32, 26.*
- CONNITI, 10, 33. clamore sublato connisi primo resistunt.
undique omnes connisi hostem avertunt, 3, 63. *cf. 31, 21.*
connisusque—primus omnium portam intravit, 41, 4.
ad ultimum omnibus copiis connisus Ancus acie primum vincit, 1, 33.
conniterentur modo uno animo omnes invadere hostem, 9, 31.

CONNUBIUM *it.* CONUBIUM, 4, 5. connubii societas.

ceteris Latinis populis connubia commerciaque et concilia inter se ademerunt, 8, 14. *vid. Spanh. Orb. Rom. ii. 22. cf. 9, 43. ult.*

CONQUERI, 8, 33. quum maxime conquereretur apud Patres vim atque injuriam dictatoris. *cf. 23, 22.*

CONQUESTU libero coartæ voces sunt, 8, 7.

CONQUIRERE, 22, 52. consulem—conquisitum sepultumque quidam auctores sunt. *cf. 25, 22. it. 39, 16.*

CONQUISITIO piaculorum, 7, 3.

— militum, 23, 32. *it. ingenuorum, 25, 5.*

conquisitio intentissima, 29, 35. (*etiam de delectu*) *cf. c. p. 34.*

CONQUISITOR, 21, 11. qui duo populi—retentis conquistibus—oppressi celeritate Hannibalis omiserunt mota arma. *i. e. qui milites imperatos exigunt et contrahunt. cf. 30, 7.*

CONSCELERARE, 40, 8. conscelerare aures paternas. *i. e. inquinare narrationibus improbis.*

se, ut consceleratos contaminatosque ab ludis—abactos esse, 2, 37. *cf. 8, 18.*

CONSCENDERE, 31, 29. in Siciliam conscenderunt. *i. e. naves, quibus pergatur in Siciliam.*

postquam conscendisse suos vidit, 37, 11. *simpliciter dictum pro conscendisse naves, classem. Sic 22, 19. 44, 23.*

CONSCIENCIA virium, 8, 4.

conscientia culpa contracti periculi, 3, 2.

conscientia sibi metipsum exsilium consciscentes, 29, 36.

— quid abesset virium, 3, 60.

— quid se meritos scirent, 18, 19*.

conscientia violatæ per sociorum injurias Romanæ amicitiae, 35, 12. *cf. 21, 63.*

cum conscientia egregia sæpe repetiti regni paterni, 29, 33.

consilia—seducta a plurium conscientia habere, 2, 54.

CONSCISCERE, 1, 32. senatus consensit, conscivit. *i. q. decrevit.*

Tusci—consciverant bellum, 10, 18. *i. e. una, eodem tempore, decreverant. it. 41, 8. ubi quidem Drakenborchius legi vult concivissent. vid. Gronov. ad 21, 8. cf. 33, 49. pro consciturum leg.*

consciturum probante Dukero et Creverio. Sed vide B. Patrum ad Sueton. Claud. 38. (31.) *cf. 9, 26. ubi hæc sunt: mors haud*

dubie ab ipsis conscita. *cf. et 22, 57.*

consciscere sibi exsilium, 10, 17. *cf. 24, 26.*

conscientia sibi metipsum exsilium consciscentes, 29, 36.

ut desereremus penates nostros exsiliumque ac fugam nobis ex eo loco conscisceremus etc. 5, 53.

communi consilio aliquot circa urbes conscisse fugam, 10, 34. *cf. 33, 48.*

facinus in se ac suos sædum ac ferum consciscunt, 28, 22.

CONSCIUS, 9, 26. et omnes anteaetæ vitæ vos conscios habeo.

CONSCRIBERE, 26, 24. conscriptæ conditiones.

conscripta consignataque, 29, 12.

conscriptos, videlicet, in novum senatum appellabant lectos, 2, 1. *cf. 1, 35.*

CONSECRARE, 23, 10. diem adventus ejus (*Hannibalis*) consecrate.

Gracchi bona consecravit, quod—se in ordinem coëgisset, 43, 16.

CONSENESCERE, 35, 34. ne infontem, indemnatum consenesce-
scere in exilio sicerent. *i. e. Gronovio explicante, se cum tadio et
senio sustentare. cf. 9, 19.*

consenuisse jam secum et rogationes promulgatas et vim
omnem tribuniciae potestatis, 6, 39. *vid. senescere.*

quæ (*lex*) promulgata consenuerat, 3, 31.

cum mortali corpore uno, civitatis, quam immortalem esse
deceat, pati consenesce-*re* vires, 6, 23.

CONSENSUS, 8, 35. tribunos—liberavit onere *consensus* populi
Romani, ad preces et obtestationem *versus* etc. *i. q. populus con-*
sentiens.

consensu in posterum diem concio edicitur, 24, 37. *nisi legen-*
dum cum Gronovio: consensa—concio. Vide ipsum ad 9, 7.
Fortasse consensu dictum est hoc loco pro omnibus, communi sus-
fragio. Sic 3, 38. quum et ipsi consensu invisum imperium—in-
terpretarentur.

quem consensus attentatae defectionis—ad transfugiendum
stimulabat, 23, 15. *i. e. quod ipse consenserat in etc.*

haud dubio consensu civitatis, 9, 7.

CONSENTIRE, 8, 6. consensit et senatus bellum. *Nisi vero cum*
Drakenborchio fieri supplicamus. cf. 1, 32.

extemploque sine ulla publica auctoritate consensum in om-
nem formam luctus est, 9, 7.

adversus contentientes nec regem quemquam satis validum,
nec tyrannum fore, 34, 49.

nulla re, quam celeritate tutior, quod undique abierat, ante-
quam consentirent, 23, 28. *i. e. in se conspirarent.*

CONSEPTUM, 10, 38. ea legio linteata ab integumento consepti
—appellata est (*substantive dictum.*)

CONSEPTUS locus cratibus pluteisque, 10, 38.

in locum saxo conseptum, 22, 57.

CONSEQUI, 41, 10. Claudius prope consequutus est litteras suas.
i. e. prope eodem tempore, quo litteræ redditæ essent, advenit.

prius—quam alter—consequi posset, 1, 25. (*absolute*)

mediam se consequuturum consilii viam, 24, 45.

CONSERERE, 10, 24. quam arborem consenuisset, sub ea legere
aliu-*m* fructum.

conferta (*exodia*) fabellis Atellanis, 7, 2.

ficubi conferta navis esset, 21, 50. *sc. ad pugnam.*

haud ignotas belli artes inter se, sed expertas primo Punico
conserabant bello, 21, 1.

levis armatura etiam per amfraetus jugi procurrere, et ab late-
ribus cum levi armatura conserere, per iniqua atque æqua loca
pugnam petere, 44, 4. *pro conserere manus vel pugnari cujus-*
modi quid excidisse putant Dukerus et Creverius. Equidem nihil
abesse putem; quum manus aut simile quid ex sequenti pugnam
commode repeti possit. cf. 26, 39. Quamquam hoc loco conserabat

etm Gronovio Creverius legit. Omnino de verbo conferendi vide Intt. ad 21, 8.

CONSERVARE, 38, 11. imperium majestatemque populi Romani gens Aetolorum conservato sine dolo malo. *i. e. pareto, fidem servato.* Ex formula fœderis dictum. vid. Duker. ad h. l. it. Clav. Ciceron. in v. conservare.

CONSESSOR, 34, 54. cur dives pauperem confessorum (*in ludis spectandis*) fastidiret?

CONSIDERATIUS, 4, 45. bellum utinam, qui appetunt, consideratius concorditque, quam cupiunt, gerant.

CONSIDERE, 30, 2. terra campestris agro in ingentem sinum confedit.

quum Suffetes ad jus dicendum confedisent, 34, 61. Omnino de judicibus proprium verbum v. c. 26, 48. ubi quidem recuperatores intelligendi sunt.

examen apum in arbore prætorio imminente confederat, 21, 46.

ad eos, qui confederant in insidiis, perlata, 10, 4.

dictator Rom. haud procul inde ad confluentes confedit in utriusque ripis amnis, 4, 17. *i. e. castra posuit.*

quum jam confedisset ferocia ab re bene gesta, 42, 62.

CONSIGNARE, vid. conscribere. cf. 23, 38.

CONSILIUM, 2, 44. diu sustentatum id malum, partim Patrum consiliiis, partim patientia plebis etc.

tum ex consilio Patrum Romulus legatos etc. 1, 9.

id erat sanctius apud illos consilium, maximaque ad ipsum senatum regendum vis, 30, 16.

consules consilia principum domi habere, 4, 6.

dimissa concione consilium habitum, 9, 15.

solitudinem curiæ, paucitatemque convenientium ad publicum consilium respexerunt, 23, 22. *i. e. Senatum.* Alibi: consilium orbis terrarum.

consilium militare, 8, 6. Conflabat illud legatis tribunisque militum et centurionibus primi pili. vid. Gronov. ad 44, 2.

consilium castrense, 44, 35.

cum eo consilio prætorem cognoscere, 29, 20.

consilio advocato, 43, 22.

publicum consilium — nulla de re neque convocati, neque consulti fuerant, 24, 22.

fortunam in consilio habere, 36, 8.

non suæ fortunæ consilium, 25, 38.

consilium cepit, transverso pariete iter in urbem patefacere,

44, 11.

consilio tali animum adjecerunt, 35, 38.

consilium spei non audacis modo, sed etiam impudentis, 35,

34.

ab amore temerarium atque impudens mutuatur consilium,

30, 12.

consilia calidiora, 22, 24.

commotius ad omnia turbanda consilium, 6, 14.

consilium de iis Karthagini erat, 28, 26.

absentis collegæ consilia omnibus gerendis intererant rebus,
10, 39.

cognitiones capitalium rerum sine consiliis per se solus exercebat, 1, 49.

quot res, quam inutiles sequantur illam viam consilii, 5, 5.

CONSIMILIS, 33, 28. consimili animo avertendi ab se criminis causa in concionem progressus.

CONSPIERE, 5, 42. non mentibus solum consipere, sed ne auribus quidem atque oculis constare poterant. *vulg.* concipere.

CONSISTERE, 21, 49. constitit terrestre bellum ad Trebiam.
i. q. substitit.

consistere signa in radicibus collium, ac revocare in ordines militem ceperant, 28, 15.

constitit utrumque agmen, et proelio sese expediebant, 21, 46.

ut, unde orta culpa esset, ibi poena consisteret, 28, 26.

CONSOCIARE, 1, 45. quum consensum deosque consociatos laudaret mire Servius.

vos cum Mandonio consilia communicastis, et arma consociaturi fuistis, 28, 28. *cf.* 8, 14.

in omnia belli pacisque se consociaverat consilia, 42, 29.

regnum consociant, imperium omne conferunt Romam, 1, 13.

cum iis, qui ad se tuendos convenissent, omnia sibi et esse consociata, et ad ultimum fore, 23, 44.

nihil sibi cum eo consociatum, nihil foederatum hosti cum hoste, 25, 18.

nec erat aut civis aut externus, cum quo furorem suum consociarent, 28, 25.

rem consociatam Aristoni incaute aperit, 24, 24. *i. q. compositam.*

CONSORS etiam censoris fuerat, 41, 27. *i. e. qui communi adhuc patrimonio fruebantur. vide Cel. Ruhnkenium ad Vellei 1, 10.*

CONSORTIO, 40, 8. sociabilem consortionem inter binos Lacedæmoniorum reges. *cf.* 6, 40. *Vocabulum varius. Ipse tamen Cicero Off. 3, 6. eo usus est.*

CONSORTIUM, 4, 5. si in consortio, si in societate reipublicæ esse—licet.

CONSPECTUS, 27, 27. in collem aperta undique et conspecta ferebat via. *cf.* 10, 40. *it. de statione, 34, 30.*

conspecta mors ejus fuit, quia publico funere est elatus, 30, 45.

supplicium conspectius eo, quod poenæ capiendæ ministerium patri de liberis consulatus imposuit, 2, 5.

plebes—turba, quam dignitate conspectior, 22, 40. *cf.* 45, 7.

CONSPECTUS, 25, 16. locus a conspectu amotus.—quo longissime conspectum oculi ferebant, 1, 18.

insulam sitam in conspectu litoris sui incoluerant, 9, 28.

fex pulvinaria in conspectu suere, 22, 10.

quum in conspectu locorum consultaret, 40, 21. *cf.* 29, 27.

quia bellum ei majus in conspectu erat quam, quantum esse famæ crediderat, 10, 25.

CONSPICARI, 2, 20. conspiciatus ferocem juvenem.

- CONSPICERE, 21, 4. equi conspiciebantur. *i. e. insignes erant.*
 quum inter se conspecti essent, 33, 6. *pro quum a se invicem,*
etc. cf. 22, 4.
 maxime conspectus ipse est, curru equis albis juncto urbem
 invehens, 5, 23. *i. e. in oculos incurrit, oculos in se convertit.*
 conspectus elatusque supra modum hominis privati, 4, 13.
i. e. ingerens et venditans se oculis hominum.
 conspici se pugnanti egregium ducebat, 31, 24.
 factum quod—in Fabio non minore hostium admiratione,
 quam vestra, conspectum est, 5, 52.
 opus, vel in hac magnificentia urbis conspiciendum, 6, 4.
i. q. visu dignum.
 tumulus hosti conspectus, 22, 24.
 relictis ibi in statione conspecta utrimque cohortibus, 34, 30.
- CONSTANS, 10, 37. hujus anni parum constans memoria est.
 constans pax, 6, 25. *i. e. vera, in qua nihil reperitur, quod belli*
speciem habeat.
- CONSTARE, 1, 30. non constat pugna hostibus. *i. e. non possunt*
prælium continuare ob turbatos ordines.
 prius quam totis viribus sulta constaret hostium acies, 3, 60.
i. q. consisteret.
 constare res incipit ab eo tempore, 10, 26. *i. e. certa esse.*
 non mentibus solum consipere, sed ne auribus quidem atque
 oculis satis constare (*Romani poterant*) 5, 42.
 Vitruvio nec, ut vallo se teneret—sana constare mens, nec, ut
 longius a castris dimicaret, animus suppetere, 8, 19.
 nec animum ejus regis constare satis visum, 44, 20.
 constat idem omnibus sermo, 9, 2. *i. e. non discrepant a se in-*
vicem, nec alio tempore aliud dicunt.
 non color, non vultus ei constaret, 39, 34.
 in omnibus, quæ ipsius potestatis fuerunt, fides constitit præ-
 toris, 37, 32.
- CONSTERNARE, 37, 41. hæc velut procella—ita consternavit
 equos, etc. *i. e. feroces reddidit. Sic proprie dicitur. Itaque, 34, 2.*
post consternationis vocabulum adhibet Livius concitare.
 pecorum in modum consternati, 38, 17.
 repente in fugam consternantur, 10, 43. *cf. 38, 46. Sic Ta-*
citus Hist. 3, 79. fœda fuga consternari dixit.
 multitudinem conjuratorum ad arma consternatam esse, 7, 42.
i. e. erectam, incitatam. it. 21, 24.
 consternati delectus acerbitate, 21, 11.
 tumultu sanos etiam consternante animos, 8, 27.
 Coriolanus, prope ut amens, *consternatus ab sede sua*, quum
 ferret matri obviam complexum, 2, 40. *Sic interpungendum putem.*
Fulgo ab sede sua referuntur ad ferret; neque sensu id ferente, ne-
que natura rei. Idem enim est, ac si dixisset Livius: moræ quippe
impatiens.
- CONSTERNATIO muliebris, 34, 2 (*de furore, seditione*)
- CONSTERNERE mare classibus, 35, 49.
 tempestas aliquot signa constravit, 40, 45. *i. e. dejecit.*
 constratae naves, 35, 46.

- ratem, pontis in modum, humo injecta, confraverunt, 21, 28.
- CONSTITUERE, 38, 25. tempus in posterum diem constituitur. constituit agmen, *ibid. i. e. sistere gradum iussit*. paullisper novitate rei constituit signa, 33, 10. *cf.* 34, 20. metarentur frontem castrorum, et impedimenta constituerent, 44, 36. ubi quum constituisset Romanos, 9, 24. (*de transfuga Romanos in arcem opprimendam ducente*)
- CONSTRINGERE, 34, 3. quibus omnibus constrictas (*mulieres*) vix tamen continere potestis.
- CONSTUPRARE, 29, 17. constuprant matronas, virgines, ingenuos, raptos e complexu parentum.
- CONSTUPRATOR, 39, 15. simillimi feminis mares, stuprati et constupratores.
- CONSUL declaratus, 28, 39. *it.* 40. consul, 38, 35. dicitur, qui ante aliquot annos consul fuerat. *vid. Periz. Animadvers. hist. p. 307.* consul, 31, 49. *proconsul intell.* consules centuriæ dixerunt, 24, 9. *it.* 10, 22. 27, 6. potestas consules faciendi, 4, 1. consules, 5, 2. *pro si consules essent*: quidnam illi consules dictatoretve facturi essent. consules, regia potestas, 8, 32. *cf.* 4, 2. consules—respondit, 4, 6. *i. e. unus de consulibus.* exercitus consulis, 43, 11. *cf. cap. 14. ubi hæc sunt*: incertis commeatibus per ambitionem imperatorum ab exercitu abesse. *Drakenborchius igitur supra legi vult imperatoris.*
- CONSULARIS, 4, 8. rem operosam ac minime consularem suo proprio magistratu egere. consulares falces, 2, 54. — leges, 3, 55. *vid. Intt. ad h. l.* auspiciis ementiendis—et consularibus aliis impedimentis retenturos se in urbe, 21, 63.
- CONSULARITER, 4, 10. vitæque omnis consulariter acta.
- CONSULERE, 2, 28. delatam (*rem*) consulere ordine non licuit. *cf. cap. 26. vid. consultare.* ignorare videmini mihi, Quirites, non, utrum bellum an pacem habeatis, vos consuli, 31, 7. motique ira *numinis* causam nullam aliam vates canebant, publice privatimque, *nunc extis, nunc per aves consulti*, 2, 42. ut trepidarent magis quam consulerent, 21, 16. *i. e. bene rem gerent, consulto agerent.* cogor, vestram omnium vicem—unus consulere, 25, 38. nihil salutare in medium consulebatur, 26, 12. *cf.* 24, 22. consulere crudeliter in deditos victosque, 8, 13. ut quidquam de se grayius consulerent, 26, 33. multique erant, qui mollius consultum dicerent, quod legum ab iis latorum auctores fuissent, 3, 59. *Nisi vero consultum pro SCTo accipiat.* pro bene aut secus consulto habere, 7, 6.

CONSULTARE, 1, 55. ad eam rem consultandam. *cf.* 1, 21.

CONSULTATIO, 36, 7. circa hanc consultationem disceptatio omnis verteretur.

utra societas sit utilior, eam longe minorem, ac levioris momenti consultationem esse, 24, 28.

CONSULTUM, 10, 39. approbare collegam consulta referens (*nuncius*) *i. e. consilium conflegendi cum hoste.*

CONSULTUS, 25, 16. ab occultis cavendum hominibus consultisque. *Possis etiam consulta occulta intelligere.*

callidos solertesque juris atque eloquentiæ consultos—urbi ac foro præsides habendos, 10, 22.

consultissimus vir—omnis divini et humani juris, 1, 18.

CONSULTUS collegæ, 3, 62. *Ad eundem modum Ciceroni dicitur plebiscitus Epp. Att. 4, 2. it. peccatus Terr. 2, 78. Drakenborchius tamen magis arridet consulto quod ponitur pro consilio.*

CONSUMMARE, 28, 17. jam Africam magnamque Karthaginem, et in suum decus nomenque, velut consummatam ejus belli gloriam, spectabat. *cf.* 29, 23. *Cel. Ruhnkenius ad Vellei. 2, 29. legi vult consummandam: quam correctionem nemo improbaverit. Ceterum hoc vocabulum est ex iis, quæ Livii auctoritatem primum habent. Sequentis ævi auctores tanto sæpius illud usurparunt.*

CONSURGERE, 8, 7. quum prior ad iterandum ictum Manlius consurrexisset.

senatum, eo die forte cenantem in Capitolio, *consurrexisse et petisse*, ut inter epulas Graccho filiam Africanus desponderet, 38, 57.

fuis sociorumque viribus consurgere hostes ad bellum, 10, 13.

ad suam gloriam consurgentes alios lætum (*sc.*) adspicere, *ibid.* *i. q. paulatim accedere.*

ubi triarii consurrexerunt integri, 8, 10. *cf. cap. 8.*

CONTACTUS præda alicujus, 2, 5. *i. e. particeps prædæ, impio quidem modo.*

bonaque (*Sp. Mælii*) contacta pretiis regni mercandi publicarentur, 4, 15. *i. e. polluta, infecta.*

contacti ea violatione templi, 29, 8. sacrilegio, *cap. 18.* societate belli, 31, 8. rabie, 4, 9. *it. dies contactus religione,* 6, 28.

CONTACTUS ægrorum vulgabat morbos, 25, 26. *cf.* 4, 30.

procul terræ contactu, 27, 37.

CONTAGIO, 28, 34. quum, velut contagione quadam pestifera—castra quoque Romana insanierint.

ut seditionibus primum urbs Romana, deinde velut ex contagione, castra impleantur, 5, 6. *cf. cap. 12.*

Tusci—consciverant bellum: traxerat contagio proximos Umbriæ populos, 10, 18.

contagione quadam rapto gaudentes, 29, 6.

ne cujus facti dictive contagione præsens violer, 2, 37.

contagio noxæ, 9, 1. *i. e. societas.* contagio criminis, *cap. 34.*

CONTAMINATUS, 2, 37. se ut consceleratos contaminatosque ab ludis—abactos esse. *cf.* 4, 4.

CONTEGERE, 26, 25. eos uno tumulto contegerent, adhiberentque humatis titulum, etc.

contectus locus linteis, 10, 38.

CONTEMNERE multitudinem, 44, 27. *i. e. non requirere.*

neminem se plebeium contenturum ubi contemni defuissent, 4, 35. *contemnere se, Dukero explicante, hoc loco est: abjēctē et humiliter de se sentire, animum demittere, indignum se honoribus judicare. cf. 22, 34.*

omnia audentem contemnet Hannibal, 22, 39.

nondum adeo hiberno contemto mari, 38, 41. *i. e. quod non timetur suspectum habetur.*

parva ista non continendo majores nostri maximam hanc rem fecerunt, 6, 41.

CONTENTIM, 9, 41. magnifice de se, ac contentim de Romanis loquentes.

adversus ea quum contentim tribuni pl. rem nihilo segnius peragerent, 6, 38. *i. e. cum contemptu Camilli. Hanc Drakenborchii explicationem probavit ad h. l. Cel. Strothius quem vide.*

CONTENTIO, 6, 41. quæ propria deorum immortalium contentio atque injuria est.

CONTEMPLARI, 30, 36. ab contemplato situ Karthaginis—Uticam—rediit.

CONTENDERE, 32, 5. Eleis Alipheram contendentibus numquam eam urbem fuisse ex Triphylia. *i. e. affirmantibus, asseverantibus.*

contendantque, et animis et corporibus suis virilem patientiam inesse, 5, 6.

CONTENTIO, 39, 39. maxima ex omnibus contentione. *i. e. præ omnibus competitoribus.*

ex rei privatæ contentione, 43, 16. *i. q. de re privata.*

CONTRERRERE, 24, 12. major solito apparatus præcipue contreruit Campanos. *cf. 3, 11. it. 10, 28.*

CONTICESCERE, 22, 55. ubi conticuerit tumultus. *cf. 2, 55.*

ut inter strepitum tot bellorum conticescerent actiones tribunicia, 4, 1. *cf. 2, 29.*

CONTINENS, 45, 29. quod (*Pæonia*) continens esset finibus suis.

continens agmen, 27, 51. *cf. 2, 50. it. 24, 16.*

continentes ruinæ, 21, 8.

continens imperium usque ad nos habebitis, 7, 30.

continentia itinera, 38, 15.

timorique perpetuo ipsum malum continens fuit, 5, 39.

i. e. sine mora malum sequutum est illum timorem.

quod quidem continens memoria sit, 5, 34. *i. q. memoria contineat.*

primum continentis, 35, 43. *i. e. prima continens terra.*

qui propiores continenti littori erant, 44, 28. *Sic Horatius Carm. 2, 18, 22. continentem ripam dixit.*

conticens regio, 33, 18. *i. q. continentis regio, et sic legi volebat Dukerus. cf. 32, 33.*

CONTINERE, 44, 33. quia nullos apertos evergerent rivos, ocultos continere latices, quorum venæ in mare permanentes,

undæ miscerentur. *Dukero et Drakenborchio legendum videtur contineri.*

consul, non tam armis, quam judiciorum terrore, Etruriam continet, 29, 36.

oppida—magis metu quam fide, continebantur, 30, 20. *cf.* 39, 28.

continuit ceteros in armis, 9, 41.

comitia curiata, quæ rem militarem continent, 5, 52.

CONTINGERE, 24, 22. quicumque aut propinquitate, aut affinitate aut aliquibus ministeriis regiam contigissent.

quos in aliqua sua fortuna publicæ quoque contingebat cura, 22, 10.

quæ (*auspicia*) ut primum contacta sint ab eo, a quo nec jus, nec fas fuerit, 7, 6.

contacturum funebribus diris signa hostium, 10, 28. (*Decium*) in saltu Vescino Falernum contingente agrum, 10, 21.

Romanos nihil (*consultatio*) contingit, 34, 22.

quæ (*caussa*) nihil eo facto contingitur, 40, 14.

quos aliqua parte suspicio favoris in regem contigerat, 45, 31.

CONTINUARE mœnibus ædificia, 1, 44. *i. e. ad muros usque exstruere.*

ingens cupido agros continuandi, 34, 4. *i. e. cœmendi.* nec per honorum gradus—nobiles homines tendere ad consulatum, sed, transcendendo media, summa imis continuare, 32, 7. *int. de extremis honoribus, quum per saltum ascenditur.* Transcendere festinat ordinem ætatis *Livius alibi, quamquam de Demetrio, Philippi filio, dicit,* 40, 11.

ei sicut priore anno populus continuaverat consulatum, ita senatus in insequentem annum prorogavit imperium, 9, 42.

continuata funera, 1, 46. *i. e. plura deinde consequuta.*

nocte ac die continuatum incendium fuit, 26, 27.

somno mors continuata est, 41, 4.

continuatur paci externæ discordia domi, 2, 54. *i. e. statim sequuta est.*

CONTINUUS, 10, 31. quæ continua (*bella*) per quartum jam volumen agimus.

continua regna, 1, 47.

ut proximis casis injectus ignis hæsit, extemplo proxima quæque et deinceps continua amplexus, totis se passim dissipavit castris, 30, 5.

CONTRA, 1, 16. petens precibus, ut contra intueri fas esset. *cf.* 9, 6.

Mænio contra vociferante, 4, 53. *i. e. vicissim.*

patricii contra vi resistunt, 3, 13. *al. vi contra vim. Sed Livianum hoc esse, dubitant Intt. ad h. l.*

contra quam in navali certamine solet, 30, 10. *cf. cap. 19.*

contra ea pro contra, 2, 60. *cf. 3, 57. it. 41, 24.*

omnia contra circaque hostium plena erant, 5, 37. *i. q. e regione.*

contraque castra Romana trans fluvium omnes confedere, 24, 41. *i. e. ex adverso. cf. 3, 26. 37, 15.*

qui Parthorum quoque, contra nomen Romanum, gloriæ favent, 9, 18.

CONTRAHERE ad colloquium dirimendarum simultatum causa est conatus, 28, 18.

qui contraxerant eis cum Karthaginienſibus bellum, 24, 42. *cf.* 5, 52.

pauci admodum patrum contracti ad consules, 2, 23.

captivos contrahebant, 37, 44.

contrahere causam certaminis, 22, 28. *cf.* 23, 26. *it.* 25, 34.

contrahere neceſſitates ad bellum, 44, 27.

ut naves onerariæ comprehenſæ Lilybæum omnes contraherentur, 29, 24.

CONTRIBUERE, 39, 26. oppidum ſibi eos contribuiffe. *i. q. attribuisse. vid. supra in h. v.*

quæ tum contribuerat ſe Ætolis, 38, 3.

Corinthum iis contributuros in antiquum gentis concilium, 32, 19. *cf.* 42, 37.

contribui in unam urbem, 31, 30.

quia una (*urbs*) eſſet ex iis, quæ ad condendam Megalopolim ex concilio Arcadum contributæ forent, 32, 5.

CONTROVERSIOSUS, 3, 72. ut ſibi controverſioſam adjudicaret rem.

CONTROVERSUS ager, 29, 31*. *i. e. finitimus, extremus. Opponitur enim medio regno.*

controverſum auſpiciū, 10, 42.

CONTUNDERE, 27, 2. qui poſt Cannenſem pugnam ferocem victoria Hannibalem contudiſſet.

claiſis contuſa, 40, 52.

CONTUMACIA adverſus contemnentes humilitatem ſuam nobiles certavit, 9, 46.

CONTUMELIA, 4, 4. in contumeliam ignominiamque noſtram certare juvat.

CONVALLIS, 1, 12. in media convalle duorum montium.

CONVEHERE, 24, 39. frumentoque et com meatibus aliis in caſtra convecſtis. *cf.* 25, 13. et 20. *al. convecſtare. vid. Drakenborch. ad 24, 36.*

CONVENA, 2, 1. convenarum plebs.

maiores noſtri convenæ paſtoresque, 5, 53.

CONVENIENS, 45, 19. gratulatio conveniens in ea victoria, quam ipſe adjuviſſet.

CONVENIRE, 1, 3. pax convenerat. *i. q. de pace. it.* 29, 12. pax conventura. *cf.* 30, 43. *Sic Cicero Cluent.* 43. iudex niſi qui inter litigantes conveniſſet.

tempus et locus convenit, 1, 24.

convenit paſſo, 24, 6.

quod cum conſule convenerat, 38, 11.

quæque, ut agerentur, convenerat, 27, 15.

ut, in quam cuique ſeminæ conveniſſet domum, nuberet, 4, 4.

convenit, jam inde per conſules reliqua belli perfectæ, 9, 16.

i. e. convenit inter auctores.

ubi ad decuriatum aut centuriatum conveniſſent, 22, 38.

Explicant hæc vulgo sic, ut præfecturas eas dicant decuriarum et centuriarum. Sed id non sufficere Dukero videtur, ad hunc locum satis intelligendum. Itaque emendando tollit ad et ita interpretatur: ubi convenissent, ut decuriarentur equites, aut centuriarentur pedites.

cum quo forte Romam rediens ab nuncio uxoris erat conventus, 1, 58. *it.* 45, 28. convento Octavio.

CONVENTIO, 27, 30. quædam parva contra fidem conventionis tempore induciarum facta.

CONVENTUS, 31, 29. prætor Rom. conventus agit.

CONVERTERE, 45, 20. Rhodiorum inmaxime legati civitatem converterunt. *Simpliciter positum pro in se converterunt.*

convertit omnes substratus Numida, 22, 51.

liberare animum et convertere ad publicam privata curam, 24, 4. *i. e. avertere a privata cura et convertere ad publicam.*

Scipio dux—converterat animos, 29, 26. *i. e. ceperat.*

ut comploratio eorum flebileque voces et extemplo oculos hominum converterent etc. 26, 29. *i. q. vincerent.*

deponendoque tutelam ipse, quæ cum pluribus communis erat, in se unum omnium vires convertit, 24, 4.

quum conversis signis retro in urbem rediretur, 8, 11.

CONVINCERE, 26, 12. ignorare se mulierem simulabat: paullatim dein convictus veris etc.

CONVIVALIA ludionum oblectamenta addita epulis, 39, 6.

CONVOCARE, 7, 36. ubi ad prætorium ventum est, consul classico ad concionem convocat.

COOPERIRE, 4, 50. ut tribunus militum ab exercitu suo lapidibus cooperiretur.

hi cooperti stupris suis alienisque pro pudicitia conjugum ac liberorum vestrorum ferro decernent, 39, 15.

COOPTARE, 6, 40*. inter patricios cooptatus.

ab iis, qui creati essent, cooptari collegas juberet, 3, 64. *vid. Duker. ad 2, 33.*

de tribunis plebis cooptandis contentio fuit, 5, 10. *cf.* 4, 16.

Camillus magistrum equitum cooptat, 6, 38.

ut et veterem senatum tollatis et novum cooptetis, 23, 3.

COOPTATIO, 4, 4. quam (*nobilitatem*)—non genere nec sanguine, sed per cooptationem in Patres habetis.

COORIRI in pugnam, 21, 32. *cf.* 7, 3.

fama affertur, summa vi ad bellum coortos, 4, 56. *cf.* 9, 37.

adversus quos infestior coorta optimatum acies—fit prælium atrox, 4, 9.

ferociore—coorti—vociferari, 3, 41.

foedum certamen coortum a satis miti principio, 1, 6.

adeo atroces in has rogationes nostras coorti sunt, 4, 3.

aden erat intensa coorta plebs, 2, 35.

seditio intestina majore mole coorta, 5, 12. *it.* coorta vis, 3, 11.

subito coorta tempestas, 1, 16. *Pleonasmus; nam vis celeritatis ipsi verbo cooriri inest; præterquam quod vehementiæ significationem habet. cf.* 26, 27.

COPIA, 28, 21. ludi funebres additi pro copia, et provinciali et castrensi apparatu. *Creverio e glossa inferum videtur apparatu.*

Dukerus autem legi vult : pro copia provinciali et castrensi apparatu. *cf.* 26, 11. *it.* 27, 6.

ut somni quoque Romanis copia esset, 2, 64.

dimicandi cum hoste copia, 9, 4.

ut quantæ maximæ possent peditum equitumque copiae in Siciliam trajicerentur, 24, 35.

COPIOSUS, 9, 44. ut stativa tuta copiosaue petisse videretur.

i. e. quæ omnibus necessitatibus abundarent.

non inferam simulacrum viri copiosi, quæ dixerit, referendo, 45, 25. *i. q. eloquentis.*

COQUERE cibaria, 3, 27. *cf.* 44, 35. *it.* 29, 25.

impotentibus instructi consiliis, quæ secreto ab aliis coquebant, 3, 36.

omnibus consultationibus inter se principes occulte Romanum coquebant bellum. *cf.* 40, 11.

COR, 30, 44. non læti, sed prope amentis malis cordis—risum esse.

adeo vestigia quaque urbis extinguere, ac delere memoriam hostium sedis, cordi est, 28, 20.

quidquid aliud fecerit, quod cordi foret Masinissæ, 30, 17.

eam (*sponsam tuam*) tibi cordi esse, 26, 50.

id votum Diis cordi fuit, 10, 42. *cf.* 22, 1. *Omnino quæ Diis placere, videri, dicenda erant, ea Livius per hanc formam exprimit, et contra. vide Drakenborch. ad 6, 9. et Cel. Strothium ad 6, 20.*

CORNICULARII, 10, 44. *i. e. milites corniculo insigniti, quod quale fuerit, non constat.*

CORNU, 22, 16. accensis cornibus. *Int. arida sarmenta, quæ cornibus præligata erant.*

ad eminentem ramum cornu alterum galeæ præfregit, 27, 33. *i. e. altera pars extrema.*

promontoria quæ cornibus objectis ab alto portum faciunt. *Similiter Virgil Aen. 1, 163. insula portum Efficit objectu laterum etc. Dicitur autem cornu de extremitatibus multarum rerum v.*

de tribunali, de subselliis etc. vid. Drakenborch. ad 25, 3.

equites in cornibus positi, 9, 40.

dextrum cornu dictatoris acies, 9, 40.

in eo cornu (*dextro*)—ab sinistra parte, 9, 27.

his dextrum cornu datum, illi in sinistro consistunt, 9, 40.

dictator dextro cornu adversus Faliscos, sinistro contra Veientem Capitolinus Quinctius intulit signa, 4, 18.

dextro cornu Galli, sinistro Samnites confiterunt: adversus Samnites Q. Fabius primam ac tertiam legiones pro dextro cornu: adversus Gallos pro sinistro Decius quintam et sextam instruxit, 10, 27.

neutrum iis cornu committere ausi, 32, 30. *h. e. non patientur, ut alterutrum cornu constituerent. (Francice former dicunt) Itaque de loco videtur hic quidem cornu accipiendum esse. vide supra in v. ala.*

CORONA, 10, 7. quos corona triumphali laureaue honoravit.

corona modici circuli, 38, 29. *i. e. non nimis ampla, magna.*

corona muralis, 26, 48.

corona mœnia est aggressus, 37, 4. *it.* 10, 43. cinxit urbem.
corona eam-(urbem) capere coactus est, 43, 18.
oppidum corona circumdedit, ut simul ab omni parte mœnia
aggrederetur, 23, 44.

sub corona omnes venierunt, 38, 29. *cf.* 9, 42.

CORONATUS, 10, 47. coronati primum, ob res bello bene gestas,
ludos Romanos spectaverunt.

CORPUS, 21, 13. conjugum vestraque corpora ac liberorum ve-
strorum servat inviolata. *cf.* 9, 8.

transfugam—nihil aliud quam unum vile atque infame cor-
pus esse ratus, 22, 22.

inviæti ad laborem corporis (*Papirius*), 9, 16.

quæ (*mulier*) quondam quæstum corpore fecisset, 26, 33.

lineamenta corporis, 26, 41. *vid. Cic. Fin.* 3, 22.

captiva corpora Romanis cessere, 31, 46.

libera corpora, 3, 56. *cf.* 5, 22. 6, 13. 25, 25. 26, 34.

hostium corpora *scil. castrorum et mortuorum*, 33, 8. tot millia
armorum detracta corporibus hostium. *it.* 32, 13. corpora fo-
ciorum.

devotis corporibus in hostem ruentes, 9, 17.

quam (*multitudinem*) corpora conjuratorum eo metu com-
prefferunt, ut etc. 24, 24.

corporibus subtraçtis, 29, 36. *de voluntario exsilio.*

coalescere in populi unius corpus, 1, 8.

sui corporis creari regem volebant, 1, 17. *cf.* 4, 9. 26, 48.
it. 6, 34. sui corporis homines.

corpori valido caput deerat, 5, 46. *i. q. dux exercitui collecto.*

corpus nullum civitatis, 26, 16.

ita unius eos corporis fore, 38, 34.

in corpus unum confusi omnes, 34, 9. *de incolis diversarum
regionum.*

corpus omnis Romani juris, 3, 34.

CORRIGERE, 43, 21. acceptam in Illyrico ignominiam corri-
gere cupiens. *cf.* 5, 28.

ægre correctus cursus, 29, 27. *de navigatione.*

CORRIPERE, 2, 28. correpti consules, etc. *i. q. reprehendi,
casti.*

CORROGARE, 43, 9. auxilia ab sociis corrogando ad octo millia
hominum vario genere armavit. *cf.* 33, 48. *it.* 39, 22. *nonnulli
pro* congregatos artifices, corrogatos emendant.

CORRUMPERE, 9, 46. humilibus per omnes tribus divisus forum
et campum corrupit.

CORRUPTELA, 39, 10. scire corruptelarum omnis generis eam
officinam esse. *cf. cap.* 8. *it.* 9.

CORRUPTOR, 24, 32. ne proderent patriam tyranni ante satelli-
tibus, et tum corruptoribus exercitus.

CORTEX, 5, 46. impiger juvenis—incubans cortici secundo Ti-
beri ad urbem defertur.

CRAPULA, 33, 48. crapulæ pleni. *cf.* 9, 30.

CRASSITUDO, 44, 11. fornices, non ad eandem crassitudinem
—structos esse.

- CRATERAM auream fieri placuit, quæ donum Apollini Delphos portaretur, 5, 25. *al. crater. al. craterra. vide Intt. ad h. l.*
- CRATES, 1, 51. ut indicta caussa, novo genere lethi, dejectus ad caput aquæ Ferentinæ, crate superne injecta faxisque congestis, mergeretur. *cf. 4, 50. Fuit supplicium apud Pænos institutum. vid. Ferrar. EleA. 2, 7.*
- CREARE de dictatore dicto, 2, 18. 4, 57. 6, 6. *vid. facere: it. de magistro equitum, 4, 57. it. de auguribus cooptatis, 4, 4. cf. 6, 41. 25, 2. it. de interrege prodito, 4, 7. 5, 31. it. de tribb. plebis, 2, 33. 5, 2.*
- CREBER, 28, 37. tanta vis lapidum creberrimæ grandinis modo in propinquantem terræ classem effusa est. *cf. 1, 31.*
- CREDERE, 2, 45. consules magis non confidere, quam non credere suis militibus. *i. e. consules in alienis a se, ut putabant, averfisque militibus, magis nullam confidentiam ponebant, quam quod de viribus eorum desperassent. cf. cap. eod. non credi militi arma. Credimus illis, inquit Nannius ad h. l. quos solvendo putamus: confidimus his quorum benevolentia nos securos facit.*
- CREMARE, 28, 19. cremata et diruta urbe.
sacrumque id Vulcano cremavit, 41, 12.
- CREPIDO, 27, 18. eam quoque (*planiciem*) altera crepido haud facilius in ascensum ambibat. *i. q. ripa.*
- CREPITUS alarum, 5, 47. *it. armorum, 25, 6.*
quatientium scuta in patrium quemdam modum horrendus armorum crepitus, 38, 17.
ululantes mulieres, cum crepitu undique æris, 43, 10.
crepitus æris, qualis in defectu lunæ silenti nocte cieri solet, 26, 5. *vid. Sched. de diis Germ. 1. 9, 170.*
- CRESCERE, 32, 27. crescentibus provinciis et latius patescente imperio. *cf. 2, 14.*
in tantas brevi creverant opes, 21, 7. (*Saguntinorum*) cujus rei præmium sit in civitate, eam maximis semper auctibus crescere, 4, 2.
crescendique in curia sibi occasionem datam ratus est, 1, 46.
in invidia censores quum essent, crescendi ex his ratus esse occasionem, 29, 37.
- CRIMEN, 6, 14. sermones pleni criminum in Patres, *i. e. criminationum. cf. 40, 15. et 23.*
crimini subjecti, 6, 21.
cæcum crimen, 45, 31. *vid. cæcus.*
- CRIMINATIO, 9, 26. ut appareat, innocentia nostra nos, non majestate honoris, tutos a criminationibus istis esse.
- CRIMINOSE agere tamquam accusatorem, 40, 9. interrogando criminofo, 38, 43. *i. e. ut crimen probabile fiat.*
- CRIMINOSUS, 8, 12. criminosæ orationes.
- CRINES passi, 1, 13. *i. e. parum compositi, qui quidem lugentium ac supplicum sunt; sparsi autem vaticinantium et furibundorum.*
mationæ crinibus passis aras verrentes, 26, 9. *cf. 3, 7.*
- CRUCIATUS, 29, 18. servilibusque omnibus suppliciis cruciatos trucidando occidit.

- CRUDELIUS, 31, 29. relicta (*Capua*) crudelius habitanda. *i. e. acerbior pœna hæc est, quod etc.*
- CRUENTUS, 8, 38. cruentam illis prædam redde. *i. e. prædantes interfice.*
- CUBICULUM, 3, 57. virginem ingenuam—ministrò cubiculi sui clienti dono dederit. *i. q. perductor.*
- CUBILE, 30, 5. multos in ipsis cubilibus semisomnos hausit flamma. *Cubilia sunt lecti, cubicula autem loca, ubi sunt cubilia.*
cubilia serarum, 26, 13. *al. lustra.*
- CUBITALE, 24, 34. murum ab imo ad summum crebris cubitalibus fere cavis aperuit. *Cava sunt foramina: cubitalia i. q. cubiti magnitudinem habentia.*
- CULTOR, 24, 10. præter affuetos collis ejus (*Janiculi*) cultores liberis cultoribus bello absumtis, 28, 11. *i. e. agricolis; nam sic absolute hoc vocabulum dicitur. Sed tamen* 26, 35. *sunt agri cultores.*
frequens cultoribus populus, 21, 34.
incolas quoque permultos, Gallos et Illyrios, impigros cultores, 45, 30. *vid. Drakenborch. ad* 28, 28.
fidissimus imperii Romani cultor (*Hiero*) 26, 32. *cf. 25, 28.*
- CULTUS, 10, 4. sonum linguæ et corporum habitum et nitorem, cultiora, quam pastoralia, esse. *vid. Intt. ad* 9, 13.
- CULTUS, 1, 39. quibus artibus ingenia ad magnæ fortunæ cultum excitantur. *Intelligenda sunt de his, quæ principibus viris dignitatem et auctoritatem conciliant.*
omni liberali cultu habuit, 45, 28.
sumtus in cultum prætorum facti, 32, 27.
id (*ingenium*) extinguere vita agresti et rustico cultu, inter pecudes habendo, 7, 4.
ipsius etiam imperatoris non Romanus modo, sed ne militaris quidem cultus jactabatur: cum pallio crepidisque inambulare, etc. 29, 19.
Punicus cultus habitusque suspectos fecit legatos Hannibalis, 23, 34.
cultus justo mundior, 8, 15.
— amœnior, 4, 44. *de virgine Vestali. Nam colere se i. q. ornare, vestire.*
duraque cultu et aspera plaga est, 45, 30. *si tamen est substantivum.*
- CUM, 1, 32. *Gr. ἀμα τοῖσδε.* Livius alias: simul hæc. Similiter, 36, 5. gratiam initam volebant cum eo, ut, &c. 8, 14. Antium nova colonia missa cum eo, ut Antiatis permitteretur, etc. *i. e. addito hoc, sub hac lege atque conditione.*
castraque in campo locat cum gravi edicto, 29, 21.
cum dono designavit, 1, 10. *i. e. præterquam quod ea arma Jovi donabat, etiam fines designavit; s. post donum.*
quibus (*rebus suis*) periclitari nolebant, 38, 25. *alii cum quibus.* *cf. 42, 21.*
cum hac, quæ nunc sollemnis est licentia, 9, 30.
foeditissimo cum eventu, 8, 33.
cum qua (*feritate*) venerant, 38, 17. *cf. 6, 41.*
cum silentio auditi sunt, 38, 10. *i. e. benigne.*

inde cum silentio in forum ducti, 25, 9. *i. e. tacite, Jan-
oulum.*

qui te captum victori, cum qua potes fide, restituis, 9, 11. *i. e. fideliter. cf. 39, 39.*

ad mille hominum, cum his Sempronio—amissum, 22, 31.

porcus humano capite, 32, 9. *alii* cum h. c.

ad pacem cum precibus petendam, 9, 16.

cum bona pace, 1, 24. *vid. Drakenborch. ad 28, 37.*

dux cum aliquot principibus capiuntur, 21, 60. *pro dux et principes capiuntur.*

negaretis hoc mihi cum diis immortalibus, 38, 48. *pro mihi et diis. Ita enim Livius solet copulam vitare.*

quodsi nihil cum potentiore juris humani relinquitur inopi, 9, 1. *i. e. adversus potentiores.*

explorato deinde et cum cura coacto agmine procedebat, 38, 18. *i. q. diligenter. Sic 8, 25. cum studio. it. 29, 17. cum bona venia pro benigne. Sed propemodum non minus sæpe desideratur illud cum apud Livium, v. c. 25, 22. descendere ad Capuam copiis. it. 1, 14. egressus omnibus copiis. al. cum copiis. Vid. ibi Drakenborch.*

agnum cum ubere lactenti natum, 27, 4.

cum clamore in forum curritur, 2, 23.

naves cum commeatu in Africam transmiserunt, 30, 24.

eo majore cum gaudio, 1, 25. *Similia multa vide ap. Drakenborch. ad h. l.*

CUMULARE, 44, 12. in quam (*fossam*) compulsos ruina cumulant. *i. e. obruunt.*

locus frage semiruturi muri cumulatus, 32, 17.

arma cumulata in ingentem acervum, 45, 33.

aræ—honore, donis, cumulentur, 8, 33.

accefferunt, quæ cumularent religiones animis, 42, 20. *cf. 3, 37.*

CUMULUS, 22, 7. ex hostium conacervatorum cumulis.

cumulus repente terræ eminens index operis oppidanis fuit,

38, 7. (*effectus cuniculi*) *cf. 44, 11. alii legunt: tumulus.*

armorum cumulos coacervare, 5, 39. *cf. cap. 48.*

ut minus clarum (*triumphum*) de Samnitibus, ita cumulo Etrusci belli æquatum, 10, 46.

in hoc immenso aliarum super alias coacervatarum legum cumulo, 3, 34.

CUNCTARI, 22, 24. sedendo et cunctando bellum gerere.

CUNCTUS fenatus populusque, 9, 6.

admiratione paventibus cunctis quum omnium in se vertisset oculos, 7, 34. *Different autem cuncti ab omnibus sic, ut illic una omnes ac simul intelligantur, hic autem successionis aliqua significatio admixta sit.*

cuncta militaris disciplina, 44, 1.

CUNEATUS, 44, 4. jugum niontis in angustum dorsum cuneatum.

forma scuti—ad imum cuneatur, mobilitatis causa, 9, 40.

CUNEUS is hostium, qui—fecerat alacres gaudio—nunciantes discurrunt, 25, 34.

quibus (*pilis*) plerisque in scuta, verutis in corpora ipsa fixis, sternitur cuneus, 10, 29.

eo nisi corporibus armisque rupere cuneo viam, 2, 50. *Similiter* 25, 3. cuneo irrumperet. *cf.* 22, 47. *ubi cunei descriptio legitur.*

CUNICULUS, 38, 7. agere cuniculum occultum. *cf.* 5, 19. *et* 21.

CUPERE, 26, 7. cuius rei semper cupitæ, etc.

CUPIDITAS, 24, 28. quo minus cupiditatis ac studii visa est oratio habere. *i. e. partium studii.*

quanto modestior illius cupiditas fuit, 9, 34.

CUPIDO, 21, 19. populos ad cupidinem novæ fortunæ erexerunt.

CUR, 21, 43. quid est cur illi vobis comparandi sint?

quam quidquam incidisse, cur non satis esset Etruriæ unus consularis exercitus, 10, 18.

CURA, *Præf.* omnis expers curæ, *i. e. metus ne offendatur quisquam; ita interpretante Creverio: nisi forte melius de amore patriæ capiatur, cui temporum injuria non satis fiebat.*

positis omnium aliarum rerum curis, 7, 32.

cura impensarum populi Romani, 45, 3. *i. e. ad cavendum, ne Romanis nimis impense facienda sint.*

desungi cura, 5, 5. *de obsidione longinqua.*

tradamus—deos deorumque curam, quibus nefas est, 6, 41.

obsidione delegata in curam collegæ, 9, 13.

priusquam ea cura decederet Patribus, 9, 29.

Romanis arcis Tarentinæ—cura esse, 25, 15.

inciat cura insita mortalibus videndi congregientes nobilem regem, etc. 42, 39.

ne famas quidem curam stimulare, 25, 13.

cura de eventu rerum domesticarum, 2, 31. *pro cura eventus rerum Voluit haud dubie Livius vitare Genitivos, immemor alias ipse hujus diligentie suæ. vid. supra in ad.*

suum fororūque filios in eadem habebat cura, 40, 4.

cura de minore filio, 44, 44.

tamquam de Samnitibus, non de se, curam agerent, 8, 3.

CURARE, 2, 17. interjecto deinde haud magno spatio, quod vulneribus curandis—satis esset.

si quis ægro, qui, curari se fortiter passus, cibi gratia præsentis aut potionis longinquum et forsitan insanabilem morbum efficiat, 5, 5.

jumentum e manibus curantium elapsum, 44, 40.

curare corpora, 3, 2. *Scilicet curare est et verbum mensie et convivii. cf.* 34, 16. curati vino et cibo (*legati*) *i. e. excepti hospitio benigno. it.* 9, 37. curati cibo corpora quieti dant.

prodigia curare, 1, 20. *i. e. expiare. vid. procurare.*

ut pro eo frumento pecunia Romæ legatis curaretur, 44, 16.

jussus ab senatu bellum niarissimum curare, 7, 26.

quo quæque accuratius curantur, eo facilius loquacitate regiorum ministrorum emanant, 44, 35.

CURATIO, 2, 27. cui curatio altior fastigio suo data esset. *de ædis Mercurii dedicatione. vid. procuratio.*

eandem publice curationem agens, 4, 13.

- quum victor—inter primam curationem exspiraverit, 2, 20.
Est enim hoc verbum medicis proprium, it. curare et cura. vid. Drakenborch. ad 2, 17.
- CURIA, 2, 24. curia mœsta ac trepida metu—consulem orare, ut, etc.
- CURRERE, *luperci dicuntur*, 1, 5. *nempe post cœsas hostias e Lupercali. vid. de hoc sacro Plutarch. Romul. p. 31.*
- CURRICULUM, 44, 9. vix unius horæ tempus utrumque curriculum complebat. *i. e. cursum. Eodem sensu curricula equorum, 45, 33. dicuntur. vid. Intt. ad locum superiorem.*
- CURSIM agnoscere aëre, quum festinans ad opem ferendam, captam urbem audisset, 27, 16.
- CURSUS, 9, 13. strictisque gladiis cursu in hostem feruntur.
 eo cursu hostes in prælium venerunt, 31, 21.
 quum improvidi effuso cursu insidias circa ipsum iter locatas superassent, 2, 50. *i. e. cursim progrediendo.*
 eo cursu se ex sacrario proripuerunt, etc. 24, 26.
- CURULES equi, 24, 18. *i. e. circenses in ludis circensibus votivis ab ærario præbendi.*
- CUSPIS, 4, 38. sequimini pro vexillo cuspidem meam—vadit alte cuspidem gerens.
 cuspidem uti et cominus gladio, 30, 18.
- CUSTODIA, 5, 10. custodiam urbis agere.
 quo quum—nimis soluta custodia processisset, 45, 28.
 custodiæque et tabularum cura, 4, 8. *i. e. ærarii custodiendi cura.*
 libera custodia, 24, 45. *sc. quum interdum prodeunti captivo custos addebatur.*
 loco potius quam homini cuiquam credendam custodiam (*Philopœmenis*) rati, 39, 50.
 nec—mittere nuncios ad Hannibalem per custodias tam arctas, 26, 4.
 intentior custodia, 23, 19. *i. e. arctior.*
 ut intentiore eum custodia astervarent, 39, 19.
 signoque, quod imperii pignus custodia ejus templi tenetur, 5, 52.
 maximam ejus (*libertatis*) custodiam esse, si magna imperia diuturna non essent, 4, 24.
 una custodia fidelis memoriæ rerum gestarum (*litteræ*), 6, 1.
- CUSTODIRE, 25, 23. qui ob id ipsum intentius custodiebatur.
 ad custodiendum iter eorum (*legatorum Italia excedere jussorum*) missus, 37, 49.
 circumfessa castra et nocte custodita, ne quis elabi posset, 9, 42.
 per Latinos populos custodiendi dantur, *ibid.*
- CUSTOS, 44, 26. pecuniæ, quam regni, melior custos.

D.

DAMNARE, 7, 16. Stolo a—Lænatæ sua lege decem millibus æris est damnatus. *vid. Cic. Ferr. 5, 69. Tacit. Annal. 4, 66. Scilicet damnare et condemnare est etiam efficere ut aliquis damnetur. vide Intt. ad 7, 16. it. B. Patrum ad Sueton. Tib. 8.*

respublica voti damnata, 10, 37. *i. e. quæ templum ex voto exstrui jufferat.*

damnati proditionis, 23, 17.

Frustrates tertia parte agri damnati, 10, 1. *al. multati v. c. 10, 3.*

temeritatem (deos immortales) consulum ipsorum capitibus damnasæ, 27, 33.

DAMNOSUS, 45, 3. bellum sumtuosum et damnosum Romanis. omnibus malis artibus et reipublicæ et societatibus infidus damnosusque, 25, 1.

damnosa, præpropæra ac fervida ingenia imperatorum, 27, 33.

et erat æris alieni magna vis, re damnosissima etiam divitibus, ædificando contracta, 6, 11.

DAMNUM pertinet ad rem familiarem, quum pignora capiuntur, multa exigitur etc. 7, 4. acerbitas in delectu non damno modo civium sed etiam laceratione corporum lata etc. *cf. Cic. Or. Phil. 1, 5. quis autem umquam tanto damno senatorem coegit? aut quid est ultra pignus aut multam?*

quid est tandem domi, unde ea (damna) expleatis, 3, 68.

nullane hæc damna imperatoris virtutibus ducimus? 9, 18.

carpi parvis quotidie damnis, 9, 27.

damnum naturæ, 7, 4. *int. de vitio naturali.*

DAPES, 1, 7. Pinarii extis adesis ad ceteram venirent dapem. *int. de carnibus victimilibus.*

DARE pro facere, 1, 25. alterum intactum ferro corpus et geminata victoria ferocem in certamen tertium dabant. *Sic fere obvium se dare dicitur—motus dare, 7, 2.—impetus, 2, 51. 3, 5. 4, 28. 9, 43.—daturus. quod Lars Tolumnius dedisset, 4, 58.—dare sinum in medio, 22, 47.—per arma, per viros late stragem dedere, 8, 30.*

ad rem divinam et duas hostias majores dandas, 25, 12. *i. e. faciendam.*

hæc loquutum exsequentemque dicta—sequuti dant impressionem, 4, 28. *Non absimilis locus, 39, 2. pacem dedit finitimis. i. e. effecit ut pax esset, ne a Liguribus infestarentur.*

pro offerre, dare velle, 9, 41. uti pace, quum daretur, noluerant.—31, 19. equites mille Numidæ, quum duo millia daret, accepti.—37, 53. Antiochus filiam suam in matrimonium mihi dabat. *i. e. dare volebat, collocaturus erat. Sic Virgilius: Ipse suas artes, sua munera lætus Apollo Angurium citharamque dabat.*

pro edere, 8, 24. dictionem dare. *i. e. oraculum (λόγιον)—3, 61.*

hæc ubi inter signa peditum dicta dedit. *cf.* 22, 50.—31, 50. munus gladiatorum dare.—25, 3. testes dare.—21, 43. sæpe et contemptus hostis cruentum certamen edidit; *ubi quidem Drakenborchius dedit legi vult.*

pro tradere, 1, 3. dare ad posteros celebre nomen.—2, 2. datur sermo per civitatem.—2, 25. datur prædæ oppidum. *i. e. deprædandum traditur.*—1, 29. dare urbem excidio et ruinis.—5, 52. quid alia—cui oblivioni aut cui negligentiae damus?—41, 8. liberos suos—Romanis—mancipio dabant.—6, 24. temeritatis me omnium potius socium, quam unius (*Camilli*) prudentiæ dedi.

pro concedere, 40, 57. iter dare. *i. e. transitus per fines suos concedere.*—8, 5. iter per regnum nostrum dedi.—39, 28. senatum dare legato. *i. e. aditum concedere. it.* 21, 12. (*εἰσάγειν*)—7, 20. dare aliquem alicui. *i. e. precibus ejus aut gratiæ.*—8, 33. optione a senatu data. *Etiam simpliciter positum dare pro concedere, indulgere, dicitur,* 9, 30. ult.

pro dicere, 6, 26. is datus erat locus colloquio. *Ufatus erat dictus. Itaque etiam sic legi volebat Gronovius. Sed dicitur tamen etiam dare hoc sensu. vid. Duker. ad Flor.* 3, 3.

pro utcumque dare, 6, 26. eventum precibus dare. *Non proprie accipiendum, ut sit idem, quod satisfacere, locum plane relinquere; sed est potius: discernere aliquid ad preces auditas, qualecumque tandem sit; ipse enim Livius addit, quem videbitur.*

pro tribuere, 8, 26. auctoribus hoc dedi, quibus dignius credi est. *i. e. tantum fidei, quantum merebantur, tribui. cf.* 3, 46.—25, 12. prætor is, qui jus populo plebei que dabit summum. *i. e. tribuet, reddet.*

pro imponere, 22, 38. se, quæ consilia magis res dent hominibus, quam homines rebus, ea ante tempus immatura non præcepturum, *i. e. res earumque necessitas imponent hominibus etc.*

pro præmio dare, 41, 8. lex—qui stirpem ex sese domi relinquerent, dabat, ut cives Romani fierent. *scil. ut præmium παῖδο-ποιῖας.*

pro interponere, 8, 32. ne id se gratiæ dare crederet, se jusjurandum dare paratos esse.—30, 12. obligandæ fidei dextram dare.

pro destinare, 26, 41. ea fato quodam data nobis fors est. *Sic Virgilius: fatisque datas non respicit arces.*

pro donare, 27, 6. signa ænea ad Cereris dedere.—6, 41. quia pecunias alienas, quia agros dono dant.—3, 1. triumviri agro dando.

pro exhibere, 23, 30. gladiatorum paria duo et viginti—in foro dederunt.

pro occasione suppeditare, 5, 26. ni fortuna imperatori Romano simul, et cognitiæ rebus bellicis virtutis specimen, et maturationem victoriam dedisset. *i. e. virtutis specimen edendi occasionem dedisset, suppeditasset.*

pro indulgere, 24, 45. ut iræ magis, quam avaritiæ datus crederent homines.

pro *mandare, conferre*, 9, 30. et duo imperia eo anno dari coepta per populum etc.—7, 1. plebes consulatum L. Sextio dedit.

pro *mittere*, 9, 15. quos (*equites*) pignora pacis custodiendos Luceriam dederant.

pro *impendere*, 3, 69. caussis eorum—bello perfecto se daturos tempus.

ruente faucio equo praiceps ad terram datus haud multum absuit, quin jacens opprimeretur, 31, 37.

tertium causae belli hujusce, ut Romanus Albano imperet, dabo, 1, 25. *cf.* 22, 6.

flamen dialis, quod exta perperam dederat, flaminio abiit, 26, 23.

date frenos impotenti naturae et indomito animali, 34, 2.

regem aut vivum aut mortuum in potestatem daturos, 8, 24.

Etiam in potestate dici posse nonnulli contendunt; certe et in conspectu date supra observavimus.

in opus servile, prope in carcerem atque in ergastulum dederit (*filium*), 7, 4.

in belluas strinximus ferrum: hauriendus aut dandus est sanguis, 7, 24.

vindicias dare secundum libertatem, 3, 44. *verbum praeatorium pro decernere.*

prout tempus ac res se daret, 28, 5. *vid. Gronov. ad h. l.*

an locum, lautia, senatumque darent, 45, 20. *i. e. dandum senferent. cf.* 26, 21.

criminique ei tribunus inter cetera dabat, 7, 4. *de accusatione.*

crimini maxime dabant, in Numitoris agros ab his impetum fieri, 1, 5.

cui imperio videretur dato, 28, 46. pro imperio, cui videretur, dato.

DATIO simpliciter dicitur, 39, 19. *de potestate in rem familiarem. Nam dare in genere jurisconsultis est, per traditionem dominium transferre. Additur enim a Livio dationi diminutio, velut illustrandi causa, quum sit haec illius necessaria comes; ut mirum sit, hic difficultates ab interpretibus tot ac tantas motas esse. vid. Gronov. ad h. l.*

DATUM pro dono, licet donum additum sit per appositionem, 22, 10. datum donum duit populus Romanus Quiritium, etc. *vid. Clav. Cicer. in h. v.*

DE tertia vigilia, 9, 44. *it.* 40, 4. *h. e. simulac duo quadrantes noctis exissent.*

de die epulati, 25, 23.

dictator—primus de plebe dictus est, 7, 17.

concessumque ab nobilitate plebi de consule plebeio; a plebe nobilitati de praetore uno, qui jus in urbe diceret, ex Patribus creando, 6, 42.

oppidum de Samnitibus vi cepit, 10, 39. *cf.* 27, 1.

de vestro impendatis, 6, 15.

de lucio tibi vivere me scito, 40, 8.

legatis—de ea re trans Alpes missis, 39, 22.

- qui de quacumque causâ tum aspernati nostra auxilia estis, 45, 23.
- DEARMATUS, 4, 10. praelatisque spoliis, quibus dearmatum exercitum hostium sub jugum miserat.
- DEBELLARE, 9, 16. Aulus cum Ferentanis uno secundo praelio debellavit. *cf.* 2, 26. *it.* 4, 58.
- eum, quasi debellato, triumphare, 26, 21. *absolute dictum. Sic sæpissime, v. c.* 29, 32. *it.* 30, 8.
- DEBERE *omissum*, 27, 20. eundem Asdrubali fuisse in Italiam—exercitum ejus—imminutum Hispanis repleti militibus *sc. debuisse. vide B. Patrum ad Xenoph. Mem. Socr.* 1, 5, 5.
- DEBITUS, 24, 25. at illos debitos jam morti destinatosque. *Sic Horatius: debemur nos nostraque morti.*
- quum, ut jus fasque erat, lacrimis non minus, quam laudibus debitis, prosequutus tam memorabilem mortem esset, 8, 10.
- DECEDERE, 26, 2. prius—quam hostis ex Italia decesserit.
- decedere provincia prætor jussus, 39, 3.
- quod de provincia decessisset injustu senatus, 29, 19.
- Romam ad destinatum omnium consensu triumphum decessere, 8, 13. *cf.* 9, 16. *it.* 10, 46.
- decedere officio, 27, 10. *it.* de officio, 8, 25.
- decedere jure suo, 3, 33.—fide, 34, 11. *it.* 45, 19.—instituto, 37, 54.—præsidio, 4, 29. *cf.* 5, 6. *it.* 24, 27. *it.* de præsidio, 36, 14. *it.* pugna, 34, 47.
- ex matutina statione ad meridiem decedi—jussit, 44, 33.
- nobis prius decedat timor, quam ultro aliis inferatur, 28, 41. *cf.* 23, 26.
- priusquam ea cura decederet Patribus, 9, 29.
- nec plebi cura decesserat, 2, 31. *Horatiana forma: neque decedit ærata trivemi, et post equitem sedet atra cura.*
- quantumcumque Antiocho virium decessisset, suo id accessurum regno, 34, 16*. *cf.* 3, 55. 26, 51.
- quæstioni Campanæ materia decessit, 9, 26. *Eleganter admodum; etenim ante mentio facta erat conjuratorum, qui se ipsi interfecerant adeoque decesserant. Et dicitur alibi decedere simpliciter pro mori. v. c.* 9, 17. *it.* cap. 32.
- ut ei nunciatum est, æstum decedere, 26, 45.
- DECERE, 34, 58. sic ut aut sola, aut prima certe, pensari decet principi orbis terrarum populo et tanto regi. *Drakenborchius principi non ad decet, sed ad pensari refert, hac sententia: decet pensari a principe. Ac profecto negari nequit, decere alicui ali-quid, hanc constructionem apud Livium non reperiri.*
- DECERNERE, 1, 23. ineamus aliquam viam, qua, utri utris im-
perent—sine multo sanguine utriusque populi decerni possit.
- rem dubiam decrevit opportune vox emissâ, 5, 55.
- primus clamor atque impetus rem decrevit, 25, 41.
- neque præ imbri fatis decernere possent, qua suis opem ferrent, 21, 56.
- pacto inter se, ut victorem res sequeretur, ferro decreverunt, 28, 21. *cf.* 39, 15.
- acie decernere, 2, 14. *it.* 36, 17.

decernite criminibus, mox ferro decreturi, 40, 8.

ne id, quod placebat, decernerent, in tantæ nobilitatis viros, ambitio obstabat, 5, 36. *pro in tantæ nobilitatis viros. cf. 28, 43. it. 26, 2. vid. Cel. Ruhnken. ad Velleii 2, 43.*

decernere vindicias secundum servitutem, 3, 47. *i. e. possessionem ejus, de cujus statu disceptatur, dare.*

certum (mihi) atque decretum est, 2, 45.

ad purganda ea, quæ inimici decernerent, 27, 20. *i. e. quæ pro certis ipsi affirmarent, et ab aliis credi vellent. Sæpius autem, et apud alios scriptores decernere idem est, quod decernendum censere, decerni velle. Sic est 4, 50. tribunis militum—decernentibus intelligendum. vid. Intt. ad 27, 20.*

DECERTARE, 6, 3. quibus animi in spe ultima obstinati ad decertandum fuerant. *i. e. ad mortem usque certare, nec prius desistere velle, quam vel victoria reportata sit, vel omnes occubuerint. vid. infra in v. obstinatus. Eodem sensu depugnare de gladiatoribus dicitur. Alias autem decertare sæpius pro certare dici solet.*

DECIDERE, 37, 26. Antiochus posteaquam a spe societatis Prusiæ decidit.

DECIDERE, 29, 18. naso—auribusque decisis exfanguis est relictus. *Vid. mutilare.*

DECIPERE, 22, 4. ab tergo et super caput decipere insidiæ. *cf. 1, 9.*

qui plus in eo, ne posset decipi, quam in fide Siculorum, reponeret, 24, 37. *i. e. in providentia plus præsidii, etc.*

jam semel in prima spe deceptos, 36, 40.

me quidem quum ingenita caritas liberum, tum specimen istud virtutis deceptum vana imagine decoris in te movet, 8, 7. *pro deceptæ: ac sic fortasse legendum.*

DECLARARE, 9, 40. quos populus—consulem alterum, alterum prætorem declaravit. *cf. 28, 39.*

DECLINARE, 28, 1. quantum in Italiam declinaverat belli.

ab auctoribus injuriæ ad vindices futuros declinant, 21, 52.

obliquo monte ad se declinare et suo agmini conjungi, 38, 20.

DECOQUERE, 32, 2. experientibusque pais quarta (argenti) decocta erat. *Vid. coquere.*

DECORARE, 10, 7. Jovis O. M. ornatu decoratus.

Rhodiæ parte prædæ et spoliis navalibus decoratas domum redire jubet, 37, 31.

DECORUS, 1, 42. hunc ordinem ex censu descripsit vel paci decorum vel bello.

DECRETUM, 33, 16. ut privatum decretum Romanæ societatis fieret. *scil. quærendæ.*

jus eo die se non dicturum neque decretum interpositurum, 3, 46. *cf. cap. præc.*

DECURIATUS, *vid. convenire ult.*

DECURRERE, 6, 33. impetus Tusculanorum decurrentium ex superiore loco sustinent. *cf. 9, 4.*

Mæander ex arce summa Celænarum ortus, media urbe decurrens, 38, 13.

naves—n. magnum portum Syracusas ex alto decurrere, 24, 36.

amnis in mare decurrit, 21, 26.

omnium eo sententiæ decurrerunt, 38, 8. (*de unanimitate submissione*)

decurrebatur eo, ut etc. 31, 20. *al. descendebatur. dicitur de facilitate in concedendo. cf. 26, 18.*

eo decursum esse, ut a populo crearetur, qui pro dictatore esset, 22, 31.

ordinatosque proxime morem Romanum, instruendo et decurrendo signa sequi, et servare ordines docuit, 24, 48.

armatum exercitum decucurrisse, cum tripudiis Hispanorum, motibusque armorum et corporum suæ cuique genti assuetis, 25, 17.

terrestrem navalemque exercitus non instructos modo, sed hos decurrentes, classem in portu, simulacrum et ipsam edentem navalis pugnae, ostendit, 29, 22.

simulacrum decurrentis exercitus, 44, 9. *de ludis circensibus.*

in armis decursum est, 26, 51. *Omnino tum id hoc et superioribus locis, tum alibi decurrere curiose distinguitur a concurrendo, vel rudibus, ut est illic, vel simpliciter, ut tamen aciei mentio fiat. v. c. 40, 6. Mos erat lustrationis sacro peracto exercitum decurrere, et divisas bisariam duas acies concurrere ad simulacrum pugnae. cf. esp. seq. it. 23, 35. et 35, 35. Scilicet hic quoque verbi decurrere e stadio petiti significatio intelligenda est, quippe præter exercitationem in armis movendis, tractandis, præcipue agitatio corporum, in incedendo, in gradu militari, multiplici illo, exercendo declaratur; ut comparari talis decursus cum pyrrhicha apud Suetonium sæpius commemorata (v. c. Claud. 1.) possit. vid. decursus. Concurrere autem, vel simpliciter positum (c. g. 10, 40.) dicitur de contentione et dimicatione, ipsoque conflictu, vel vere bellico, vel simulato. Ita Horatius: Concurritur, horæ momento aut cita mors venit aut victoria læta. Nec vero proprius hic mos decurrendi Romanis fuit; quemadmodum e locis supra laudatis plane intelligi potuit.*

DECURSUS, 44, 9. quum alios decursus edidissent motus, etc.

et decursu et simulacro ludicro pugnae, 40, 9. *Nonnumquam addit Livius intra quantum spatium decursum fuerit, 26, 51. legiones in armis quatuor millium spatio decurrerunt. Vere autem exercitum fuisse militem decursu fatigatumque, intelligitur ex 42, 52. Mota parumper acies, non iusto decursu tamen, ne stetit tantum in armis viderentur. Eadem Suetonio dicitur (Ner. cap. 7.) decursio. vid. Lips. ad Tacit. Annal. 2, 55.*

ne subito ex collibus decursu Albanorum intercluderentur ab oppido, 1, 27.

Tempe—in Thessaliam opportunum Macedonibus decursum (*præbit*), 42, 67.

DECUS, 9, 22. fratri præcipuum decus ulti Samnitium imperatoris dederunt.

ut urbanis artibus opes augeret, quando belli decus penes alios esset, 9, 42. *i. e. imperium bellicum.*

DECUTERE, 25, 7. turres non istæ modo fulminibus, sed etiam decussæ.

in æde Concordiæ Victoria, quæ in culmine erat, fulmine ista decussaque, 26, 23.

pinnas mœnium decussas reponit, 44, 8. *vid. discutere.*

DEDECUS, 3, 51. dedecora militiæ objiciebantur. *i. q. res in bello parum prospere gestæ. cf. 9, 31.*

DEDERE se ad aliquem, 27, 15.

— ad necem, 9, 4.

qui se dediderunt in arbitrium ditionemque populi Rom. Fulvio proconsuli, 26, 33. *cf. 7, 31.*

Patrum auctoritati se (*tribuni pl.*) dediderant, 6, 19.

vieta—Messene bello expositis Achæis noxios dedit, 39, 50.

a quibus mox ipsi trucidandi populo Rom. dederentur, 24, 30.

DEDICARE, ædem dei, 2, 27. *it. deo*, 2, 21.

multa alia sacrificia locaque sacris faciendis—dedicavit, 1, 21. *i. e. constituit, instituit. Tiberius quidem apud Suetonium obscenam tabulam dicitur in cubiculo dedicasse, i. e. de sententia Gronovii ad Livii 7, 3. statuisse, suspendisse. Sed ad illum superiorem Livii locum quod attinet, videri possit etiam σύλληψις statuenda esse, ut ne referri quidem ad se invicem sacra dedicare debeant. Juncta enim sunt loca sacris faciendis; et loca potissimum dedicari dicuntur, i. e. destinari.*

DEDITICII qui sponte sua ditionis alienæ facti sunt, 7, 31. Itaque populum Campanum urbemque Capuam, agros, delubra deum, divina humanaque omnia in vestram P. C. populique R. ditionem dedimus, quidquid deinde patiemur, dediticii vestri passuri.

DEDITIO ad Romanos, 8, 25.

quia nec deditio tuta ad tam insectos videbatur, 28, 22.

visio statim hoste prope in voluntariam ditionem concessissent, 28, 7. *vid. Drakenborch. ad 39, 2.*

in ditionem venerunt, 9, 20.

io ditionem accepit, 23, 30. *cf. 33, 20.*—in ditionem accipere non item dicitur. Sed tamen in jus ditionemque recipere, 21, 61.

opulenta duo oppida vi atque armis coëgit in ditionem, 43, 1.

Hispanos—in ditionem compulit, 34, 16.

oppugnando ad ditionem subegit, 9, 41.

pecuniam imperat populis omnibus suæ ditionis, 23, 28. *reclius ditionis legitur, etiam a Drakenborchio.*

DEDUCERE proprie, *i. q. e loco superiori in inferiorem ducere; sed est etiam, ubi contrarium significatum habet. Sic 1, 18. deduci in arcem legitur.*—Consules porro deduci dicuntur ab his, qui domum eos, honoris causa, comitabantur, aut inde foras prodeuntes. In collibus autem et editoribus urbis partibus habitabant principes civitatis. Atque etiam pompa triumphalis in Capitolium deduci dicitur. Nam de eo quidem, qui viam alicui monstrat in locum superiorem, 32, 11. *est etiam deducere; nisi cum Gronovio legas educendum. Sed debebant ab eo exempla Liviana afferri, quibus doceretur, ita legi posse. Enimvero, quæ nude posuit exempla, quibusque inductus*

emendavit, ea Virgiliana sunt : quibus addi ex eodem genere potuisset : aram cœlo educere. Et ad hanc notulam quatuor versiculorum Drakenborchius ad 2, 50. et ipse similiter emendans, provocat, tamquam ibi ex consuetudine Livii demonstratum esset, educere de mole, turri, etc. dici.

duci se extemplo ad consules jubet, deductusque traditurum urbem promittit, 9, 24. (*de transfuga*)

ab Argis ceterisque oppidis præsidia—deducerentur, 34, 35.

quod—finibus Attali exercitum deduxisset, 32, 27.

Macedonas in societatem belli—censeo deducendos esse, 36, 7. gesturum se illis morem posteroque die in aciem deducturum, 3, 62. *usitatus educere in a. vid. Intt. ad h. l.*

instruunt aciem deductam in cornua, 5, 38. *vid. diducere.*

sollemne ab ipso, cui sit, institutum Deo, ab nobilissimis antistitibus ejus sacri ad servorum ministerium—deduxisti, 9, 34.

non in loca iniqua incaute (*se*) deductum, 26, 3.

Suessæ et Pontię—colonię deductæ sunt, 9, 28.

Aquileia colonia Latina eo anno in agro Gallorum est deducta, 40, 34.

ut Latinæ duæ colonię, una in Bruttios, altera in Thurinum agrum deducerentur, 34, 53. *vid. Drakenborch. ad 39, 44. Omnino deducere verbum proprium est in hoc genere; id quod vel ex 34, 45. intelligi potest, ubi sexies, parvis intervallis, idem vocabulum repetitum legitur.*

de capite deducite, quod usuris pernumeratum est, 6, 15. *i. e. detrahite.*

deducere candidatum (35, 10.) *quid sit, doceat Clav. Cic. in h. v.*

celebratas esse utrasque nuptias gratulatione donisque innumera bilium legationum, et velut auspiciis nobilissimis populis deductas esse, 42, 12.

uni nuptam, ad quem virgo deducta sit, 10, 23. *Sic proprie dicitur; sed et in deteriorem partem, quemadmodum perducere: vid. Drakenborch. ad 26, 50.*

deducti in comitio virgisque—cæsi de saxo dejiciuntur, 25, 7. vix deducta summa arena erat, 44, 33. *scil. a scrutantibus aquam in monte.*

DEESSE, 3, 50. nec illius (*Virginii*) dolori, nec suæ libertati se desuturos. *h. e. se non neglecturos esse illius dolorem, sed ulturos; suam autem libertatem se adjuturos et asserturos.*

quod ubi accepit Hannibal, ne tempori deesset, dat signum ad trajiciendum, 21, 27. *pro ne tempus opportunum præterlabi pateretur.*

armatus intentusque sis, neque occasione tuæ desis, 22, 39.

immolanti caput jocinoris desuit, 30, 2. *i. e. non apparuit.*

DEFECTIO, 28, 26. an plurium supplicio vindicanda tam fœdi exempli defectio magis, quam seditio, esset.

DEFENDERE, 39, 24. quia libertatis causam defendissent ab regio præsidio.

DEFENSARE, 26, 45. mœnia ipsa sese defensabant. *Drakenborchius malebat defendebant.*

DEFERRE, 5, 25. aurum et omnia ornamenta sua in ærarium

detulerunt. *vid. Drakenborch. ad 37, 57. alias deferre ad ærarium de singulis proprie dicitur. vid. referre.*

conjunctis exercitibus dictator ac magister equitum castra in viam deferunt qua Hannibal ducturus erat, 22, 15.

fuga regem eo defert, 36, 20. *tropo sumto a tempestate, qua delati navigantes dicuntur v. c. ad scopulos.*

in campos delata acies, 9, 37.

qui captus omnibus membris delatus in curiam esset, 2, 36.

eadem fortunæ pignora in discrimen detulisset, 9, 18.

tibi lauream insignem deferre cupimus milites, 7, 13.

indiciū (*conjuratiōis*) ad prætores defert, 24, 24.

delata res ad senatum, 21, 6. *nisi vero cum nonnullis relata malis; rectius quidem: nam referte ad senatum de consulto senatu dicitur: deferre autem, quum quid, ut innotescat senatui, commemoratur. Ceterum hæc duo sæpius a librariis confusa sunt: vide Drakenborch. ad illum locum.*

DEFICERE, 31, 7. numquam isti populi, nisi quum deerit, ad quem desciscant, non deficient. *Hæc non est defectio proprie dicta, sed societas inita cum hostibus a qua nullo fœdere arcebantur.*

ad spem amicitiae Romanorum deficere, 32, 5.

DEFIERI, 9, 11. numquamne causa defiet, cur victi pacto non stetit.

DEFIGERE, 21, 33. utraque simul objecta res oculis animisque immobiles parumper eos defixit. *i. e. ut fierent immobiles.*

tacita mœstitia ita defixit omnium animos, 1, 29.

quum stupor silentiumque inde ceteros Patrum defixisset, 6,

40. *cf. 3, 47. ubi vid. Drakenborch.*

quod malum—quum stupore ac miraculo torpidos defixisset,

22, 53. *cf. 7, 10.*

DEFLAGRARE, 10, 44. eodemque die Aquilonia et Cominium deflagraverunt.

DEFLECTERE, 39, 27. Philippum novam postea deflexisse viam, qua Maronitarum urbes agrosque amplectatur. *scil. muniendo.*

DEFLERE, 29, 4. in hæc deflenda prolapsos ab recenti nuncio animos.

DEFLORESCERE, 6, 23. cum corporibus vigere et deflorescere animos.

DEFLUERE, 41, 15. bovis fescenaris, quem immolavisset, jecur defluxisse. *h. e. in liquorem abiisse, secundum Gutherii interpretationem; quæ defluendi verbum, de sententia Perizonii, cum diffluendi voce confundit; quamobrem diffuxisse legi vult. Sed commodissime explicatur per evanescere, perire, quo sensu hoc verbum apud Ciceronem passim dicitur. vide Clav. Cicer. Sic in vittima Cæsaris, auctore Suetonio, idibus Martiis, cor non repertum est; nempe defluxerat.*

nec quidquam equitis vulnere equo retardato, moribundus Romanus, labentibus super corpus armis, ad terram deluxit, 2, 20.

DEFORE, 45, 18. ibi numquam causas seditionum et certaminis defore.

DEFORMARE, 9, 30. deformatum ordinem prava lectio senatus.

- DEFORMATIO**, 9, 5. a consulibus abire lictores iussi, paludamenta que detracta—ut—ab illa deformatione tantæ majestatis—avertaret oculos.
- DEFORMIS**, 38, 52. ut sub rostris reum (*Scipionem*) stare—populo Rom. magis deforme, quam ipsi, sit.
 aliamque orationem, non tam honorificam audientibus, quam sibi deformem, habuisse, 45, 44.
 deforme agmen, 9, 6. *de inermibus et sub jugum missis.*
 deformis turba, velut lixarum calorumque, 41, 3. *Similiter Tacitus Annal. 4, 20. deforme obsequium dixit pro servili, humili.*
- DEFUGERE**, 5, 38. circa ripam Tiberis, quo armis abjectis totum sinistrum cornu defugit. *i. e. fuga declinavit. Gronovius legi volebat diffugit: illud melius opinor.*
- DEFUNGI**, 5, 5. quanto est minus opera tueri facta, et instare et perseverare, defungique cura. *Eleganter hoc verbum subinde dicitur de incommodo levi vel jactura. Sic et 29, 21. defungi poena levi. it. 2, 35. adeo infensa erat coorta plebs, ut unius poena defungendum esset Patribus.*
 vicisse Romanos, defunctos consulis fato, 10, 29.
 defuncta civitate plurimorum morbis, perpaucis funeribus etc. 4, 52.
 quonam modo enim Hasdrubalem ac Magonem, nisi defunctos suo bello, sine certamine adducere exercitum potuisse, 25, 35. *Sic 1, 25. defungi prælio.*
- DEGENER**, 25, 40. Mutinem sibi modum facere, degenerem Afrum imperatori Karthaginienti, misso ab senatu populoque.
- DEGENERATUM**, 1, 53. *substantive i. q. animus degener: quin ea arte æquasset superiores reges, ni degeneratum in aliis huic quoque decori officisset*
- DEGRAVARE**, 3, 62. degravabant prope circumventum cornu. *i. q. opprimebant. cf. 4, 33.*
 consul non ultra castra insequutus, quia et vulnus degravabat etc. 7, 24. *i. e. molestum erat et impediabat.*
- DEGREDI** ad pedes, 29, 2. *de equitibus dicitur, quum descendunt equis, ut pugnam pedestrem capeffant.*
 alia in campum degressis supererat moles, 7, 24.
 degressus ex arce, 5, 52.
 degressum eum templo (*tribunali*) lætus senatus—circumsusi—prosequuti sunt, 8, 35.
- DEHINC**, 1, 59. quacumque dehinc vi possim.
- DEHISCERE**, 29, 2. dehiscens intervallis hostium acies.
- DEJECTUS**, 9, 2. angustias—septas dejectu arborum, faxorumque ingentium objacentem molem invenere.
- DEJICERE**, 23, 47. equum in viam Claudius dejecit. *i. e. demisit e superiori loco.*
 cum vento tempestas coorta signa ænea in Capitolio dejecit, 40, 2.
 dejiciunt se venti a montibus, 28, 6.
 prohibuit fœda tempestas cum grandine ac tonitribus cœlo dejecta, 2, 62.
 classis—fœda tempestate vexata ad Baliares insulas dejicitur,

23, 34. *i. e. vi ventorum a cursu depellitur. cf. cap. 40. vide Intt. ad 44, 19.*

Gallus—in advenientis arma hostis vanum cæsım cum ingenti fonitu ensēm dejecit, 7, 10.

elatum securim in caput (*regis*) dejecit, 1, 40.

prætorio dejecto, direptis, quæ ibi fuerunt, etc. 41, 2.

dejectis, qui in præsidio erant, 4, 53.

dejectis hostium præidiis novum iter aperui, 44, 39. *cf. cap. 35.*

dejectis hostium castris—prædamque ibi—vendiderunt, 25, 14.

quum—inimicum, eo quoque anno petentem dejecisset, 38,

35. cōterantque candidati omnes ad dejiciendum honore cum,

39, 41. *i. e. petito honore.*

quum dejecta in id fors esset, 21, 42.

DEIN *non præcedente primum, aut simili quo*, 34, 19.

DEINDE paullo latior patefcit campus, inde colles assurgunt, 22, 4.

in Æquis nihil deinde memorabile actum, 3, 3. *cf. 39, 22.*

deinde postea, 41, 24.

deinde postquam ibi nemo vindex occurrebat, tum vero—accessere, 3, 66.

incipite deinde mirari, 4, 49. *i. e. post talia, his factis; cum vi aliqua.*

funera deinde duo deinceps collegæ fratrisque ducit, 2, 47.

DEINCEPS, ε, 51. horum deinceps annorum vel secundas res vel etc. *i. e. hujus annorum seriei.*

deinceps inteireges, 6, 5. *i. q. ordine sequuti, non, postea. cf. 2, 1. 6, 29. 27, 39.*

deinceps omnis exercitus jurat, 2, 45.

populari omnem deinceps agrum iussit, 21, 52.

postea—bellis deinceps omnibus, 45, 14.—inde deinceps, 1, 44.—deinceps inde, 5, 37.

DELABI, 37, 34. quum reciperet sese, in eu delapsum tumultu ex equo etc.

DELECTUS, 38, 1. cum delectis Ætolorum, quod consilium esset gentis. *Alibi*, 35, 34. *vocantur apocleti. Ibidem Livius addit: ita vocant sanctius consilium; ex delectis constat viris. Alii concilium.*

cum delectis equitibus extraordinariis, 42, 58. *Dukero delectis suspectum videtur; nam extraordinarii omnes sunt delecti. Forte de glossa est. Creverius legit: cum delectis equitibus et extraordinariis, intelligitque επιλεκτων ἀπολέκτες Polybii, i. e. ex extraordinariis delectos, qui semper in castris in agmine consulibus præsto fuissent.*

DELECTUS, 43, 14. prodire ad delectum. *it. in delectu prodire, ibid.*

in civitate, ira odioque ardente, delectus prope omnium voluntariorum fuit, 9, 10. *cf. 9, 42. ubi voluntariorum nullus delectus fuisse dicitur. Vid. infra in v. voluntarius.*

præter delectum eorum, quos in supplementum mitti oportet—

bat—quatuor scriptæ legiones sunt, intraque undecim dies delectus est perfectus, 43, 15. *it. conficere, 25, 5. vid. edicere. it. indicere.*

DELEGARE, 29, 22. patefacto dein feelere (*Pleminium*) delegatum in Tullianum, etc. *sc. carcerem. i. e. missum, amandatum.*

delegata primoribus pugna, 7, 8.

Samniti—delegata pugna, 10, 27. *nempe quum plures populi unis castris continerentur.*

obsidione delegata in curam collegæ, 9, 13.

ut omne rei bene aut secus gestæ in Etruria decus dedecusque ad Volumnium sit delegatum, 10, 19. *i. e. delatum, rejectum, ei assignatum. cf. 21, 46. vide B. Patrum in Excurs. ad Sueton. Tib. cap. 16.*

ipsum dictatorem fugere invidiam ex eo criminaque: eo delegatæ ad senatum, 5, 20. *i. e. ideo dictatorem permisisse rem senatui.*

fortunæ loci delegaverant spes suas, 6, 28.

adversa casibus incertis belli et fortunæ delegare, 28, 42. *vid. Intt. ad h. l.*

ministerii delegandi causa, 9, 29. *de sacrificio. Omnino delectantur, præter Livium, alii latinitatis auctores usu hujus verbi tropico e re pecuniaria petiti, quum quidem a debitoribus non representatur pecunia h. e. ex arca solvitur, sed, per delegationem, h. e. per alios, ipsorum nomine. vid. Clav. Cicer. in h. v.*

DELENIMENTUM, 4, 51. aptissimum tempus erat—delenimentum animis Bolani agri divisionem objeci. *Vid. delinimentum.*

DELENIRE *elegantè habet significationem capiendi animi et corrumpendi suavitate aliqua, ut pbiltra, 7, 38. Capua instrumento omnium voluptatum delenitos militum animos avertit a memoria patriæ. Vid. delinimentum.*

DELERE, 9, 45. nomen Æquorum prope ad interneccionem deletum.

ubi satis placuere vires, et jam miles quoque, ad delendam priorem ignominiam, hostem poscebat, 39, 30.

DELIBARE, 5, 12. cur primus ac potissimus ad novum delibandum honorem sit habitus.

DELIGERE, 9, 26. dictator deligendus exercendis quæstionibus fuit. *i. q. eligendus, dicendus, quod proprium in eo negotio verbum est.*

quem ex collegis, optione a senatu data, socium sibi imperii delegerit, 8, 33.

centurionum robor a toto exercitu delegit, 24, 46. *vid. Drakenborch. ad 9, 17.*

DELINIMENTUM *prorsus idem sibi vult, quod delenimentum; eademque ratio est verborum delinire et delenire. Somnia sunt Drakenborchii, discrimen inter hæc verba stituentis, adversante quidem linguæ natura. Nempe delenimentum, placandi, mitigandi, significatum habere dicit, ad 7, 38. contra delinimentum oblinendi atque imbuendi sensum dare. cf. ad 5, 31. parumque abhorruisse videtur ab hac opinione ut a delinere (unde scilicet est delitus) de-*

linimentum derivaret. Itaque quum id fieri non posse, dum animadversionem ad 39, 11. daret, in mentem ei venisset, a verbo linire delinimentum, derivat; sed ipse agnoscit, linire esse verbum recentius. Nihil tamen facius confirmat illud horum vocabulorum discrimen. Recte. Nam sic scilicet intelligere et intellegere differunt. Sed satis de argutiis. Unus Horatii locus refutet Drakenborchium Carm. 3, 1, 41. 149. Quod si dolentem nec Phrygius lapis, Nec purpurarum fidere clarior delinit usus etc. Rectius paullo de delinimentis sensit Dukerus ad 39, 11. quem vide. cf. B. Patruus ad Tacit. Agric. cap. 21 ubi diserte porticus et balnea et conviviorum elegantia, tamquam delinimenta vitiorum commemorantur.

Hispalæ concubitu carere eum decem noctes non posse, illius excetræ delinimentis et venenis imbutum, 39, 11.

illam furiam pestenique omnibus delinimentis animum suum avertisse atque alienasse, 30, 13.

DELINIRE, 4, 13. largitiones frumenti facere instituit: plebemque hoc munere delinitam, etc.

DELUBRUM, 30, 20. multis Italici generis (quia in Africam sequuturos abnuentes concesserant in Junonis Laciniae delubrum, inviolatum ad eam diem) in templo ipso scæde interfectis.

DEMANDARE, 8, 36. curam eorum—legatis demandavit.

DEMERERE, 34, 54. demtum ex dignitate populi, quidquid majestati Patrum adjectum esset. cf. 3, 33.

ut de stipendio equitum—æra demerentur, 7, 41.

vincitis quoque demta in eos dies vincula, 5, 13.

plus enim dignitatis comitiis ipsis detractum est—quam virium aut plebi additum est, aut demtum Patribus, 2, 60.

eam se contumeliam injuriamque, ni sibi ab iis, qui fecerint, dematur etc. 8, 23.

et simul ex omnibus locis ad castra recipienda demendamque ignominiam rediri cœptum est, 41, 3.

DEMERERI, 3, 18. demerendi beneficio tam potentem civitatem.

DEMERGERE, 2, 29. totam plebem ære alieno demersam esse.

demersam partem a parte civitatis, 6, 27. (*per æs alienum*)

DEMINUERE, 4, 24. quamquam deminutum censuræ jus noluisse.

Papirium nihil de ejus jure deminuturum, 8, 34.

quam quod deminutum quidquam sit ex regia potestate, 2, 1.

vid. diminuere.

DEMISSIOR, 4, 44. nihilo demissiore animo—caussa ipse pro se dicta—damnatur.

DEMITTERE agmen, 9, 2. scil. de monte. Sic et cap. 27. Oppos. erigere.

inclinavit sententia, suum in Thessaliam agmen demittere, 32, 13. nisi legendum cum Gronovio demitteret.

navem eandem secundo anni Scodram demisit, 44, 31.

de cælo demissus, 10, 8.

demissa jam in discrimen dignitas, 3, 35. i. e. vacua, iterum aliis conferenda.

Pleminius in inferiorem demissus carcerem est, necatusque, 34, 44.

præfenti vultus demittere, tacite prætereuntes execrari, 2, 58.
DEMONSTRARE, 23, 33. dat, qui itinera cum cura demonstrent.
DEMOVERE, 6, 32. hostes gradu demoti.

quod demovendis statu suo sacris religionem facere posset,
 9, 29. *Vid.* dimovere.

DENIQUE, 5, 6. ut non obsidionis tædio, non denique regni quidquam apud eos novatum sit; non negata auxilia ab Etruscis irritaverint animos. *Non plane inusitatum est, ne apud Ciceronem quidem, denique in enumerando poni secundo loco, quod rectius non nisi tertio membro præfigi solet; nisi vero plura tribus enumerentur. Hoc autem loco magis offendit denique alteri non adjectum, quod sequitur tertium non. Huc igitur denique illud rejiciendum videri possit. Forte librariorum vitio transpositio facta est.*

DENOTARE, 4, 55. haud dubie Icilius denotante senatu.

DENUDARE judicium suum, 42, 13. *i. e. non obscura significare, quibus faveas.*

denudavit mihi consilium suum, 44, 38.

DENUNCIARE terrorem, 24, 37. *scil. factis.*

si leniter agendo parum proficerent, denunciarent Samnitibus,
 7, 31.

dictator—magistro equitum denunciavit, ut sese loco teneret,
 8, 30.

legati—venerant, denunciatum Fabio—ne saltum—transfret,
 9, 36.

denunciavit populo—Macedonum exercitum cæsum fustumque etc. 45, 1. *Rarius in bonam partem dicitur.*

DEPELLERE, 23, 8. nec eum—patria majestas sententia depulerat. depulsus magna spe, 31, 25. *i. q. dejectus, destitutus.*

DEPERIRE, 27, 15. ejus præsidii præfectus deperibat amore mulierculæ.

DEPLORARE, 29, 31. deplorabant ea apud Syphacem Karthaginenses.

deplorata spes est, 26, 12.

quum—deploratum pæne Romanum nomen in concilio sociorum fidelium esset, 9, 7.

jam enim agros deploratos esse, 41, 6. *Forte legendum depulatos.*

suam quisque spem, sua consilia, communibus deploratis, exsequentes, 5, 40.

quum sibi nihil vivi reliquum, præterquam linguam ad deplorandas patriæ suæ calamitates, præfatus esset, 43, 7.

DEPONERE, 5, 2. militem Romanum—ne hiemis quidem spatio—arma deponentem.

cœptum bellum—triennio prius depositum erat, 31, 1. *cf. ap. 31.*

Corinthum, ut ibi deponerentur obsides, convenitur, 42, 5.

ut plerique nobilium annulos aureos et phaleras deponerent,
 9, 46.

coronam Romæ in aram Apollinis deposuisse, 23, 11.

deposito suo magistratu, modo aliorum magistratui imposito,
 4, 24.

DEPOPULARI, 5, 4. agros nostros millies depopulati sunt. *cf.* 10, 12. *it.* 22, 13.

late depopulato agro, 9, 36.

DEPORTARE, 43, 6. se ad mare devecta habere (*frumenta*) ut, quo senatus censuisset, deportarent.

et quem, si deportandus exercitus victor ex Africa esset, deportare, 30, 40. *scil. cum juberent. cf.* 39, 38. *vid. Clav. Cicer. in h. v.*

DEPOSCERE, 21, 6. ad ducem ipsum, in pœnam fœderis rupti, deposcendum.

si sint duæ roboris ejusdem in urbe gentes, deposeant, hæc Volscos sibi, illa Æquos, 2, 49. *i. e. desumant sibi bello petendas. Delectari videtur Livius hac voce, quæ in re gladiatoria proprie dicitur.*

DEPRECARI, 6, 21. eaque cunctatio colonis spatium dederat deprecandi senatum.

si quid scelerate in fratrem admisi, nullam deprecor pœnam, 40, 15.

DEPREHENDERE, 38, 21. et erant deprehensi genere pugnæ, in quod minime apti sunt.

pro speculatore deprehensus, 37, 11.

DEPRENDERE, 42, 17. se daturum, quod nec in dando nec datum ullo signo deprendi posset. (*de veneno*)

quinq̄ueremem satis credens deprensam rapido in freto in adversum æstum reciprocari non posse, 28, 30.

litteris ad Persæ deprentis, 42, 51. *i. e. interceptis.*

DEPRIMERE, 3, 65. æquari velle simulando ita se quisque extollat, ut deprimat alium. *cf.* 30, 36. *it.* 37, 53.

DEPUGNARE, 9, 39. acie depugnarum est.

depugnatumque haudquaquam certamine ambiguo cum Gallicis est, 7, 26. *et ibid:* duorum militum eventum, inter quos pugnatum est. *cf.* 10, 37.

DERIDICULUM, 39, 26. alterum deridiculum esse, se reddere rationem, etc. *i. q. valde ridiculum. Vox Taciti etiam aliquoties usurpata v. o. Annal.* 12, 49. Pelignus ignavi animi, et deridiculo corporis juxta conspiciendus. *Sic depareus etiam dictum est pro admodum parvus. Similiter detegere, deamare, pro accurate, impense tegere, amare, dicitur.*

DERIVATIO, 5, 15. exsequebatur inde, quæ sollemnis derivatio esset. (*de lacu Albano rite emittendo*)

DERUPTUS, 21, 33. deruptæ angustiae. *it.* ripæ, 37, 39.

in derupta præcipitati, 38, 2.

DESCENDERE, 23, 29. omnibus copiis in campum descensum est.

qua descendere ad forum rex solebat, 24, 7. *cf.* 34, 1.

arcem regium tenebat præsidium; neque ut descenderent inde—perpelli potuerunt, 32, 32.

Samnites Tifata, imminentes Capuæ colles, quum præsidio firmo occupassent, descendant inde quadrato agmine in planiciem, quæ Capuam Tifataque interjacet, 7, 29. *Hinc, naturæ rei*

accommodate, sæpissime dicitur in aciem descendere. v. c. 9, 14.

Plerumque certe ante pugnas tutiora, h. e. altiora, loca occupata et infessa fuere.

cui (*Philippo*) si semel in causam descenderit, nihil integri futurum sit, 36, 7. *vid. deducere.*

non prius, quam deferi urbem videant, curam in animos Patrum descensuram, 3, 52.

locum, qui nunc septus descendantibus inter duos lucos est, asylum aperit, 1, 8.

quum plebs in foro erecta expectatione staret, mirari primo, quod non descenderet tribunus, 2, 54. *scil. in forum. Sic saepissime v. c. 3, 48.*

descendit ferrum in corpus, 1, 41.

DESCISCERE, 9, 16. quibus invitis descitum ad Samnites erat. ad eos Murgantinæ desciverunt terræ, 26, 21.

DESCRIBERE, 1, 32. jus ab—Æquicolis descripsit.

descripto ad tibicinem cantu, 7, 2.

frumentum ædiles curules quaternis æris vicitim populo descripserunt, 30, 26. *i. e. diviserunt. vid. Drakenborch. ad 31, 34.*

legiones conscriptæ—legiones urbanas scripturum—iis quindecim millia peditum et quingentos equites, pro numero cujusque juniorum, descripsit, 34, 56.

quum eas legiones quatuor descripsissent, 39, 38. *vel potius de sententia Gronovii, Drakenborchio et Creverio probata: in eas legiones. Est autem describere in legiones, i. q. tirones dispartiri per legiones easque supplere.*

DESECARE, 42, 64. spicas fascibus defecare. *i. e. de fascibus stramenti defecare spicas.*

DESERERE, 5, 52. hæc omnia in profano deferi placet sacra? Perquam aspere dictum pro relinqui.

quos vires sanguisque desereret, 25, 14.

qui aut citati non affuerant, aut vades deseruerant, 39, 41. *i. e. sponsoribus suis in re capitali defuerant, nec ad causam dicendam præsto fuerant, ut vadum fidem liberarent. vid. Inst. ad h. l.*

DESERTIO, 41, 24. cur execrabilis ista nobis solis velut desertio juris humani est. *Scilicet Achæi finibus suis interdixerant Macedonibus. Hoc decretum eorum, humanitati contrarium, eleganter dicitur desertio etc.*

DESES, 3, 68. sedemus desides domi. *cf. cap. 7.*

nec rem Romanam tam desideum umquam fuisse atque imbellem, 21, 16.

DESIDERABILIS, 24, 5. velut suis vitiis desiderabilem efficere vellet avum.

DESIDERE, *Præf.* labente deinde paullatim disciplina, velut desidentes primo mores sequatur animo; deinde ut magis magisque lapsi sint; tum ire cœperint præcipientes. *Tribus gradibus hæc tria differunt. Sunt autem desidentes mores paullatim labi incipientes.*

terra—caverna ingenti defederat, 32, 9. *sic dicitur proprie de labe terræ. vid. Drakenborch. ad h. l.*

DESIDERIUM, 2, 2. ne ubiubi regum desiderium esset, regem

sacrificulum creant. *i. e.* ne qua plebi occasio relinqueretur miniflerii regis requirendi, quum deesset, qui vice ejus fungeretur.

desiderium parentum ac patriæ explere, 1, 9. *h. e.* efficere, ne quis eos desideret, eorumque operam suscipere.

quæ vos, quum reliqueritis, macerent desiderio, 5, 54.

DESIGNARE, 1, 10. designavit templo Jovis fines. *cf.* cap. 35.

quod ex ea tantum præda, quæ rerum moventium sit, decuma designetur, 5, 25.

nulla ignaviæ nota levior vos designari potuisse, 24, 16. *i. e.* insigniri, conspicuos reddi.

DESPERARE, 10, 14. Samnites, desperato improvise tumultu, quando in apertum semel discrimen evasura res esset, etc.

quia non desperabat voluntariam deditionem, 23, 14.

DESPERATIO futuræ sibi postea fidei, 3, 2.

DESPICERE, 44, 6. ut despici vix sine vertigine quadam, simul oculorum animique possit.

DESPOLIARE, *vid.* dispoliare.

DESPONDERE, 1, 26. quæ desponsa uni ex Curiatis fuerat.

nec ipsi solum desponderant animos, 3, 38. *cf.* 26, 7. *it.* 31, 22.

plebem secum trahere, haud dubium consulatum spe et favore despondentem, 4, 13. *i. e.* spondentem, sibi destinantem.

jam velut despondente fortuna Romanis imperium Orientis, 26, 37.

DESTINARE, 9, 15. parem destinant animis Magno Alexandro ducem (*Papirium*). *cf.* 28, 14.

si hoc bene fixum destinatumque in animo est, 21, 44.

præter opinionem destinatam suorum hostiumque, 28, 14.

Sic, monente Dukero, apud Ciceronem Tuscul. 2, 2. dicitur destinata sententia.

quem (*Scipionem*) modo civitas—ad imponendum Punico bello finem creaverit consulem, spe destinaverit Flanoibalem ex Italia detracturum, etc. 29, 20.

quin Fabius omnium consensu destinaretur (*consul*) 10, 22.

subsidiæque destinata impedimentis data, ne—in ea impetus fieret, 23, 16. *Jac. Gronovio videtur destinatus pro assuetus dici; verum Creverio expungendum aut destinata aut data.*

ex his ducentos viginti quinque, qui omnium consensu destinabantur et infandæ colonorum cædis, et defectionis auctores, vinctos Romam deducunt, 9, 24. *i. e.* credebant omnes, utriusque facinoris reos esse. *cf.* 8, 13.

animis auctorem destinabant cædis, 33, 28. *cf.* 7, 33.

si Cretenses bene ac gnaviter destinarent, potiorum populi Romani, quam Regis Persei, amicitiam habere, etc. 43, 7. *i. e.* statuerent.

quas urbes direpturos se destinaverant, 24, 2. *i. e.* constituerant.

et stantes (*Galli*) quo densiores erant, hoc plura, velut destinatum petentibus, vulnera accipiebant, 38, 26. *scil.* corpus petentibus Romanis, veluti scopus feriendus esset.

ad destinatum jam ante consilio, 21, 54. *vid.* Intt. ad 38, 26.

DESTINATIO, 32, 35. nulli omnium placere, partium, quibus cessurus, aut non cessurus esset (*Philippus*) destinatio. *i. e. attributio civitatum et regionum Græciæ.*

DESTITUERE, 1, 4. quum fluitantem alveum—tenuis in sicco aqua destituiisset.

ut quemque timentem altitudinem destituerat vadum, 21, 28.

ante tribunal regis destitutus, 2, 12.

ante pedes destitutum causam dicere iussit, 23, 10.

cohortes extra vallum sine tentoriis destitutæ, 10, 4. *scil. contumeliæ causa. vid. Clav. Cicer. in h. v.*

destituti ab unica spe auxilii in deditionem venerunt, 40, 47. quod morando spem destituerit, 1, 51. *vid. Intt. ad h. l.*

in conspectum ferme Africæ—vectum primo destituit ventus,

30, 24.

DESTRICUS, 8, 7. destricta securis. *Al. districta. male. vid. Duker. ad Flor. 2, 2. it. Drakenborch. ad 27, 13.*

DESULTOR, 23, 29. quibus, desultorum in modum, binos trahentibus equos inter acerrimam sæpe pugnam in recentem equum ex fessio armatis transsultare mos erat. *cf. 44, 9.*

DESUMERE, 38, 45. recto itinere duxisti exercitum ad eos, quos tibi hostes desumeras. *i. e. bello petendos depoposceras.*

duo, singuli singulos, sibi consules asservandos assidua opera

desumunt, 4, 55.

DESUETUS, 3, 38. cur ex tanto intervallo rem desuetam usurparent.

DETEGERE, 42, 3. magnum ornamentum se templo ratus adiecturum, si tegulæ marmoreæ essent, profectus in Bruttios, ædem Junonis Laciniae ad partem dimidiam detegit, etc.

nimis detegendo cladem nudandoque, 23, 5.

DETERGERE, 28, 30. unius (*triremis*) prælata (*quinqueremis Romana*) impetu lateris alterius remos deterfit.

asseribus falcatis detergebat pinnas, 38, 5. *i. e. defringebat.*

DETERIOR, 7, 12. quem (*hostem*) tempus deteriorem indies et locus alienus faceret.

DETERMINARE, 1, 18. Deos precatus regiones ab oriente ad occasum determinavit.

DETERRERE, 22, 42. quæ ad deterrendos a cupiditate animos nunciata erant, ea accenderunt.

DETESTABILIS, 23, 3. ut supplicii sumendi vobis ex improbo ac detestabili senatu potestas esset.

DETESTARI, 10, 41. suriale carmen detestandæ familiæ stirpique compositum.

in caput eorum detestari minas periculaque, qui id suassent,

39, 10.

DETESTATIO, 10, 38. primoribus Samnitium ea detestatione obstrictis. *Vid. execratio.*

DETINERE, 27, 12. ut quam acerrimo bello detineret Hannibalem. *i. e. moraretur et impediret, quo minus alio bellum transferre posset.*

uni concionibus data nunc detinenda, nunc concienda plebs,

4, 55.

DETRACTATOR, *vid.* detractator.

DETRAHERE, 22, 13. irritat etiam de industria ducem, si forte accensum tot indignitatibus cladibusque sociorum detrahere ad æquum certamen possit. *i. e. ad prælium in planicie locorum in-eundum cogere.*

Hannibalem ex Italia detracturum, 29, 20. *cf.* 30, 20.

regum majestatem difficiliter ab summo fastigio ad medium detrahi, etc. 37, 45.

frenos ut detrahant equis imperat, 4, 33.

DETRACTARE, 38, 49. nec quidquam aliud scit, quam detractare virtutes, corrumpere honores ac præmia earum. *i. e. deterere, deque iis detrahere. Vide B. Patrum ad Cic. Philipp.* 10, 3.

Eumene summæ rei discrimen haud dubie detractante, 37, 18.

DETRACTATOR, 34, 15. Cato ipse, haud sane detractator laudum suarum, etc. (*detractator. Drakenb.*)

DETRUDERE, 2, 10. jam impetu conabantur detrudere virum.

DETRUNCATA corpora brachiis abscisis, 31, 34.

arboribus—dejectis detruncatisque, 21, 37.

DETURBARE, 10, 41. deturbatisque Samnitibus, qui circa portam erant, muros occupavere.

deturbant nitentes per ardua hostes, 25, 13. *cf.* 5, 47.

DEVASTARE, 22, 9. Marfos inde Marrucinosque et Pelignos devastat.

DEVEHERE, 5, 54. quo ex mediterraneis locis fuges devehantur. *cf.* 4, 52. *it.* 43, 6. *et* 45, 29.

DEVENIRE, 9, 31. se nullam suam gloriam inde—quærentem in eum locum devenisse. *i. e. in locum undique montibus clausum.*

DEVERSORIUM, 21, 63. magis pro majestate videlicet imperii Arimini, quam Romæ, magistratum initurum, et in deversorio hospitali, quam apud penates suos prætextam sumturum.

DEVERTERE, 44, 43. simul in silvam ventum est, ubi plures diversæ semitæ erant—cum perpauca maxime fidis via devertit. *Drakenborchius dedit divertit; male: vid. Clav. Cicer. in h. v. it. Duker. ad* 45, 10.

DEVERTICULUM, 9, 17. nihil minus quæsitum a principio hujus operis videri potest, quam ut plus justo ab rerum ordine declinarem; varietatibusque distinguendo opere, et legentibus velut deverticula amœna, et requiem animo meo quærerem.

DEVINCERE, 1, 28. Mettus Tullo devictos hostes gratulatur. *cf.* 8, 31.

quem (*Darium*)—nihil aliud, quam bene ausus vana contemnere, incruentus devicit, 9, 17. *cf. cap.* 40.

DEVIUS, 4, 19*. pars (*copiarum*) devio saltu circumducta ab tergo aggredieretur. *cf.* 35, 30.

nos hic pecorum modo per æstivos saltus deviasque calles exercitum ducimus, 22, 14.

DEVOCARE, 4, 39. ab tumultu suos devocat, et in castra Romana penetrat. *cf.* 33, 18.

- DEVOLARE, 2, 29. devolant de tribunali.
- DEVOLVERE, 1, 47. devolvere retro ad stirpem fratri similior quam patri.
velut monte præcipiti devolutus torrens raptur, 28, 6.
- DEVOVERE, 8, 9. agendum—præi verba, quibus me pro legionibus devoveam. *cf.* 9, 4.
devotis corporibus in hostem ruentes, 9, 17.
ancipiti Deum iræ devotus, 10, 39.
- DEURERE, 10, 4. tecta semirut, vici—deusti. *cf.* 39, 2.
hiems arbores deufferat, 40, 45.
- DEUS Jupiter, 31, 10*.
mortale corpus dei (*Herculis*), 36, 30.
per quidquid deorum est, 23, 9.
dii patrii—publici penates, 3, 17. *Quamquam Drakenborchius legit dii vestri.*
dii hospitales, 39, 51. *it.* sociales, 3, 18. *h. e.* initæ societatis testes ac vindices dii.
diique et homines Romani, 5, 51.
dii publici privatique, 5, 52.
nequidquam deos fidemque invocantes, 9, 12.
dii hominesque dicuntur pro omnibus omnino, etiam si res non magnopere ad deos pertineat. *Hac ratione Dukerus, 3, 17. explicat, ubi dii hominesque armati opem ferre dicuntur. Gronovius autem emendatione medetur huic loco, quem parum sanum putabat. Ipse Cicero Epp. Div. 1, 9. diis hominibusque approbantibus dixit pro nemine dissentiente, reprehendente. vid. Manut. ad h. l. Idem Livius noster, 40, 12. ita exprimit: pene omnium deorum hominumque consensum collegit.*
- DEXTER, 27, 48. dextra acies pro dextro cornu: media acies paullo ante memoratur.
dextra ala, 31, 21. dicitur in comparatione cum absente alia, quæ sinistra intelligenda est. *cf.* cap. 11.
rem per se popularem ita dexter egit, 8, 36. *adverbialiter dictum, ut alia adjectiva. vid. Drakenborch. ad 22, 12.*
- DEXTERITAS, 28, 18. tanta Scipioni ad omnia naturalis ingenii dexteritas.
- DEXTRORSUS, 6, 31. Sp. Furius, M. Horatius dextrorsus maritimam oram atque Antium, Q. Servilius et L. Geganius læva ad montes Ecetram pergunt.
- DICARE, 1, 20. ad ea elicienda ex mentibus divinis Jovi Elicio aram dicavit.
id enim illi loco dicandum vates canebant, 7, 6. (*de Curtii devotione.*)
- DICERE, 1, 1. cui Ascanium parentes dixere nomen.
dies ad conveniendum exercitui Pheras est dictus, 36, 8.
locum se consociis dixisse, 25, 16. *i. e.* edixisse, indicasse.
Fulvius consul unus creatur—isque—Manlium—collegam dixit, 37, 47. *i. e.* renunciavit in comitiis a se habitis, ut recte explicat Gruchius. *cf.* 7, 24.
iterum prærogativa suffragium init, creatique in ea consules

Fabius—Marcellus. Eosdem consules ceteræ centuriæ sine variatione ulla dixerunt, 24, 9. *cf.* 27, 6.

quum primo vocatæ Q. Fabium consulem dicerent omnes centuriæ, 10, 15.

Marcellum et Valerium absentes consules dixerant, 26, 22.

nihil se mutare sententiæ, eosdemque consules dicturos esse, *ibid.*

velle se cum majoribus natu colloqui, et ex auctoritate eorum consules dicere, *ibid.* Conferantur denique, quæ cap. eod. init. leguntur. Fulvius, Romam comitiorum causâ arcessitus, quum comitia consulibus rogandis haberet, prærogativa Veturia juniorum declaravit T. Manlium, etc.

jussusque dictatorem dicere rei gerendæ causâ—dixit Papirium, a quo Fabius—magister equitum est dictus, 8, 29.

magistro equitum dicto, 6, 39. *cf.* 7, 26.

orationem dicitur habuisse—quum se non rem novam petere : quippe, etc. 1, 35. pro *petere diceret.* *cf.* 1, 47. *extr. it.* 48. *init.*

persusumque ultimi supplicii metu, multa dicta, dimisit, 9, 16. *cf.* 42, 9. *it.* 43, 16.

consulis imperio dicto audientes futuros sese dicerent, 41, 10.

si prætori dicto audiens non esset, 29, 20.

DIKTATOR, 6, 6. qui se dictatorem jam quartum creasset. *Cel. Strothius ad h. l. aut legendum imperatorem aut certe intelligendum putat. Ac profecto, si dictator proprie intelligatur, parum constare sibi Livius videtur, qui sub finem ejusdem capituli dixerit Furium sibi pro dictatore, seque (Valerium) ei pro magistro equitum futurum ; id quod, sane speciose, Vir doctissimus pro confirmanda sua vel emendatione vel explicatione dixit. Addi et illud poterat, quod ipse Camillus sibi repugnare videatur, qui, quum dictatorem se creatum l. l. dixisset, cap. sequ. hæc pronunciaverit : an me, quod non dictator vobis, sed tribunus signum dedi, non agnoscitis ducem ? Sed salva res est. Livius cum Camillo suo sibi constat ; nec est nobis ad emendandi negotium confugiendum. Nimirum paullo ante locum superius exscriptum hæc legantur : Senatus diis agere gratias, quod Camillus in magistratu esset : dictatorem quippe dicendum eum fuisse, si privatus esset. Non igitur dictus est, sed, uti cap. 7. diserte Camillus fatetur, tribunus mansit. Pronum itaque fuerit, illud creasset accipere pro creandum censuisset, creare voluisset. Ita, non adversante usu loquendi, omnia sibi constare mihi quidem videntur. Et illius usus loquendi exemplum luculentum statim subsequitur cap. 8. ult. ubi victoriam expectaret nemo aliter interpretabitur, quam expectare consentaneum esset, expectandam censeret.*

dictator—moderator et magister consulibus appositus, 2, 18.

hoc—neque triste dictatoris imperium—injunxisse servitutis, 5, 2.

neu populus in se potissimum dictatorem et jus dictaturæ exstinguat, 8, 34. *nisi cum Drakenborchio legas dictatore.*

Jovis Solisque equis æquiparari dictatorem in religionem etiam trahebant, 5, 23. *scil. quoad currum equis albis junctum.*

- donec ab novis consulibus—nominatus dictator C. Pœtelius, 9, 28.
 dictatorem quæstionibus exercendis dici placuit, 9, 26.
 dictator Karthaginienſis, 23, 13. in municipiis, 3, 18.
 dictatorem facere, 2, 21. creare, 2, 18. 6, 6. *it. cap. 11. legere*, 2, 18.
DICTATORIUS, 7, 4. ſummo loco natus dictatorius juvenis. *i. e. filius dictatoris.*
 dictatoria majeſtas, 8, 30. *cf. 4, 14. it. invidia*, 22, 26.
 dictatorium fulmen in ſe intentatum, 6, 39.
DICTATURA popularis, et orationibus in Patres criminofis, fuit, 8, 12. *i. q. dictator.*
DICTIO, 8, 24. accito ab Tarentinis in Italiam data dictio erat, eaveret Acheruſiam, etc. (*ſortes Jovis Dodonæi*) Sic etiam dicere et dictum de oraculis proprie dicuntur. *vid. Intt. ad h. l.*
DICTITARE, 3, 20. quod ſæpius Quinctius dictitabat. *cf. 9, 18. Admodum delectari Livium frequentativis ſine vi, vel hic locus, additumque ſæpius docet. vid. Drakenborch. ad 8, 31.*
DICTUM, 7, 33. hæc dicta dederat, quum equites conſulis juſſu diſcunt in cornua. *cf. 3, 61.*
 dicto paruit conſul, 9, 41.
 contra dictum ſuum, 22, 25. *i. e. editum. cf. 8, 34.*
 nec bene nec male dicta profuerunt ad confirmandos animos, 23, 46. *i. e. exhortationes—probra.*
DIDUCERE, 6, 15. quin eam (*turbam*) diducitis a me ſingulis veſtris beneficiis, intercedendo, eximendo de nervo cives veſtros, etc. *nifi legendum cum aliis deducitis aut ſeducitis, quod utrique ſeparare ſignificat.*
 ut extenuatam mediam diductis cornibus aciem Gallorum vidit, 31, 21. *vid. Intt. ad 5, 38.*
DIES certandæ mulctæ, 25, 3. *i. e. terminus, quem nos dicimus.*
 exiit induciarum dies, 4, 30. *cf. cap. 58. init. it. 42, 47. pro tempore. vid. 9, 34.*
 ad ſtipendium, cujus dies exierat, poſcendum, 22, 33.
 conſtantiores nos tempus dieſque facit, 22, 39.
 brevisque dies ad conveniendum edita, 41, 10.
 quam inſigni celebrique dedicata eſt die, 5, 52.
 regionem dierum plus triginta in longitudinem, decem inter duo maria in latitudinem patentem, 38, 59. *pro dierum itineribus. Sic Cicero Epſt. Att. 5, 16. caſtra, quæ aberant bidui.*
 quotidie bis in die ſoderis iſti cum Romanis perlegendi, 44, 16. *Drakenborchius deleta quotidie legit bis in diem. Vide Oudendorp. ad Sueton. Octav. cap. 31.*
 poſt diem tertium ejus diei. 27, 35.
 quum is diem de die differret, 25, 25.
 in diem rapto vivit, 22, 39.
 mutabiles in diem cauſæ, 31, 29.
 dies pecuniæ, 34, 6. *i. e. dies ſolutionis ex ærario faciendæ.*
 die aliquot horis ſuperante, 29, 7.
 ſupplicationem unum diem habere (*juſſi*), 28, 11.

jam aderat iudicio dies, 3, 12.

quem diem patrando facinori statuerat, 35, 35.

diem finiri placuit, 35, 7.

hic dies et Romanis refecit animos et Persea perculit, 42, 67.

i. e. aëta hujus diei. vid. ibi Drakenborch. cf. 9, 39.

quorum nec virtutis nec fortunæ ullo die populum Rom. pœnituit, 9, 18.

ubi id temporis visum, quo de die epulatis jam vini satias principiumque somni esset, 25, 23. *cf. 23, 8.*

insignemque (diem) rei nulli publice privatimque agendæ secerunt, 6, 1. (*Alliensens*)

diem festum per triduum agi, 25, 23. *i. e. Dukero explicante, sollemnia plurium dierum.*

quum Patres clandestina denunciatione revocati ad diem certam essent, 4, 36. Certus dies non dicitur. *vid. Drakenborch. ad h. l.*

diem ad proficiscendum nuncius habuit, nocte rediit, 10, 39.

quibus dies noctesque fugientibus per hos dies instititis, 27,

13.

DIFFERRE, 34, 49. qui male commissam libertatem populo Rom. sermonibus distulerint. *i. e. vulgaverint.*

passim eos simul pavor terrorque distulerant, 6, 42. *vid. Gro-nov. ad 4, 33.*

differrî non posse adeo concitatos animos, 7, 14.

dilatus per frustrationem, 25, 25.

et ii repulsi in spem impetrandi tandem aliquando honoris dilati, 39, 32. *i. e. rejeſti ſ. aliam petitionem juſſi expectare. Sic et 41, 8. legatique ad novos magistratus dilati erant. cf. 26, 33. it. 51.*

DIFFICILIS, 10, 34. relicta, quæ migratu difficilia essent.

hæſere omnia tela haud difficili ex propinquo in tanta cor-pora iſtu, 27, 14.

difficile ad fidem est in tam antiqua re, quot pugnaverint, etc. 3, 5.

adeo moderatio tuendæ libertatis dum æquari velle simulando ita se quisque extollit, ut deprimat alium, in difficili est, 3, 65.

DIFFINDERE, 9, 38. triste omen diem diffidit, *alias* diremit. *Sunt etiam qui diffudit legant.*

DIGNATIO, 2, 16. Appius inter Patres lectus haud ita multo post in principum dignationem pervenit. *i. e. par illis dignitate factus est. vid. Drakenb. ad h. l.*

eos nos jam populi Rom. beneficio esse spero, qui sacerdotiis non minus reddamus dignatione nostra honoris, quam acceperimus, 10, 7. *Sic fere Tacitus. Mor. Germ. 13. magna patrum merita principis dignationem etiam adolescentulis assignant.*

DIGNITAS, 6, 41. de indignitate satis dictum est (etenim dignitas ad homines pertinet) quid de religionibus atque auspiciis, quæ propria deorum immortalium contemptio atque injuria est, lo-quar?

DIGNUS, 23, 42. si modo, quos, ut focios haberes, dignos duxisti.

digni indignique *pro* omnibus dicuntur, 24, 16. *vid. Intf. ad h. l.*

digna res visa, ut simulacrum celebrati ejus diei—pingi juberet, 24, 16.

ut ex eo donum aureum, dignum amplitudine templi ac numine dei ex dignitate populi Rom. fieret, 5, 23.

impetrataque pax, magis ut fessa tam diutino bello acquiesceret civitas, quam quod digni peterent, *ibid.*

quibus si videretur digna causa, et Hannibali denunciarent, etc. 21, 6. *vid. Gronov. Obsf.* 3, 8.

eam rem minus ægre, quam dignum erat, tulisse Romulum ferunt, 1, 14. *i. q. æquum. Sic et verum pro æquo dicitur. vid. infra in h. v.*

auctoribus hoc dedi, quibus dignius hoc credi est, 8, 26.

DIGREDI ex colloquio, 35, 38.

et legati a Philippi colloquio ita digressi sunt, ut præ se ferrent, etc. 39, 35.

DIJUNGERE, 42, 46. quod veterem amicitiam dijungeret sibi ab Romanis. *vide B. Patruum ad Plin. Paneg. cap.* 93.

DILABI ab signis, 23, 18. a stationibus, 24, 46. *cf.* 6, 17.

dilapsi ab ordinibus hostes, 37, 20.

turba ex eo loco dilabebatur, 6, 17.

dilapsa esse robora corporum animorumque, 23, 45.

dilapsis ad prædam militibus, 4, 55.

dilaberentur in oppida, situ urbium mœnibusque se defensuri, 8, 29. *cf.* 9, 45.

ædes Jovis dilapsa, 4, 20.

qua dilabente (*nebula*), 41, 2. *it.* 21, 36. *de nive.*

DILATIO belli, 9, 43. *it. cap.* 45.

nec recipiente dilationem *sc.* 7, 14.

cum his molliter et per dilationes bellum geri oportet, 5, 5.

in cod. cap. est : per intermissiones has intervallaque, et paullo post : si laxamentum dederis.

DILUCERE fraus cœpit, 8, 27.

dilucere, id quod erat, cœpit, 25, 29. *cf.* 3, 16.

DILUERE, 4, 14. crimenque a Minucio delatum ad senatum diluendum. *nisi legatur deluendum, i. e. solvendum.*

qui, quæ Popillius objecerat, diluere utcumque conati sunt, 45, 10.

DIMETARI locum castris, 8, 38.

DIMICARE, 6, 41. dimicantes competitores.

absentem (*patrem*) de liberis dimicare, 3, 44. *it.* de vita, 24, 26.

ut in singulas horas capite dimices tuo, 2, 12.

Camillum de repulsa dimicare, 6, 40. *i. e. repulsæ periculum adire.*

seditione inter ipsos dimicatum, quum alii ad se, alii ad Eumencem civitatem traherent, 39, 34.

sine ulla sede vagi dimicassemus, ut quo victores nos reciperemus, 41, 39. *Sane impeditius dicta, nec tamen sine exemplis. Sensus hic est: dicite quas, quo nos victores recepissimus, si sine ulla sede vagi dimicassemus.*

DIMICATIO, 1, 38. dimicatio universæ rei, i. e. de universa re.

in casum universæ dimicationis non veniebant, 22, 32.

non tulere igitur dimicationem, nec alia re, quam velocitate, tutantes se in castra refugerunt, 31, 35.

DIMIDIUM militum, quam quod acceperat, 35, 1. *Alii interpretes quam tollunt, alii hoc sublato, quos legi volunt. Eos vide ad h. l. it. ad 45, 18.*

DIMINUERE, vid. deminuere. quod verbum Livio, in locis ibi laudatis, ex auctoritate codicum, ab interpretibus restitutum est.

DIMITTERE simpliciter dicitur sine mentione missorum, 29, 37. per provincias dimiserunt censures, ut—referretur numerus. Idem observare licet in verbo mittendi et præmittendi. vid. Duker. ad h. l.

ita mille equitibus Magoni—dimissis, 21, 54. i. e. a Magone dimissis.

Maharbalem cum equitibus in agrum Falernum prædatum dimisit, 22, 13. *scil. quum in omnibus ejus agri partibus prædatum mitteretur. vid. Drakenborch. ad 4, 52.*

ludi dimissi, 33, 33. *it. convivium dimissum*, 36, 29.

nec hæc tantum Perseo per avaritiam dimissa res—sed etiam Gentii regis parata societas, et tum Gallorum effusorum per Illyricum ingens agmen oblatum avaritia dimissum est, 44, 26. *eleganter de occasione et opportunitate, quam quis e manibus elabi finit, de quo etiam amittere dicitur.*

novem tribunorum auxilio vetiti causam in magistratu dicere, dimissique fuerant, 24, 43.

DIMOVERE, 9, 29. quod dimovendis statu suo sacris religionem facere posset. *Secundum ea quæ Burmannus ad Quintilian. l. O. 7, 3. de discrimine verborum demovere et dimovere disputavit, rectius h. l. demovendis legeretur.*

nec tamen is terror—fide socios dimovit, 22, 13.

DIRECTO, (*adverb.*) 1, 11. sunt, qui eam—directo arma petisse dicant. i. e. disertis verbis; quum quidem acceptis in arcem Sabinis mercedem proditiōis reposceret. *Oppos. per ambages, circuitiōne. Cic. Div. 2, 61. vid. in v. seq.*

DIRECTUS, 21, 19. directæ percunctatio ac denunciatio belli.

in conspectu hostium acie directæ, 21, 47. i. e. explicata, ordinata.

dirigere in pugnam naves, 22, 19. *it. equum*, 2, 6. *it. in frontem*, 37, 23.

DIRIGERE, 41, 23. donec ad certum dirigatur, vanusne hic timor noster, an verus fuerit: *nisi cum Creverio legendum redigatur.*

DIRIMERE infestas acies, dirimere iras, 1, 13.

urbs Vulturno flumine dirempta, 22, 15.

quod vir talis etiam præcipuum apud hostes supplicium passurus esset ob iram diremptæ pacis, 9, 8. *it. de prælio* 37, 32, *de victoria* 7, 33.

si parum publicis foederibus ruptis diremta simul et privata jura esse putet, 25, 18.

Publilius—loco opportune capto diremerat hostibus societatem auxilii mutui, 8, 23. *i. e. eripuerat iis facultatem sibi invicem laborantibus succurrendi.*

qui se vidisse aut audisse quid dicat, quod auspiciu dirimeret, *ibid. i. e. irritum redderet. Sane varius dictum.*

DIRIPERE, 37, 21. et, quibus ante abstinerant templis signisque—quum hostiliter diripuissent, etc. *Videri possit pleonastice dictum. cf. cap. 17. ubi est: hostiliter depopulari. Similiter, 26, 13. Livius dixit: inimice erumpere. Enimvero diripere leniorem etiam significatum habet. Eleganter v. c. denotat cupide emere. vid. Intt. ad Sueton. Jul. 17. et Oflav. 98.*

pergunt ad castra diripienda, 37, 43.

DIRUERE, 42, 15. dextra pars labe terræ in aliquantum altitudinis diruta erat. *Forte cum Dukero legendum derupta, quem vide.*

DISCEDERE de colloquio, 32, 40.

discedere ab armis, 9, 14. *cf. 29, 2. ab signis, 25, 20.*

cum Volscis æquo Marte discessum est, 2, 40.

initium erat rixæ, quum discedere populum jussissent tribuni, quod patres se submoveri haud sinebant, 3, 11. *int. tributum discedere.*

ubi hæ sollicitudines discessere, 4, 52.

discessisse se a Perseo—quum sub ditione Persei et ante Philippi fuissent, 43, 6. *i. q. deservisse, defecisse. it. ab sua parte belli discedere, 37, 26.*

DISCEPTARE, 5, 4. quam orationem non apud vos solum, sed etiam in castris, si habeatur, ipso exercitu disceptante, æquam arbitror videri posse.

ubi apud consulem inter Achæos Lacedæmoniosque disceptatum est, 38, 35. *i. e. litigatum. cf. 26, 33. Alii legunt ad consulem: quæ et ipsa forma Liviana est. vid. Drakenb. ad 7, 7.*

DISCEPTATIO, 38, 32. magna ibi non disceptatio modo, sed etiam altercatio fuit.

quæ præsentis disceptationis essent, 37, 56. *i. e. quæ facile et celeriter judicari et componi possent, in ipso loco, in re præsentis, atque adeo tantum in loco.*

DISCEPTATOR, 8, 23. nostra certamina—non verba legatorum, nec hominum quisquam disceptator, sed campus Campanus—et arma et communis Mars belli decernet.

disceptatorem ait se sumtum inter patrem et filium, 1, 50.

DISCERE, 10, 25. donec vel ipse (*Fabius*)—Romam venisset, vel aliquem ex legatis misisset a quo disceret senatus, quantum in Etruria belli esset.

DISCERNERE, 23, 33. quo propior Italiæ (*Philippus*) ac mari tantum Ionio discretus.

nec, qui potirentur, incertis viribus, satis discerni poterat, 7, 9.

Sed Gronovius et Drakenborchius legi volunt decerni.

DISCIDIUM, 25, 18. manente memoria, etiam in discidio publicorum foederum, privata juris. *vid. Intt. ad h. l. imprimis Gro-*

nov. Nempe omnia huc redeunt, ut in discidio sejunctionem, distractionem, in dissidio diffensionem agnoscamus.

DISCIPLINA sapientiae, quæ illius ætatis esse potuit, 40, 29.

tetrica ac tristis disciplina veterum Sabinorum, 1, 18.

juvenemque suis potissimum vestigiis insistere vellent, disciplinæque in qua edoctus esset, 24, 4. *scil. disciplina ad mores et instituta, non ad doctrinam, pertinet; nec obest huic explicationi edoctus; nam doceri etiam dicuntur equo et armis. vid. docere.*

DISCORDIA, 40, 8. neque vos illorum scelus, similisque sceleri eventus, detertere a vecordi discordia potuit. *cf.* 4, 26.

DISCORS, 4, 26. ad alia discordes in uno adversus patrum voluntatem consensisse. *cf.* 9, 3.

DISCREPARE, 8, 40. nec discrepat, quin dictator eo anno Cornelius fuerit. *cf.* 9, 46. *it.* 25, 28.

discrepat inter auctores, 22, 61. *it.* inter scriptores, 38, 56.

non parvo numero inter auctores discrepat, 29, 25.

tres duces discrepantes, prope ut defecerint alii ab aliis, triariam exercitum in diversissimas regiones distraxere, 26, 41.

DISCREPATIO, 10, 18. piget tamen incertum ponere, quum ea ipsa inter consules populi Romani, jam iterum eodem honore fungentes, discrepatio fuerit.

DISCRIMEN *Præf.* haud in magno equidem ponam discrimine.

discrimine recte an perperam facti confuso, 1, 33.

salvo etiam tum discrimine divinarum humanarumque rerum,

5, 40.

sine discrimine, Pœnus an Hispanus esset, 28, 3.

mediocre discrimen opinionis, 5, 6.

Servius conditor omnis in civitate discriminis ordinumque,

1, 42.

quæ in discrimine fuerunt, an ulla post hanc diem essent, 8,

35.

in discrimine est nunc humanum omne genus, utrum vos an Karthaginenses, principes terrarum videat, 29, 17.

utrum respublica in discrimen committenda fuerit, 8, 32. *cf.*

10, 27.

in discrimen magnæ rei pugnare, 26, 39.

necdum discrimen fortuna fecerat, 10, 28.

consilia magni discriminis, 31, 32.

demissa jam in discrimen dignitas, 3, 35.

quid in tanto discrimine periculi cunctaretur, 8, 24.

DISCRIMINARE, 21, 4. vigilarum somnique nec die nec nocte discriminata tempora.

DISCURRERE, 25, 9. equitibus præcepit, ut discurrerent circa vias perlustrarentque omnia oculis, ne, etc.

circa deum delubra discurrent, 26, 9.

discurrere ad arma: ac velut accensi rabie discurrent ad portas, et in hostem—incurrunt, 25, 37.

ad suffragium ferendum in tribus discursum est, 25, 2.

DISCURSUS, 25, 25. stationes præsidiaque disposuit, ne quis in discursu militum impetis in castra fieri posset. *int. prædæ caussa fuisse.*

- DISCUTERE**, 21, 12. tribus arietibus aliquantulum muri discussit. *Drakenborchio placet decussit, ut alibi Livius, v. c. 32, 17.*
 columna tota ad imum fulmine discussa, 42, 20.
 discussa ea quoque (*disceptatio*) est constantia consulis, 38, 13.
 periculum audacia discussit, 2, 52.
 ut eam rem quocumque discuteret modo, 39, 10.
 discussio Bæotico concilio (*s. consilio*), 42, 44.
 tentatum—ut rogationem ferret—per intercessionem collegarum discussum est, 4, 49.
 unum—momento temporis discussurum illos cœtus fuisse, 2, 28.
- DISJICERE**, 25, 14. hæc consilia ducis—clamor militum aspernantium tam segne imperium, disjecit.
 disjecta tempestate statua, 38, 56. *Forte dejecta scil. de basi. Ciceroni quidem dicitur statua turbine dejecta. Nisi vero membra statuae diffracta dispersaque intelligantur. Sic enim classis tempestate disjecta dicitur, 21, 49.*
 in vasta urbe (*Crotone*) lateque omnibus disjectis mœnibus raras et stationes custodiasque senatorum esse, 24, 2. *i. e. in varias partes huc illuc procurrentia mœnia. Quamquam ipse Livius explicat, 24, 33. non diffidebant vastam disjectamque spatia urbem parte aliqua se invasuros; unde et patet, mœnia esse ipsas ædes non muros.*
- DISJungere**, 42, 46. quod veterem amicitiam—disjungeret sibi ab Romanis.
- DISPELLERE**, 4, 33. equitem passim liberi frenis dispulissent equi. *vid. Gronov. ad h. l.*
- DISPENSARE**, 27, 50. dispensari lætitia inter impotentes ejus animos potuit.
- DISPENSATIO**, 4, 12. revolutus ad dispensationem inopiæ. (*de angustiis rei frumentariæ*) *cf. 10, 11.*
- DISPERTITUS**, 22, 7. tot in curas dispertiti eorum animi erant.
 inde exercitum per oppida dispertit, 29, 1.
- DISPERSUS**, 2, 28. dispersam et dissipatam esse rempublicam.
 ala equitum dispersa toto campo, 29, 32.
- DISPICERE**, 40, 10. sed, ne sint cæcæ, pater, exsecrationes tuæ, discerne et dispice insidiatorem et petitem insidiis.
 quorum nihil quum dispexitset cæcata mens, 44, 6. *verbum proprium de cæcis. vid. Clarv. Ciceron. in h. v.*
- DISPOLIARE**, 45, 36. Paullum tanti belli victorem dispoliari triumpho.
- DISPONERE**, 42, 46. quæ audisset quæque dixisset, ita disposita, ut superior fuisse in disceptatione videri posset.
 dum captivos obsidesque et prædam ex consilio ejus disponeret, 26, 51.
 Gracchus per dispositos equos die tertio Pellam pervenit, 37, 7.
- DISQUISITIO**, 8, 23. quia, vitione creatus esset, in disquisitionem venit. *cf. 26, 31.*
- DISSERENARE**, 39, 46. quum undique differenasset. *Opponitur tempestati.*
- DISSERERE**, 41, 6. ad differendas res, quas gessissent. *cf. 5, 4.*

quum de rebus ab se gestis differuisset, 36, 39.

Canuleius pro legibus suis et adversus consules ita differuit, 4, 3. *vid.* edifferere.

DISSIDIUM, *vid.* discidium.

DISSIMILIS, 5, 5. hæc sunt, tribuni, consilia vestra, non, hercule, dissimilia ac si quis ægro, etc.

DISSIMILITER, 27, 48. velut incerti (*elephantī*) quorum essent; haud dissimiliter navibus sine gubernatione vagis.

DISSIPARE, 2, 1. dissipantur discordia res nondum adultæ.

collectis ex dissipato cursu militibus, 2, 59.

dissipata passim fuga, 28, 20. *cf.* 38, 27.

in fugam dissipati sunt, 8, 39.

incompositi, longo agmine effusi, infrequentes, quum nocturnus terror dissiparet, ad urbem pervenerunt, 43, 10.

DISSONUS, 30, 34. dissonæ illis, ut gentium multarum discrepantibus linguis, voces. *Oppos.* congruens clamor a Romanis.

adeo nihil apud Latinos dissonum ab Romana re, præter animos, erat, 8, 8.

DISTARE, 33, 1. sequi se, mille passuum intervallo distantes.

decem quondam annos urbs oppugnata est ob unam mulierem ab universa Græcia: quam procul ab domo? quot terras, quot maria distans? 5, 4.

DISTENDERE, 3, 23. ut distenderent hostium copias.

ut distenderent ab apertiore loco hostes, 34, 29.

distendit ea res Samnitium animos, 9, 12.

consules—velut in duo pariter bella distenderent curas hominum, 27, 40.

DISTINERE, 9, 16. duæ factiones senatum distinebant.

duæ senatum distinebant sententiæ, 5, 20.

quæ (*res*) distinere unanimos videbatur, 7, 21.

ut distineret regem a circumspectu rerum aliarum, 44, 35.

ne quid meam vobiscum pacem distineat, 2, 15. *i. q. impediatur.*

ad omnia tuenda atque obeunda distineri cœpti sunt, 21, 8.

i. e. impediti, quo minus omnia tueri atque obire possent.

DISTINGUERE, 9, 17. ut—varietatibus distinguendo opere—legentibus velut deverticula amœna—quærerent.

non distinguimus voluntatem a facto, 45, 24.

DISTRACTUS, 2, 57. dum tribuni consulesque ad se quisque omnia trahunt, nihil relictum esse virium in medio; distractam laceratamque rempublicam magis, quorum in manu sit, quam, ut incolumis sit, quæri.

DISTRINGERE, 35, 18. Hannihalem quoque sine mora mittendum in Africam esse, ad distringendos Romanos.

populatione oræ maritimæ distringere copias regis, 44, 35.

DITIO, 33, 19. in ditione Ptolemæi esse dicuntur urbes quæ cap. 20. civitates sociæ appellantur. *cf.* 21, 60. 22, 20. *Contra* 21, 5. ea gens in parte magis, quam in ditione Karthaginensium erat. *vid.* æquus. *it.* fœdus.

civitates omnes quæ defecerant, in ditionem redegit, 26, 21. *vid.* *Intt.* ad h. l.

in ditionem populi Romani dedimus, 7, 31. *vid. supra in v. dedere. it. in v. deditio.*

in jus ditionemque recipere, 21, 61.

voluntate concefferunt in ditionem, 30, 7.

ea quoque gens in ditionem venit, 32, 31.

ut decoris dedecorisque discrimen sub ditione ejus magistratus (*cenforis*) esset, 4, 8.

DIVENDERE prædani, 1, 53. *vid. Intt. ad h. l. Vulgo dividenda.*

DIVERSUS, 42, 8. ex diversa fuga in unum collecti.

ad castra, ad silvas diversi tendebant, 9, 37.

diversis ex Alpibus, 21, 31. *i. q. alia atque alia ex parte Alpium.*

diversi Romani et rex Attalus oppugnabant, 31, 46. *i. e. ab diversis partibus.*

auctores in diversum trahunt, 25, 11.

Hannibalem diversum Tarentinae arcis potiundae Capuaeque retinendae trahebant curae, 26, 5.

diversi consules ad vastandos agros discedunt, 10, 33.

tria diversa agmina discessere, 33, 15. *i. e. in contrarias partes.*

diversae ferae, cerva ad Gallos, lupa ad Romanos, cursum deflexit, 10, 27.

diversa statuit signa, 9, 21. *i. e. alia adversus urbem, alia in eos, qui liberare illam obsidione volebant.*

quum patres diversi ad sedandos tumultus discessissent, 22, 56.

DIVERTERE, 38, 15. volenti consuli causa in Pamphyliam divertendi oblata est.

DIVES, 9, 40. ditum hostem quamvis pauperis victoris praemium esse. *cf. 42, 34.*

templum—nunc vestigiis revulforum donorum, tum donis dives, 45, 28.

DIVIDERE, 25, 30. quo intentius custodiae servantur, opportuna loca dividenda praefectis esse, ut suae quisque partis tutandae seus sit.

exercitum omnem passim in civitates divisit, 28, 2. *it. in hiberna, 37, 45.*

magna multitudo in custodias divisa, 6, 3.

exiguo divisa freto Asia, 38, 16. *cf. 29, 17.*

divisis bifariam copiis—ita inter se diviserunt, ut, etc. 25, 32.

DIVINARE, 8, 23. neque augures divinare Romae sedentes potuisse, quid in castris consuli vitii obvenisset.

DIVINATIO quaedam futuri, 26, 14*.

tacita divinatio, qualis jam praefagientibus animis imminenti mali esse solet, 25, 35.

DIVINUS pro vate, 1, 36. agedum, divine tu, inaugura, etc.

agentibus divina humanaque quae affolent quum acie dimicandum est, 9, 14. *vid. supra in v. deus.*

divinae humanaeque spei pleni, 10, 40. *vid. spes.*

divinis humanisque obruti sceleribus, 3, 19. *i. e. adversus deos, etc. cf. 29, 18. vid. Clav. Ciceron. in h. v.*

apud quos juxta divinas religiones fides humana colitur, 9, 9.

- neque suum neque publicum divinum pure faciet, qui sese deoverit, 8, 10.
- DIVISUS, 45, 30. quam divisui facilis. (*Macedonia*) prædæ ac divisui principum quibusdam et magistratibus erant (*veſtigalia*), 33, 45.
- DIVORTIUM itinerum, 44, 2. ad divortia aquarum, 38, 45. *vid. Intt. ad 21, 31.*
- DIURNUS cibus, 4, 12. *i. e. quotidianus. Sic acta diurna dicuntur.*
- DIUTINUS, 6, 33. ex diutina pace. *it. diutina militia*, 5, 11. *it. diutinum otium*, 25, 7. *vid. Drakenb. ad 28, 24.*
- DIVUS, 23, 11. se—his omnibus divis rem divinam fecisse. *Divi autem pro diis non tam poetice dicuntur, quam potius ex more formularum antiquiorum. cf. 8, 10.*
- DOCERE, 5, 15. quod de lacu Albano docuisset. *i. e. vaticinatus esset.*
docendum cures (*vicarium militiæ*) equo armisque, 29, 1.
- DOCILE equorum genus, 23, 29.
- DOCTRINA, 10, 40. juvenis ante doctrinam deos spernentem natus.
- DOCUMENTUM *Præf.* documenta omnis exempli.
nisi in hunc insigne jam documentum mortalibus dederò, 1, 28. *cf. 28, 39.*
si hic tibi dies satis documenti dederit, 8, 35. *cf. 24, 8.*
documentum statui oportere, 24, 45.
ad Faleriorum Pyrrhivæ proditorem tertium transfugis documentum esset, *ibid.*
documentum humanorum casuum (*Perſeus*), 45, 40.
fatis ego documenti in omnes casus sum, 30, 30.
Turnus sui cuique periculi—recens erat documentum, 1, 52.
deletum cum duce exercitum documento fuisse, ne, etc. 7, 6.
- DOLERE, 5, 11. qui accepta clade ad Veios doleant. *al. cladem.* *vid. Drakenb. ad h. l.*
- DOLOR, 3, 48. muliebris dolor, quo est mœstior imhecillo animo. nec satis quidquam justî doloris est, quod nos ad perseverandum stimulet, 5, 4.
- DOMARE, 7, 32. qui omnia circa se—domita armis habeat.
domita ipsius fluminis vi, 21, 30.
- DOMESTICUS, 9, 17. vestigia recentia domesticæ cladis, ubi avunculus ejus—absumtus erat.
- DOMICILIUM, 3, 57. et illi carcerem ædificatum esse, quod domicilium plebis Romæ vocare sit solitus.
- DOMINARI, 8, 31. victorem velut in capto exercitu dominantem. (*Papirium*)
dominans longinquitate potestas, 9, 33. *de censuræ quinquenniali, quæ juxta major, non civilis videbatur, sed regia.*
- DOMINATIO, 3, 39. quanto ferocior dolor libertate sua vindicanda, quam cupiditas injusta dominatione, esset.
- DOMINUS, 31, 29. quum dominum Romanum habebitis. *Sic Virgil. Æn. 4, 214. dominum Æneam in regna recepit. dominorum*

invitatio, 23, 8. *de convivio, cujus exhibitor dominus dicitur, etiam rex.*

DOMUS, 3, 5. domos remissæ cohortes.

domos circumlatæ querelæ, 26, 29.

gregatim quotidie de foro addictos duci, et repleti vinclis nobiles domos, 6, 36.

in domus atque in testæ refugiebant, 26, 10.

quos hieme saltem in domos ac testæ reduci oporteat, 5, 2.

dilabi domos, 44, 45. *it.* 39, 16. *it.* discurrere, 27, 51. *it.* reduces domos, 29, 27.

ploratus mulierum non ex privatis solum domibus exaudiebantur, 26, 9.

abesse ab domo, 5, 6. *cf.* 8, 32. *it.* 9, 9.

sic enim domo mandatum (*legati Campani*) attulerant, 7, 31.

nec ab domo quidquam mittebatur, de Hispania retinenda sollicitis, 28, 12. *domo pro civibus h. l. dictum est; refertur enim eo sollicitis.*

duobus e filiis, quos, duobus datis in adoptionem, solos nominis, sacrorum, familiæque heredes retinuerat domi, 45, 40.

publicis pariter privatisque consiliis bello domique interesset, 1, 34. domi militiæque, 3, 44. *et alibi pluries. vid. Drakenb. ad l.*

DONARE, 24, 30. bona locupletium donata *scil. militi.*

si innocentem absolvere nollent, pro nocente donarent, 2, 35. *cf.* 3, 12.

noxæ damnatus donatur populo Rom. donatur tribunicie potestati, 8, 35. *i. e. in populi gratiam absolutus est. vid. dare et condonare. cf. Gronov. Obs.* 3, 12.

DONARIUM, 42, 28. donaque circa omnia pulvinaria dari, si resp. deceni annos in eodem statu fuisset. Ita ut censuerant, in Capitolio vovit consul ludos fieri, donariaque dari.

DONEC pro *quamdiu*, 4, 2. donec honorati seditionum auctores essent, non futurum finem. *cf.* 21, 10. 25, 11. 27, 38. *vid. Drakenborch. ad l.* 7.

DONUM, 42, 61. dona—dono dabat. *Aut dona videtur delendum aut pro dono dabat legendum donabat. vid. donarium. cf.* 3, 57. *Ceterum dona dare usitatus est Livio, quam donum dare. vid. Drakenborch. ad l.* 5, 28.

præfectos—inignibus donis donat, 29, 35.

laudatusque ibi magnifice et donis donatus, 25, 18. *cf.* 38, 23.

coronam auream Jovi donum in Capitolium mittunt, 2, 22. *alibi v. c.* 7, 38. coronæ aureæ donum.

quæ (*cratera*) donum Apollini Delphos portaretur, 5, 25.

patricium magistratum plebi donum fieri vidimus, 3, 67.

donum veneno illitum, 5, 2.

spolia in æde Jovis—cum sollempni dedicatione dono fixit, 4, 20.

dictator coronam—in Capitolio Jovi donum posuit, *ib. cf.* 7, 38.

donumque—Jovi—coronam—tulere parvi ponderis, 3, 57.

i. q. attulere, obtulere.

DORSUM, 1, 3. quæ (*urbs*) ab situ porrectæ in dorso urbis Longa Alba appellata. *de monte, ut omnia quæ de corpore humano dicuntur, ad montem translata sunt, caput, latera, viscera, pedes, etc.*

DOS, 26, 50. super dotem, quam accepturus a foccro es, hæc tibi a me dotalia dona accedent.

gloriam belli, qua velut dote Hannibal concilietur, 35, 42.

DROMADES, 37, 40. cameli, quos appellant dromadas. *vid. Bochart. Hieroz. P. 1. L. II. cap. 4. Diodorus Sic. tradit Lib. XIX. p. 683. eos uno die MD. stadia emetiri.*

DUBIE, 1, 9. haud dubie ad vim spectare res cœpit. *i. q. aperte, manifeste.*

turbavit ordines et haud dubie impulit aciem, 9, 40.

quum haud dubie fortuna hostium esset, 27, 49.

Eumene summæ rei discrimen haud dubie detrectante, 37, 18. *nostri: schlechterdings.*

DUBITARE, 5, 3. id—desisse dubitari certum habeo.

si fortuna dubitabit, 21, 44. *Similiter Tacitus (Annal. 2, 80.) de prælio dicit: non ultra dubitatum. i. e. haud dubius prælii exitus fuit. Quid si legatur titubabit?*

DUBIUS, 8, 32. an auspicia repetenda, ne quid dubiis diis agerem. *i. e. incerta eorum voluntate ac benevolentia.*

dubios sententiæ patres fecerat, 33, 25. *Sic dubius animi, consilii, etc. dicuntur. vid. Drakenborch. ad h. l. it. ad 34, 43.*

dubii focii suspensæque ex fortuna fidei, 44, 18.

gens dubiæ ad id voluntatis, 9, 15.

una sententia dubia est, ut gravior sit, 45, 24. *i. e. magis dubia, quam ut gravior sit.*

bellum cum haud dubiis hostibus gerendum 37, 49.

haud dubii Galli, 38, 17. *i. e. genuini, nondum degeneres.*

haud dubius rex, 1, 42.

milites veteres, periti hostium bellicque, haud dubiam pugnam fecerunt, 34, 17. *i. e. victoriam celerrimam dederunt.*

ut haud dubius prætor esset, 39, 39. *h. e. ut haud dubio prætor futurus esset.*

Sextium haud pro dubio consulem esse, 6, 40.

non dubius, quin exui castris potuissent, 31, 42.

haud dubium erat, expugnari potuisse, 38, 6.

ut in dubio poneret, utrum id matronæ sua sponte, an nobis auctoribus fecissent, 34, 5.

haudquaquam dubius, opprimi Romanos posse, 31, 24. *cf. 6, 14.*

DUCERE, 1, 23. ducit, quam proxime ad hostem potest. *vid. Drakenb. ad l.*

Fabius, medius inter hostium agmen urbemque Romam, jugis ducebat, 22, 18.

protinus ad castra hostium ducere debuisse, 31, 38.

qui in triumpho ducti erant, 45, 42.

et vos Gentium, quam Persea, duci in triumphum mavultis, 45, 39.

ducendo ex plebe, 4, 4. *de connubio.*

interea juris sui iacturam assertorem non facere, quin ducat puellam, sistendamque promittat, 3, 45.

eximendo de nervo cives vestros, prohibendo judicatos ad-
dictosque duci, 6, 15.

tutelæ deinde nostræ duximus, quum Africo bello urgerentur, 21, 41*. *i. e. ad tutelam nostram pertinere existimavimus.*

nullane hæc damna imperatoris virtutibus ducimus, 9, 18.

faceret, quod e republica fideque sua duceret, 25, 7.

quod se magistrum equitum duxerit, ac non accensum dictatoris, 8, 31.

honestæ loca ducere, 42, 34. *de primariis centurionibus alibi v. c. 3, 44. honestum ordinem ducere. vid. ordo.*

leniter ducta res sine populari strepitu ad consules redisset, 3, 41. *i. e. protrahita.*

cicatrix ducta, 29, 32. *de vulnere, quod vixdum coire cœpit. al. obducta.*

DUCTOR itineris hujus, 1, 28.

qui haud dubie primus omnium ductor haheatur, 10, 21.

i. e. peritissimus dux bellicus.

cui, si Karthaginensium ductor fuisset, nihil recusandum supplicii foret, 22, 61.

DUCTUS auspiciumque, 28, 38. *P. Scipioni tribuitur, qui auspicia non habuit.*

ut qua virtute rempublicam ab infestissimis hostibus defendissent, eadem se, ejus ductu auspicioque vicissent, ah impotenti crudelitate dictatoris tutarentur, 8, 31. *Etiâ hic ductu auspicioque improprie capiendum. Est enim oratio Fabii magistri equitum. Similiter cap. 33. magister equitum vocatur imperator.*

DUELLUM, 22, 10. pro bello in formulis rogationum, aliisque generis, sæpius dicitur. *cf. 36, 2.*

DULCEDO, 6, 41. tanta dulcedo est ex alienis fortunis prædandi. dulcedo invasit—plebeios creandi, 5, 13.

ob interpellatam dulcedinem iræ, 9, 14.

DUM annexum particulis; adjectivis, etc. *v. c. haudum, 10, 6. it. cap. 25. cf. 29, 11.—nullusdum, 7, 33. cf. 9, 12.—nihilum, 24, 20. it. cap. 49.*

DUM NE pro dummodo non, 33, 24. dum ne quis in eorum numero esset. *vid. Drakenborch. ad 28, 40.*

DUO, 28, 25. post duorum imperatorum, duorumque exercituum stragem. *Repetitione hac similibusque delectatus est Livius. v. c. 29, 5. 28, 28. 43, 23.*

ut duo (duos) viros ædiles ex Patribus dictator populum rogaret, 6, 42. *cf. 8, 3.*

ubi duæ simul acies timendæ essent, 2, 45.

DUPLICARE, 27, 11. Græcus sermo facilius ad duplicanda verba. *i. e. componenda. v. c. androgynus. cf. cap. 37.*

quum consuli duplicatæ vires, Pœno recens victoria animo esset, 29, 36.

DUPLICARI, 2, 59. ad hoc centuriones duplicariosque, qui reliquerant ordines, virgis cætos securi percussit. *Secundum Varonem duplicarii sunt, quibus ob virtutem duplicia dabantur cibaria. cf. 24, 47. vid. Intt. ad supra l. l.*

DURARE, 1, 9. hominis ætatem duratura magnitudo erat.

vix durare quisquam intus poterat, 38, 7. *cf. 10, 46. it. 5, 2. et cap. 6. vid. infra in v. pellis.*

DURARE, 21, 11. cæmenta non calce durata.

ipsi—tot subacti atque durati bellis, 42, 52.

adversus omnia humana mala sæpe ac diu duratum, 23, 18.

duratos eos tot malis exasperatosque accepit terra, 38, 17.

DURUS, 27, 48. durum in armis genus. *i. e. bellicosum.*

dura ibi prælia aliquot facta, 40, 16. *nisi malis cum Gronovio*

dubia.

DUX, 21, 60. dux cum aliquot principibus capiuntur.

illis non ducem locorum, non exploratorem fuisse, 9, 5. *vid.*

ductor.

sub hoc sacramento—hoc duce—ubi arma esse sciam, huc veniam, toto orbe terrarum quærens aliquos Romanis hostes, 35, 19.

non suffecturum ducem unum et exercitum unum, 10, 25.

Alterutrum commode poterat abesse. Sed vide ad duo paullo ante a nobis dicta; it. infra in v. plebs.

quin duces, sicut belli, ita insatiabilis supplicii futuros fuisse,

9, 14.

numerarentur duces eorum annorum, quibus plebeiorum ductu et auspicio res geri cœptæ sunt, 10, 7.

E.

ECCE autem aliud minus dubium, 7, 35. *Ad transitum faciendum cum aliqua vi.*

ECQUIS homo ex quinque et triginta tribubus ad Hannibalem transfugerit, 23, 12. *pro an vel unus homo etc. cf. 31, 49.*

ecquem ad modum inde in apertum mare evasuras, 25, 11.

ecquod feminis quoque asylum aperuisset, 1, 9. *cf. 3, 11.*

ecquid milites ex formula paratos haberent, 27, 10.

ecquid ita non adissent magistratum, 42, 26. *i. q. quid ita, cur. Omnino ecquid simpliciter interrogat. cf. 4, 3. it. 5, 52. Plura exempla vide apud Drakenborchium ad 27, 10.*

EDERE comedere, devorare, 45, 39. epulas senatus quæ—in Capitolio eduntur,—turbaturi estis.

aurum in Capitolio corvi non lacerasse tantum rostris crediti, sed etiam edisse, 30, 2.

ad exta, sacrificio perpetrato, angues duo, ex occulto allapsi, edere jecur, 25, 16. *Vid. adedere.*

EDERE, 39, 54*. fluvius in amnem editur.

Mæander in sinum maris editur, 38, 13.

experiri juvat, utrum alios repente Karthaginieneses per viginti annos terra ediderit, 21, 41.

novam insulam e mari editam, 39, 56.

cuniculus—armatos repente edidit, 5, 21.

plura facinora in se victi ediderunt, quam infesti edidissent victores, 31, 18.

ut—Romani—novum de integro prælium inclusi hostium vallo ediderint, 24, 16.

ut—clara ipsorum ducum (*fortuna*) ederet funera, 9, 22.

quum majorem in angustiis trepidantium edidisset cædem,

31, 24. *cf.* 10, 45. *it.* 28, 33.

trepidationis aliquantum edebant, 21, 28. *i. e. commovebant.*

tumultumque inter se majorem, quam in prælio edentibus, 36, 19.

sæpe et contemptus hostis cruentum certamen edidit, 21, 43.

annua æra habes, annuam operam ede, 5, 4. *i. e. præsta.*

quæque populus Karthaginienfis in civitatem nostram facere molitus est, ea ut mihi populoque Rom. in civitatem Karth. exempla edendi facultatem detis, 29, 27.

decenviri jussi adire libros edidere, 40, 45. *i. e. inde renunciavere.*

ut decenviri scriptum ediderunt, 42, 2.

quia ita ex fatalibus libris editum erat, 22, 10.

quæ precatones editæ ex fatalibus libris essent, 42, 2. *i. e. præscriptæ.*

ad vota solvenda diis, munusque gladiatorium—edendum, 28, 21.

dona data Masinissæ mandataque edita, 31, 19.

edita tribunis—quæ agerentur, 45, 34.

editis hostium consiliis, 10, 27. *i. e. enunciatis, proditis. (de transfugis)*

editi Dii, quibus sacrificaretur, 30, 2. 40, 45. *it.* 41, 13.

vox horrenda, edita templo cum tristibus minis, 6, 33. *cf.*

2, 7.

editi testes, 25, 3. *vid.* testis.

dies edita Flacco est, qua successor esset venturus, 40, 39.

Cælius triplicem rei gestæ ordinem edit, 27, 27.

auctorem falso Pythagoram edunt, 1, 18. *it.* 46.

eorum nomina ad se ederentur, 43, 14.

EDICERE exploratoribus jussis quæ comperta afferrent, 30, 5.

i. q. referre, pronunciare.

pro concione prædam captæ urbis edixit militum fore, 21, 11.

prædam omnem edixerat militibus, 8, 36.

quo die ad conveniendum edixerat novis militibus, 22, 12.

i. e. ut convenirent.

in Sedetanum agrum, quo edictum erat, convenerunt, 29, 1.

supplicatio populo edicta est, 32, 1. *it.* 21, 62. novemdiale sacrum.

edicto, ne quis injussu pugnaret, 5, 19. (*absolute*)

edictoque, ut quicumque ad vallum tenderet—pro hoste haberetur, 10, 36.

consules ex SCto edixerunt, ut, qui—nautam unum cum sex mensium stipendio daret, 24, 11.

edixerunt, Ligures ab Anido montibus descendere, 40, 38.

Sic 37, 49. hortatur—petere. *ubi vid. Intt.*

comitiis deinde diem edixit, 31, 49. *Sic legi vult auctoritate codicum Drakenborchius. Vide eumd. ad 3, 38. Sed dicit tamen Livius et indicere concilio diem, 27, 30. it. 36, 6. Quamquam etiam dies edicta, sed simpliciter, occurrit, 33, 14. omnibus ad diem edictam paratis. Eadem ratio est delectus, qui et edici, 2, 55. et alibi. et indici, 5, 19. dicitur. Justitium etiam edicere atque indicere occurrit, 3, 3. 4, 26. vide Intt. ad h. l. it. B. Patruum ad Cicer. Phil. 5, 12.*

jubent acciri omnes, senatumque in diem posterum edicunt, 3, 38.

EDICTUM, 1, 27. ex edicto bellum gerere. *Forte legendum: ex indicto.*

dictatoris edictum pro numine semper observatum, 8, 34.

edictum proconsulis ex SCto propositum, 26, 12. *cf. 24, 11.*

profecti duo (*legati*) ut ipsi edicto evocarent, 45, 31. *cf. 8, 35.*

cum gravi edicto, si quis miles—secum extulisset, quod suum non esset, 29, 21.

ex itinere præmittere edictum, quo comitia consulibus cõandis ediceret, 35, 24.

EDISCERE, 23, 28. quum—edidicisset, quemadmodum tractandum bellum in Hispania foret.

EDISSERERE, 27, 7. productus in concionem Lælius eadem edisseruit. *cf. 5, 4. ubi tamen Drakenborchius disserere exhibuit.*

EDISSERTARE, 22, 54. neque aggrediar narrare, quæ edisserendo minora vero fecero.

EDITIO, 4, 23. in tam discrepanti editione. *i. q. traditione, memoria. Præcedunt hæc verba: Valerius Antias—consules in eum annum edunt.*

EDOCERE, 32, 26. senatu vocato edoctoque, etc.

quum omnia ordine edocuisse, 24, 24. *cf. 27, 39. it. 37, 25.*

EDUCERE, 23, 6. missumque lictorem, qui ex urbe educeret eos, atque eo die manere extra fines Romanos juberet.

educere (*ex urbe*) in castra, 4, 5. *cf. 3, 68.*

in aciem (*exercitum*) educit, 1, 23. *cf. 21, 60. it. 27, 2.*

consules exercitum scribere, armare, educere placet, 9, 8. *vid. Drakenb. ad 9, 12.*

ingressum eum curiam quum prætor inde eduxisset, 27, 8.

neque consules ab urbe exercitum educerent, 3, 21.

ut denorum equorum iis commercium esset, educendique ex Italia potestas fieret, 43, 5. *i. e. exportandi. Vid. commercium.*

ipse legiones e castris educit, et agmine quadrato ad hostem ducit, 31, 37.

nisi quum, vexillo in arcem posito, comitiorum causa exercitus eductus esset, 39, 15.

in domo a parvo eductum, 1, 39. pro *educatum. vid. disciplina ad 24, 4. ubi pro edoctus sunt, qui eductus legant.*

EFFATUS, 1, 24. longo effata carmine.

et tacendo forsitan—haud minus, quam celanda effando, ne fas contrahi, 5, 15.

- sed sanum tantum, id est, locus templo effatus, sacratum fuerat, 10, 37.
- EFFECTUS**, 44, 41. sine ullo effectu evanescent.
ne sine ullo effectu ætas extraheretur, 32, 9. *cf.* 40, 22.
postquam ad effectum operis ventum est, 21, 7. *i. e. quum opus efficere vellent.*
opera erant in effectu, 31, 46. *de oppugnatione urbis.*
plurimum ad effectum spei, 21, 57.
- EFFERARE**, 1, 19. efferatis militia animis.
efferatæ gentes, 21, 9.
hunc (*militem*) natura et moribus immitem ferumque insuper dux ipse efferavit, 23, 5.
efferavit ea cædes—omnes ad execrabile odium Romanorum, 33, 29.
- EFFERRE**, 30, 5. signa efferri sunt coepta. *cf.* 40, 25.
signa canere ac vexilla efferri e castris iussit, 10, 19. *cf.* 27, 2.
efferre ex hibernis frumentum, 31, 33.
deam de nave accipere et in terram elatam tradere ferendam matronis, 29, 14. *paullo post*: extulit in terram *scil. de navi.*
extulit eum plebs sextantibus collatis in capita, 2, 33. *i. e. efferendum sepeliendumque curavit, sumptibus suppeditatis.*
meo unius funere elata populi R. effert respublica, 28, 28.
periculumque ingens manet—ne libera efferatur respublica, 24, 22. *cf.* 31, 29.
ut funere ampliore efferretur, 3, 18.
elato et extorri ejecto ipso populo, 31, 29.
corvus e conspectu elatus, 7, 26. *it.* pulvis elatus, 4, 33.
efferri ad justam sui fiduciam, 27, 8.
nec cohibendo efferentem se fortunam, quanto altius elatus erat, eo fœdus corrumpit, 30, 30.
scuto super caput elato, 10, 41.
Messium impetus per stratos cæde hostes—extulit ad castra, 4, 29.
legatum longius extulit cursus, 3, 5. *vid. Init. ad* 4, 33.
- EFFICAX** ad eventum, 10, 39.
efficax ad multitudinem metus deorum, 1, 19.
ab frequentibus Samnitium populis de fœdere renovando legati, quum senatum humi strati movissent, rejecti ad populum haudquaquam tam efficaces habebant preces, 9, 20.
- EFFICERE**, 3, 62. id consilii animique habiturus sum, quod vos, milites, mihi effeceritis.
unde consulares exercitus satis firmi ad tantum bellum efficerentur, 23, 25. *vid. Init. ad h. l.*
ad duo millia ferme boum effecta, 22, 16. *i. q. collecta, confecta.*
- EFFIGIES**, 26, 41. quemadmodum nunc noscitis in me patris patrique similitudinem oris vultusque, et lineamenta corporis; ita ingenii, fidei, virtutisque exemplum expressam ad effigiem vobis reddam, etc.
- EFFLAGITARE**, 3, 60. efflagitatum ab ducibus signum pugnae accipere.

EFFODERE, 22, 3. signum effodiant, si ad convellendum manus præ metu obtorpuerint.

EFFRENATUS, 37, 41. hæc velut procella—ita consternavit equos, ut repente, velut effrenati, passim incerto cursu ferrentur. *libertas effrenata et præceps*, 34, 49. *h. e. quæ effrenatos homines efficit, et ad perniciem præcipitat.*

EFFRINGERE, 1, 29. effractis portis, stratibus ariete muris, atq; arce vi capta.

per effractam portam urbem ingreditur, 24, 46. *paullo ante est*: moliri portam.

EFFRENUS equus, 4, 33. *præcesserant hæc*: frenos ut detrahant equis imperat. *paullo post*: liberi frenis equi.

EFFUGERE, 22, 33. adeo—nullius usquam terrarum rei cura Romanos, ne longinqua quidem, effugiebat. *h. e. a Romanis negligebatur, s. per oblivionem mittebatur.*

et propinquæ clade urbis ipsi, ne quid simile paterentur, effugerunt, 36, 25. *i. e. et Lamiaci tum excidium effugerunt, quia urbs propinqua Heraclea excisa erat ante, quam in deditionem venissent.*

quum e carcere nocte effugisset, 37, 46.

Nolani per averfam partem urbis via Nolam serente effugiunt, 8, 26.

EFFUGIUM, 23, 1. ni—naves piscatoriæ pleræque conspectæ peritis nandi dedissent effugium.

EFFULGERE, 28, 15. qualis (*sol*) inter graves imbre nubes effulget. *Dicitur hoc verbum de iis, quæ subito fulgent.*

EFFUNDERE, 31, 44. Atheniensium civitas, cui odio in Philippum per metum jam diu moderata erat, id omne in auxilii presentis spem effundit. *Non satis respondent sibi moderari et effundere.*

quantumcumque virium habuit, in certamine primo effundit, 10, 23.

ut—portis omnibus sese effunderent, 26, 5. *cf. cap. 10. et 19.* certaminis studium effudit equitatum, 30, 11. *i. e. effecit, ut prorumperet et impetum faceret.*

equus—quum prolapsus per caput regem effudisset, 27, 32. *cf. 22, 3.*

ab rapido cursu circumagendo equo effusus, 10, 11.

supremo auxilio effuso, 30, 32.

in nocturno effuso tam late incendio, 30, 5.

Mantua stagnum effusum Mincio amni cruentum visum, 24, 10.

quum improvidi effuso cursu insidias circa ipsum iter locatas superassent, 2, 50.

effulos sequentes equites—revocatos circumdedit peditibus, 21, 55. *Fortè effulse sequentes legendum. it. 31, 37. ubi effusi pugnantes leguntur. Sed effusi simpliciter, 10, 19. pro fugientibus dicuntur. Fid. fuga.*

equites hostium—effusi castris, 38, 20.

si qua licentia populando effusus exercitus, 9, 31. *cf. 22, 3.*

præda impletos, in tantam licentiam socordiamque effulos etc. 25, 20. effundantur in luxuriam, 34, 6.

- pars principum ita in Romanos effusi erant, ut auctoritatem immodico favore corrumperent, 42, 30.
- EFFUSE**, 40, 48. ut—ad castra effuse fugerent.
effusius sequentes barbaros conspexit, *ibid. it.* 43, 23. effusius persequi.
effusius, ut sparsis hostibus fuga, prædati sunt, 34, 16.
- EFFUSIO**, 44, 9. nondum hac effusione inducta. (*de ludis circensibus apparatusissimis.*)
- EGENUS**, 9, 6. omnium egeni corpora humi prostraverunt.
- EGERE**, 3, 56. rapique in vincula egentem jure libertatis, qui liberum corpus in servitutem addixisset.
sanguinis se Æquorum non egere, 3, 28.
- EGERERE**, 5, 22. humanæ opes egestæ a Veis.
prædam ex hostium telis egerentem (*viñorem*), 6, 3. *cf.* 9, 31. *it.* 25, 25.
- EGO**, 6, 7. vos in me nihil, præter me ipsum, intueri decet.
ad illa mihi pro se quisque acriter intendat. *Præf. Illud mihi eleganter abundat. Vid. mihi.*
- EGREDI** urbem, 1, 29. 3, 57. *cf.* 25, 8. 29, 6. egressus navem, 45, 13.
consul e curia egressus, 2, 48.
egredi inde in pacata sociorumque populi R. fines Samnitum prohiberent, 10, 32.
quantum in altitudinem egrediebantur, 40, 22. *cf.* 26, 44.
in vadum egressum eminus veruto—transfigit, 8, 24.
vestitu forensi ad portam est egressus, 33, 47. *i. e. egressus domo perrexit.*
egredimini extra portam, 3, 68.
qua noctis hora, quaque porta, et quam in viam egressurus, 9, 16.
venientibus Capuam cunctus senatus populusque obviam egressi, 9, 6.
se oraculo (*Delphico*) egressum extemplo his omnibus divis rem divinam ture ac vino secisse, 23, 11.
- EGREGIE**, 9, 26. rei facti adversus nobilium testimonia egregie absoluntur.
qui equitatum hostium egregie vicissent, 21, 40.
- EGREGIUS** cetera, 1, 32. senatus, 2, 49.
egregium par consulum, 27, 34.
conspici se pugnantiem egregium ducebat, 31, 24. *i. e. non velut unum de grege, sed insignem.*
victoria egregia parva, 2, 47.
- EJICERE**, 7, 39. nervos conjurationis ejectos arte consulis cernentes. *Non placent interpretationes tñ ejectos ipsis earum auctoribus. Itaque videtur electos cum Puteano legendum h. e. incisos. Ita etiam tropus continuatur: quamquam Livius non semper in troporum continuatione sui memor est; uti modo ad v. effundere, alibi que passim observavimus.*
si qua (porta) forte se in agros ejicere possent, 6, 3. *cf. cap. 9.*
pars velis datis ad Chium naves ejecere, 44, 28 (*de fuga navali*).
naves ejectæ scil. per tempestatem, 33, 41.

bis ex cursu Dyrrachium ejectos, 44, 19. *Drakenborchius et Gronovius legi volunt rejectos. Illud proprie dicitur de iis, qui sunt tempestate ablati, eo quidem, ubi nondum fuerant, nec quo tendebant. Sic Virgil. Æn. 4, 373. ejectum littore egentem Excepi etc. Hoc autem loco sermo est de bis retro Dyrrachium, unde solvebant, delatus.*

e senatu ejecti sunt, 43, 15. *alias moti senatu, quod proprie dicitur. it. ejecti de senatu, 40, 51.*

patriæ meique (*memoriam*) ejeceritis ex animis vestris, 28, 28.

ELANGUESCERE, 1, 46. ut elanguescendum aliena ignavia esset. differendo elanguit res, 5, 26.

ELEGANS, 44, 9. ex parte elegantioris exercitii quam militaris aris, propiorque gladiatorum armorum usum.

ELEGANTER, 35, 31. ex principibus unus magnæ tum ob eleganter actam vitam auctoritatis. *i. e. prudenter et cum dignitate.*

neminem elegantius loca cepisse (*de duce bellico*), 35, 14. *i. e. prudentius, magis scite. Similiter Tacitus Vit. Agric. cap. 22. non alium ducem opportunitates locorum sapientius legisse.*

elegantius tacturos dixit, si judicio Patrum, quam si forti etc. 37, 1. *Sic sæpe Cicero.*

ELEPHANTI, 27, 49. eorum rectores et magistri. *vid. Indus.*

elephanti castellorum procul speciem præbebant, 28, 14.

ELEVARE, 9, 37. Samnitium bella extollit, elevat Etruscos. *cf. 32, 21. 43, 11. it. 44, 44.*

ejus (*Catonis*) auctoritatem, perpetuo tenore vitæ partam, toga candida elevabat, 37, 57. *cf. 6, 23.*

elevabatur index indiciumque, 26, 27. *i. e. minuitur ejus fides. cf. 28, 43. it. cap. 44.*

ELICERE, 1, 20. ad ea elicienda ex mentibus divinis Jovi Elicio aram in Aventino dicavit.

quæ ætas formaque misericordiam elicere poterat, 8, 28.

elici posse ratus ad equestre certamen Romanos, 42, 64.

ad colloquium vatem elicit, 5, 15.

ELIDERE, 21, 45. caput pecudis saxo elisit, *i. q. percussit.*

ELIGERE, 28, 19. ab hac cohortatione ducis incitati scalas electis per manipulos viris dividunt. *alibi: delecta juvenus.*

loca pacata me ad hibernacula electurum, 40, 35. *Alii lecturum. cf. 35, 37.*

ELINGUIS, 10, 19. quod ex muto atque elingui facundum etiam consulem haberent.

ELUCTARI, 24, 26. tenentibusque, quum tot ac tam validæ eluctandæ manus essent, sese eripuerunt.

ELUDERE, 2, 45. adeo superbe insolenterque hostis eludebat. *i. e. irridebat.*

jamque adeo licenter eludebant, ut ad mare devectam prædam venderent mercatoribus, 29, 31.

ex eo ira regi mota, eludensque artem etc. 1, 36.

laborem irritum eludentes, 9, 2. *cf. cap. 6.*

nos omnibus contumeliis eludunt, 7, 13.

bellum quiete, quietem bello eludere, 2, 48. *cf. 44, 36.*

quum velocitate corporum, tum armorum habitu, campestem

hostem, gravem armis statariumque, pugnae genere facile elusit, 22, 18.

cludere miraculis fidem, 26, 19. *i. e. miraculorum fidem irritam reddere, atque etiam tollere.*

si, quemadmodum Fabius meas res gestas in Hispania elevavit, sic et ego contra gloriam ejus eludere etc. 28, 44. *paullo plus videtur, quam elevare; nimirum deprimere et ad contemptum adducere. Ceteram aut et aut contra delendum videtur.*

EMANARE, 29, 24. periculum erat, ne vera, eo ipso quod celarentur, sua sponte magis emanarent. *cf.* 8, 3. *it.* 44, 35.

multis emanabat indiciiis, neque fratrem etc. 3, 24. *cf.* 7, 39. *it.* 40, 54.

EMANCIPARE, 7, 16. quod mille jugerum agri cum filio possideret, emancipandoque filium fraudem legi fecisset.

EMENDABILIS, 44, 10. in rem emendabilem visus lapsus esse.

EMENTIRI, 1, 8. qui—natam e terra sibi prolem ementiebantur. *cf.* 25, 3.

vanitas ementiendae stirpis, 9, 18.

auspiciis ementiendis, 21, 63.

EMERE, 36, 11. princeps civitatis emtus donis.

neque Bastarnae emto contenti esse poterant, 40, 58. *i. q. praeda promissa.*

Cato atria duo—et quatuor tabernas in publicum emit, 39, 44. *cf.* 44, 16.

EMERGERE, 1, 13. ubi ex profunda emersus palude equus Curtium in vado statuit. *cf.* 22, 3.

aegre in apertos campos emerfit, 21, 25. *scil. e saltibus.*

donec luna in suam lucem emerfit, 44, 37.

cujus populi vis atque virtus non obruta sit Cannensi clade, ex omni profecto saevitia fortunae emerfuram esse, 25, 38.

quantum vixdum e naufragiis prioris culpae cladisque emergentes paremus nefas? 5, 52.

emerso ab admiratione animo, 8, 7.

EMERITUS, 37, 4. qui emerita stipendia sub imperatore P. Africano habebant. *cf.* 39, 38. *it.* 42, 34.

ut Aebutio emerita stipendia essent, 39, 19. *h. e. ut vacationem militiae haberet, velut emeruisset stipendia, praemii quidem loco.*

non juniores modo, sed emeritis etiam stipendiis—ad nomina danda praesto fuisse, 3, 57. *i. e. ii, qui stipendia emeruerant. Sic* 2, 23. magno natu *i. q. senex. Similiter circa praetorem, ut supra notavimus, sunt praetoris comites.*

EMETIRI *passive*, 43, 21. itinere ingenti emenso. *cf.* 21, 30.

Praeniam inde et Thraciam, pugnando cum ferocissimis gentibus, emensi etc. 38, 17.

EMICARE, 44, 10. laxis tormento emicantibus. *i. e. erumpentibus, profilientibus.*

scaturigines turbidae et tenues emicare, dein liquidam multamque fundere aquam coeperunt, 44, 33. *i. e. cum vehementia propullulare.*

EMINERE, 2, 5. eminent patrius animus inter publicae poenae ministerium. *i. e. conspicitur, quamvis oppressus.*

eminet in omnium vultu pigritia ac desperatio, 21, 35.

eminent privata studia inter honores publicos, 2, 10.

ita, ut per costas ferrum emeretur, 8, 7.

EMITTERE, 1, 58. motiere si vocem emisseris.

vox caelo emissâ, 5, 51.

ex lacu Albano aqua emissâ, 5, 15. *Verbum proprie in hoc genere usurpatum; nam et emissarium est canalus illi negotio destinatus.*

ut Aetolorum auxiliares sine fraude emitterent. i. e. sine noxa exire paterentur. ut Punicum praesidium sine fraude emitteretur, 24, 27. cf. 34, 40.

et cohortes invicem sub signis, quæ cuneum Macedonum—vi pertrumperent, emittebat, 32, 17. et paullo post: pilis emissis. cf. 33, 36.

equites in hostem emisit, 4, 18. it. 6, 13. equitum turnæ emulæ. it. 30, 18.

hastam in fines eorum emittebat, 1, 32.

inde (e jugis) milites (prædam facturos) emisit, 9, 36.

sub quo (jugo) emissi essent, 9, 6. cf. cap. 42. it. 3, 29.

veniam dedimus precantibus; emissimus ex obsidione, 21, 41.

emissus hostis de manibus, 21, 48. al. e manibus.

libraque et ære liberatum (Manlius) emittit, 6, 14.

quos Ti. Sempronius ad Beneventum manu emiserat, 24, 18.

EMOLLIRE, 37, 41. humor arcus fundasque—emollierat. Sic Ovidio Heroid. 4, 91. dicitur arcus mollis.

EMOVERE, 6, 38. plebem emovere de medio (per liçiores) it. 25, 1. multitudinem e foro.

neque enim (censorem) si tribu movere posset—ideo omnibus quinque et triginta tribubus emovere posse, 45, 15. paullo post removere dicitur.

emotis curia legatis, 30, 23.

pestilentia ex agro Romano emota, 41, 21.

nequidquam emotus ultra jugi Tauri montis, 38, 12. cf. 26, 34. Sic et evoivere dicitur, ut suo loco movimus.

EMUNIRE, 21, 7. murus supra ceteræ modum altitudinis emunitus erat. cf. 26, 46.

locus, saxo quadrato septus atque arcis in modum emunitus, 24, 21.

EN umquam, 24, 14. pro ecquando, umquamve. cf. 4, 3. 9, 10. 10, 8. 30, 21.

ENARE, 44, 28. pars eorum, qui propiores continenti littori erant, in Erythræam enarunt.

ENARRARE, 27, 50. neuter animi habitus satis dici enarrarique potest.

ENASCI, 43, 13. palmam in area enatam. cf. 32, 1. it. 42, 2.

ENECARE, 21, 40. effigies, immo umbræ hominum, fame—squalore enecti etc. i. e. enectis similes. Similiter exanimis dici solent. vid. infra in h. v.

ENERVARE, 23, 18. enervarunt corpora animosque.

ademptis maritimis civitatibus enervatam tyrannidem, 35, 12.

ENIM, 7, 32. patricius enim eras; pro at enim vero. Sic etiam Græcis γὰρ objectionibus servit.

- tum Metilius, id enim ferendum esse negat, 22, 25. *pro autem, vero, sed cum vi aliqua.*
- dis quoque enim, non solum hominibus, debetur, 45, 39. *Sic, tertio loco a principio periodi, varius occurrit.*
- enim minor res est, 23, 45. *vulg. en nunc. vid. Intt. ad h. l. it. ad 34, 32. Rectissime Cel. Strothius illo in loco enim restituit.*
- ENIMVERO tum Latini gaudere facto, 2, 22. *auget ea particula quocumque modo.*
- enimvero manifesta res visa, 1, 51. *affirmandi causa posita.*
- cf. 24, 31.*
- enimvero non ultra contumeliam pati Romanus posse, 2, 45. *indignationem h. l. indicat. cf. 10, 35.*
- ENISE, 26, 47. si ad ministeria belli enise operam navassent. *cf. 28, 35. it. 31, 11. it. enisus, 29, 1.*
- ENISO studio, 42, 3.
- enisit ergo eventus virtutis enisæ opem, 6, 24.
- ENITERE, 22, 27. in tantum suam felicitatem virtutemque enituisse!
- in eo bello et virtus et fortuna enituit Tullii, 1, 42.
- dum nullum fastiditur genus, in quo eniteret virtus, 4, 3.
- ENITI, 2, 65. tum rursus impetu capto enituntur atque exsuperant iniquitatem loci. *Locus plane exhibens significationem propriam vocis enitendi; ascensu enim qui pervadunt aliquo, hi cmituntur. Vid. obniti.*
- vix, si simplum ex formula imperetur, enisuros, 29, 15.
- ENIXE, 4, 26. utrinque enixe obeditum dictatori est. *cf. cap. 41.*
- ENUBERE, 4, 4. neque vestras filias sororesque enubere sinendo e Patribus. *cf. 10, 23. it. 39, 19. it. 26, 34.*
- ENUNCIARE, 39, 10. coacta (Fecenia) caritate ejus silenda enunciasse. *Sermo est de sacerdotis sacrorum Bacchanalium; tanto major est hujus loci proprietas. Vid. nunciare et obnunciare. cf. 10, 38. 23, 35. 25, 13.*
- ENUPTIO gentis, 39, 19. i. q. e gente, cujus liberta esset. *Paullo post: utique ei ingenuo nubere liceret.*
- EO, 1, 11. eo scuta illi pro aureis donis congesta. i. q. ideo. *cf. 2, 41.*
- ubi spectaculi tempus venit, deditæque eo mentes essent, 1, 9. *nisi cum Cel. Schellero ei legatur.*
- eo difficilior oratio crit, quod—futura sint, 37, 53.
- adderet eo triginta naves, 27, 22.
- eo impendi laborem, unde etc. 4, 35.
- Samnitium legiones (eo namque omnem belli molem inclinatam censebant) occurrunt, 7, 32.
- quantum procederet longius a Thesſalia, eo majorem rerum omnium inopiam sentiens, 44, 7.
- in haud magna oppida—eo et comitatus comportabant, 25, 27.
- EODEM, 1, 5. sciscitandoque endem pervenit. *Significatio propria locum non habet. Itaque legendum videtur cum Creverio eo dentum.*
- additi eodem haud ita multo post novi cives, 1, 33.

Edeſſa quoque et Beroea eodem conceſſerunt, 45, 29. *i. q. eidem regioni annuerat ſunt.*

EPULÆ, 45, 39. epulas ſenatus, quæ—in Capitolio eduntur,—turbaturi eſtis?

ut vino epuliſque ſopitos hoſtes aggredieretur, 8, 16. *cf.* 23, 18.

EPULARI, 44, 31. cum prætorẽ eo die honorifice eſt epulatus.

EQUES, 28, 9. illum equitem ſex dierum ſpatio tranſcurriffe longitudinem Italiæ. *i. e. equo iter facientem. cf.* 26, 2.

equites virique, 21, 27. *i. q. equites et pedites.*

non plus triginta millibus hominum, et quatuor millibus equitum, 9, 19. *vid.* homo.

non peditum ſolum cedere, ſed ne equitem quidem ſuſtinere peditis præſidio audentem, 30, 11. *cf.* 9, 13.

prætor ſuos equites catellis ac fibulis donavit, 39, 31.

equitem ad pedes deducere, 4, 40. *i. e. peſſeri militia fungi jubere.*

equites extraordinarii ſiniſtræ alæ, 40, 31.

equites illuſtres, 30, 18. *i. e. nobiles, ſive genere, ſive opibus, ſive virtute, ſive quacumque alia re, quæ præ ceteris claros illos et inſignes fecerat.*

EQUESTER terror, 27, 42. *i. e. ab equite incuſſus.*

equeſtris a tergo tumultus, 27, 1. *quædam edd. veteres habent equeſtres, quod factum videtur ex equeſter, idque ſane reſtituendum. Similiter equeſtris terror in vulgatis fuit cap. 42. Drakenborchius et veſtigiiſ optimi codicis reſtituit equeſter, ut ante placuerat viris doctis. Ad eundem fere modum peccatum eſt in voce celebris. vide B. Patrum ad Tacit. Annal. 2, 88.*

ubi primum fremitum equeſtrem audivit, 40, 31. *Sic legendum videtur. Vulgo equeſtrium.*

equeſtris procella, 10, 5. *cf.* 29, 2. 30, 18.

equeſtria arma, 35, 23.

EQUIDEM alii, quam primæ, perſonæ jungi Livio Drakenborchius dicit ad 5, 54 ſed non offert exempla; modo amandat lectorem ad alias animadverſiones, ad 8, 20. *it.* 34, 5. ubi non magis exemplorum quidquam aut aliarum auctoritatum reperitur. *Vid. Clav. Ciceron. et qui ibi laudantur.*

EQUITATUS pro ordine equeſtri, 39, 44. in equitatu recognoscendo L. Scipioni Aſiageni ademptus equus. *it.* 38, 28. in equitatu recenſendo mitis admodum cenſura fuit.

EQUUS tenax, 39, 25. *Sic Ovid. Amor. 3, 4, 13. equum contra ſua frena tenacem dixit.*

equis viriſque—immensum obtinentes loci, 5, 37.

ad alium virorum, equorum, armorumque ſonum diſpoſita in muris Campanorum imbellis multitudo—tantum edidit clamorem etc. 26, 5. *Vid.* arma.

illa petentibus data, ut denorum equorum iis commercium eſſet, educendique ex Italia poteſtas fieret, 43, 5. *Vid.* commercium.

curules equi, 24, 18. *i. e. circenſes, qui in votivis circenſibus adhiberentur. Sic Dukerus ad h. l. explicat.*

ERGASTULUM, 2, 23. ductum se ab creditore, non in servitutum, sed in ergastulum ac carnificinam esse.

ERGO, 25, 12. victoriæ, non valetudinis, ergo. *cf. cap. 7. it. 22, 38.* honoris ergo, 1, 18.
itaque ergo, 1, 25.

ERIGERE, 7, 29. ut in hanc magnitudinem, quæ vix sustinetur, erigi imperium posset.

erigendæ ex tam gravi casu reipublicæ, 6, 2.

agrarii se in spem legis erexerant, 3, 1.

multos—populos ad cupidinem novæ fortunæ erexerunt, 21, 19.

senfim ad montes succedit : inde, ubi satis subisse sese ratus est, erigit totam aciem, 1, 27.

dolonibus erectis, 36, 44. *i. e. sublati, ut ibidem dicitur.*

erigere agmen in adversum elivum, 9, 31. *cf. cap. 43.*

in colle—aciem erexit, 10, 26. *al. in collem.*

femitam angustam et arduam erectam ex oppido in arcem ostendisset, 9, 24.

quum plebs in sero erecta expectatione staret, 2, 54. *alias suspensa : sed illud lectius. Interdum tamen utrumque junctim dicitur v. c. 1, 25.* erecti suspensique.

erecta civitas in expectationem belli, 21, 20.

quum hæc exprobrando hosti Marcellus suorum militum animos erigeret, 23, 45.

ERIPERE, 23, 45. ubi ille meus miles est, qui erepto ex equo C. Flamini consuli caput abstulit ? *Locus obscurior.*

senatus—consulem—jussit—coloniam ex hostibus eripere, 41, 14. *cf. 5, 51. it. 8, 33.*

per amfraetus montis ignotos sequentibus se eripuit, 29, 32.

jure an injuria eripiendos esse reos, 2, 54. *i. e. legibus solvandos, periculo subtrahendos.*

EROGARE, 1, 20. unde in eos sumtus pecunia erogaretur.

argentumque pro eis debitum—tardius erogaretur, 22, 23.

ERRARE, 31, 12. scæda omnia et deformia, errantisque in alienos fœtus naturæ visa.

ERROR, 31, 33. parum gnarus (*Philippus*) quam partem petisset consul, alam equitum ad explorandum—misit. Idem error apud consulem erat. *i. q. ignorantia, inscientia.*

sequitur hunc errorem alius error, Curstone Papirius—an etc. 9, 15. *i. e. dubitatio, id quod e particulis ne et an intelligitur. cf. cap. 45.*

vestigia in omnes æque ferentia partes primo errorem faciebant. *it. 27, 47.* castra nihil aucta errorem faciebant.

per tortuosi aninis sinus flexusque errorem volvens haud multum processit, *ibid.*

et, mutando nunc vestem, nunc tegumenta capitis, errore etiam sese ab insidiis munierat, 22, 1. *i. e. fraude s. errore insidiantibus offuso.*

ERUMPERE, 7, 21. curæ privatæ erumpebant in publicis certaminibus. *cf. 36, 7.*

erumpentibus a porta—prælium commiserunt, 34, 26.

per hos, qui inordinati atque incompofiti obftrepunt portis, erumpamus, 22, 50.

rem ad ultimum feditionis erupturam, 2, 45.

quoties in obfidentes, quam inimice, eruperimus, 26, 13.

circa fe conglobatos erumpere jubet, 29, 33. *i. q. aggredi, adoriri. Ita et eruptio*, 38, 13. *de impetu facto dicitur. cf. 9, 37.*

ESCENDERE, 8, 33. ex curia in concionem itur: quo—magifter equitum quum efceendiffet, deduci eum de roftris Papirius in partem inferiorem iuffit.

confuli ad quadrigas mittendas efceendenti, 45, 1. *vid. Sueton. Ner. 22. Salmaf. ad Solin. p. 647.*

ufque ad nos contemptus Samnitium pervenit, fupra non efceudit, 7, 30.

ESSE, 9, 4. quum diu filentium fuiffet. *i. q. obtinuiffet.*

editum imperatoris erat, ipfum militaturum, qui ita non feciffet, 29, 1.

prætor in Hifpania fuerat, 41, 27. *i. e. forte ei provincia hæc exvenerat, quam non adiit.*

a quo (*dictatore*) provocatio non eft, 2, 29. *i. q. non conceditur, a quo provocare non licet.*

ut tot cladibus edocti, tandem deus et iufjurandum efle, crederent, 30, 37. *i. q. vim habere, validum efle.*

eft celefte numen! es, magne Jupiter! 8, 6.

fides ea eft, me vera loqui, 21, 13. *h. e. id fidem facit, probat, me v. l.*

funt, qui eo die magno prælio pugnatum auctores fint, 42, 66. *cf. 6, 20.*

quod quidem continens memoria fit, 5, 34. *pro continet.*

quidnam fe futurum eflet, 33, 27. *pro de fe ut nonnulli legi volunt. Illud ἀρχαίων; dicitur, ut apud Terentium fæpius.*

divi quoque in eo (*refponfo oraculi*) erant, 23, 11. *feil. nominati.*

quæ verbo objecta verbo negare fit, 42, 41. *ex more Græcorum dictum. Sic 44, 39. quanto facilius abire fuit pro licuit.*

famæ magnæ malle, quam bonæ, efle, 6, 11.

perbrevis ævi Karthaginem efle, 28, 35.

hominum, non cauffarum toti erant, 3, 36. *cf. 6, 14.*

rari ælitus *feil. decemviri* erant, 3, 36.

omnis fenatus Hannibalis erat, 21, 11.

plebs novarum rerum tota efle, 23, 14.

quia ea regio præfentis erat copiæ, non perpetuæ, 22, 15.

quod adeo toti plebis fuiffet (*confules*), 3, 59.

fuarum rerum efle, amiſſa publica, 3, 38.

efle legitimorum ſtipendiorum, 23, 25.

non efle modæſtæ populi Rom. id poſtulare, 6, 39.

ſi Claudiæ familiæ non fini, 6, 40.

cujus (*Æmilii*) tum faſces erant, 8, 12.

ita irritatis militum animis ſubdere ignem ac materiam ſeditioni, non efle ætatis, non prudentiæ ejus, 8, 32.

non efle poteſtatis tuæ, 31, 45.

ea civitatis Rhodiorum efſent, 37, 55. *h. e. ei parerent.*

qui Samnitium forent, 9, 42. *Opp. focii Samnitium.*

Dolopes numquam Ætolorum fuerant, Philippi erant, 38, 3.
quæ partis Ætolorum maluerant esse, 36, 42.

præter Capitolium atque arcem, omnia hæc hostium erant,
6, 40.

ut aut amicorum aut inimicorum Campani simus, 7, 30.

consulis morientis prope totus exercitus fuit, 22, 50. *i. e. fu-
vit ei, adhæsit, cum imitatus est.*

eorum hominum Attalus erat, 45, 19.

Alipheram — quod suorum fuisse finium satis probabant, re-
stituit, 28, 8.

pars altera regie adulationis erat, 42, 30.

qui fideles nobis focii, qui dubii suspensæque ex fortuna fidei
— viderentur, 44, 18.

quindecim oppida, hominum viginti millia esse dicebantur,
quæ se dediderant, 32, 29.

æquandæ libertatis hæc est, 3, 31. *i. e. valet, vim habet ad
æquandam libertatem. Forma Livio frequens. cf. 38, 50. vid.
Drakenborch. ad 5, 3.*

et concordiæ et libertatis æque minuendæ esse, 34, 54. *cf.
27, 9- 40, 29.*

quorum tutelæ ea loca essent, 1, 6.

ut contra eo violentior potestas tribunicia impediendo delectui
esset, 6, 31. *quamquam sunt qui legant delectu. Eadem variatio
est in forma dicendi: ære solvendo esse, 31, 13. quum et melius et
usitatus sit æri solvendo esse. Idem enim est, quod sufficere æri sol-
vendo. Similiter triumviri monetales rectius dicuntur, uti con-
venit inter viros doctos, æri stando feriundo quam ære s. f. Nam
hæc quidem forma antiquior est. Comparetur cum loco superiori,
10, 5. satis fretus esse etiam nunc tolerando certamini legatura
etc. cf. 30, 9.*

ut divites conferrent, qui oneri ferendo essent, 2, 9.

si ne aliquis plebeius ferendo magno honori, 4, 35. *cf. cap. 43.*
ne classi hostium prædæ ac præmio essent, 31, 28.

vel hic dies argumento erit, 39, 51.

quod etsi non jure fiat, tamen argumentum esse etc. 3, 55.
Sic et documento it. documentum esse. vid. Drakenb. ad 7, 6.

neutra res mihi nec gloriæ nec crimini sit, 40, 15. *it. curæ,
10, 25.—divisui, 1, 54.—honori, 4, 2.*

ut ad omnes conatus regis impedimento esset, 44, 46. *cf.
28, 43. 35, 38.*

quæ ne in potestatem quidem populi Rom. essent, 2, 14.

portus in potestatem Locrensiū esset, 24, 1.

ut, quæ in naves imposuissent, ab hostium tempestatisque vi
publico periculo essent, 23, 49.

cognitis mox, quæ nosci prius in rem esset, 44, 19.

prætores trahenda re esse, 24, 27. *Sic ære solvendo esse, ut
supra notavimus. Itaque non adjstipulor Dukero in trahenda r. e.
legenti.*

in oculis exemplum erat Fabius Valerio, 8, 35.

quæ in discrimine fuerunt, an ulla post hanc diem essent, *ibid.*

in pace esse, 23, 42. *it.* 5, 4. *cf.* 31, 29. *it.* 38, 33. *it.* in bello. civitatem in lætitia, victoria, supplicationibus, ac gratulationibus esse, 8, 33.

in invidia esse, 29, 37. *it.* in rixa, 40, 14.

quum, Publilium avocari ab spe capiendæ in dies urbis, haud e republica esset, 8, 23. *cf. cap.* 32. *ad quem locum vide Drakenborchium.*

ut, si vita longior contigisset, magni justique regis in eo indolem fuisse appareret, 35, 15. *pro futuram fuisse.*

ut, si antiqua civitatis fortuna esset, haud dubie arma extemplo capturi fuerint, 38, 31. *i. q. fuisset. cf. cap.* 43. qui sibi quum in pace essent, imperataque a prioribus consulibus fecissent, et eadem præstare obedienter M. Fulvio parati essent, bellum illatum questii etc.

et difficilior facta oppugnatio erat, 34, 29. *pro esset. Vid. quos laudat Arntzen. ad Plin. Pan. 8. it. Cel. Ruhnken. ad Velleii 2, 52.*

opus esse sibi domino ejus convento, ait; nunciaret, T. Manlium, L. filium esse, 7, 5. *pro adesse.*

esse, quod eosdem reficerent tribunos plebis, 6, 39.

hoc illud esse—quod æra militibus sint constituta, 5, 2.

quid esse aliud quam minari se proditurum patriam, 4, 2. *pro quid id esse aliud etc. cf. cap.* 4. *it.* 6, 40.

El, 2, 18. Valerium, spectatæ virtutis et consularem virum. *Sæpius enim et jungit diversos casus atque etiam diversas constructiones, veluti,* 36, 31. Quinætio occurrit; et, quum causas oppugnationis exponeret, castigatum leniter—dimittere exercitum iussit etc.

manus tollere undique multitudo, et se quisque paratum ad spondendum Icilio ostendere, 3, 46. et *h. l. pro id est accipi debet. vid. Drakenborch. ad h. l.*

reliquorum sui moris, et copia Græcorum artificum, 41, 20. *pro reliquorum spectaculorum Syriaci moris, hoc est, copia Græcorum artificum.*

sed et injuriæ dolor—et quia gravior—tum Servio occiso etc. 1, 40. *i. e. non solum—sed etiam—præterea.*

et sæpius omissum. *Vid. Drakenborch. ad 3, 68.*

et sæpius, inter duo substantiva, omissum. *e. g.* 32, 3. *Vide eundem ad 1, 59. it. Cel. Ruhnkenium ad Velleii 1, 4.*

res est præterea et immensi operis—et quæ ab exiguis profecta initiis—et legentium plerisque etc. *Præf. cf.* 6, 19. *ult. Contra, præsertim in formulis sollempnibus et omittitur v. c.* 1, 24. ut illa palam prima postrema—recitata sunt.

quum hostis alienigena in Italia esset, et Hannibal hostis, 26, 13. *pro et quidem.*

splendidiore nunc eos catena et multo graviore victos esse, 35, 38. *videtur et h. l. pro sed vel at positum, aut sic fortasse legendum. Sic* 1, 37. montes Sabini petebant, et pauci tenuere. *Item* 44, 26. ipse (*Perseus*) equos—donum principibus ferre, et parum auri, quod inter paucos divideret, multitudinem credens trahi spe posse. *vide B. Patrum ad Tacit. Mor. Germ. cap.* 3.

et Onesimum—in senatum introduxit, 44, 16. *pro tum vero.*

- quod et ita credebatur futurum, jam etiam volebat, 42, 15.
 sed, ut et numero etiam, non animis modo valeatis, 21, 54.
 quod et juniores non responderent, 43, 14.
 nani et, quia eundem et suæ potestatis, quem libertatis omnium, finem cernebant, Patrum auctoritati se dederant, 6, 19.
Utrumque et hoc loco haud dubie pro etiam dictum.
 quum pridie quam legati ad Tarquinius proficiscerentur, et cœnatum forte apud Vitellios esset, conjuratique ibi, remotis arbitris, multa—egissent: sermonem eorum ex servis unus excepit etc. 2, 5. *pro etiam. Quamquam languidum hoc esse, omninoque illud et tollendum videtur Cel. Schellero.*
 et quia—futurus erat, tum—facturus videbatur, 1, 40. *pro et—et vel tum—tum. vide Cel. Strothium ad 21, 36.*
ETIENIM sæpe Livio omittitur v. c. 1, 17. priusquam populus etc. *reddunt enim rationem hæc verba. Eadem ratio est et enim, quod post adeo, tantum, ita desiderari solet.*
ETIAM, 45, 38. quid etiam dicitis milites? aliquis est Romæ etc. *pro enim uti Gronovius legit, aut tandem.*
EVADERE, 10, 1. dum evadere (*e specu*) tendunt.
 quod e tanto periculo evasisset, 42, 18. *it.* periculo, 21, 33.
 raptim angustias evadit, 21, 32. *it.* 38, 2.
 qui terrores tamen eo evasere ut etc. 2, 42.
 inter præsidia ejus saltum ad Petram evasi, 45, 41. *cf.* 2, 65.
it. 7, 36.
 ut in muros evaderet miles, 2, 17. *it.* in moenia, 10, 17.
EVANESCERE, 2, 48. nimia gloria luxuriare et evanescere vividum quondam illud Kæsonis ingenium.
EVASTARE, 5, 5. agrum non coluit, et culta evastata sunt bello. *cf.* 37, 19.
 evastatum Samnium, 8, 37. *cf.* 10, 15. *it.* 28, 44. *vid. Drakenborch. ad 32, 33.*
EVEHERE, 1, 48. ut in collem Esquiliarium (*curru*) eveheretur.
 resolutis oris in anchoras evehuntur, 22, 19.
 ubi in altum evecti sunt, 21, 50. *cf.* 25, 27. *it.* 28, 30.
 incaute se evehentes Masinissa excipiebat, 29, 34. *pro evectos, i. e. prorumpentes.*
 spe vana evectus, 42, 62.
 inter dicendi contentionem inconsultius evectus projecit, 35, 31.
EVELLERE, 33, 5. juvenes connisi arborem unam evellebant: qua evulsa, portæ instar extemplo patebat, nec in promptu erat, quod obmolirentur.
EVENIRE, 7, 6. Genucio consuli ea provincia forte evenit. *Sic sapissime. Etiam simpliciter evenire dicuntur provinciæ v. c. 9, 41. it.* 26, 1. legiones urbanæ, 23, 25. *Vid.* obvenire: *it.* obtingere, si cetera prospera evenissent, 21, 21. *it.* prosperi quidquam, 29, 18.—prosperare, 9, 19.
EVENTUS, 28, 6. ad spem eventus respondit.
 sensit ergo eventus virtutis enisæ opem, 6, 24.
 tanto magis intentum in universum eventum belli curæ an: sunt, 32, 5.

pari—periculo gloriæque eventu, 9, 40.

in eventu ejus urbis, 36, 9. pro *in eventu obsidionis ejus urbis*.

quinam eventus Romanis rebus, si cum Alexandro foret bel-
latum, futurus fuerit, 9, 17.

duorum militum eventus, 7, 26. *in altero mortem denotat, in
altero victoriam.*

Decii eventus, 10, 29.

vulgus aliud armatorum, velut delegata primoribus pugna,
eventum suum in aliena virtute ponit, 7, 8.

impiorum fratrum eventus, 45, 19. *it. exitus Persei cap. eod.*

EVERGERE, 44, 33. quia (*montes*) nullos apertos evergerent
rivos.

EVERTERE, 6, 14. se militantem, se restituentem everfos penates
—chrum fœnore esse.

veniam civitati petebant, civium temeritate his jam ante
eversæ, 30, 16. *i. e. ita fractæ, ut propemodum eversa videretur.*

exercitus, multa ante parta decora aut cumulaturi eo die, aut
eversuri, 30, 32.

EVIDENS numen—rebus affuit Romanis, 5, 51.

rem evidentem pro dubia querendam, 39, 34. *cf. 44, 41.*

EVIDENTER, 42, 29. Cotys Thrax, Odrysarum rex, evidenter
Macedonum partis erat.

EVINCERE, 10, 17. evicit omnia affuetus prædæ miles.

evicit misratio superbiam, 9, 6.

evicerunt (*Patres*) ut Camillus crearetur, 5, 26.

evincuntque instando, ut litteræ sibi ad Tarquinius darentur,

2, 4.

in hanc sententiam ut discederetur, juniores Patrum evince-
bant, 3, 41. *Similiter Græcis μάχεσθαι de omni contentione animi
ac vehementiore studio dicitur.*

EVOCARE, 1, 55. unumque eum deorum non evocatum sacratis
sibi finibus.

alios (*deos*) votis ex urbe sua evocatos, 5, 21.

multitudine opificum ad spem prædæ evocata, 4, 9. *cf. 8, 3.*

it. 23, 43.

evocati litteris imperatoris, 45, 31. *it. edicto, ibid. Illi oppo-
nuntur illis, quos præsentibus evocabant (legati), ibid.*

Perseus evocato Evandro judicium subeundi nullo pacto auctor
esse, 45, 5. pro *sevocato*; atque ita etiam Drakenborchius conjicit
legendum esse.

tanti regis ac ducis mentio (*Alexander M.*) quibus sæpe tacitis
cogitationibus volutavit animum, eas evocat in medium, 9, 17.

EVOLVERE, 44, 8. in mare evolvendo terram. (*de furvio*)

incubantes publicis thetauris ex præda clandestina evolvas,
6, 15. *i. q. vi dejicias. Ita fere apud Tacitum Annal. 13, 15.
dicitur; evolutum eum sede patria rebusque summis.*

anguis immanis concubitu conceptum (*Alexandrum M.*) et in
cubiculo matris ejus persæpe visum prodigii ejus speciem, inter-
ventuque hominum evolutam, atque ex oculis elapsam, 26, 19.

EVULGARE, 9, 46. civile jus, repositum in penetralibus pontifi-
cum, evulgavit.

EX, 4, 2. alia ex aliis iniquiora postulando.—bella ex bellis ferere, 21, 10.

alia ex eis edita etiam in vulgus, 6, 1. *i. q. præter ea.*

ex ante conveſto, 4, 22. *it. ante præparato*, 26, 20.

ex ante diem quintum idus Octobres cum eo die in quinque dies, 45, 2.

ſi ex nullius injuria quidquam ei datum vellet populus Rom.

45, 44. *i. q. cum nullius injuria.*

ex India elephantibus, 35, 32. *h. e. Indici.*

ſidum e ſervis vocat, 30, 15.

ex injuria inſaniens exercitus, 7, 39. *i. e. propter acceptam injuriam. cf. 9, 24.*

agro ex hoſtibus capto, 3, 68.

ex hoſtibus eripere, 41, 14.

EXACERBARE, 8, 33. inſeſius Papirium exarſurum, agitatam contentione ipſa exacerbatumque.

EXACTORES regum Junii Valeriique, 9, 17.

EXÆDIFICARE, 30, 1. ut Genuam—a Magone dirutam exædificaret. *cf. cap. 3. it. 1, 56.*

EXÆQUARE, 23, 35. vetus miles tironi, liber voloni ſeſe exæquari ſineret. *it. 45, 38.*

EXÆQUATIO, 34, 4. hanc—ipſam exæquationem non fero, illa locuples.

EXAMEN, 42, 10. locuſtarum tantæ nubes a mari vento repente in Apuliam illatæ ſunt, ut examinibus ſuis agros late operirent.

EXANIMARE, 7, 36. torpidos ſomno inſuper pavore exanimat.

EXANIMIS, 8, 39. corpus Brutuli exanime. *it. 25, 26. jace-
rentque ſtrata exanima corpora. His confirmatur, quod vulgo
dicunt, eum dici exanimem, qui ſit vere mortuus; præſertim quum
Livius vocabulum ſemianimis uſurpare ſoleat; vid. 3, 13. pugno
iſtum a Kæſone cecidiſſe ſemianimem. cf. 9, 16. Differt ab
exanimatus, auctore Servio, quod idem ſit cum timens, pavens.
Enimvero ipſe ille Servii Virgilius Æneid. 4, 672. Audiit exanimis,
inquit, trepidoque exterrita curſu, Unguibus ora ſoror ſædans etc.*

EXARDERE et EXARDESCERE, 10, 23. exardet altercatio in contentionem animorum.

novum atque atrox prælium ex tam ſegni repente exarſit, 27, 2.

adeo exarſerant animis, 3, 30.

plebes ad id maxime indignatione exarſit, 4, 6. *cf. 8, 33.*

EXASPERARE, 38, 17. duratos eos tot malis exaſperatoſque ex-
cepit terra.

exaſperavit animos ferocia animi Harpali, 42, 14. *cf. 28, 25.*

exaſperati Ligures, 42, 26. *i. e. ad iram vindictamque incitati.*

EXAUCTORARE, 8, 34. immemores ſacramenti, licentia ſola ſe,
ubi velint, exauſtorent. *cf. 29, 1.*

omnes milites exauſtorati domum dimitterentur, 32, 1.

exauſtoratus (exercitus) morte ducis, 25, 20.

EXAUDIRE, 5, 52. propter cœleſtem vocem exauditam. *pro ſim-
plici auditam. cf. cap. 50. ubi eſt audita.*

non tam perpetuæ orationes, quam altercatio, exaudiebantur,
8, 33. *cf. cap. 39. it. 10, 40. vid. Drakenborch. ad 3, 56.*

- ploratus mulierum non ex privatis solum domibus exaudiebantur, 26, 9. *cf. cap. 13.*
- EXAUGURARE sana facellaque statuit, 1, 55. *i. e. religione liberare augurato.*
- EXCEDERE, 2, 37. ut urbem excederent Volsci. *cf. 23, 1. it. 24, 3. ubi libri optimi, Gronovio teste, Crotonem exhibent.*
curiam excessit, 45, 20.
præsidio excessere, 22, 17.
non—Publicorum vetustum familiae nostræ cognomen memoria excessit, 7, 32.
excedere paululum ad enarrandum, 29, 29. *i. q. digredi, digressionem facere.*
ad Patres etiam et ad publicam querimoniam excessit res, 25, 1. *i. e. initium fuit publice quoque de ea conquerendi.*
quum libertas non ultra vitem excessisset, 3, 41.
quo ultra iram—ejus excessuram fuisse quam ut etc. 8, 33. *Vid. procedere.*
ne in altercationem excederet res, 33, 35.
excedit pugna in annum sequentem, 21, 15. *h. e. eo demum anno facta est. it. 30, 26. insequentia excedunt in eum annum, quo etc. i. e. facta sunt sub initium ejus anni.*
- EXCELSUS, 1, 34. excelsa et alta sperare.
- EXCERNERE, 28, 39. ex captorum numero excretos Saguntinos in patriam remisit. *Vid. Drakenborch. ad h. l.*
omnem forenses turbam excretam in quatuor tribus concecit, 9, 46.
- EXCERPERE, 24, 18. nomina omnium ex juniorum tabulis excerpserunt. *i. e. expunserunt, deleverunt.*
- EXCETRA, 39, 11. Hiipalæ concubitu carere eum decem noctes non posse, illius excetræ delinimentis et venæ ambuatum. *Proprie idem est, quod hydra, eoque continuata allegoria spectat.*
- EXCIDERE, 21, 42. ut cuiusque fors exciderat. *Vid. Drakenborch. ad h. l.*
quod primum sorte nomen excidit, 23, 3. *i. q. exiit, ductum est.*
- EXCIDERE, 9, 16. excide radicem hanc—incommodam ambulantes.
ut senatum ad excidendum Antium hortaretur, 6, 9.
- EXCIDIUM, 9, 45. movet plerisque vastatio futura agrorum, ac deinceps cum levibus prædiis urbium reliquarum excidia.
- EXCIERE, 7, 11. ne nimis mirum magnumque censerent, tumultum exciere in hostium portis.
- EXCIPERE, 41, 11. animum,—multorum dierum opere exceptum novo alveo avertit.
ipse hasta innisus se in pedes excepit, 4, 19. *Oppsf. subjicere se in equum.*
hostibus deditos omnem iram hostium nostris capitibus excipientes, 9, 8.
Fabius—bellum ad Sutrium excepit, 9, 33. *i. e. suscepit, accepit. vide B. Patrum ad Sueton. Jul. 73.*

motis Patribus alter consul—Fulvii caussam excepit, 38, 43.

legem—quum ab tribunis parari consules, unius ex collegio prodicione, excepissent, 4, 30.

ni ex subsidiiis teritiadecima legio, in primam aciem inducta, proelium dubium excepisset, 30, 18.

integri pugnam excipiunt, 38, 22. *quum quidem in locum repulforum succedunt.*

exceptus clamor ab aliis, 24, 31. *i. q. repetitus, continuatus.*

assensu populi excepta vox consulis, 8, 6.

ad has excipiendas voces speculator ex convivis Persei missus, quum incautior obversaretur, exceptus a juvenibus forte tricinio egressis male mulcatur, 40, 7.

servitute excepti, 33, 23. *i. q. liberati, exempti.*

hostium magna vis excipiebatur: nec jam egredi extra munimenta castellorum audebant, 34, 13. *i. e. intercipiebantur. cf. 9, 31. it. 10, 20.*

Lacetanos auxilium finitimis ferentes nocte, haud procul jam urbe, quum intrare vellent, excepit insidiis, 21, 61.

perinde ac si omnes candidati essent, cuncta experientes, non homines modo, sed deos etiam excipiebant; in religionem vertentes comitia biennio habita, 5, 14. *Videtur idem esse quod agredi et quasi venari. Nam Græci quidem ὀρνέω sic dicunt.*

inopia—eum—major in dies excipiebat, 21, 48. *cf. 23, 18.*

Villum, in Macedoniam quum venisset, atrox seditio militum—excepit, 32, 3.

EXCIRE, 1, 18. quæ fama in Sabinos, aut quo linguæ commercio quemquam ad cupiditatem discendi (*Pythagoras*) excivisset. *i. e. excitasset et ad se allexisset.*

homines, qui sequi possent, sedibus excibat, 32, 13.

omne Hernicum nomen, omnis militaris ætas excitur, 7, 7.

principibus coloniae Romanæ excitis, 3, 4. *i. q. accitis.*

indignitas rei, magis quam periculum, consulem alterum ab urbe excivit, 3, 2.

nunciata ea clades Romanam majorem, quam res erat, terrorem excivit, 10, 4.

dii prope ipsi exciti sedibus suis, 31, 14.

EXCITARE, 38, 3. materia ad aggeres excitandos et cetera opera. per unam (*portam*) præsidium Romanum clamore excitatum irrumpit, 9, 24.

consul Romanus, ut rem excitaret, equitum paucas turmas extra ordinem immisit, 10, 36. *i. e. ut res ad prælium veniret.*

EXCITATOR crebriorque (*clamor*) ab hoste sublati, 4, 37.

EXCLAMARE, 4, 38. magna voce exclamasset, ut equites ex equis desilirent. *cf. cap. 33.*

EXCLUDERE, 10, 23. ex parte ædium, quod satis esset loci modico facello, exclusit. *i. e. secrevit.*

brachio objecto, flumine eos exclusit, 22, 52. *i. e. fluminis copiam, usum, iis ademit.*

urbs contra exclusa maritimis com meatibus, 25, 11.

EXCURRERE, 1, 15. belli Fidenatis contagione irritati Veientium

animi—in fines Romanos excucurrerunt. *Haud dubie ἀναπόλυστος oratio.*

excurrentibus in publicum pavidis, 9, 24. *i. e. festinanter domo prodeuntibus.*

ab intimo sinu peninsula excurrit, 26, 42.

excurrente in altum, velut promontorio, Attica terra, 36, 15. *alias: praecurrere, extendi. cf. 44, 11.*

EXCURSIO, 10, 1. ex spelunca quadam excursiones armatorum in agros fieri. *cf. 37, 18.*

per excursiones ab stationibus—multa levia commissā praelia sunt, 32, 10.

tumultuosae excursiones, 30, 8.

EXCUSARE, 26, 22. oculorum valetudinem excusavit. *i. e. rogavit, ut nulla eam ob causam ratio sui in comitiis haberetur.*

Atilium aetatem excusantem Romam miserunt, 22, 40. *cf. 23, 8.*

quom excusaretur, solum vertisse exsilii causā, 3, 13.

EXEDERE, 37, 27. exesae fluctibus rupes.

EXEMPLUM *Præfat.* documenta omnis exempli.

exemplaque hæc pro documentis habenda, 25, 33.

lacus Trasimenus et Cannæ tristia ad recordationem exempla, sed ad præcavendum simile utili documento sunt, 24, 8.

in oculis exemplum erat Fabius Valerio legato, 8, 35.

vir exempli recti, 3, 44.

formant se homines in regis, velut unici exempli, mores, 1, 21.

exemplum in rem aliquam, 27, 6.

exemplo in perpetuum victa tribunicia potestas, 2, 44.

peffimo exemplo publico, 4, 4.

in alienæ sortis exemplo, 21, 43.

exemplo haud salubres sententiæ, 2, 30.

exemplo eorum clades fuit, 9, 45.

exemplum arcendis sceleribus, 2, 5.

huic vestro exemplo quantum debeatis, 37, 54. *i. e. constantia vestra.*

virtutis exemplum expressam ad effigiem vobis reddam, 26, 41. *Hic est exemplum an Original, quod dicunt. Sed sic videtur legendum: virtutis effigiem expressam ad exemplum etc. uti præclare vidit Cel. Ruhnkenius ad Rutilium Lupum de Figuris, p. 108.*

magna exempla, ut alios reges claros ducesque omittam, casuum humanorum, 9, 17.

nobilia maxime sortis mortalium exempla spectemur, 45, 41.

omnia exempla belli edita in se, 38, 43. *i. e. genera malorum bellicorum, inconvalescentium etc.*

deditis in fidem populi Rom. omni ultimæ crudelitatis exemplo laceratos ac deletos esse, 42, 8.

EXERCERE, 28, 27. non, quo verba potius, quam res, exercuerim. *vid. Gronov. Obs. 2, 3.*

ad id maxime animum exercuerat, 35, 28.

inonumentum navalis pugnae eo die, quo pugnatum est, quot-

annis sollempni certamine navium, in flumine oppidi medio exercetur, 10, 2.

in minime pertinaci genere pugnæ sic fortuna exercuit opes, 9, 22.

nunc bello exercentes, nunc in pace miscentes ritus suos, 45, 30.

foedeque in captis exercuere victoriam, 6, 22. *it. similtates*, 39, 5. *it. inimicitias*, *ibid.*

promulgata lex exercuit civitatem, 3, 14.

vestigal exercentibus dimidium ejus impositum, quod pependissent regi, 45, 29. *Ilic exercentes simpliciter pro metalla exercentibus dicuntur.*

EXERCITATUS bello, 27, 44. *cf.* 36, 17.

asperius paullo iter in Thracia, et exercitatio hostis, 39, 1.

EXERCITIUM, 44, 9. ex parte elegantioris exercitii, quam militaris artis, propiorque gladiatorum armorum usum.

EXERCITIUS prætes provinciæ, 23, 48.

exercitus iustus consularis, 10, 25. *cf.* 9, 43.

pars exercitus cum omni equitatu, 30, 36. *it.* 40, 52. *Quemadmodum autem in his locis exercitus pedites significat; ita alibi v. c.* 29, 22. *it.* 32, 21. *classi oppositus denotat exercitum terrestrem.*

exercitus navalis, 42, 56. *alibi distinguitur exercitus a classe v. c.* 26, 42. *vide supra in v. classis.*

exercitus integer intactusque, 10, 14.

prelium fuit, quale inter fidentes sibimet ambo exercitus, veteris perpetuæque alterum gloriæ, alterum nuper nova victoria elatum, 3, 62.

propter quam duo exercitus Aventinum infedistis, 9, 34.

Fulvium Quiritium Romanorum exercitum, honeste genitos, liberaliter educatos, servilibus vitiis imbuissæ, 26, 2.

de exercitu Marcelli, qui eorum ex fuga Cannensi essent, 23, 25.

ita pedestri exercitu ornato distributoque, equitum ex primoribus civitatis duodecim scripsit centurias, 1, 43. *de populo exercitus h. l. capiendus, qui stipendia facere debet. Sermo enim est de censu. cf.* 39, 15. *ubi etiam exercitus de comitiis centuriatis dicitur: nisi quum—comitiorum causa exercitus eductus esset. Vid. Gronov. Obj.* 1, 1.

cum ingenti clientium exercitu, 3, 14.

EXHAURIRE, 31, 38. quum paucis diebus hostes, exhausto circa omni agro, ad ultimum inopiæ venturos sciret.

exhaustis testis ignem iniecit, 10, 44.

urbium opes exhaurire, 34, 13.

multis terra marique exhaustis laboribus, 26, 31.

EXHORRESCERE, 8, 35. ni tristia edicta (*dictatoris*) exhorruisset. *paullo ante: trux dictatoris ira.*

EXIGERE domo, 39, 11. *it.* e campo, 3, 61.

cerva—e montibus exacta, 10, 27.

elephantos igni e castris exactos, 26, 6.

medio inter duas acies campo exiguntur quadrigæ, 37, 41.

i. e. abiguntur.

exigere fructus agrorum, 34, 9. *i. e. vendere.*

— iusjurandum, 38, 39. *Gr. λαβὴν ὄρκου.*

— facta testā acriter et cum summa fide, 29, 37.

ædilibus, velut publicum exigentibus opus, 6, 4.

nolite ad vestras leges et instituta exigere ea, quæ Lacedæmone fiunt, 34, 31.

difficile ad fidem est—quot pugnaverint ceciderintve, exacto affirmare numero, 3, 5.

multatitia pecunia, quam exegerunt pecuariis damnatis, 10, 23.

binæ tunicæ in militem exactæ, 9, 41.

hæc exigentes prius turba fugientium civium, deinde hostes oppressere, 22, 49. *h. e. agentes sermone, colloquentes. (ἡγρυῖσθαι)*

EXIGUUS, 7, 4. si quid exiguum in eo (*ingenio*) naturalis vigoris sit.

exiguum spatii vallum a vallo aberat, 22, 24.

EXIMERE, 1, 50. quia ea res exemisset illum diem *scil. rei agendæ aut perficiendæ, ut nihil confici posset.*

adventus Marcii—moram certaminis hosti exemit, 9, 43.

biennio exempto, 9, 44. *scil. seriei annalium.*

eximere religionem, 4, 31. *simpliciter pro animis religionem eximere.*

non noxæ eximitur Fabius, 8, 35.

quod Saguntini restituerint, civesque Saguntinos servitio *ex-*emerint, 28, 39.

Dædala et quædam alia parva castella obsidione *ex-*emerunt, 37, 22. *cf. 6, 24. it. 9, 21.*

ut se reum—crimine *ex-*imerent, 6, 24.

ut Syracusas oppressas ab Karthaginensibus in libertatem *ex-*imerent, 31, 29.

EXIMIE legatis eorum pollicitus erat, 42, 29.

EXIMIUS, 7, 37. et præter militaria alia dona, aurea corona eum et centum bubus, eximioque uno albo opimo auratis cornibus donat. *Sacrificale verbum, ut et egregius.*

tu unus eximius es, in quo hoc præcipuum ac singulare valeat, 9, 34. *i. q. eximius.*

quanta eximia celeritate poterat, 42, 15.

uni invideret, eximio simul honoribus atque virtutibus, 6, 11.

EXINANIRE, 5, 20. exhaustis atque exinanitis tributo tot annorum succurri.

EXIRE, 9, 34. te, nec quod dies exit censuræ, nec, quod collega magistratu abiit, nec lex, nec pudor coercet. *Vid. Drakenborch. ad 7, 38.*

quod tardius ab urbe exisset, 10, 37.

consul in aciem exhibat, 35, 4.

an jam memoria exisse, 6, 37.

EXISTIMATIO, 4, 41. non militis de imperatore existimationem esse. *i. e. iudicium.*

existimatio communis omnibus est, 4, 20. *cf. 23, 47.*

EXITIABILIS tyrannus, 29, 17.

exitiale bellum, 30, 7. *vid. Intt. ad 27, 23.*

- EXITIALIS, 40, 54. qui Romam legati fuerant, litterasque exitiales Demetrio sub nomine Flaminii adtulerant.
- EXITUS, 9, 37. ad portarum exitus.
 quum exitus haud in facili essent, 3, 8.
 feræ spei exitum exspectare, 5, 6.
 an exitum Cassii Mæliique exspectem? 6, 18. *in partem deteriorum dictum. vid. Intt. ad 5, 27.*
 exitu rei imposito, 43, 17. *it.* 33, 41. ut nullus exitus imponeretur sermonibus.
 disceptatio sine exitu fuit, 32, 40. *alias: sine effectu.*
 jam æstas in exitu erat, 27, 4.
 qui Veientium exitum, quam Capenatium pacem mallent, 5, 27. *i. q. exitium. Vid. eventus.*
- EXLEX, 9, 34. te unum exlegem esse.
- EXOLESCERE, 2, 52. quum—patris—favor haudum exolevisset.
- EXOLETUS, 2, 35. in exoleto jam vetustate odio.
 res aut nova, aut, vetustate exemplorum, memoriæ jam exoletæ, 37, 1.
- EXONERARE, 10, 21. parte curæ exonerarunt senatum—consulis litteræ.
 liberata atque exonerata fide mea, 42, 13.
 exonerata plebs, 10, 6. *scil. coloniis deducitis.*
 exonerare, prægravante turba regnum cupiens, 5, 34.
 quæ legatio peropportuna visa ad multitudinem inconditam ac tumultuosam exonerandam ducesque ejus ablegandos, 24, 29. *Per hypallagen dictum. Sic Virgilius Æn. 8, 180. onerantque canistris Dona laboratæ Cereris. Cf. Senec. consol. ad Helviam 6.*
- EXORDIRI, 2, 56. ipse in accusationem Appii, familiæque superbissimæ ac crudelissimæ in plebem Rom. exorsus, quum etc. longiorem exorsis orationem (*legatis*), 32, 37.
- EXORDIUM, 1, 38. cujus exordium operis Sabino bello turbatum erat. (*de muro*)
- EXORIRI, 9, 29. belli fama exorta.
 ibi ingens hostium exercitus itinera occultus infederat, et—repente exortus—invadit, 9, 31. *cf. 27, 27.*
 tot bella repente alia ex aliis locis exorta, 31, 40.
- EXORTUS, 21, 30. quum ab occasu solis ad exortus intenderent iter.
- EXPEDIRE comitia, 4, 55. delectum, *ibid.* naves, 42, 27. comitatus, 9, 17. exercitum, 6, 3. *scil. sarcinis depositis.*
 prælio sese expediebat (*agmen*), 21, 46. *it.* ad prælium, 2, 55.
 nostrum exercitum eadem, quæ impederat, fortuna expediret, 9, 9.
 vicarium tibi (*militi futuro*) expediam, 29, 1.
 quia—expediebat simulare, 9, 14.
 appellati tribuni medio decreto jus auxilii sui expediunt: in vincula conjici vetant etc. 3, 13.
- EXPEDITIO, 28, 32. quod ad expeditionem attineat, quæ instet, immemorem esse rerum suarum gestarum, qui id bellum ducat. *Contra, pro justo prælio dicitur, 27, 27.*

- datur negotium militibus, quos miserant expeditionis ejus comites, ut eum opportuno adorti loco interficerent, 3, 43.
- EXPEDITUS, 9, 31. expeditæ legiones. *paullo post*: sarcinas in medium conferunt.
- EXPELLERE, 41, 3. ab littore naves in altum expellunt.
avidosque cædis milites e castris hostium imperio ac minis expulissent, 9, 14.
- EXPERIMENTUM, 42, 17. primus ipse veneni experimentum.
- EXPERIRI, 1, 36. in augurio rem expertus.
itaque, fervorum modo præter spem manumissorum, licentiam vocis et linguæ experiri, 39, 26.
susplicari de præterito quam re ipsa experiri est melius, 3, 19.
experti a Gallica clade, 9, 41.
quas (*insidias*) feliciter experti erant, 10, 4.
servitudinis indignitatibusque homines expertos adversus notum malum irritatos esse, 24, 22. *vid. Drakenborch. ad 40, 8.*
ulli viro acri experientique animus esset, 6, 34. pro *experto*.
toties cum ipso Quintio disceptando satis expertum esse, 35, 45.
belli artes inter se—expertas conferebant, 21, 1.
- EXPERTS regiæ prædæ, 45, 34.
ne quis experts sceleris esset, 2, 6. *it. certaminis*, 4, 9.
- EXPETERE, 1, 22. regem Romanum deos facere testes, uter prius populus res repetentes legatos aspernatus dimiserit, ut in eum omnes expetant hujusce clades belli: *i. e. immittant. it. cap. seq. in omne nomen Albanum expetiturum poenas ob bellum impium. Atque etiam simpliciter expetere poenas dixit Livius*, 6, 29. adeste, dii testes foederis, et expetite poenas, debitas simul vobis violatis, nobisque per vestrum numen deceptis.
- EXPIARE piaculo, 37, 45. *cf. 28, 27.*
expiatæ religiones, 31, 13.
ut tamen expiantur legatorum injuriæ regisque cædes, 1, 14.
Hæc est civilis expiatio, quæ fiebat fœdere ad compensandas injurias pertinebat. cf. 9, 1. ubi est fœderis expiatio. cf. cap. 15.
- EXPILARE, 31, 12. quæstionem de expilatis thesauris haberi etc.
- EXPLANARE, 25, 12. ad id carmen explanandum (*erat enim perplexius scripturæ genere, ut paullo ante dictum erat*) diem unum sumserunt.
- EXPLERE, 2, 1. ad trecentorum (*Patrum*) summam explevit.
antea trina loca cum contentione summa explere solitos, 5, 2. (*de tribunis militum consulari potestate*).
Fulvius consul unus creatur, quum ceteri centurias non expleissent, 37, 47. *i. e. non justum numerum centuriarum in suffragiis tulissent, h. e. dimidio majorem. cf. 3, 64.*
legiones—eodem supplemento explevit, 1, 30.
quid est tandem domi, unde ea (*damna*) expleatis? 3, 68.
parentum etiam patriæque expleat desiderium, 1, 9.
factis simul distisque odium explet, 4, 32.
- EXPLICARE, 2, 59. quum maxime agmen e castris explicaretur. *cf. 10, 20. it. 42, 66.*
satis explicatis ordinibus, 3, 60. *it. de acie*, 4, 27. 7, 23. 40, 25. 44, 4.

- in aggere murisque explicat copias, 4, 21.
- EXPLORARE** consilia, 9, 23.
 per legatos identidem omnia explorabantur, 35, 23.
 ad liquidum explorare veritatem, 35, 8.
 explorato circa, 31, 2. *absolute dictum. it. ire*, 23, 43. *it. procedere*, 38, 18. *it. sequi*, 27, 2.
- EXPONERE** commeatus, 26, 9. *i. e. ex urbibus destinatum in locum deportare ad usum iter facientium.*
 exponere copias e navibus, 32, 17.
 dum expono exercitum in Africa, 28, 44. *Contra* exponere in terram dixit Livius, 34, 8.
 nec expositum (*locum*) nimia propinquitate ad pericula classium externarum, 5, 54.
 libertatem expositam ad injurias Masinissæ, 42, 23.
 exposito, quid pararet, 44, 35.
- EXPOSCERE**, 1, 16. pacem precibus exposcunt, uti volens propitius suam semper sospitet progeniem.
 pacis deum exposcendæ causâ, 7, 2.
 finem pesti exposcunt, 3, 7.
 quod deos immortales inter nuncupanda vota exposcisci, 7, 40.
 opem ab ducibus exposcunt, 9, 2. *cf.* 22, 43. *ubi est de militibus exposcere stipendium.*
- EXPOSTULARE**, 22, 33. missi—et alii (*legati*) in Ligures ad expostulandum, quod Pœnum opibus auxiliisque suis juvissent.
- EXPOSTULATIO**, 42, 42. quæ vix querela et expostulatione dignæ sint. *cf.* 35, 17.
- EXPRIMERE**, 3, 28. ut exprimatur tandem confessio, subactam domitamque esse gentem etc. *Vid.* exemplum.
 quibus expressum invitis existimabatur, ut—Romanis adjungerentur, 42, 46. *cf. cap. sq.*
- EXPROBRARE**, 23, 45. quum, hæc exprobrando hosti, Marcellus suorum militum animos erigeret. *cf.* 9, 6.
- EXPROBRATIO**, 23, 35. ne qua exprobratio cuiquam (*scil. facta*) veteris fortunæ discordiam inter ordines fereret.
- EXPUGNARE**, 1, 59. Brutum ad expugnandum regnum vocantem. *i. e. ejiciendos reges.*
 ferax expugnato decore muliebri, 1, 58.
 summa vi expugnatum esse, ut—tribuni crearentur, 4, 35.
 expugnare foenus, 6, 18. *i. q. facere ut fœnore liberentur* etc.
 ipsas expugnare quæstiones omni ope annisi sunt, 9, 26. *i. e. impedire, quo minus fierent.*
 quid enim, si hoc expugnaverint, non tentabunt? 34, 2.
 Philippum et Nabin expugnatos: se tertium peti, 37, 25. *i. q. devictos.*
- EXPUGNATOR**, 6, 22. ibi eum expugnatores coloniæ—fidentes militum numero—opperiebantur.
- EXQUIRERE**, 24, 9. ne quis aut in exemplum exquireret (*i. e. ad quod tamquam exemplum rei provocaret*) aut suspectum cupiditatis imperii consulem haberet.
- EXSÆVIRE**, 30, 39. dum reliquum tempestatibus exsæviret. *Similiter Virgilius Æn.* 4, 52. *dum pelago desæviret hiems.*

EXSANGUIS, 29, 9. ipsum—hostiliter lacerant, et prope exsanguem—relinquunt. *cf. cap. 18. it. 32, 3.*

ipse prope exsanguis, quum semianimi regio comitatu domum se reciperet—interficitur, 1, 48. *cf. cap. 41. it. 4, 19, 23, 15.*

EXSCENSIO, 8, 17. qui duo populi adversus regem, exscensionem a Pesto facientem, signis collatis pugnaverunt. *i. e. e navi descendente. Eodem modo exscendere dicitur. vid. Gronov. ad 8, 17. cf. 27, 5, 28, 8, 29, 28, 44, 10.*

EXSCINDERE, 28, 44. an tuos (*fines*) uri, exscindi videas. *it. de urbibus, 44, 27.*

EXSECRABILIS fortuna, 26, 34. odium, 9, 26. *cf. 26, 13, 27, 17. it. carmen, 31, 17. i. e. formula devotionis. it. dies exsecrabilis, 22, 30.*

EXSECRARI, 5, 11. qui illo die non caput, domum, fortunamque Virginii—sit exsecratus detestatusque etc.

deos hominesque accusantem (*Hannibalem*) in se quoque ac suum ipsius caput exsecratum, 30, 20. *cf. 9, 5. it. 10, 28. ult.*

EXSECRATIO, 10, 38. jurare cogebatur diro quodam carmine in execrationem capitis, familiaeque et stirpis composito. *Paullo post: detestatio. Item cap. 39. jurisjurandi adversus sœdera suscepti execrationes horrens.*

diram execrationem in populares, obtestationem, quam sanctissimam potuerunt, adversus hospites, composuerunt, 26, 25. *cf. 28, 22. it. infra in v. obtestatio.*

EXSEQUI, 1, 59. ne—Tarquinium—ferro, igni, quacumque dehinc vi possim, exsecuturum. *i. q. persecuturum, ulturum.*

his publici privatiue doloris exsequendi jus potestatemque ex duobus noxiis capitibus datam ab se, 5, 11.

deorum hominumque simul violata jura exsequemur, 3, 25.

exsequentes quærendo a consule legati, 9, 16. *it. sciscitando, 25, 29.*

quum filius alique principes percunctando exsequerentur, 9, 3.

exsequendo subtiliter numerum, 3, 5.

nec sibi rem exsequi tam atrocem per consules superiorum annorum licuisse, 3, 13. *i. q. judicio persequi.*

formulam juris exsequendi constituendam esse, 39, 26.

EXSIGNARE, 1, 20. eique sacra omnia exscripta exsignataque attribuit.

EXSILIUM, 3, 10. exsilio et relegatione civium ulciscentes tribunos. quid est aliud, quam exsiliium intra eadem mœnia, quam relegationem pati? 4, 4.

relegatus in exsiliium, 25, 6.

exsiliî causa solum verterunt, 3, 58.

exsiliumque ac fugam nobis ex eo loco conscisceremus, 5, 53. revocatus de exsilio, 5, 46.

EXSISTERE, 2, 32. si quod—bellum existat. *i. e. subito oriatur.*

qui, signo dato, simul omnes e latebris exsisterent, 25, 21.

dictis captivorum fides exstitit, 10, 34. *al. constitit.*

ne quis tam dementis imperii conscius exsisteret, 44, 10.

si existat hodie ab inferis Lycurgus, 39, 37.

qua induceretur aratrum sub existentibus glebis pisces emer-
fisse, 42, 2. *Sic etiam Plinius 17, 15. Sed idem alibi exstare de
hac re dixit. Itaque Dukero placet exstantibus. Sed vide Cluv.
Ciceron. in v. exsistere. Exsistentes glebæ sunt erigentes se sublato
aratri et eminentes. Ceterum vivunt sub terra pisces, fossiles dicti.
vid. Dausqu. de terra et aqua cap. 9. p. 185. sq.*

EXSOLVERE nodum erroris, 40, 55.

fidemque publicam impendio privato exsolvit, 22, 23. *cf.* 3, 19.
exsolvamus religione populum, si qua obligavimus, 9, 8. *cf.*
29, 18.

nullam scelere religionem exsolvi, 2, 32.

exsoluti religione animi, 8, 9.

citati nimis callidi exsolvendi jurisjurandi interpretes, 24, 18.

et paullo post: solutum quod juraverant rebantur.

quod fallaci reditu in castra jurejurando se exsolvisset, 22, 61.

it. religione. vid. Drakenborch. ad 7, 3.

exsolutus legum vinculis, 4, 13.

exsolvi plebem ære alieno posse, 6, 14.

non id tempus esse, ut merita tantummodo exsolverentur, 2, 29.

EXSORS Punicæ amicitiae, 23, 10. *it. culpæ*, 22, 44.

EXSPECTARE, 5, 6. pati tædium, et quamvis feræ spei exitum
exspectare.

nihil minus, quam hostem aut prælium eo die expectantes,
22, 19. *i. q. timentes.*

EXSPECTATIO, 42, 2. quum bellum Macedonicum in exspe-
ctatione esset.

EXSPIRARE, *vid. anima.*

EXSTARE, 22, 2. elephanto—quo altius ab aqua exstaret, vedius.
It. sine præpos. cap. eod. quod exstaret aqua.

EXSTINGUERE, 23, 22. eam temerariam vocem silentio om-
nium extinguendam esse.

veritatem laborare nimis sæpe, aiunt, extinguui numquam,
22, 39. *i. q. plane opprimi.*

a stirpe extincta gens, 9, 34. *it.* 9, 29. cum stirpe extinguui.

quum vinum animos, et nox et mixti seminis mares, ætatis
teneræ majoribus, discrimen omne pudoris extinxissent, 39, 8.

EXSUDARE, 4, 13. id unum dignum tanto apparatu consiliorum
et certamine, quod ingens exsudandum esset, præmium fore.

ut ad ætatem rursus novus de integro his instituendis exsu-
detur labor, 5, 5.

EXSUL, 3, 15. exsules servique ad quatuor millia hominum.
alias: transfugæ, fugitivi.

EXSUPERARE, 44, 18. an jam omnes angustiae exsuperatae, et
in æqua loca pervenissent.

omnes Tarquinius superbia exsuperat, 3, 11. *cf.* 28, 43. *it.* 7, 24.

EXSURGERE, 6, 4. Roma quum frequentia crescere, tum tota
simul exsurgere ædificiis.

malebant—decemviros voluntate abire magistratu, quam in-
vidia eorum exsurgere rursus plebem, 3, 41.

EXTA adesa, 1, 7. *vid. edere. it. trunca et turpia*, 27, 26.

quum—intentius exta referata servarentur, 25, 16.

quod exta perperam dederat, 26, 23.

cruda exta victimæ, uti mos est, in mare porricit, 29, 27.

EXTARIS olla, 25, 16. *ubi exta coquantur, ut ipse Livius alibi dixit. Sed hoc loco adhuc dubia lectio est. vid. Gronov. ad h. l. Drakenborch. conjecit: exta profecta fervarentur.*

EXTENDERE se supra vires, 34, 4. *de imitando sumtu.*

extendere omnes imperii vires consules delectu habendo jussit, 7, 25.

quum ad noctem pugnam extendissent, 27, 2.

in Asiam quoque cognitionem extendere, 45, 31.

in Africam quoque ipem extenderunt (*duces bellici viatores*), 24, 48.

EXTENTISSIMA vallis, 21, 32.

EXTENUARE, 5, 37. extenuantes famam belli. *it. extenuatæ vires*, 22, 8.

fortes extenuatæ s. extæniatæ, 21, 62. *i. e. attenuatæ, minores, exiliores factæ, quod male ominatum erat. vid. Salmaf. ad Solinum p. 487.*

EXTERNUS, 2, 45. externa et domestica odia certare in animis. *i. e. hostium et civium. Sic timor externus*, 2, 39. *est, quum timentur externi. Similiter*, 3, 10. terror externus. *it. cap. 16. ibid. peregrinus.*

reliquum anni quietum ab urbanis motibus et ab externis mansit, 3, 72.

EXTOLLERE, 28, 31. defectionem sociorum in majus verhis extollentes.

EXTORRIS, 5, 30. extorrem populum Romanum ab solo patrio ac diis penatibus in hostium urbem agerent.

extorre hinc (*Hispania*) omne Punicum nomen, 26, 41.

extorri ejecto ipso populo, 31, 29.

hæc sedibus suis extorre agmen in præsidium incidit, 32, 13.

brevi extorres regno Ptolemæum et Cleopatram Romam venturos, 44, 19. *cf. 42, 51. it. 45, 4.*

cujus vi compulsus, extorres patria, sacrum montem cepistis, 9, 34.

quod filium—extorrem urbe, domo, penatibus, foro, luce, congressu æqualium prohibitum, in opus servile—dederit, 7, 4.

EXTORQUERE, 32, 38. in servilem modum lacerati atque extorti. *i. q. torti.*

ut potius, quam extorti morerentur, arma secum caperent, 34, 25.

EXTRA quam si, 38, 38.

extra quam qui eorum, aut ipsi aut parentes eorum, apud hostes essent, 26, 34.

extra filius, *ibid.* pro *exceptis filiabus.*

extra ea cave vocem mittas, 8, 32.

EXTRAHERE, 23, 3. ut in periculo essent, ne suspensi in murum extraherentur.

extractos deinde ad certamen sudisset, 10, 15.

extrabebaturque in quam maxime serum diei certamen, 10, 28.

quum pars major insequentis anni—certaminibus extracta esset, 4, 43. *cf. 22, 18. it. 10, 29.*

æstatis reliquum extraxit, 22, 15.

milites extrahi rem criminantes, 2, 31. *cf.* 23, 6.

ut ex cœno plebeio consulatum extraheret, 10, 15.

vulgus et extrahere (*Varronem*) ad consulatum nitebatur, 22, 34. *cf.* 5, 12.

EXTRAORDINARIUS, 26, 18. qui in locum duorum succederet, extraordinaria cura deligendum esse.

extraordinariæ cohortes, 40, 27. *it.* extraordinaria porta, *ibid.*

i. e. porta prætoria. vid. Intt. ad l. l.

EXTREMUS, 35, 3. extrema finium.

pro extrema spe dimicare, 8, 17.

ad extremum spei venit reus, 43, 16.

in extrema fronte, 44, 9. *i. e. prima.*

ad extremum finem vitæ perduxit, 37, 53. ad extremum finem Galliæ provinciæ—venerunt, 40, 16.

æstatis ejus extremo, qua capta est Capua, 26, 20. *Sic enim legendum, non quo, ut est in editis plerisque. Ita enim Livius alibi v. c. 27, 17. æstatis ejus principio, qua hæc agebantur. cf. 22, 19. it. 28, 5.*

neque ad extremum—dedi hostibus violarive posse, 9, 8. pro denique, *postremo.*

EXTURBARE, 6, 21. hæc nova injuria exturbavit omnem spem pacis.

clamorem repente oppidani tollunt, hostemque in ruinas muri expellunt; inde impeditum trepidantemque exturbant, etc. 21, 9.

EXUERE se jugo, 34, 13. *i. e. subducere.*

redeunt—affecuti agrestes exuerunt præda, 9, 38. *it.* hostem castris, 2, 31. *it.* 37, 52. Antiochum exutum castris.

ipse sibi eum finxerint metum, et timore vano quietem exuerint, an etc. 38, 28.

EXULCERATUS, 9, 14. nec virtus modo insita, sed ira etiam exulceratos ignominia stimulare animos.

EXURERE, 30, 26. exustus ad solum clivus.

exurebaturque amœnissimus Italiæ ager, 22, 14.

EXUVIÆ *spolia*, 30, 28. exuvias non militum tantum, sed etiam imperatorum portantem (*exercitum*). *Paullo post: fauces.*

F.

FABREFACTUS, 26, 21. argenti ærisque fabrefacti vis. *cf.* 37, 27.

FABULA, 1, 11. additur fabulæ quod vulgo Sabini etc. *i. e. narrationi, traditioni. Sic et Græci λόγον dicunt.* Ficta fabula (*sic diserte dixit A. libr. ad Herenn. 2, 8.*) solet a Livio per additamentum aliquod indicari, v. c. *Præf.* poëticiæ fabulæ: *it.* 3, 10. fabula composita Volscei belli; *it.* 26, 19. fama et vanitate et fabula par; *it.* 3, 44. notam judici fabulam petitor, quippe apud ipsum auctorem argumenti, peragit. *it.* 28, 43. fabulæ Græcæ. *Licet enim h. l. exempla Græca intelligenda sint; fides tamen eis et auctoritas, ex comparatione cum aliis exemplis Græcis, h. e. aptioribus et verioribus, derogatur.*

FABULARI, 45, 39. quid Ser. Galba fabuletur—Ille nihil præterquam loqui, et ipsum maledice ac maligne, didicit, etc.

FACERE regium nuncium, 1, 24.—patrem patratum, *ibid.*—consules, 4, 1.—dictatorem, 2, 21.—prælium, 39, 2.—bellum, 1, 38.—ædem, 7, 28.—exercitum, 9, 41.—sanguinem, 2, 30.—ludos, 42, 10.—sacrificium, 1, 45.—sacrum, 1, 7.—conjurationem, 9, 26.—agmen, 38, 33.—concilia, 3, 10.—comitia, 10, 5.—facinus, 1, 41.—scriptum, 9, 46.—fœdus, 1, 13.

quo plus virium in senatu frequentia etiam ordinis faceret, 2, 1. *i. e. senatui vires faceret.*

pecunia a patre relicta animos ad spem liberalioris fortunæ fecit, 22, 26.

quales ex hac die experiundo cognovit, perinde operæ eorum pretium faceret, 27, 17. *i. q. constitueret.*

quæ (*gens*) aliis modum pacis ac belli facere æquum censeret, 9, 14.

Mutinem sibi (*Hannoni*) modum facere, 25, 40. *i. e. sibi arroganter imperare.*

longi erroris vobis finem factum esse, 5, 3.

finem certaminum facerent, 3, 31.

inde primum initium mirandi Græcarum artium opera, licentiæque huic sacra profanaque omnia spoliandi, factum est, 25, 40. *notetur varietas constructionis cum verbo facere, licet quæ adjectum sit. vid. quæ supra diximus ad viculum et.*

qui proconsularem imaginem tam sævam ac trucem fecerint, 5, 2.

parva ista non contemnendo majores nostri maximam hanc rem fecerunt, 6, 41.

quos reliquos fortuna ex nocturna cæde ac fuga fecerat, 9, 24.

ut fortunam sibi ipse facturus videretur, 39, 40. *cf.* 24, 22.

populi Romani jure belli factæ (*Thebæ*), 33, 13.

proditio hostibus Romano præsidio, Luceria Samnitium facta, 9, 26.

claves portarum custodiaeque murorum suæ extemplo potestatis fecit, 43, 22.

senatus populi potestatem fecit, 27, 8. (*vulg.* populo)

primæ regionis Amphipolim, secundæ Theſſalonicen—fecit, 45, 29.

nos æqui bonique facimus, 34, 22.

ea peritis amnis ejus vix fidem fecerint, 21, 47. *i. q. præbentur.*

sacra diis aliis Albano ritu facit, 1, 7. *cf.* 5, 52. *it.* 37, 3.

usui magis, quam ornamento in speciem facta (*vasa*), 41, 18.

nihil indignum in iis facturum, 30, 25. *pro in eos.*

ex industria factus ad imitationem stultitiæ, 1, 56.

tum demum palam facto (*scil. eo*) et comploratione in regia orta, 1, 41. *cf.* 22, 55.

ni moritur, neque suum, neque publicum divinum pure faciet, 8, 10.

potillum multis prius, quam temetum biberet, sese facturum : id votum diis cordi fuit, 10, 42.

retulit (*dictator*) et senatusconsultum facit, 5, 50. *i. e. efficit, ut fiat.*

FACESSERE, 1, 48. a quo facessere iussu ex tanto tumultu, quum se domum reciperet.

facesserent ex urbe, ab ore atque oculis populi Rom. 6, 17. *it. 4, 58. urbe finibusque.*

FACIES *pro externa totius corporis forma et habitu*, 6, 16. et jam magis insignis et sordibus et facie reorum turba Manliana erat. facie quoque noscitant, 22, 6.

FACILE Nicomedis commendationem accipere, 45, 44. *i. e. lubenter.*

quod in multitudine adversus paucos facile videbatur, 31, 21. *cf. 27, 42.*

FACILIS divisui (*Macedonia*) 45, 30.

neque Thraces commercio faciles erant, 40, 58.

munitumque iter, quo faciliora plaustra minorque moles in transitu esset, 25, 11.

facile proelium, 4, 57.

in facili est exitus, 3, 8. *cf. 28, 34.*

Romana acies distinctior, ex pluribus partibus constans: facilis partienti, quacumque opus esset, facilis jungenti, 9, 19.

facilis vincere ac vinci, 7, 33.

faciles de alieno imperio spreto, 8, 34. *illud de videtur delendum. vid. Intt. ad h. l.*

vestrae res meliores facilioresque erunt, 23, 11. *i. e. melius ex sententia procedent, latiores fient.*

FACILITAS veniae, 32, 14.

inexplicabili facilitate certatum est, 37, 52.

facilitas censorum, 40, 46. *scil. quia in gratiam redibant volente populo.*

FACINUS, 21, 52. facinora infida.

ita Henna, aut malo aut necessario facinore retenta, 24, 39.

FACTIO, 32, 19. principem factionis ad Philippum trahentium res.

forensis factio, 9, 46. *it. 32, 32. opulentior.*

FACTUS, 22, 52. nam ad vescendum factio (*scil. argento*) perexiguus—utebantur.

FACUNDUS, 28, 25. ut ingenia humana sunt ad suam cuique levandam culpam nimio plus facunda. *Dukerus malebat fecunda, quod utique de ingeniis dicitur. Sed fecunda ad levandum dici, opinor, non potest.*

FALLERE, 25, 23. ne quid falleret tale admissum *i. q. ne quo modo clanculum tale quid admitti posset.* speculator, qui per biennium sefellerat, 22, 33.

ne quis agrestium procul spectator agminis falleret, 25, 9. *it. 8, 20. fallit hostis ad urbem incedens. Plane Graecum λανθάνειν προσιών. Eodem modo capiendum illud est: fallit bis relata eadem res, 29, 35. cf. 3, 8. it. 42, 64. vid. Drakenborch. ad 41, 2.*

per quos deos fedus icturi essent, quum eos, per quos ante ictum esset, sefellissent, 30, 42.

FALSUS vates, 4, 46. *it. 21, 10.*

falsas esse litteras et a scriba vitiatas, 40, 55.

FAMA, 21, 10. unde nec ad nos nomen fama^{que} ejus accedere possit.

attulerat fama, 39, 6. *LECTIO est codicis Moguntini. Vid. Drakenborch. ad l. it. 1, 4. fama tenet. de traditione qualibet, etiam historicorum, dicitur hic et alibi apud Livium.*

quæ fama in Sabinos, aut quo linguæ commercio, quemquam ad cupiditatem discendi excivisset, 1, 18.

famam et ad alia bella et ad ceteros populos in posterum quærere, 5, 6. *cf. 2, 10.*

magna famæ momenta in utramque partem fieri, 24, 19.

fama belli exorta, 9, 29.

famam bellum conficere, et parva momenta in spem metumque impellere animos, 27, 45.

FAMES, 5, 6. fame sitique tempus ipsum vincit atque expugnat (*urbes*).

præsidium Rom.—obseffum fame in deditionem acceperant, 9, 31.

FAMILIA, 3, 55. familia ad ædem Cereris—venum iret. *i. e. omnia bona, cujuscumque generis.*

familiam unam subisse civitatis onus, 2, 49. *pro Fabia gente universa.*

in exsecrationem capitis familiæque et stirpis, 10, 38.

jussa—familiam in potestate habere, 8, 15. *i. e. prohibita mittere servos, ut essent, ex quibus quæstiones haberi possent. vid. Intt. ad h. l.*

FAMILIARE bellum, 2, 48.—sacerdotium, 9, 29.—fatum, 10, 28.—ostentum, 26, 6.

quum quidam familiarium aquam ad restinguendum ferret, 1, 39. *i. q. servus.*

nota vox ejus et familiare jam signum, 25, 9. *i. q. solitum.*

tanto simul publico familiarique ictus luctu, 27, 51.

jura familiaria, 24, 5. *h. e. familiaritatis s. familiarium; uti Romana origo dicitur pro Romanorum origine.*

familiaris pars in extis, 8, 9. *opponitur hostili.*

FAMULUS, 37, 9. famuli matris deum, alias Galli *dicti*, Ovidio *Fast.* 4, 185. *dicuntur comites.*

FANATICUS numine deorum afflatus, 37, 9. fanatici Galli.

viros, velut mente capta, cum jactatione fanatica corporis, vaticinari, 39, 13.

fanatico insinsecta cursu, 4, 33.

FANDUS, 10, 41. resperitæ fando nefandoque sanguine aræ.

FANUM est apud nos Proserpinæ, de cujus sanctitate templi credo, etc. 29, 18. *it. 1, 55. fana facellaque.*

inque ea pugna Jovis Satoris ædem votam, ut Romulus ante voverat: sed fanum tantum, id est, locus templo effatus, sacratu fuerat, 10, 37.

FAR, 2, 5. seges farris matura messi—quem campi fructum etc.

FAS, 1, 32. audite fines, audiat fas. *i. e. lex et voluntas divina.*

ut per omne fas ac nefas secuturi vindicem libertatis viderentur, 6, 14.

FASTI, 4, 3. si non ad fastos, non ad commentarios pontificum admittimur. *cf.* 9, 46.

FASTIDIRE, 2, 41. quæ (*plebs*) cœperat fastidire, munus vulgatum a civibus illis in focios.

FASTIGATUS, 37, 27. ipse collis est in modum metæ in acutum cacumen a fundo fatis lato fastigatus.

fastigatam testudinem faciebant, 44, 9.

FASTIGIUM, 40, 2. fastigia aliquot templorum, a culminibus abrupta, foede dissipavit. *i. e. statuas deorum, aut similia ornamenta summis tectis imposita.*

suberat et altera inferior submissa fastigio planicies, 27, 18.

cloacis e fastigio in Tiberim ductis, 1, 38. *i. e. per proclive.* *vid. Intt. ad h. l.*

quum—pro fastigio rerum oratione etiam magnifica, facta dictis æquando, memorasset, 6, 20.

submittendo in privatum fastigium, quo minus conspectus, eo solutior erat, 27, 31. *Ita fastigium dicitur, 2, 27. de centurione primi pili; it. 3, 35. ejusdem fastigii cives dicuntur.*

FATALIS hora ignominiae, 9, 5. *it.* 22, 53. dux belli. *cf.* 5, 19, 30, 28.

Claudia familia tribunis ac plebi fatalis, 9, 33.

termini fatales, 38, 45. (*mons Taurus*) *it.* 5, 14. libri fatales.

FATERI, 9, 4. quoniam ne victi quidem ac capti fortunam fateri scirent, inermes—sub jugum missurum.

FATIGARE, 22, 50. dum prælio, deinde ex lætitia epulis fatigatos quies nocturna hostes premeret.

induciae biennii, quum per aliquot dies fatigassent singulos precibus, impetratae, 9, 20.

FATILOQUUS, 1, 7. Carmentæ matris, quam fatiloquam—miratae hæ gentes fuerant.

FATUM ejus lege immobilis rerum humanarum ordo feritur, 25, 6. fato ingruente, 5, 32.

quorum suo quisque fato, sine publico discrimine, viveret morereturque, 9, 18.

accipere se onem, impleturumque fata, ara condita atque dicta, 1, 7.

alteruter consulum fata impleret, 8, 6. *i. e. facere, ut prædicto eventum habeat.*

FAUCES portæ, 44, 31.—faltus, 22, 4.—specus, 10, 1.—portus, 25, 11. quæ ibidem dicuntur claustra, item os.

utraq; oppida in faucibus sunt, quæ Tempe adeunt, 42, 54.

arctis faucibus, 45, 28. *de Isthmo it. de freto Gaditano*, 28, 30.

aliaque urbes eos velut e faucibus Hannibalis ereptas populo Rom. restituisse, 26, 2.

FAVERE, 1, 25. clamore, qualis ex insperato faventium solet, Romani adjuvant militem suum. *Verbum proprium de acclamatione in ludis.*

quod, nihil in publicum secernendo, augenti rem privatam militi favit, 7, 16.

FAVOR, 4, 21. favore nominis moturum se aliquid ratus. *Elegantè pro favorabili nomine.*

FAX, 4, 33. ignibus armata ingens multitudo, facibusque ardentibus tota collucens, velut fanatico instincta cursu, in hostem ruit. *Notentur ignes facibus adjuncti.*

faces undique ex agris collectæ, 22, 16. *pro lignis aridis, quæ ignem mox concipiunt.*

faces—per cælum—lapsæ sunt in Lanuvino, 41, 21. et facem Setiæ ab ortu solis ad occidentem porrigi visam, 29, 14.

juvenem, tanquam furiam facemque hujus belli, 21, 10.

duas faces (*rogationes*) rovantibus res ad plebem in optimates accendendam, 32, 38.

illis nuptialibus facibus regiam conflagrasse suam, 30, 13.

FELIX, 5, 24. nulla felix arbor, nihil frugiferum in agris relictum. *i. e. fertilis. vid. arbor.*

cenfura clara—memoriæ felicioris ad posteros, quod etc. 9, 29.

felix et fortis, *vid. fortis.*

FEMINA, 36, 24. congregatis feminis puerisque et imbelli alia turba in arcem. *Sæpius conjunguntur feminae puerique et opponuntur viris. Sic v. c.* 28, 19. non militaris modo ætas, aut viri tantum, sed feminae puerique supra animi corporisque vires adfunt.

FERE pro *circiter*, 1, 40. post centesimum fere annum. *Hoc loco fere augeat numerum, alias minuit. Itaque Dukerus volebat legi ducentesimum.*

FERIÆ pro *supplicationibus*, 3, 5. his avertendis terroribus in tri-duum teriæ indictæ. *Nam tempore supplicationum ab opere cessabatur.*

FERIRE, 2, 33. cum Latinis populis istum fœdus: ad id ferendum consul alter Romæ mansit. *cf. 9, 4. it. 30, 43.*

FERME, 1, 15. hæc terme Romulo regnante domi militiæque gesta. *Omnino ferme denotat sæpius præcipua et summa rerum capita.*

obstitus palustribus herbis, et, quibus inculta ferme vestiuntur, virgultis vepribusque, 21, 54. *i. e. plerumque, semper. cf. 9, 30. vid. Burm. ad Phædr. 1, 13, 2.*

FEROCITER, 3, 47. strenue et ferociter facta. *h. e. fortiter.*

eo ferocius adequitare Samnites vallo, 9, 22. *cf. 2, 45.*

FEROX, 40, 4. femina ferox, *i. e. in rabiem versa.*

recenti victoria feroces, 39, 31.

ferox ea parte virium, 21, 54. *i. e. equitatu.*

ferocem faciebat belli gloria ingens, 2, 56.

ferocissimus populus (*Romanus*), 1, 53. *i. q. fortissimus.*

FERRE, 40, 49. quum ferret passim cuncta atque ageret. *posterius de pecudibus, mancipiis, prius de alia præda, capiendum. cf. 8, 38. vid. Drakenborch. ad 33, 13.*

ferre, agere plebem plebisque res, 3, 37. *i. e. spoliare, expilare.*

ferre in majus vero incertas res fama solet, 21, 32.

ferre occultam fraudem, 3, 25. *i. e. lege ferenda intendere.*

quæ fraus ab tribunis occulta in lege ferretur, 3, 18.

æquiverere tamen consequi, ut non ægerrime id plebes ferret;

jacere tamdiu irritas functiones, quæ de suis commodis ferrentur: quum interim de sanguine et supplicio suo latam legem etc. 4, 51.

quo longissime conspectum oculi ferunt, 1, 18.

ut beneficio tuleris a me, quod minis nequisti, 2, 12. *i. q. accipias.*

ne id quidem ab Turno tulisse tacitum ferunt, 1, 50. *i. e. ne eo quidem excusationem suam Turno probavit, sed refutatus eo nomine atque reprehensus est. cf. 3, 45.*

iram haud clam ferre, 31, 47. *it. palam*, 2, 54.—aperte, 28, 40.

latum in plebem est, 27, 11.

ferre alicui judicem, 3, 24. *i. e. accusare. cf. 8, 33. it. 9, 1.*

tribunus plebis tulit, ut—coloniæ etc. 32, 29.

latoque, ut solet, ad populum, ut etc. 23, 14. (*absolute.*)

quum ceteri lætitia gloriaque ingenti eam rem vulgo ferrent, 28, 17.

vulgoque Patres ita fama ferebant, 23, 31.

ferre sermonibus et multiplicata fama bellum, 4, 5.

cum laudibus ad cœlum ferebant, 9, 10. *cf. cap. 33.*

se quisque belli ducem potiorcm ferre, 4, 45. *i. q. judicare.*

dignus—quem—conditorem urbis Romanæ ferrent, 7, 1.

neque Samnitcm certamen præfens, nec Romanum dilationem belli laturum, 9, 43. *i. q. toleraturum.*

qui vestrum primus—osculum matri tulerit, 1, 56. *paullo post*: uter prior—matri osculum daret.

quum ferret matri obviæ complexum, 2, 40.

unam longe ante alias specie ac pulchritudine insignem a globo Talassii cujusdam raptam ferunt: multisque sciscitantibus, cuinam eam ferrent, idemtidem, ne quis violaret, Talassio ferri clamitatum, 1, 9.

forte ita tulit casus, 7, 6. *cf. 3, 27. it. 42, 50.*

quodcumque fert animus, 30, 12.

quibus sine fœnore expensas pecunias tulisset, 6, 20. *i. q. dedisset, easque in tabulas expensorum retulisset.*

quod (*tributum*) regibus ferre soliti erant, populo Rom. pendere, 45, 18.

ferre caput luendæ sponfionis causa, 9, 9. *i. e. offerre scil. Samnitibus. cf. 4, 10. it. 10, 19.*

iis trium conditionum electionem ferre, 34, 19. *cf. 2, 13. it. 21, 12.*

ipse maximam partem earum ferret, 2, 47. *pro acciperet. cf. 6, 15.*

ne id ipsum, quod consultationi reliquerant, pro præjudicato ferret, 26, 2.

missusque, qui venenum ferret, 39, 50. *i. q. afferret.*

Etruscis se luctum lacrimasque ferre, 6, 3. *pro afferre, excitare.*

si non perniciem nobis cum scelere ferunt, 23, 9. *Sic enim legendum pro vulgato adferunt.*

ferre signa in hostem, 9, 23. *al. inferre hosti.*

signa ferri sunt coëpta, 30, 10. *i. e. efferrī e castris.*

curſu in hoſtem feruntur, 9, 13.

elephantī jam in mediā peditum aciem ſeſe tulerant, 21, 55. *pro irruerant.*

viæ ad mortem hæ ſunt; qua quemque anirius fert, effugite ſuperbiam regiam, 40, 4. *cf.* 38, 27.

ſi forte eo veſtigia ferrent, 1, 7. *cf.* 9, 45.

Romanos ira eadem, quæ per mediā aciem hoſtium tulerat, et in caſtra pertulit, 9, 13.

tribum ferre, 8, 37. *i. e. ſuffragio tribus creari.*

cum gravi vulnere latum ex prælio, 33, 25. *i. q. elatum quemadmodum Pighius legi volebat.*

ſpecioſum Græciæ liberandæ tuliffe titulum, 42, 52. *i. e. Romanos ſub prætextu liberandæ Græciæ cum patre ſuo bellum geſſiſſe. cf.* 2, 56.

ſpolia in triumpho ferret, 8, 30.

datum munus ut machinas in bello ferrent, 1, 43. *i. e. facerent, præberent; nec eſt neceſſe, ut cum Lipſio facerent legatur.*

ager Hiſpanis in Hiſpania—virtutis cauſſa latus datus eſt, 23, 46. *cf.* 22, 10. *ubi vid. Intt.*

vos precor, veneror, veniam peto, feroque, ut populo Rom. vini victoriamque proſperetis, 8, 9. *i. q. rogoque. Sic Ccl. Strophius interpretatur.*

FERREUS, 39, 40. ferrei prope corporis animique eſſe.

FERRUM, 23, 9. tu, patria, ferrum—quando parens extorquet, recipe.

mille alijs nunc ferro, nunc morbo morientibus, 28, 28.

ut pontem ferro, igni, quacumque vi poſſent, interrumpant, 2, 10. *ferrum et ignis ſæpe, quaſi per ſpeciem proverbii, junguntur. vid. Drakenb. ad h. l. cf.* 30, 6.

FERTILIS, 45, 30. Pallenem, fertilem ac frugiferam terram.

FERVIDI animi vir, 2, 52.

quum toto eo bello damnosa præpropere ac fervida ingenia imperatorum fuiſſent, 27, 33.

FESSUS, 9, 20. populationibus feſſi.

feſſum militem præliis operibuſque habebat, 21, 11.

FIDELIS, 22, 37. quibus a bonis fidelibuſque ſociis bella juvari ſoleant. *Sic proprie ſocii dicuntur. cf.* 9, 2. 29, 17. *vid. fidus.*

FIDERE, 24, 8. cur ad majora tibi fidamus.

ſive peſilentia—fidens, 8, 22.

pedeſtri fidentem Marte, 24, 48. *cf.* 3, 62. *it.* 33, 38.

addidit ad aliam fidentis ſpeciem, 27, 2. *ſcil. victoria futura.*

nec vivere conſulem ſatis fidebant, 9, 38.

FIDES, 1, 1. fidem futuræ amicitiaſanxiſſe.

habita fides ipſam plerumque obligat fidem, 22, 22.

ſacratæ fide manus, 23, 9.

per fidem violati colloqui, 38, 25. *pro per violatam fidem colloqui.*

data dextra in id, quod petebatur, obligandæ fidei, 30, 12.

id id data fides conſuli eſt, 32, 30.

leviſſima fidei mutandæ ingenia, 28, 44.

sincera fide in pace Ligures esse, 40, 34. *Sæpe sic Livius v. c.*
39, 2. *it.* 44, 13. *Vid.* fluxus.

ubi fides iis non esset, 21, 35.

ad fidem rei, 23, 12. *i. e. ut probaret. cf.* 33, 41. *it.* 38, 58.

ad fidem pronus est, 21, 28. *it. cap.* 34. ad fidem promissorum obfides acciperet.

ubi, quum Syracusas Capuamque captam, in fidem in Sicilia Italiaque rerum secundarum, ostentasset, 26, 24. *h. e. ut credantur res secundæ esse in S. etc. Neque enim alia h. l. interpunctio toleranda, nisi, quæ verba in fidem sqq. dirimat a præcedenti captam. Nam in fidem capere Livio non dicitur.*

missique ad regis ipsius firmandam fidem legati, 23, 34.

verba sine fide rerum jactata, 33, 34.

fides a consule, 27, 5. *i. q. consulis.*

in fidem consulis venerunt, 10, 43. *it.* in fidem se permittere, 36, 27. *i. e. dedere se.*

fide accepta sese tradiderunt, 23, 19. *i. e. promissa tutela. Sic committere et permittere se fidei alienjus promiscue dicitur. vid. Drakenb. ad* 8, 31.

vitæ libertatisque fidem accipere, 43, 18. *cf. Lucan.* 9, 204.

de pace cum fide agere, 32, 33. *i. q. fideliter.*

emissique cum fide incolumes ad Hannibalem venerunt, 24, 47.

fides humanarum irarum, 8, 24. *h. e. qua credibile est homines irasci posse, aut solere.*

aurium fidei minimum credentes, 33, 32.

prima fides—secunda fides, 30, 15. *i. e. prima et secunda pars promissi.*

induciarum fidem ruperat, 9, 40. *ea fides induciarum sancta dicitur,* 8, 37.

virum bonum egregiumque socium Hieronem esse, atque uno tenore, ex quo in amicitiam populi Rom. venerit, fidem coluisse, 22, 37.

altera (*rogatione Sextii*) fidem abrogari, cum qua omnis societas humana tollitur, 6, 41. *i. e. quum debitores solvere non teneantur. cf. cap.* 11. *ubi eodem sensu dicitur fidem moliri, i. e. labefacture.*

fides agri visa, 7, 31.

apud quos juxta divinas religiones fides humana colitur, 9, 9. nequidquam deos fidemque invocantes, 9, 12. *cf.* 29, 18.

in publica fide pecuniam deponere, 24, 18.

fide solvendi pariter omnibus—stipendii, 28, 32.

nisi fide staret respublica, opibus non staturam, 23, 48. *i. e. quia pecunia ei creditur.*

missis, qui fidem venienti in castra ad Gracchum peterent, 40, 49. *i. q. securitatem.*

FIDUCIA, 30, 29. hostis fiducia, quæ non de nihilo profecto concepta est.

accensi, minimæ fiduciæ manus, 8, 8.

FIDUCIARIUS, 32, 38. optimum ratus (*Philippus*) Nabidi eam (*regionem*)—velut fiduciarium dare, ut victori sibi restitueret.

FIDUS, 1, 11. nihil fidum proditori. *i. e. tutum.*

- nec ubi consisteret, nec, quid fidum respiceret, habenti, 27, 12.
 pax fida, 5, 4. *vid. Drakenb. ad h. l. it. infra in v. infidus.*
 quem (*servum*) ex omnibus fidissimum domino credebatur, 33.
 28. *Servi alias non fidi, sed fideles dicuntur; amici autem fidi. vid. Drakenborch. ad h. l.*
- FIERI, 5, 52. Aio Locutio templum—jussimus fieri.
 quibus diis decemviri, ex libris ut fieret, ediderunt, 37, 3. *de supplicatione. Omnino est illud vocabulum in re sacra usitatum.*
 bellum fieri Aquis jussit, 9, 45. *it. de castris*, 10, 21.
 ex mulctaticia pecunia—ludi facti, 10, 23.
 comitia centuriata—nisi ubi assolent, fieri possunt, 5, 52.
 eo vadimonia fieri jusserunt, 23, 32.
 fit mihi inopinatum, 6, 40. *ita enim, non sit, legendum videtur cum Drakenborchio, quum subjunctivi positi ratio nulla sit.*
 Karthaginienſium partis factos cernebant, 24, 1.
 difficilior facta oppugnatio erat, ni, etc. 34, 29. *pro facta fuisset.*
 quid deinde tam opimæ prædæ, tam opulentæ victoriæ spoliis fiet, 45, 39.
 quid nexis fieri placeret, 2, 31. *cf. 27, 16. vid. Intt. ad h. l.*
- FIGERE, 7, 3. lex vetusta est—ut, qui prætor maximus sit,—clavum pangat. Fixa fuit, etc. *i. e. dicatu lex, uti paullo post dicitur, quod et ipsum suspendere, figere denotat. vid. dicare. Vulgo tamen legitur fixus, ut ad clavum referatur. cf. 9, 28. Similiter Virgil. Æn. 6, 622. fixit leges pretio atque refixit.*
- FIGURA, 29, 17. in hoc legato vestro nec hominis quidquam est, præter figuram et speciem.
- FILIA, 38, 57. minorem ex duabus filiis pro *filiabus*. *vid. Voss. Aristarch. 4, 4. At 24, 26. est: duabus filiabus.*
- PILIUS, 4, 15. eodemque anno fororis filios regis et liberos consulis, etc. *i. e. nepotes.*
- FILUM, 1, 32. capite velato filo. (*lanæ velamen est*)
- FINIRE, 9, 33. lege finitum censuræ spatium temporis.
 quot darentur (*va.les*) permissum tribunis est: decem finirent: tot vadibus accusator vadatus est reum, 3, 13.
 finire locum, in quo dimicaturi essent, 42, 47.
 finire Sctum, ne, etc. 31, 48.
 — libidinem muliebrem, 34, 6.
 — modum cibi potusque naturali desiderio, non voluptate, 21, 4.
 finita potestas, 9, 34. *i. e. certo temporis spatio circumscripta.*
 diem certam se finituros, 39, 17.
 plus quam lege finitum erat, 10, 13.
- FINIS, 2, 30. is finis populationibus fuit. *pro populationum.*
 ſpei noſtræ—finem impoſuerimus, 5, 4.
 ne ad extremum finem ſupplicii tenderet, 8, 32.
 ſine ſine ulla quæſtionis ſuæ jus eſſe, 9, 26. (*i. e. infinitum*)
vid. Intt. ad 4, 2.
 altera lege ſolitudoſes vaſtas in agris fieri pollendo finibus dominos, 6, 41.

multum interest, alienos populere fines, an tuos uri, exscindi videas, 28, 44.

Campanus finis, 9, 6. *h. e. Campani agri finis: neque enim h. l. agrum, ut alias, quum pluralis ponitur, sed terminum significat. Eodem significato finis absolute dicitur, 38, 15. nulla legatio ad finem præsto fuerat. cf. 4, 58. it. 10, 35.*

Scipioni non temporis, sed rei gerendæ fine, donec debellatum in Africa foret, prorogatum imperium est, 30, 1.

utrum majores vestri omnium magnarum rerum et principia exorsi ab diis sunt, et finem eum statuerunt, 45, 39.

FINITIMUS, 5, 6. utrum tandem finitimi (*scil. populi*) populum Rom. eum esse putent, etc. *Contra, 3, 72. assignaturos putarent finitimos populos. cf. 4, 3. finitimis externisque. ad quem locum vide Drakenborchium.*

FIRMAMENTUM, 29, 2. dum cedenti duodecimæ legioni—tertiam decimam legionem ex subsidiis in primam aciem firmamentum ducit.

FIRMARE præditiis aciem, 9, 17.

multitudinem non vallo, non stationibus firmatam, 10, 43. *i. e. tutam præstitam.*

non tamen pro firmato jam stetit magistratus ejus jus, 4, 7.

FIRMUS, 2, 5. firma area templis ac porticibus sustinendis.

exercitus fatis firmi ad tantum bellum, 23, 25. *it. præsidium firmum, 9, 44.*

FLAGITATOR, 2, 45. centurio erat—inter primores pugnæ flagitator.

ipse quoque triumphi ante victoriam flagitator, 8, 12.

FLAGITIUM, 42, 60. consul moveri flagitio timoris latendi.

FLAGRUM, 28, 11. cæsa flagro est Vestalis virgo.

FLAMEN dialis, quod exta perperam dederat, flaminio abiit, 26, 23. *cf. 1, 20.*

FLAMMA late fusa, 10, 43.

ignibusque in proxima testâ coniectis, effusa flamma primo veluti sparsa pluribus locis reluxit, dein per continua serpens, uno repente omnia incendio hausit, 30, 6.

multos in ipsis cubilibus semisomnos hausit flamma, 30, 5.

qua minime densæ micabant flammæ, 22, 17.

FLATUS, 45, 8. cujus animum nec prospera (*fortuna*) flatu suo efferet, nec adversa infringet.

FLECTERE, 1, 48. flectenti carpentum (*Tulliæ*) pro *flectere jubenti*.

flexit viam Brutus—ne obvius fieret, 1, 60.

ad Privernum flexit iter, 8, 19. *it. 35, 31.*

ex Gabino in Tusculanos flexere colles, 3, 8. *scil. iter, viam. animos flecti quam frangi, putabat quum tutius, tum facilius, esse, 2, 23. Scilicet lenibus illud verbis, hoc acrioribus remediis, et adhibita quasi vi, intelligendum est.*

FLEXUS, 22, 12. in aliquo flexu viæ.

confragosa loca implicatasque flexibus vallium vias, 32, 4.

FLORERE, 26, 3. florens tum et fama rerum gestarum, et propinqua spe Capuæ potiundæ.

ad florentes Etruscorum opes confugiunt, 1, 2.

FLOS Achæorum juventutis, 32, 25. *cf.* 7, 7.

in flore virium se credens esse, 42, 15.

cui detractum foret omne, quod roboris, quod floris fuerit,

27, 44.

florem ætatis ejus fructum adventicium crediti ratus, 8, 28.

florem ætatis—quem ipse patri Hannibalis fruendum præbuit,

21, 3. (*de abusu ejus nefando*)

FLUCTUANS et instabilis acies, 9, 35. *cf.* 6, 24. *it.* 8, 39.

fluctuanti similis acies erat, 6, 13.

signa fluctuantia, 29, 2. *ipsæ copię dicuntur, in quas impressa facta est. cf.* 30, 34.

fluctuantes et imbutos Persei consiliis, 42, 26. *Ceterum notandum est, Livium, præter hoc participium, quod videri possit activæ vocis esse nihil ejus in hoc verbo magnopere usurpare, semperque deponentialiter omnia dici. Sic* 32, 13. fluctuatus animo est. *cf.* 23, 33.

FLUCTUATIO animorum, 9, 25.

FLUCTUS, 24, 33. cujus murus fluctu alluitur. *cap. sequ. est:* mari alluitur.

FLUERE, 24, 10. fontem sub terra tanta vi aquarum fluxisse, etc.

fluentes luxu ab duratis usu armorum in Sidicino pulsî agro,

7, 29. *i. e. molles.*

Gallorum corpora intolerantissima laboris atque æstus fluere, 10, 28.

fluere lassitudine vires, 7, 33.

fluunt sudore et lassitudine membra, 38, 17.

fluentemque tabem liquecentis nivis ingrediebantur, 21, 36.

nimio luxu fluentibus rebus molliatque sua, 7, 32. *i. e. labantibus. vid. Gronov. ad* 27, 17.

FLUIDUS, 34, 47. mollia et fluida corpora Gallorum, et minime patientia sitis.

FLUMEN, quod medio oppido fluxerat, extra frequentia tectis loca præterfluebat, 24, 3.

fluminis pontem petentes, 23, 24.

FLUVIATILIS, 10, 2. fluviales naves ad superanda vada stagnorum apte planis alveis fabricatæ.

FLUXUS, 40, 50. veramque pacem, non fluxa, ut ante, fide, Celtiberos fecisse.

FODERE, 8, 10. hastis ora fodere. *i. e. ferire, vulnerare. vid. Drakenborch. ad h. l.*

avertis (*elephantos*) sub caudis—fodiebant, 21, 55.

FŒDATUS, 3, 32. multiplici clade fœdatus annus.

FŒDE, 9, 43. in captivorum corpora militum fœde sævitum.

multis hominibus jumentisque fœde amissis, 22, 3.

FŒDUS annus seu intemperie cœli, seu humana fraude, fuit, 8, 18.

fœdi agminis miserabilem viam, 9, 5.

fames pestilentiaque, fœda homini, fœda pecori, 3, 32.

tempestates fœdæ fuere, 25, 7.

FÆDUS, 7, 30. neque enim fœdere Samnitium, ne qua nova jungeretis fœdera, cautum est.

qui rerum divinarum fœdera, humanarum fidem socialem sanctissimam habeatis, 34, 31.

fœdus violati hospitii, 1, 9. pro *fœdus hospitii violatum*.

fœderis expiatio, 9, 1.

ad scribendum fœdus amicitiae adduci potuisse, 42, 12.

vetustior fœderis memoria, 1, 24. *i. q. vetustioris fœderis memoria.*

in vestro fœdere erat, ut etc. 39, 36.

pacem fœdusque petentes, 9, 37.

fœdere negato, induciæ biennii impetratæ, 9, 20.

non fœdere pax Caudina, sed per sponsonem facta est, 9, 3.

Interdum tamen sponso pro fœdere dicitur.

Omnino autem sciendum est, non raro dici fœdus de omni consensu aut decreto ex plurium sententia facto. Audiatur ipse Livius: ubi semel decretum erit, omnibus id, etiam quibus ante displicuerit pro bono atque utili fœdere defendendum, 32, 20. nisi vero cum nonnullis pro fœdere legi malis fore. Comparatur ergo alius locus, v. c. 22, 38. id ex voluntario inter ipsos fœdere a tribunis ad legitimam jurisjurandi adactionem translatum. Vid. æquus.

fœdera quietura, 21, 10. *i. e. perpetua futura. Oppos. rupta fœdera.*

quod si tribuni eodem fœdere obligatos se fateantur tollendæ appellationis causa, in quam conspirasse decemviros criminati sint, 3, 56. *nisi vero cum Dukero recte, opinor, causa delictatur.*

FÆNEBRIS, 7, 21. novi consules fœnebrem quoque rem, quæ distingere unanimos videbatur, levare aggressi, solutionem aeris alieni in publicam curam verterunt.

leges fœnebres, 35, 7.

FÆNERARE, 7, 42. ne fœnerare liceret. *Alii fœnerari: nil differt.*

FÆNUS unciarum, 7, 16. *quum in centenos asses uncia datur fœnoris nomine. vid. Tacit. Annal. 6, 16.*

fœnus liberum, 35, 7. *i. e. legibus non definitum.*

propior dolor plebi fœnoris ingravescentis erat, 7, 21. *vid. infra in v. mergere, it. obruere.*

dum tam potentem haberet (*plebs*) ducem fœnoris expugnandi, 6, 18. *cf. cap. 39. vide B. Patrum ad Sueton. Jul. 27.*

fœnore trucidare plebem, 6, 37. *vid. Salmas. ad Serr. Hist. Aug. tom. 1. p. 557. vel p. 130. ed. Par.*

sanctus et innocens (*Cato*) asperior tamen in fœnore coërcendo habitus. Fugatique ex insula fœneratores, etc. 32, 27.

FOLLIS, 38, 7. folle fabrilis stando accenderunt.

FORE, 30, 2. quo missuri classẽ Karthaginienses forent.—forent passuri, 26, 26.—expulsurus foret, 25, 24.—casurum foret, 35,

13.

FORENSIS factio, 9, 46.

omnem forensẽ turbam excretam in quatuor tribus coniecit, *ibid.*

FORMA urbis occupatæ magis, quam divisæ, similis, 5, 55.

forma eccellente (*virgines*), 1, 9.

ex omni colluvione et confusione in aliquam tolerabilem formam redigendæ (*civitatis*), 34, 51.

intentum formis, quas in pulvere (*Archimedes*) descripserat, ab ignaro milite, quis esset, interfectum, 25, 31.

FORMARE in suos mores alium, 3, 36.

formatis omnibus donii et ad belli et ad pacis usus, 1, 45.

donec statum ejus regni (*Macedonici*) formando composuissent, 45, 16.

FORMIDO, 30, 28. has formidines agitando animis, ipsi curas et metus augebant, etc.

FORMIDOLOSUS, 8, 8. id erat formidolosissimum hosti, quum, velut victos insecuti, novam repente aciem exsurgentem auctam numero cernebant.

FORMULA, 22, 57. ex formula milites accipere a sociis. *h. e. ex lege fœderis. cf. 27, 10.*

senatus in formulam sociorum eum referri jussit, 44, 16.

formula juris ac ditionis, 26, 24.

urbem ne quam formulæ sui juris facerent, 38, 9.

hac formula dicta in Illyrico, 45, 26. *de divisione terrarum.*

formula cognitionis, 40, 12. *ad cujus præscripta judicium dirigi debet a iudicibus, ut, quid cognoscendum judicandumque sit, ex eo intelligant, quippe in quam judicium dabatur a prætore.*

FORNICATA via, 22, 36. *per quam ex urbe in campum Martium descendebatur. vid. Intt. ad h. l.*

FORNIX, 36, 23. fornices in muro erant apti ad excurrendum. *cf. 44, 11.*

FORS, 36, 9. quidquid fors belli tulisset.

forte quadam utili ad tempus, ut comitiis præesset, potissimum

M. Duilio forte evenit, 3, 64. *cf. 1, 4.*

quæ immoderata fors, tempus ac necessitas fecerint, iis se modum impositurum, 23, 23.

pars forte, pars consilio oblata, 9, 31.

in quo tum magistratu forte Brutus erat, 1, 59.

forte quadam divinitus, 1, 4.

forte temere, 2, 31. *cf. 25, 38. it. 23, 3. 25, 38. it. 39, 15.*

FORTIS, 7, 40. nondum erant tam fortes ad sanguinem civilem. *de seditionum et conjurationum studio.*

Romani vos expugnatos, si quis duceret, fortes lingua jactabatis, 23, 45.

fortes et felices (*Fabii*), 2, 49. *eleganter; nam singulos ante Livius dixerat duces esse potuisse magnorum exercituum; et duces bellici fortes ac felices proprie dicebantur: milites autem fortes et fideles. cf. 39, 32. Claudius felicitatem virtutemque collegæ—æquavit secundis aliquot præliis.*

FORTITER, 5, 5. curari se fortiter passus.

reliqui quid esset, nisi ut fortiter moriatur, 45, 5.

FORTUNA, 23, 5. variante fortuna eventum.

habuisset tanto impetu cæpta res fortunam, 24, 34.

suapte fortuna quadam ingentis ad incrementa gloriæ celebratus, 29, 26. *inde, 23, 2. fortunæ tribuitur indulgentia.*

ille primum dies fortuna veteri abundantes Etruscorum fregit opes, 9, 39.

fortuna populi Rom. 2, 40. *cf.* 1, 46. 2, 10. 6, 30. 7, 35. 35, 6. quibus (*artibus*) ingenia ad magnæ fortunæ cultum excitantur, 1, 39.

quæ fortuna non æquarent, 45, 32.

humili fortuna ortus, 9, 46.

ut agentem te ratio ducat, non fortuna, 22, 39.

fortuna per omnia humana, maxime in res bellicas potens, 9, 17. *cf.* 4, 57. *it.* 5, 19. 8, 29.

Cyrum—quid—nisi longa vita, vertenti præbuit fortunæ, 9, 17. *cf.* 5, 49. jam verterat fortuna.

invitum se gravioris fortunæ conditioni se illigantem, 36, 11.

oneratum fortunæ apparatus suæ (*Darium*), 9, 17.

nunc oneratum vestris fortunis hostem ahire finitis, 3, 68.

tanta dulcedo est ex alienis fortunis prædandi, 6, 41.

ex illis concionibus numquam vestrum quisquam re, fortuna, domum auctior rediit, 3, 68. *Vid.* fateri.

FORTUNATE, 10, 18. quam quod—quidquam ibi scite aut fortunate gestum sit.

FORUM, 9, 40. aurata scuta dominis argentariarum ad forum ornandum dividerentur: inde natum initium dicitur fori ornandi ab ædilibus, quum thesauri ducerentur.

filium juvenem, nullius probri compertum, extorrem urbe, domo, penatibus, foro, luce, congressu æqualium prohibitum, 7, 4. *cf.* *Cic. Or. pro Roscio Amer. cap.* 15.

humilibus per omnes tribus divisis forum et campum corripit, 9, 46.

in pagis forisque et conciliabulis, 25, 5.

scaphas circummisit, ut ex navibus gubernatoresque et magistri navium et bini milites in forum convenirent ad imperia accipienda, 29, 25. *i. e. in locum prope navalia, ubi copia rerum omnium ad navalem usum pertinentium in promptu erat. Etiam tabernæ ibi fuisse dicuntur. vid. Scheffer. de militia nav. vet. 1, 4. p. 215.*

FORUS, 1, 35. loca divisa patribus equitibusque, ubi spectacula sibi quisque facerent; fori appellati, *i. q. sedilia.*

viam e foro boario ad Veneris, et circa foros publicos—faciendam locaverunt, 29, 37. *vid. Duker. ad h. l.*

FOVERE, 29, 31. adhuc teneras et fragiles ejus vires esse, vixdum coalescens foventis regnum.

ut præfens suas res foventibus adderet animum, 24, 36. *i. e. amicis.*

FRANGERE, 2, 40. fletus ab omni turba mulierum ortus—fingere tandem virum.

non ita fracti animi civitatis erant, ut non sentirent, etc. 45, 25.

Athenis, in civitate fracta Macedonum armis, 9, 18. *cf. cap.*

39.

Romanum, quem Caudium, quem Cann non fregerunt,

quæ fregisset acies? 9, 19.

fractos bello invenisset hostes, *ibid.*

FRATER, 28, 35. gratias de fratris filio remisso agit. *Idem nunc Masinissa*, 27, 19. *hujus Masinissæ avunculus dicitur. Fuerunt igitur, qui legi vellent sororis filio. Sed vide Jac. Gronov. ad posteriorem locum.*

pro fratre germano, non patruale, 35, 10. *vid. Intt. ad h. l.*

FRAUDARE, 36, 40. ut suæ victoriæ fructu se defraudaret. *ubi plures MSS. fraudaret. cf. 2, 10. it. 42.*

plebs fraudari sollempni honore supremum diem tanti viri noluit, 2, 61. *cf. 4, 12. it. 5, 47.*

FRAUS, 1, 24. quod sine fraude mea populique Rom. Quiritium fiat, facio. *h. e. sine damno meo, quod malitiosa formulæ interpretatione creari possit.*

ut, qui civis Campanus ante certam diem transisset, sine fraude esset, 26, 12.

si fraude incendium ortum sit, 5, 54.

fraus fidem sibi in parvis præstruit, 28, 42. *i. e. homo fraudulentus.*

mentem a fraudibus abstinere, 39, 16. *libidines h. l. sunt intelligendæ.*

si vitandæ, non ferendæ fraudis causa, hoc consilii capimus, 24, 38. *i. q. cladis bellicæ, quæ sit insidiis.*

FREMERE, 3, 38. hæc fremebat plebes.—fremit senatus, 8, 13.

Patres—cæli gaudio fremunt, 6, 6.—gaudio alacres fremunt, 10, 14.

qua (*inopia*) ipsi inter se fremere soliti erant, 25, 28.

Volsco—ob communiam Verruginem fremere, 4, 1.

Patres—non pro communicatis, sed pro amissis honoribus fremere, 4, 54. *i. e. tamquam amissi jam sint.*

FREMITUS consuetus castiorum, 9, 45. *i. q. strepitus.*

fremitus hinnitusque equorum, 2, 64.

fremitus in curia est ortus, 23, 31.

quum in circo ludi fierent, murmur repente populi tota spectacula pervasit—dein fremitus increbuit: postremo clamor plaususque—est exortus, 45, 1. *cf. 40, 46.*

admirantium circa fremitus, 26, 22.

ingentem ea res fremitum tota Macedonia fecit, 40, 3.

fremitu hominum trepidantium (ut in tali tumultu) exaudito, 31, 24. *i. e. strepitus ab iis motus, qui celeriter apparatus faciunt ad amoliendam expugnationem, sive oppressionem potius improvisam.*

FRENARE, 26, 29. ne quis timore frenari eos dicere posset, quo minus de eo libere querantur, etc.

ubi demeris navibus frenassent claustra maris, 37, 15.

FRENDENS gemenque ac vix lacrimis temperans, 30, 20.

FRENUM, 39, 25. ut equum tenacem, non parentem, frenis asperioribus castigandum esset.

date frenos impotenti naturæ et indomito animali, 34, 2.

FREQUENS ad signa fuit, 3, 24. *de uno Kæfone dictum.*

quod filium frequentiore prope cum illis, quam secum, cernebat, 39, 53.

ad frequentiores consultatio dilata est, 35, 7. *haud dubie senatus intelligitur.*

ab frequentibus Samnitium populis—legati, 9, 20.

itinerum quam maxime frequentia occupare jubet, 25, 9.

frequens castellum, 43, 19. *i. e. incolis. cf. 21, 34. frequens cultoribus populus.*

novos colonos—adscribere, et omni modo (*Lyfsmachiam*) frequentare, 33, 38. *i. e. frequentem incolis reddere.*

FREQUENTIA omnium generum multitudinis prosequente, 7, 30.

ne quid per frequentiam juvenum eorum, in quibus omnes vires plebis essent, agi de commodis eorum posset, 5, 2. *h. e. quum frequentes essent, in eorum frequentia. vid. Drakenborch. ad h. l. Nisi potius legendum infrequentiam.*

FRETUM manu perfoctum, 33, 17. *Isthmus intelligendus.*

obruī Aetnæ ignibus, aut mergi freto, satius illi insulæ esse, quam velut dedi noxæ inimico, 26, 29. *pro mari.*

FRETUS, 6, 13. multitudo hostium, nulli rei, præterquam numero, freta. *Legendum nulla re. Id Intt. ad h. l. et ad 4, 37. abunde probaverunt.*

FRONDOSOS ramos per terram trahebant, 10, 41.

FRONS castrorum, 44, 36.—frons—munimentorum—in Etruriam spectans, 5, 1.

instruit aciem consul arcta fronte ad naturam et angustias loci, 36, 18.

impulsa frons prima, 6, 13. *i. e. acies prima.*

fronte inæquali concursus est, 10, 19.

æqua fronte ad pugnam procedebat, 36, 44.

FBUCTUS ex agris vestandos, 21, 63.—terrestres—maritimi, 21, 7.

fructui sibi rempublicam esse, 5, 4. *de stipendiis militaribus.*

omnium sibi laborum periculorumque—nequaquam tantum fructum esse, quam capere Syracusas potuisse, 25, 31.

FRUI, 22, 14. res fruenda oculis *i. e. jucunda adspectu.*

ut agrum Campanum censores fruendum locarent, 42, 19.

florem ætatis—quem ipse patri Hannibalis fruendum præbuit, 21, 3. *de nefanda libidine.*

FRUMENTARIUS, 4, 12. criminando inde et obijciendo iræ populi frumentarios. *De hoc genere mercatorum invidioso vide Drakenborchium ad h. l.*

FRUMENTUM, 33, 42. ædiles curules—tritici decies centum millia binis æris populo diviserunt. *Omnino tenendum est, frumenti, salis item sæpenumero sic mentionem fieri, ut modius aut simile quid intelligi debeat. cf. 43, 6. it. 23, 21.*

FRUSTRARI, 7, 38. optimum ratus, differendo spem, quandacumque vellent, consilii exsequendi, militarem impetum frustrari. *al. frustrare. vid. Drakenborch. ad h. l.*

FRUSTRATIO, 27, 47. tantæ rei frustratione Hannibalem elusum. *FUGA explicatur, 1, 30. i. q. fugientes. Eodem modo fuga dissipari dicitur. it. 3, 69. agrestium fuga pro agrestibus fugientibus.*

infert pavidos fuga in mediam cædem, 4, 33.

fuga effusa, 1, 27. *it. longinqua*, 6, 42.—*trepida*, 27, 18.

quæ (*fuga*) ubi immanis ac sine spe erat, 22, 6.

fugam ac vastitatem late fecerunt, 8, 9.

nil movetur fugæ, 9, 39.

fuga Tibur, sicut arcem belli Gallici, petunt, 7, 11. *cf. cap. 27.*

latiusque fuga manasset, 27, 14.

exiliumque ac fugam nobis ex eo loco conscisceremus,

5, 53.

anguis—quum terrorem fugamque in regiam secisset, 1, 56.

pavor fugaque armatus cepit, 31, 2.

eo major tum fuga pavorque in urbe fuit, 29, 28. *i. e. trepidatio tota urbe cum pavore discurrentium.*

eam quoque se illis fugam clausurum, 27, 18. *de loco, per quem fuga dabatur, accipiendum.*

FUGACIUS, 28, 8. vix rationem iniri posse, utrum ab se audacius, an fugacius ab hostibus geratur bellum.

FUGARE, 2, 6. Veientes, vinci ab Romano milite assueti, fusi fugatique. *cf. 38, 17.*

FUGERE, 9, 44. memoriane fugerit in annalibus digerendis, an, etc. *i. e. fugeritne e memoria.*

provoco ad populum, eumque tibi fugienti exercitus tui, fugienti senatus iudicium, iudicem fero, 8, 33. *i. q. contemnenti.*

cerva fugiens lupum, 10, 27. *Livius alibi*, victorem hostem fugeret. *vid. Intt. ad 38, 17.*

FUGITIVUS, 30, 43. naves longas, elephantos, perfugas, fugitivos—tradiderunt. *h. e. servos, qui a dominis Romanis confugerant ad Karthaginienses.*

FULCIRE, 3, 60. prius quam totis viribus sulca constaret hostium acies.

quia nullis recentibus subsidiis sulca prima acies fuit, 9, 32.

FULGERE, 9, 40. ut acies sua fulgeret novis armorum insignibus. micantes fulgere gladii, 1, 25. *de vibratione accipiendum. Sic poetæ tremulos splendores dicunt.*

candore tunicarum fulgentem aciem, 10, 39.

Marcellum, fulgentem tum Sicilia domita—consules dixerunt, 26, 22.

FULGOR, 21, 43. demto hoc uno fulgore nominis Romani, quid est, cur illi vobis comparandi sint?

FULGUR, 40, 58. neque enim imbre tantum effuso, dein creberrima grandine obruti sunt, cum ingenti fragore cœli tonitribusque et fulguribus præstringentibus aciem oculorum, etc.

FULMEN dictatorium in te intentatum, 6, 39.

quod duo fulmina domum meam perculerint, 45, 41. *int. de duobus filiis morte ereptis. Vid. incendium.*

FUMARE, 22, 14. villæque passim incendiis fumabant. *cf. 10, 11.* propter quem deum delubra pateant, aræ sacrificiis fument, etc. 8, 33.

in civitate fracta Macedonum armis, cernente tum maximo prope fumantes Thebarum ruinas, 9, 18.

FUNALE, 42, 65. funda media duo funalia imparia habebat. *Quid? sc. scutalia legamus. vid. infra in b. v.*

FUNDA, 28, 37. fundis, ut nunc plurimum, ita tunc solo eo telo utebantur.

funda mare apertum incessentes exercebantur, 38, 29.

FUNDAMENTUM, 1, 12. tuis iussus avibus hic in Palatio prima urbi fundamenta jeci. *De hac constructione vide Drakenb. ad 3, 46.*

FUNDARE, 40, 57. inque eorum agro fedes fundare Bastarnis. adeone est fundata leviter fides, 2, 7.

FUNDERE, 35, 1. si vi fudisset cecidissetque hostes.

ut funderent ipso incurſu Aricinos, 2, 14.

eos ipsos, non signum certum, non ducem sequentes, fundit Romanus, fugatos eques persequitur, 9, 37. *cf. cap. 22. et 44.*

cædunt pariter resistentes suosque, 9, 14. *cf. cap. 16. ubi est fusa acies.*

agmenque fugientium ab signis—fusum ac per agros trepida fuga palatum est, 7, 8.

longe ac late fuso agmine immensum obtinentes loci, 5, 37.

late fuso terrore belli, 29, 35.

de jugis, quæ ceperant, funduntur, 9, 43. *i. q. dejiciuntur.*

qua (*dextra*) Gallos fudi a delubris vestris, 6, 16.

simul inconditis inter se jocularia fundentes versibus, 7, 2.

FUNESTUS, 4, 20. annales, velut funesti.

gravem præda (*hostem*) eoque impeditiore agmine incedentem aggreſſus, funestam ei populationem fecit, 3, 3.

FUNGI, 1, 41. per speciem alienæ fungendæ vicis, *i. e. per causam mandatæ jurisdictionis.*

spes facta—militiæ fungendæ potioribus ducibus, 24, 21.

quum suam vicem functus officio sit, 1, 9. *cf. 3, 36. et 8, 35. vid. vicis.*

FUNUS, 28, 28. meo unius funere elata populi Rom. esset res publica? *vid. efferre.*

ne liberorum quidem funeribus Libitina sufficiebat, 41, 21. *vid. Libitina.*

FUR, 3, 58. inter fures nocturnos ac latrones.

FURERE, 8, 31. et nunc id furere, id ægre pati.

oculos sibi Romanorum ardere viſos—vesanosque vultus et furentia ora, 7, 33. *i. e. ferocissime pugnantium ora.*

agrariæ legis tribunicis stimulis plebs furebat, 2, 54.

FURIA, 1, 47. his muliebribus instinctus furiis *i. q. sermonibus insanæ.*

agitantibus furiis sororis ac viri, 1, 48. *cf. cap. 59.*

hunc juvenem tamquam furiam facemque hujus belli odi, 21, 10.

FURIALIS, 7, 17. quod sacerdotes eorum, facibus ardentibus anguibusque prælatis, incessu furiali militem Rom. infueta turbaverunt specie.

dira execratiō ac furiale carmen, detestandæ familiæ stirpique compositum, 10, 41.

FUROR, 2, 29. jam hic, quo nunc omnia ardent, conticescet furor. *i. q. seditio. cf. 25, 4.*

quæ (*virgines*) alienata mente simul luctu metuque, velut captæ furore, eo cursu se ex sacratio proripuerunt, etc. 24, 26.

FURTIM, 39, 4. per infrequentiam furtim senatusconsultum factum.

profectum clam, furtim, haud aliter, quam si exilii causa locum vertisset, 21, 63.

FURTIVUS, 45, 39. an noctu, tamquam furtiva in ærarium deportabuntur? *scil. signa aurea, marmorea, eburnea, etc.*

FURTUM unius dici, 26, 51.

hostem—ultimam spem furto insidiarum tentantem, 9, 31.

quod ut furto sefellerant, ita propalam, tenentibus superiora cacumina hostibus, non poterant, 44, 6.

obsides pignus futuros furto et fraude agenda rei, 43, 10.

furto eos (*obsides*) subduxistis, 9, 11.

FUSTURIUM meretur, qui signa relinquit, aut præsidio deccedit, 5, 6. *vid. Intt. ad h. l.*

FUSUS, 38, 21. detegebat vulnera eorum quod nudi pugnant, et sunt fusa et candida corpora, ut quæ numquam, nisi in pugna, nudentur, etc. *i. q. mollia.*

G.

GABINUS cinctus, 8, 9. incinctus cinctu Gabino.

ad id faciendum (*sacrificium*) Fabius Gabino cinctu, sacra manibus gerens, quum de Capitolio descendisset, etc. 5, 46.

GÆSUM, 9, 36. iere pastoralis habitu, agrestibus telis, falcibus gæsisque binis armati.

sub lævo humero summum pectus gæso ictum est, 26, 6.

Fuit genus hastæ Gallis usitatum.

GALLI sacerdotes magnæ matris deum, *vid. famulus.*

GANEAE, 26, 2. in ganeae lustrisque—senectutem acturum.

GAUDERE, 22, 9. ubi satis quieti datum, præda ac populationibus magis, quam otio aut requie, gaudentibus.

hæc ad ostentationem scenæ gaudentis miraculis aptiora, 5, 21.

GAUDIUM magna clade sædatum, 7, 34.

gaudium salubre corpori, 37, 37. *de reddito Scipioni filio.*

publicum gaudium privatis studiis celebratum est, 10, 45.

GAZA, 25, 25. donis ex Hieronis gaza ab Epicyde donatus. *i. e. ex pretiosa supellestie.*

GELIDA montium juga, 21, 58. *it. 5, 13. hiems gelida et nivosa.*

GELU, 21, 40. præusti artus—membra torrida gelu: *i. e. ad agendum inhabilia.*

GEMINARE, 45, 13. litteræ allatæ, quæ victoriæ lætitiâ geminarent.

geminata victoriâ, 1, 25.

GEMINUS, 1, 5. audissetque geminos esse fratres.

gemina victoriâ duobus bifariam præliis parta, 3, 63.

GEMITUS vulnerum ictusque corporum aut armorum, 22, 5.

GENERATIM, 5, 52. ne omnia generatim sacra omnesque persenseam deos.

quæ haud dubie major aliquanto summa ex numero plaurorum ponderibusque, auri, argenti, generatim ab ipso scriptis (*Valerio Antiate*) efficitur, 45, 40. *i. e. omnibus in unam summam collectis.*

GENS, 9, 27. Potitii, gens cujus ad aram maximam Herculis familiare sacerdotium fuerat.

vos solos (*patricios*) gentem habere, 10, 8.

confundi jura gentium rebantur, 4, 1. *de connubiis patriciorum et plebeiorum. Paulo post colluvio gentium dicitur. Vid. Drakenborch. ad h. l.*

jura gentium hominumque, 4, 4.—jus gentium, 5, 4.

cujus populi ea, cujusque gentis classis fuerit, 7, 26.

nullam in terris gentem esse, nullum infestorem populum nomini Romano, 26, 27. *cf.* 45, 30.

Massyli ea gens vocatur, 24, 48. *Sic et* 1, 57. Rutuli, gens divitiis præpollens. *Vid. Intt. ad superiorem locum.*

GENTILICIUS, 5, 52. an gentilicia sacra ne in bello quidem intermitteri, publica sacra et Romanos deos etiam in pace deferi placet?

GENUS, 4, 9. virginem plebei generis maxime forma notam petiere juvenes, *i. e. ordinis.*

ab nullo genere non summum periculum est, 34, 2. *i. e. ab utroque sexu. Nam paullo ante hæc sunt: virorum omne genus.*

nunc jam vobis Patribus, vobisque plebeiis promiscuis consulatus patet; nec generis, ut ante, sed virtutis est præmium, 7, 32.

fui generis hominem (*Varronem*)—vulgus et extrahere ad consulatum videbatur, 22, 34.

dum nullum fastiditur genus, in quo eniteret virtus, 4, 3.

quam (*nobilitatem*) non genere nec sanguine habetis, 4, 4.

datum hoc nostro generi (*genti Deciae*) est, etc. 10, 28.

genus militare, 24, 32. *pro militibus. Sic et* 34, 27. genus agreste dicitur.

ferox genus, nullam vitam rati sine armis esse, 34, 17. *de Hispanis omnibus cis Iberum habitantibus.*

Macedonum genus omne nomenque, 31, 44. *ita* 30, 12. dicitur genus Numidarum. *cf.* 8, 29.

ut pleraque ejus generis ingenia sunt, 8, 24.

GERERE, 39, 54. neque illis recte gessisse. *Sic in plerisque editionibus. Solet autem gerere simpliciter poni pro agere. v. c.* 40, 57. *Sed Drakenborchius tamen h. l. fecisse recepit. Putat enim Livium ad illam formulam recte atque ordine facere respexisse.*

ubi res ferro geratur, 10, 39.

missilia, quibus eminus rem gererent, 9, 35. *cf.* 21, 5.

trigemina spolia præ se gerens, 1, 26. *paullo post super humeros.*

neque eam voraginem conjectu terræ, quum pro se quisque gereret, expleri potuisse, 7, 6.

gerere saxa munientibus in muros, 28, 19.

viginti omnino legionibus, et centum sexaginta navibus res Rom. eo anno gesta, 30, 2.

hæc, ut in secundis rebus, segniter otioseque gesta, 23, 14.

res nihilominus ab legatis gerebantur, 28, 22.

neque id tam dignum ira erat, quam quod, extra necessitates belli, præcipuum in Romanos gerebant odium, 28, 22.

adeo infractos gereret animos, 7, 31.

Appius jam inde antiquitus insitam pertinaciam familiæ gerendo, solus censuram obtinuit, 9, 29. *cf. cap. 34. ubi est censuram gerere.*

hæc inter duorum ingentium bellorum curam gerebantur,

9, 30. *de rebus ad religionem pertinentibus.*

GERMANITAS, 40, 8. subituram vobis aliquando germanitatis memoriam. (*ἰσοπατέριον erant*). *cf. 41, 27.*

GESTARE, 27, 48. intolerantissima laboris corpora vix arma humeris gestabant.

GLADIATORES quod spectaculum inter epulas erat, eo ornatu armarunt, 9, 40.

gladiatorum munus Romanæ consuetudinis, 41, 20.

GLADIATORIUM, 44, 31. vix gladiatorio accepto. *i. e. mercede gladiatorum.*

GLADIATORIUS, 28, 21. gladiatorium spectaculum fuit non ex eo genere hominum, ex quo lanistis comparare mos est, fervor, quive venalem sanguinem habent.

GLADIUS, 45, 19. Advertæque gladiis regnum in dubium adductum esse. *Vid. cingere.*

GLAREA, 41, 27. censores vias sternendas silice in urbe, glareæ extra urbem substruendas marginandasque—locaverunt. *cf. 21, 31. ubi sunt glareosa fæxa.*

GLEBA, 4, 11. nec ulli—gleba ulla agri assignaretur.

GLISCERE, 27, 3. novum in occulto gliscens per indicium protractum est facinus. *i. q. crescens.*

gliscente indies seditione, 6, 14. *cf. 42, 2. it. 2, 23. de invidia.* ne glisceret, prima negligendo bellum, 29, 2. *cf. 2, 19.*

GLOBOSUS, 38, 29. saxis globosis, quibus ferme arenæ immistis strata littora sunt, funda mare apertum incessentes.

GLOBUS, 1, 5. non cum globo juvenum—sed, aliis alio itinere jussis certo tempore ad regiam venire pastoribus, ad regem impetum facit: et a domo Numitoris alia comparata manu etc. *cf. cap. 9.*

globus mulierum circumstantiumque advocatorum, 3, 47.

extrema concio et circa Fabium globus increpabant inclementem dictatorem, 8, 32.

GLOMERARE, 1, 31. haud aliter, quam quum grandinem venti glomeratam in terras agunt, crebri cecidere cælo lapides.

GLORIA, 22, 39. gloriam qui spreverit, veram habebit. *i. e. vanam gloriam.*

gloriæ pars virilis, 6, 11.

pari periculo gloriæque eventu, 9, 40.

GLORIARI, 27, 17. propiorque excusanti transitionem ut necessariam, quam glorianti eam, velut primam occasionem raptam. cupiditas gloriandi de me, 38, 49.

GNAVITER bellum gerere, 30, 4.

ibi aliquamdiu nec cessatum ab armis est, nec gnaviter pugnatum, 10, 39.

sed, quod volebant, non quam maturato opus erat, gnaviter expediebant, 24, 23.

bene ac gnaviter destinarent potiore[m] populi Rom. quam Persei, amicitiam habere, 43, 7.

GNAVUS, 3, 41. gnavum in malitia ingenium.

GRADUS, 9, 40. gradum inferre.

pleno gradu ad castra hostium tendunt, 9, 45.

aciem instructam pleno gradu in hostem inducit, 4, 32. *cf.*

34, 15. *Medius autem videtur plenus gradus fuisse inter gradum militarem et cursum.* Modicus dicitur, 30, 5. *Militaris autem pressus vocatur,* 28, 14.

ingenti gradu pontem obtinere, 2, 10. *i. e. habitu pugnaturi adversus aggredientem.* *Homerus : μαχηὰ βιάς.*

obnisos vos stabili gradu impetum hostium excipere, 6, 12.

quantumque Romana se invexit acies, tantum hostes gradu demoti, 6, 32. *cf.* 9, 29.

conando agendoque jam eo gradum secisse plebeios, unde—pervenire ad summa possent, 6, 35.

ex aedilitate gradum ad censuram fecit, 27, 6.

graduque eo jam via facta ad consulatum videbatur, 6, 42.

GRÆCIA major, 31, 7. pro *Magna Græcia.*

GRAMEN, 1, 24. *voc. generale verbenam comprehendens et significans. vid. herba.*

GRASSARI, 3, 44. se jure grassari, non vi. *cf.* 10, 14. consilio grassandum pro *simpl. utendum.* *Proprie de eo, qui gradu magno contendit ac festinat, ut in hoc :*

nobiles homines in possessionem agri publici grassari, 6, 5.

ut in te hac via grassaremur, 2, 12.

etiam apud vos (*Romanos*) fuisse audiui, qui assentando multitudini grassarentur : et secessisse aliquando a vobis plebem, nec in potestate vestra rempublicam fuisse, 45, 23.

per omnia clandestina grassari scelera latrociniorum ac veneficiorum, 42, 18.

GRATARI, 9, 43. invicem inter se gratantes.

tecum triumphantes urbem inire ; tuum sequentes currum Jovis O. M. templum gratantes ovantesque adire, 7, 13. ult.

GRATIA, 30, 21. nec esse, qui diis grates agendas censeant : adcone advenientem quidem gratiam (*præsentia beneficia*) homines benigne accipere, nedum ut præteritæ fatis memores sint.

aurum—gratia rei accepta, non accepisse populum Romanum, 22, 37.

ut in tempore et bene cumulatam gratiam referant, 24, 48.

hominum, non causarum, toti erant ; ut apud quos gratia vim æqui haberet, 3, 36. *i. e. partium studium.*

ad gratiam ac libidinem, 9, 30.

jus gratiæ non dare, 42, 24.

familia per gratiam Romanorum potens, 23, 1.

quid aliud, quam, nusquam gratia stabili—præda victoriæ erimus, 32, 21. *de concordii societate.*

dicendi gratia, quæ vellet, facta, 3, 41. *i. q. copia, facultate.*

Siculi—multa de Hieronis regis fide perpetua erga populum Rom. verba fecerunt, in gratiam publicam avertentes, Hieronymi ac postea Hippocratem—invisos fuisse sibi, 26, 30. *i. e. volebant ea re gratiosam nationem suam apud Romanos efficere, ut de iis bene meritum.*

suæ gratiæ reservari eam (*rem*), 36, 35. *i. q. suo beneficio.*

suam gratiam—in obsidione liberanda facturus, 36, 25.

Patres—ædilitatem Cn. Quinctio Capitolino et P. Cornelio Scipioni, suarum gentium viris, gratia campestris ceperunt, 7, 1. sed meliori ac fideliori amico, in gratiam levium et inutilium sociorum, injuriam eos facturos esse, 39, 26. *Sæpe scilicet Livius.*—professi se pugnuros in gratiam ducis, 28, 21.—quorum in gratiam Saguntum deleverat Hannibal, *ibid. cap. 39. vid. Intt. ad h. l.* nec cum gratia ab consule profectum (*Eumenem*) in Asiam, 44, 13.

omnium igitur tibi—quæ impie nefarieque per biennium alia super alia es ausus, gratiam facio, 3, 56. *i. q. ignosco. cf. 8, 34.*

se quoque in gratia reconciliatæ pacis posse uti, 44, 14. *i. e. Romanos quoque se et opera sua uti in tali re, et in concilianda pace, aut nunc, aut alio tempore, posse, quemadmodum nunc Perseus utatur.*

GRATIFICARI, 21, 9. ne quid pars altera gratificari pro Romanis posset. *Nisi vero cum Drakenborchio emendatum velimus: populo Romano.*

GRATIOSUS, 43, 14. ante emerita stipendia gratiosa missio. *i. e. quæ gratiæ captandæ causa, per ambitionem, datur.*

GRATUITUS, 3, 35. haud gratuitam in tanta superbia comitatem fore.

tatis superque gratuiti furoris in multitudine credentes esse, largitiones temeritatique invitamenta horrebant, 2, 42.

voluntaria et gratuita opera, 28, 21.—spes, 38, 24.

gratuita crudelitas, 3, 37.—pax, 38, 59.

gratuita parricidia, 1, 47.—beneficia, 45, 42.

GRATULARI, 45, 14. gratulatum quoque satis suo ac patris nomine esse. (*passive*)

gratulati deinde victoriam sunt, 45, 13.

communis legatio de victoria gratulatum venit, *ibid.*

GRATULATIO, 4, 24. cum gratulatione ac favore ingenti populum domum est reductus. *i. q. gratiarum actione.*

tum patuere, facta gratulatione, omnia in urbe templa; supplicationesque in triduum decretæ, 30, 40. *Arri. let Drakenborchio emendatio Gronovii: patuere faciendæ gratulationi.*

GRATUS, 32, 8. quod rex Attalus—Romanos juvisset, id gratum senatui esse. *i. q. pro eo gratias illi a senatu deberi; id voluptatem asferre senatui: nec aliter illud gratum esse vult explicari Drakenborchius, si vel maxime fore legatur.*

nec in vulgus, quam optimo cuique gratiorem, (*actionem*) 9, 33.

GRAVARI, 21, 23. quos et ipse gravari militia senserat.

gravatis omnibus vino somnoque, 25, 24.

qui quum haud gravati venissent, 3, 4. *Gronovius cum Creviero legi vult gravate.*

GRAVATE, 21, 24. reguli Gallorum—haud gravate ad Poenum venerunt. (*χαλεπῶς*)

GRAVATIM, 1, 2. haud gravatim socia arma Rutulis junxit.

GRAVIS, 21, 5. agmen grave praeda.

gravem jam spoliis multarum urbium exercitum trahens, 30, 9.

gravis fomno, 4, 37. *it.* 29, 34. vino et fomno graves.

gravis auctor, 1, 16. *Oppof.* auctor levis nec fati fidus, 5, 15.

quum vir gravissimus consul M. Porcius, non auctoritate solum, quæ tacita fati momenti habuisset, sed oratione etiam longa et accurata insectatus sit rogationem nostram, 34, 5.

una (*sententia*) dubia est, ut gravior sit, 45, 24. *i. e.* majorem auctoritatem habeat. Sic Drakenborchius. Crevierius autem in hunc modum: *etiamsi severior, durior sit.*

quamquam jam ætate et viribus erat gravior, 2, 19. *it.* 9, 3. gravis annis. *cf.* 5, 12. 10, 34.

gravem atque opulentam civitatem vineis et pluteis cepit, 34, 17. *i. q.* validam. *cf.* cap. 49. ubi Gronovius, ruina gravissimæ civitatis, probavit. Græcis: βασιτῆα πόλιν. *vid.* Duker. ad Flor. 1, 3.

bellum—grave per se, oneratum Latinorum—defectione, 6, 11.

gravis aut amicus aut inimicus populus Romanus, 45, 8.

gravis—popularibus esse cœpit, 44, 30. *i. q.* infestus.

ne graviores eos locios habeant, quam hostes Romanos, 44, 26.

gravis (*rex*) genti fuerat opibus superbiaque, 5, 1.

cui (*Hannibali*) cedenti certamenque abnuenti gravis ipse instaret, 27, 4. *nisi cum Gronovio legas* gravius.

ubi omnis multitudo se effudisset, graviorque jam in certamine esset, quam ut facile sustineri posset, 29, 34.

sibi quoque graviorem esse—filium, 39, 53. *i. q.* periculosiorem.

anni tempus grave, *it.* locus gravis, 37, 23. *i. e.* perniciosus valetudini. *cf.* 3, 6.

tempore autumnini, et locis natura gravibus, 25, 26.

annus pestilentia gravis, 10, 31.

multitudo commeatibus gravis, 7, 37.

gravioris fortunæ conditio, 36, 11.

grave erat in Æquos—proficisci, 3, 68.

cognomen Imperiosi grave liberæ civitati, 7, 4. *cf.* 43, 14.

GREX, 36, 40. et cum captivis nobilibus equorum quoque captorum gregem traduxit.

Lucanos infidiis quærere locum: quos ubi respexit rex procul grege facto venientes etc. 8, 24.

GRAVITAS loci, 25, 26. *de pestilentia.* *cf.* 23, 34. *ubi est:* gravitas cæli aquarumque.

majestate, quam vultus gravitasque oris præ se ferebat, 5, 41. *Notabile est, hic gravitatem oris dici in bonam partem, quum usitatus dicatur de graveolentia oris. vid. Plin. H. N. 28, 12. ut grave os de fædo spiritu oris.*

crudelitati quoque gravitatem addidit, 24, 45. *Si vers lectio, severitas intelligenda est. Sed quoniam hic non est cumulus crudelitatis, merito habuerunt h. l. pro suspecto Gronovius, ac nuper Cel. Strothius. Ille rapacitati, hic aviditati legi vult. Utrumque probarem, nisi avaritia præcederet. Quid? si pravitatem legamus. Sensus enim postulat vocabulum, quod præternaturale quid insolentiamque denotet: quam significationem illi verbo vindicavit ipse Gronovius ad 4, 26.*

GUBERNARE, 44, 22. si quem id facere piget, et otium urbanum militiae laboribus præoptat, e terra ne gubernaverit. *i. e. qui defes Romæ mansurus est, is ne præscripta det bellanti mihi, aut mea instituta dijudicet.*

GURGĒS, 22, 6. aut deficientibus animis hauriebantur gurgitibus, aut nequidquam fessi vada retro-ægerime repetebant. *de palude.*

H.

HABERE, 8, 6. bene habet *scil. se. cf. cap. 9.*—ita res habet, 22, 39. *Id. Drakenborch. ad 6, 35.*

ut nunc res se habet, 5, 5. *cf. 7, 13. it. 9, 7.*

ægre habuit, filium id pro parente ausum, 7, 5. *i. q. tulit.*

disimulare et tacite habere id patique statuerat, 42, 16.

neque bello cum invadere animo habuit, 44, 25. *Contra 33, 10. in animum habebat.*

magistrum equitum prope in custodiam habitum, 22, 25.

habere socios in ea fortuna, ut focii esse, quam cives malint, 26, 24. *i. e. tam lene in eos imperium exercere.*

conquisitionem militum habere, 23, 32. *i. q. facere. cf. 25, 5.*

nec se tribunatum, nec illos ea, quæ promulgata sint, habituros, 6, 39.

sub pellibus habendos milites esse, 37, 39.

suum sororisque filios in eadem habebat cura, 40, 4.

omni liberali cultu habuit, 45, 28.

id (*ingenium*) extinguere vita agresti et rustico cultu, inter pecudes habendo, 7, 4.

quod si exemplum haberet bis eundem ærarium relinquendi, 29, 37.

qua Pœni haberent, 30, 4. *scil. tella, tentoria. Nisi forsitan habitarent legendum. Quamquam habere interdum pro habitare dicitur.*

pars prima (*Macedoniæ*) Bisaltas habet, 45, 30.

nec ipsos modo Romanos sua divisa habere, 4, 56. *nisi potius cum Gronovio legendum divisui.*

consularium comitorum nulla mentio habita est, 4, 25.

familiam in potestate habere, 8, 15. *i. e. retinere, non manumittere.*

ubi—clausum lacu ac montibus et circumfusum suis copiis habuit hostem, 22, 4.

eodem anno familia ista consulatum, quo urbs hæc consulem, habuit, 7, 32.

habet pœnam noxium caput, 10, 40.

has dea pœnas a templi sui spoliatoribus habet, 29, 18.

ferias ac supplicationem habere, 41, 21.

comitia—habita, 6, 4. *cf.* 41, 28. *it.* 43, 8. *Sic et* 42, 38. concilio habito.

majorem habebat difficultatem in subigendis hostibus, 34, 18.

eandem (*ferociam*) ad non parendum senatui habuit, 42, 9.

post publicam causam privato dolore habito, 2, 56.

nullum misericordiæ locum habuerunt, 29, 22. *i. q. invenerunt.*

pro haud dubio habitum, 8, 36.

animum ipsi habent, 40, 5. *Vid.* obses.

magis et litteræ et verba legatorum benigne sunt audita, quam momentum ad mutandos animos habuerunt, 42, 46.

Rhodii maximi ad omnia momenti habebantur, 42, 45.

vias latrociniiis pascuaque infesta habuerant, 39, 29. *i. q. effecerant.*

templa æqualem turbam habuere, 27, 51. *in gratulatione.*

extra prædam quatuor millia deditorum habita, 7, 27.

plurimum ad effectum spei in celando incepto habuit Hannibal, 21, 57. *i. e. posuit.*

pater eum expertem habebat omnium de rebus Romanis consiliorum, 40, 5. *pro esse volebat, vel faciebat.*

aliquem captum non extra vincula habere, 2, 40*. *i. e. non dimittere e vinculis.*

habent auxilii nihil sacratæ leges, 2, 54. *i. q. dant, afferunt.*

habet veniæ nihil lex, nihil laxamenti, 2, 3. *i. e. nihil dat veniæ etc.*

habet (*pars montis*) iter, 38, 22. *i. e. adiri potest.*

antiqua disciplina milites habuerat, 45, 35. *h. e. coercuerat, continuerat.*

in armis eos adcolæ Galli habebant, 10, 2.

si viri arma illa habuissent, quæ in portis fuere nostris, 3, 67.

pauca verba habita, 10, 24.

legati—rejeçti ad populum haudquaquam tam efficaces habebant preces, 9, 20.

ex vano habere, 27, 26. *Vid.* haurire.

pacem sibi habeat, 9, 11.

equites impedimentaque præ se habens, 44, 4.

utraq; causa tribunos plebis, utraq; consules habebat, 39, 38. *h. e. fautores habebat, vel adjutores.*

omnia fortunam habituram (*scil. in potestate*) quæcumque temeritas collegæ habuisset, 22, 27.

HABILIS, 24, 48. rudem ad pedestria bella Numidarum gentem esse, equis tantum habilem.

Hispano cingitur gladio, ad propiorem habili pugnam, 7, 10. brevitate habiles gladii, 22, 46.

nunquam ingenium idem ad res diversissimas, parendum atque imperandum, habilis, 21, 4.

HABITARE, 2, 62. vicis frequenter habitabatur. *cf.* 9, 28. *vide* B. *Patrum ad Tacit. Mor. Germ. cap.* 39.

arx procul iis, quæ habitabantur, 24, 3. *cf.* 36, 22.

HABITUS pastorum, 9, 2. *de vestimentis. it. cap.* 36. pastoralis.

præter habitum vestitumque et sonum Latinae linguæ, 29, 17.

habitus vestis, 24, 5.—oris, 21, 4.—temporum, 10, 46.—animorum, 30, 28. *it.* 34, 49.—armorum, 9, 36. *it.* 22, 18.—pecuniarum, 1, 42.—Italiae, 9, 17.

erat autem non admodum simplex habitus animorum inter Achæos, 32, 19. *i. e. incerti animis erant, nesciebant, quid optarent, facerent, ob rationes in utramque partem permultas.*

ex præsentis potius, quam præterito habitu æstimat, 32, 14. *i. e. animi; de studio obsequendi.*

habitus novæ fortunæ, novique ingenii, quod sibi victor induerat, 9, 18.

habitus gentium harum, tum magnitudine corporum, tum specie terribilis erat, 22, 46.

moderandis ad civilem habitum honoribus, 38, 57. *h. e. modum honoribus non efferrî, sed communem se tamen adversus omnes gerere.*

HÆRERE, 29, 33. ipse, qua intenderat, inter media tela hostium evasit—quæ turmæ hæserê. *i. e. se non expediverunt e periculo.*

cæduntur in portis, suomet ipsi agmine in arcto hærentes, 34, 15.

ubi hærere jam aciem collato pede videris, 6, 12.

hærens in terga Romanus, 1, 14. *pro in tergis, instans.*

injectus ignis hæsit, 30, 5.

osculo hærens, non ante precibus abstinit etc. 23, 9.

tyrannum reliquisse, non suæ solum patriæ gravem, sed omnibus circa civitatibus metuendum, hærentem visceribus nobilissimæ civitatis, 34, 48. *Sunt, qui in visceribus legi velint. Sed utraque forma Liviana est. cf.* 33, 44. *vid. Intt. ad illum locum.*

quum in hac difficultate rerum consilium hæreret, ac prope torpor quidam occupasset hominum mentes, 26, 36.

ne in turba quidem (*octo tribb. mil. conf. potestate*) hærere plebeiū quemquam, 5, 2. *de locis ultimis intelligendum. vid. Drakenborch. ad h. l.*

HASTA sanguinea præusta, 1, 32. *in bello indicendo adhibita, ut terror injiceretur; sive illa sanguine cruentata fuerit; sive e frutice sanguinea. vid. Plin. II. N. 26, 18. Ammian. Marcellin. 19, 1.*

pontifices hastas motas nunciavere, 40, 19. *inter prodigia numeratur: ceterum hastæ Martis interpretibus videntur intelligendæ.*

HAUD, *vid. dubie*—hauddum, 10, 6. *it. cap.* 25. *cf.* 28, 2.—haudquaquam, 10, 28. *it. cap.* 30.—haud minus, 6, 42.—haud amplius, 28, 2.—haud scio an, 9, 15. *vid. Drakenb. ad 37, 54.*

HAURIRE, 31, 37. profundo linio hausti sunt.

graves loriceis aliisque tegminibus haurere gurgites, 5, 38.

duobus in prærapidum gurgitem haustis, 29, 32.

haurit incendium, 5, 7. *i. e. absunit. it.* 30, 5. *flamma haurit.*

- nihil haustum ex vano velim, 22, 7.
 unu alteroque subinde icū ventrem atque inguina haustit, 7, 10.
 placari nequeunt, nisi hauriendum sanguinem, laniandaque vilcera nostra præbuerimus, 9, 1.
 hauriendus, aut dandus est sanguis, 7, 24.
 velut ex diutina siti nimis avide meram haurientes libertatem, 39, 26. *i. e. intemperanter utentes libertate.*
 poculum inpavide haustit, 30, 15.
HEBETARE, 30, 35. si nihil aliud, vulneribus suis ferrum hostile hebetarent.
HEMERODROMOS vocant Græci, ingens die uno cursu emittentes spatium, 31, 24. *item speculatores. vide Dukerum ad h. l.*
HEPTERIS, *vid. HEXERIS.*
HERBA pura, 1, 24. *it. herba graminis ibid. Similiter faxo filice ibid. Scilicet herba dicitur de virenti germine fruticis cujuscunque. vide Virgil. Eclog. 5, 24.*
 jam altæ in segetibus herbæ pabulum præbere poterant, 23, 48.
 nou ad frumenta modo, quæ jam in hibernis erant, 25, 15. *valde arridet emendatio Jac. Gronovii in herbis legentis.*
HERBIDUS, 23, 19. herbidum terrenum. *i. q. terra herbis confita, obducta. cf. 1, 7. 9, 2. it. 29, 31.*
HEREDITARIUS, 3, 18. populi colendi velut hereditaria cura etc.
HEREDITAS, 24, 25. quum clausis Andranodorus Insulæ portis hereditatem regni creverit, quæque procurator tenuerat, pro domino possederit.
HEXERIS, 37, 23. tres hepteres et quatuor hexeres habebat. *Genera navium Græcis potissimum usitata, et a numero ordinum, quibus remi structi erant, cognominata. cf. 29, 9.*
HIBERNA agere, 9, 28.
 id. (*pabulum*) convexit in Claudiana castra—ibique hiberna ædificavit, 23, 48.
HIBERNACULA, 5, 2. quum spes major imperatoribus—in obfidione, quam in oppugnatione, esset; hibernacula etiam, res nova militi Romano, ædificari cœpta. *cf. 30, 3. it. 22, 32. hibernaculis communis.*
HIBERNARE, 10, 46. exercitum in agrum Vescinum—hibernatum duxit.
HIC, 42, 18. hoc copiarum: *de supplemento, 9000 militum.*—hoc servitutis, 5, 2.—hoc solatii, 30, 13.
 Lupercal hoc fuisse ludicrum ferunt, 1, 5. *i. e. quod hodiernum in usu est. Similiter, 1, 42. tum classes centuriasque et hunc ordinem ex censu descripsit, i. q. qui nunc quoque servatur.*
 horum deinceps annorum vel secundas res, vel etc. 5, 51. *cf. 4, 4.*
 neque eo minus aut hos, aut illos plus in delectum militum dare, 41, 8. *debebat esse te.*

hæc taliaque vociferantes, 5, 2.—hæc aliaque dicendo, 29, 1.
vid. Intt. ad illum locum.

arcem ab his iisdem Sabinis auro captam recepistis, 3, 17.

hæc licentia, 25, 40. pro *hujus temporis licentia*. Sic 6, 4.
opus vel in hac magnificentia urbis conspiciendum. *Vide Gronovium ad illum locum.*

hoc illud esse dictitantes, quod etc. 5, 2. Sic Virgil. *Æn.* 4, 675. *Hoc illud, germana, fuit?*

hic is est, qui nihil memorabilius toto tempore hibernorum gesserit, 36, 17.

nec cum his primum Etruscorum, sed multo ante cum iis, qui inter Apenninum Alpesque incolebant, sæpe exercitus Gallici pugnare, 5, 33.

et mittentibus et missis ea læta expeditio fuit: nam et *illis*, quod jam diu cupiebant, novandi res occasio data est; et *hi* sentinam quamdam urbis rati exhaustam, lætabantur, 24, 29.
manifeste hi relatum ad remotius. cf. 30, 30.

quandoque hic homines injussu populi Rom. etc. 9, 10. *vid. Drakenb. ad h. l.*

hoccine patiendum fuisse, 6, 17. *cf. 8, 5.*

hiccine fuerit Ascanius, 1, 3. *it. hiscine*, 7, 30.—huicne, 38, 49.

HIC Capitolium est, *ubi* quondam, capite humano invento, responsum est, *eo loco* caput rerum fore, 5, 54.

ubi hic curiam circumfederitis, 3, 68.

hic Postumius accensus ira, 39, 13. pro *tum, tunc*.

hinc jam non, quod factum est, defensusus sum, 45, 23.
haud dubie cum Drakenborchio legendum hic jam: pro nunc, hoc tempore. vid. hinc.

HIEMARE, 5, 2. consiliumque erat, hiemando continuare bellum.

HIEMS, 5, 2. ne hiemi quidem aut tempori anni cedere. *cf. cap. 10. et 13.* hiems gelida et nivosa. *Vide Cuperi Obs. 2, 10.*

HI NC jam non, quod factum est, defensusus sum, 45, 23. *Sed Drakenborchius legi vult: hic jam, quæ particula, de tempore præfenti dicitur, uti hic tum de præterito: vide eumd. ad 3, 28.*

HISCERE, 9, 4. nec consules aut pro sædere tam turpi, aut contra sædus tam necessarium hiscere possent. *cf. cap. 6.* non hiscere quemquam præ metu potuisse.

nec adversus dictatoriam vim aut tribuni plebis, aut ipsa plebs, attollere oculos aut hiscere audebant, 6, 16.

hiscere eum nequissè, 10, 19. *i. e. mutum et elinguem fuisse.*

HISPANIA terra, 38, 58. quum per aliquot annos in terra Hispania, adversus multos Pœnorum Hispanorumque et duces et exercitus nominis Romani famam auxissent: *more poetarum dictum: vid. infra in v. terra.*

HISTRIO, 7, 2. vernaculis artificibus, quia hister Tusco verbo ludio vocabatur, nomen histrionibus inditum.

HODIE QUOQUE, 1, 26. *nisi legendum hodieque. vid. Intt. ad 5, 27.*

HIOMO, 1, 32. hominibusque priscis Latinis etc. *Non mere for-*

mularia hæc ratio dicendi est. Nam 23, 31. legitur: quorum hominum essent: pro cujus populi cives fuissent. cf. 4, 4. it. 9, 26.

Capitolium tamen atque arcem diique et homines Romani tenuerint, 5, 51.

veniam erroris hominibus adolescentibus darent, 2, 18. *cf. 28, 40.*

nemo hominum, nemo deorum verecundiam habeat, 8, 34. *i. q. plane nullius rei v. h.*

de hominibus raptis pecoribusque abactis, 39, 47. *Non servi modo, ut nonnulli volunt, sed liberi etiam videntur intelligendi. Nam Philippus erat omnibus gravis accola.*

accolas sibi quisque adjungere tam efferatæ gentis homines horrebant, 10, 10.

ut hi homines Romanis restituerentur, 9, 30. *Illud hi Drakenborchio delendum videtur, quum homines sufficiant. Solet præterea homo interdum dici pro hic, is etc. quemadmodum vir, et i. g. a. vid. Burm. ad Phædr. 2, 5, 19.*

promiscue acervatos cumulos hominum urebant, 5, 48.

supra duodecim millia hominum cæsa duobus præliis, 24, 41. *cf. capp. 42, 49. 23, 25. it. 39, 31.*

non plus triginta millibus hominum et quatuor millibus equitum, 9, 19.

raptim eductis hominibus atque equis—nihil caloris inerat, 21, 54.

jura gentium hominumque, 4, 4.

HONESTARE, 26, 5. ingens corpus erat (*Navius*) et arma honestabant.

HONESTUS, 36, 40. satis honestam honoratamque imaginem fore.

honestum ordinem ducere, 3, 44. *Vid. ordo.*

clari magis inter populares, quam honesti, 8, 27.

HONORARE, 10, 7. quos corona triumphali laureaue honoraritis.

HONORATUS, 40, 54. honorati Philippi amici. *alias: purpurati. maximum (sibi onus) tam honoratorum collegarum obsequio injungi, 6, 6. Vid. honestus.*

honoratissimum decretum, 27, 10. *i. q. honorificentissimum.*

HONORIFICE, 44, 31. cum prætore eo die honorifice est epulatus.

HONORIFICUS, 33, 20. honorifica in se decreta responsaque.

HONOS, 39, 29. medius tamen honos Manlio habitus, ut ovans urbem iniret, *i. e. ovatio: prohibitus—ne ovans rediret, quum ab senatu impetrasset, privatus urbem ingrediens, mille ducenta pondo argenti, triginta pondo serme auri in ærarium tulit, 32, 7. hic igitur ultimus honos militaris fuit, imperatoribus reducibus e bello habitus. Sunt tamen, qui triumphum in monte Albano, inferiorem quippe ovatione, secundum a triumpho jussu locum occupasse dicant. cf. 33, 27.*

Fabium, ea ætate, atque eis honoribus, Valerio subiectum, 10, 3. *i. q. tam honoratum, tot tantisque honoribus functum.*

non tam ad honorem ejus factum, quam ad consulum ignominiam, 2, 27.

Romanorum autem honoris causa Peræam Rhodiis restitutam, 32, 34.

ad honores pervenire, 22, 26. *ubi vulgo legebatur ad honorem: quod minus usitatum est. Occurrit tamen etiam ap. nostrum. v. c. 22, 7*.*

uti diis immortalibus honos haberetur, 42, 9.

aræ—honore, donis cumulentur, 8, 33.

est apud te virtuti honos, 2, 12. *i. e. præmium. cf. 45, 22.*

deque præda, manubiis, spoliisque honorem habetote, 23, 11.

ipso Hannibale omnium rerum verborumque honore exsequias celebrante, 25, 17.

—HORA fatalis ignominiae, 9, 5.

unaque hora quadringentorum annorum opus excidio ac ruinis dedit, 1, 29. *pro parvo temporis spatio.*

ne tot annorum felicitatem in unius horæ dederis discrimen, 30, 30. *mox: unius horæ fortuna.*

momento unius horæ cæsus, 9, 16. *cf. 25, 28. Vid. momentum.*

HORRENDUS, 9, 36. silva—invia atque horrenda.

HORRENS, 44, 41. cujus (*phalangis*) confectæ, et intentis horrentis hastis, intolerabiles vires sunt.

HORREUM populi Romani (*Campania*) 7, 31.

HORRIDUS, 9, 40. horridum militem esse debere; non cælatum auro et argento, sed ferro animisque fretum.

HORROR, 39, 8. nec is, qui aperta religione, propalam et questum et disciplinam profitendo, animos horrore imbueret. *i. q. metu religionis. vid. perfundere.*

HORTAMEN, 10, 29. Decii eventus, iugens hortamen ad omnia pro republica audenda.

HORTAMENTUM, 7, 11. pugnatum—in conspectu parentum conjugumque ac liberorum: quæ magna, etiam absentibus, hortamenta animi, tum subiecta oculis, simul verecundia misericordiaque militem accendebant.

HORTARI, 43, 19. hortarentur in amicitiam jungendam.

quum et causa eos sua et fortuna hortaretur, ut—peterent, 37, 49. *Fortasse legendum: hortaretur petere. vid. Intt. ad h. l.*

HOSPES, 45, 31. qui se propalam per vanitatem jactassent, tamquam hospites et amicos Persei.

HOSPITALIS hostis, 25, 18.

ne hospitali cæde dextram violet, *ibid.*

deversorium hospitale, 21, 63. *i. e. apud hospitem.*

munera ex instituto data utrisque, aliaque hospitalia comiter conservata, 42, 24.

HOSPITIUM, 1, 45. cum quibus publice privatimque hospitia amicitiasque de industria junxerat.

per quosdam privatis hospitiiis necessitudinibusque conjunctos, 8, 3.

divisque in hospitia, 2, 14. *ipsæ ædes intelligendæ, ubi deversentur. Sic 33, 1. hospitium imperatoris. cf. 28, 26.*

HOSTICUM, 29, 2. *hostico*, tamquam pacato, clementer ductis militibus. *cf.* 6, 31. *it.* 8, 34. *Sic* bellicum, cavum, eventum, *alia*, *Livio dicuntur*.

HOSTICUS, 44, 13. ne segnis federet tantum in agro *hostico*.

HOSTILIS, 2, 12. *hostilia* audere. *it.* 3, 2. *hostilia* pati.

HOSTILITER depopulari, 37, 17. *it. cap.* 21. diripere *hostiliter*.

multa alia castella—deleta *hostiliter*, 9, 38.

HOSTIS alienigena, 29, 10. *Vid.* *hospitalis*.

campestrem *hostem*, gravem armis, statariumque, 22, 18.

Vid. *movere*.

hostis populo Romano, 21, 1.

adversus latronum magis, quam *hostium*, excursions, 35, 7.

Similiter bellum et latrocinium sibi opponuntur.

HUC, 7, 34. dum huc illuc signa vertunt. *al.* huc illucque.

quum huc atque illuc signa transferrent, 5, 8.

adde huc populationem agrorum, 7, 30.

HUMANUS, 5, 33. si quidquam humanorum certi est.

multa—admirationis humanæ in eo juvene modum excederant, 26, 19. *i. e. virtutum, quæ in homines cadunt*.

si quidquam in vobis, non dico civilis, sed humani esset,

5, 3. *Vid.* *divinus*.

HUMILIS, 3, 53. satis superque humilis est, qui jure æquo in civitate vivit, nec inferendo injuriam, nec patiendo.

I.

JACERE, 30, 10. quum maxime vallum Romani jacerent.

quum rudera milites religione inducti jacerent, 26, 11. *cf.* 3, 18. *vide Dukerum ad illum locum*.

signa adempta signiferis in *hostes* jacerunt, 34, 46.

inter quos, quum omisso discrimine, vera an vana jaceret, thesauros Gallici auri occultari a Patribus jecit, 6, 14. *i. q. disceret. int. verba. Sic* 5, 15. quisnam is esset, qui per ambages de lacu Albano jaceret.

in novitatem generis originisque qua falsa, qua vera jacere, 2, 45.

lapides pluere et fulmina jaci de cælo, 28, 27.

jactæ sunt pacis conditiones, 38, 25. *vid. in v. sq.*

JACERE, 10, 35. se quidem omnia expertos, sed militum jacere animos. *cf.* 9, 6. *ubi tamen vulg. habet tacere*.

spolia jacentis *hostium* exercitus peditibus concessit, 44, 45.

i. q. cæsi.

JACTARE, 9, 12. arma jactari cæpta. *i. q. abjici*.

ramosque oleæ supplices jactantes, 45, 25.

nec vexationem vulneris in via jactanti (*propter asperitatem*)

ultra patiens, 21, 48.

ibi jactantem sese scorto inter cetera retulisse, 39, 43.

jactatur in conditionibus pacis, 2, 13. *i. q. commemoratur*.

hanc—jactari magis caussam, quam veram esse etc. 5, 53.

multæ et parvæ disceptationes jactabantur, 39, 48.

jactata res ad populum est, 10, 37. *i. q. rejecta.*

JACTATIO, 21, 26. necdum satis refectis ab jactatione maritima militibus.

JACTURA, 5, 39. facilem jacturam esse seniorum.

levem ex comparatione priorum ducere recentem equitum jacturam, 22, 8. *levem i. q. vilem.*

JACTUS, 30, 10. ex rostratis Pœni vana pleraque (utpote supino jactu) tela in superiorem locum mittebant.

ut vix teli jactu a statione proxima abesset, 8, 7. *cf.* 26, 40. *ubi est ictus teli. vid. Intt. ad h. l.*

JACULARI, 42, 54. sed probris quoque in ipsum Macedonasque procacibus jaculati sunt. *Si quidem lectio sana. Fortasse cum Gronovio jocolati sunt legendum.*

JAM inde ab initio, 1, 2. *cf.* 2, 65. 4, 36. 36, 17. 44, 26. *it.* 6, 40. *ubi vid. Drakenb.*

suo jam inde vivere ingenio, 3, 36. *cf.* 36, 17.

gens jam inde nulla—inferior, 21, 31. *cf.* 9, 16.

quum in conspectu jam castra, jam Aquiloniam habuissent, 10, 43.

jam hic, quo nunc omnia ardent, conticescet furor, 2, 29. *pro statim, ut sæpius, junctum quidem futuro.*

jam plebs, præterquam quod consulum nomen—ne tribuniciū quidem auxilium quærebat, 3, 34. *pro præterea.*

jam tum, quum ipse ibi cum collega etc. 10, 21.

jam primum omnium, 1, 1.—jam omnium primum, 5, 51.—

jamjam primum, 4, 11*. *nisi legendum tamquam. Ceterum illud*

jam primum *eleganter servit transeundi facilitati. vid. Drakenborch. ad 9, 17.*

qui jam nunc sanguine meo sibi indulgeri æquum censet, 40, 15.—nunc jam, 7, 32. *cf.* 2, 54. *it.* 3, 40.

Philippo jam pridem hosti, 36, 14. *cf.* 9, 25.

JANUS, dexter, 2, 49. *Jani nominantur transitiones perviæ, ut explicat Cicero de nat. deor. 2, 27.*

IBI ira est suppressa, 2, 35. *pro ea re.*

ibi animum parem tantæ potestati esse, 4, 13. *i. e. in eo viro.*

regia ibi (ea) Pyrrhi fuerat, 38, 9.

ibi dum—nullo satis digno moræ pretio tempus terunt, emissus hostis de manibus est, 21, 48.

ibi plurimum profectum est, 3, 14. *pro tum quidem. Sic et*

ibi vero, 3, 69. *it. cap. sq.*

in senatum ubi ventum est, ibi vero in Quinctium omnes versi, 3, 69. *cf. cap. sq.*

excitis ad se principibus, ibi agere—cœpit, ut etc. 32, 30.

ICTUS, 5, 21. repentino icti furore. *it.* 26, 20. cladibus,

turres ictæ fulminibus, 25, 7. *i. q. tactæ.*

ictus Hannibal uno prælio adverso, 37, 24. *i. e. fractus.*

scuta galeæque ictæ, 9, 35.

nova re consules icti, 27, 9.

- conscientia ictus, 33, 28. rebellione ictus, 34, 17. *i. q. permo-*
tus, admonitus.
- ICTUS, 30, 10. gravior ac pondere ipso librator superne ex one-
 rariis ictus erat.
 non cæcis ictibus procul ex improvise vulnerabantur, sed,
 pede collato, tota in virtute ac viribus spes erat, 34, 14.
 ut extra ictum teli essent, 34, 28.
 ut sub ictum venerunt, telorum etc. 27, 18.
 gemitus vulnerum ictusque corporum aut armorum, 22, 5.
 ictus mœnium cum terribili sonitu editi, 38, 5.
- IDEM, 27, 9. idem socios consensisse omnes.
 idem deinceps omnis exercitus in se quisque jurat, 2, 45.
 unde quum eadem reverti posset ad suos, 3, 70. *i. q. per eam-*
dem viam. Sæpius commutatum cum eodem. vid. Drakenb. ad
4, 33.
 idem certaminis, 10, 34.—damni, 35, 42.
 iidem igitur omnes fumus: et quum *eadem* omnia in hoc
 bellum afferamus, quæ in priora attulimus, *eundem* eventum
 belli expectemus, 6, 7.
 in eadem mecum Africa geniti, 30, 12.
- IDEMTIDEM, ne quis violaret, Talassio ferri, clamitatum, 1, 9.
cf. 10, 19. 4, 20. it. 5, 39.
- JEJUNA scætaque corpora Romanis et rigentia gelu torpebant,
 21, 55.
- IGITUR *a principio periodi*, 2, 48.
- IGNARUS, 21, 22. quod haud ignarus erat, circumitam ab Ro-
 manis eam (*Hispaniam*) legatis ad sollicitandos principum ani-
 mos.
 ignari venisse dictatorem, 8, 36.
- IGNAVUS, 3, 67. quem tandem ignavissimi hostium contem-
 fere?
 quando nec fossa valloque ab ignavissimo ad opera ac mu-
 niendum hoste clausi essent, 9, 4.
- IGNIS, 3, 53. vivosque igni concrematuros minabantur. *cf.*
6, 33.
 arma subdito igne concremavit, 8, 30.
 ignibus armata ingens multitudo, facibusque ardentibus tota
 collucens, 4, 33.
 facibus ardentibus plurimum simul ignem conjecerunt,
 23, 37.
 Philippum et ignes ab Oreo editi monuerant, sed serius Pla-
 toris fraude e specula elati, 28, 7.
 quem ille obrutum ignem reliquerit, ita ut toties novum ex
 improvise incendium daret, eum se extincturum, 10, 24. *de*
bello.
 et Syphacem et Karthaginenses, nisi orientem illum ignem
 (*Mafnissam*) oppressisset, ingenti mox incendio—arsuros, 29, 31.
- IGNOBILIS, 10, 20. infrequentia armatis signa egressa, præ-
 dam prædæque custodes exire, ignobile agmen, et sua quem-
 que molientem etc.
 ignobili atque inhonesta morte—occubuit, 29, 18.

- lævum cornu ignobiles tenebant Hispaniæ populi, 29, 2.
ignobilis urbs, 25, 1. *it. cap. eod.* ignobilia oppida.
- IGNOMINIA, 26, 1. additum etiam utrorumque ignominiae est, ne in oppidis hibernarent etc.
servate modo, quos ignominia irritaveritis, 9, 3. *Vid. infra in v.* inungere.
in contumeliam ignominiamque certare juvat, 4, 4.
- IGNOTUS, 5, 39. ignotæ situs urbis. pro *ignotus f. v.*
- ILLAC fuga et cædes vertit; ubi sacram Dianæ feram jacentem videtis: hinc etc. 10, 27.
- ILLACRIMARE, 45, 4. ipse illacrimasse dicitur forti humanæ.
- ILLE *relatum ad propiores*, 24, 29. nam et illis quod—et hi etc. *cf. 30, 30. it. 39, 53. vid. hic.*
- ILLIBATUS, 3, 61. eo imperium illibatum referrent.
- ILLICERE lucro mercatorem, 10, 17.
invenisse in Galliam vinum, illiciendæ gentis causa, 5, 33.
- ILLICO, 39, 15. quod ad multitudinem eorum attinet, si dixerò, multa millia hominum esse, illico, necesse est, exterreamini, nisi adjunxero, qui qualesque sint.
- ILLIGARE, 5, 27. illigatæ post tergum manus.
illigari gentem Romano bello, 31, 25. *cf. 32, 21.*
familiari amicitia illigatum alicui esse, 32, 22.
non iis conditionibus illigabitur pax, 33, 12.
invitum se gravioris fortunæ conditioni illigantem, 36, 11.
de filia collocanda regi Antiocho.
- ILLITUS, 5, 2. donum inimicorum veneno illitum fore.
faces tædamque et malleolos stuppæ illitos pice parari jubet, 42, 64.
- ILLUSTRIS, 29, 34. Karthaginienſium equites—et divitiis quosdam et genere illustres. *Vid. eques.*
viri illustres, 33, 36. *it. homines*, 41, 25.
- IMAGINARIUS, 3, 41. neque enim sibi privatos, aut in curia aut in concione posse obſtare; neque se imaginariis fascibus eorum ceſſuros eſſe. *i. q. non legitimis.*
- IMAGO, 1, 34. nobilis una imagine Numæ.
te—patris imago—creat vocatque regem, 1, 47.
clarum hac fore imagine Scaptium: populum Rom. quadruplatoris et interceptoris litis alienæ perſonam laturum, 3, 72.
Hic imago non tam pro nobilitate, quam pro ſplendore, ex meritis in rempublicam collecto, poſita videtur.
his quoque imaginibus juris ſpretis, 41, 8. *i. e. quæ per ſpeciem juris jaſſantur.*
quidnam illi conſules dictatoresve facturi eſſent, qui proconſularem imaginem tam ſervam ac trucem fecerint, 5, 2. *i. e. munus tribunorum militum conſulari poteſtate.*
- IMBELLIS, 22, 39. imbellem pri perito belli vocent.
incondita inermisque multitudo, mixta imbelli turba, 32, 13. *i. e. feminæ, infantes etc.*
nec rem Romanam tam deſidem umquam fuiſſe atque imbellem, 21, 16.
imbellem annum agere, 10, 1.

- imbelle triennium ferme pestilentia—sunt, 4, 20.
- IMBER ingentibus procellis fufus, 6, 32. *cf. cap. 8.*
- imbres continui campis omnibus inundantes, 8, 24.
- imber continens per noctem totam ufque ad horam tertiam diei infrequentis tenuit, 23, 44.
- inter alia prodigia et carnem pluit : quem imbrem etc. 3, 10.
- imbri lapidavit, 43, 13. *i. e. pluit imbri lapideo. cf. 30, 38.*
- tandem eam nubem cum procella imbrem dediffe, 22, 30.
- imbre conquiefcente, 24, 47.
- IMBIBERE, 2, 58. nec ulla vi domari poterant ; tantum certaminis animis imbibebant.
- neque immemor ejus, quod initio confulatus imbiberat, reconciliandi animos plebis etc. 2, 47.
- IMBUERE, 4, 31. colonorum cæde imbutis armis.
- imbutus uterque quadam admiratione alterius, 21, 39.
- imhutum jam a juventa certaminibus plebeiis, 5, 2.
- malo tirocinio imbuendum Samnitum, 9, 43.
- Fulvium Quiritium Romanorum exercitum, honefte genitos, liberaliter educatos, fervilibus vitiis imbuiffe, 26, 2.
- qui hinc integri et fidei Romam eunt—imbuti illinc et infecti Romanis delinquentis redeunt, 40, 11.
- inter novitatem fuffefforis, quæ noffendis prius, quam agendis rebus imbuenda fit, 41, 15.
- IMITARI, 7, 2. fine imitandorum carminum actu, *i. e. fine hiftrione, qui faltando et gefticulando ea, quæ pronuntiabantur, exprimeret. vide Dukerum ad h. l.*
- IMMATURUS, 1, 26. abi hinc cum immaturo amore.
- IMMEMOR, 1, 34. qui quum, ignorans nunc ventrem ferre, immemor in testando nepotis, decessiffet. *i. e. non cogitans de nepote.*
- omnium immemor difficultatum, 9, 31. *fcil. imminetium.*
- immemor armorum, 2, 22. *i. q. pacis studiosus.*
- immemor fuæ libertatis, 2, 20*. *h. l. qui non curat libertatem adipifci.*
- qua cibi, qua quietis immemor nox traducta eft, 9, 3.
- IMMENSUS, 5, 37. equis virisque longe ac late fufo agmine immensum obtinentes loci.
- ad immensum multitudinis speciem auget, 29, 25.
- quæ (*fuga*) ubi immensa ac fine fpe erat, 22, 6.
- IMMIGRARE, 39, 14. ut aliquam ædium partem vacuum faceret, quo Hifpala immigraret.
- IMMINERE viciniam, tam ex plano, quam ex alto, item cupiditatem et expectatorem exprimit.
- carcer imminens foro, 1, 33.—imminetia muris ædificia, 2, 33.
- imminet arbor prætorio, 3, 25.—arx mari, 24, 3. *cf. 4, 19.*
- imminens (*mons*) super Demetriadem, 44, 13.
- imminentes fpei majoris honoris, 4, 25.
- imminere in occafionem, 25, 20.
- imminere animo in propinquam victoriam, 30, 28.

peritus rerum popularium imminensque ei potestati, 3, 51.
defectioni Campanorum imminentes admoturos castra, 8,

22.

IMMISCERE, 4, 4. ne propinquitatibus immisceamur, eavent.

Karthaginienses Romanique pariter variis casibus immixti,
i. e. fortunæ conversiones experti. Vulg. immixtis.

qui sortem omnem fortunæ regnique sui cum rebus Romanis
immiscuisset, 45, 14. *i. e. conjunxisset.*

IMITIS diu cædes pariter fugientium ac resistentium armato-
rum atque inermium fuit, 4, 59.

IMMITTERE, 40, 48. armaturam levem immittendo in stationes.
Etiā mittere hoc sensu, permittere item dicitur.

et me vel devovere pro populo Romano legionibusque, vel
in medios me immittere hostes paratus sum, 9, 4. *cf. 8, 9.*

concitanti remis navem, quanto maximo impetu poterant,
in terram quum immisissent, 30, 25.

IMMO, 26, 30. maneat immo,—ut coram bis respondeam etc.
cf. 35, 49. it. 38, 43.

IMMODERATUS, 3, 9. quippe duos pro uno domino acceptos,
immoderata, infinita potestate.

IMMODESTE, *vid. in v. 57.*

IMMODICE, 22, 27. immodice immodesteque non Hannibale
magis victo ab se, quam Fabio gloriari.

IMMODICUS lingua, 22, 12.

immodicus magis in numero augendo, 38, 23.

decreta immodica ad honores sociorum, 31, 45.

IMMOLARE *non de immolatione proprie dicta, quæ fit per molam
solum, sed de actu cadendi, 1, 45. interea Romanus immolat
Dianæ bovem.*

IMMOLITUS, 39, 44. et quæ in loca publica inædificata immo-
litave privati habebant: ὑστερον πόρετον dici debebat: immolita
inædificatave, nam moliri, *s. fundamenta jacere, præcedit ædifica-
tionem, et dicitur alias submoliri.*

IMMUNIS, 38, 44. portiorum immunes.

IMPAR, 22, 15. omni parte virium impar.

par audacia Romanus, consilio et viribus impar, 27, 1. *con-
struendo Livio imprimis usitata. cf. 6, 23.*

videham, quam impar esset fors, quum ille vobis bellum, vos
ei securam pacem præstaretis, 42, 13.

IMPARTIRI, 4, 54. tandem aliquando impartiendos plebi ho-
nores.

IMPAVIDUS, 42, 59. ut usu belli et ingenio impavida gens tur-
baretur.

IMPEDIMENTUM, 8, 32. quæ dictatori religio—impedimento ad
rem gerendam fuerit.

IMPEDIRE, 9, 9. nostrum exercitum eadem, quæ impedierat,
fortuna expediret.

IMPEDITUS saltus, 9, 2. *i. e. saltus itineris impediti.*

consul superior viribus, lucis impeditior erat: omnia itinera
obsperant hostes, 9, 43.

IMPELLERE, 9, 27. subsidiarias cohortes—in primam aciem ex-

templo emisit : universisque hostem primo impetu viribus impulit. *cf. cap. 40.*

IMPENDERE, 6, 15. sed quid ego vos, de vestro impendatis, hortor. *Sic Terent. Adelph. 1, 2, 37. de meo.*

IMPENDIO magis publico, quam iactura, 7, 21.

IMPENSA, 5, 4. cui (*rei familiari*) gravis impenſa non est.

quia impenſa pecuniæ faciendæ erat, 44, 23. *Similiter* 1, 20. unde in ens sumtus pecunia erogaretur.

rebus ipsis meritisque et impenſis officiorum ut superare possem, fortuna, tempora, Antiochus, et bellum in Asia gestum præbuerunt materiam, 37, 53.

IMPENSE, 40, 35. in perniciosam, si quis impense retineret, seditionem (*militēs*) exarsuri. *Vid. Duker. ad 34, 15.*

IMPENSIUS, 4, 46. certamina—multo impensius in castris accendi.

IMPENSUS, 2, 9. quia impenſo pretio venibat.

IMPERARE, 33, 13. quæ priore conloquio aut imperata a Romanis, aut postulata ab sociis essent, omnia se concedere.

Hernicis—milites imperati, 4, 26. *Sic* imperare frumentum, 9, 43.—stipendium, 29, 15.—pedites, 38, 35.—decumas, 42, 31. pecuniam, 30, 16. etc.

tribunis militum imperavit, ut sarcinas in unum conjici jubeant, 3, 28. *cf. 1, 27.*

nulla arma, nisi imperata a populo Rom. fumere, 40, 34.

Antiocho si Smyrna et Lampſacus imperata faciant, 35, 17. *i. q. ab Ant. imperata.*

IMPERATOR, 6, 29. signum—Jovis Imperatoris in Capitolium tulit.

cujus rei vitium non in belli eventum—sed in rabiem atque iras imperatorum vertit, 8, 30. *i. e. dictatoris et magistri equitum, •cujus posterioris ductu auspicioque, infcio atque invito dictatore, vicerat exercitus. cf. cap. 33.*

imperatoremque regem appellandum censuerunt, 35, 45.

IMPERATORIUS, 10, 38. qui juniorum non convenisset ad imperatorium edictum etc.

IMPERIOSUS, 7, 40. eodem (*tenore*) hæc imperiosa dictatura geretur.

cognomenque Imperiosi grave liberæ civitati, 7, 4.

IMPERITARE, 21, 1. quod superbe avareque crederent imperitatum v.etus esse. *cf. 4, 5. it. 22, 41.*

IMPERIUM, 1, 7. ita solus imperio potitus Romulus. *paullo ante regnum vocabatur. Contra cap. 13. distinguuntur : regnum consociant, imperium omne conferunt Romam.*

summum imperium, 4, 1. *de consulatu. alibi : regium. it. 4, 2. regię majestatis imperium. cf. 8, 32.*

imperio regere urbem, 1, 6. *cf. 8, 23.*

paratus imperio, 9, 36. *i. e. ut pareat.*

ut nemo audeat in Hispaniam imperium accipere, 26, 18.

quibus (*auxiliis*) traditum a patribus imperium Hispaniæ repeti posset, 28, 31.

imperium alicui jubere dari, 26, 41.

quod imperio ejus Gallia adeo frugum hominumque fertilis fuit, 5, 34.

quæ in meo imperio gesta sunt, 29, 27. *i. q. a me imperatore.*
pro imperio submovere. 2, 56. *Oppof. fi vobis videtur, discedite Quirites.*

titulus honoris (quod imperio, non populi jussu, non ex auctoritate Patrum dato, *Proprietor senatui*, scripserat) magnam partem hominum offendeat. Rem mali exempli esse, imperatores legi ab exercitibus etc. 26, 2. *Hæc est prima mentio imperii ab exercitu delati. Similiter cap. 9. Proconsuli par cum consulibus in urbe imperium commemoratur; et 27, 7. imperium, non in annum, sed, donec revocaretur a senatu, decretum, dicitur.*

ita provinciæ exercituumque in eum annum partita imperia, 27, 7.

imperium ablatum ab tribunis suffragio populi creatis, 28, 27. imperia—tribuni militum—et duumviri navales, 9, 30.

imperium populi Romani, 28, 42. *vid. Drakenb. ad h. l.*

una et viginti legionibus eo anno defensum imperium Romanum est, 27, 22.

conservare imperium majestatemque populi Rom. sine dolo malo, 38, 11. *eorum est, qui inferiores se Romanis fœderis formula declarari passi sunt. Vid. conservare.*

IMPETRABILIS pax, 37, 34. *cf. 30, 16.*

triumphum impetrabilem faciebat, 39, 29.

omnia et impetrabilia et tuta erant apud Romanos, 25, 29. *cf. 42, 29.*

IMPETRARE, 43, 23. nec tamen impetrare ab animo posset, ut impensam in rem maximi ad omnia momenti faceret.

impetrato, 9, 16. *absolute. Sic alibi sæpius.*

IMPETUS, 1, 5. crimini maxime dabant, in Numitoris agros ab his impetum fieri, *scil. diripiendi causa.*

ad regem impetum facit, *ibid.*

multa secum volventi (*Hannibali*) subiit animum impetus, caput ipsum belli, Romam petendi, 26, 7.

impetu potius bella, quam perseverantia, gerat, 5, 6.

unius prælata impetu lateris alterius remos deterfuit, 28, 30.

capere impetum, *vid. capere.*

IMPIGRE, 21, 57. fama impigre—defensi præfidii.

IMPINGERE, 27, 18. in aciem altiori superstantem tumulo impingere.

IMPIUS, 9, 41. vocis impiæ poenas expetere, qua se urbem Romanam oppugnaturus minati sunt.

IMPLERE mare fama nominis sui, 1, 2.

Punicum nomen maria terrasque fœda fuga impleturum, 26, 41.

implere urbem lamentis, 5, 39. *de mortuis. i. e. facere, ut impleatur, vel potius, causam esse, cur etc.*

omnia delubra pacem deorum exposcentium—turba implebantur, 3, 5.

quum—montem Albani impleffent, 1, 33. *i. e. habitandum occupassent.*

- impletæ cibus vinoque venæ, 26, 14.
 militemque præda implevit, 7, 16.
 implere aures legatorum, 45, 31.
 alius ab alio impleri rumoribus, 22, 7.
 adolescentem fuæ temeritatis implet, 1, 46. *cf.* 3, 63. *ut.*
 10, 14. 36, 12.
 implere fata, *vid.* fatum.
 impletas modis saturas, descripto jam ad tibicinem cantu, 7, 2.
IMPLICARE, 27, 43. incertis implicantes responsis.
 non tam in periculosum, quam longum morbum, implicitum,
 23, 34.
 intia castra quies necessaria morbo implicitum exercitum te-
 nuit, 3, 2.
IMPLORE, 9, 4. a Veiis exercitum Camillumque ducem im-
 plorabunt, *i. q. arcessent.*
IMPONERE in caput, 1, 18. *Alii*, in capite.
 præsidio Medione imposito, 36, 12. *cf.* 31, 18.
 se in præsidio impositum esse, 24, 37.
 coloniamque in Samnitium agro imposuerit, 8, 23. *nempe ob-*
servandi, vigilandi causa, ex instituto vetere prudentiæ Romanæ.
 præerat huic archi Philodemus—ab Epicuræ impositus, 25,
 25.
 spei nostræ—finem imposuerimus—ipsa indignitas perseve-
 rantiam imponere debuit, 5, 4.
 imponere fraudi speciem juris, 9, 11.
 cum quibus bellum, cum quibus pacem habeamus, se mo-
 dum imponere æquum censet, 21, 44.
 ipse alias claves omnibus portis imposuit, 27, 24.
 porta imposita, (*muro*) 34, 9.
 argentum in stipendium impositum, 32, 2. *scil. unde stipendia*
dari possent.
 Lepidus molem ad Tarracinam, ingratum opus, quod prædia
 habebat ibi, privatamque publicæ rei impensam imposuerat,
 40, 51. *Aut sic, aut injunxerat legendum. Illud præfert Dra-*
kenborchius, et ita explicat: publica pecunia construxit opus, quod
ipse alique, qui itidem ibi prædia habebant, privata impensa facere
debuerant.
 delecto milite ad naves imposito, 22, 19. *Scilicet imponere*
simpliciter pro in naves imponere dicitur. Etsi enim diserte addi-
tum est ad naves, id ipsum tamen ad milites referri vult Gronovius,
ut intelligantur milites ad naves pro militibus classiariis.
 qui ob ereptum censuræ regnum labem secundæ suæ dicta-
 turæ imposuerint, 4, 32.
 mulcta in civitates imposita, 10, 37.
IMPORTARE, 39, 14 ne quid eæ conjurationes cœtusque noc-
 turni fraudis occultæ aut periculi importarent.
IMPORTUNUS, 29, 17. quæ crudelissimi atque importunissimi
 tyranni scelera in oppressos cives edunt.
IMPORTUOSUS, 10, 2. importuosa Italiæ littora.
IMPOTENS, 6, 11. vitio ingenii vehemens et impotens, 25, 28.
 impotentes tyranni.

- impotentia consilia, 3, 36.
 impotens injuria, 8, 28. *it.* 7, 41. postulatum, *i. e.* quod proficiscitur ab impotenti parumque moderato aut civili animo.
 impotens regnum, 8, 5. *cf.* 7, 39. 33, 46. *it.* 30, 16.
 Pleminius impotens iræ, 29, 9. *i. q.* impatiens. *cf.* 5, 37.
 flagrantis ira, cujus impotens est gens.
 suarum impotens rerum (*gens*) præ domesticis seditionibus discordiisque, 9, 14.
 impotens lætitiæ animus, 27, 50.
IMPOTENTIUS, 27, 48. impotentius jam regi, et inter duas acies versari velut incerti, quorum essent. *de elephantis.*
IMPRESSIO, 3, 62. quæ in sinistrum cornu Romanorum in ipso certamine impressionem facerent. *i. e.* impetum ex propinquo.
IMPROVISO oppressis nec animi satis ad resistendum, nec virum fuit, 10, 32.
IMPROVISUS, 27, 43. audendum aliquid improvisum inopinatum. *Alterutrum videtur a glossa venisse.*
IMPRUDENS, 31, 14. Acarnanes quo juvenes, per Initiatorum dies, non initiati, templum Cereris, imprudentes religionis, cum cetera turba ingressi sunt.
 maris imprudentes, 34, 9. *i. q.* expertes rei nauticæ.
IMPRUDENTIA eventus, 4, 39. *i. e.* quod non præviderant eventum.
 excusata imprudentia de pace multis verbis differuit, 30, 37.
IMPUNITIOR, 3, 50. quo impunitior sit (*Claudii libido*) eo cefrenatorem fore.
IN secundam aciem refugere, 30, 34.
 redituri in Theſſalonicam, 40, 4.
 in unum jam consilium intentus, 37, 31.
 id modo quæritur, si majori parti et in summam prodest, 34, 3.
 in reliquum curæ senatui rem Syracusanam fore, 26, 32. *i. e.* in futurum.
 nec in præsens modo, sed in venientem etiam annum, 2, 42.
 in primum infestis hastis provolant duo Fabii, 2, 46.
 pugna jam in manus venerat, *ibid.* Sic tñ Græcorum in et ad significat. *vid. Gronov. ad h. l.*
 mutabiles in diem causæ, 31, 29.
 comitia in ante diem—edixit, 41, 16. *cf.* 43, 16.
 parcere victis in animum habebat, 33, 10.
 numquam ambigua fide in amicitiam populi Romani fuerant, 6, 2.
 viris in arma natis, 9, 9.
 tertiæ classis in quinquaginta millium censum esse voluit, 1, 43. *h. e.* usque ad summam quinquaginta millium.
 in utruinque auctores sunt, 10, 25.
 in regiam terrorem facere, 1, 56. pro in regia: dicit enim Livius, regem exterritum domestico visu.
 in Æolidem coloniæ, 34, 58. *scil. missæ, destinatæ, etc.*

atque in ira adversus hostem fuerunt (*decreta*), 31, 45.

in navis administratione alia in secundam, alia in adversam tempestatem usui sunt, 34, 6.

in primo, 2, 40. *i. q. ab initio: similiter a primo dicitur: vid. inprimis.*

regia classis septem—navium erat, in quibus tres hepteres, 37, 23. *i. q. et inter has. cf. 1, 56.*

eadem in militia (*militiæ*) sævitia Appii, quæ domi, 2, 58.

primo in conspectu, 42, 57. *pro ad primum conspectum.*

ibi in quiete utrique consuli eadem dicitur visa species, 8, 6. *i. q. per quietem.*

regionis naturam ac nomina principum in populis (*populorum*) accipere, 9, 36.

si forte jam satias amoris in uxore ex multa copia cepisset, 30, 3.

quo tempore et in qua fortuna a populo Rom. defecerimus, 26, 13.

in variis voluntatibus, 1, 17. *i. e. quamvis essent variæ voluntatis.*

torpescantne in amentia illa? 23, 9. *h. e. quum te tam dementer facere videbunt.*

in eo, ubi præsidium esse oportebat, ibi exitium est, 40, 15. *si quidem sanus locus.*

omnia quidem ut posses in nobis dii dederunt, 30, 12. *pro in nos. cf. 5, 11. it. 26, 33.*

qua ferocia animi usus erat in Liguribus, 42, 9. *pro adversus Ligures. cf. 6, 22. it. 28, 43.*

quum consuli duplicatæ vires, Pœno recens victoria (*in*) animo esset, 29, 36. *i. e. quum meminissent, etc. Sed vulgata etiam explicari potest, ut sit animum faceret.*

in multa temperarunt tribuni, 2, 52. *i. e. per multam, s. in multam commutarunt pœnam capitalem.*

quæ (*arma*) in portis fuere nostris, 3, 67. *pro ad portas.*

in Etruria prorogatum imperium est, 30, 41. *pro in Etruriam.*

ut ipsi in privato animadverterent in eas, 39, 18. *pro privatim.*

nihil est aliud in re, nisi ut omnia negata adipiscamur, 10, 8. *i. e. nulla alia causa est.*

INÆDIFICARE, 1, 55. ut libera a ceteris religionibus area esset, tota Jovis templique ejus, quod inædificaretur. *cf. 43, 16.*

INÆSTIMABILIS, 31, 34. nihil tam incertum nec inæstimabile est, quam animi multitudinis. *h. e. quo confidere non licet.*

id vero inæstimabile gaudium fore, 29, 32. *h. l. secundum litteram, quod aiunt, accipiendum.*

quando, quod taciti indignarentur nobiles homines, id æque novus competitor inæstimabili perjurio incesceret, 37, 57. ult.

INAMBULARE, 9, 16. inambulans ante tabernaculum.

per muros inambulare senatores Nolaños iussit, et omnia circa explorare, quæ apud hostes fierent, 23, 43.

INANIMUS, 21, 32. animalia inanimaque omnia rigentia gelu.

latiati eade animantium, quæ inanima erant, etc. 41, 18.

INANIS, 33, 31. litteras inanes vana specie libertatis adumbratas esse.

INAUGURARE, 1, 6. Palatium Romulus, Remus Aventinum ad inaugurandum templa capiunt. *i. e. augurandum, augurium capiendum. cf. cap. 36. ubi inaugura i. q. augurando constitue, assequere, s. ut Drakenb. interpretatur: per augurium divinare: licet divine immediate antecedit.*

centurias—sub iisdem, quibus inauguratæ erant, nominibus fecit, 1, 43.

qui secundo loco inauguratus erat, 40, 42. *Fortasse legendum: creatus erat, quod verbum de rege sacrorum dicitur, 2, 2. Videtur male repetitum esse a librariis ex antecedentibus.*

INAUGURATIO, 5, 52. urbem auspicato inauguratoque conditam habemus.

INAURATUS, 40, 37. Apollini—dona vovere et dare signa inaurata; quæ vovit deditque.

INAUSPICATUS, 7, 6. num etiam in deos immortales inauspicatam legem valuisse?

templum parietibus totis lamina inauratum, 41, 20.

INCALESCERE, 22, 6. sole incalescente.

INCASSUM, 10, 29. vana incassum jactare tela.

INCAUTIUS, 21, 7. dum murum incautius subit.

INCAUTUS ad credendum pavor, 9, 12. *i. e. qui in eo sibi parum caveret quod crederet.*

INCEDERE, 8, 8. unoque continenti agmine in hostem incedebant. *ubi tamen codicum pars maxima, Drakenborchio assentiente, incidebant.*

quacumque incessero in aciem hostium, 7, 33.

Sabini usque ad portas urbis populates incessere, 2, 63.

segnius Hispanorum signa incedebant, 28, 14.

per quam (*Indiam*) temulento agmine comissabundus incessit, 9, 17.

graviorque cura Patribus incessit, 4, 57.

justisque—religio incessit, ab eis, quorum imminutum imperium esset, comitia haberi, 8, 3.

tantus gemitus omnium subito exortus est, tantaque necessitia incessit, ut non gravius accepturi viderentur etc. 9, 4.

INCENDERE, 6, 33. incensos ea rabie impetus Tusculum tulit. *it. incensus ira, 2, 13.*

tacita cura animi incensus, 22, 12.

INCENDIUM, 30, 6. ignibusque in proxima testa coniectis, effusa flamma primo veluti sparta pluribus locis reluxit, dein per continua serpens, uno repente omnia incendio hausit.

quum cædes et incendia circum An eneni tecissent, 2, 64.

ubi confagrascent Sidicini, ad nos trajecturum illud incendium esse, 7, 30.

se populare incendium priori consulatu semiaustum effugisse, 22, 40. *alias: ambustus.*

incendio alieni iudicii—conflagrare, 39, 6. *i. e. propter invidiam alieni iudicii condemnari et perire.*

INCENSUS *pro* eo, qui census non est, 1, 44.—in populo per multos annos incenso, 4, 8.

INCEPTUM, 5, 11. primo incepto.

non venit ad finem tam audax inceptum, 10, 32.—irrito incepto, 29, 35. *cf.* 9, 41. *it.* 25, 5.

inceptum non succedebat, 42, 58. *nisi legendum de conjectura Drakenborchii inceptu pro inceptui.*

neque satis inceptis succederit, 24, 19.

id sœdum consilium tum incepto, tum etiam exitu, fuit, 26, 38.

quum—perstaret in incepto, 8, 33. *cf.* 32, 23.

INCERTO *Adverb.* 28, 36. multique adnantes navibus, incerto præ tenebris, quid aut peterent, aut vitarent, sœde perierunt.

INCERTUS, 9, 24. quæ (*nox*) omnia ex incerto majora territis ostentat.

in incertum (*sc. tempus*) creatus, 4, 13.

incerti rerum omnium, suspensique de statu alterius uterque consul ageret, 9, 43.

incertus sententiæ, 4, 57.—incertus animi, 1, 7.—incertis animis fluctuans, 33, 1.—incertus veri, 4, 23.

incerti, manere eam an abire mallent, 2, 32.—incerti de fide sociorum, 9, 6.

incerti, socii, an hostes, essent, 30, 35.

incerta rerum multitudo, 24, 24.

incertus trepidavit, 33, 8.—incerta casuum, 30, 30.

incertus infans, 31, 12. *i. e. ambiguo sexu, uti paullo post dicitur.*

INCESSERE, 38, 29. funda mare apertum incessentes exercebantur. *Hic reciproce verbum est intelligendum ut sit aptum τῷ incessentes: nam passivum requirebat incessendo.*

vagosque—in viis lapidibus telisque incessabant, 26, 10.

ranta simul admiratio miseratioque viri incessit omnes, 9, 8.

pestilentia incesserat pari clade in Romanos Pœnosque, 28, 46.

quando, quod taciti indignarentur nobiles homines, id æque novus competitor inæstimabili perjurio incessest, 37, 57. *semper, translate quidem, dicitur in malam partem.*

INCESSUS, 21, 36. tot hominum jumentorumque incesse di-lapsa est (*nix.*) *cf.* 10, 41.

inde terror maximus fuit, quod sacerdotes eorum, facibus ardentibus anguibusque prælatis, incesse furiali militem Romanum insueta turbaverunt specie, 7, 17.

INCESTE, 1, 45. quidnam tu, hospes, paras—inceste sacrificium Dianæ facere. *i. e. parum caste, pure.*

INCESTUM, 8, 15. ab incesto id ei loco nomen factum. *i. e. stupro Festalium.*

INCESTUS, 45, 5. iudicia—more majorum comparata de iis, qui incesas manus intulisse intra terminos sacratum templi dicantur.

INCHOARE, 3, 54. ubi prima initia inchoastis libertatis vestrae.

INCIDERE, 28, 3. incidentia tela.

metu, ne ambiguo ictu suis inciderent (*tela*), 30, 10.

cum tanto pavore incidentibus vobis in vallum portasque,
27, 13.

priusquam paventes portis inciderent, 5, 26.

ne—timor in exercitum incideret, 29, 24.

incidens portis exercitus, 5, 11.

incidens principum foribus, 9, 24.

quod ubi cui militi inciderat, 2, 27.

certamen consulibus inciderat, *ibid.*

quonam fato incidisset, mirari se etc. 3, 40. pro *accidisset*.

incidunt aliorum peccata in unius suspectum ingenium,
3, 11.

INCIDERE, 6, 39. si spem honoris latoribus earum (*rogationum*)
incidant. *cf.* 3, 58. *it.* 35, 31.

spemque extemplo inciderunt, capi primo impetu posse,
44, 13.

quibus, longiorem exorsis orationem, brevis interrogatio—
sermonem incidit, 32, 37.

INCINCTUS cinctu Gabino, 8, 9. *it.* cultu, 10, 7.

INCIPERE, 9, 32. expectantes, ut ab adversariis clamor et pu-
gna inciperet: et prius sol etc.

inde sœdum inceptu, sœdum exitu, quod vites, *Præf.*

INCITARE, 8, 33. his vocibus quum in se magis incitarent di-
ctatorem.

incitatus hibernis pluviis (*fluvius*), 44, 8.

INCLAMARE, 1, 25. exercitus inclamat Curiatis, ut opem se-
rant fratri.

Valerium magna voce inclamat, 8, 9.

pastorum unus—inclamat alios, cunctanter ab ruinis vici
pecus propellentes, 10, 4. *i. e. increpat.*

INCLEMENS, 9, 34. ne verbo quidem inclementiori.

INCLEMENTER, 32, 22. murmur ortum aliorum cum assensu,
aliorum inclementer assentientes increpantium.

INCLINARE, 29, 7. fretum æstu inclinatum. *i. e. ubi rediit aqua
ex alto versus terram.*

prius sol meridie se inclinavit, 9, 32.

nisi pars aliqua inclinaret ad respectum pristinae societatis,
35, 39.

in liberis gentibus plebs—deterioribus erat ob regni Ma-
cedonasque inclinata, 42, 30.

in dites a pauperibus inclinata onera, 1, 43.

Philippus—ad fortunam inclinavit, 23, 33. *scil. se.*

tribuni inclinatam rem in preces subsecuti, 8, 35.

inclinatis semel in Apulia rebus, 9, 20. *i. q. Romanis in Apu-
lia victoribus.*

inclinavit sententia, suum in Theffaliam agmen demittere,
32, 13. *cf.* 28, 25.

in hanc sententiam maxime consul ipse inclinavit animos,
8, 21.

dictator rem in causam plebis inclinavit, 6, 39.

inclinatae vires, 9, 12. *cf.* 3, 16. *it. cap.* 63. inclinatur Sabi-
nis cornu.

INCLINATIO, 44, 31. adjuvante inclinationem, animorum ele-
mentia in omnes et iustitia praetoris. *cf.* 27, 17.

INCLUDERE, 24, 19. captivi—Romani missi, atque ibi in car-
cere inclusi sunt.

Aetolorum utraeque manus Heracleam sese incluserunt, 36,
16.

pars Heracleae incluserunt sese, 36, 17.

nec ante vincere desierint, quam Rubro mari inclusis, quod
vincerent, desuerit, 42, 52.

consuli primo tam novae rei ac subitae admiratio incluserat
vocem, 2, 2.

quum jam spiritum includeret, nec reciprocare animam fine-
ret, 21, 58. *pro intercluderet: sic ante Drakenborchium legebatur.*

includi vento in hostium ora, 37, 24.

inclusa (*oratio*) libro quinto Originum Catonis, 45, 25. *i. q.*
inferta.

postremo inclusum, (*scil. decreto*) 31, 44. *i. e. additum.*

INCLYTUS, 39, 36. inclytamque per gentes Lycurgi disciplinam
sublatam.

INCOGNITUS, 42, 52. animum habendum esse, quem habue-
rint majores eorum; qui, Europa omni domita, transgressi in
Asiam, incognitum famae aperuerint armis orbem terrarum.

biduum ad recognoscendas res datum dominis: tertio inco-
gnita sub hasta veniere, 5, 16.

INCOLA, 4, 3. Tarquinium non Romanae modo, sed ne Italicae
quidem gentis, Damarati Corinthii filium, incolam ab Tarqui-
niis—regem factum.

INCOLERE, 1, 1. qui inter mare Alpesque incolebant. *cf.* 5, 33.
it. 21, 31. incolunt prope Allobroges.

nos—si non easdem opes habere, eandem tamen patriam in-
colere, 4, 3. *Vid. colere.*

piscibus atque avibus ferisque, quae incolunt terras, iis suat
easca caro tua, 25, 12.

INCOLUMIS, 1, 3. imperium ei ad puberem aetatem incolume
mansit. *i. e. servatum est: refertur non tam ad imperium, quam*
ad heredem imperii.

stante incolumi urbe, 5, 53.

INCOMMODITAS, 10, 11. Romae, tum desiderio viri, tum in-
commoditate temporis, tristis nuncius fuit.

INCOMMODUS, 2, 34. incommodo bello in tam arctis com-
meatibus vexati forent etc.

bellum grave atque incommodum Graeciae omni, 45, 3.

naves—propugnatoribus incommodae, 30, 10.

periculosumque et viris et parentibus erat, moram incommo-
da severitate libidini regiae fecisse, 27, 31.

legatusque Romanus, ne alieno tempore incommodus obver-
saretur, Pergamum concessit, 35, 15.

INCOMPERTUS, 4, 23. vetustate incomperta.

rem inquisitionem, ne quid incertum deferret ad consulem, detulit, 10, 40.

INCOMPOSITUS, 9, 36. tumultuariæ agrestium Etruscorum cohortes—adeo incompositæ etc.

qui non sicut ante, Fescennino versu similem incompositum temere ac rudem alternis jaciebant, 7, 2. *Fortasse* compositum temere *legendum*; *certe non improbat Drakenborchius.*

INCONDITUS, 29, 34. sparsi et inconditi sine ordine.

duo millia plaustrorum, inconditam inermemque aliam turbam advenisse, 25, 13.

exercitus novus atque inconditus, 30, 11.

rex inconditæ barbariæ, 30, 28.

Syraculis nova pace inconditas componere res, 26, 40.

dum turbata omnia nova atque incondita libertate essent, 24,

24.

carmen—abhorrens et inconditum, 27, 37.

in eum milites carmina incondita—canere, 4, 20. *cf.* 7, 10.

inter jocos militares, quos inconditos jaciunt, 5, 49.

INCONSULTE, 42, 16. aggressi facinus—ut inconsulte, ita audacter cœptum, nec consulte et timide reliquerunt. *cf.* 22, 43.

quod (*prælium*) ab Sempronio incaute inconsulteque commissum est, 4, 37.

INCONSULTIUS quam venerat, se gessit, 41, 10.

INCONSULTUS, 22, 44. inconsulta atque improvida pugna. *it.* largitio, 5, 20.

eam non inconsultam audaciam fecit, 44, 6.

inconsultum certamen, 23, 7.—inconsultus pavor, 22, 6.

INCORRUPTUS, 32, 33. pro incorruptis restituere. *i. e. ita, ut corruptionis vestigia nulla supersint.*

INCREBESCERE, 7, 12. Gallici quoque belli fama increbescerebat: *i. q. increbescere, quod tamen, quia ducitur a casu oblique crebri &c. minus probandum videtur.*

INCREMENTUM, 40, 58. quarum (*injuriarum*) indies incremento bellum exarsit.

quum hostium res tantis augescere incrementis cerneret, 27, 17.

INCREPARE, 1, 25. increpant arma.—si quid increpet terroris,

4, 43.

si ab tergo aliquid tumultus increpuit, 44, 41.

hæc indigna, miserandaque auditu quum—increpissent, 6,

37.

cunctantes arma capere increpabat, 10, 35.

hæc excurrentibus in publicum pavidis increpans, 9, 24.

in Fulvii similitudinem nominis increpans, 27, 1.

dictator ad concionem advocatam increpuit, 4, 32. *i. q. cum magna indignatione locutus est.*

INCREPITARE, 36, 32. quidam Achæorum—pertinaciam increpitabant prætoris.

INCRESCERE, 1, 33. ad terrorem inrescens audaciæ.

inrescentemque fiducia sui vim, 10, 14.

concitator accidens clamor ab inrescente certamine, 10, 5.

- ælius increfcit, 44, 36.
- INCRUENTUS, 8, 29. haudquaquam tamen incruento milite fuo.
nec incruentam victoriam retulit, 4, 17. *cf.* 42, 66.
quem (*Darium*) prædam verius, quam hostem, incruentus devicit, 9, 17.
- INCUBARE, 21, 27. cætris fuppositis incubantes flumen tranavere.
incubans cortici fecundo Tiberi ad urbem defertur, 5, 46.
incubare publicis thefauris, 6, 15. *i. q. premere, occultare, ut ad alios nihil inde perveniat.*
- INCULTUS, 2, 34. ex incultis per feceffionem plebis agris.
incultaque omnia diutino dominorum defiderio domi invenerint, 5, 10.
- INCULTUS, 42, 12. fuos honores defertos per incultum ac negligentiam.
- INCUMBERE, 22, 2. cumulatis in aquas farcinis infuper incubebant.
et fuo et armorum pondere incumbere in boftem, 30, 34.
ad id prupe unum maxime inclinatis rebus incubuit, 3, 16.
unum in locum totam periculi molem, omne onus, incubuiffe, 27, 40.
quum fuis, tum totius nobilitatis viribus incubuit, ut fe cum Fabio confulem dicerent, 10, 15.
- INCURIOSE, 29, 3. omnibus, pacis modo, incuriofe agentibus.
cf. cap. 32.
- INCURRERE, 26, 25. incurrere ea gens in Macedoniam folita erat.
peditum figna cornibus incucurrerunt, 28, 15.
levi armaturæ hoftium incurrere, 22, 17.
invidiam, tamquam ignem, fumina pctere: in caput confilii, in ducem incurrere, 8, 31.
trepidum rerum fuarum in—tribunos militares incurrunt, 5, 11.
i. q. in eos invchuntur, accufant eos.
- INCURSARE, 5, 31. agros Romanos incurfavere.
agmen Romanum impune incurfatum ab equitibus hoftium, 24, 41.
in latera utrimque ab tergoque incurfantes, 22, 28.
- INCURSIO, 9, 44. in campum Stellatæ—Samnitium incurfiones factæ.
per expeditiones parvas, plerumque nofturnis incurfionibus, tantam vafitatem in agro Sabino reddidit etc. 3, 26.
- INCURSUS, 2, 25. primo flatim incurfu pulfi hoftes. *cf.* 44, 4.
- INCUSARE, 8, 23. ultro incufabant injurias Romanorum.
incufaverat, bella ex bellis feri, 31, 6.
alii ferocius incufarunt exprobraruntque, 33, 35. *cf.* 40, 27.
- INCUTERE, 9, 41. umbonibus incuffaque ala fternuntur hoftes.
vid. ala.
quia movendi inde thefauros incuffa erat religio, 29, 18.
religionem animo incuffit, 22, 42.
- INDAGO, 7, 37. quum præmiſſus eques velut indagine diffipatos Samnites ageret.

INDE *pro* deinde, 1, 2, 5, 39, 9, 10, 21, 11, 42, 55.

causasque criminum ad plebem, seditionum inde ac legum novarum, præbituram, 5, 20. *Copulandi vim habet, ut et deinde. quum alii urbem tuendam, inde alii cedendum fortunæ et tradendam urbem victoribus censerent, 25, 15. i. e. nunc tandem, post talem casum. Nisi pro vicissim accipiendum.*

inde rursus ipsa solitudine absteriti, 5, 41, *i. e. ab ultimis telorum, quæ petierant.*

ab utra parte cedere Romanus exercitus cœpisset, inde se consul devoveret, 8, 6. *i. q. in ea parte, in eo exercitu. Similiter, 2, 32. inde oriundus pro ex ordine plebeio.*

licet—vastas inde solitudines facere, unde sociali egregio exercitu—usi estis, 8, 13.

claustra inde portæque, 6, 9. *i. e. ab Etruria.*

jam inde ab initio, 1, 2. *cf. 6, 40.*

suo jam inde vivere ingenio, 3, 36.

gens jam inde nulla—inferior, 21, 31.

cedere inde, quantum posset: et inde una nocte etc. 25, 35; *si modo alterum inde genuinum est.*

inde equitum certamen—dein etc. 21, 46.

INDEFENSUS, 4, 28. hic præbituri—vos telis hostium estis indefensi, inulti. *cf. 23, 43. it. 35, 7.*

INDEMNATUS, 3, 56. quem enim provocaturum, si hoc indemnato indicta causa non liceat.

INDICARE, 4, 15. propter passionem indicatam recipiendorum in urbem regum a patre securi esse percussos. *Cel. Baverus legendum putat initam. Sane speciose. vid. Excerpta Liviana ab illo edita p. 234.*

INDICERE cœtus in domum, 4, 25.

in agrum Pomptinum, quo a Volseis exercitum indictum audierat, 6, 12. *cf. 40, 21.*

Aquileiam indicto exercitu, 43, 1. *cf. 10, 38.*

exercitum indicare ad portam, 6, 22.

ante delectum indictum, 3, 66. *vid. edicere. Eodem modo jurisitium it. comitia et indici et edici dicuntur.*

sibimet ipse exilium indixit, 39, 52.

quæ tum cecinerit divino spiritu instinctus, ea se nec, ut indicta sint, revocare possit, 5, 15. *cf. 22, 39.*

INDICIUM, 39, 8. falsi testes, falsa signa testimoniaque et indicia ex eadem officina exibant. *i. q. falsi indices.*

INDIDEM, 23, 46. civis indidem erat. *Particula Livio lubenter usurpata.*

additi erant Bruttiorum indidem perfugæ, 27, 12. *cf. 25, 15. it. 28, 1. 39, 12.*

INDIGENA, 23, 5. Pœnus hostis, ne Africæ quidem indigena. *(scil. sed alienigena Tyro oriundus) vid. Duker. ad Flor. 2, 18.*

INDIGETES dii, 1, 2. propter merita in cælum vocati; quasi *indoi. i. e. e terra geniti, f. indigenæ. Ἰδοίον Διοί. cf. 8, 9.*

INDIGNARI cœpit, 32, 34. pio indignabundus dicere cœpit. *vid. increpare ult.*

INDIGNATIO, 30, 11. quum pulsos indignatio accenderet.

INDIGNE, 4, 31. quo minus regimen rerum ex notata indigne-
domo peteretur.

INDIGNITAS, 1, 40. impensius ei crescit indignitas. *i. e. res ei
magis videtur indigna.*

si forte accensum tot indignitatibus cladibusque fociorum de-
trahere ad æquum certamen possit, 22, 13.

coactus cum multa indignitate prensabat singulos, 3, 12. *i. e.
cum precibus et lacrimis.*

de indignitate satis dictum est: etenim dignitas ad homines
pertinet: quid de religionibus etc. 6, 41.

inde primum miseratio fui, deinde indignitas, atque ex ea ira
animos cepit, 5, 45. *pro indignatione. cf. 9, 46.*

pleni iræ atque indignitatis animi, 7, 7. *Scilicet non indignari
potest, nisi qui indignum quid vel expertus sit, vel viderit, e. i. g. a.*

indignitate rerum, 3, 38. *i. q. ob rerum indignitatem. Sic fere,
6, 40. præ indignitate rerum.*

INDIGNUS, 22, 59. indigni ut a vobis redimeremur.

miseram magis quam indigna pati, 31, 30. *i. e. quæ quis ex
jure belli pati debet.*

INDIPISCI, 26, 39. quam quis indeptus navem erat, ferrea in-
jecta manu. *Eodem significatu idem vocabulum occurrit, 28, 30.
ult.*

INDOLES animi ingenique, 9, 17.

tanta indoles in Lavinia, 1, 3. *i. q. virtus.*

tantam indolem tam maturæ virtutis umquam exstitisse, 3,

12. cum hac indole virtutum atque vitiorum, 21, 4.

INDUBITATE, 33, 40. quæ indubitate Lyfimachi fuerint. *Si qui-
dem sanus locus. vid. Drakenborch. ad h. l. it. Cel. Ruhrken. ad
Vellei 2, 60. Haud dubie aliud quid, quam indubitate illo in loco
Livius scripsit.*

INDUCERE, 7, 16. exercitum in agrum Privernatem induxit.
cf. 21, 5.

si reducendi ejus causa exercitum (in) Ægyptum induxisset,
45, 11.

ad sinistram portam infrequentes videt: eo—legionis princi-
pes—induxit, 34, 15.

in agrum injuria possessum a potentibus inducatur, 6, 39. *pro
reducatur.*

Hannibal elephantos in primam aciem induci iussit, 27, 14.

manipulos legionum principali via inducit, 10, 33.

subsidiariis cohortibus in pugnam inductis, 34, 15.

id, quibus virtutibus inducti ita judicarint, 29, 14.

nemo alteri concedere in animum inducebat, 1, 17. *et ita
sepe Livius: nunquam animum inducere, quæ tamen locutionis
formula Ciceroni Terentioque et aliis multis familiaris.*

INDUCIÆ, 44, 29. inducias religione loci præbente.

esse in induciis, 7, 38. *cf. 9, 9.*

inducias temporis ejus, quod petebant, a consule impetrave-
runt, 37, 7.

qui inducias tantum temporis petant, 36, 35. *i. q. in tantum
temporis; nisi malis cum Dukero tanti temporis.*

inducias in triginta annos impetraverunt, 9, 37. *cf. cap. 41.*—
induciæ annuæ, *ibid.*

induciæ biennii, 9, 20.

bellum indictum—*Tacitæ induciæ quietum annum tenuere,*
2, 18. *cf. cap. 64. it. 23, 46. Sunt autem tacitæ induciæ, quæ*
quiescentibus utrimque hostibus fortuito, non ex pacto aguntur.

INDUCTIO, 44, 9. horum inductio (*scil. in circum ab apparitori-*
bus facta) in parte simulacrum decurrentis exercitus erat.

INDUERE, 1, 56. juvenis longe alius ingenio, quam cujus si-
mulationem induerat.

si ex habitu novæ fortunæ, novique, ut ita dicam, ingenii,
quod sibi victor induerat, spectetur, 9, 18.

non insidiatoris modo, sed latronis manifesti et percussoris
speciem induit, 40, 12. *cf. 21, 3. ubi induant pro videant non-*
nulli reponunt.

quod mihi cura mea et fides nomen (*patroni plebis*) induit, 6,
18. *i. q. imponit.*

longam indutæ vestem, 27, 37.

donec ipsa manibus suis nefaria sibi arma—induerit, 30, 13.

induissent se hastis, nec confertam aciem sustinuisent, 44,
41. *i. q. implicuissent.*

INDULGENTIA, 23, 2. luxuriantem (*Capuam*) longa felicitate
atque indulgentia fortunæ.

INDULGERE, 40, 5. cui (*odio Philippi in Romanos*) Perseus indul-
geret. *h. e. quod ille irritabat, alebat.*

qui jam nunc sanguine meo sibi indulgeri æquum censet, 40, 15.

INDURATUS, 30, 18. lentior, ut vides, fit pugna: et induratus
præter spem resistendo hostium timor: ac ne vertat in auda-
ciam, periculum est.

INDUS, 38, 14. sic vocabatur magister et rector elephantum, licet
Indus non esset.

INENARRABILIS labor, 44, 5. *cf. 41, 15. inenarrabiliter jecur*
omne absumentum.

INERS, 24, 18. additumque inerti censoriæ notæ triste senatus-
consultum. *Si inerti est a Livio, significat haud dubie: quæ nihil*
damni aut molestiæ afferebat, habebatque nihil aliud præter ignomi-
niam levem, ut docet Cicero in Cluentiana. Comparentur, quæ ad
hoc. seq. dicta sunt. His pensitatis vix desiderabitur alia lectio:
vide tamen Cel. Strothium ad h. l.

INERTIA, 33, 45. et inertia operis; nec sine armorum sonitu
excitari posse. *Sic Ciceroni dicitur inertia laboris Or. pro Q.*
Roscio cap. 8.

INESCARI, 22, 41. velut inescatam temeritatem ferocioris con-
sulis—esse.

et quum feræ bestię cibum ad fraudem suam positum ple-
rumque aspernentur et refugiant, nos, cæci, specie parvi bene-
ficii, inescamur, 41, 23.

INESSE, 9, 16. præcipua pedum pernecitas inerat. *scil. Papirio*
Curfiori.

inerat cura insita mortalibus videndi congregientes nobilem
regem etc. 42, 39.

- inter quæ maxima inerat cura duci, 23, 35.
 jacula—præfixa ferro, quale hastis velitaribus inest, 26, 4.
INEXPERTUS, 6, 18. iram accenderat ignominia recens in animo ad contumeliam inexperto.
 novam inexpertamque eam potestatem (*tribunor. pleb.*) eripere patribus nostris, ne nunc, dulcedine semel capti, ferant desiderium, 3, 52.
 exercitum in testis habuit adversus omnia humana mala sæpe ac diu duratum, bonis inexpertum atque insuetum, 23, 18.
INEXPIABILIS, 4, 35. bellum inexpiabile: *i. e. culpa belli contracti inexpiabilis.*
 cur quidem nos inexpiabile omnium soli bellum adversus regnum Macedonum geramus, 41, 24. *cf.* 33, 12. 47.
 inexpiabile odium, 2, 17. *al. inexplicabile. cf.* 39, 51. *et vide B. Patrum ad Tacit. Annal.* 3, 73.
INEXPLEBILIS, 28, 17. unus, qui gesserat, inexplebilis virtutis veræque laudis.
INEXPLICABILIS, 40, 33. inexplicabiles continuis imbribus viæ tenebant.
INEXPLORATO proficisci, 21, 25. *cf.* 6, 30. 22, 4. *it.* 27, 26.
INEXPUGNABILIS via, 31, 39.
INEXSUPERABILIS vis fati, 8, 7. *i. q. ineluctabilis.*—ripa, 44, 35.
 inxsuperabiles Alpes, 5, 34. *it.* paludes inxsuperabilis altitudinis, 44, 46. *cf.* 42, 54. *it.* 43, 18.
 voluntati quidem et studio in colendis vobis adjicere (etenim inxsuperabilia hæc erant) nihil potui, 37, 53.
INFABRE, 36, 40. vasis non infabre suo more factis.
INFACUNDUS, 7, 4. infacundior et lingua impromptus.
INFAMIS auctor deferendæ Italiæ post Cannensem cladem, 27, 11.
 infames Karthaginienſes, 34, 62.
 multis cædibus infamem, nec ullo commendabilem merito, 42, 5. *cf.* 10, 2.
 transfugam, sine magnæ rei proditiōe venientem ad hostes, nihil aliud, quam unum vile atque infame corpus esse ratus, 22, 22.
 infames nuptias petisse, 36, 15. (*o Græcia*)
 jam Romæ etiam sua infamis clades erat, 9, 7.—infamis cunctatio, 22, 15.
 ob infamem et invidiosam senatus lēctionem, 9, 29.
 quum rem invisam infamemque cernerent, 25, 3.
 quorum mors infamem annum pestilentia fecerit, 8, 18. infames frigoribus Alpes, 21, 31.
INFANDUS, 23, 9. ne ante oculos patris facere et pati omnia infanda velis.
INFECTUS, 37, 1. infecta pace dimissi. *cf.* 8, 37.—infecta re, 5, 4. *cf.* 42, 16.
 bello infecto repente omisso, 8, 12.
 in quæ (*castra*) infecta victoria, sicut pristino die, vos recipietis, 9, 23. *i. q. æquo Marte.*

omnia pro infecto sint, 9, 11.

argentum infectum, 34, 10. *Oppos. signatum.*

INFELIX, *vid. supra in v. arbor.*

INFENSUS, 2, 35. adeo coorta erat insensa plebs, *pro* insense. *Id ex more Græcorum Livius facit sæpiissime, ut adjectiva adverbiorum loco adhibeat. vid. Drakenborch. ad h. l.*

huic insensus crudelitati Junius, 9, 31.

tum et oppugnantibus animus crevit, et insensius hostes pro vallo pugnabant, 34, 15. *nisi legendum cum Dukero impentius, aut cum Perizonio intentius.*

INFERNI dii, 24, 38.

INFERRE, 1, 13. ausæ se inter tela volantia inferre. *cf. 9, 27.*

Patres circumiri plebem, inferentesque se in circulos, sermones temporis aptos ferere, 3, 17.

inferre se hostibus, 2, 30. *i. q. aggredi. cf. 6, 12.*

dum se—in mediam dimicationem infert, 3, 5.

oblidio urbi infertur, 6, 29.

qui incestas manus intulisse intra terminos sacratos templi dicantur, 45, 5.

moram tuam heesternam velut deorum quadam providentia illatam etc. 1, 51.

duplex inde terror illatus Romanis, 9, 21. *cf. 6, 12. it. 28, 22.*

—metus, *ibid. cap. 44.*

inferre pugnam, 10, 41.—vallum usque ad stationem, 8, 38.

—scalas ad moenia, 32, 24.—mentionem, 38, 34. *cf. 3, 43. it.*

4, 1.—sermonem, 39, 11.—fraudem, 27, 28.

quas (*naves*) trepidatio in vada intulerat, 10, 2.

infert pavidos fuga in mediam cædem, 4, 33.

victorem hostem signa in pereulfos inferentem, 9, 27.

trepidantibus inferunt signa Romani, 3, 18.

tum illam tempestatem coortam, quæ ad Antiochum eos, sic uti in scopulum, intulisset, 38, 10. *cf. 28, 30.*

donec impetu illati ab suis excludantur, 4, 39.

velut vecordes illati, 9, 23. *simpliciter dictum.*

INFESTIUS exarsurum, agitatam contentione ipsa, exacerbatumque, 8, 33. *paullo post: et ipse insensus aderat. Vid. inimice.*

INFESTUS, 1, 23. infesto exercitu in agrum Albanum pergit. *proprie dictum; nam infestus i. q. aggressor.*

in Postumium—equum infestus admisit, 2, 19.

infestis signis consistere, 2, 30.

infestissimum bellum, 9, 12. *it. ira infesta, 7, 30.*

infesta civitas, 3, 24. *i. q. discors.*

infestam effecerat (*regionem*) 34, 62. *i. e. infestis armis occupaverat.*

regio infesta ab Samnitibus, 10, 46. *i. e. infestata. Sic et 6, 5. multo eum infestiores agrum ab nobilitate esse, quam a Volscis fuerit.*

tum vero in dies infestior Tullii senectus, infestius coepit regnum esse, 1, 47.

adeo infestum omnem Romanum agrum reddidit, 2, 11.

- qua (*nocte*) fugam infestam Samnitibus—fecit, 10, 44.
 consul—nulli fugientium infestus agmini, 22, 49. *nisi legendum cum aliis aut immistus aut ingestus.*
 ex familia infestissima Patribus, 4, 54.
 infestam senatui plebem ratus etc. 23, 2.
 ne caussam diceret adverso senatu, infestiore populo, 42, 22.
INFICIAS ire, 6, 40. neque nego neque inficias eo.
INFIDUS, 1, 14. infida societas regni. *i. e. parum tuta; nam ipsorum concors regnum fuit, quemadmodum ipse Livius dixit.*
 sub specie infidæ pacis, 9, 45.
 suspectaque ei gens erat, quum ob infida multa facinora, tum—ob recentem Boiorum perfidiam, 21, 52.
INFIMUS, 8, 2. precibus infimis petiere, ut etc. *cf.* 29, 30.
INFINITIVI in eadem periodo *stili* relativi verbo finito juncti, 2, 3.
 legati alii alia moliri—consilia struere—et nobilium adolescentium animos perterrant.
INFINITUS, 3, 9. infinita potestas. *de consulatu. vid. Intt. ad h. l.*
INFIT, 1, 23. ibi infit Albanus.
INFIXUS, 29, 18. religio infixæ animis.
INFLAMMARE, 10, 2. vicos expugnant, inflammant testæ.
 ad hæc quum inflammarentur animi, 4, 56.
 inflammati vano nuncio, 24, 32. *Olim legebatur inflati.*
INFLARE spem alicujus, 35, 42.
 inflavit ad intolerabilem superbiam animos, 45, 31.
INFLATUS amnis aquis, 23, 19. *cf.* 40, 33.
 intempestiva jactatione feveritatis inflatus, 29, 37.
 filia Hieronis, inflata adhuc regiis animis, ac muliebri spiritu, 24, 22.
 tanta sua clade jam inflatos excidio coloniae Romanæ augere hostium animos, 31, 10.
 his opinionibus inflato animo, 6, 11. *is.* 24, 6. inflatus assentationibus.
INFORMIS, 21, 32. informia testæ imposita rupibus.
INFORTUNIUM, 1, 50. nullam breviorē esse cognitionem, quam inter patrem et filium—ni pateat patri, habiturum infortunium esse.
INFRA, 39, 43. tum illam infra eum accubantem negasse, umquam vidisse quemquam securi ferientem etc.
INFRACTUS, 38, 14. oratio submissa et infracta.
 si ille præpotens opibus populus—adeo infractos gereret animos, 7, 31.
 nihil infractus ferox Appii animus, 2, 59.
INFRENATUS, 37, 20. non stratos, non infrenatos magna pars habebant equos. *i. e. frenatos, quod negligentia addita et contextus docet, quum alibi infrenatus idem sit quod non frenatus, ut vel ex locis subjunctis patet.*
 generosissimarum gentium equites frenatos et infrenatos, 21, 44. *Intelliguntur haud dubie Numidæ infreni, qui Virgilio dicuntur.*
 eos ipsos (*equos*) non sternere, non infrenare aut ascendere facile poterant, 37, 20.

INFREQUENS exercitus, 43, 11.

agnemque fugientium ab signis, quum præter mœnia eorum infrequentia conspecta signa essent etc. 7, 8. *i. e. quæ sequerentur pauci milites. Ceterum vide, quæ notavimus ad v. signum.*

infrequentia armatis signa egressa, 10, 20.

qua infrequentissima urbis sunt, 31, 23. *Opponuntur ibidem frequentia ædificiis loca.*

INFREQUENTIA, 7, 18. per infrequentiam comitia nihilo segnius perficiunt.

INFRINGERE, 8, 39. hoc demum prælium Sannitium res ita infregit, ut omnibus conciliis fremerent etc.

cujus animum nec prospera fortuna flatu suo efferet, nec adversa infringet, 45, 8.

INFULÆ, 25, 25. legati cum infulis et velamentis venerunt.

claris insignibus, velur infulis velatos, ad mortem destinari,

2. 54.

INFUSUS, 37, 30. si qua (*navis*) concurrerat, obruebatur infuso igni. *scil. a navibus ignes præ se portantibus.*

INGEMISCERE, 21, 53. quantum ingemiscant patres nostri, circa mœnia Karthaginis bellare soliti, si videant nos, progeniem suam etc. *vid. quæ notavimus nos in Glossario Ammiano ad h. v.*

INGENERARE, 5, 27. quam (*societatem*) ingeneravit natura.

INGENITUS, 8, 7. ingenita caritas liberum.

ne in metu quidem feritatis ingenitæ obliti sæviunt in prædam, 41, 18.

INGENIUM luxuriare gloria, 2, 48. *i. q. evanescere, corrumpi. cf.*

42, 30. *ubi est*: ingenium ventosum.

levissima fidei mutandæ ingenia, 28, 44.

inter mitiora hominum transibat ingenia, 27, 39.

ingenium liberius, quam virginem decet, 4, 44.

vegetum ingenium in vivido pectore vigeat, 6, 22.

præceps ingenio in iram erat, 23, 7.

ut usu belli et ingenio impavida gens turbaretur, 42, 59.

habitu—novi—ingenii, quod sibi victor inducat, 9, 18.

consilio haud abhorrente ab ingeniis hominum, eos aggrediuntur—vino oneratos sopiunt, 9, 30.

ingenio suo vehemens imperium, 2, 30.

ingenia artificum, 31, 26.—locorum, 28, 12.

provinciam ingenio ferocem rebellatricem consecisse, 40, 35.

INGENS, 4, 6. quum Canuleius victoria de Patribus et plebis favore ingens esset. *Sic* 42, 12. ingens auctoritate dicitur.

ingens inde haberi captivus vates coëptus, 5, 17.

insignem dolorem ingenti comprimi animo, 9, 38.

ingens ad incrementa gloria, 29, 26.

INGENUUS, 10, 8. qui patrem ciere possent, id est, nihil ultra, quam ingenuos.

INGERERE, 2, 65. saxa objacentia pedibus ingerit in subeuntes.

cf. 9, 35.

glandes et sagittas, simul et jacula ingerebant, 36, 18.

- vocis verborumque, quantum voletis, ingerent, et erimuntur.
 in principes, et legum aliarum super alias, et concionum, 3, 68.
- INGRATUS**, 1, 26. tristis ingraticque ad vulgus iudicii auctor.
- INGRAVESCERE**, 10, 21. avertit ab eis curis senatum Etruriæ ingravescens bellum.
- INGREDI**, 21, 56. aliis timor hostium audaciam ingrediendi flumen fecit, transgressique in castra pervenerunt.
 in Samnium jam ingressum revocari, 8, 23.
 in urbem est ingressus, 4, 41.
 ingressus in castra ab direptione abstrahere non poterat, 38, 27.
 vix in ea, quibus fudit, ingredientem, 45, 23.
- INGRESSUS**, 24, 34. eadem causa ad subeundum arduum adiutum, instabilenique ingressum præbebat.
- INGRUERE**, 41, 21. pestilentia ingruerat in boves.
 eadem, in illos ingruit fortuna, quæ nuper nus afflixit, 26, 41.
 ceteræ belli clades, quæ in nos—ingruerunt, 28, 44.
 ut eadem vis mali in hostes ingruisset, 29, 10.
 neque deorum modo monita, ingruente fato, spreta, 5, 32.
- INHABILIS**, 44, 28. inhabile navium genus.
 regia (*navis*) una inhabilis prope magnitudinis, quam sexdecim versus remorum agebant, 33, 30.
 quorum telum inhabile ad remittendum imperitis est, 24, 34.
 multitudinem—ad consensum inhabilem fore, 26, 16.
- INHÆRERE**, 27, 42. equites tergo inhærebant.
- INHIBERE**, 3, 38. neque animis ad imperium inhibendum imminutis, *i. q. adhibendum. cf. cap. 59. it. 36, 28. 3, 50.*
 consuli se, damnum aliamque coercitionem—detrescantibus militiam inhibenti, auxilio futuros esse, 4, 53.
 inhibito salubriter modo nimiae potestatis, 3, 59. *nisi fortasse legendum potestati. vid. Intt. ad h. l.*
 quod permixtæ cum hostium navibus inhibere sæpe tela cogebant, 30, 10.
 neque retro navem inhiherent, 26, 39.
- INHONESTUS**, 29, 18. ignobili atque inhonesta morte ocubuit.
- INHONORATUS**, 10, 24. posteaquam ipsa virtus pervicerit, ne in ullo genere hominum inhonorata esset. *cf. 37, 54.*
- INHORRERE**, 8, 8. haud secus quam vallo septa inhorreret acies.
- INJICERE**, 5, 27. tanta mutatio animis est injecta. *Etiā absolute dicitur idem, 26, 36. tanto certamine injecto. it. 32, 30. tumultus anceps injectus.*
 vultis hoc certamen uxoribus vestris injicere? 34, 4. *vid. Drakenborch. ad 3, 64.*
 vinculumque ingens immodicæ cupiditatis injectum est, 10, 13.
- INIMICE**, 26, 13. quoties in obsidentes, quam inimice, eruperimus.
 de nullis enim, quam de vobis, infestius aut inimicius consuluerunt, 28, 29.

- INIMICITIA**, 27, 35. inimicitiae autem nobiles inter eos erant. quum sint nobilissimae sibi cum consule inimicitiae, 39, 4. quam is eas inimicitias impotenti ac prope regia ira exerceret, *ibid.*
- INIMICUS**, 35, 12. tam inimici infestique erant Romanis. *Videtur potius, auctoribus codicibus, legendum: tam inimice infesti.*
inimicae regibus familiae, 29, 29. *cf.* 39, 47.
- INIQUE** an jure occidissent, quos occiderant. 39, 48.
- INIQUITAS**, 9, 38. septam (*gentem*) non hostium magis armis, quam locorum iniquitatibus esse.
- INIQUEUS** ascensus, 44, 33.—iniqua via, 9, 27. *cf.* 5, 47.
temporibusque iniquis regum imminens, 40, 57.
tributum iniquo suo tempore imperatum, 2, 23.
- INIRE** bellum cum aliquo, 31, 5. *cf.* 36, 1.
triumphantes victore cum exercitu urbem inierunt, 3, 24. *cf.* 7, 11.
ne idem convivium ineat, 4, 4.
occidendi sui consilium me inisse, 40, 12.
aut victoria egregia, aut morte memorabili inituros bellum, 44, 34. *leg. c. aliis finituros, aut debellaturos, quod ex bellum inituros fieri facile potuit.*
- INITIARE**, 39, 9. Bacchis eum se initiaturam.
ritu quodam sacramenti vetusto velut initiatis militibus, 10, 38.
- INIPPIUM** ordiundae rei, *Præf. pleonasmio satis notabili. Sic et Ennius apud Cic. de Fato: Neve inde navis inchoandae exordium cepisset. cf. supra in v. inchoare, et Gellium, 12, 1.*
initium primum, 6, 12. *cf.* 7, 3. 25, 40.
initia erant, quæ primo paucis tradita sunt etc. 39, 8. *de sacris nocturnis.*
haud parvo initio minuere jus libertatis, 23, 10.
quod tribuni militum initio anni fuerunt, 4, 7.
- INJUNGERE** munus, 3, 35.—injuriam, 3, 65.—onus, 26, 35.—pœnam, 38, 8.
neu Fabiae genti eam injungeret ignominiam, 8, 32. *nisi legend. inureret. vid. Intt. ad h. l. cf.* 9, 3.
venisse tempus ratus, per ultimam necessitatem legis agrariae Patribus injungendae, 2, 43.
opere ac vineis demum junctis muro, 10, 34. *cf.* 4, 9.
- INJURATUS**, 10, 41. pariter jurati injuratiq[ue] fugiunt. *cf.* 2, 46.
- INJURIA** raptarum, 1, 13.
injuria muliebris, 26, 49. *i. e. quæ infertur formosis mulieribus. Similiter, 4, 1. injuria agri adjudicati—ibid. cap. 32. scelus legatorum interfectorum.*
pertinaces ad obtinendam injuriam, 29, 1. *i. q. ad retinendum id, quod injuria possederant.*
injuria judicii, 4, 10. *i. e. per judicium facta.*
omnis injuriæ infons, 41, 24.
etsi minus injuriæ vestrae, quam meae calamitatis meminisse juvat, 5, 54.

- pertinet ad me major injuriæ pars, 3, 44. *cf.* 1, 10.
 cui ex injuria insanientis exercitus caussa recte committatur,
 7, 39. *vide Cel. Strothium ad h. l.*
- INJUSSUS, 3, 63. populus injussu et altero die frequens iit supplicatum. *cf.* 7, 12. *it.* 9, 46.
 jussu injussu imperatoris pugnent, 8, 34. *cf.* 10, 4.
- INNAVIGABILIS Tiberis, 5, 13.
- INNITI, 4, 19. hasta innisus.
 scuta innisa humeris, 8, 8.
- INNOCENTIA, 2, 3. innocentia vivere, i. q. *innocenter*: rigida
 innocentia (*Cato erat*), 39, 40.
- INNOXIUS crimine, 4, 44. *Similiter*, 7, 20. in Faliscos eodem
 noxios crimine vis belli conversa est,—insons crimine, 4, 15.
- INNUBERE, 1, 34. Tanaquil, summo loco nata, et quæ haud
 facile iis, in quibus nata erat, humiliora sineret ea, quæ innu-
 pisset.
- INNUERE, 8, 4. respondeamusque Romanis, nos, ubi innuerint,
 posituros arma.
- INOPIA, 4, 12. dispensatio inopiæ: i. e. *frumenti, cujus copia vix
 modica erat.*
 inopia omnium rerum attenuata, 45, 11.—cibi, 5, 47.
 Janiculum quoque adjectum: non inopia loci, sed etc. 1, 33:
 i. e. *non quod angustior esset.*
- INOPS, 44, 4. neque manere in jugo inopi. *Supra*: via inops
 aquarum. *it.* 22, 39. castellum inops.—inops consilii, 26, 18.
cf. 33, 7. *it.* 44, 2.
- INPRIMIS, 3, 65. i. q. *ab initio*. *Opponitur enim* deinde. *Similiter*
in primo dici supra notavimus.
- INPROMTUS, 7, 4. infacundior et lingua inpromptus.
- INQUIETUS, 1, 46. uxore Tullia inquietum animum stimulante.
cf. 3, 46.
- INQUINARE, 29, 37. foedum certamen inquinandi famam alte-
 rius.
 senatum primus libertinorum filiis lectis inquinavit, 9, 46.
- INQUIRERE, 40, 20. inquisitum missi de iis, quorum etc.
 quin Romam quoque et ad principum quosdam inquirendos
 ventum est, 9, 25. *de conjurationibus.*
- INQUIT, 9, 9. *pro inquis, quod Drakenborchius præter causam re-
 cepit. Optimi enim scriptores sic dicunt. cf.* 34, 5. *fortasse etiam,*
6, 40.—pro inquirunt, 34, 3. ut auro et purpura fulgeamus,
inquit. vid. Drakenb. ad h. l.—Sapius etiam inquit omittitur.
vide eund., ad 9, 1.
- INSANIA, 7, 2. quam ab sano initio res in hanc vix opulenti-
 regnis tolerabilem insaniam venerit.
- INSANIRE, 7, 39. cui ex injuria insanientis exercitus caussa
 recte committatur.
- INSANUS *ut improbus, pro permagno dicitur, 32, 17. trepidationem*
insanum præbere. Sic 30, 39. Infani montes dicuntur.
- INSCIENS, 7, 5. inscientibus cunctis, cultro succinctus, ad—tri-
 bunum pergit.
- INSCIENTER a Græco inflata, (*tuba*) 25, 10.

- INSCIENTIA, 26, 2. multus imperatorum temeritate atque inscientia exercitum in locum præcipitem perduxisse. *cf.* 22, 25. *it.* 8, 33. *ubi tamen inscitia est in plerisque.*
- INSCITIA, 6, 30. ab ducibus utrobique proditæ temeritate atque inscitia res. *cf.* 7, 34. *it. cap.* 12.
- INSCULPERE, 2, 33. sædus—columna ænea insculptum.
- INSECTARI, 3, 65. insectandis Patribus—tribunatum gessit. quo minus insectanti me magistro equitum—imperium mecum æquaretur, 28, 40. *cf.* 2, 27.
- INSECTATIO, 21, 47. sine insectatione hostis. insectatio principum, 22, 34.
- INSECTOR, 3, 33. pro truci sævoque insectatore plebis.
- INSEPULTUS, 1, 49. Romulum quoque insepultum perisse. nec satius vivorum pœna insepultos projecit, 29, 9.
- INSEQUENS, 9, 42. in insequentem annum. *cf.* 9, 33. insequentes consules, 9, 28.
- INSEQUI effusos, 10, 19.—promoveant—signa, insequitur acies ornata, 10, 40. *cf.* 24, 16.
- INSERERE, 27, 23. minimis rebus prava religio inserit deos. factionibus interere publicam auctoritatem, 33, 47.
- INSERVIRE, 45, 37. parum avaritiæ suæ inservitum censent.
- INSIDERE, 1, 21. deorum assidua insidens cura. insidens animo tacita religio, 8, 6. omen lætum insidebat animis, 45, 1. silvestribus locis insidere, 9, 24. infestis omnibus viis, 9, 15. *cf.* 25, 13. Porfena Janiculum insedit, 6, 40. *cf.* 9, 25. *it. cap.* 31. *et* 34.
- INSIDIE, 9, 31. furto insidiarum.
- INSIDIARI, 23, 35. huic Græchus insidiandum tempori ratus.
- INSIGNE, 2, 7. submissa insignia imperii. *i. e. fasces.* demto capitis insigni, purparaque, atque alio regio habitu, æverat ceteris se in speciem, 27, 31. *cf.* 24, 21. nec vestis habitu, nec alio ullo insigni differentes a ceteris civilibus, 24, 5. *i. e. diademate, satellitibus e. i. g. a.* magno natu quidam cum cunctis malorum suorum insignibus se in forum projecit, 2, 23. ut acies sua fulgeret novis armorum insignibus, 9, 40.
- INSIGNIS vestis, 1, 20. *de prætexta.* insignia spolia, 10, 39.—insigne nomen, 29, 14.—insignis dolor, 9, 38.—insignior contumelia, 4, 4. *nisi cum Drakenborchio leg. insignitor.* insigne maxime fuit, 9, 38. (*quod consul vulneratus erat.*) quorum fluitantia arma—insignem victoriam fecere, 1, 37. *i. e. significare.* diemque—duplici clade insignem—Allientem appellarunt, insignemque rei nulli publice privatinque agendæ fecerunt, 6, 1. *cf.* 2, 40. insigne (*genus Fabium*) spectaculo erat, 2, 46. *poterat illud insigne abesse, ut abest supra cap.* 5. nihil in eo triumpho magis insigne fuit, 40, 59. *de eo, quod non in oculos cadit, quum tamen sermo sit de pompa triumphali.*

- an castigandum ac vexatione insigne faciendum fuisse, 7, 4.
 insignis ad invidiam locupletiorum fortuna, 1, 47.
 id—ad memoriam insigne est, 24, 49.
- INSIGNIRE**, 4, 29. Postumius nulla tristi nota est insignitus.
Nempe non Postumiana sed Manliana imperia dicta sunt.
- INSIGNITIOR** ignominia, 7, 15.—contumelia, 4, 4.—insignitius
 nomen, 7, 6.
 quo insignitius omissa res Æmilio exprobraretur, 8, 13.
- INSILIRE**, 8, 9. armatus in equum insiluit, ac se in medios hostes
 immisit.
- INSIMULARE**, 3, 40. quod—ante idus Maias decemviros abisse
 magistratu insimulent.
 facinus insimulati falso crimine senatus, 6, 16. *cf.* 4, 56. *it.*
 28, 43.
- INSINUARE**, 9, 2. eadem, qua te insinuaveris, retro via repe-
 tenda. *i. e. intraveris.*
- INSISTERE**, 22, 51. ad spolia legenda—institunt.
 sensitque acies, æquo se jam instituisse loco, 9, 31.
 bellum ipsis institit mœnibus, 2, 51.
 quibus dies noctesque fugientibus institistis, 27, 13.
 cui rei insisteret, 37, 60.
 dicitur Servilius—instituisse filio, ut etc. 4, 46. *i. q. suasse.*
 orare insistent, 8, 35. *cf.* 24, 26.
 institit deinde reputare secum ipse, 30, 12. *cf.* 35, 11.
 vestigiis institit sequi, 27, 2. *cf. cap.* 12. *it.* 25, 19.
 prope vestigiis abeuntium insitebat, 25, 33. *cf.* 5, 30. *it.*
 24, 4.
 iter, quod insitis, 37, 7.
- INSITUS**, 42, 39. inerat cura insita mortalibus videndi congre-
 dientes etc.
 insita hominum libidine alendi de industria rûmores, 28,
 24.
 nec virtus modo insita, sed ira etiam exulceratos ignominia
 stimulare animos, 9, 14.
- INSOCIABILIS** et indomita gens, 37, 1.
 omni generi humano insociabiles erant, 27, 39.
- INSOLENTER**, 23, 36. ab te bene gesta insolenter lætum exer-
 citum tironum etc.
- INOLENTIA**, 23, 18. avidius (Pœni) ex inolentia in voluptates
 se merferant. *i. e. quia insolite ipsis fuerant.*
- INSOLITUS**, 10, 28. insolitos ejus tumultus Romanorum conter-
 ruit equos. *i. e. infuetos.*
 quibus insolita atque infueta sunt, 38, 17.
- INSONS**, 34, 32. infontes publici consilii. *i. e. non participes mali
 consilii publici. cf.* 22, 49.
- INSPECTATA** spolia Samnitium, et decore ac pulchritudine pa-
 ternis spoliis—comparabantur, 10, 46.
- INSPERATUM**, 9, 7. tamquam in patriam revertentes ex inspe-
 rato incolumes. *cf.* 1, 25. *it.* 2, 35.
- INSPICERE** res sociorum (*per legatos*) 21, 6. *Formula sollempnis.*
vid. aspicer.

inspecto ære alieno, 6, 27. *i. e. tabulas, ad cognoscendum æs alienum.*

duum mensium spatium consulibus datum est, ad inspiciendam legem, 3, 25.

est aliquis, qui se inspicere, æstimari fastidiat, 6, 41. *de patriis honorum candidatis.*

qui (*triumviri*) omnem copiam ingenuorum inspicerent, 25, 5.

INSTABILIS pedes, ac vix vado fidens, 21, 5.—ingressus, 24, 34.—acies, 9, 35.

instabilem per se ac male hærentem (*arborem succisam*) 23, 24.

INSTAR parvum, 28, 17. *instar est modus rei quilibet, unde etiam de parvo dicitur. Sic Cicero Off. 3, 3. minimi momenti instar dixit.*

INSTARE, 2, 43. aut, si nihil aliud, instare instructos. *pro stare.*

eo intentius Romanus undique instat capi stationes, 32, 11.

ni cedenti instaturum alterum timuissent, 10, 36.

bellum, quod instaret, 31, 43. *i. e. præsens s. urgens. it. 28, 38. Sic et hiems instare dicitur, 36, 10. Quidquid enim initium cepit et adhuc durat, id instare dicitur, 5, 6. nisi malis cum Dukero ob stare.*

INSTAURARE, 10, 29. novam de integro velle instaurare pugnam.

inflauemus novum de integro bellum, 37, 19.

quoties sacra instaurentur, 5, 52.

ædiles—ludos Romanos diem unum instaurarunt, 27, 6. *Sic 31, 4. instauratum biduum dicitur. cf. 23, 30.*

ludi in singulos dies instaurati, 27, 21.

ludi sorte ex instauratione magni Romæ parabantur: inflaurandi hæc causa fuerat, 2, 36.

INSTAURATIO sacrorum auspicioꝝque renovatio, 5, 52.

INSTERNERE, 24, 7. equus tuus speciosius instratus erit, quam uxor vestita. *Vid. instratus.*

INSTINCTUS, 5, 15. quæ tum cecinerit divino spiritu instinctus. *cf. 1, 47.*

INSTITOR, 22, 25. ipsum institorem mercis, filioque hoc ipso in servilia ejus artis ministeria usum.

INSTITUERE, 4, 4. institutum est ut (*quæstiones*) fierent.

ita vobiscum amicitiam institui par est, 7, 31.

montanos instituit oppugnare, 28, 46.

INSTITUTUM, 6, 10. cur per eos annos militem ex instituto non dedissent? *cf. 42, 24. it. 26.*

INSTRATUS, 21, 54. armatos deinde (*peuites*) instratisque equis (*paratisque equites*) signum exspectare.

INSTRUCTUS, 1, 54. dictis factisque ad fallendum instructus.

equis armisque instructi atque ornati, 29, 1.

instructus dimicationi, 1, 15. *fortasse per σύλληψιν, quia sequitur intentusque, quod tamen ipsum jungi solet πρὸς ad.*

porta ballistis scorpionibusque instructa, 26, 6.

is (*Sempronius*) bello quoque bonus habitus ad cætera, quibus nemo ea tempestate instructior civis habebatur, congestis omnibus humanis a natura fortunaque bonis, 30, 1.

INSTRUERE, 39, 31. priusquam se jungere atque instruere possent.

insidiis instruendis locus, 6, 23.

ni—suo quamque (*navem*) ordine in frontem instruxisset, 37, 29.

relictis hostibus ad instruendum contra spatium, 9, 37. *i. e. ad aciem instruendam. Etiam Gronovius et Creverius legunt ad instruendam. Sic instructus, 3, 8. dicitur pro militibus ejus in acie collocatis.*

Hannibal ad terrorem primum elephantos—instruxit, 30, 33.

instruere agrum, 6, 5. *Sic apud Ciceronem est: emit hortum instructum. i. e. cum instrumento. vide Plin. Epp. 8, 17.*

INSTRUMENTUM, 30, 10. agilis et nautico instrumento apta et armata classis.

INSUESCERE, 5, 6. ad disciplinam certe militiæ plurimum intererat, insuescere militem nostrum, non solum parata victoria frui.

INSUETUS, 6, 34. quum ad id, moris ejus insueta, expavisset minor Fabia.

insueti foetus, 28, 27. *i. q. præternaturales.*

insuetorum ad tale spectaculum, 41, 20. *cf. 10, 35.*

insueta vinci—civitas, 4, 31.

insueta liberæ civitati species, 30, 37. *it. 3, 52. solitudo.*

insuetus ad stabilem pugnam, 31, 35.

ita se a pueris insuetos, 24, 48.

INSULTARE, 1, 48. satis illum diu per licentiam eludentem insultasse dominis.

sibi ultro per contumelias hostem insultare, 3, 62.

tribb. plebis velut ab se victæ reipublicæ insultarent, 5, 7.

amicæ ac fideles potius ea, quæ peritura essent, absumerent manus, quam insultarent superbo ludibrio hostes, 28, 22.

INSUMERE, 10, 18. malle frustra operam insumtam, quam quidquam incidisse, cur etc.

INSUPER, 21, 1. stipendio etiam insuper imposito.

hæc pacta: illa insuper, quam quæ pacta erant, facinora Campani ediderunt, 23, 7.

cumulatis in aquas sarcinis insuper incumbabant, 22, 2.

tutandique pontis causâ castellum insuper imponunt, 21, 45.

INSUPERABILIS, *vid. inexcuperabilis.*

INTACTUS, 21, 36. intacta nix. *i. q. nondum trita, calcata.*

intactis affidere muris, 21, 25. *i. e. ita ut eos non tangas.*

ne ab exercitu integro intactoque opprimerentur, 10, 14.

lupus, integer et intactus, 10, 27.

nullum erat genus hominum in castris intactum cupiditate pugnae, 10, 40.

vir haud intacti religione animi, 5, 15.

intacta invidia media sunt, 45, 35.

INTECTUS, 27, 3. *teſta militariſter coëgerat ædificare—ſtramento inſecta omnia etc.*

INTEGER, 2, 5. *integra res refertur. i. e. tamquam integra, ut jam fit integra, de integro.*

in integro res eſt, 3, 10.

ut uni forſ (*præſura*) integra eſſet, quo ſenatus cenſuiſſet, 42,

28. *i. e. nondum assignata provincia.*

priuſquam alio de integro ſœdere obligarentur, 38, 33.

rurſus novus de integro labor, 5, 5. *cf. cap. 17.*

ad integra omnia Veros migrare, 5, 53.

ut omnia integra et libera Fabio ſervarentur, 10, 25.

aliud integer populus, fautor et cultor bonorum, aliud forenſis factio tenebat, 9, 46.

integri, recentes, inſtructi, (*milites*) 35, 29. *Oppoſ. vulnerati.*

integerrimi diutina pace populi, 6, 7.

INTEGERE, 7, 23. quum loci altitudine, tum vallo etiam integri Romanos. *i. q. tegi.*

denſa nebula ſaltum omnem camposque circa intexit, 26, 17.

INTEGRARE lacrimas, 1, 29.—pugnam, 3, 70.—ſeditionem, 5, 25.—cædem, 9, 43.—ſugam, 28, 15.

INTEGUMENTUM, 10, 38. ea legio linteata ab integumento conſepti, quo ſacrata nobilitas erat, appellata eſt.

INTEMPERANTIA, 35, 48. provectus deinde eſt intemperantia linguæ in maledicta.

INTEMPERANTIOR, 36, 38. quia in augendo eo non alius intemperantior eſt.

INTEMPERANTIUS cedentes ſequutus, 23, 1.

INTEMPERIES cœli, 8, 18.

ex verna primum intemperie variante calores frigoraque, 22, 2.

annona propter aquarum intemperiem laboratum eſt, 3, 31.

INTEMPESTIVE, 45, 21. tum inter prætorem tribunosque omnia intempeſtive agendi certamen erat.

INTEMPESTUS, 37, 14. nox intempeſta. *cf. 38, 5. it. 40, 9.*

INTENDERE, 7, 28. nox interdium viſa intendi.

primis ſe intendentibus tenebris, 1, 57.

an longiorem intenderent ſugam, 7, 37.

totum in Hiſpaniam—intendebant bellum, 21, 6. *cf. 28, 41.*

intenderant eum ad cavendi omnia curam tot auditæ prodictiones, 24, 37.

omnium eo curæ ſunt intentæ, 9, 31.

in cetera adeo nihil ob id intentæ cura eſt, 25, 9.

in quos crimen intendebatur, 9, 26.

manu obtinendum, quod intenderes, 3, 11.

intendere aliquem ad cuſtodie curam, 21, 49. *i. q. hortari ad intentiorem cuſtodiam.*

pugnam in omnes partes parem intendere, 2, 50.

in minime gratum ſpectaculum animo intenduntur, 1, 25.

INTENTARE manus, 3, 47.—arma, 6, 27.

virgas et ſecures victoribus intentari, 8, 33.

dictatorium fulmen in ſe intentatum, 6, 39.

gladii pleriſque intentati, 9, 6.

nisi discussa res per paucos, *Romanum* imperium intentantes, esset, 42, 12. *i. e. ad terrorem ostentantes.*

INTENTIUS, 25, 30. quo intentius custodiæ ferventur.

INTENTUS, 7, 5. super lectum stans ferro intento. *Fortasse legendum* intentato.

in cetera adeo nihil ob id intenta cura est, ut contra etc. 25, 9.

intentissima cura, 25, 22.

intentus adversus omnes motus Philippi, 24, 10.

equitem intentus ad primum initium moti certaminis teneas, 6, 12.

ad famam intentus hostium, 9, 41.

intentiores ad respectum castrorum—quam ad praelium, starent, 9, 27.

intenciorque—in Aquiloniam quam ad Cominium, 10, 39.

intentus recipiendo exercitui esse, 10, 42.

ita parati atque intenti, 30, 10. *cf.* 24, 39.

intenciore delectu habito, 8, 38.—custodia, 32, 26.

intencissima conquisitio, 29, 35.

INTER praelium, 4, 19. *pro dum praeliantur.* Sic 21, 1. inter Africae motum—dimicationem, 4, 18.—certamen commissum, 6, 24. inter colloquium, 24, 31.—noctem, 32, 29.—fluctuantem aciem, 6, 24.—ipsam pugnae tempus, 36, 20.—magnorum intervalla bellorum, 39, 1.

inter manus auferri, 3, 13. *i. q. per manus, plurium manibus.*

inter cetera etiam vigiliis confecti, 36, 38. *i. e. praeter.*

ut feroces et inquieti inter socios, ignavi et imbelles inter hostes essent, 26, 2.

quum exerceretur inter equites, 10, 11. *i. e. exercitia equestria faceret.*

inter purpuram atque aurum, 9, 17. *i. e. insignem purpura atque auro scil. Darium.*

inter quos, 6, 14. *omisso erat. vid. Intt. ad h. l.*

inter lignarios, 35, 41. *vid. infra in v. lignarii.*

INTERAMENTA navium, 28, 45. *vulg. armamenta. vid. Intt. ad h. l.*

INTERCALARE, 9, 9. hanc jam ut intercalatae poenae usuram habeant. *i. q. in diem differre. Sic ipse Livius paullo post.*

INTERCALARES Kalendae, 43, 11. *vid. Clav. Ciceron. in h. v.*

INTERCEDERE, 34, 1. intercessit res parva dictu, quae studiis in magnum certamen excesserit.

INTERCEPTOR, 3, 72. interceptoris litis personam ferre. *i. e. qui id, de quo lis est inter alios, ad se trahit, inque suam rem avertit.*

INTERCESSIO, *vid. provocatio.*

INTERCESSOR, 2, 41. popularis jam esse dissuasor et intercessor legis agrariae coeperat.

INTERCIDERE, 26, 9. propter intercisos pontes. *Vid. interrumpere.*

INTERCIDERE, 2, 8. credo, quia nulla gesta res insignem fecerit consulatum, memoria intercidit.

litterarum inprimis habita cura, ne interciderent, 2, 4.

nullo inter arma corporaque vano intercidente telo, 21, 8. *cf.* 3, 10. *it.* 38, 22.

inter traditionem imperii, novitatemque successoris—sæpe bene gerendæ rei occasiones interciderent, 41, 15.

INTERCIPERE, 9, 43. opportuna loca hostes inter consulum castra interceperunt.

Sardiniam inter motum Africæ fraude Romanorum—interceptam, 21, 1. *cf.* 26, 51.

medio itinere intercepto, 25, 39. *nisi malis cum Oudendorpio intercepto, quæ voce Livius hoc sensu utitur*, 6, 9. *cf.* 8, 25. *it.* 24, 23. *vide Dukerum ad illum locum.*

age—interceptus judicio infami, 4, 11. *i. q. ereptus, occupatus.*

INTERCLUDERE, 1, 27. intercludi ab oppido. *cf.* 34, 39. circumventos interclusosque ab suis vociferans, 3, 70.

ne interclusus exercitus tam infesto saltu, coortis undique Tusce—opprimeretur, 9, 37.

quum interclusissent trifariam exercitum a mutuo inter se auxilio, 8, 24.

locum occupasse, ut tribunos a plebe intercluderet, 25, 4.

injectis tapetibus in caput faucesque spiritum intercluserunt, 40, 24. *vid. supra in v. anima.*

dicenti hæc lacrimæ simul spiritum et vocem intercluserunt, 40, 16.

INTERCURRERE, 5, 19. ipse (*Camillus*) interim Veios ad confirmandos militum animos intercurret.

littore nunc Heracleum, nunc Philam percurrerebat, 44, 2. *Gronovius malebat*, intercurrebat.

INTERCURSARE, 21, 35. jam segnius intercurfantibus barbaris. *i. q. incurfantibus.*

INTERCURSUS, 2, 29. consulum intercurfu rixa sedata est.

periculumque intercurfu filii—propulsatum, 21, 46.

ut pedes Romanus repentino per turmas suas viam dantes intercurfu stabilem aciem fecit, 30, 11.

INTERDICERE, 5, 3. sic vos interdicitis Patribus commercio plebis.

feminis dumtaxat purpuræ usum interdicemus, 34, 7. Anagninis—et magistratibus, præterquam sacrorum curatione, interdictum, 9, 43. *i. e. ne magistratus haberent.*

INTERDIU *Gronovio explicante est quasi interim dum diu, vel, dies est. Eum vide ad 29, 14.*

nocte et interdiu, 8, 34. *it.* 30, 4. *pro nocte: quæ quidem oppositio foret accuratio. Atque sic etiam Livius dixit*, 27, 45. interdiu an noctu.

INTEREQUITARE, 6, 7. in equum insilit, et ante signa obversus in aciem, ordines interequitans etc. *cf.* 34, 15.

INTERESSE, 10, 39. absentis collegæ consilia omnibus gerendis intererant rebus.

id modo in decreto interfuit, 28, 9. *scil. alter cum exercitu, alter sine exercitu accitus per decretum.*

quid interfuisse inter Ti. Sempronium, 26, 2.

- INTERFARI**, 3, 47. Appius interfatur. *Eleganter: jus enim dicebat. Respici videtur ad antiquam dicendi rationem jus fari.*
interfante ipso Decio, 7, 36.
- INTERFULGERE**, 28, 23. aurum argentumque cumulo rerum aliarum interfulgens.
- INTERJECTUS**, 9, 13. interjecta inter Romam et Arpos. *scil. loca.* cf. 21, 54. *it.* 34, 28.
- INTERIOR** custodia, 23, 19. *i. q. arctior, diligentior.*
quo interiores (*naves*) ictibus tormentorum essent, 24, 34.
Eodem pertinet:
interior periculo vulneris, 7, 10. *i. e. tutus, quia nimis propinquus est infestanti se.*
- INTERJungere**, 22, 30. dextræ interjunctæ.
- INTERLITUS**, 21, 11. cæmenta non calce durata erant, sed interlita luto.
- INTERLUCERE**, 1, 42. interlucet ordinibus aliquid inter dignitatis fortunæque gradus.
duns soles visos, et nocte interluxisse, 29, 14.
- INTERLUERE**, 41, 23. quantum interluit fretum?
- INTERMISCERE**, 4, 56. turbam indignorum candidatorum intermiscendo dignis.
tumultumque prælio ipso terribiliorem intermixti agmini præbebant, 10, 20.
- INTERMISSIO**, 5, 5. per intermissiones intervallaque.
- INTERMITTERE**, 24, 35. intermissa custodiis loca. *cf.* 7, 36.
per intermissa, ut tunc erant, mœnia, urbem intrarint, 34, 37.
vid. cap. sq. it. 23, 37.
- INTERMORTUUS**, 37, 53. in ipsa concione intermortuus haud multo post expiravit.
- INTERMURALIS**, 44, 46. divisa est (*urbs*) intermurali amni, et eadem ponte juncta.
- INTERNATUS**, 28, 2. angustiae et internata virgulta ordines dirimebant, et singuli binique, velut cum paribus conferere pugnam cogeantur.
- INTERNECIO**, 36, 34. ad internecionem venire. *it.* 9, 26. ad internecionem cæsi.
mutuis cædibus ad internecionem adducturus videbatur gentem, 41, 25.
nomen Æquorum prope ad internecionem deletum, 9, 45.
ad internecionem omnes perierunt, 25, 26. *de pestilentia.*
- INTERNECIVUS**, 9, 25. perinde ac si internecivo bello certasset.
non internecivum sibi esse cum Romanis bellum, 22, 58.
- INTERNUNCIARE**, 42, 39. paullisper internunciando cunctatio fuit.
- INTERPELLARE**, 9, 41. ut clamor sua sponte ortus loquentem interpellaverit ducem.
stupro interpellato, 3, 57.
- INTERPONERE**, 35, 35. qui suum consilium meo interponet.
i. q. opponet. cf. cap. 48.
meas opiniones conjectando rem vetustate obrutam, non interponam, 29, 14.

ni tribuni plebis se interposuissent, 27, 6.

jus eo die se non dicturum neque decretum interpositurum, 3, 46.

INTERPRES arbiterque concordiae, 2, 33.—paci, 21, 12. *Gr. μισίτης.*

interpret exsolvendi jurisjurandi, 24, 18.

INTERPRETARI, 1, 23. neque recte an perperam interpretor.

pomœrium, verbi vim solani intuentes, postmœrium interpretantur esse, 1, 44.

medio responso spem ad voluntatem interpretantibus fecerat, 39, 39.

hæc ubi ex Græco carmine interpretata recitavit, 23, 11. *cf.* 45, 29.

INTERQUERI, 33, 35. Ætolorum principes alii interquesti sunt etc. *nisi cum Creverio legere malis leniter questi sunt. Nam apud Polybium hæc leguntur: παῖδες καὶ πολιτικῶς μισήμοισιν. Atque etiam, quæ statim sequuntur: alii ferocius incusarunt exprobra- runtque, egregie illam emendationem confirmant. Sic et infra cap.* 38. Antiochus leniter alloquitur castigatque.

INTERREGNUM initum, 10, 11.

INTERREX, 3, 40. patricios coire ad interregem prodendum. *cf.* 6, 41.

patricii interregem creavere, 4, 7. *cf.* 5, 31.

INTERROGARE, 8, 32. ad hæc, quæ interrogatus es, responde: extra ea, cave, vocem mittas.

Hannibal nominatim interrogatus sententiam, 36, 7. *cf.* 37,

14.

neminem unum civem tantum eminere debere, ut legibus interrogari non posset, 38, 50. *i. e. accusari, in judicium vocari.*

INTERROGATIO, 8, 21. ut ipse (*consul*) benigna interrogatione mitius responsum eliceret.

INTERRUMPERE, 2, 10. ut pontem ferro, igni, quacumque vi possent, interrumpant. *Vid.* intercidere.

aciem hostium interruptit, 44, 41.

INTERSCINDERE, 28, 7. Chalcis, quamquam ejusdem insulæ urbs est, tamen adeo arcto interseinditur freto, ut ponte continenti jungatur etc.

INTERSEPIRE, 1, 27. id factum magnæ parti peditum Romanorum conspectum abeuntis Albani exercitus intersepsit.

intersepientibus cuniculum—nunc ciliciis prætentis etc. 38, 7.

incendio intersepti ab hoste, 42, 63.

interseptis itineribus, 6, 9.

vallo urbem ab arce intersepire statuit, 25, 11.

nunc præliis laceffendo, nunc operibus intersepiendo quædam, 34, 40. *cf.* 24, 23. *it.* 31, 46. *vid.* Drakenborch. ad 6, 9.

INTERTRIMENTUM argenti supplere, 32, 2. *scil. quod decoquendo argento perierat. cf.* 34, 7.

INTERTURBATIO, 23, 8. patre animi quoque ejus haud mirabilem interturbationem causante.

INTERVALLUM, 23, 29. quinque millium intervallo castra distantia habuere.

jussis legionis hastatis—sequi se mille passuum intervallo distantes, 33, 1.

INTERVENIRE, 1, 6. intervenit deinde his cogitationibus avitum malum, regni cupido. *cf.* 3, 45. *ii.* 9, 14.

mihî quirítanti interveníffes, 40, 9. *i. q. succurríffes.*

INTERVENTUS, 23, 41. ne cujus interventus cœpta impediret. *cf.* 3, 45.

INTERVOLITARE, 3, 10. quem imbrem ingens numerus avium intervalitando rapuisse fertur.

INTESTINUS, 34, 25. ad externum terrorem intestina etiam scditio accessit.

INTIMUS, 34, 47. in intima finium.

emporium—in intimo sinu Corinthiaco retractum, 36, 21.

INTOLERABILIS, 27, 19. regium nomen, alibi magnum, Romæ intolerabile esse. *cf.* 30, 35.

INTOLERANDUS, 10, 16. dimicare pro salute sua, non, de intolerando Italiæ regno, cogant.

INTOLERANTIOR, 9, 18. de Alexandro, nondum merso secundis rebus, quarum nemo intolerantior fuit.

INTOLERANTISSIMUS, 10, 28. Gallorum—corpora intolerantissima laboris atque æstus fluere. *cf.* 27, 48.

quorum intolerantissima gens, humorique ac frigori assueta, 5, 48.

INTONARE, 3, 48. quum hæc intonuisset (*Appius*) plenus iræ.

INTORQUERE, 25, 16. paludamento circum lævum brachium intorto.

aut contra enitentes vortice intorti affligebantur, 21, 58.

ut fugientem navem videres retro vortice intortam victoribus illatam, 28, 30.

INTRA decimum diem quam Pheras venerat, 36, 10.

intra dies sexaginta quam in provinciam venit, 43, 9.

simul cum his intra portas compelluntur, 7, 11.

qui intra præsidia Romana fuerant, 25, 24.

INTRABILIS, 22, 19. os (*amnis*) intrahile.

INTRARE, 3, 51. porta Collina urbem intravere.

ubi rursus silvæ intratæ etc. 21, 25.

inrantibus fines Romanis, 6, 25.

priusquam hostium intraret agrum, 34, 26.

intrare domum, 6, 34.

intranti vestibulum in ipso limine etc. 30, 12.

INTREPIDE, 23, 33. ibi intrepide Xenophanes, legationis princeps—ait etc.

INTRO vocatæ tribus, 40, 42.

ut quæque intro vocata erat centuria, 10, 13. *cf. cap.* 24.

INTRODUCERE, 40, 25. in Ligures exercitum introduxit. *i. q. in fines Ligurum. cf.* 41, 10. *forma dicendi Livio, quod sciam, alibi non usurpata; sed* inducere, traducere exercitum *dici ab eo solet, sine mentione finium.*

INTROFERRE, 43, 7. quorum legatio ipso introitu, ob id, quod

Mistio princeps eorum pedibus captus lætica est introlatus, ultimæ necessitatis extemplo vita res.

INTROIRE, 30, 43. ut sibi in urbem introire—liceret. *cf.* 42, 22.

INTROMITTERE, 24, 13. sex millia peditum—qui præsidio senatur essent, Nolani intromisit.

ne quod præsidium intromitti posset, 44, 12. *de oppugnatione.*

INTRORSUM in media castra (*hostem*) accipiunt, 10, 33.

INTUERI, 6, 14. non enim jam orationes modo M. Manlii, sed facta, popularia in speciem, tumultuosa eadem, qua mente fierent, intuenda erant. *Nisi cum Gronovio tumultuosa eadem, qua mente fierent, intuenti erant, legendum videatur.*

intuentibus cunctis ad finiendum cum Antiocho bellum, 36,

45.

in hostiam itineri nostro circumdatam intuens, 40, 13.

INTUS, 24, 10. Lanuvii in æde intus Sospitæ Junonis. *Illud in suspectum est interpretibus: merito: nam intus ædibus dicitur in inscriptionibus. Intus pro cubiculo cepit Oudendorpius.*

quæ sinu exiguo intus inclusæ essent, 25, 11.

intus cellam ædis Fortis Fortunæ, 27, 11.

INTUTUS, 5, 45. castra Gallorum, intuta neglectaque ab omni parte nacti, clamore invadunt.

et ipsæ minæ metum fecerant expertis a Gallica clade, quam intutam urbem (*Romam*) incolerent, 9, 41.

INVADERE habens quam effutissimus, 37, 20.

stantes et ad ictus expositos—hastati—invadunt, 9, 35.

non diffidebant, vastam disjectamque spatio urbem parte aliqua se invasuros, 24, 33.

ingens terror Patres invasit, 9, 38.

nec major in corpus meum vis morbi, quam in vestras mentes, invasit, 28, 29.

dulcedo invasit (*quos?*) proximis comitiis tribunorum militum plebeios creandi, 5, 13. *cf.* 28, 20. *ad quem locum vide Gronovium.*

INVALIDUS, 5, 38. multosque imperitos oandi, aut invalidos, graves lorice aliisque tegminibus hausere gurgites.

INVEHERE, 22, 5. terræ motus mare fluminibus invexit.

nulla cum arte earum, quas multas ad animorum corporumque cultum nobis eruditissima omnium gens invexit, 39, 8. *aut nobis delendum videtur, aut invenit legendum.*

absterruitque effuse invehentem sese hostem, 30, 11. *locutio ab equitibus translata ad omnem exercitum et pedites. cf.* 6, 32. *it.* 31, 35.—hostem invehi nunciatur, 5, 8.

insecta corpori patris nescio vehiculo filia, 1, 59.

triumphans urbem invehitur, 2, 31.

Claudius equo sine militibus inveheretur, 28, 9. *de ovatione.*

eo (*in stationem*) insectam classem subire adverso flumine iussit, 10, 2.—commeatu navibus invehere, 25, 11.

INVENIRE, 1, 53. se—sua præsentia ardoris aliquid ad bellum—inventurum. *i. q. excitaturum.*

quod quibusdam in annalibus invenio, 9, 15. *Sic sæpiissime. vid. Intt. ad h. l.*

INVENTOR, 2, 56. ut inventor legis Volero, sic Lætorius—au-
ctor, quum recentior, tum acrior erat.

INVENTUM, 7, 3. eoque Minervæ templo dicatam legem, quia
numerus Minervæ inventum fit. *i. e. excogitatus fit a Minerva.*

INVESPERASCERE, 39, 50. jam invesperascebat, et non modo
cetera, sed ne in proximam quidem noctem ubi satis tuto custo-
diretur, expediebant.

INVETERATUS animus diutina arte atque usu belli, 42, 11.

INVICEM, 2, 12. non prædo, nec populationum invicem ultor.
Vid. infra in v. vicis.

cohortes invicem sub signis, 32, 17. *Forſitan idem cum paullo
ante præcedentibus*: conferti pluribus introrſus ordinibus acie fir-
mata.

INVICTUS, 9, 16. invicti ad laborem corporis eſſe.

invicti a cupiditatibus animi, et rigidæ innocentiae, 39, 40.

nutum numenque veſtrum invictum Campanis, 7, 30.

ſed invicta ſibi quædam patientiſſima juſti imperii civitas fe-
cerat, 6, 16.

INVIDERE, 10, 24. invidiſſe Decium concordibus collegiis tribus.
it. 38, 47. honori.

non inviderunt laudes ſuas mulieribus viri Romani, 2, 40.

viſtoria, cui nec deus nec homo quiſquam invideat, 5, 27.

inviſum imperium, 3, 38. *de decemviratu.*

INVIDIA, 8, 31. invidiam, tamquam ignem, ſumma petere.

invidia conflagrare, 24, 26.—anxius invidia, 9, 46.—invidia
divitiarum, 10, 3.—in invidia eſſe, 29, 37.

aggravantibus ſummam etiam invidiæ ejus tribunis plebis,
6, 27. *pro re invidioſa.*

flammam invidiæ addecere ediſto, 43, 16.

ſub aliena invidia (*male*) regnare, 24, 25. *i. e. ita, ut alter in-
vidiam mali regni ſuſtineat.*

INVIDIOSUS, 9, 29. ob infamem et invidioſam ſenatus lectio-
nem verecundia viſtus. *Invidioſa lectio eſt, quæ cenſoribus mul-
tum invidiæ ſ. odii conſlaverat.*

INVIOLATUS, 8, 34. neu poteſtas tribunicia, inviolata ipſa, vio-
let interceſſione ſua Rom. imperium.

INVISERE, 1, 57. quin—inviſimus præſentes noſtrarum ingenia.
domos ac res inviſere ſuas, 5, 2.

INVISITATUS, 4, 33. inaudita ante id tempus inviſitataque. *Plu-
ribus locis hoc vocabulum conſuſum eſt cum inuſitatus. vid. Drakenb.
ad 5, 35.*

gens inviſitata, 5, 37. *i. e. antea non viſa.*—inviſitati alieni-
genis, 27, 39.

INVITAMENTUM, 2, 42. largitiones temeritatiſque invitamenta
horrebant.

INVITARE, 1, 9. invitati hoſpitaliter per domos.

utrumque in hoſpitiū invitat, 28, 18.

INVITATIO, 33, 39. deiocæps invitatio benigna et hoſpitalis fuit.
cf. 40, 7.

INVIUS, 23, 17. per vias inviaque in urbes Campaniæ perſugerunt.
ruunt cæci per vias, per invia, 38, 23.

- per invias atque ignotas rupes iter fugæ non expedientes, 38, 2.
- INULTUS**, 3, 38. quum hominuni atque pecudum inulti prædas egissent. *cf. cap. 51.*
 haud inultum interfecere, 3, 43.
- INUNDARE**, 24, 34. Hennensium sanguine Henna inundabitur.
 qua fluvius Arnus per eos dies solito magis inundaverat, 22, 2.
- INVOCARE**, 9, 12. nequidquam deos fidemque invocantes.
- INURERE**, 9, 3. vivet semper in pectoribus illorum quidquid istuc præsens necessitas inusserit.
- INUTILIS**, 29, 1. segnes atque inutiles milites. *it.* 30, 20. inutilis militum turba.
 rogationes—seu utiles seu inutiles sunt, 6, 40.
 ne inutili pudore suam ipse causam damnet, 3, 71.
 quot res, quam inutiles sequantur illam viam consilii, 5, 5.
 qui consensus interdum privatis inutilis esset, 3, 33.
 documento suere, quam plurium imperium bello inutile esset, 4, 31. *i. q. damnosum. Gr. ἀλυσιτελής. Vide Clarkium ad Iliad. β'. 296.*
 dum meliorem ex ducibus inutilem vulnus faceret, 21, 53.
 inutilia impedimenta, 38, 15.
- INUTILITER**, 3, 51. responsunisque, quamquam non inutiliter, fortuito tamen magis consensu, quam communi consilio esse.
- JOCARI**, 32, 34. jocatus in valetudinem oculorum Phæneæ.
- IPSE**, 1, 10. per se ipsum. *i. e. pro se ipso, solus.*—ipsa per se, 37, 26.
 ipse sponte sua, 10, 25. (*idem per idem dictum*)
 ipse pro is ipse, 5, 43. *ubi vide Gronovium. it.* pro ego ipse, 1, 17. 6, 33. 29, 10. 31, 17. 34, 52. 40, 4.—ipse (*Quinctius senatui oppositus*) 32, 37.—ipse (*Syphax oppos. gregi nobilium Numidarum*) 30, 13.
 navis tantum jactura facta est, incolumes ipsi evaserunt, 30, 25. *i. e. nautæ, vestiores.*
 Agassam urbem, tradentibus sese ipsis (*incolis*) recepit, 44, 7.
- IRA** prædæ amissæ, 1, 5.—vulnerum, 8, 29.—dictatoris creati, 4, 57.—corruptæ uxoris, 5, 33.—diremtæ pacis, 9, 8.—finitæ potestatis, 9, 34.—domini interfecti, 21, 2.—fugæ, 27, 7.—provinciæ ereptæ, 37, 51.—metu quæstionum iraque, 4, 50.
 ob interpellatam dulcedinem iræ, 9, 14.—ira tumere, 31, 8.
 ab ira inter conditiones pacis interfectæ stationis, 24, 30.
 metu, ne, soli crimini subiecti, piacula iræ Romanorum decerentur, 6, 21.
 ira infesta, 7, 30.—præservida, 9, 18.—memor, 9, 29.
 tanto irarum certamine, 9, 39. *cf. 1, 7. it.* 9, 1.
 irarum speique pleni, 2, 45.
 ultra humanarum irarum fidem, 8, 24.
 senescente invidia mollebantur iræ, 29, 22.
 cujus rei vitium non in belli eventum,—sed in rabiem atque iras imperatorum vertit, 8, 30.
 iras differre, 4, 30. *i. e. vindictam*—Sic iram abstinere ab aliquo *Livius dixit.*
 iras dirimere, 1, 13. *i. e. iratos.*

IRATUS, 2, 45. iratos invocat deos. *cf.* 5, 11.

hostium se telis potius, quam suffragiis iratorum civium, caput objecturum, 22, 40.

IRE, 1, 14. quique cum eo equis ierant.

iret—sublimis curru multijugis equis, 28, 9.

quo pedibus ab Tarracone itineribus magnis ierat, 28, 17.

i. e. per terram continentem. Opponitur: navibus ire.

cum classe Pisas ire, 41, 17.

in sententiam ejus pedibus irent, 9, 8.

munus vulgatum a civibus isse in socios, 2, 41.

ire in Capitolium, 3, 17. *i. e. aggredi, oppugnare, ad Herdonium depellendum.*

ut iret ad oppugnandam patriam, 28, 29.

ad arma ire, 9, 32.

ad pedes pugna ierat, 21, 46.

Scipionem per Boiorum—agros populantem isse, 34, 48.

ne eodem itinere eat, 4, 4.

convocatos milites monuit, via omnes irent, 25, 9. *i. e. ea, qua omnes commeari solent, via regia, ut alibi dicitur.*

adeo in alteram causam—collega—præceps ierat, 2, 27.

neque nego, neque inficias eo, 6, 40.

abi hinc cum immaturo amore ad sponsum—Sic eat, quæcumque Romana lugebit hostem, 1, 26.

IRRELIGIOSUS, 5, 40. irreligiosum ratus, sacerdotes publicos sacraque populi Rom. pedibus ire ferrique.

IRREVOCABILIS, 42, 62. quam—spe vana evectus, in casum irrevocabilem se daret.

IRRIGUUS, 10, 2. quod transgressis stagna ab tergo sint, irrigua æstibus maritimis.

IRRITAMENTUM, 40, 27. quibuscumque irritamentis poterat, iras militum acuebat. *cf.* 30, 11.

IRRITARE magis, quam decernere pugnam, 28, 33. *i. e. laceffere magis ad pugnam, quam pugnam vere conferere.*

irritatis in posterum diem animis, 44, 4.

quibus misericordia opus erat, iram et odium irritarent, 37, 49. *cf.* 29, 16.

irritare feritatem barbarorum, 28, 33.

IRRITUS, 28, 29. aufert omnia irrita oblivio. *i. e. ut irrita et quasi infecta esse videantur.*

in spem irritam frustra tempus terere, 22, 20.

capitumque irrita quæstio, 22, 17.

IS, 1, 19. urbem novam conditam vi et armis, jure eam—parat.

florem ætatis—quem ipse patri Hannibalis fruendum præbuit,

justo jure eum a filio repeti censet, 21, 3.

eum postulare, ut sibi dedatur, 23, 10.

eorum, quæ objecta sunt mihi, partim ea sunt, 42, 41.

quæ publica vestigalia locassent, ea rata locatio ne esset, 43, 16. *pro eorum.*

id multo, quam de navali victoria, lætius fuit, 37, 33.

quandoquidem, ut omnia unus Gabiis posset, ei dii dedissent,

7, 54. *pro sibi. cf.* 31, 11. si quid ei ad firmandum augendumque regnum opus esse iudicasset, enise id populum Rom. merito ejus præstaturum.

ea postulavit, ut etc. 3, 53. *i. e. talia.*

Latio is status rerum erat, 8, 13. *i. q. tam tristis.*

iis auspiciis, 3, 61. *pro tam lætis, tam bonis.*

ea ætate consulatum adeptus eram, 7, 40. *h. e. tam prope ætate.*

non ea regum æmulatio, 44, 25. *pro non tam parva.*

non eis animis audiebantur, qui aut doceri aut flecti possent, 42, 48.

moverunt eo maxime senatum, demonstrando maris terrarumque regionis ejus situm, 32, 37.

ceteros accolæ fluminis Hannibal et eorum ipsorum quos fedes tenuerant, simul perlicit donis ad naves, 21, 26. *pro et quos eorum ipsorum sedes etc.*

quorum eorum ope ac consilio Veliterni—populo Rom. bellum fecissent, 8, 37. *i. e. quorum ex Tusculanis (antea nominatis).*

extra quam qui eorum aut ipsi aut parentes eorum apud hostes essent, 26, 34.

aliorum, qui non comparebunt, quando quisque eorum inventus fuerit, 38, 11.

qui eorum circa Macram fluvium incolebant, 40, 41. *cf.* 5, 41. *it.* 34, 35.

apud eorum quem manumitteretur, 41, 9. *pro apud quemcumque eorum.*

quod ego fui ad Trasimenum—id tu hodie es, 30, 30. *pro qualis—talis.*

quod nondum factum est—ea fieri oportet, 4, 4.

quod ejus (*agri*) publicum populi Rom. esset, 31, 4.—quod ejus (*pecuniæ*) in publicum relatum non est, 38, 54. *pro quantum ejus, quoad etc. Sic sæpiissime.*

pro eo, ut ipsi ex alieno agro raperent agerentque, suas terras sedem belli esse viderent, 22, 1.

quid esse (*id esse*) aliud, quam minari, 4, 2. *cf. cap.* 4.

dubiæ ad id (*adhuc*) voluntatis, 9, 15.

ut ad id (*tempus*) venerit exercitus subsidio missus, 4, 58.

quid se id ætatis sollicitassent, 10, 24. *pro tam senem.*

id consilii animique habiturus sum, quod vos mihi effeceritis, 3, 62.

quum remisso, id quod erepturi erant, ex Scto Manlius vinculis liberatur, 6, 17. *pro eo quod, quemadmodum ante Drakenborchium legebatur. Sed vide Cel. Strothium ad h. l.*

ISTIC, 7, 40. quocumque istic loco, seu volens, seu invitus, constitisti etc.

ISTINC, 7, 40. istinc signa canent, istinc clamor prius incipiet—si dimicandum est.

ISTUC, 28, 28. ne istuc Jupiter O. M. firmit. *pro istud.*

quidquid istuc præsens necessitas inusserit, 9, 3.

ITA regem obtruncant, 1, 5. *pro tum vero.*

ita per se ipsum nomen Cæninum etc. 1, 10. *i. q. itaque, propterea. cf. 2, 54.*

pax ita convicit, 1, 3. *i. e. his legibus. it. 4, 6. 36, 4.*

non ita ægram esse civitatem, 3, 20. *pro non tam parum ægram.*

ita gratiam inire, ut etc. 1, 17. *h. e. ea moderatione, tam caute ac prudenter. cf. 4, 7.*

ita elatus, ut nullum ferox verbum excidat, 26, 19.

ita fama variat, ut—tamen—omnes tradant, 27, 27.

ita indulgere iræ, ut potior sit falus, 23, 3. *cf. 5, 12.*

ita pacem negare, ut non statim bellum geratur, 24, 28.

ita admissi (*milites a Pœnis capti*) ne senatus tamen iis daretur, 22, 61. *i. e. admissi illi quidem, sed senatus iis non datus. Et talia fere præcedentia sunt omnia.*

ita in Africam transmissurus fuit Sempronius, si ad arcendum Italia Pœnum consul alter fatis esset, 21, 17. *pro tum demum—si etc. cf. 1, 8. 4, 5. 21, 13. 24, 37. 26, 24. 29, 3. 30, 37. 36, 4.*

ex Etruria haud ita multum frumenti advectum est, 4, 12. *pro haud valde multum.—nec ita multo post, 10, 12.*

Romanam amicitiam, sicut minoribus viribus, quam Massilienses, pari colebant fide, 34, 9. *pro ita pari colebat fide; quoniam sicut præcedit. cf. 9, 17. ea et singula intuenti et universa, sicut ab aliis regibus gentibusque, ita ab hoc quoque facile præstant. in quo loco illud ita auctoribus codicibus delendum est.*

ITAQUE cautum est, 3, 30. *pro atque ita.—et vestram itaque etc. 8, 13.*

itaque ergo, 1, 25. *cf. 9, 31. it. 28, 12. 39, 25. gratus utique Livio pleonasmus.*

ITER, 32, 24. per apertum recenti strage iter invadere.

progressus modicum iter, 33, 6.

iter fugæ non expedientes, 38, 2.

ut iter præparatum fugæ haberet, 39, 51.—pronunciatum iter, 30, 10.

ut iter populo esset, 39, 44.

turba conferta iter reliquum clauferat, 39, 49.

hoc flumine Perseus septum iter hostis credens, 44, 8. *pro hosti, quemadmodum Creverius malebat. Sed illud quoque bene et ex more Livii dictum.*

novo periculoso itinere, 43, 1. *vid. Drakenb. ad 1, 14.*

ne eodem itinere eat, 4, 4.

incerti, quam in partem intenderent iter, 10, 43.

septem millia itineris erant, 30, 5. *i. q. iter septem millium.*

qui summovendo iter ad prætorium facerent, 45, 7. *pro aditum.*

quantum pati viæ per vulnus poterat itineribus extensis, 30,

19.

ingens iter agminis erat, sed metus urgebat, 32, 13.

itinera, 26, 10. *de plateis urbis Romæ. Sic 30, 6. itinera portarum.*

eorum ambitione artibusque fieri, ut obseptum plebi sit ad honorem iter, 4, 25.

- ITERUM, 33, 32. revocatus præco—iterum renunciaret eadem.
- JUBERE, 27, 16. interroganti scribæ—jussit.
 hastatis jussit, 30, 34. *cf.* 42, 28. cui—magistratus creare—
 jussum erat; *nisi cum Creverio legas creari.*
 imperium alicui (*esse*) jubere, 26, 41. *ubi vid. Intt.*
 jussit, ut, 32, 16. *cf.* 9, 2. *it.* 42, 6.
 quum, exponerent in consilio, jussisset, 44, 2.
 duci se ex templo ad consules jubet, 9, 24. *de transfuga.*
 Campani jubentes, quæ opus essent ad bellum, imperare (*Romanos*), 23, 5.
 populus jussit de bello, 38, 45.
 quod bellum senatus Perseo jussisset, 42, 33. *id explicat Dukerus de senatusconsultis, post jussum illum populi (38, 45.) factis.*
 jubere regem, 1, 22.—dictatorem, 10, 11.—duumviros, 9, 30.
i. q. creare, f. sancire ut creentur.
 transire in Epirum est jussus, et circa Apolloniam copias continere, 35, 24. *i. e. ex Epiro progressus, prouti jussus fuerat, circa etc.*
- JUCUNDUS, 3, 51. nec mihi filia inulta honorem ullum jucundum esse patitur.
 quod nobis non fructu jucundius est, quam ultione, 28, 39.
- JUDEX, 3, 44. notam judici (*Appio*) fabulam peragit.
 quod his temporibus nondum consulem judicem, sed præto-
 rem appellari, mos fuerit, 3, 55.
 accusatorem eundem capitis sui ac judicem esse, 8, 32.
 ferre alicui judicem, 3, 24. *alibi, v. c.* 3, 56. dicere.
- JUDICARE, 38, 59. tantum auri argentique judicatum esse.—pe-
 cuniæ, 6, 14. *i. q. multatum. cf.* 23, 14.
 quoad vel capitis vel pecuniæ judicasset, 26, 3.
 perduellionem alicui judicare, 1, 26. *i. e. perduellionis reum judicare.*
 quem extra culpam belli esse, ipsum Vitruvium judicasse, 8, 19. *Nempe judicare dicitur eleganter de his, qui facto aliquo præ-judicium de re faciunt, et ex eo dant aliis æstimandi copiam. vid. Intt. ad h. l.*
- JUDICIUM, 35, 41. judicia in fœneratores severe facta. *cf.* 2, 52.
 Menenio diem dicunt—eum oppresserunt—quum capitis an-
 quisissent etc.
 sub jus judiciumque suum totam coëgit gentem, 41, 22.
- JUGUM, 10, 36. quod captivos sine pactione sub jugum misisset.
cf. 3, 28. *unde intelligatur, quomodo jugum factum sit.*
 sub jugum abituros (*viatos*), 3, 28.
 sub hoc jugo dictator Æquos misit, *ibid.*
 sub jugo montis, 22, 18.—collis, 31, 39.—Alpium, 21, 35.
 jugis ducebat, 22, 18. *i. q. per juga ducebat exercitum.*
 per isthmi jugum navibus traductus Æginam trajiciunt, 42, 16.
- JUMENTA, 42, 1. legati—singula jumenta per oppida—impera-
 bant. *Hinc originem cursus publici ducit Spanhemius de U. et P. N. diff.* 9. p. 801. *ed. Amst.*
- JUNGERE affinitatem cum aliquo, 1, 1.
 fœdus cum eo amicitiamque junxit, 23, 33.

cum impari jungi, 1, 46. *de matrimonio.*
 haud dubius, quin Eumenes civitatem quoque suam Perse
 criminibus junxisset, 42, 14.

non dubia spe, quum juncti essent, debellari posse, 25, 35. *de
 conjunctione exercituum.*

si se rursus tres exercitus ac tres duces junxissent, 25, 37.

ut non petisse Saguntinos, sed rerum serie, finitimis domitis
 gentibus, jungendoque, tractus ad id bellum videri posset,
 21, 5.

jungere ratibus flumen, 21, 47.

Romani ponte Ticinum jungunt, 21, 45.

junctum vehiculum, 34, 1. *scil. equis.*

naves junctæ aliæ binæ ad quinquereines, 24, 34.

vallo ac fossa ita jungere parat (*ea omnia*), 38, 4.

servati tamen regni, quæ juncta pietati sit, potiorcm laudem
 fuisse, 45, 19.

JUNIORES *dicti sunt tempore census primi a septimo decimo ætatis
 anno ad sextum et quadragesimum*, 1, 43. *cf.* 4, 5.

JUPITER Feretrius, 1, 10. *a feriando. vide Plutarch. Romul. pag.*
 27.—Stator, 1, 12. *a sistendo. vide Gronov. Obss. 4, 14.*—Impe-
 rator, 6, 29. triumphansque signum Præneste devesctum Jovis
 Imperatoris in Capitolium tulit.

JURARE, 2, 45. idem deinceps omnis exercitus in se quisque
 jurat.

per milites juratos in consulis verba, 7, 16.

jurati censores coloniarum, 29, 15.

ex animi mei sententia—ut ego rempublicam—non deferam,
 22, 53. *pro ut ego juro, me etc. Solet autem hoc verbum in tali
 formula omitti. Vid. Gronov. ubi sup.*

JUREJURARE, 41, 15. prætores ambo in eadem verba jurejura-
 runt. *Verbum analogiæ certe non contrarium.*

JURGARE, 8, 33. hæc simul jurgans, querens—plurimis cum la-
 criminis agebat.

JURISDICTIO, 41, 9. hæc—caussa jurisque dictio—consuli de-
 creta est.

inter cives et peregrinos jurisdictio, 42, 18. *cf.* 28, 10.

JUS patrum, 1, 26. *jus vitæ ac necis in liberos ex lege Romuli.*

quodcumque—populus jussisset, id jus ratumque esset, 7, 17.
cf. 31, 32.

quodcumque sibi cum patria, penatibus publicis et privatis
 juris fuerit, id cum uno homine esse, 6, 14. *i. q. patriæ debuerit
 etc. id nunc uni debere.*

quodli nihil cum potentiore juris humani relinquitur inopi,
 at ego etc. 9, 1. *i. e. nihil præsidii in jure humano adversus poten-
 tiorcm. Est autem jus humanum idem quod jus societatis humanæ, ut
 loquitur Cicero de Off. 1, 8.*

quidquid sancti amœnive circa urbem erat, incensum est, di-
 ruitaque non tecta solum, sed etiam sepulchra: nec divini hu-
 manive juris quidquam præ impotenti ira est servatum, 31, 24.

auctores fuere contra jus gentium cædis impiæ legatorum
 nostrorum, 5, 4.

periti religionum jurisque publici—suffectum consulem negabant recte comitia habere posse, 41, 18.

manente memoria, etiam in discidio publicorum fœderum, privati juris, 25, 18.

jure belli liberum te, intactum, inviolatumque hinc dimitto, 2, 12. *Sic* 1, 1. duobus omne jus belli Achivos abstinuisse.

jus publicum vanum, 45, 18. *i. e. jus, ex quo ærarium reditus metallorum et agrorum capit. vid. Creverium ad h. l.*

jus de tergo ac vita, 2, 29.

ager juris sui, 29, 31.

jura dedit (*populo*), 1, 8.—jura statuenda, 9, 20.

aliud Antiocho juris statuistis, alio ipsi utimini, 35, 16.

commercium juris præhendi repetendique, 41, 25.

bello superatas (*civitates*)—in antiquum jus repetit, 35, 16. *cf.* 32, 33. *it.* 34, 57.

jus consulere, 39, 40. *pro de jure consulere.*

jus gratiæ non dare, 42, 24.

duæ (*præturæ*) jure Romæ dicendo, 42, 28. *cf.* 3, 46.

novum jus tentatum, 34, 42. *de jure civitatis petito per fraudem.*

vendere jure prædæ, 38, 34.

extra jus fœderis esse, 38, 9. *i. e. non esse participem fœderis.*

nisi illi cogantur in jus judiciumque populi Rom. 36, 39. *cf.* 41, 22.

sub jus judiciumque regis venisse, 39, 24.

ad jus Antiocho inferendi belli aliquantum adjecisse, 35, 51.

quod populus in se jus dederit, eo consulem usurum, 3, 9.

decedere jure suo, 3, 46.

in jus ditionemque recipere, 21, 61. *Contra*, 32, 33. *hæc duo, semper a Livio conjuncta, dirimuntur juris aut ditionis. Itaque Drakenborchius recte ac recepit, præsertim codicibus adjutus.*

JUSJURANDUM patrare, 1, 24.

jurisjurandi adversus fœdera suscepti execrationes horrens, 10, 39.

se jusjurandum dare paratos esse, non videri e republica etc. 8, 32. *i. e. jurejurando affirmaturos esse.*

milites tunc—jurejurando ab tribb. militum adacti—nam ad eam diem nihil præter sacramentum fuerat, 22, 38. *hoc ergo voluntarium fuisse, illud necessarium, dicitur. vid. Intt. ad h. l.*

JUSTITIUM in tumultu, 3, 5.—omnium rerum, 26, 26.—remittitur, 10, 21.

exercitu deleto justitium indictum, 10, 4. *vid. edicere.*—justitium in furo sua sponte cœptum prius, quam indictum, 9, 7.

JUSTUS, 21, 3. justo jure aliquid repetere.

precarium non justum auxilium ferenti, 8, 35.

justum tempus comitorum, 5, 9.

si justa aut si vera pugna esset, 22, 28.

justiore altero deinde prælio vincuntur, 5, 49.

justum bellum, 29, 31. *opponitur furtivis excursionibus et latrocinio aperto.*

justum piumque bellum, 9, 8.

justa arma, 38, 22. *i. e. legionum arma, quæ opponuntur veli-
tum armis.*

ut—ad subita rerum duo justî scriberentur exercitûs, 9, 43.
*i. q. consulares. Atque etiam, 10, 25. exercitus justus consularis
diserte dicitur. Nisi vero consularis e glossa illatum fit.*

ab justo exercitu justa ira facta, 6, 31. *de populationibus gra-
vioribus.*

justi ducis speciem nactus, 25, 1. *i. q. legitimi.*

omnia justa in deditionem nostram perfecta erunt, 9, 8.

operi aliisque justis militaribus ita affuescit, ut brevi rex non
equiti magis fideret, quam pediti, collatisque æquo campo fig-
nis justo prelio Karthaginensem hostem superaret, 24, 48.

justis omnibus hospitalibus, privatisque et publicis funguntur
officiis, 9, 6.

propter mundio rem justo cultum, 8, 15. *cf. 22, 59.*

JUVARE, 25, 38. diis bene juvantibus. *it. 21, 21. Sic 1, 37. vento
juvante.*

quum commoditas juvaret, 4, 60. *i. e. fructus, utilitas dele-
taret. vid. Gronov. ad h. l.*

occasionem juvandarum ratione virium trahendo bello quæ-
rebat, 6, 23.

JUVENALIS, 40, 14. *i. q. juvenilis.*

JUVENIS, 1, 56. dicitur cui sunt duo adolescentes filii. *cf. 2, 4. it.
10, 14. ubi tribuni militum juvenes dicuntur.*

juvenes senioribus oppositi, 1, 43. *pro juniores; atque ita le-
gendum Drakenborchius conjiciebat. Sed est Græcis Latinisque hic
mos, ut comparativos et positivos jungant, quum quidem illi horum
vim habent.*

JUVENTA, 40, 6. medium robur juventæ. *i. e. ipso Livio expli-
cante, ætas triginta annorum.*

JUVENTUS læta, 28, 46.—principes juventutis, 6, 13. *de Latinis.*
equites enim illis principes juventutis, equites seminarium se-
natus, 42, 61. *Contra 2, 12. pedites videntur intelligendi esse.*
vid. Drakenborch. ad h. l.

peregrina juventus, Latini Hernicique, 5, 19.

juventus—fundentes—cœpere, 7, 2.

ex multa juventute regi pedites conscripsit, 24, 48.

suos—juventute, armis Samnites juvisse, 9, 25.

quod roboris in juventute erat, 35, 38. *i. e. milites, exercitus.*

JUXTA se conjuges liberosque vexari. 41, 6.

juxta obsidentes obsessosque inopia vexavit, 9, 13.

juxta hieme atque æstate, 5, 6.

per dubios infestosque populos juxta intentus ad Hasdrubalem
pervenit, 23, 28.

omittendam rem parvam ac juxta magnis difficilem, 24, 19.

apud quos juxta divinas religiones fides humana colitur, 9, 9.

i. q. proxime d. r.

juxta eam rem ægre passi—quam quum consulatum vulgari
viderent, 10, 6.

navalesque socii juxta effusi ac si insulis etc. 22, 31.

L.

LABARE, 2, 39. postquam apparuit, labare plebis animos. *i. e. inconstantes fieri.*

suberat tamen quædam suspicio animis, labare fidem sociorum, 32, 30.

quod labare iis adversus Pœnum fidem senserat, 27, 1.

qui sociorum ad eam diem firmi steterant, tum labare cœperunt, 22, 61.

ficubi populo Romano sua fortuna labet, 42, 50.

labans disciplina, 36, 6. *i. e. laxior, deficiens paulatim.*

memoria labat, 5, 18. *i. e. vis memoriæ deficere incipit.*

LABES, 42, 15. labe terræ in aliquantum altitudinis diruta erat.

eam labem civitatibus opulentis repertam (*seditionem*), 2, 44.

i. e. ruinam, perniciem.

hujus mali labes ex Etruria Romam, velut contagione morbi, penetravit, 39, 9.

qui ob ereptum censuræ regnum labem secundæ dictaturæ suæ imposuerint, 4, 32.

in se receptam labem, quæ Evandri fuisset, 45, 5. *i. e. sacrilgium.*

LABI, 41, 21. facies per cœlum lapsæ sunt in Lanuvino.

labitur disciplina. *Præfat. i. e. sensim in deterius abit.*

inde labi cœpit (*quæstio*) ad viliora capita, 9, 26.

labi inter media consilia, 9, 12. *h. e. inter duo extrema, suspensum esse.*

miseri cordia se in speciem crudelitatis lapsam, 3, 50.

in rem emendabilem visus lapsus esse, 44, 10.

LABOR, 33, 39. Romanos per tot annos terra marique tanta pericula ac labores exhausisse. *cf. 4, 35. 25, 6. 26, 13. 29, 1.*

militiam in opere ac labore—sub pellibus durare, 5, 2.

quum primum pati laborem viæ potuit, 37, 45. *cf. 27, 29.*

ubi suorum plurimum laborem vident, 4, 38. *i. q. ubi suos præcipue laborare h. e. infelicitè pugnare vident.*

LABORARE, 22, 39. veritatem laborare nimis sæpe, aiunt, extinguì numquam. *i. e. obscurari, opprimi.*

utique numquam nostris locis laboravimus, 9, 19.

quod civitas fœnore laborabat, 35, 7.

Romæ simul delectu, simul tributo conferendo, laboratum est, 5, 10.

adeo in quæ laboramus sola crevimus, 7, 25.

LACERARE, 26, 35. plebem Rom. perdendam lacerandamque sibi consules sumisse.

classis lacerata tempestate, 29, 18.

idem furor et Cretenſes lacerabat, 41, 25.

dum ad se quisque opes rapiunt lacerantes viribus, 45, 9. *de iis, qui distraxerunt regnum Alexandri M. post ejus mortem. Grono-*

vius legi volebat laceratis viribus. Burmannus autem ad Ovid. Metam. 1, 626. vicibus i. e. per vices.

principum orationibus lacerari, 29, 19.

ii non in senatu modo eum lacerarunt, 43, 8.

in concionibus lacerarent, rogationemque promulgarent, 41, 6.

LACESSERE, 33, 28. numquam, si conticius esset, oblaturum se multitudini, mentionemve cædis, nullo laceffente, facturum fuisse.

laceffere mentionem rei temere actæ, 40, 54.

LACRIMARI gaudio, 27, 17. *Similiter cap. 19. effusæ gaudio lacrimæ.*

LACTENS, 37, 3. nocte lactentibus rem divinam fecerunt. Lactens ex auctoritate Servii est, cui lac præbetur; lactans contra, quæ lac præbet. Sed tamen agnus cum ubere lactenti natus memoratur, 27, 4. Ceterum lactentes hostiæ majoribus, quæ non amplius crescent, opponuntur, 22, 1. cf. 25, 12.

LACUS, 5, 16. cave in mare manare suo flumine sinas. (*lacum Albanum*)

lacus sternendos lapide—locaverunt, 39, 44.

LÆTE id ingenium tutores atque amici ad præcipitandum in omnia vitia acceperunt, 24, 4. *Alii ea ætate, id ingenium etc. legi volunt; alii aliter. vid. Intt. ad h. l. non neglecto Cel. Strothio, qui ea ætate in textum recepit, neque tamen constituit ea ætate sine de tempore, historice quidem, accipiendum, an pro ea ætate puerum, id etc. Quid? si legatur: eam ætatem, id ingenium. vide quæ supra in v. ætas notavimus.*

LÆTITIA victoriæ, 45, 13.—luxuriosa, 2, 21. *i. e. abusum potestatis efficiens.*

LÆTUS, 1, 13. læta repente pax: pro *lata et repentina pax*. Nam paullo ante erat: repentina quies.

haudquaquam tam victoria lætum, quam quod etc. 9, 23.

læta alieno crimine oratio, 4, 41.

læto conditionem accipienti, 29, 1. *it. 31, 13.*

ingenia incolarum latrocinio læta, 28, 22.

LÆVUS, 32, 29. Minucius in læva Italiæ ad inferum mare flexit iter.

LANA, 1, 57. lanæ dedita. pro *lanificio*.

lana alba velatis capitibus, 24, 16.

LAMENTABILIS, 3, 47. quum—lamentabilis eum mulierum comploratio exceperet.

LAMINA, 41, 20. parietibus totis lamina inauratum (*templum*).

LAMNA, tria signa cum titulo lamnæ æræ inscripto, 23, 19.

LANGUIDUS, 1, 4. posse quamvis languida mergi aqua, spem ferentibus dabat.

LANIENÆ, 44, 16. lanienasque et tabernas conjunctas in publicum emit.

LANISTA, 35, 33. quam populum Rom. cum Antiocho, lanistis Ætolis, non sine motu magno generis humani et perniciæ Græciæ dimicare. *i. e. auctoribus, incitantibus. vid. Clav. Ciceron. in h. v.*

LAPIDARE, 27, 37. de cœlo lapidaverat.

imbri lapidavit, 43, 13. *i. e. pluit imbre lapideo. cf. 30, 38.*

LAPIDATUM, 29, 10. propter crebrius eo anno de cœlo lapidatum. *i. q. lapidatio, lapidum veluti grando. cf. 42, 2.*

LAPIS, 22, 1. ardentes lapides cœlo decidisse. *Drakenborchius legi malebat lampades.*

lapis facer, 41, 13. *sunt, qui statuas deorum intelligant; alii de ceteris lapidibus religiose cultis capiunt; Drakenborchius denique de lapide cœlitus lapsō et cap. 9. memorato. Media sententia tutior videtur.*

sacrumque iis lapidem, quam matrem deūm esse incolæ dicebant, tradidit, ac deportare Romam iussit, 29, 11.

ad lapidem octavum viæ, quæ nunc Appia est, perveniunt, 7, 39.

LAQUEATUS, 41, 20. templum laqueatum auro.

LAR, 26, 25. eum ne quis urbe, tecto, mensa, lare reciperet.

idem dedicavit ædem Larium Permarinū in Campo, 40, 52.

LARGE partiendo prædam, 21, 5.—gratiam referre, 38, 8.

LARGIOR, 24, 46. imber—sonituque primo largioris procellæ strepitum molientium portam exaudiri prohibuit.

LARGIRI, 1, 54. apud milites vero obeundo pericula ac labores, pariter prædam munifice largiendo. *cf. 6, 2.*

LARGITIO, 1, 54. largitionis inde prædæque et dulcedine privati commodi sensus malorum publicorum adimi.

largitio cedit in gratiam tribunorum, 4, 44.

largitio ædilitia, 25, 2. *de ludis ab ædilibus edi solitis munerum nomine.*

LARGITOR prædæ, 9, 42. *de duce liberali.*

a minime largitore duce, 6, 2. *Sermo est de concessa præda. cf. cap. 16.*

LASCIVIA, 23, 11. lasciviam a vobis prohibetote. *i. e. irreligiosum lætitiā. Nisi vero hæc oraculi potius dictio est, ut aliæ ejusdem loci formæ, et carminis Græci potius quam Livii.*

militum lascivia in consulem (ovantem), 4, 53.

LASCIVIRE, 27, 4. lascivientium piscium modo exsultasse (anguis).

LATE depopulato agro, 9, 36.

per arma, per viros late stragem dedere, 8, 30.

terrorem late agrestibus injicere, 25, 9.

nec ullo ante bello latius inde actæ prædæ, 2, 60.

hac expeditione motum latius erat, quam profligatum, bellum, 9, 37.

latius patefacta (acies), 9, 27. *i. q. rari ordines.*

occupari latius imperii fines volebat, 1, 56.

LATEBROSUS locus, 21, 54. erat in medio rivus, præaltis utrimque clausus ripis, et circa obsitus palustribus herbis, et, quibus inculta ferme vestiuntur, virgultis vepribusque: quem ubi ad equites quoque tegendos satis latebrosū locum circumvectus ipse oculis perlustravit.

LATEX, 44, 33. quorum (laticum) venæ in mare permanentes undæ immiscerentur.

LATINE, 40, 42. Cumanis eo anno petentibus permissum, ut

publice Latine loquerentur. *Osce antehac locuti videntur, quippe qui regione Oscanum continebantur. Aliter Lipsius de pronuntiatione Linguae Lat. p. 12. qui putat Graece locutos, et h. l. ad publica negotia refert. Sed Dukero verbum loqui obflare videtur.*

ut praëconi Latine vendendi jus esset, *ibid.*

LATIO auxilii, 2, 33.—suffragii, 9, 43. *cf.* 45, 15.

LATIUM Capuaque agro mulctati, 8, 11.

LATOR plebisciti, 9, 30.—si inter accipiendas de suis commodis rogationes, spem honoris latoribus earum incidant, 6, 39.

LATRO, 35, 7. latrones et hostes *sibi invicem oppositi. cf.* 40, 27.—latrones et prædones *idem*, 34, 21.

LATROCINIUM, 8, 34. latrocinii modo cæca et fortuita pro sollemni et sacrata militia fit.

latrocinii magis, quam belli more, 21, 35. *cf.* 29, 6. *it.* 33, 29.

latrocinium maritimum, 40, 42. *de populatione oraë maritimæ.*

cf. 10, 2.

LATUS, 23, 46. ager—virtutis causa latus datus est.

acerbitas in delectu non damno modo civium, sed etiam laceratione corporum lata—invisa erat, 7, 4.

latius regnum opulentiusque, quam accepisset, facturum, 24, 49.

latior et re et personis quaestio, 9, 26.

LATUS, 24, 5. avertit ab conscis in insontes indicium—ab latere tyranni, quorum etc. *i. e. in insontes quosdam eorum, qui essent ab latere tyranni, f. familiares ejus.*

LAUDATOR, 2, 47. idem in utroque laudator. *i. e. utriusque.*

LAUREA, 23, 11. coronatus laurea corona. *Videntur esse repetita verba antistitis sacrorum.*

lauream insignem deferre, 7, 13. *sc. milites imperatori cupiunt.*

LAUREATUS, 45, 1. laureatæ litteræ. *vid. litteræ—tabellæ laureatæ, ibid. i. e. litteræ rerum lætarum nunciæ. vide Salmas. ad Lamprid. Alex. Sev. cap. 58. (vel p. 134. Scriptt. Augull. ed. Par.)*

LAUS certaminis, 1, 57. *i. e. quam quis habet ex aliorum de se certamine.*

vitiatam memoriam funebribus laudibus reor, 8, 40. *i. q. laudationibus.*

Mæni celeberrimum nomen laudibus fuit, 4, 53.

diis immortalibus laudesque et grates egit, 26, 48.

LAUTIA, *vid. locus.*

LAUTUMIÆ, 32, 26. triumviri carceris lautumiarum intentiorem custodiam habere iussi.

LAUTUS pure, 39, 9. *i. e. pura lotus aqua, auctore Festo.*

LAXAMENTUM, 7, 38. laxamento cogitationibus dato.

leges—nihil laxamenti nec veniæ habere, si modum excesseris, 2, 3.

si laxamentum dederis, 5, 5. *scil. obsessis. cf.* 43, 18.

si quid laxamenti a bello Samnitium esset, 9, 41.

ne quid laxamenti sit Samnitibus ad subsidia—mittenda, 10, 39. *cf.* 2, 24.

LAXARE, 32, 5. Philippum, quantum ab assiduis laboribus itinerum pugnarumque laxaverat annus, tanto magis intentum etc.

- annona haud multum laxaverat, 26, 20. *scil. se, f. laxata erat.*
cf. 23, 20. *Contra active*, 2, 34. conditiones laxandi annonam.
 laxare elatum pedem ab stricto nodo, 24, 7.
 laxatæ custodiæ, 21, 32. *i. q. intermissæ, sublatæ.*
- LAXIUS, 28, 24 quod in hostico laxius rapto fuetis vivere ætiores in pace res erant.
- LAXUS, 10, 5. qua satis laxo spatio equi permitti possent.
 in quo negligentia laxior locus esset, 24, 8.
 urbi eum pace etiam laxior annona rediit, 2, 52.
 laxiorem diem dare, 39, 17. *i. e. terminum, quem nos dicimus longinquiorum.*
- LECTIO, 9, 29. ob infamem et invidiosam senatus lectionem.
 deformatum ordinem prava lectione senatus, *ibid. cap.* 30. *cf.* 27, 11. *vid. inquinare.*
- LECTISTERNIUM, 5, 13. lectisternio tunc primum in urbe facto.
 eorumque monitu lectisternium fuit, 7, 27. *cf. cap.* 2.
 lectisternium—iisdem, quibus ante, placandis habitum est diis, 8, 25. *cf.* 22, 10.
 in quibus (*fanis*) lectisternium maiorem partem anni esse solet, 42, 30. *cf.* 36, 1. *etenim non in omnibus templis habebatur.*
- LECTUS, 39, 6. luxuriæ—peregrinæ origo ab exercitu Asiatico inuenta in urbem est: ii primum lectos æratos, vestem stragulam pretiosam etc.
- LEGARE, 1, 3. Numitori, qui stirpis maximus erat, regnum restitutum Silvæ gentis legat.
 ab frequentibus Samnitium populis de fœdere renovando legati, 9, 20.
 consulem legari ad id bellum, 36, 1.
 suspecti et ministri facinoris—qui Romam legati fuerant, 40, 54.
- LEGATIO decreta, needum missa, 21, 6.
 neque colloquium postea Philippo dedit, neque legationem aliam, quam quæ omni Græcia decedi nunciaret, admissurum dixit, 32, 37.
 legationes deinde ceteræ in senatum introductæ auditæque, 28, 39.
 legatio erat minime in partem ullam liberi aut simplicis animi, 36, 5.
 a multis legationibus protinus in via aditus, 26, 51. *cf.* 1, 9. *it.* 4, 58. 5, 37.
 legationem renunciare, 23, 6. *h. e. quid gestum sit in legatione.*
 ut legatio renunciari ab Roma posset, 36, 35. *cf.* 9, 4. *it.* 31, 17.
 ut dun legationem referrent, 24, 48. *cf.* 7, 32.
 Theodotum—in eam legationem miserunt, 45, 25.—in eam legationem profecti, 21, 63.
 huic tam perplexæ legationi, quia non satis in promptu erat quid responderet, legatos se missurum ad ens dixit, qui de iis, quæ—loquerentur, 36, 5.
- LEGATUS. Scipionem—a fratre—cui—legatus in Africam iret, 38, 58.

et tu L. Minuci, donec consularem animum incipias habere, legatus his legionibus præeris, 3, 29. *i. e. tamquam legatus. vid. Drakenborch. ad h. l.*

LEGERE de virgine *Vestali*, 1, 3. *cf. cap. 20.—de Pontifice, ibid. cf. 42, 28. it. 43, 11.*

quibus legendi, quid mallent, copia non fuerit, 9, 45. *i. q. optandi, eligendi.*

legere equites, 39, 49.—milites, 37, 51.—senatum, 40, 51. *cf. 43, 15.*

qui senatum primus (Appius) libertinorum filiis lectis, inquinaverat, 9, 46.

Decium, qui sacra faceret, legi rite non potuisse, 10, 7.

lectus a Sempronio princeps in senatu, 27, 11.

conscriptos videlicet in novum senatum appellabant lectos,

2, 1.

dictator magistrum equitum sibi legit M. Æmilium Paullum,

10, 3.

supplemento in alias (*legiones*) lecto, 24, 44.

loca pacata me ad hibernacula lectulum, 40, 35.

LEGIO Romana, 40, 36.—Tusculana, 3, 18.

legiones quaternum millium, 6, 22. *cf. 28, 28.—Karthaginiensium, 22, 39.—Samnitium, 7, 32.—Gallorum, 38, 17.—Latinæ, 6, 32.—Etruscæ, 2, 45.—Caudinæ, 9, 12. i. e. Samnitium ad Caudium castra habentes.—Macedonicæ, 44, 1. i. e. Romanæ in Macedonia.*

legiones decretæ commemorantur sine imperii mentione, 26, 1.

legiones—compulsos, 4, 19. *cf. 28, 28.*

legiones laureatæ, 45, 39.

legione classis—præmissa, 22, 57.

legio linteata, ab integumento consepti, quo sacrata nobilitas erat, appellata est, 10, 38.

LEGIONARIJ equites, 35, 6. *cf. 27, 11. vid. eques.*

LEGITIMUS, 9, 9. verba legitima dederunt urbes.

legitimus honor, 32, 25. *i. e. legibus concessus.*

LEMBUS, 24, 40. lembi biremes.

lembum armatum ad petrahendam eam navim miserunt, 40, 4.

LEMNISCI, 33, 33. *i. e. vittæ, quæ sunt in honoribus deorum usitata. vid. Clav. Ciceron. in h. v.*

LENIRE, 2, 45. diem tempusque forsitan ipsum leniturum iras. *cf. 40, 7. it. de seditione, 5, 24. cf. 38, 24.*

LENIS clivus, 6, 24. *cf. 29, 33.*

omnia fastigio leni subvexa, 25, 36.

decurritur ad leniorem verbis sententiam, vim tamen eandem habentem, 6, 19.

LENITER demissa aquila, 1, 34.

leniter editus collis, 2, 50.

castigando increpandoque plus, quam leniter agendo, 27, 9.

—acerbius leniusve egerunt, 39, 25. *cf. 2, 61.*

nimis leniter latam suam injuriam ratus, 29, 9. *Drakenborch.*

edidit leviter. Utrumque bene Latine dicitur.—leniter queri, 26, 21.

LENTE, 10, 5. quamquam lente procedunt, jam tamen ad impetum capiendum, equiti utique, modicum erat spatium.

LENTUS, 6, 8 ut in eo tam lentæ spei victoriam expectaret. *cf.* 5, 5. nec ipsi lentiores spem facimus. *i. e.* nec ipsi in causa sumus, ut lentius eveniat id, quod speramus.

Hannibalem lenti spectamus, 22, 14. *Proprie* lenti spectare dicuntur, qui spectaculo non concitantur in iram, ejusque indignitate non commoventur ad vindictæ cupiditatem. Nam omnino lentus est tardus in sentiendo eo, quod iram, odium commovere potest; unde etiam lentitudo ita dicitur. *Exempla Ciceroniana vide in Clave Cic.*

LETUM oppetere, 45, 26.

per omnes vias leti interficere, 31, 18.—novo genere leti, 1, 51.—tum me Jupiter O. M. domum, familiam, remque meam pessimæ leto afficiat, 22, 53.

LEVARE, 24, 29. levaverunt modo in præsentia velut corpus ægrum, quod mox in graviorem morbum recideret.

vis morbi levata, 4, 25.

atqui non indignitas rerum sponsonis vinculum levat, 9, 9. *i. q. laxat.*

levarique quamprimum regionem suam tanta urgente hominum turba cupiebant, 21, 26.

quum injusto scenore gravatum æs alienum—levasset, 42, 5.

levare fœnus, 6, 27. *it. cap.* 39.—fœnebrem rem, 7, 21.

levare religione animos, 21, 62.—publica cura annonam, 4, 13.

levata ignominia, 4, 43. *cf.* 45, 15. *de censore.*

levatur dedecus judicii, 3, 72. *i. e.* minuitur, tollitur.

LEVIS, 5, 15. auctor levis, nec satis fidus.

levissima mutandæ fidei ingenia, 28, 44.

levis auctoritas, 21, 10. *cf.* 26, 22.

LEVITAS, 31, 33. quos (*transfugas*) levitas ingeniorum, ad cognoscendas hostium res, in omnibus bellis præbet.

LEVITER, 29, 9. neglectam ab Scipione et nimis leviter latam suam injuriam ratus.

LEX, 2, 1. imperia legum potentiora, quam hominum.

leges rem surdam, inexorabilem esse, 2, 3.

id vos sub legis superbissimæ vincula conjicitis, 4, 4.

lex regia, 34, 6. pro una de legibus ab aliquo regum Romanorum latis. *cf.* 6, 1. duodecim tabulæ et quædam regie leges.

fanciendo novam legem, ne quis—crearet, 3, 55. *i. e.* quæ vetaret, ne quis etc. *cf.* 4, 24.

legibus dictis stare, 9, 5.

quando lege agi posset, 9, 46.

sollemne auspicatorum comitum in castra et provincias, procul ab legibus magistratibusque ad militarem temeritatem transferri, 26, 2. *vid.* sacratus.

LIBARE diis dapes, 39, 43.

libatoque jocinore intactos angues abiisse, 25, 16.

nusquam ante libatis viribus Italiam aggrediendam, 21, 29.

LIBELLUS, 29, 19. libellis palæstræque operam dare. *Libelli per contemptum dicuntur de libris Græcorum et doctrinæ Græcæ, quæ etiam ab Scipione in castris tractabatur.*

LIBER, 3, 10. libri per duumviros sacrorum aditi. *i. e. Sibyllini, nusquam ante memorati.*

libri aditi, quinam finis—a diis daretur, 10, 47. *scil. unde intelligeretur etc.*

ibi ex libro vetere linteo lecto sacrificatum, 10, 38.

LIBER, 42, 6. ædes liberæ hospitio datæ.

libera fide, 30, 4. *i. e. liberatus.*

totam hiemem liberam habere in apparatus, 37, 8. *cf. 22, 44. it. 33, 3*.*

libero mendacio abutebatur, 35, 12.

liberum sœnus, 35, 7. *i. e. legibus non circumscriptum.*

libero conclavi ad quæstionem servarent, 39, 14.

Karthago libera cum suis legibus, 37, 54. *Gr. ἐλευθέρῃ, αὐτόνομος. cf. 25, 16.*

libri ac suis legibus viventes, 25, 23. *it. 30, 37. copula tamen omissa.*

liber jure belli, 2, 12. *i. q. a jure: sequitur enim intactus inviolatusque.*

prædaque omnis, præter libera corpora, militi concessa est, 6, 13.

libera custodia, *vid. custodia.*

eques corpore armisque liber, 21, 5. *i. e. exstans ex aqua.*

nec deductis præsidii spei liberam vel obnoxiam timori fortiorum relinquere fidem, 26, 38.

liberum fingenti (*ad fingendum*) colloquium, 30, 32.

quod (*crimen*) quia testem habere non posset, liberius fingenti fit, 26, 38. *Similiter*, 9, 19. facilis jungenti Rom. acies, facilis partienti dicitur.

animus religione liber, 2, 36. *h. e. qui non movetur ostentis, et similibus, ut propterea aliquid timeat.*

liberum arbitrium, 4, 43. *pro suffragio. Et est in eodem capite liberum suffragium.*

Quinctio liberum arbitrium pacis ac belli permissum, 32, 37.

LIBERALIS, 23, 46. ob—spem liberalioris militiæ. *i. e. quia sperabant meliori se imperio apud Romanos usus esse.*

LIBERARE, 27, 37. mentes religione liberatæ.

senatus nec liberavit ejus culpæ regem, 41, 19.

nisi oculos quoque liberassent ab tanti memoria decoris, 6, 20. *i. e. removissent ab oculis, quod in memoriam revocare decus illud, et impedire posset, quo minus ex vero judicaretur. Sic alibi lingua et animi liberari dicuntur. vid. lingua.*

quum augurato liberaretur Capitolium, Juventas Terminusque etc. 5, 54.

LIBERATOR, 1, 56. ut sub ejus obtentu cognominis liberator ille populi Rom. animus opperiretur tempora sua.

- LIBERI**, 1, 13. ne se sanguine nefando feceri generique respergerent: ne parricidio macularent partus suos, nepotum illi, liberum hi progeniem. *pro liberis ipsis.*
- LIBERTAS** patrum, 6, 27. *i. q. fortitudo.*
 libertas animusque, 2, 56. *h. e. animi libertas.*
 in libertate esse, 42, 42.—in libertatem afferere, 3, 45.—vincicare, *ibid. vid. in his vv. it. in æquus.*
 conditor Romanæ libertatis, 8, 34. *vid. Clav. Ciceron. in h. v. ult.*
- LIBERTINUS**, 43, 12. mille focii navales, cives Romani libertini ordinis. *Locus clarus ad intelligendum discrimen libertinorum et libertorum.*
- LIBITINA**, 40, 19. ut Libitina tunc vix sufficeret. *i. e. ii, quæ funera faciendâ redimere solebant: sicut Horatius dixit Libitinæ quæstum. cf. 41, 21.*
- LIBRA**, 3, 29. coronam auream libram pondo scil. habentem. *cf. 4, 20.*
 libraque et ære liberatus, 6, 14. *i. e. per manumissionem justam libertatem accepit.*
- LIBRAMENTUM**, 24, 34. gravi libramento plumbi recellente ad solum.
- LIBRATUS**, 30, 10. gravior ac pondere ipso librator—superne—ictus. *i. e. validior. cf. 42, 65.*
 librata quum federit (*glans*), 38, 29. *librare eleganter dicitur, præsertim apud poetas, pro ei, quo ferire velis, aliquo motu vim majorem addere, ut alte attollendo, torquendo, circumagendo. Hinc in l. c. glans dicitur, librari, quum circumactû fundæ nisum majorem accipit. vid. federe.*
 librata ponderibus pila, 7, 23. (*e loco superiori emissâ*)
- LICENTIA**, 3, 37. malle licentiam suam quam aliorum libertatem.
 tantum licentiæ summissee, 6, 40. *vid. exauktorare.*
 cum hac, quæ nunc sollemnis est, licentia, 9, 30.
 si qua licentia populando effusus exercitus, 9, 31.
 muliebria jura, quibus licentiam earum alligaverint majores nostri, 34, 3.
- LICERE**, 3, 50. si liberæ ac pudicæ vivere licitum fuisset.
 neminem eorum per Italiam ire liciturum, 42, 36. *vid. infra in v. nemo ult.*
- LICTOR**, 26, 15. præconi imperavit, ut licitorem lege agere juberet.
 licitor proximus, 24, 44. *qui antecedit proxime magistratum. Sic etiam Cicero dixit Ferr. 5, 54. vid. paludatus.*
- LIGNATOR**, 10, 25. lignatores ei cum præsidio occurrunt—lignatum se ire—habetis assatim lignorum: redite et vellite valum. *cf. 25, 34.*
- LIGNARII**, 35, 41. et iidem porticum extra portam Trigeminam inter lignarios fecerunt. *Recte cepit Creverius inter lignarios de loco sic dicto ab ejusmodi opificibus. Melius tamen adhuc, opinor, B. Patruus illa verba intelligi volebat de negotiatoribus ex eo genere. vide Clav. Cicer. in v. salcarius.*

LIMES, 22, 12. inde Præneſte ac tranſverſis limitibus in viam Latinam eſt egreſſus. *cf.* 31, 24. *it.* 32, 13.

LINEAMENTUM, 21, 4. habitum oris lineamentaſque intueri. ſimilitudo oris vultuſque et lineamenta corporis, 26, 41.

LINGUA, 6, 16. et linguam et animos liberaverat hominum, pro linguas. *cf.* 22, 44. *it.* 32, 21.

lingua promptus hoſtis, 2, 45. *h. e. male dicax, qui acerbè provocaverat.*

in altum lingua excurrens, 37, 31. *cf.* 44, 11. *vide nos in Gloſſario Ammiano, ad h. v.*

LINTEATUS, *vid.* legio.

LINTEUM, 10, 38. ibi—locus eſt, conſeptus cratibus pluteiſque, et linteis contectus etc.

LINTEUS, 9, 40. linteæ candidæ tunicæ.

ibi ex libro vetere linteo lecto ſacrificatum, 10, 38.

LIQUESCERE, 21, 36. per fluentem tabem liqueſcentis nivis ingredi.

LIQUIDO, 39, 47. nihil horum neque Demetrium docere dilucide, nec ſe ſatis liquido diſcere ab eo ſenatus quum cerneret poſſe.

LIS, 23, 4. ſecundum eam (*partem*) litem iudices dare, quæ magis popularis aptiorque in vulgus favori conciliando eſſet. *vid.* Gronov. *ad h. l.*

voluntatis noſtræ tacitæ velut litem æſtimari veſtris inter vos ſermonibus, 45, 24. *vid. ſupra in v. æſtimare.*

LITARE, 27, 23. conſules religio tenebat, quod, prodigiis aliquot nunciariſ, non facile litabant. *i. e. bona exta reperiebant. nec auſpicato nec litato inſtruunt aciem, 5, 38.*

LITATIO, 41, 15. uſque ad litationem ſacrificari juſſit. *i. e. plurimas deinceps viſtimas cedere, donec bona exta reperiantur; quod quum tamen non fit, non litaffe dicitur.*

ſine litatione cæſæ hoſtiæ, 27, 23. *i. e. extis lætis non inventis.*

LITTERÆ, 1, 7. Evander—venerabilis vir miraculo litterarum, rei novæ inter rudes artium homines.

quod parvæ et raræ per eadem tempora litteræ fuere, una cuſtodia fidelis memoriæ rerum geſtarum, 6, 1. *i. e. breviora et minus obvia quævis monumenta litterarum. cf.* 7, 3.

Etruſciſ litteriſ eruditus erat, linguamque Etruſcorum probe noverat, 9, 36.

litteræ a procos. ex Macedonia allatæ, 32, 1. *cf. in ab ult.*

litteræ auditæ, 10, 45. *i. e. recitatæ.*

LIXA, 21, 63. lixæ moſio, ſine inſignibus, ſine liſtoribus, proſectum etc. *pro homine cujuſcumque ſortis vilioris.*

LOCARE, 2, 50. quum improvidi eſſuto curſu inſidias circa ipſum iter locatas ſuperaffent. *cf.* 29, 2.

locatus in urbe (*dux*), 22, 38. *in partem deteriorem diſſum.*

ut agrum Campanum cenſores fruendum locarent, 42, 19. *cf.* 27, 11.

ut hene locatus, manſit in ea familia aliquamdiu honos, 2, 42.

locare agrum frumento, 27, 3. *i. e. pro veſtigiali frumentario.*

ædes Salutis a cenfore locata est, 9, 43.

Junoni templum locavit, 5, 23. *i. e. extruendum curnvit.*

LOCATIO, 45, 18. locationes prædiorum rusticorum. *Creverius putat intelligendam eam esse de prædiis, quæ proprium fuissent regum Macedonicorum patrimonium, eaque, olim locata a regibus, Romanos vel vendidisse postea, vel donasse.*

ILOCUS, 1, 1. urbi locum quærere.

urbi condendæ locum elegerunt, 5, 54.

propinquitas loci—stimulabat, 1, 15. *int. de ipsa urbe Romana.*

ita natus est locus, 9, 2.

Boii locum infidiis quærentes, 35, 4.

utique numquam nostris locis laboravimus, 9, 19.

avia commeatibus loca gravis armis miles timere potest, *ibid.* nullo verius, quam ubi ea cogitentur, hostium castra esse,

22, 53. *pro nullo loco verius etc.*

primo impetu locos omnes, præter arcem, cepere, 24, 2. (*loca*)

in loca tuta evasere, 28, 11. *i. e. munita. vid. mediterraneus.*

dum vix locis, quibus vicerant, credunt, 9, 9.

loca detestabilia esse, neque in iis quidquam postea poni dedicarique placere eorum, quæ in loco puro poni dedicarique fas esset, 31, 44.

farta testæ exigere sacris publicis et loca tuenda more majorum traditum esset, 42, 3. *loca simpliciter dicta esse pro publicis seu communibus, ut Cicero vocat Epp. Div. 13, 11. non videtur Dukero. cf. 26, 32*. it. 27, 5*. 29, 37.*

locum publice pararet, ubi diverteretur, 42, 1.

locus inde lautiaque legatis præberi iussa, 28, 39. *i. e. hospitium sine impensa assignandum, cum instrumento domestico ceterorumque vel donorum vel honorum generibus legato haberi solitis. cf. 30, 17. ad hoc ædes liberæ, loca, lautia legatis decrera.*

loco pelli dicuntur patricii, 10, 8. *Hic locus intelligendus in unumversum de sacerdotibus. Verba ipsa hæc sunt: et nunc tribunus—quinque augurum loca, quatuor pontificum adiecit, in quæ plebei nominentur; non ut vos, Appi, vestro loco pellant, sed ut adjuvent vos homines plebei divinis quæque rebus procurandis, sicut in ceteris humanis pro parte virili adjuvant. vide B. Prætorium in Aëlis Eruditorum ad a. 1741. pag. 195.*

paucis suffragio populi relictis locis, 9, 30.

honestæ loca ducere, 42, 34. *de centurionibus. al. ordines.*

quid jam integri esse in corpore loci ad nova vulnera accipienda, 4, 58.

communis res per hæc loco est pejore, 3, 68. *vid. status.*

missis ad consules nunciis, quo loco res essent, 2, 47. *i. e. quales.*

in quo negligentia laxior locus esset, 24, 8.

aperuerunt ad occasionem locum hosti, 4, 31.

quando verba vana ad id locorum fuerint, 9, 45. *i. q. ad hoc usque tempus. cf. 25, 19. it. 43, 5.*

LONGE alia omnia inquirenti comperta sunt, 23, 43.

genere, fama, divitiis longe primus, 29, 28.

LONGINQUITAS, 10, 31. quoniam sit ille, quem non pigeat longinquitatis bellorum scribendo legendoque, quæ gerentes non fatigaverunt?

qui quinquennalem ante censuram et longinquitate potestatem dominantem, intra sex mensium et anni coëgisset spatium, 9, 33.

LONGINQUUS, 2, 34. adeo finitimorum odia longinquis coëgerant indigere auxiliis.

longinqua cura, 22, 33. *i. e. cura rei procul remotæ.*

ne longinquam militiam non paterentur Falisci, 4, 18. *i. e. longam. Sic* 6, 42. *fuga longinqua dicitur.*

et aut tempore longinqua, aut præceps periculo victoria esset, 9, 24.

LONGUS, 6, 32. longa societas. *it.* 28, 44.—oratio.

nec in longum dilata res, 5, 16.

ferrum autem tres longum habebat pedes, 21, 8. *i. q. in longum, uti vulgo legitur, h. e. in longitudinem, quemadmodum alibi in latum, in altum etc.*

LOQUI, 36, 5. legatos se missurum ad eos dixit, qui de iis, quæ ad illos seque communiter pertinerent, loquerentur. *i. e. cum iis agerent, consultarent.*

quum aliquamdiu secreto locuti essent, 32, 35.

ne singulas loquar urbes, 5, 54. *cf.* 5, 5.

Cumanis permissum, ut publice Latine loquerentur, 40, 42.

LUCRUM, 40, 8. de lucro tibi me vivere scito. *Vid. meritum, it. Clav. Ciceron. in h. v. cf. Terent. Phorm. 2, 1, 16.*

LUCTARI in pestilentia atque arido circa urbem solo, 7, 38. *de agricolis.*

LUCTATIO tetra, 21, 36. *de iter facientibus per Alpes.*

LUCUS ibi, frequenti silva et proceris abietis arboribus septus, læta in medio pascua habuit, 24, 3. *illud interius spatium videtur lucus dictum fuisse.*

sub lucum pabulatum—quidam dilapsi fuerant, 25, 39. *nisi vero cum Gronovio et Creverio lucem legas.*

LUDERE, 44, 18. ludis circensibus—ursos et elephantos luffisse.

LUDI Romani scenici, 31, 4.—ludi Romani in circo scenaque, 33, 25. *Quia ludi Romani tantum sunt Circenses, non scenici; scenici item scenaque tantum ad ludi referri debet.*

ludi Taurii, vel, Taurilia, 39, 22. *Sic Latinis dicitur v. c. ludi*

Contualia, 1, 9. ludi Cerealia, 30, 39.—amplissimi ludi, 2, 37. se ab ludis, festis diebus, cœtu quodam modo hominum deorumque, abactos esse, *ibid.*

ludis absolute pro tempore ludorum, 2, 36. *cf.* 27, 36. *it.* 32, 26.

LUDEBRIUM casus ediderit fortuna, 30, 30.

ad ludibrium casuum humanorum, 45, 41.

ludibrium verius, quam ecomes (*Brutus*), 1, 56. *i. e. qui ludibrio habetur. Sic* 9, 11. *ludibria religionum.*

ludibrium oculorum specie terribile ad frustrandum hostem commentus, 22, 16.

ludibria oculorum auriumque credita pro veris, 24, 44.

- LUDIFICARI**, 27, 46. ludificatus hostem omnibus artibus belli.
cf. 1, 50. *it.* 44, 36.
 munificentia inæquali sese aliosque ludificari, 41, 20. *cf.* 22, 39. *it.* 23, 47.
- LUDIFICATIO** hostis, 22, 18.—plebis, 6, 27.
 ea ludificatio veri et ipsa in verum vertit, 26, 6. *cf.* 7, 39.
- LUDIO**, 7, 2. quia hister Tusco verbo ludio vocabatur.
 convivalia ludionum oblectamenta addita epulis, 39, 6.
- LUDUS**, 26, 50. si frui liceret ludu ætatis. (*de voluptate Venerea*)
 in ludo—militari—comiter facilis vincere ac vinci vultu
 eodem, 7, 33.
 alios concessum ludum et lasciviam esse credere, 39, 15. *vid.*
Drakenborch. ad 1, 5.
 næ tibi—ludus et jocus fuisse Hispaniæ tuæ videbuntur, 28, 42.
- LUERE**, 1, 26. ut cædes manifesta aliquo tamen piaculo lueretur.
 lucre sponsonem, 9, 9.—temeritatem temeritate alia, 30, 15.
 —pecunia, 30, 37.
- LUGUBRIS** domus, 3, 32. *i. e. quæ in luctu est. Sic et funesta domus dicitur.*
- LUMEN** rebus dubiis, 1, 39. *h. e. auxilium, præsidium. Sic Homerus φῶς ἢ ἰσχυρὸν ἔειπεν.*
 Appium—luminibus captum, 9, 29.
- LUPERCAL** hoc ludicrum, 1, 5. *de ipso ludicro. Itaque legendum videbatur Creverio Lupercale.*
- LUPUS**, 3, 66. occæcatus lupos intestina rabie opprimendi occasionem esse. *i. e. raptores.*
 in alios lupi superne ferrei injecti, 28, 3. (*machinæ genus.*)
- LUSTRALE** sacrificium, 1, 28. *procul dubio idem fuit cum suovetaurilibus.*
- LUSTRARE**, 35, 9. novemdiale sacrum factum, et supplicatio indicta est, atque urbs lustrata. *Vid. perlustrare.*
- LUSTRUM**, 24, 43. ne lustrum perficerent (*censores*) mors prohibuit P. Furi. *alibi lustrum facere et condere. vid. Drakenborch. ad* 1, 44.
 Delphis Apollini pro me, exercitibusque et classibus lustra sacrificavi, 45, 41.
 Campana luxuria, vino et scortis, omnibusque lustris per totam hiemem confectos, 23, 45.
- LUSUS**, 40, 14. qua lætitia, quo lusu apud me celebratum hesternum convivium sit.
 pars in juvenales lusus lasciviamque versi, 37, 20.
- LUX**, 38, 36. quod luce inter horam tertiam ferme et quartam tenebræ obortæ fuerant. *cf.* 25, 35.
 si luce palam iretur, 22, 24.
 luce orta postero die, 9, 36.—postero die luce prima, *ibid.*—
 vixdum luce certa, 9, 42. *cf.* 9, 30.—turbida lux, 10, 33. *it. cap.* 41.
 pugnatum ad lucem, 3, 28. *i. e. sub initium diei.*
 in noctem imminens aciem instruitis: longiore luce ad id certamen, quod instat, nobis opus est, 3, 2.
 lucis vobis hujus partem—adimant, 4, 3.

alterum responsum salutem, victoriam, lucem ac libertatem, (*feret*) 7, 30.

lux quædam affulsiſſe civitati viſa eſt, 9, 10.

LUXURIA, *Præf.* nec in quam civitatem tam ſeræ avaritia luxuriaque immigraverint.

LUXURIARE, 3, 33. principia luxuriant. *i. e. adeo ſunt læta, ut bonum eventum ſperare non liceat.*

vereor, ne hæc quoque lætitia luxuriet nobis ac vana evadat, 23, 12.

nimia gloria luxuriare et evaneſcere vividum—ingenium,

2, 48.

luxuriantem (*Capuam*) longa felicitate atque indulgentia fortunæ, 23, 2.

LUXURIARI, 1, 19. poſitis externorum periculorum curis, ne luxurientur otio animi, quos metus hoſtium diſciplinaque militaris continuerat.

LUXURIOSUS, 2, 21. Patribus nimis luxurioſa ea lætitia fuit: plebi, cui ad eam diem ſumma ope intervitum fuerat, injuriæ a primoribus fieri cœpere.

convivium—ut in civitate atque etiam domo luxurioſa, omnibus voluptatum illecebris inſtructum, 23, 8.

LUXUS, 7, 29. Campani magis nomen ad præſidium ſociorum, quam vires, quum attuliſſent, fluentes luxu ab duratis uſu armorum in Sidicino pulſi agro etc.

LYMPHATICUS, 10, 28. ita victorem equitatum velut lymphaticus pavor diſſipat.

LYMPHATUS, 7, 17. et tunc quidem velut lymphati et attoniti munimentis ſuis trepido agmine inciderunt.

M.

MACERARE, 5, 54. quæ vos, quum reliqueritis, macerent deſiderio. *i. e. angant.*

MACHINAMENTUM, 24, 34. turres contabulatas machinamentaque alia quatiendis muris portabant.

MACHINATIO, 37, 5. et quum quaterentur muri, nihil adverſus tale machinationis genus parare, aut comminſci oppidani conabantur. *cf.* 24, 19. *it.* 25, 11.

MACTARE, 10, 28. jam ego (*Decius*) mecum hoſtium legiones Telluri ac diis Manibus mactandas dabo.

MACTI virtute—milites Romani eſte, 7, 36. *quæſi magis auſi. Olim, ſecundum Præſcianum, etiam mactus dicebatur, ſed apud Livium et alios, ex illo numero, nonniſi mactæ in uſu eſt. v. c.* 2, 12. 4, 14. 7, 10. *diciturque in laude rei bene actæ.*

MACULARE, 1, 13. ne parricidio macularent partus ſuos. *i. e. cædibus efficerent, ut parricidarum progenies poſteri dici poſſent.*

MAGIS malle, 22, 34. *vid. Drakenborch. ad* 9, 7. *ubi eſt: magis triſtior. cf. ea quæ ad v. potius notavimus. it. ad ſimilis.*

magis *ex more Græcorum eleganter omittitur, sequente quidem* quam, 23, 43.—malæ rei se, quam nullius, barbarum ac feditionum duces esse volunt, 3, 68. *vid. Duker. ad h. l.*—multiplex quam pro numero damnum, 7, 8. *nisi vero multiplex pro comparativo positum dicamus. Sæpius ita Tacitus.*—Contra illud quam *post magis etiam omitti solet.* v. c. 6, 28. quanto magis Allienſi die Alliam ipsam, monumentum tantæ cladis reformidaturos. *pro quanto magis, quam Allienſem diem etc.*

MAGISTER regii pecoris, 1, 4.—militiæ, 22, 23.—rei militaris, 24, 48.—navium, 29, 25.—elephantorum, 37, 41.—sacrorum aut sacerdos, 39, 18.

magister equitum dictus, 7, 26.—dictatori additus, *ibid. cap. 12.*—nominatus, 8, 33.—præposito in urbe L. Papirio Crasso magistro equitum, 8, 36. *pro nominato et præposito etc.*

tutores ac magistri (*regis impuberis*), 24, 25.

stultorum iste (*eventus*) magister est, 22, 39.

MAGISTRATUS ineundi idibus Maiis, 3, 36. *antea mense Sextili. Caussam et tempus mutationis vide ap. Dionys. Halicarnass. lib. 10. p. 678.*

extemplo novos tribunos militum creandos esse, qui Kalendis Octobribus magistratum occiperent, 5, 9. *extra ordinem factum, necessitate urgente.*

simultates pro magistratu exercere, 39, 5. *i. q. in magistratu.*

magistratum libri, quos linteos in æde repositos Monetæ Macer Licinius citat identidem auctores etc. 4, 20. *cf. 39, 52.*

qui eos magistratus gessissent, unde in senatum legi deberent, 22, 49.

magistratus in coloniis municipiisque, 34, 7.

MAGNIFICE—magnifice de se ac contemtim de Romanis loquentes, 9, 41. magnifice respondit, 25, 22.

nisi magnifice instaurarentur Iudi, 2, 36.

laudatusque ibi magnifice et donis donatus, 25, 18.

MAGNIFICUS, 1, 10. factis vir magnificus. *i. e. egregius, splendidus: alias enim factis magnificus pleonasmum habet.*

res gestæ magnificæ senatui visæ, 26, 2.

belli apparatus magnificus, 29, 22.

magnificum id Syphaci visum, 28, 18. *i. q. honorificum.*

qui audiendus dumtaxat magnificus adhortator sit, verbis tantum ferox, operum militarium experts, 7, 32.

inter cetera magnifica promissa pollicitus, 23, 10.

MAGNUS, 28, 17. magna Karthago.

tam adversæ, quam secundæ res per ipsum amicosque ejus magnis sermonibus celebrabantur, 35, 2.

verba magna, quæ rei augendæ causâ conquirantur, et hæc et alia esse scio, 34, 5.

homo magno natu, 10, 38. *cf. 21, 34. it. 26, 49.*

magno illi ea cunctatio stetit, 2, 36. *interdum additur substantivum omisſum.* v. c. 3, 60. haud scio an magno detrimento certamen statutum fuerit.

MAJESTAS, 2, 36. verecundia tamen majestatis magistratuum timorem vicit.

majestas dictatoria, 8, 30.—consulis, 3, 10.—consularis imperii, 3, 6. *cf.* 9, 5.—tenatus, 8, 34. *cf.* 10, 37.—imperii, 8, 34. *cf.* 22, 42.—patricia, 8, 7. *cf.* 23, 8.—petentium (*honores*), 5, 14.

majestas, 7, 22. *de privato eodemque plebeio.—de tribunis militum conf. potest*, 6, 6.

qui nec publica majestate in legatis—motus esset, 2, 40.

majestate etiam, quam vultus gravitasque oris præ se ferebat, simillimus diis, 5, 41.

ne majestatem nominis Alexandri sustinere non potuerit populus Rom. 9, 18.

majestatis et pudoris verecundia (*adversus feminas*), 34, 2.

jus et majestatem viri retinere in sua matre familiæ, *ibid.*

imperium majestatemque populi Rom. gens Ætolorum conservato sine dolo malo, 38, 11.

MAJOR, 1, 32. natu majores. *i. q. senatus.*

major Græcia, 31, 7. *pro Magna Græcia.*

MALE arma sustinere, 1, 25. *i. q. ægre, vix satis. cf. Virg. Georgic. i. 360.*

male partam victoriam male perdidērunt, 9, 9. *cf. cap. 34.*

MALEDICTA ab stirpe ultima orsus; servum, servaque natum etc. 1, 47.

MALEFICIUM, 7, 20. ut sua vetera beneficia, locata præsertim apud tam gratos, novis corrumpere maleficiis.

MALIGNE, 3, 63. gemina victoria, duobus bifariam proeliis parta, maligne senatus in unum diem supplicationes consulum nomine decrevit: *pro parce nimis. cf. 39, 9.*

MALIGNITAS conferendi ex privato, 34, 34. *i. e. quum parce nimis conferunt. cf. 10, 46.*

malignitatis auctores quærendo, 5, 22. *i. q. malignos suosores.*

MALLE, 22, 34. qui magis vere vincere, quam diu imperare maluit. *Vid. magis.*

qui se bene mori, quam turpiter vivere maluit, 22, 50.

inter quos me ipse in re dubia poni malim, 29, 25. *pro velim,*

MALUM, *interjectio, in imprecationibus usurpatur v. c. 4, 49.* malum quidem militibus meis, nisi quieverint!—*it.* 5, 54. quæ, malum, ratio est etc.

MALUM, 7, 4. Manlium malum malo augere filii, et tarditatem ingenii insuper premere.

victi malis—dederunt sese, 36, 9.

MALUS in circo instabilis in signum Pollentiæ procidit, atque id dejecit, 39, 7. *ad quem locum vide Gronovium.*

MALUS, 27, 14. cum eo nimirum—hoste res est, qui nec bonam nec malam ferre fortunam potest.

MANARE suo flumine in mare, *vid. lacus.*—sanguine, 27, 23. *cf. 23, 31.*

Romam is metus manavit, 9, 43. *scil. e castris.*

manavit enim hæc quoque, sed perobscura fama, 1, 16.

latiusque fuga manasset, ni etc. 27, 14.

MANCUS, 8, 31. quod—non inermes, non manci milites fuerint.
cf. 7, 13.

MANDARE, 39, 16. senatus quæstionem extra ordinem de ea re mihi collegæque meo mandavit. *cf. cap.* 14.

MANDATUM, 1, 56. perfectis patris mandatis.

quum legati ab senatu cum litteris aut scriptis mandatis venirent, 39, 33.

MANERE his bellum, 1, 53. *vid. Clav. Ciceron. in h. v.*

non manebit extra domum patris sponsa Iciliæ, 3, 45. *i. e. non pernoctabit. cf.* 44, 38.

profectus inde magis, quia manere non poterat, quam etc. 43, 21. *pro subsistere. Sic et* 5, 55. hic manebimus optime.

qui nudus atque inermis hostem maneat, ei mortem—patientiam esse, 10, 35. *pro expectet.*

quod in rebus dubiis—in fide mansisset, 31, 2. *cf.* 40, 35. *it.* 45, 31. *Sic et in fœdere, amicitia, victoria, induciis, pace manere dicuntur. v. c.* 30, 32.

MANIFESTUS, 40, 9. rem pro manifesto habere. *scil. negotio.*

Sic et 1, 3. rem pro certo affirmare. *cf.* 27, 1. *it.* 23, 6. 37, 48.

MANIPULATIM, 8, 8. quod antea phalanges similes Macedonicis, hoc postea manipulatim structa acies cœpit esse.

MANIPULUS ejus signi, 27, 14. *vid. signum.*

manipuli (*legionis*), *ibid.*—proximarum stationum, 7, 26.—antesignanurum, 30, 33.

manipulorum alia turba, 8, 8.

MANSUEFACERE, 3, 14. permulcendo tractandoque mansuefecerant plebem.

MANSUETUS, 3, 16. mansuetum id malum, et per aliorum quietem malorum semper exorians.

MANUBILE, 29, 8. qui cum magno piaculo sacrilegii sui manubias retulit.

MANUMITTERE, 43, 3. eorumque si quos manumisisset. *h. e.*

quod eorum matres, quippe captivæ, servilis conditionis fuissent, atque ipsi adeo servi essent, quoniam partus ventrem sequitur. vide Spanh. O. R. 2, 22. *it. Dukerum ad h. l.*

manu mittere *divisim dicitur, atque etiam interjecta voce. v. c.*

41, 9. civitatis mutandæ causâ manu non mittere. *Sic et* 24, 18. *dicitur manu emittere.*

MANUPRETIIUM, *vid. in voc. sequ.*

MANUS, 6, 12. conferere manus. *cf.* 9, 27. *it.* 21, 29.—manum

conferere, 21, 39. *cf.* 25, 11. *it.* 27, 33.—manum conferre, 10, 43.

nempe æquis manibus hesterno die diremistis pugnam, 27, 13. compressis, quod aiunt, manibus sedas, 7, 13.

quum tantum belli in manibus esset, 4, 57. *i. e. inflaret, immineret.*

pugna jam in manus, jam ad gladios venerat, 2, 46.

ubi ad manum venisset hostis, 2, 30.

neque suum cuique jus modum faciebat, sed virium spe et manu obtinendum erat, quod intenderes, 3, 11.

emittere hostem e manibus, 22, 3.—de manibus, 21, 48.—manibus, 44, 36.

faucium prope e manibus inter tumultum amisit, 29, 32.

nihil est in manu ejus, 32, 24. *i. e. potestate.*

ut sua cuique respublica in manu esset, 26, 8.

in nullius manu erat, 39, 9. (*liberta patrono mortuo*)

manus pretium, *it.* manupretium *vel* manipretium, 34, 7. in auro vero, in quo præter manus pretium nihil intertrimenti fit, quæ malignitas est?

inde ad manum cantari histrionibus coeptum, 7, 2.

postea credo additas moles, manuque adjutum, 2, 5. *Oppos. nativa.*

MAPALIA, 29, 31. cum mapalibus pecoribusque suis persecuti sunt regem. *alias:* magalia.

MARCERE, 23, 45. sed, qui pugnent, marcere Campana luxuria, vino et scortis, omnibusque lufiris per totam hiemem confectos.

MARCESCERE otio situque civitatem, 33, 45. *cf.* 35, 35.—equitem desidua, 28, 35.

MARE liberum, 25, 11. *de com meatibus.*—navibus a mari fines eorum vastati, 38, 32.

tuendam viginti navibus mari superiore (*supero*) Anconam, 41, 1. *vid.* major.

quum primum æstu fietum inclinatum est, naves mari secundo misit, 29, 7.

MARGINARE, 41, 27. censure vias sternendas filice in urbe, glarea extra urbem substruendas marginandasque primi omnium locaverunt.

MARGO, 44, 33. ubi fessi sint, innisos pilo, capite super marginem scuti posito, sopitos stare. *i. e. ora.*

MARITIMUS, 29, 28. maritimi agri—provincia maritima, 37, 2. cupidus maritimi oppidi potiundi, 23, 15. *al.* marini.

maritimum terrorem admoventes, 41, 17. *de circumvehendo littore.*

maritima Ætoliae vastare, 38, 7.

MARITUS, 27, 31. vagabatur enim cum uno aut altero comite per maritas domos dies noctesque. *i. e. in quibus degunt matrimonio copulati.*

MARS, 10, 28. quamquam communis adhuc Mars belli erat. *cf.* 5, 12. *it.* 7, 8.—Marte verso, 29, 3.

habere hostem pedestri fidentem Marte, 24, 48.

fuo alienoque Marte pugnare, 3, 62. *i. e. quum equites etiam pedestri militia funguntur.*

adeo varia belli fortuna ancepsque Mars fuit, 21, 1.

Mars alter, 21, 10. *i. e. Hamilcar.*

Martis viri, 38, 17. *vel potius, volente Dukero, Martii viri, quemadmodum et Martia gens Romani vocantur.*

MAS, 27, 37. incertus (*infans*) mas an femina esset. *Sic et* 28, 11. *alibi est masculus*, 31, 12.

MATARIS, *vel* materis, 7, 24. lævn humero matari prope trajecto. *Lanceæ genus apud Gallos.*

MATERFAMILIÆ, 34, 2.—materfamilias iusta, *oppof.* pellici, 39, 53.

MATERIA *pro ligno, quo in exstruendis ædibus, navibus etiam, utuntur*, 26, 9. *cf.* 28, 45.—viridis, 6, 2. *it.* 29, 1.

materiam res gerendi non habuit, 45, 12.

ut magis dux, quam materia seditioni deesset, 26, 35.

ut collegæ materia ad omnem laudem esset, 6, 22.

erat etiam major orationi materia, 35, 12.

MATRIMONIUM, 4, 4. in quam cuique feminæ convenisset domum, nuberet; ex qua pactus esset vir domo, in matrimonium duceret.

matrimoniis *pro matronis nonnulli reponunt*, 10, 23. *quomodo sæpe locutus est Iustinus; e. g.* 18, 5.

MATURARE, 9, 32. consultando, maturarent, traherentne bellum.

quod nisi omni vi perficere maturasset, 29, 12.

ut maturaret venire, 34, 46.—instruere, 44, 36.

Julius maturare est iussus, 39, 45.

maturavit collegæ venire auxilio, 9, 43.

MATURUS, 27, 45. ut illis faustum iter, felixque pugna, matura ex hostibus victoria esset. *cf.* 5, 26.

matura expugnandi spes, 32, 18.—seditio, 2, 63.

tantam indolentiam tam maturæ virtutis umquam exstitisse, 3, 12.

maturiora messibus Apuliæ loca, 22, 43. *i. e. ubi messes citius maturæ fiunt.*

divisum pariter in venas maturum, confecto cibo, sanguinem, 2, 32.

MAXIME in hanc sententiam locuti sunt, 7, 30.

maxime gravissima omnium res, 41, 23. *sed improbat hanc formam Gronovius ad h. l. vide Clav. Ciceron. in h. v. it. Cel. Ruhken. ad Velleii*, 2, 27.

additum deinde omnium maxime tempestivo principum in multitudinem munere, ut etc. 4, 59.

MAXIMUS, 23, 30. ne domus quidem Hieronis tota—Gelo maximus stirpis—ad Pœnos defecit.

ut quantæ maximæ possent, copię trajicerentur, 24, 35.

Theſſalorum equitatus, inclinata re, maximo usui fuit, 42, 59.

MEDERI, 8, 36. rem per se popularem ita dexter egit, ut, mendendis corporibus, animi multo prius militum imperatori reconciliarentur.

MEDICAMENTUM, 8, 18. secuti indicem, et coquentes quasdam medicamenta, et recondita alia, invenerunt.

MEDITARI, 40, 15. tempus ad meditandum, et componendam orationem, sumissem. *al.* meditandum.

MEDITERRANEA insulæ, (*Siciliæ*) 25, 25.—urbs, 32, 21.—regio, 25, 9.—luca, 5, 54.

oppidum—plus quam mediterraneum, celebre ac frequens emporium, 38, 18.

terrestrium certaminum arte quemvis clarorum imperatorum æquabat—mediterraneus homo, 35, 26.

MEDIUS, 5, 54. regionum Italiæ medium—locum.

in medio umbilico Græciæ, 41, 23.

altera arx urbis media est, 28, 6.—media urbis, 26, 40.

medius honos, 39, 29. *i. e. ovatio. vid. honos.*

medium erat in Anco ingenium et Numæ et Romuli memor, 1, 32.

medius omnium rex erat, 42, 58.

medius inter hostium agmen urbemque Romam jugis ducebat, 22, 18.

per medios hostes perrumpere, 38, 41.

medium se gerendo, nec plebis vitavit odium, nec apud Patres gratiam iniit, 2, 27.

inter quæ (*consilia*) se media (*via*) lapsos victoriæ possessionem pace incerta mutasse, 9, 12.

medium visum, ut nans urbem iniret, 26, 21.

quin illi, remittendo de summa quisque juris, mediis copularent concordiam, 4, 43. *vid. Intt. ad h. l.*

appellati tribuni medio decreto jus auxilii sui expediunt, 3, 13.—media oratio, 10, 15. *cf. cap. 26.*

in medium consulere, 24, 22. *Oppos. sua consilia sejuncta habere a publicis.*

laudemque conferentes potius in medium, quam ex communi ad se trahentes, 6, 6. *cf. 2, 57.*

in medium evocat (*cogitationes*), 9, 17.

si (*crimen*) in medio ponitur, 40, 11. *h. e. si non in me nominatim aut in fratrem confertur.*

de medio adicere aliquem (*judicem*), 26, 48. *i. e. qui medius et neutrius partis sit.*

delectumque nihilo accuratiorem, quam ad media bella, 5, 37. *i. e. mediocria. Sic et 2, 49. nihil medium, sed immensa omnia volentes animo. cf. 6, 14.—intacta invidia media sunt, 45, 35.*

MELIOR, 8, 21. pars melior senatus ad meliora responsum trahere. *nisi vero legatur cum Dukero pars mitior, aut cum Drakenborchio ad molliora; certe hæc emendationes explicationum loco esse possunt.*

non utique iis melius fore, quam qui eas (*Alpes*) primi pervias fecissent, 39, 54. *h. e. eandem infelicem fortunam experturos.*

MEMINI, 10, 29. torpere quidam, et nec pugnae meminisse, nec fugæ.

quod solos obtrectasse gloriæ suæ—meminerat, 36, 34.

MEMOR, 1, 28. exempli parum memoris legum humanarum.

responsum senatus amicitia Samnitium memor, 7, 31.

utriusque rei memor, 26, 8. *i. e. utramque respiciens.*

promissionum in futurum memores, 31, 46.

memor vox libertatis, 3, 36. *h. e. oratio, quæ digna est homine libero et nihil timente.*

oratio memor majestatis Patrum, 3, 69.

memori deum ira, 9, 29. *i. q. quum dii fastas sibi a Potitiis injurias ulcisci voluissent. Virgilius: memorem Junonis ob iram.*

MEMORARE, 26, 41. jam quid hoc bellum memorem? *Videtur, cum Gronovio quidem, aut hoc de bello legendum, aut hoc bellum. Sic certe, 34, 16. cos—consul sine memorando proelio in potestatem redegit. cf. 7, 18.*

MEMORIA, 10, 37. hujus anni parum constans memoria est.

habet hoc nulla memoria annalium, 22, 27.

proditum a proximis memoriae temporum illorum scriptoribus, 29, 14.

censura clara—memoriae felicioris ad posteros, quod etc.

9, 29.

Postumum Cominium bellum gessisse cum Volscis memoria cecidisset, 2, 33. *i. q. excidisset, oblivioni traditum esset.*

memoria pessimi proximo bello exempli, 2, 45.

ne Tarentinae quidem arcis excidit memoria, 27, 3. *i. e. cura, et ad eam recipiendam intentio. Similiter accipienda videantur, 4, 21. it. 8, 11.*

MENS, 1, 20. ad ea elicienda ex mentibus divinis, Jovi Elicio aram—dicavit.

cujus mens nihil præter publicum commodum videt, 3, 68.

sana mens, 9, 9.

animos, qui nostræ mentis sunt, eosdem in omni fortuna gessimus, gerimusque: neque eos secundæ res extulerunt, nec adversæ minuerunt, 37, 45. *Videri possit nostri moris legendum esse, sec. cap. 36. ignarus et animi Scipionis et moris Romani. Sed obstat quodammodo locus antea, e libro nono, laudatus.*

dii immortales et vestris et hostium imperatoribus mentem ademerunt, 9, 9.

MENSA, 41, 20. vasa aurea mensæ unius. *i. e. abaci ornandi.*

MENSARII, 7, 21. quinqueviris creatis, quos mensarios ab dispensatione pecuniæ appellarunt. *cf. 26, 36. vid. argentarius.*

MENSIS, 5, 52. si non voluntate mansimus in Capitolio per tot menses obsidionis?

MENSTRUUM, 44, 2. consul, menstruum jussu milite secum ferre, profectus etc.

MENTIO, 4, 1. et mentio, primo sensim illata a tribunis, ut—eo processit deinde, ut etc. *cf. cap. 59.*

secessionisque mentiones ad vulgus militum sermonibus occultis ferentem, 3, 43.

MENTIRI, 10, 40. pullarius auspiciū mentiri ausus etc. *Sæpius adhuc ementiri Livius hoc sensu dicit. vid. supra in h. v.*

MERCARI frumentum, 4, 52.

Hannibalem transitus quosdam pretio mercatum, 23, 28.

MERCATUS frequens. 1, 30. aut, quo frequentes conveniunt, aut mercatus accipiendus pro mercatoribus.

MERCENARIUS, 30, 8. quem, bene meritum de se et gente sua, mercenariis armis in Africam oppugnatum venissent.

MERCES spreti numinis, 2, 36.

stipendium—pensum—ea merces induciarum fuit, 9, 41.

priusquam infanda merces perficeretur, 5, 49.

- quibus merces navatæ in unum diem operæ libertas futura erat, 24, 14. *vid. Intt. ad h. l. it. ad 30, 38.*
- MERERE, 5, 7. tum primum equis merere equites cœperunt. *cf. 21, 4. it. 32, 9.*
 ut ii omnes, quos censores notassent, pedibus mererent, 24, 18.
 affirmantibus, qui una meruerant, secum eum tum frequentem ad signa sine ullo commeatu fuisse, 3, 24.
 Virginius, quia in Capitolio non fuit, minus supplicii, quam Ap. Herdonius meruit? 3, 19.
 Apollini, republica vestra bene gesta servataque, lucris meritis donum mittitote, 23, 11.
- MERGERE, 6, 14. mergentibus semper sortem usuris; *metaphora ducta a navigio et fluvilibus.*
 merfam et obrutam sænore partem civitatis in libertatem ac lucem extrahentem, 6, 17.
 de Alexandro nondum merfo secundis rebus, 9, 18.
 vino somnoque verisimile esse merfos jacere, 41, 3. *i. q. sepultos, ut Virgilius dicit.*
 quo avidius ex insolentia in cas (*voluptates*) se merferant, 23, 18.
 merfis in effosam terram capitibus, 22, 51. *i. e. immerfis, insertis.*
- MERIDIANUS, 29, 35. vallis meridiana.
- MERITUM, 40, 15. nullo meo in se merito (*in sensu deteriori*).
 pro—meritis bello, 39, 27.
- MERUS, 39, 26. ex diutina siti meram haurientes libertatem.
Forma dicendi intemperantiam indicans; quia non merum frugales homines, sed mixtum bibere consueverant.
- META solis, 1, 19. *i. e. temporis punctum, a quo et solaris anni et lunaris cursus cœpti sunt una, et in quod rursus simul exeunt.*
- METALLA, 39, 24. *pro metalli fodinis.*
 præter annum, quod ex metallis regiis capiat, vestigal, 42, 12. *cf. 42, 52. it. 45, 18.*
- METARI, 1, 10. quas (*regiones*) modo animo metatus sum.
 triumviri (*coloniæ deducendæ*) agrum metantes, 21, 25. *i. q. assignantes.*
 imperat, metarentur frontem castrorum, 44, 36.—postquam metata castra impedimenta que collocata animadvertit, *ibid. cap. 37. cf. 27, 48.*—eum ipsum, in quo constiterat, locum castris dimetari iussit, 8, 38. *Scilicet metari idem est, quod metas statuere, et designare fines: a quo differt metiri sic, ut mensuram modumque colligendi negotium declaret.*
- METUERE, 32, 31. ita ut tentare spem certaminis metuerent. *i. q. non auderent.*
 metuens deorum, 22, 3.—ab Hannibale metuens, 23, 36.
- METUS nullus in propinquo, 31, 23. *i. e. causa metus.*
 metus ab cive et ab hoste, 2, 24.
 metus a Romanis, timor a principibus, 45, 26. *cf. 25, 33.*
 metu, ne ambiguo ictu suis inciderent (*tela*), 30, 10.
 metum injecit imperata recusandi, 39, 37.

metus urbes in deditionem dedit, 33, 38.

quum—exercitus—omnia metu armisque tenerent, 28, 43.

urbes metu subactæ in deditionem, *ibid.*

non vero tantum meto (*signa clamorque*) terruere Samnitium animos, 10, 14. *Drakenborchio videtur addi debere: sed etiam vano: quod tamen in sequentibus intelligi potest.*

quæ (*juventus*) inter tales metas detrectationem militiæ etc.

3, 69. *Sic spes, mentiones, alia pluraliter a Livio dicuntur.*

MEUS, 7, 40. meum factum dictumve consulis.

si quibus tuorum meis criminibus apud te crescere libet, 35, 19. *i. e. mihi affatis.*

MICARE, 1, 25. micantes fulsere gladii.

non pro mœnibus modo tela micare, 21, 7.

qua nunc erectæ micant hastæ, 7, 33.

vultum hostis ardore animi micantem ferre non potuit, 6, 13.

fulmina etiam sic undique micabant, 40, 58.

qua minime densæ micabant flammæ, 22, 17.

MIGRARE, 10, 34. relicta, quæ migratu difficilia essent.

MIHI, 2, 29. pulset tum mihi lictorem (*eleganter abundat*).

tum mihi undique clamore sublato turbam invadite, 24, 38. *vid. ego.*

MILES, 27, 9. ubi nec miles, qui legeretur—esset.

collocutusque cum legatis de ratione belli gerendi, ut veterum militum verba audivit etc. 24, 48.

miles argentati—aurati—cælati auro, 9, 40. *vid. auratus.*

Sic est apud Virgilium: cristatus Achilles.

milite atque equite, scire, nisi Romano Latinique nominis, non uti populum Romanum, 22, 37. *h. e. pedite atque equite.*—ut militi, occupato stationibus vigiliisque et opere, eques—frumentum veheret, 9, 13. *vid. Gronov. ad 26, 19. it. 28, 1.*

adeo duorum militum eventum, inter quos pugnatum erat, utraque acies animis perceperat, 7, 26.

classici milites navalesque focii, 21, 61.—miles ac navales focii, 22, 11.

MILITARIS, 5, 19. animadvertere militari more. *de decimatione Gruterus intelligit.*

celebrata incunditis carminibus militaribus—victoria, 10, 30.

lex sacrata militaris, 7, 41.—militaria dona, 7, 37.

MILITARITER, 27, 3. milites—in portis murisque sibi met ipsos testa militariter cœgerat ædificare.

oratio incomta fuisse dicitur; ceterum militariter gravis, non suis vana laudibus, non crimine alieno læta, 4, 41.

MILITIA, 8, 34. latrocinii modo cæca et fortuita pro sollempni et sacrata militia sit.

magister militiæ, 22, 23.—disciplina, 5, 6.

perennem militiam facere, 5, 2.

legni fungebantur militia, 26, 21.

resque militiæ ita prospere gererentur, 5, 12.

lege sacrata, quæ maxima apud eos vis cogendæ militiæ erat, delectu etc. 4, 26. *i. e. cogendorum militum, cogendi exercitum.*

spes facta—militiæque fungendæ potioris ducibus, 24, 21.
ut non quietior populus domi esset, quam militiæ fuisset,
1, 38. *cf.* 10, 8.

MILLE nova consilia, 35, 42. *i. e. plurima. cf.* 3, 14. *it.* 9, 19.
mille fere passuum inter urbem erant castraque, 23, 44. *pro*
passus aut erat: nisi vero cum Gronovio subintelligas campi.
plus mille capti, 24, 41.—*nota numeri millenarii (M) omissa.*
vid. Gronov. ad 34, 10.

stipendium præterea iis coloniis, in millia æris asses singulos,
imperari, 29, 15. *i. e. in singula millia. cf.* 22, 36. *it.* 30, 17.
duo millia relictæ, 37, 39. *similiter:* armati duo millia missi,
cap. sequ.

millia talentum, 37, 45. *i. e. millia talenta quolibet anno.*

MILLIES, 5, 4. agros nostros millies depopulati sunt, *pro sæpissime.*
MINÆ vinculorum et mortis, 1, 44.

MINAX, 1, 14. cum parte majore atque omni equitatu profectus
—tumultuoso et minaci genere pugnae, adequitando ipsis prope
portis, hostem excivit.

MINIME, 31, 8. ut quisque minime multa stipendia haberet. *cf.*
22, 57. *et* 58.

MINIMUS, 33, 6. non minimum Ætolorum opera. *Gronov. mi-*
nima.

ut nihil, ne pro minimis quidem, debeant, 6, 41.

minimum pedibus itineris confectum, 44, 5. *cf.* 27, 15.

MINISTER cubiculi, 3, 57. *i. q. paullo ante* minister libidinis.

MINISTERIUM pœnæ publicæ, 2, 5. *vid. Drakenborch. ad* 8, 40.

ministerii delegandi causa, 9, 29. *de sacrificio. cf.* 1, 7.

aquila—velut ministerio divinitus missa, 1, 34.

ministeria nautica, 22, 19. *i. q. socii navales.*

ministerium restituendorum domos obsidum mihi met deposco
ipse, 22, 22. *i. e. negotium.*

MINITARI, 2, 12. quum rex—circumdari ignes minitabundus
juberet. *cf.* 39, 41.

MINUS dimidium, 23, 19.—si qui vos minus hodie decem tri-
bunos plebei feceritis, 3, 64. *intell. quam. Sic* 10, 25. *it.* 24, 16.
37, 39.

minusque ac minus—conveniebat, 26, 17.

MINUTUS, 21, 52. consul alter, equestri prælio uno et vulnere
suo minutus, trahi rem malebat.

MIRABILIS, 9, 18. quo sint mirabiliores, quam Alexaoder—
nemo plus quam annum consulatum gessit.

Scipio non veris tantum virtutibus mirabilis, 26, 19. *cf.*
28, 12.

mirabilior inventor ac machinator bellicorum tormentorum
operumque, 24, 34.

MIRACULUM, 2, 10. ipso miraculo audaciæ obstupescit hostes,
pro audacia admirabili. cf. 5, 46.

miraculo litterarum venerabilis Evander, 1, 6. *h. e. quia lit-*
teras, rem admirabilem, attulerat.

veræ gloriæ ejus etiam miracula addunt, 25, 39.

eximere miraculo rem, 5, 15.—mihi—miraculo fuit, 6, 12.

- veluti flammæ spirantium (*boum*) miraculo attoniti, 22, 17.
cf. 25, 9.
 miraculo ignaris moris pertinacia Romanorum esse, 42, 62.
- MIRARI, 26, 22. cludant nunc antiqua mirantes. *Scilicet promiscue fere mirari et admirari usurpantur.*
 mirante consule, quod morarentur, 38, 10. *nisi legas cum Gronovio* quid.
 mirabundus unde, 25, 37. *pro requirebat, unde etc. cf.* 3, 38. *it.* 26, 15.
- MIRUM quantum illi viro—fidei fuerit, 1, 16. *cf.* 2, 1.
- MISCERE omnia flamma ferroque, 1, 29.—certamina, 2, 19.
 cælum et terras, 4, 3.—miscendo consilium precesque, 2, 9.
 aneeps prælium miscetur, 28, 30.
 tumultum in concione miscentes, 8, 32.
 ad seditiones in iis (*villis*) miscendas, 35, 13.
 homines mixti ex colluvione omnium gentium, 30, 35. *cf.* 22, 43. *it.* 26, 40.
 agitandum aliquid miscendumque rati, 35, 12. *i. e. turbandum.*
 quum pavorem mixtum admiratione patri inieciisset, 40, 8.
 severitatem miscendam comitati, 8, 36. *ubi tamen Gronovius comitate legi volebat.*
- MISER, 39, 43. unum ex illis miseris (*capitis damnatis*) attrahi iustum, securi percussisse: *paullo post*: mactatam victimam humanam.
- MISERABILIS, 9, 5. scædi agminis miserabilem viam.
 consulem invenerunt—maxime miserabilem bonis fociis, 23, 5.
 miserabilis Tarentinorum servitus, *ibid. cap. 7.*—miserabile supplicium, 8, 35. *cf.* 9, 2.
- MISERABILITER, 26, 3 id quum per litteras miserabiliter pro fratris capite scriptas petisset. *cf.* 45, 42.
- MISERARI, 33, 48. sæpius patriæ, quam suorum eventus miseratus.
- MISERERI, 27, 33. deos immortales miseritos nominis Romani. *cf.* 22, 55.
- MISERIA hæc et metus crapulam facile exeuferunt, 40, 14. *i. e. conditio periculosa, periculum capitis.*
- MISERICORDIA, 24, 26. ad misericordiam mutati animi.
- MISSILE, *pro telo*, 26, 6. *it.* 9, 35.—missilia tela, 38, 19. *Oppos. saxa cf.* 6, 13.
- MISSITARE, 9, 45. missitaverant simul cum iis Samniti auxilia.
- MITESCERE discordiæ intestinæ metu communi, ut fit, cœptæ, 5, 17.
- MITIGARE, 2, 57. quod ejus opera mitigata discordia esset.
 quid enim ultra fieri ad placandos deos mitigandosque homines potuit, 9, 1.
- MITIS, 21, 20. ne illi quidem ipsi (*Hannibali*) satis mitem gentem fore.
- MITIUS, 26, 32. mitius tamen decreverunt Patres causâ Marcelli.

MITTERE, 3, 29. sub hoc jugo dictator Æquos misit. *Contra paullo ante: sub jugum abituros.*

causas stipendiis missorum cognoscebant, 43, 15. *scil. emeritis, ex conjectura Gronovii, i. e. qui missi erant hoc prætextu, quasi forent emeritis stipendiis. vid. Intt. ad h. l.*

lucris meritis donum mittitote, 23, 11.

signum mittendis quadrigis dare, 8, 40.—quadrigis missis (*in certamen*) consul currum conscendit, 45, 1.

pullarium in auspicium mittere, 10, 40. *Similiter in suffragium mittere sæpius dicitur.*

missio caduceatore—velle se de pace agere, 37, 18. *pro qui diceret, velle etc.*

missio repente senatu se ex curia proripuit, 8, 30.

ita prætorium missum, 21, 54. *al. dimittere. Sic principia (concio) missa dicuntur.*

legati missi orare consulem, 38, 8.

missi legati tribunique, qui suos ad curam custodiæ intenderent; ante omnia Lilybæum teneri, 21, 49.

litteræ missæ, ut dictatorem comitiorum causa diceret, 8, 23.

alios super alios nuncios mitterent, premi sese, 33, 7.

vicit tamen sententia, ut mitterentur coloni, 9, 26.

miserat ad legatum Rom. traditurum se urbem, 34, 29. *al. legunt miserat nuncium ad etc. Sed vide Intt. ad h. l.*

mittere e manibus hostem, 32, 9.

belluarum modo cæcos in foveam missos, 9, 5.

mitti eum se jubere, 38, 60. *pro dimitti e vinculis. cf. 3, 11.*

ne Syphacis quidem reconciliandi curam ex animo miserat, 30, 3. *Perizonius legi volebat amiserat.*

mittere vere ac finire odium, 40, 46.

quum mittere ambages dictator juberet, 6, 16. *pro omittere. it. 34, 59.*

vocem supplicem mittere, 30, 12. *pro emittere, quod vide.*

vox ex eo missa ore, 3, 56.

extra ea cave vocem mittas, 8, 32. *it. cap. 33.*

incassum missæ preces, 2, 49.

vox cœlestis ex Albano monte missa, 1, 31. *in re tali proprium vocabulum, it. de auspiciis, de fulminibus, de internunciis divinis etc. cf. 1, 18.*

MOBILIS, 6, 6. actum ad frequentiore jam populum, mobiliorumque ad cupiditatem.

is risus stimulos parvis mobili rebus animo muliebri subdidit, 6, 34.

nec Popillius securior, quam debebat esse, inter tam mobilia ingenia erat, 43, 22.

MODERARI animos in secundis, 42, 62.

jura infimis summisque moderando, 4, 10.—moderatu difficilis, 4, 27.

suæ fortunæ moderarentur, et alienam ne urgerent, 37, 35. *cf. 4, 7. it. 31, 44.*

MODESTIA, 5, 6. apud hostes tanta modestia est, ut non obvi-

- dionis tædio, non denique regni, quidquam apud eos novatum sit.—modestia militaris, 28, 24.
- MODESTIUS certe daturus eos, 42, 23. *Oppos. libidinis arbitrium.*
- MODESTUS, 9, 34. quanto modestior illius cupiditas fuit.
- MODICE vinosi, 41, 4.—privatus modice locuples, 38, 14.
- libertatem, quæ media est, nec spernere modice, nec habere sciunt, 24, 25.
- id quamquam haud modice Hannibal cupiebat, 23, 36.
- puerum, vixdum libertatem, nedum dominationem, modice laturum, 24, 4.
- MODICUS, 29, 29. contentusque nomine modico tutoris.
- MODO *de tempore quinque et viginti annorum*, 22, 14. *vid. Gronov. Obss.* 4, 18.
- et modo postulat, ut secum stentius, modo ne intersimus etc. 32, 21. *Illud modo pro tantum positum est, licet hoc alterum sequatur. cf.* 9, 8.
- nunc—modo, 8, 32. *pro modo—modo.*
- MODULARI sonum vocis pulsu pedum, 27, 37.
- MODUS, 26, 48. rem sine modo ac modestia agi.
- quæ immoderata fors, tempus ac necessitas fecerint, iis se modum impositurum, 23, 23.
- quum decemviri nec iræ nec ignoscendi modum reperirent, 3, 40.—nullus modus cedibus fuit, 9, 25. *cf.* 25, 25.
- quodsi modum in insequendo habuissent etc. 31, 37.
- quæ (*gens*) aliis modum pacis ac belli facere æquum censeret, 9, 14.
- modum imponere prosperæ pugnae, 31, 38.
- suum cuique jus modum facit, 3, 11.
- superare humanarum virium modum, 4, 58.
- conspectus elatusque supra modum hominis privati, 4, 13.
- cibi potionisque, desiderio naturali, non voluptate modus finitus, 21, 4.
- dum ne cui major—agri modus esset, 26, 34.
- quantientium scuta in patrium quemdam modum, 38, 17.
- advenit cum peditum omnibus copiis, non itineris modo, sed ad conferendum extemplo prælium instructis armatisque, 27, 48. *cf. cap.* 4. *it.* 21, 33.—fugæ magis, quam itineris, modo, 25, 14.
- disciplina militaris—in artis perpetuis præceptis ordinatæ modum venerat, 9, 17.
- MŒNIA continuare, *it.* conjungere mœnibus ædificia, 1, 44. *illud est: post mœnia ædificare, nullo intervallo; hoc: in muris ipsis.*
- ad aliquantum altitudinis excitata erant mœnia, 29, 18.
- validum oppidum mœnibus erat, 43, 19.—mœnia ipsa sese defendebant, 26, 45.—mœnia coloniae, 27, 38.
- mœnibus urbis Romæ excedere, 42, 48.
- qui una secum urbe, intra eadem mœnia viveretis, 4, 3.
- nullæ eum urbes accipiunt, nulla mœnia, 22, 39.
- circumdare mœnia armatis, 33, 38. *i. e. opera, munimenta obfidendis.*
- MOLES, 8, 29. cui major moles rerum imposita erat.

- omni belli mole in unum ducem exercitumque inclinata, 30, 21.
 eo namque omnem belli molem inclinaturam censebant, 7, 32. *cf.* 10, 14.
 versari media in mole pugnae, 7, 32.—tanta molcs pugnae, 26, 6.
 majore mole pugnat, 8, 13. *i. e. certamine: nisi vero cum aliis de apparatu intelligere malis. cf.* 6, 2. *it.* 19. *et* 25, 11.
 multas passim manus (*Æquorum*) quam magnam molem unius exercitus rectius bella gerere, 3, 2.
 quum major domi exorta moles coëgit acciri Romam eum, 6, 14. *de seditione.*
 quum tanta moles mali instaret, 5, 37.
 de imminente mole libertati agitat, 6, 19.
 ingentem molem irarum ex alto animo cientis indicia esse, 9, 7.—moles discordiarum, 4, 43.
MOLIMEN, 2, 56. res—suo ipsa molimine gravis.
MOLIMENTUM, 5, 22. motam certe sede sua parvi molimenti adminiculis.
 eo minoris molimenti ea claustra esse, 37, 14.
MOLIRI montes sede sua, 9, 3.—portas, 23, 18.—anchoras, 28, 17. *cf.* 6, 33.
 signum, omni vi moliente signifero, convelli nequire, 22, 3.
 affecta labore et vigiliis corpora ex somnis moliebantur, 36, 24. *contra Virgilius: corripit e somno corpus.*
 molientem hinc Hannibalem, 28, 44. *de fuga. cf.* 37, 11.—
 moliri a terra naves, 28, 7. *Ad eundem modum Virgilius: Quin etiam hiberno moliris fidere classem.*
 quo minor moles in transitu esset, 25, 11.
 non contentus agrariis legibus, quæ materia semper tribunis plebi seditionum fuisset, fidem moliri coëpit, 6, 11. *i. q. labefactare.*
MOLITIO, 33, 5. quum castra his (*arboribus*) ante objectis sepfissent, facilis molitio eorum valli erat.
MOLLIRE, 21, 55. oleoque per manipulos, ut mollirent artus, missò.
MOLLIS, 5, 6. adeone effeminata corpora militum nostrorum esse putamus, adeo molles animos, ut hiemem unam durare in castris, abesse ab domo non possint.
 mollia et fluida corpora Gallorum, 34, 47.
MOLLITER et per dilationes bellum geri oportet, 5, 5.
MOLLITIA, 5, 6. nec se patrocinium mollitiæ inertiaeque mandasse tribunis. *cf.* 7, 32.
MOLLIUS abnuere, 30, 3.—consulere, 30, 7. *Oppos. durius consulere. vid. Intt. ad* 8, 21.
MOMENTUM, 2, 7. levi momento fama pendet. *i. e. levi et parva causa mutatur.*
 ex parvis rebus sæpe magnarum momenta pendent, 27, 9. *cf.* 32, 17.
 plus ea oratio momenti ad incitandos ad bellum habuit, 35, 25.

quod animos ex tam levibus fortunæ momentis suspensos gererent, 4, 32.

ut pater in se minimum momentum ad favorem conciliandum esset, 21, 4. *cf.* 28, 17.—maximum momentum rerum humanarum, 9, 1.

nullum momentum in solis per se Gallorum copiis fore, 38, 12.—momenta levium certaminum, 22, 22.—erat momentum in præsentia spei, 37, 26.

juvencem egregium, instructum naturæ fortunæque omnibus bonis, maximum momentum rerum ejus civitatis, in quacumque venisset, 3, 12.

bono imperatori haud magni fortunam momenti esse, 22, 25.

Rhodii maximi ad omnia momenti habebantur, 42, 45. *i. e. eorum exemplum alii secuturi erant.*

nullum momentum annonæ fecisset, 4, 12. *i. e. pretium non mutasset. cf.* 28, 13.

magis et litteræ et verba legatorum benigne sunt audita, quam momentum ad mutandos animos habuerunt, 42, 46. *cf.* 35, 39.

momento unius horæ cæsus, 9, 16. *cf.* 25, 28.

MONERE et obtestari sæpius jungi solent *v. c.* 10, 19.

quidquid—res monuisset subiti consilii capere, 35, 35.

monita mens divinitus, 26, 19.—a pullario monitus, 8, 30.

Verbum proprium de prodigiis, præsagiis, oraculis, somniis etc.

MONITIO, 45, 19. unius amici prudens monitio.

MONITUS, 5, 51. non ante cepit finem (*Veniens bellum*) quam monitu deorum aqua ex lacu Albano emissæ est. *cf.* 1, 19.

MONS, 22, 18. sub jugo montis—montes perpetui, 9, 2.

ibi superantem Insanos montes, multo et sevirior et infestioribus locis tempestas adorta disjecit classem, 30, 39.

Jovique Latari sollemne sacrum in monte faceret, 21, 63.

scil. Albano: de hac non inusitata Livio ellipsi vid. Intt. ad h. l.

MONUMENTUM, 1, 45. cornua monumentum ei fuisse miraculo.

ut Jovis templum—monumentum regni sui nominisque relinquere, 1, 55.

monumentum pugnæ, 1, 13. *de cognomine, quod in memoriam pugne loco alicui inditum erat. cf.* 10, 2.

culti neglectique numinis tanta monumenta, 5, 52.

quanto magis Allieni die Alliam ipsam monumentum tantæ cladis reformidaturos, 6, 28. *cf.* 26, 41.

monumentis ingentium rerum complere (*orbem terrarum*), 30, 28.

id quod ex monumentis orationum patet, 9, 18.

ut testata sacratissimis monumentis essent, 26, 24. *vid. sacratus.*

MORA fegniss, 34, 9.—fegniss diu mora offendeat, 37, 26.

in mora esse, 3, 24. *i. e. impedire.*

mora, qua trahabant bellum, 9, 27.

eximere certaminis moram hosti, 9, 43. *cf.* 22, 12.

longam venire noctem ratus, quæ moram certamini faceret, 3, 2.

nullam dimicandi moram facturum, 21, 32.

MORARI, 8, 35. quum se nihil morari magistrum equitum pronunciaisset etc. *Forma dicendi in absolvendo usitata. cf.* 4, 42.

- se ipsam plebem et commoda morari sua, 6, 39.
 morari ab itinere proposito hostem, 23, 28.
- MORATOR publici commodi, 2, 44. *cf.* 21, 47. *it.* 24, 41.
- MORATUS, 26, 22. multitudinem melius moratam—fieri posse.
cf. 45, 23.
- MORBUS, 2, 52. morbo absumtum esse.—aliis nunc ferro, nunc morbo, morientibus, 28, 28.
 fessi morbis ac longitudine viæ, 37, 33.
- MORI morbo, 28, 28.—ne ferrum quidem ad bene moriendum oblaturus est hostis, 9, 3.
- MORS haud dubie ab ipsis conscita, 9, 26.
 morte sola vinci, 7, 33. *i. e. mortem appetentes vinci.*
 ipsa lux—omni morte tristior fuit, 9, 6.
 cum vinculorum minis mortisque, 1, 44. *mors civilis intelligenda, h. e. capitis deminutio, secundum Dukeri interpretationem, cui favet Dionys. Halicarnass. 4, 164.*
- MORSUS, 6, 34. consulam eam ex recenti morsu animi quum pater forte vidisset etc.
- MORTALES, 1, 9. *de omnis generis et sexus utriusque hominibus.*
 imperator Samnitium multique alii mortales et castra utraque capta, 9, 44.
 Æneæ ultimum operum mortalium, 1, 2. *ejus scilicet, qui mox inter divos referendus erat. Itaque etiam de Romulo, 1, 16. scripsisse putat Livium Creverius: his mortalibus (pro immortalibus) editis operibus.*
 quas tempora aliqua desiderarunt leges, mortales, ut ita dicam, et temporibus ipsis mutabiles esse video, 34, 6.
- MORTIFER, 6, 40. ut si quis ei, quem urgeat fames, venenum ponat cum cibo; et aut abstinere eo, quod vitale sit, jubeat, aut mortiferum vitali admisceat.
- MOS et lex confunduntur, 32, 25. *alibi v. c.* 30, 33. *it.* 32, 34. *probe distincta.*
 facere sibi morem, 35, 35.—in morem venire, 42, 21.
 cum moribus notis facilius se communicaturum consilia, 10, 22. *i. e. cum collega commodo.*
 etsi omnis divini humanique moris memoria abolevit, 8, 11.
- MOTUS, 9, 27. ut inde ex propinquo, si qui motus occasionem aperiret, Capuam Romanis eriperent. *cf.* 6, 22.—motus Africæ, 21, 1. *cf.* 1, 59.
 reliquum anni quietum ab urbanis motibus et ab externis mansit, 3, 72.
 nec absenti a voce motus erant, 7, 2.—motus congruens, *ibid.*
 —haud indecori motus, *ibid.*
- MOVERE, 1, 55. movent dii numen ad indicandam etc. *i. e. dii declarant voluntatem ac providentiam suam, ut intelligatur etc.*
 adeo nihil motum ex antiquo probabile est, 34, 54.
 terra movit, 40, 59. *sine casu adjecto dicitur. cf.* 21, 32. 22, 1. *it.* 23, 1.
 terra dies duodequadraginta movit, 35, 40.
 movebant sese ad bellum, 23, 32.
 gradu movere hostem, 7, 8.—movere signa e castris, 1, 14.

idem movere *simpliciter positum* significat. v. c. 38, 41. *vid. Drakenborch. ad 10, 4.*

Hannibalem exercitumque castris non movisse, 25, 9. *Sic movere* senatu, tribu etc. *dicitur.*

obstinatos (*hostes*) movere in fugam, 7, 33. *cf. 4, 28.*—nihil movetur fugæ, 9, 39.—hostes in Samnio moverentur, 8, 35.

nec vis tantum militum movebat, 6, 8. *i. e. percellebat.*

si occæcatus ira infestam multitudinem in se pravo certamine movisset, 8, 32.

hac expeditione motum latius erat, quam profligatum, bellum, 9, 37.

ne quid modo moverent, 21, 52. *i. e. si modo quieti essent.*

intoleranda vis æstus per utraque castra omnium ferme corpora movit, 25, 26. *de pestilentia.*

motis sciel in religionem animis, 21, 62. *i. e. quum semel opinione religionis imbuti essent.*

movere societatem publici consilii, 4, 31.—nihil movere quemquam, 3, 2.

actionem movere, 5, 24. *h. e. incipere communicare cum populo, scil. de sede imperii Pæios transferendi.*

qui (*tamulus*) nullam gratiam ad Macedonas, odium ingens ad Philippum movit, 36, 8.

quum sensissent ea moveri, 1, 17. *i. e. parari, incipi. Sic 2, 58. omnes sua sponte motam remittere industriam. h. e. cæptam.*

ex ea tantum præda, quæ rerum moventium sit, 5, 25. *scil. se. h. e. mobilium.*

MULCARE, 3, 11. qui obvius fuerat, mulcatus nudatusque abibat. mulcati virgis, 26, 12. *nisi cum Gronovio legas multati, aut cum Creverio mulctati—naves mulcare, 28, 30.*

MULCERE, 25, 38. et ipso mulcente et increpante Marcio. Gronovio placebat inculcante.

MULCTA, 10, 37. mulcta præfens.

mulctam certare, 25, 3. *i. q. de mulcta certare. Clarv. Ciceron. in v. multa.*

mulctam ei se dicere, 42, 9. *cf. 25, 3.*

MULCTARE, 10, 23. bona mulctata—exsilio mulctare, 31, 19.—capite, 4, 15.

Fabius aliquot matronas ad populum stupri damnatas pecunia mulctavit, 10, 31. *h. e. effecit accusatione, ut a iudicibus mulctarentur.*

agri parte mulctatis in centum annos induciæ datæ, 1, 15. *cf. 3, 67.*

MULCTATICA pecunia, 10, 23. *cf. cap. 31. it. 24, 16.*

MULIEBRIS, 1, 57. muliebre certamen. *i. e. de mulieribus.*

MULTIFARIAM, 10, 31. *cf. 3, 50. it. 21, 8.*

MULTIJUGUS, 28, 9. multijugis equis.

MULTIPLEX quam pro numero damnum, 7, 8. pro magis *m. q. p. n. d.*

multiplex clades, cum duobus consulibus duo consulares exercitus amissi, 22, 54.

MULTIPLICARE, 37, 54. quarum (*provinciarum*) una quælibet

regi adjecta multiplicare regnum Eumenis potest. *i. q. augere. cf. 45, 13. ubi regnum a populo Rom. partum auctumque et multiplicatum dicitur.*

multiplicatis summis honoribus, 9, 26. *h. e. pluribus iisque summis honoribus functus.*

multiplicatio augurum et pontificum, 10, 6.

MULTITUDO, 2, 45. imperitæ multitudinis nunc indignatio, nunc pudor, pectora versare.

abundante Lavinii multitudine, 1, 3.

asperiores domando multitudinem fecisse, 3, 69.

omnis multitudo in unum quum convenisset, frequenti agmine petunt Thessaliam, 32, 12. *cf. 6, 19. it. 3, 21.*

cetera multitudo, 9, 39. *de militibus, quibus in ancipiti prælio equites, ut pedites, succurrerant.*

ad multitudinem castigationem satis esse, 28, 26. *militibus duces seditionis secutis.*

quum—discedere senatum ab se vetuisset, stipatus ea multitudine etc. 6, 15. *Ergo de senatu multitudo dicta. cf. 1, 7. ubi de affectis dicitur.*

MULTO, 1, 11. bellum multo maximum.

MULTUS, 3, 60. multa dies—ab sole orto in multum diei steteri in acie, 27, 2. *cf. 9, 44.—ad multum diei, 22, 45. it. 10, 32.*

multa nocte solitus erat movere castra, 35, 4.

multa jam edita cæde, 5, 21.

magnitudine imperii quo multam quondam Europæ, majorem partem Asiæ, obtinuerant armis, 31, 1.

multum et consules se abstinabant, 3, 11.

si forte jam satias amoris in uxore ex multa copia cepisset, 30, 3.

haud multum infra, 5, 37. *pro multo.*

MUNDUS, 8, 15. Vestalis suspecta propter mundiorem iusto cultum.

MUNDUS, 34, 7. munditiæ et ornatus et cultus, hæc seminarum insignia sunt: his gaudent et gloriantur: hunc mundum muliebrem appellarunt majores nostri. *Laxiore significato mundus hoc loco dicitur; alias enim separatur certe a vestimentis. cf. 32, 40.*

MUNIA, 1, 42. belli pacisque munia, non viritim, ut ante, sed pro habitu pecuniarum fierent. *cf. 36, 31. it. 44, 41.*

MUNICIPIA a via publica dicta, 26, 8. Appiæ municipia; et distinguuntur ab his, quæ propter eam viam sunt.

MUNIFICUS, 4, 60. ut nemo pro tam munifica patria, donec quidquam virium superesset, corpori aut sanguini suo parceret.

MUNIMENTUM, 9, 37. quod sine munimento confederant.

ita muniebant, ut ancipitia munimenta essent, alia in urbem—versa, aliis frons in Etruriam spectans, 5, 1.

nec vi nec munimento capi poterat, 10, 9.

munimentis, quibus sepicienda urbs erat, jam operibus, quæ admove muris parabat, 38, 5.

ob insigne munimento naturali locum, 24, 39.

id munimentum (*Horatium Coclitem*) illo die fortuna urbis Romanæ habuit, 2, 10.

quonam modo tribuniciam potestatem, munimentum libertati, rem intermissam repararent, 3, 37.

MUNIRE, 1, 8. crescebat interim urbs, munitionibus alia atque alia appetendo loca, quum in spem magis futuræ multitudinis, quam ad id, quod tum hominum erat, munirent. *i. e. habitationi apta redderent.*

muniendo fessî homines, 21, 37.—ad rupem muniendam, *ibid.* *i. e. perfodiendam, atque ita viam muniendam.*

per inunita pleraque transitu fratris ducebat, 27, 39.

ibi alto atque munito loco arcem inexpugnabilem fore, 2, 7.

cf. 5, 39.

MUNITOR, 7, 23. ab hastatis principibusque, qui pro munitoribus intenti armatique steterant, prælium initum. *cf. 5, 19.*

MUNUS, 34, 49. ut populus Rom. dignis datam libertatem, ac munus suum bene positum sciret.

omnium maxime tempestivum in multitudinem munus, 4, 59.

nuptiale munus, 30, 15. (*venenum*)—munera, quæ legati ferrent regi, decreverunt, 30, 17. *Sic sæpius, quam munus, donum. vid. Drakenborch. ad 5, 28.*

in partes muneris sui benigne polliceri, 6, 6.

munere vacare, 25, 7. *i. e. onere militari.*

jam ad munera corporis senecta invalidum, 6, 8.

abscedere muneribus militaribus, 9, 3.—munia militiæ, 45, 36.—munera belli, 32, 16.

munus gladiatorium, 31, 50.—gladiatorum, 41, 20.

MURUS, 1, 7. ludibrio fratris Remum novos transiluisse muros. *aut cespiticii, aut vallum, aut latericii intelligendi, quippe quibus opponitur lapideus murus, a Tarquinio structus, h. e. faxis quadratis. cf. cap. 36.*

donec recessisset a muris hostis (*Hannibal*), 26, 10.

murus portaque de cælo tacta, 27, 11. *it. 30, 38.*

quum octingentis annis sine muris fuisset libera urbs, muris velut compedibus circumdata a tyrannis, 39, 37.

MUSSARE, 28, 40. *de indignatione tacita.*—clam mussantes carpebant, 33, 31.—mussantesque inter se rogabant, 7, 25.

MUSSITARE, 1, 50. jam enim ita clam quidem mussitantes, vulgo tamen eum appellabant.

MUTARE, 5, 30. victrice patria victam (*urbem*) mutari.

inter quæ se media lapsos victoriæ possessionem pace incerta mutasse, 9, 12.

quod nec injussu populi mutari finibus posset (*Camillus*) nec nisi dictator dictus etc. 5, 46.

civitate quum donarentur ob virtutem, non mutaverunt, 23, 20. *i. e. non commutaverunt suam civitatem cum Romana.*

mores quidem populi Rom. quantum mutaverint, 39, 51. *pro mutati sint. Sic 5, 13. annona nihil mutavit.*

rationem belli gerendi hosti mutare, 32, 31.

ut nihil odor mutaret, 3, 10. *scilicet mutari dicuntur corpora, quum putrescunt.*

sicut in frugibus pecudibusque non tantum—quantum terræ

- proprietas cœlique—mutat, 38, 17. *i. e. pervertit. cf. cap. 46.*
 multo ante et corpora et animi mixti ac vitati sunt. *ubi MSS.*
 mixti ac mutati. *Dicitur enim verbum mutandi non raro in signi-*
ficatione graviori etiam translata. Sic Virgilius: quæ mentem in-
fania mutat: i. e. corrumpit.
MUTILATUS, 29, 9. naso auribusque mutilatis. *cf. cap. 18.* naso
 auribusque decisis.
MUTUARI, 30, 12. ab amore temerarium atque impudens mu-
 tuatur consilium.
MUTUS, 7, 4. ne mutas quidem bestias minus alere ac fovere, si
 quid ex progenie sua parum prosperum sit.
MUTUUS, 8, 24. mutuum inter se auxilium.

N.

- NÆ** scriptum olim etiam Ne, id quod magnæ confusioni locum dedit.
 26, 31. næ magis reipublicæ interest. *cf. cap. 6.*
NAM *connectendi causâ positum*, 29, 8. nam avaritia ne sacrorum
 quidem spoliatione abstinuit.—*it. 39, 26.* nam quæ sibi crimini
 objiciantur. *Vide Dukerum ad Præfat. Flori.*
NAMQUE, 9, 37. vastationem namque sub Ciminii montis radi-
 cibus jacens ora senserat etc. *cf. cap. 25.*
NANCISCI, 5, 45. castra Gallorum intuta neglectaque ab omni
 parte nacti clamore invadunt. *cf. 24, 31.*
 quum prospera elatus re, tum spem etiam haud dubiam na-
 tus etc. 35, 27.
NASCI, 9, 2. ita natus est locus.—loca nata insidiis, 22, 4. *cf. 5,*
54. it. 36, 17.
 dum quacumque conditione arma viris in arma natis auferre
 festinant, 9, 9.
 natus inter jura legesque, 4, 15. *cf. 10, 16.*
 natus ad corrumpendam disciplinam militarem, 29, 19. *cf.*
39, 1.
 nata in vanos tumultus gens, 5, 37.
NATURA, 5, 27. quam (*societatem*) ingeneravit natura, utrisque
 est entque. *Natura h. l. non cujusque hominis ingenium, indoles, est,*
sed mater omnium rerum, quam Cicero dicit.
 juvenem egregium, instructum naturæ fortunæque omnibus
 bonis, maximum momentum rerum ejus civitatis, 3, 12.
NATURALIS, 27, 45. vix, quod fatis ad naturale desiderium cor-
 porum esset, quieti dare.
NATUS, 2, 23. magno natu homo. *cf. 10, 38.*—natu major fra-
 ter, 3, 13. Natu *sepius omittitur, etiam τῷ* maximus et minimus
jungendum, item τῷ minor, 1, 3. 6, 34. 29, 29. 38, 57.
NAVALIA, 3, 26. contra eum ipsum locum, ubi nunc navalia
 sunt.
 quæ ad bellum opus essent, navalibus, armis, 45, 23. *cave*
conjunctim legas navalibus armis: nusquam enim apud Livium arma
talia occurrunt, sed auxilia navalia, uti paullo ante, in hoc ipso ca-
pite, ac similia. vid. in voc. sequ.

NAVALIS, 34, 8. ibi copiae omnes, praeter socios navales, in terram expositae.—classici milites navalesque focii, 21, 61.

quas gentes nullae umquam nec arte, nec virtute navali æquassent, 35, 48.

fortitan etiam navalia castra, relicta cum levi praesidio, oppressuros, 30, 9.

tamquam navale bellum tempestatibus captandis et observando tempore anni gerant, 5, 6.

NAVARE, 9, 16. ut ad reconciliandam pacem consuli opera navaretur. *cf.* 25, 6.

NAUFRAGIUM, 5, 52. vixdum e naufragiis prioris culpae cladisque emergentes.

NAVIGIUM, 44, 22. qui in eodem velut navigio participes sunt periculi.

NAVIS, 32, 21. naves testae et leviores apertae. *Illae vocantur alias constratae v. c.* 35, 46. *hae sunt eadem cum speculatoriis.*

naves longae et rostratae et quinqueremes, 21, 17. 29, 26. *it.* 30, 26. *omnes bellicae sunt.*

navis regia inhabilis prope magnitudinis, 33, 30. *cujusmodi naves non nisi ad ostentationem exstruebantur.*

naves, quas hippagogos vocant, 44, 28. *vid. Scheffer. de R. Nav.* 4, 1.

navis maritima, 21, 63.—naves fluviatiles, 10, 2.—aëtuariae, 25, 30.

robore navium—Romani longe regins praestabant, 37, 30.—virtus navium, *ibid. cap.* 24.

naves facere, 35, 20.—naves ornare jussus, 37, 50. *i. q. instruere, armare.*

NAVITER, *vid. gnaviter.*

NAUTICUS, 30, 25. jussus e nauticis (*non* nautis) unus escendere in malum. *cf.* 28, 7. *it.* 29, 25.

nondum aut pulsu remorum strepituque alio nautico exaudito, 22, 19.—militum apparatu nautica ministeria impediuntur, *ibid.*

NE, *omisso: quia verebatur*, 2, 3. ne non reddita (*bona Tarquinii*) belli causa; reddita belli materia et adjumentum essent.

ne nunc, 3, 52. pro *nedum*. ne nunc dulcedine semel capti ferant desiderium.

et ne cui fraudi esset, 3, 53. pro *et postulabant ne etc.*

ne quis magistratum sine provocatione crearet: qui creasset, (*scil. ut*) eum jus fasque esset occidi, 3, 55.

viderent, ne magis etc. 35, 6. *fortasse legendum* magisne.

Decii corpus ne eo die inveniretur, nox quærentes oppressit, 8, 10. *Similiter* 34, 39. ne caperetur, causa fuit.

fatiscine est, nobis vos metuendos esse, 3, 67. pro *nonne*.

ne æquaveris Hannibali Philippum, ne Karthaginienfibus Macedonas: Pyrrho certe æquabitur, 31, 7. pro *licet non, s. si vel maxime concedam, non æquandum esse. cf.* 32, 21.

ne his debere impune esse, 33, 49. pro *ne his quidem. Ita et*, 44, 36. neque enim ne his cunctationem aperuerat suam.

ea, ne si utilia quidem sint, fieri oportet, 4, 4. *i. e. ea fieri non oportet, si vel maxime utilia sint.*

ne Tarentum quidem, non modo arcem etc. 25, 15. *i. e. nedum, multo minus arcem. vid. Intt. ad h. l.*

ne ut ex consueta quidem asperitate orationis—aliquid leniret atque submitteret, 2, 61.

ut ne morte quidem Æneæ, nec deinde etc. 1, 3, *it.* 40, 25. ut ne efferendi quidem signa Romanis spatium, nec ad explicandam aciem locus esset. *ubi quidem Gronovius pro nec legi volebat nedum. Est autem, ut e superiori loco patet, non inusitatum Livio, quod vulgatus exhibet.*

ne quem vestrum—judicatum additumque duci patiar, 6, 14. *pro non committam, ut etc.*

NEBULA saltum omnem camposque circa intexit, 26, 17.—nebula matutina texerat inceptum, 41, 2. *Itaque et* 33, 7. *pro* detexerat *legendum videbatur Dukero texerat; præsertim quum, ubi notio aperiendi adjicienda esset nebulae, huic dispulsa, discussa, disjecta, et similia addi solerent.*

orta ex lacu nebula campo, quam montibus densior federat, 22, 4.

NEBULO, 38, 56. nebulonem modo, modo nugatorem appellat.

NEC *pro non*, 1, 23. nec ita multo post, 2, 22.—non sustinentes impetum, 3, 22. *ubi variant libri in nec.*

sed nec extra fretum Euripi etc. 31, 22. *pro ne quidem.*

nec multi et incompoti, 23, 1. *cf.* 7, 2. *it.* 42, 16.

nec libet credere; et licet, 4, 29. *i. e. et libet non credere, et licet.*

sed neque vos tulissetis, nec nos spondissemus, nec fas fuit etc. 9, 9.

nihil ex ea familia triste nec superbum timebat, 2, 30. *pro simplici particula copulativa aut disjunctiva. cf.* 4, 60. *Ita et neque dici solet.*

NECARE, 22, 57. Vestales—stupri compertæ, et altera sub terra—ad Portam Collinam necata fuerat, altera etc.

NECESSARIUS, 7, 26. aqua etiam, præter cetera necessaria usui, deficiente.—frumentum—et cetera necessaria usibus, 24, 1.

NECESSITAS, 9, 8. apud haud ignaros fortunarum humanarum necessitatumque.

belli necessitatibus (*bello necessario*) eam patientiam non adhibebimus, 5, 6.

hoc audito, Perseus contraxisse eum necessitates ratus ad bellum utique cum Romanis, 44, 27. *scil. iis faciendis, propter quæ bellum necessario gerere debeat.*

venisse tempus ratus per ultimam necessitatem legis agrariæ Patribus injungendæ, 2, 43.

NECESSITUDO, 8, 3. privatis hospitiiis necessitudinibusque conjunctos.

NECESSUM, 39, 5. num omne id aurum in ludos consumi necessum esset.

NECOPINATUS, 2, 22. Volscos—necopinata res perculit. *cf.* 9, 12.—*ex necopinato*, 41, 5.

NECTERE, 27, 28. ne cui dolus necteretur a Pœno.

NECUBI consistere coactis necessaria ad usus deessent, 22, 2. *cf.* 25, 33. *it.* 38, 49.

NECUNDE, 28, 1. signa quam maxime ad lævam iubeat ferri, necunde ab stationibus Punicis conspiceretur.

NEDUM pro *non tantum*, 10, 32. ubi et intrare, nedum vastare—prohiberentur. *vid. Intt. ad h. l. cf. 45, 29.*

NEFANDUS, 1, 50. nefandum vehiculum. *i. e. per quod nefandum scelus commissum est; quod nefando infidentis scelere actum est per parentis corpus.*

resperſæ fando nefandoque sanguine aræ, 10, 41.

NEFARIUS, 9, 34. nisi rempublicam eo nefario obstrinxeris. *Ita non poterat non dicere Livius, quia nefas ablativo caret.*

NEFAS ab libidine ortum, 3, 44.

ut per omne fas ac nefas secuturi vindicem libertatis viderentur, 6, 14.

tradamus—deos deorumque curam, quibus nefas est, 6, 41.

cf. 4, 3.

NEFASTUS, 6, 28. ne qua terra sit nefasta victoriæ suæ. *i. e. infortunata, infausta, quasi nefas sit, inde victoriam reportare. vide Intt. it. Cel. Strothium ad h. l.*

NEGARE, 6, 40. neque nego, neque inficias eo. *i. e. nequaquam nego. Multa in utramque partem de hac negandi formula Intt. dixerunt, quos vide. Ipse Cicero Or. Rosc. Am. 43. dixit: non enim novi, nec scio. Quidni Livius in alteram partem simile quid dixerit?*

negabat cessandum, et (*scil. dicebat*) utique prius confligendum, quam etc. 35, 1*.

NEGLIGENTIA, 22, 9. plus negligentia cærimoniarum auspiorumque quam etc. *i. e. omittendis, prætermittendis etc.*

ab eadem negligentia, qua nihil deos portendere vulgo nunc credant, 43, 13. *pro levitate, improbitate.*

NEGLIGERE, 33, 11. cur negligerentur, ignorabant. *i. q. non consulerentur.*

in parvis rebus negligens ultor, gravem se ad majora vindicem servabat, 2, 11.

NEGOTIARI, 33, 29. negotiandi ferme causâ argentum in zonis habentes in comæatibus (*militēs*) erant.

NEGOTIUM, 3, 4. ut negotium daretur, videre ne etc. pro *videndi*.

nec intra muros quietiora negotia esse, 5, 16.

NEMO Romanus, 3, 60. *cf. 5, 21. it. 8, 30.*—miles Romanus, 37, 53.—hostis, 36, 40.—omnium, 10, 26.—unus, 9, 16.

neminem neque populum, neque privatum fugio, 9, 1. nemo, non lingua, non manu, promptior, 3, 11.

ut nemo eorum generis ac sanguinis sui memorem in acie esset, prædido sociis, hostibus terrori essent, 26, 2. *cf. 2, 54. 5, 39. 9, 11. 24, 20.*

neminem,—verum esse, præjudicium rei tantæ afferre, 3, 40. *i. e. non æquum esse ut quisquam etc. Simili modo tò neque sæpius resolvendum est.*

neminem eorum per Italiam ire licitum, 42, 36. *Si sana lesio; dissolvenda vox est: non quemquam—ire licitum. vid. Perizon. ad Sædii Minerv. 3, 7, 4. Dukerus legi volebat nemini enim, probante quidam Drakenborchio.*

- neminem unum esse, cujus magis opera putet rem restitutam,
3, 12.
- NEQUE *pro particula copulativa*, *vid. nec.*—neque *pro ne quidem*,
10, 42.
- neque—neque—et haud, 21, 1.—neque—etiam, 27, 10.—
neque—nec, 9, 9.—neque—et, 8, 12.—neque—et ita, 23, 23.
—neque—neque—atque, 24, 40.
- neque nunciari admodum nulla prodigia in publicum, 43, 13.
Scilicet Latini interdum duplicem negationem pro una ponunt. vid.
Intt. ad h. l. Itaque emendatio Gronovii ulla legis, non est ne-
cessaria.
- NEQUIDQUAM, 5, 43. per aliquot dies in testa modo urbis ne-
quidquam bello gesto. *i. e. frustra.*
- NERVUS ac vincula, 6, 11. *cf.* 8, 28.
- gladio nervos incidere, 37, 42.
- nervi conjurationis, 7, 39. *i. q. eustiores seditionis, qui paullo*
ante dicti erant, quippe in quibus omne robur exstaret.
- NESCIRE, 2, 2. ac nescio an modum exceßerint: *pro nescio an*
non; habetque semper affirmationem, quæ sic modestius exprimitur.
cf. 3, 60. *it.* 23, 16. 37, 54.
- nescire Tarquinius privatos vivere, 2, 2. *i. e. non posse, non di-*
dicisse. cf. 9, 3.
- NEU *præcedente ut*, 2, 15. sed ut in perpetuum mentio ejus rei
finiretur, neu in tantis mutuis beneficiis invicem animi sollici-
tarentur. *cf.* 3, 44. *it.* 8, 32.
- NEUTIQUEAM, 7, 12. dictatori neutiquam placebat. *cf.* 4, 27.
- NEUTRO, 6, 38. re neutro inclinata. *i. q. in neutram partem. cf.* 1,
25. *it.* 8, 1.
- NEXUS, 2, 23. nexi vincti. *Nisi cum Sigonio legas nexi, vincti;*
quod probatur Salmasio de modo usurar. p. 837. Enimvero non dif-
ferunt nexi a vinctis. Vid. 8, 28. ibique interpretes.
- sorte ipsa obruebantur inopes nexumque inibant, 7, 19. *i. e.*
operas in servitute pro pecunia, quam debebant, præstabant.
- NI *in formulis sponsonum et ferendi judicii usurpari solitum. v. c.* 3,
57. ni vindicias ab libertate in servitutem dederit. *cf. ibid. cap. 24.*
- NIDOR, 38, 7. inde non solum magna vis sumi, sed acrior etiam
sædo quodam nidore ex adusta pluma, quum totum cuniculum
compleffet etc.
- NIHIL, 3, 20. nihil delectu opus est *pro non.*—nihil est, quod ex-
spectetis tribunos, 2, 55.—nihil morem intermittere, 5, 27.—
nihil violenter consulere, 45, 8.—nihil consulto collega, 22, 45.
—*Similiter*: nec vos—quod contendatis, quidquam est, 4, 4.
- Thebani nihil moti sunt, quamquam nonnihil succentebant
Romanis, 42, 46.—nihil infractus ferox Appii animus, 2, 59.—
si nihil morarentur, 1, 53.
- nihil aliud averfus, 2, 8. *pro non ultra.*—nihil aliud, 3, 19. *pro*
nulla alia re.
- nihil est aliud in re,—nisi ut omnia negata adipiscamur,
10, 8.—*Similiter* 4, 4. quid enim in re est aliud, si etc.
- nihil unum insigne, 41, 20.—nihil sentire idem, 4, 46.—ni-
hildum, 35, 20.

de nihilo hospites corripere, 34, 61.—hostis fiducia, quæ non de nihilo profecto concepta est, 30, 29.—nihilo segnius, 2, 47.
donec nihil aliud quam in populationibus res fuit, 2, 49. *cf.*
cap. 39. it. 23, 3. 24, 36.

nihil minus, quam vereri, 26, 20.

Philippi præter legatum videmus nihil, 32, 21.

quibus gentibus nihil ad eam diem cum Romano populo fuerat, 8, 25.

NIMIUS, 10, 26. et copiarum satis sibi cum Decio, et numquam nimium hostium fore.

nimio plus, 28, 25.—nimio major multitudo, 29, 33.

nimius animi, 6, 11.—imperii nimius, 3, 26. et imperii nimium, et virum in ipso imperio vehementiorem rata. *Quamquam neutrum potius ibi esse plerique existimant, ut sit nimium imperium.*
cf. 3, 9. ubi consulare imperium dicitur nimium.

NISI pro sed, præcedente non, 24, 20. *vid. Drakenborch. ad 5, 51.*

ubi spem nisi in virtute haberent, 34, 16. pro nonnisi. *vid. Gronov. ad h. l. cf. Intt. ad 26, 21.*

nisi, victores se redituros ex hac pugna, jurant, 2, 45. *alii: jurent. Sed sunt illa verba orationi oblique, tamquam parenthesi, eximenda.*

nisi si quando a vobis arma acceperimus, 6, 26. *cf. 8, 28. it. 26, 3.*

NITERE, 9, 40. nitentia (*arma*) ante rem, deformia inter sanguinem et vulnera.

Lucretius—recenti gloria nitens, 3, 12.

NITI, 28, 43. quia super ceteros excellat, quo (*scil. honore*) me quoque niti non dissimulo.

NITOR, 10, 4. corporum habitum et nitorem, cultiora, quam pastoralia, esse.

NIVALIS, 21, 54. erat forte brumæ tempus et nivalis dies in locis Alpibus Apenninoque interjectis.

NIVOSUS, 5, 13. insignis annus hieme gelida ac nivosa fuit.

aqua levata vento, quum super gelida montium juga concreta esset, tantum nivosa grandinis dejecit, ut etc. 21, 58.

NIX, 5, 2. militem Romanum in opere ac labore, nivihus pruinisque obrutum, sub pellibus durare etc.

NOBILIS, 4, 28. nobilior vir factis quam genere.—nobilis signa, 26, 21.

ut in utramque partem arcendis sceleribus exemplum nobile esset, 2, 5.—nobiles inimiciæ, 27, 35.—nobilissimæ, 39, 4. *i. q. notissimæ.*—nobile scortum, 39, 9.

itineribus ac mutatione locorum nobiliorem (*alii: mobiliorem*) ac salubriorem (*exercitum*) esse, 10, 25. *i. e. magis strenuum et tolerantem. Oppos. agmen ignobile, ibid. cap. 20. h. e. fortitudinis immemor et præda oneratum.*

NOBILITARE, 23, 47. quum jam ante ferocibus dictis rem nobilitassent, infectis hastis concitarunt equos. *i. e. claram expectatamque fecissent.* *cf. 1, 9.*

NOBILITAS, 10, 7. jam ne nobilitatis quidem suæ plebeios prænitere.

nobilitatem et regnum (*Scipionum*) in senatu accusabant, 38, 54. *i. e. auctoritatem immodicam.*

nobilitas rempublicam deseruerat, neque in senatum cogi poterant, 26, 12. *Omnino sæpius diversus numerus uno in loco eadem collectivo jungitur. vid. Drakenborch. ad 4, 16.*

consularis, et alii pari nobilitate adolefcentes tribuni militum, 44, 1.

NOCERE, 9, 10. ob eam rem noxam nocuerunt.—noceri enim ei, cui hac lege non liceat, 3, 55.

NOCTURNUS imber, 21, 54. nocturnus error (*eos*) dissipavit, 43, 10.—nocturna—trepidatio, 10, 20.

jacere inter fures nocturnos ac latrones, 3, 58. *cf.* 38, 59.—coetus, 39, 15.

NOLLE, 9, 34. nolo ego istam in te modestiam. *i. e. non postulo, exspecto a te.*

nolle inultos hostes, nolle successum, non Patribus, non consulibus, 2, 45.

NOMEN, 5, 18. me jam non eundem, sed umbram et nomen P. Licinii relictum videtis.

Campani magis nomen ad præsidium sociorum, quam vires quum attulissent, 7, 29.—nomina ducum, 29, 1. *Oppos. veris et metuendis ducibus.*

quum tres celeberrimi nominis haberet duces, 4, 54. *cf.* 27, 40.

nec diutius—quæstio per clara nomina reorum viguit, 9, 26.

ne superesset (*Hafdrubal*) tanto exercitui suum nomen secuto,

27, 49.

vernaculis artificibus—nomen histrionibus inditum, 7, 2.

nomen patruī Antigoni ferens, 40, 54.

quorum maximum nomen in civitatibus est suis, 22, 22.

bellum magni nominis, 31, 8.—nomen nobile bello, 31, 18.

fulgor nominis Romani, 21, 43.—primus Romani nominis,

28, 32.

ad delendum nomen Romanorum, 21, 30. *al.* Romanum. *cf.*

3, 8. Voltūm nomen prope deletum est. *cf.* 1, 10.

concitatur deinde omne nomen Etruscum, et,—perveniant, 7,

17.—omnes Hernici nominis, 9, 42.—vestrum nomen, 37, 54. *pro vos.*

Fabium nomen, Fabia gens maxime enituit, 2, 45.

nomine increpare, 7, 15. *Sic et vocare, ciere, inclamare dicuntur.*

ut Philippi statuæ, imagines omnes, nominaque earum etc.

31, 44. *i. e. inscriptiones.*

ad nomen singulis persolutum est stipendium, 28, 29.

tarda nomina et impeditiora inertia debitorum, 7, 21.

unius tantum criminis (*scil. nomine*)—in vincula te duci ju-bebo, 3, 56. *Sic Dukerus, quem ad h. l. vide.*

NOMINARE, 21, 17. nominatæ consulibus provinciæ. *cf.* 44, 17.

quinque augurum loca adjecit, in quæ plebei nominarentur, 10, 8.—magistri equitum a te ipso nominati, 8, 33.—dictator nominatus, 9, 28.

priusquam nominarentur (*accusarentur*) apud dictatorem, 9, 26.
NOMINATIO in locum ejus (*pontificis*) non est facta, 26, 23. i. q.
suffectio.

NON, 24, 20. non—nisi, pro *non—sed.*

non—sed, 39, 28. pro *non modo, sed etiam.*

non decemviri tulerunt? 4, 4. pro *nonne. it.* 5, 53. non in
 casis etc.

non loquor apud recusantem iusta bella populum, sed tamen
 etc. 7, 30. pro *non quidem.*

non modo—sed etiam, 24, 40. pro *non modo non—sed etiam.*

non modo—sed, 1, 40. pro *non modo, sed etiam. cf.* 6, 7. *it.* 9, 37.

non Samnium modo et Campanum, 22, 25. pro *sed et C.*

non nisi—sed nisi, 39, 28. *cf.* 38, 22. *it.* 21, 41.

non solum—sed, 2, 2. pro *sed etiam. cf.* 3, 36. *it.* 28, 19.

non solum—sed ne—quidem, 5, 42. pro *non solum non—sed
 ne—quidem.*

non modo—sed ne quidem, 38, 58.

ne—quidem—non modo, 25, 15.

non modo—ne quidem, *ut sensus desideret aliud adhuc non*, 1,
 40. non modo civicæ, sed ne Italicæ quidem stirpis. *cf.* 4, 3. 6,
 34. 9, 19. 22, 28. 24, 40. 39, 36. *Id fit e more linguæ Latinæ.*
Sed tamen 35, 46. *occurrit non modo non—ne quidem. cf.* 4, 3.
it. cap. 35. *Hujusmodi loca obvia sunt interdum etiam apud alios*
scriptores, illam exquisitiorem formam alias constanter sequentes.
Itaque videntur illa utique ad normam plerorumque corrigenda esse.
Ceterum in omnibus his locis negationem habent membra posteriora
sive non modo, sive non solum præcesserit. Sed eodem sensu eadem
particulæ accipiendæ sunt, si vel maxime diserta negatio absit mem-
bro posteriori. Sic 3, 6. non modo ad expeditiones, sed vix ad
 quietas stationes viribus sufficerent. *cf.* 7, 32. *vid.* *Drakenborch.*
ad 25, 26.

non—tantum *sine membro posteriori*, 10, 14. non vero tantum
 metu (*signa clamorque*) terruere Samnitium animos. *ubi quidem*
Drakenborchius addendum censet: sed etiam vano. Plenæ orationis
exempla sunt 5, 3. *it.* 6, 39.

non senatum, non magistratus, non leges, non mores majo-
 rum, non instituta patrum, non disciplinam vereri militiæ, 5, 6.
vid. *Drakenb. ad* 8, 34.

NOS, 7, 30. gentibus, quæ inter nos vosque sunt.

NOSCERE, 10, 20. accitque edicti domini ad res suas noscendas
 recipiendasque. i. e. *recognoscendas. cf. cap.* 36.

clamore magis, quam oculis, hostem noscunt, 10, 33. *cf.* 27,
 46. *it.* 45, 27.

Græciæ civitatum instituta, mores, juraque noscere, 3, 31.—
 hæc exploranda noscendaque esse, 22, 55.—noscendisque tingu-
 larum caussis, 30, 24. *cf.* 27, 4.

neque facile fuisse id vitium nosci, quum consul oriens nocte
 silentio diceret dictatorem, 8, 23.

NOSCITARE, 2, 23. noscitabatur tamen in tanta deformitate. *cf.*
 22, 6.

quia subjecti oculis imperatoris noscitari poterant, 8, 32. cir-
 Vol. VI. O

cumſpectare omnibus fori partibus ſenatorem, raroque uſquam noſcitare, 3, 38.

NOSSE, 5, 6. nec finem ullum alium belli, quam victoriam noſſe.—nec ullum certamen noſſe, niſi, &c. 6, 18.

NOSTER, 9, 19. utique numquam noſtris locis laboravimus. *i. e. opportunis.*

noſtrum eſt—veſtrum eſt, 39, 36. *i. q. noſtra culpa eſt etc.*

ſecunda noſtra fortuna, 5, 51.—tempore noſtro adverſo, 31,

31. *vid. Drakenborch. ad priorem locum, it. infra in v. ſuus.*

noſtram ipſorum libertatem ſabrui et tentari patimur, 41, 23.

NOTA, 4, 29. imperioſo—Manlio cognomen inditum; Poſtumi nulla triſti nota eſt inſignitus.

ne qua inter colloquia inſigni nota hæſitantes deprehendi poſſent, 9, 36.

ad inſignem notam hujus anni, memoriæ mandatum eſt, 39, 50.

notæ ſecretæ, 34, 61. *i. e. ſermones non niſi cum uno habiti, qui, relati ab alio, argumento ſint, illum unum certa mandata dediffe, quibus alias non habita foret fides. vid. Duker. ad h. l.*

notæ cenſoriæ ternæ, 24, 43.—nota ignominiaque, 31, 44.—cenſores—ſenatum ſine ullius nota legerunt, 32, 7.—iners nota cenſoria, *vid. iners.*

NOTARE, 27, 8. ut viſeret agros cultaque ab incultis notaret. *Sic* 27, 47. ſcuta vetera hoſtium notavit. *it. ibid.* notari oculis.

notata locis temporibusque referre alicujus decora, 21, 43.

aliis ſenatuſconſulto notantibus præſectum, 27, 25. *i. e. notandum lacerandumque cenſentibus. cf. 25, 3.*

neminem nota ſtrenui aut ignavi militis notaſſe volui, 24, 16.

NOTIO, 27, 25. ad cenſores, non ad ſenatum notionem de eo pertinere dicentibus. *i. e. cognitionem.*

NOTUS, 3, 44. notos gratia eorum, turbam indignitas rei virgini conciliat. *i. e. qui Virginiam Iciliumque norant, fautores.*

exercitus nondum notus ſatis inter ſe, 35, 3.

NOVARE, 1, 52. qui Turnum novantem res pro maniſeſto paricidio merita pœna affeciſſent. *cf. 27, 24. it. 28, 36.*—ſpes novandi res, 29, 36.

non—regni tædio quidquam apud eos novatum, 5, 6.

magiſter equitum et ipſe novat pugnam equeſtrem, 4, 33.

NOVELLUS, 2, 59. novella Romanis oppida adimuntur. *i. e. nuper acquiſita.*—novelli Aquileiſes, 41, 5. *i. q. coloni nuper eo deducti. cf. 39, 55.*

NOVISSIME, 10, 1. ita—duo millia armatorum, roentia noviffime in ipſas flammas—abſumta.

NOVUS, 6, 40. neque novum neque inopinatum mihi ſit.

aſſuetis regio imperio, tamen novum formam terribilem præbuit tribunal, 45, 29. *i. q. inuſitatum.*

novam in ſervina virtutem novo genere honoris donavere,

2, 13.

curſus novus de integro—labor, 5, 5. *cf. 10, 29.*

nova de integro pugna exorta est, 22, 5.—novum de integro proelium, 24, 16. *it.* 30, 34.

conscriptos—in novum senatum appellabant lectos, 2, 1.

si hoc modo—Furius recipere a Gallis urbem voluisset, quo hic novus Camillus—Italiam ab Hannibale recuperare parat, Gallorum Roma esset, 22, 14. *i. e. alter sospitator.*—*Ita Hannibalis nomen pro infestissimo inimico P. R. dicitur ap. Ciceronem Verr. 5, 12. it. Or. Phil. 13, 11. vid. Cel. Ruhnken. ad Velleii 2, 18.*

cum subsidiis ex novissima acie—ad præsidium collegæ missi, 10, 29. *cf.* 31, 27. *it.* 42, 57.

NOX, 9, 3. qua cibi, qua quietis inmemor, nox traducta est.

nocte deinde silentio—dictatorem dixit, 9, 38. *cf.* 8, 23.—concubia nocte, 25, 9.

nox interdiu visa intendi, 7, 28.

NOXA, 27, 3. in noxa esse. *cf.* 32, 26.—noxam nocuerunt, 9, 10.—noxæ eximere, 8, 35.—dedi noxæ inimico, 26, 29. *i. e. in potestatem inimico ad nocendum.*

noxæ damnatus, 8, 35.—quam ob noxam? 7, 4.—neminem noxæ pœnitebat, 2, 54.

republicam non extra noxam modo, sed etiam extra famam noxæ conservandam esse, 34, 61.

quandoquidem nihil præter tempus noxæ lucrarentur, 2, 59. *cf.* 8, 28. *et vid. ibi Drakenb.*

NOXIA, *i. q. noxa, eodemque sensu usurpatur substantive*, 10, 19. desertori magis, quam deserto noxiæ fore. *Vulgo Grammatici noxam crimen, noxiam vero pœnam denotare putant.*

sine ullius eorum, quos oderat, noxia, 41, 23.

NOXIUS, 7, 20. in Faliscos eodem noxios crimine vis belli conversa est. *cf.* 4, 15.

NUBERE, 4, 4. ut, in quam cuique seminae convenisset domum, nuberet.

Mamilio filiam nuptum dat, 1, 49. *cf.* 23, 2.

melius me morituram fuisse, si non in funere meo nupsissem, 30, 15.—nuptam pudicamque habiturus, 3, 45.

NUBES locustarum, 42, 10.—jaculorum, 21, 55.

rex contra peditum equitumque nubes jactat, et consternit maria suis classibus, 35, 49.

NUDARE, 3, 11. qui obvius fuerat, mulcatus nudatusque abibat. parietes postesque nudatos, 38, 43. *vid. Cic. Verr. 4, 56.* nudatum testum, 42, 3. *i. e. lignum, cui tegulae imponuntur, id quod putrefaciendum declarat.*

nudare muros defensoribus, 21, 11.—Saguntinis pro nudata moenibus patria corpora opponentibus, 21, 8.

hostem nudatum urbibus, 9, 31. *i. e. cui urbes ademptæ.*

quum tuo exercitusque tui præsidio nudatam Italiam viderint, 28, 42. *cf.* 30, 2.

nudatus opibus (*Perseus*), 42, 50.

apparatus belli—qui et vos instruet, et hostes nudabit, 26, 43.

omnium nudatos manes, nullius ossa terra tegi, 31, 30.

Ætoli defectionem nudabant, 35, 32. *i. e. præ se ferebant.*

magis, ut nudaret animos—quam spe, impetrari posse, 34, 24.
—nec illi primo statim creati nudare, quid vellent, 24, 27.

quæ nondum animos nudaverat, 33, 21. *i. e. aperuerat, patefecerat. Gronovius et Creverius, fortasse rectius nudaverit legunt. Sed tamen Livius haud raro ita indicativos in oratione obliqua ponit. v. c. 36, 39, 43, 1. vid. Duker. ad 3, 2.*

NUDUS, 3, 19. hic negando bella esse, arma vobis ademit, nudosque servis vestris et exsulibus objecit:—

nuda corpora et soluta somno trucidantur, 5, 45.

dextraeque nudas ostentantes, ut gladios abjecisse adpareret, 28, 3.

inermes nudique sub jugum missi, 3, 23. *it. 9, 15. militem se cum singulis vestimentis sub jugum missurum. cf. cap. 6. vide 45, 39. et Drakenborchium ad 3, 26. Nempe tunica tantum vestiti dicuntur nudi. Eodem modo Græcorum γυμνὸς dicitur.*

suo jussu circumduci Albanum exercitum, ut Fidenatium nuda terga invadant, 1, 27.

in loco nudo atque inopi, 28, 16.—colles nudi, 27, 41.—via nuda et facilis, *ibid. cap. 42.*

ut ne nudo quidem solo—alere se ac suos possent, 26, 30. *cf. cap. 35.*

ad Lælium prædas ingentes ex agro inermi ac nudo præfidiis agentem, 29, 4.

NUGATOR, *i. q. homo nequam, auctore Festo*, 38, 56. nebulonem modo, modo nugatorem appellat.

NULLUS, 40, 40. nullis castris eo die exercitus victor mansit.

nullo simpliciter dictum pro nullo loco, 22, 53.

nullus repente sui, 6, 18.

in concordia ordinum nullos se usquam esse vident, 3, 68.

nullas dum in Asia civitates socias habebat populus Romi, 29,

11.

nullo patre natus, 4, 3. *i. e. obscuro, ignoto patre; quemadmodum Melchisedecus in N. T. vocatur ἀπάτωρ καὶ ἀμήτωρ.*

nulla rerum suarum non relicta inter hostes, 8, 26.

Philippi nullus usquam nec nuncius ab eo per aliquot horas veniebat, 32, 35. *Dukerus legendum censet: Philippus nullus usquam, nec etc.*

nullis injuriis vestris—umquam æque quam munere—tribunos offensos, 5, 3. *i. e. non æque offensos ullis injuriis etc. vid. Drakenborch. ad h. l.*

NUMEN, 1, 55. moverunt dii numen ad indicandam imperii Rom. molem, *i. e. annuerunt.*—numen deorum, 8, 32. *cf. 29, 18.*

evidens numen—rebus affuit Romanis, 5, 51.

quorum (deorum) eluditur numen, 9, 11.

dictatoris edictum pro numine semper observatum, 8, 34.

annuite, patres conscripti, nutum numenque vestrum invictum Campanis, 7, 30.

NUMERARE, 36, 21. argenti bigati (ovans) præ se tulit centum triginta millia: et extra numeratum duodecim millia pondo argenti.

libertatis autem originem inde magis—numeres, 2, 1. *i. e. repetas, aestimes.*

NUMERUS, 9, 27. et majus, quam pro numero, auxilium, ad-
venerant fortes viri.

hic hominum numerus, 10, 38. (*de exercitu 20000 amplius.*)

querentibus, ad numerum sibi colonos non esse, 32, 2. *i. e. numerum colonorum legitimum.*

legatos e consularium numero mittendos ad eum senatus cen-
suit, 9, 38. *vid. Gronov. Obs.* 1, 6.

quo magnam frumenti numerum congesserant Romani, 21,
48.

quum—partem abesse numero sensisset, 1, 7. *i. e. armento, gregi.*

NUMQUID enim focius ac sepius rempublicam administrari,
6, 37. *Simpliciter interrogat, poniturque Livio, pro an. vid. ecquis.*

NUNC, addito quum maxime, 29, 17.

nunc in expeditione, nunc in acie, 3, 12. *cf.* 28, 28.

nunc—modo, 8, 32. *pro nunc—nunc.*

nunc jam nobis—vobisque—promiscuus consulatus patet, 7,
32. *cf.* 5, 2. *it.* 10, 19.

NUNCIARE, 1, 7. nunciato augurio. *verbum proprium in tali re. cf.* 10, 40. 32, 9.

prodigia—pluribus locis nunciata acciderunt, 31, 12.

nunciat, quæ occulte facta sunt, 4, 24. *Sermo est de arcanis, quæ et diserte commemorantur paullo ante. Ea autem proprie dicuntur enunciari, contra, nunciari, quæ audita aut visa sunt.*

nihil referre, ipsi coram, an ad præsidium nunciaretur, 36,
3. *cf.* 38, 46.

nunciabant, agnum cum duobus capitibus natum, 32, 9.
quinam? *pro vulgo nunciabatur.*

cum duobus consulibus exercitus amissi nunciabantur, 22, 54.

hæc Rhodum nunciata; quæ per se tristia fuissent, quia ma-
joris mali levatus erat timor—in gaudium renunciata verterunt,
45, 25. *nunciata explicari debent per nunciari jussa, quoniam se-quitur renunciata. Ac ne sic quidem a frigido pleonasmus immunis locus videri potest, nisi post nunciata majorem interpunctionem fa-cias.*

et ne ibi quidem nunciato, quo pergerent, tantum convocatos
milites monuit, 25, 9. *absolute dictum, ut sæpius.*

NUNCIUS, 44, 15. Rhodius nuncio in orbe terrarum arbitria
belli pacisque agere. *In voc. nuncio Drakenborchius ironiam esse putat, quia nuncio s. nunciis facere instituerent, quod exercitibus obtinendum foret. Enimvero Romani et ipsi per legatos, internun- cios etc. talia tentarunt. Fortasse legendum nunc.*

remissique nuntii ab eo ad principes—in Athamaniam se ven-
turum, 38, 1. *pro qui dicerent, in Athamaniam etc. Similiter 2, 47. missis ad consules nunciis, quo loco res essent. cf.* 3, 18. *vid. Drakenborch. ad 38, 1.*

ne se—tam tristem nuntium ferre ad Cincinnatum pateren-
tur, 4, 41.

- NUNCUPARE**, 1, 3. Julia gens auctorem nominis sui nuncupat.
cf. cap. 4.
 qua (*voce*) laturos eo spolia posteros nuncupavit, 1, 10. *i. q. prædixit.*
 quæ (*vota*) pro republica nuncupaverint tot consules etc. 10, 7. *i. e. susceperint, promiserint.*
 verba legitima dedentium urbes nuncupare, 9, 9.
- NUNCUPATIO**, 21, 63. sollemnem votorum nuncupationem fugisse.
- NUNDINÆ**, 7, 15. qui nundinas et conciliabula obire soliti erant. *Cel. Strothius ad h. l. nundinas de locis accepit.*
- NUNDINARI**, 22, 56. Pœnum—in captivorum pretiis prædaque alia—nundinantem.
- NUPER**, *de longiori tempore, Præfat. it. 9, 34. de spatio decem (sc. alios quinque) annorum.—et 45, 39. de triginta annorum spatio.*
- NUPTIALIS**, 4, 4. nemo invitum pacationem nuptialem quemquam facere coëgisset.
 ut—ad penates hostis sui nuptiale sacrum conficeret, 30, 14.
cf. cap. sq. nuptiale munus—de veneno.
- NUSQUAM**, 1, 38. ubi nusquam ad universæ rei dimicationem ventum est.—bellum nusquam alibi erat, 39, 38. *cf. 43, 9.*
 persecutis hostibus nusquam se æquo certamine committentes, 3, 42. *cf. 45, 44.* quum hostes exercitus numquam eduxissent: *ubi quidem Dukerus et Creverius nusquam legi volunt.*
 nusquam minus, quam in bello eventus respondent, 30, 30.
 —nusquam inde Gallos longius vestigium moturos, 44, 26.
- NUTARE**, 4, 37. nutant circumspèctantibus galeæ, et incerti trepidant.
- NUTRIRE**, 4, 52. cura corporum nutriendorum, *i. e. fovendorum.*
 quod naturæ damnum utrum nutriendum patri—an castigandum ac vexatione insigne faciendum fuisse, 7, 4. *i. e. non fastidiendum, explicante Sigonio, aut, uti Gronovius volebat, remediis ac fomentis quasi adhibitis curandum.*
 forte quadam nutriendæ Græciæ datus, 36, 35.
- NUTUS**, 7, 30. annuere nutum. *Eleganter; nutus enim fortunæ tribui consuevit. vid. Numen.*

O.

- OBÆRATUS**, 26, 40. mixti ex omni colluvione exsules, obærati, capitalia ausi plerique. *cf. 6, 27.*
- OBARARE**, 23, 19. quum hostes obarassent, quidquid herbidi terreni extra murum erat, raporum semen injecerunt.
- OBIEDIENTER**, 8, 19. se sub imperio populi Rom. fideliter atque obedienter futuros. *cf. 5, 12. it. 42, 35. vid. obnoxie.*
- OBIEDIRE**, 5, 3. nec plebs nobis dicto audiens atque obediens sit.
 utrumque enixe obeditum dictatori est, 4, 26.
- OBEQUITARE**, 9, 36. obequitavit stationibus hostium. *cf. 30, 12.*

- OBEX, 9, 2. cam quoque (*viam*) clausam sua obice armisque inveniunt.
- OBJACERE, 2, 65. faxa objacentia pedibus ingerit in subeuntes. faxorumque ingentium objacentem molem invenere, 9, 2.
- OBJECTARE, 9, 34. contagio ejus, quod quærebat ipse, criminis objectata ab inimicis est. *cf.* 6, 27.
- OBJICERE, 22, 34. duas legiones hosti ad cædem objectas. quia eum objectum Romanis esse volebant, 42, 5. *cf.* 34, 9. pecunia omnibus contactis ea violatione templi turorem objecit, 29, 8. pro *injecit*. *Sic*: religiones objectæ animo, 41, 22. —quo (*die*) sibi eam mentem objecissent (*dii*) ut excidium patriæ fatale proderet, 5, 15. *de divino monitu vel instinctu*. quæ ubi objecta spes est, 6, 14. brachio objecto flumine eos excludit, 22, 52. castellum loco edito contra arcem objecit, 38, 4. —promontorium objectum, 31, 46. dum objectis foribus extremos suorum excludere, 5, 13. *cf.* 28, 6. ubi conferti hastas ingentis longitudinis præ se Macedones objecissent, 32, 17. *non transversæ, sed directæ, intelligendæ sunt*.
- OBIRATUS, 1, 31. fortunæ, ut sit, obirati, cultum reliquerant deum. *vid. Gronov. ad* 42, 10. *ubi pro ob ea irati legi vult obirati*.
- OBIRE, 5, 52. sollemne Fabiæ gentis obiit. consules obire tot simul bella, 4, 7. omnia militaria munera ipse impigre obiret, 44, 4. cum quibus (*legatis*) circumspicere et obire ad omnes hostium subitos conatus posset, 31, 21. ne ad omnia simul obire unus non posset, 10, 25.
- OBLIGARE, 21, 21. novis se obligat votis, si cetera prospera evenissent. si quid est, in quo obligari populus possit, in omnia potest, 9, 9. habita fides ipsam plerumque obligat fidem, 22, 22. dextra data in id, quod petebatur, obligandæ fidei, 30, 12. nec moror, quo minus in civitatem, obligatam sponsione commissa—redeant, 9, 11.
- OBLIQUUS, 5, 16. per agrum Cæretem obliquis tramitibus egressi, *i. e. transversis*. tendere obliquo monte ad castra Gallorum visi sunt, 7, 15.
- OBLITERARE, 3, 71. res vetustate obliterated. *cf.* 26, 41.—res obliterated, 29, 15.—præteritis silentio obliterated, 43, 2.—obliterated peccata, 3, 59. nondum obliterated memoria superioris belli, 21, 29. adversamque prospera pugna (*consul*) obliterated, 33, 36. suo beneficio paternas similitudines obliterated, 41, 24. non tamen obliterated famam rei male gestæ potuit, 39, 20.
- OBLITUS, 9, 18. et exercitum Macedoniae oblitum, degenerantemque jam in Persarum mores adduxisset.
- OBMOLIRI, 33, 5. qua (*arbor*) evulsa, portæ instar extemplo patebat, nec in promptu erat, quod obmolirentur.

OBNASCI, 23, 19. inter obnata ripis salicta.

OBNITI, 8, 38. in suo quisque gradu obnixi, urgentes scutis, pugnabant.

obnitos vos stabili gradu impetum hostium excipere, 6, 12.

OBNOXIE, 3, 39. sed magis obedienter ventum in curiam est, quam obnoxie dictas sententias accepimus.

OBNOXIUS, 9, 10. obnoxia pax. *i. e. iniqua, in qua timor alterius relinquitur.*

quæ terva atque obnoxia fore, si nullus alio sit, quam ad Romanos, respectus, 42, 46.

si reticeam, aut superbus, aut obnoxius videar, 23, 12.

vestra obnoxia capita pro licentia Fabii objicite, 8, 34. *i. e. ut sint obnoxia.*

subjecti imperio et obnoxii, 37, 53.

obnoxia sunt bona creditæ pecuniæ, 8, 28.

obnoxiam carnificis arbitrio ducere animam, 6, 17.

OBNUNCIARE, 22, 42. Paullus obnunciari jam efferenti porta signa collegæ iussit. *Nempe consul consuli obnunciare potest, ut patet ex Ciceronis Or. Phil. 2, 33. i. e. auspiciis triste nunciare, ad impediendum.*

OBORIRI, 21, 8. acrius de integro obortum est bellum.

adventu suorum lacrimæ obortæ, 1, 58.

OBROGARE, 9, 34. obrogat antiquæ legi nova. (*hodie vulgo: derogat*) *Oppos. abrogare legem, i. e. prorsus tollere. vid. Drakenborch. ad h. l.*

OBRUERE, 30, 6. obruerant itinera portarum. *i. e. obstruxerant, moles et impedimenta objecerant.*

obruta urbs agmine, 34, 5. *pro obfessa, vel potius circumdata.*

divinis humanisque obruti sceleribus, 3, 19.

se, mergentibus semper sortem usuris, obrutum scœnore esse, 6, 14.

mersam et obrutam scœnore partem civitatis, 6, 17. *cf. 35, 7.*

hanc tribuni orationem (*accusationem*) ita obruit Marcellus commemoratione rerum suarum, ut etc. 27, 21. *i. e. refutavit, irritam fecit.*

meas opiniones, conjectando rem vetustate obrutam, non interponam, 29, 14. *i. q. oblitteratam.*

OBSCENUS, 31, 12. obscœni scœtus. *i. e. monstrosi, et propterea mali ominis.*

palam ab suo comitatu et obscœnis illis viris fremebant interfectum, 33, 28. *paullo ante: prosequentibus mollibus viris, qui joci causa convivio celebri interfuerant.*

OBSECRARE, 29, 15. orare atque obsecrare, ut sibi senatum adire—liceret.

OBSECRATIO, 4, 21. obsecratio a populo, duumviris præeuntibus, est facta.

obsecratio in unum diem populo indicta, 26, 23.

supplicationibus habitis jam et obsecratione circa omnia pulvinaria facta, 31, 9. *cf. cap. 8. differunt, ut genus a specie: obsecratio autem fit avertendæ deorum iræ causa.*

- OBSECUNDARE, 3, 35. obsecundando mollire impetum aggrediuntur. *i. e. blande ac benigne cedendo: vid. Gronov. ad 23, 14. cui loco hanc vocem restituendam censet.*
- OBSEPIRE, 4, 25. obseptum plebi ad honorem iter.
omnia itinera obseperant hostes, 9, 43. *vid. Intt. ad 39, 1.*
- OBSEQUENTER, 41, 10. hæc collegæ obsequenter facta.
- OBSEQUIUM, 29, 15. quum interim boni obedientesque socii, pro fide atque obsequio in populum Rom. continuis omnium annorum delectibus exhausti essent.
- OBSERARE, 40, 7. infamandæ rei causâ januam obserari jubet.
cf. 5, 41. it. 39, 14.
- OBSERVARE, 3, 21. se id suffragium non observaturos. *i. e. electionem non probaturos, auctores se non futuros, pro nulla habituros.*
negaverunt, eam lectionem se—observaturos, 9, 30.
quum vacationes suas quisque populus recitaret; nullius, quum in Italia hostis esset—vacatio observata est, 27, 38. *i. e. locum habuit, pro valida declarata est. Vid. sacrosanctus.*
non edicta imperatorum, non auspicia observentur, 8, 34.
- OBSES, 43, 10. nec obsides, pignus futuros furto et fraude agendæ rei, posceret.
obsidem—se animum ejus habere, etsi patri corpus reddiderit, 39, 47.
- OBSessor, 9, 15. Papirio quoque, qui obsessor Luceriæ restitatur, brevi ad spem eventus respondit.
- OBSIDERE, 29, 32. faucibus utrimque obsessis.
quum loca non iniqua esse dicerent, præsidii autem regis obsideri etc. 44, 35. *paullo ante: quæ validis præsidii infedissent.*
—qui armati Aventinum obsedissent, 3, 50.—*etiam simpliciter dictum: ad obsidendas angustias, 31, 28.*
quum obsideri aures a fratre cerneret, 40, 20.
- OBSIDIO, 5, 2 spes major imperatoribus—in obsidione, quam in oppugnatione.—obsidio urbi intetur, 6, 29.—in obsidione erat, 23, 37.—obsidio segnis, 10, 10.
populationem in agris, obsidionem in urbe expecta, 38, 14.
i. q. urbis.
Atheniensium legati, orantes, ut se obsidione eximeret, 31, 14. *vid. solvere.*
ad Capuæ liberandam obsidionem, 26, 8. *vid. abstinere.*
- OBSISTERE, 22, 60. non enim modo sequi recusarunt bene momentem, sed obsistere ac retinere conati sunt. *cf. 10, 19. it. cap. 43.*
- OBSITUS, 1, 14. partem militum locis circa densa obsita virgulta obscuris subidere in insidiis jussit.
rivus—obsitus palustribus herbis, 21, 54.
legati—obsiti squalore et fordibus, 29, 16.—obsita erat squalore vestis, 2, 23.
- OBSOLESCERE, 21, 52. suspecta ei gens erat, —ut alia vetustate obsolevisent, ob recentem Boiorum perfidiâ.
- OBSTARE, 1, 26. recens meritum sacro (*scil. improbo*) obstabat.
i. e. impediēbat, quo minus pœna dignum putaretur, vel puniretur.

non præsentem solum dictatorem obstitisse rei bene gerendæ, sed absentem etiam gestæ ob stare, 22, 25. *i. e. verbis elevare, minuere.*

OBSTINARE, 23, 29. obstinaverant animis vincere aut mori.

ubi obstinatam (*Lucretiam*) videbat, et ne mortis quidem metu inclinari, 1, 58.

quo terrore quum vicisset obstinatam pudicitiam velut victrix libido, *ibid.*

obstinata oratio tribunorum, 6, 40.

obstinato ad mortem animo, 5, 41. *cf.* 6, 20.

quibus animi in spe ultima obstinati ad decertandum fuerant, 6, 3.

nunc ita obstinatos animos esse, ut omnia ferre ac pati tolerabilius ducant, 10, 11. *cf.* 3, 47.

obstinatos claudere (*portas*), si exercitus admoveatur, 9, 25.

obstinatos mori in vestigio quemque suo vidit, 28, 22. *cf.* 9, 32. 42, 65.

OBSTREPERE, 21, 56. aut nihil sentire, obstrepente pluvia, aut sentire sese dissimularunt. *alii* : obstrepescere.

OBSTRINGERE, 10, 41. his vinculis fugæ obstricti stabant.

nisi universam rempublicam eo nefario obstrinxeris, 9, 34. *cf.* 10, 38.

obstringere perjurio non se solum suumque caput, sed signa militaria et aquilas, sacramentique religionem, 26, 48.

primoribus Samnitium ea detestatione obstrictis, 10, 38.

nulla sum tibi verecundia obstrictus, 30, 31.

quæ autem ad sacra pertinebant, a pontificibus maxime, ut religione obstrictos haberent multitudinis animos, suppressa, 6, 1. *nova h. l. significatione, quam explicat Cicero pro Mur. cap. 11.*

OBSTRUERE, 5, 1. aliis (*munimentis*) frons in Etruriam spectans, auxiliis—obstruebatur.

quin hostes extracturi demersas moles sint, et minore mulimento aperturi portum, quam obstruatur, 37, 15.

OBSTUPEFACERE, 2, 10. ipso miraculo audaciæ obstupescit hostes.

nisi metus mœrorem obstupesceret, 25, 38. *i. e. sensum adimeret.*

OBSTUPESCERE, 34, 27. hoc terrore obstupuerant multitudinis animi ab omni conatu novorum consiliorum.

obstupuerant ad magnitudinem pristinæ ejus fortunæ virtutisque, 39, 50.

OBTENTUS, 1, 56. ut sub ejus obtentu cognominis—animus latens opperiretur tempora sua.

OBTENERE, 44, 42. elephantis—exeuntes obterebant elidebantque.

neque ex adverso tantum illati (*equites*) obvios obtrivere etc. 28, 33. *i. e. proculcavere. cf.* 10, 28. 27, 41. 37, 43.

armis virisque ad obterendum—consulem concurrunt, 9, 38.

implorare præsidium populi, qui omnia jura populi obtrisset, 3, 56.

Hannibalis virtutem fortunamque extollit : populi Rom. obtulit senescentem cum viribus majestatem, 23, 43.

quum—Pœnus mancipia Romana, et ex ergastulo militem, verbis obtuleret, 24, 15.

OBTESTARI, 23, 26. quoad multum ac diu obtestanti (*Hafdrubali*) quatuor millia—in supplementum missi ex Africa sunt.

reprehensans singulos, obstitens, obtestansque deum et hominum fidem, testabatur, nequidquam deserto præsidio eos fugere, 2, 10. *cf.* 10, 19.

morte me ut vindices ab Romanorum arbitrio, oro obtestorque, 30, 12.

OBTESTATIO, 26, 25. diram execrationem in populares, obtestationem quam sanctissimam potuerunt adversus hospites composuerunt. *i. e. iurjurandum. vide Clavem Ciceron. in obtestatio ad locum ex Or. pro Balbo.*

matronæ, quia nihil in ipsis opis erat, in preces obtestationesque versæ, per omnia delubra vagæ etc. 27, 50.

OBTINERE, 2, 10. neque ille minus obstinatus ingenti pontem obtineret gradu etc.

possessum semel obtinerent imperium, 3, 36. *i. e. obstinato retinerent. cf.* 4, 16. 7, 18. 26, 20.

privatus fasces et imperium obtinuit, 9, 34. *i. q. in tenendo perseveravit. cf. cap.* 29.

judiciis etiam in pertinaces ad obtinendam injuriam redditis, 29, 1. *i. e. ad recipienda, quæ per injuriam erepta erant, retinenda etc. vid. Gronov. ad Tacit. Hist.* 2, 84.

in senatu causam obtinere, 8, 21. *alias: tenere; vid. infra in h. v.*

ulteriore ripam amnis armis obtinebant, 21, 26.

quonam modo perpetua pace quietos obtineamus, 8, 13.

omnia circa Karthaginem obtineri armis, 30, 29. *cf. cap.* 19.

omnia obtinet cædes, nec in ullam partem tutum per fugium est, 9, 43. *cf.* 5, 49.

Etruria—latitudinem obtinens Italiæ, 5, 54.

quum omnia non opes magis Romanæ, quam beneficiis parta gratia bona pace obtineret, 8, 15.

OBTINGERE, 31, 6. Aurelio Italia provincia obtigit. *verbum proprium de sorte provinciarum: paullo ante: Macedonia sorte evenit. Eodem significato obvenire dicitur.*

OBTORPESCERE, 22, 3. si ad convellendum signum manus præ metu obtorpuerint.

obtorpuerant quodammodo animi, 32, 20.

ut obtorpuisse inops consilii videretur, 44, 2.

OBTRUNCARE, 4, 46. multique in ruina majore quam fuga oppressi obtruncatique. *cf.* 5, 16. *ii.* 7, 33.

OBTUNDERE, 7, 2. quum sæpius revocatus (*in scenam*) vocem obtundisset. *i. e. raucedinem sæpius cantando sibi contraxisset.*

obtus vigor animi, 5, 18.

obtundendo, docendoque, quam ea res ipsis patriæque salutaris esset, pervicit etc. 26, 38.

OBVENIRE, 29, 34. se in tempore pugnae obventurum. *i. e.*

laborantium pugnam suscepturum. Ita et occurrere dici solet. vid. infra in h. v.

ea provincia Manlio obvenit, 7, 16. *vid. obtingere.*

Æmilio novum bellum Etruria forte obvenit, 9, 31. *cf. 10, 12.*

OBVERSARI, 31, 11. magnam partem eorum (*transfugarum*) palam Karthagini obversari dici.

obversata vestibulo carceris mœsta turba, 6, 16.

vagati in urbe, obversatique prætorio erant, 29, 24.

obversatus eo die in foro, 33, 47. *cf. 38, 1. vid. Gronov. ad 24, 23.*

ante oculos obversabatur, 34, 36.—dum incautius ante signa obversatur, 41, 18.

OBVERTERE, 6, 24. ut circumagi signa, obvertique aciem viderunt in hostem. *cf. 9, 21.*—inde signa in hostem obvertit, *ibid. cap. 35.*

ante signa obversus in aciem, 6, 7.

obversis cominus ad ineundum prælium armis, 2, 10.

obversa in regionem Magnesiæ duobus imparibus promontoriis, 44, 11.

OBVIAM, 31, 14. civitas omnis obviam effusa.—multitudo, 45, 35.

venientibus Capuam cunctus senatus populusque obviam egressi, 9, 6.

qui se infesto venienti obviam ohjecerat, 22, 6.

me obviam ire crimini, et offerre me inimicis reum, 9, 26.

OBVIUS, 26, 25. castra obviam hosti posuerunt. *nisi vero cum Gronovio legatur obviam.*

in obvio classi hostium esse, 37, 23.

quos casus obvios obtulit, 42, 63.

effusa omnis obviam turba, 44, 46. *Drakenborehio placet obviam legi.*

OBVolvere, 4, 12. obvolutis capitibus se in Tiberim præcipitaverunt. *cf. 23, 10.*

OCCÆCARE, 22, 43. occæcatus pulvere effuso hostis.

caligo occæcaverat diem, 33, 7.

ira et pavore occæcatis animis, 38, 21.—occæcat animos fortuna, 5, 37.

ni spes vana pacis occæcasset consilia, 42, 43.

OCCASIO, 4, 31. locus ad occasionem. *i. e. rei feliciter gerendæ.*—ocasio ad rem gerendam, 37, 26.—occasionem aperuere ad invadendum, 4, 53. *cf. 9, 27.*

per occasionem parvis alterius pugnam conferere, 21, 8. *i. e. quum pars altera occasionem aut præbet, aut nanciscitur.*

per occasionem fraude præparatam, 37, 26.

per istius legis occasionem, 6, 41.

armatus intentusque sis, neque occasioni tuæ desis, neque suam occasionem hosti des, 22, 39.

occasionibus potius, quam virtute petere honores, 6, 41.

Antiochus suam fore Ægyptum, si tum occasio esset, censebat, 33, 41.

numquam talem occasionem habituros, si eam prætermisissent, 38, 33.

quia, si in occasionis momento, cujus prætervolat opportunitas, cunctatus paullum fueris, nequidquam mox omisſam quæras, 25, 38.

occasionem bene gerendæ rei amifere, 31, 36.

quoniam temeritate paucorum magnæ rei parta occasio effecit, 10, 42.

OCCIDERE, 23, 24. arbores momento levi impulsæ occidere. *i. q. concidere, labi; erant enim incisæ.*

alique super alios et iumenta et homines occiderent, 21, 35.

OCCIDERE, 29, 18. omnibus suppliciiis cruciatos trucidando occidit. *cf. 2, 51. 3, 10. 9, 38. 10, 39 vid. in voc. ſq.*

OCCIDIO, 3, 28. ne in occidione victoriam ponerent. *Etiam occisio dicitur, v. c. ap. Cicer. Or. Phil. 14, 14.*

quum duo exercitus eorum prope occidione occisi essent, 28, 43. *cf. 4, 58. it. 9, 38. 30, 32.*

OC CINERE, 6, 41. si occinuerit avis. *i. q. cecinerit; sed illud verbum de auspiciis proprie dicitur. cf. 10, 40. ult. Uterque locus docet, de læto augurio pariter occinere dici, ac de tristi: quod negabat Cel. Strohlius ad superiorem illum locum. Ceterum nonnulli legunt occinerit, dissentientibus de formatione præteriti Grammaticis.*

OC CIPERE, 29, 27. a meridie nebula occipit.

delectum habere occipiunt, 4, 55. *cf. 1, 7. it. cap. 49.*

qui magistratum statim neciperet, 3, 19. *cf. 31, 50.*

hi ex interregno magistratum ocepere, 6, 5.

OC CULCARE, 27, 14. turbarunt (*elephantum*) signa ordinesque, et partim occulcatis, partim dissipatis terrore, qui circa erant, nudaverant una parte aciem.

OC CULERE, 25, 8. sylva prope viam sese occuluerunt. *cf. cap. 16. it. 23, 22.*

OC CULTUS, 9, 31. ingens hostium exercitus itinera occultus infederat.

legatum occupare mntes jubet, occultumque id jugum capere, quod ab tergo hostibus foret, 4, 32.—in occulta valle instructi, 10, 14.

OC CUMBERE, 2, 7. quod—matura gloria, nec dum se vertente in invidiam, mortem occubuisse.—ictus clava morte occubuit, 1, 7. *vid. Intt. ad 26, 25.*

OC CUPARE, 1, 38. aream ad ædem in Capitolio Jovis—occupat fundamentis.

forma urbis occupatæ magis, quam divisæ similis, 5, 55. *cf. 6, 4. vid. Tacit. Annal. 15, 38.*

tempus occupandi res, 24, 24.

quos sorte armatos tumultus occupaverat, 6, 3.

si occupasset obsidio Lacedæmonis exercitum, 34, 33.

res occupat cogitationes hominum, 27, 3.—certamen animos oculosque, 22, 48.—occupatus certamine est animus, 22, 15.

ut quosque studium privatim aut gratia occupaverunt, 5, 8.

omnes deinde alias curas una occupavit etc. 29, 16.

quum, qui prior auctor tam sævi exempli foret, occupaturus (*Manlius*) insignem titulum crudelitatis fuerit, 4, 29.

occuparent Patres ipsi suum munus facere, 2, 48. *cf.* 1, 14. *it. cap.* 30.

OCCUPATIO, 10, 45. quæ (*Etruria*)—occupationem populi Rom. pro occasione rebellandi habuisset.

OCCURRERE, 31, 29. legati ad id concilium occurrerunt: pro *venerunt*.—ad opem ferendam occurrunt, 36, 24.

ad primum adventum Romanorum occursurus, 21, 61. *i. q. affuturus*.

quibus (*comitiis*) quia *Æmilius* occurrere non potuit, 39, 6. *i. e. quæ obire nequii*.

revocati ab suis neutri prælio occurrerunt, 10, 43. *cf.* 31, 29.

sed pudor, si irritò incepto abscederet obsidione, occurrebat, 36, 35. *i. e. in mentem veniebat*.—quum præter vim et cædem nihil cuiquam occurreret, 6, 19. *cf.* 5, 54. *it.* 25, 24.

occurrebat animis, quantos exercitus—tuerentur, 23, 48.

huic timendo hosti utrum—improvísus incidisse videor, an occurrere in vestigiis ejus? 21, 41. *Drakenborchius* in *delendum censet*, *quoniam* 6, 32. *sequi vestigiis dicatur*.

OCCURSARE, 2, 45. his freti occursant portis. *paullo ante*: obequitando castris provocandoque.

occursant (*Galli*) in ripam, 21, 28. *nisi vero cum Gronovio legas* in ripa.—barbaris per calles notos occursantibus, 38, 40.

OCIOR, 7, 26. Romanorum cursus ad victorem etiam ocior fuit.

OCIUS, 10, 40. signa ocius proferri jubet. *cf. cap.* 5.

OCTOJUGES, 5, 2. nunc jam octojuges ad imperia obtinenda ire.

OCTUPLICATUS, 4, 24. Mamercum—tribu moverunt, octuplicatoque censu ærarium fecerunt. *i. e. ut ei tributum pendendum esset ærario, octuplo majus eo censu, quem ante habuisset*.

OCULUS, 26, 12. ne Capua in oculis ejus caperetur. *cf.* 3, 57.

nisi oculos quoque hominum liberaissent ab tanti memoria decoris, 6, 20.

quo magis argui præstigias jubetis vestras, eo plus vereor ne abstuleritis observantibus etiam oculos, 6, 15.

circumferens truces minaciter oculos, 2, 10.

ante oculos habere urbem latam in triumpho suum, 5, 30.

donec territum prodigii talis visu, oculisque simul ac mente turbatum, *Valerius* obtruncat, 7, 26.

ODIUM anceps, 27, 17.—inexpiabile, 39, 51.—exsecrabile, 9, 26.

odii majoribus certarunt, quam viribus, 21, 1.

nec esse in vos, odio vestro, consultum ab Romanis credatis, 30, 44. *i. e. quod vos odio persequantur*.

OFFENDERE, 2, 2. quum—nomen offenderet: *h. e. invisum esset*. tamquam *Atilius* primo accessu ad Africam offenderit, 28,

43. *i. q. infelicitè bellum gesserit. cf.* 35, 26.

OFFENSARE, 25, 37. flere omnes repente et offensare capita.

OFFERRE, 1, 51. oblato falso crimine.—oblata vani furti invidia, 6, 16.

horum criminum vos reos in omnia sæcula offertæ, 8, 34.

concordiæ ducis exercitusque non ausi offerre se, 2, 60. *h. e. concordēs aggredi, iis obviam ire.*

non satis audentibus singulis invidiæ se offerre, 3, 50.

offerre errori alicui, 10, 14.—ultro offerre, 32, 21.

palantes, veluti forte oblati, populatores Capenatis agri, 5, 13.

OFFICERE, *Præfat.* nobilitate ac magnitudine eorum, meo qui nomini officient, me consolet: *ubi tamen legitur a nonnullis luminibus officere, i. e. ædificando prospectum ac lucem adimere. cf. 2, 30. Eandem vocem restituit Gronovius 4, 31. pro vulgata effecit.*

id officere, id obstrare libertati, 2, 2.

OFFICINA, 6, 20. ædes atque officina Monetæ. *cf. 7, 28.*

OFFICIUM, 8, 19. in officio Fundanos esse (*fide*).

remissis quatuor triremibus—quæ officii causâ ab domo prosecutæ fuerant, 26, 19.

OFFUNDERE, 2, 40. offusa oculis animoque religio.

incompositisque adversus equestrem procellam subitum pavorem offundit, 10, 5.

terror oculis auribusque offusus, 28, 29.—ne quis error vobis offundatur, 34, 6.

ut qui nihil minus eo die, propter offusam caliginem, quam prælium expectasset, 33, 7.

OMEN concordiæ rei maxime in hoc tempus utili, 5, 18.

qui (*disiactor*)—omen plebeio consuli—dederit, 6, 39. *i. e. creando.*

omen ad rem terra gerendam, 31, 45. *i. e. omen æque minus felicitis expeditionis terrestris.*

in omen magni terroris acceptum, 21, 63. *nisi cum aliis ut omen legas.*

OMINARI, 26, 18. clamore ac favore ominati extemplo sunt felix faustumque imperium. *Contra 3, 61. in partem deteriorem.*

OMITTERE, 44, 8. ut qui, offerentibus sese rebus, omisisset e manibus ea, quæ mox repeti non possent.

omissis Sidicinis—Campanos adurti, 7, 29.

ut neque omitteret eum (*hostem*) neque congraderetur, 22, 12.

omissa dignitatis libertatisque memoria, 23, 4.—omissa verecundia, 23, 3.

omissis armis capeſſunt fugam, 33, 9.—omiserunt mota arma, 21, 11.—inter sarcinas omiſſas repente, 8, 39.

omissa itaque spe per vim atque arma subeundi, 5, 43. *vid. occasio.*

omissis rebus aliis præ cura unius, 3, 46.

omisso ad castra itinere, 9, 35.

desertam omiſſamque ab hominibus rempublicam, 4, 43.

OMNIS, 30, 31. omnia quæcumque—primum omnium, 6, 11.—omnium primum, 24, 10. *cf. 42, 1. it. 45, 12.—omnia ultima pati, 37, 54.*

in stationibus disponendis ad opportuna omnis urbis loca, 3, 15. *i. q. totius.*

inde admiratione parentibus cunctis, quum omnium in se vertisset oculos etc. 7, 3

- prætorumque omnes interficiuntur, 24, 32.
 ubi tantus pavor animis omnium est injectus, 27, 9. *alii leg. hominum. Sed quia, notante Gronovio ad 9, 8. nonnisi de uno genere hominum sermo est, omnium præferendum videtur; quamquam eodem sensu subinde etiam homines dicuntur. vid. Crever. ad h. l.*
 bona omnia populo Rom. Gracchoque ipsi precarentur, 24, 16.
 omnes ipsi in hanc necessitatem venerunt, 7, 30. *Creverio illud omnes delendum videtur.*
ONERARE hostes, 2, 65. *i. e. saxis dejectis retro urgere ex edito loco, s. opprimere.*
 saltus regiis castris oneratus, 32, 11. *nisi cum Dukero, probante Drakenborchio, legas occupatus*
 onerare inopiam, 5, 39. *aut aggravare intelligendum, aut inopes.*
 assentatione immodica pudorem onerare, 31, 15—collaudatos eos oneratosque ingentibus promissis, 24, 13.—pari comitate utrumque nunc laudibus, nunc promissis onerat, 10, 14—
 præmiorum ingentium spe oneratus, 29, 32.
 in pretio salis maxime oneratae tribus, 29, 37.—vino oneratos, 9, 30.
 oneratum fortunæ apparatusibus suæ, prædam verius, quam hostem—incruentus devicit, 9, 17.
 ut suis ipse oneratus viribus ruat, 6, 19.
ONERARIUS, 25, 27. qui onerarias retro in Africam repetere juberent. *scil. naves. cf. 30, 10.*
ONUS IUS, 29, 27. salvos incolumesque, victis perduellibus victores, spoliis decoratos, præda onustos triumphantisque, mecum domos reduces sistatis. *cf. 1, 4.*
OPACUS, 3, 25. quercus ingens arbor prætorio imminebat, cujus umbra opaca sedes erat.
OPERA, 21, 43. opulenta et ditia stipendia facere, et magna operæ pretia mereri. *Alias operæ pretium de ipsa re, cui haud frustra impensa opera est. Præfat. it. 1, 24.*
 operæ esse, legationes audire, 21, 9. *i. e. vacare, usui esse.*—neque contulibus operæ erat, id negotium agere, 4, 8. *cf. 5, 15. it. 29, 17.*—externorum inter se bella—persequi non operæ est satis superque oneris sustinenti res a populo Rom. gestas scribere, 41, 25.
 castigati fortium statim virorum operam edebant, 3, 63.
 se suo sumtu operam reipublicæ præbere, 5, 4.
 annua æra habes, annuam operam ede, *ibid.*
 nusquam nec opera sine emolumento, nec emolumentum ferme sine impensa opera est, *ibid.*
 Æmilius serius biennio se consulem factum Fulvii opera ducebat, 38, 43. *i. e. culpa: interdum enim opera et in malam partem dicitur. v. c. 41, 16.*
OPERARI, 10, 39. dum hostes, operati superstitionibus, concilia secreta agunt.
 regem—operatum his sacris se abdidiße, 1, 31. *cf. 21, 62.*

- OPERIRE, 21, 61. nix—pluteos ac vineas Romanorum operuerat. ædiles plebis videre, ne qua sacra in operto fierent, 39, 14.
- OPEROSUS, 4, 8. rem operosam ac minime consularem suo proprio magistratu (*censore*) egerat.
- OPES, 1, 4. maximique, secundum deorum opes, imperii principium. *i. q. secundum deorum imperium.*
 deorum etiam adhibuerant opes, 10, 38. pro *opem*.
 hic omnes spes opesque sunt; quas (*quem exercitum*) servando patriam servamus, 9, 4.
 in minime pertinaci genere pugnae sic fortuna exercuit opes, 9, 22.
 ut urbanis artibus opes augetet, 9, 42. *i. e. factionem sibi majorem, auctoritatemque conciliaret. cf. cap. 46.* nec in curia adeptus erat—opes urbanas.
- OPIMUS bos, 7, 37.—campos opimos ad prædam petiere, 31, 41.
 opimum regnum, 38, 8.—spolia opima, 4, 20. *cf. 1, 10. i. e. ampla, gloriosa. vid. infra in v. spolium.*
- OPINIO, 28, 40. duarum rerum subeundam opinionem esse, *i. e. iudicium duplex.*
 ne invidiæ et ingrati animi adversus clarissimum quemque civem opinionem habeat, 45, 38. *i. q. ne pro invido et ingrato habeatur.*
- OPIS, 10, 29. vix humanæ inde opis videri pugna potuit. *cf. 44, 7.*
 rem summa ope taceri jubent, 1, 56.—summa ope petere, 32, 21. *cf. 3, 35. vid. Drakenborch. ad 45, 13.*
- OPPERIRI, 33, 14. cum iis copiis dimissi, qui specularentur, quam in partem effunderent sese, opperiebantur.
 ut—opperiretur tempora sua, 1, 56. *cf. 5, 6. it. 30, 10.*
- OPPETERE, 9, 4. ut non gravius accepturi viderentur, si nunciaretur, omnibus eo loco mortem oppetendam esse.
- OPPIDO, pro *valde*, 39, 47. pleraque oppido quam parva erant.
 oppido adolescens sacerdos lectus, 42, 28.
- OPPIDUM de urbe Roma, non quadrata tantum illa, quæ in monte Palatino circaque erat, sed, de urbe *κατὰ ἱερόν* appellata dicitur, 42, 36. eos (*legatos*) in oppidum intromitti non placuit.—Iustrandum oppidum (*Romanum*) supplicationem obsecrationemque habendam, 42, 20. *vid. Duker. ad 35, 9.*
 oppidum et urbs de eodem loco, in eodem loco, 31, 40. *cf. 5, 29. it. 8, 29.—de Sparta, 34, 41.*
 oppidum, quæ causa belli esset, 24, 42.
- OPPLERE, 22, 49. quum—sedentem in saxo cruore oppletum consulem vidisset.—totam urbem opplevit luctus, *ibid. cap. 56.*
- OPPONERE, 30, 10. onerariarum quadruplicem ordinem pro muro adversus hostem opposuit.
 validamque stationem pro castris opponit, 6, 23. *cf. 10, 36. it. 23, 29. vid. Gronov. ad posteriorem locum. it. supra in v. apponere.*
 tectus collibus ad tegendas insidias oppositis, 25, 15.
 et ab his columnis, quæ incommode opposita videbantur, signa amovit, 40, 51. *i. e. obstantia, minus conspectus reddentia.*

- OPPORTUNE, 6, 36. alia bella opportune quieverere. *cf. cap. 18.*
- OPPORTUNITAS, 45, 30. pars prima (*Macedoniæ*) habet—opportunitatem Amphipolis.—maritimas opportunitates ei præbent portus, *ibid.*
- OPPORTUNUS injuriæ, 28, 19. *i. e. obnoxius. Similiter 24, 24.* his audiendis credendisque opportuna multitudo.
- consul—minime opportunus vir novanti res, 4, 13. *i. e. parum idoneus, fortis, ad resistendum Mælio. Contra 24, 37.* Henna—præfectumque præsidii haud sane opportunum insidiantibus habebat. *Hic enim vigilantissimus ac fortissimus intelligi debet.*
- frumentatum exeunti Hannibali diversis locis opportuni aderant, 22, 32.
- nocte an interdiu opportuniores (*stationes ac vigiliæ*) essent insidianti, 30, 4.
- exemplo fuit, collegas eumque intuentibus, quam gratia atque honos opportuniora interdum non cupientibus essent, 4, 57. *i. e. quanto facilius colligeretur atque attingeretur.*
- alios sua ipsos invidia opportunos interemit, 1, 54.
- perculosos pavore rata, simul opportuniores, quod intenti tum maxime operi essent, 7, 23.
- oppidanos per muros, urbisque opportuna loca, in stationibus disponunt, 27, 28.
- præsidio circa portas opportunaque mœnium dimisso, 30, 12. *vid. Gronov. ad 25, 30.*
- OPPRIMERE, 10, 32. improvise oppressis nec animi satis ad resistendum, nec virium fuit.—ex improvise oppressi fuerant, 23, 37.
- ne naves minime navali prælio aptæ opprimerentur, 30, 10. *cf. 9, 37. it. 37, 4.*
- ad opprimendum Gallicum tumultum, 31, 11. *i. q. finiendum.*
- plenos crapulæ eos lux oppressit, 9, 30.—somno gravem Quinctium oppressum, 7, 39.
- quos non oppræsserat ignis, ferro absumti, 30, 6.—nisi quos cædes oppressit, 25, 39.—ad arma trepidantes cædes oppressit, 9, 37.
- eum oppræsserunt, 2, 52. *i. e. falsa accusatione effecerunt, ut damnaretur. Sic et 1, 51.* oblato falso crimine insontem oppressit.—se eam quæstionem oppressurum exstincturumque, 26, 15. *utrumque eleganter ab incendio ductum.*
- OPPUGNARE, 42, 32. sine forte se Macedoniam oppugnaturum—nec posse collegam, salvo jurejurando, secum sortiri. *nisi cum Rubenio, de sententia Creverii, legendum optaturum. Fortasse rectius legatur occupaturum, eodem sensu.*
- OPTARE, 4, 15. cui tribunatus plebis magis optandus, quam sperandus etc.
- perdere prius, quam perire optantes, 9, 14.
- quibus ampliora homines ne ab diis quidem immortalibus optare solent, 21, 43. *cf. 28, 39.*
- permissoque, ut ex collegis optaret, quem vellet, 6, 25.
- OPTIMUS, 38, 15. longe optimi bello regionis ejus.
- haud parvæ rei judicium senatum tenebat, qui vir optimus

in civitate esset.—Scipionem—judicaverunt in tota civitate virum bonorum optimum esse, 29, 14.

in civitatibus principes, optimum quemque, Romanæ societatis esse, 35, 34. *i. e. optimatem.*

ut qui optimo jure rex Romæ creatus sit, 9, 34. *Formula in creatione magistratuum et sacerdotum adhiberi sœta. it. optima lege: vid. quos laudat Gronovius ad h. l.*

Jupiter optimus maximus: *vide Drakenborchium ad 4, 2.*

OPTIO, 26, 29. quum extra sortem collegæ optionem dari provinciæ iniquum fuerit.

OPULENTIA, 10, 38. et forte eodem conatu apparatuque omni opulencia insignium armorum bellum adornaverant

OPULENTUS, 9, 36. opulenta Etruriæ arva.—campi—frumenti ac pecoris et omnium copia rerum opulenti, 22, 3.

prout res haud opulentæ erant, 3, 57. *i. e. tenues, unde dona diis magnifica afferri non possent.*

genti opulentissimæ viris armisque, 1, 30. *cf. 9, 31. it. 28, 37. opulentior armis virisque insula.*

minus opulento agmine, 33, 41. *(de classe)*

opulenter factio, 32, 32. *(in seditione)*

viCTOR opulentus rerum omnium copia, 9, 36.

viCTorem opulentum prædæ exercitum reduxit, 35, 1.

exercitum viCTorem opulentumque præda triumphans dictator Romam reduxit, 4, 34. *cf. 21, 5.*

castra opulenta, convecto ex propinquis—arvis commeatu, 2, 14.

OPUS, *Præfat.* ut oris tanti operis successus prosperos darent.—in parte operis mei licet mihi præfari, 21, 1.

quod sui maxime operis erat, 38, 9. *it. 36, 34. sui operis esse credens.*

tamquam artifices improbi, opus quæerunt, 5, 3.

opere magno munitum (*emporium*), 21, 57. *cf. 9, 2.*

festinque milites omnibus uno die belli operibus, 26, 48. *cf. 5, 5.*

festum militem præliis operibusque habebat, 21, 11.

viam objectis per omnes transitus operibus inexpugnabilem fecit, 31, 39.

obsidendoque vi et operibus urbem expugnavit, 10, 45.

opera et difficilia esse, et tempus duratura, ad ferendam opem, imperatoribus suis, 26, 45.

OPUS, 37, 18. pararique, quæ ad transitum Helleponti opus essent. *cf. 45, 13.*

nec dictatore umquam opus fore reipublicæ, 6, 6.

quod cuique privatim opus sit, id modo accipi velint; opus esse nihil invidiosa continuatione honoris, 6, 39.

ad consilium pensandum temporis opus esse, 22, 51.—quanti argenti opus fuit, 23, 21. *Sic etiam Cicero dixit.*

ORA superi maris, 9, 2. *de tractu latiore, qui oræ adjacet. Sic Virgilius: cui litus arandum dedimus.*

sub Ciminii montis radicibus jacens ora, 9, 37.

Galli oram extremæ sylvæ quum circumfessissent, 23, 24. *pro oram extremam sylvæ q. e.*

oraeque et anchoras praecidunt, 28, 36. *de funibus nauticis. cf.*
22, 19.

ORACULUM, 9, 3. quæ ubi tam discordia inter se, velut ex ancipiti oraculo, responsa data sunt etc.

se oraculo egressum extemplo his omnibus divis rem divinam ture ac vino fecisse, 23, 11. *de oraculo Delphico.*

ORARE, 28, 5. auxilia regem orabant.—suppliciter vitam orabant, 44, 42.

oravit etiam bona venia, 7, 41.—oro vos, 39, 37. *sine regimine positum. Sic.* 4, 3. obsecro vos, *dictum est.*

orare precibus, 2, 2. *Sic.* 1, 16. petere precibus.—morte me ut vindices ab Romanorum arbitrio, oro obtestorque, 30, 12.

ORATIO rebus dubiis inventa est, 3, 56.

oratio nequaquam ejus pectoris ingenique, quod simulatum ad eum diem fuerat, 1, 59.

media oratione studia hominum sedavit, 10, 15.

mediam orationem habuit, ut nec augere nec minuere videretur belli famam, 10, 26.

oratio incomta—militariter gravis, 4, 41.

et res a perpetuis orationibus in altercationem vertisset, 4, 6. *nempe altercatio est, quum alternis loquuntur. Sunt igitur perpetuæ orationes, quæ una continuatione recitantur. cf.* 8, 33. *Sic Tacitus Hist.* 4, 7. *paullatimque, per altercationem, ad continuas—orationes proventi sunt.*

oratio—nihil eorum est factum, 36, 8.

ORATOR, 1, 15. pacem petitem oratores mittunt. *i. e. legatos de pace petenda, qui et oratores pacis dicuntur* 9, 43. *etiam oratores pacis petendæ cap.* 45.

priusquam a Delphis oratores redirent, 5, 16. *cf.* 32, 17. *it.* 37, 28.

ORBIS, 34, 9. totus orbis muri, *i. e. totus ambitus.*

in orbem se tutari, 4, 39. *i. q. facto orbe. it.* 28, 22. in orbem pugnantes.

quum—exercitus—senis horis in orbem succederet prælio, 6, 4.—cogebantur breviori spatio et ipsi orbem colligere, 2, 50.

quinque dierum spatio finiebatur imperium ac per omnes in orbem ibat, 1, 17.

ut idem in singulos annos orbis volveretur, 3, 10.

cum orbe terrarum bellum gerendum in Italia, 21, 16.

ORBITA, 32, 17. rota una (*turris expugnandæ urbi in aggere admo-*
vendæ) in altiore orbitam depressa.

ORBUS, 2, 47. republica ex parte orba, amisso altern consule—duo consules velut orbem rempublicam reliquerant, 27, 33.

ORDINARE, 9, 17. disciplina militaris—in artis perpetuis præceptis ordinatæ modum pervenerat.

Scipio—voluntarios milites ordinavit centuriavitque, 29, 1.

quoniam vos instructos et ordinatos cognosco, 26, 43.

ordinata per hastatos triarinsque pugna, 22, 5.

armandi, ordinandique et instruendi eos artem ignorare, 24, 48. *vid.* ornare.

ORDINARIUS, 41, 18. quando duo ordinarii consules ejus anni,

alter morbo, alter serm perisset, suffectum consulem negabant recte comitia habere posse.

ORDIRI, 38, 12. quod nunc ordiri pergam.

magnoque principio sibi orsus bellum videbatur, 35, 51.

initium ordiundæ rei, *Præf.* — orsa operis, *ibid. pro capto opere.*

ab Liguribus orsus est bellum, 32, 29.

ORDO, 8, 18. consules ad senatum referunt, consensuque ordinis fides indici data.

aut hunc ordinem, aut illum magistratum tollendum esse, 4, 2.

honestum ordinem ducere, 3, 44. *i. e. superioris alicujus centuriæ ducem esse: isti autem primi ordinis centuriones dicuntur primi ordines. vide Intt. ad 30, 4.* — ordines duxisse aiebant, 2, 23.

ne prohiberent consulem, quem cuique ordinem assignari e republica esset, eum assignare, 42, 33.

pedestris ordinis se aiunt nunc esse, operamque reipublicæ extra ordinem polliceri, 5, 7.

signaque et ordines peditum atque equitum confundit, 9, 27.

decenviri querentes, se in ordinem cogi, 3, 51. — nimium in ordinem se ipsum cogere, *ibid. cap. 35.*

multiplicatis in arêto ordinibus, 2, 50. *i. e. brevioribus eamque ob causam pluribus militum seriebus, pro angustiis loci, factis, quum quidem lato agmine incidere non liceret. Opponitur explicare ordinem, 2, 46.*

Cælius triplicem rei gestæ ordinem edit: unam traditam fama; alteram etc. 27, 27. *notetur generum diversitas. Femininum haud dubie a Livio relatum fuit ad rem gestam.*

ordinemque omnem facinoris legatorum ministeriique sui exposuit, 40, 55.

suos imperatores recte et ordine et ex voluntate senatus fecisse, 28, 39.

ORIGO, 2, 14. origo moris nata inter bellum, nec omiſſa in pace. *mira Syllepsis!*

origo prima, 7, 2. — originum memoriâ, 38, 39. *de Iliensibus.*

— Origines Catonis per *περόληψιν* citatæ, quum multis annis post scriptæ sint, 34, 5.

ORIRI, 8, 23. quum consul oriens nocte silentio diceret dictatorem.

ab orto usque ad occidentem solem, 22, 7.

claudit omnes ab oriente sole in Macedoniam aditus, 45, 30.

ne fe ortum, ejusdem sanguinis — perire sinerent, 2, 6. *i. g. a se, Veientibus Tarquinienſibusque.*

ORNAMENTUM, 41, 18. parietibus affligunt vasa omnis generis, usui magis, quam ornamento in speciem, facta.

ORNARE, 1, 43. ornato exercitu pedestri distributoque. *i. e. armis instructo. vid. exercitus.*

ut ornari omnes copias — et decurrere jubeant armatas, 40, 47.

quum arma, viros, equos cum cura intrepexisset, ornato exercitu obviam venienti consuli processit, 44, 1. *cf. 29, 1.*

magistratus mulis tabernaculisque, et omni alio instrumento militari ornabantur, 42, 1.

qui suas ornari provincias — æquum censebant, 40, 36. *i. e. copias, legatos, magistratus iis decerni.*

ut duumviros navales classis ornandæ reficiendæque causâ idem populus juberet, 9, 30.

ut aurata scuta dominis argentariarum ad forum ornandum dividerentur, 9, 40.

ORNATUS, 9, 40. Campani—gladiatores—eo ornatu armarunt. *Similiter* 7, 14. agasones, partim captivis, partim ægrorum armis ornatos, imponit.

paternis spoliis, quæ nota frequenti publicorum ornatu locorum erant etc. 10, 46.

Jovis O. M. ornatu decoratus, 10, 7. *i. e. triumphans.*

OS, 9, 10. Postumius in ore erat. *i. e. laudabatur.*

quo ore aut Syracusas aut Romam ei ostendi posse, 26, 32. *qua audacia, impudentia.*

in ore Tiberis Ostia urbs condita est, 1, 33.—os (*amnis*) intrabile, 22, 19.

ante os ipsum portus anchoras jacet, 25, 11.

speciem intuenti primo gemini portus in ora duo versi præbuerit, 28, 6.

porta velut in ore urbis posita, 31, 24.

os specus, per quod oraculo utentes sciscitatum deos descendunt, 45, 27. *cf.* 10, 1.

ore (*dolii*) in cuniculum verso, 38, 7.

OSTENDERE, 4, 59. ab ea parte Fabius oppugnationem ostendit, *i. e. simulavit.*

OSTENTARE, 2, 42. prodigia cœlestia prope quotidianas in urbe agrisque ostentantia minas.

ostentabatur in spem Pomptinus ager, 6, 5. *i. q. sæpius promittitur, s. spes plebi injiciebatur dividendi illius agri. Ceterum Dukero ad h. l. forma hæc, ostentare in spem, non immerito suspecta est.*

multiplicata merces ex præda ostentatur, 30, 33. *max ostentatur bis repetitum.*

OSTENTATIO, 7, 4. cognomen Imperiosi—ab ostentatione sævitæ ascitum.

OSTENTUM, 26, 6. matrem—pro pupillo eo procurantem familiare ostentum—dixisse ferunt.

OSTIUM fluminis, 24, 40.—portus, 25, 30.—Vulturni, *ibid. cap.* 22.—ostium late restagnans Baphyri amnis, 44, 6.

OTIUM consuetudine in dies blandius, 23, 18.

ab seditionibus urbanis otium fuit, 4, 35.—ab externis ferme bellis otium fuit, 10, 1.

OVARE, 1, 11. duplicique victoria ovantem Romulum Hersilia conjux orat. *i. q. letum. Sic* 8, 7. ovans gaudium dicitur.

Romani ovantes ac gratulantes Horatium accipiunt, 1, 25. *cf. cap.* 26.—læti ovantibus victoria obviam irent, 27, 45.

tuum sequentes currum (*triumphalem*) Jovis templum gratantes ovantesque adire, 7, 13.—ovantesque moris sui carmine, 10, 26.

medius tamen honos Manlio habitus, ut ovans urbem iniret, 39, 29.

OVILE, 26, 22. datum secreto in Ovili cum his colloquendi tempus, *i. e. in Septis, campi Martii loco, per comit. a, suffragiis ferendis transeundo.*

P.

PABULARI, 6, 30. pabulatum cohortes misere. *cf.* 40, 25. *et* 30.

PABULATOR, 10, 26. circumventis pabulatoribus. *cf.* 27, 43.

PABULUM, 1, 7. ut quiete et pabulo læto reficeret boves.

quum jam altæ in segetibus herbæ pabulum præbere poterant, 23, 48.

PACARE, 3, 17. liberare ac pacare augustissimam illam domum Jovis etc.

PACATUS, 40, 57. fide sua obligata pacato agmine transituros, *cf.* 24, 20.—in pacato agro castra posuit, 2, 59. *cf.* 36, 20. *it.* 37, 46.—nec diu in pacato mansit, 23, 27. *Nisi vero cum Cel. Strophis legas pacto. Sane speciose. Sed tamen pacatum et ad alias res, quam ad agrum, locum, referri, et de gentibus etiam dici solet; id quod ex locis Livii, infra a nobis citatis, patet.*

vagi milites in pacato, in hostico errent, 8, 34.—Africam pacatam esse, 28, 44.—pacato mari, 24, 8.

agnine incauto, ut inter pacatos. ducebat, 35, 4. *ut inter eos, qui sunt in pace. cf.* 28, 34.—pacatum ab se abisse, 43, 5.—pacatis Liguribus, 39, 2.

justis quondam hostibus populi Romani pacatis servire, 42, 8. quibus quum Philippus nihil pacati, nisi omnia permittentibus, respondisset, 31, 17. *paullo ante: paciscebantur autem etc. Ergo Philippus respondit, de pacto Abydenis cogitare non licere.*

postquam nihil pacati referebant, 43, 18. *Locus illi simillimus.*

PACIFICATOR, 27, 30. adhibitus ab Ætolis et ex finitimis pacificator Amynder etc.

PACIFICARE, 5, 23. inter hæc pacificatum legati a Volscis—venerunt.—nunc ad pacificandum bene atque honeste inter primos stabis, et colloquii hujus salutaris interpres fueris, 7, 40. *cf.* 44, 35.

PACISCI, 22, 52. pacti ut arma atque equos traderent etc. *de dedentibus sese sub certis conditionibus. Contra et de illis pacisci dicitur, qui duras conditiones aliis imponunt. cf.* 38, 9. *ad q. l. vide Perizonium.*

pacti quinquaginta talentis—pacem impetraverunt, 38, 15.—hanc mercedem unam pro eo munere paciscor, 26, 50. *cf.* 24, 49.

pacto inter se, ut victorem res sequeretur, 28, 21.—fidemque hodie pactæ pacis desiderat, 31, 29. *cf.* 9, 11. *it.* 29, 12.

principis filiam Etutam pacto fratri eum invidisse, 44, 30. *alias feminae pactæ dicuntur. vid. Cel. Ruhnken. ad Velleii 1, 1.*

PACTIO, 4, 4. nemo invitum pactionem nuptialem quemquam facere coegisset.

PACTUM, 9, 11. quin tu—aut omnia irrita facis, aut pacto stas?

pacto convenit, ut—Himera amnis—suis regni Syracusani ac Panici imperii esset, 24, 6.

quonam se pacto paucos—crederet præsidio tam valido—vim allaturos, 9, 16.

PAGATIM, 31, 26. templa deum, quæ pagatim sacrata habebant. *cf. cap. 30. vid. Clav. Ciceron. in v. paganus.*

PAGUS, 25, 5. in pagis forisque et conciliabulis.

PALAM, 6, 14. ea res si palam fiat—si luce palam iretur, 22, 24. eclata morte—suas opes firmavit: tum demum palam facto etc. 1, 41. *Fortasse legendum facta scil. morte. Sic 34, 44. ea res indicio conscriptorum palam facta, delataque ad senatum est.*

creditori rem palam populo solvit, 6, 14. *Contra 27, 19. in scio avunculo clam. Vid. Intt. ad 25, 18.*

PALARI, 7, 17. multosque populatores agrorum vagos palantes oppressit.

qui a prælio adverso aut clade captæ urbis palati fuerant, 5, 46.

agmen fugientium—sufum ac per agros trepida fuga palatum, 7, 8. *cf. 23, 40.*

in boves palatos ab suis gregibus inciderunt, 22, 17.

PALLOR, 2, 23. sædior corporis habitus pallore ac macie peremti. *Vix dici posse videatur corpus pallore peremtum. Proprie igitur peremti ad macie tantummodo referendum; ad pallore per σύλληψιν.*

PALMA, 33, 5. quæ cujusque stipitis palma sit.

palmam belli Punici patrati pctis, 28, 41.

PALUDAMENTUM, 1, 26. cognitoque super humeros fratris paludamento ipsis. *i. e. veste elegantiori militis honestioris. vid. Ferrar. R. Vestiar. P. 2. l. 3. c. 5.*

paludamento circum lævum brachium intorto, 25, 16. *nempe id fieri solebat ante pugnam.*

PALUDATUS, 45, 39. consul, proficiscens, prætorve, paludatis listoribus, in provinciam et ad bellum, vota in Capitolio nuncupat. *Haud dubie legendum cum Gronovio paludatus cum listoribus.*

PALUSTRIS, 22, 2. vigiliis tandem et nocturno humore palustrisque cælo gravante caput etc.—palustris via, *ibid. cap. 9.*

PANDERE, 2, 31. dum se cornua latius pandunt.—quia latius pandere aciem non poterat, 28, 33.—postquam in patientiorem campum pandi agmen cœpit, 22, 4. *cf. 41, 26.*

ubi primum e faucibus angustis panditur mare, 28, 30. *de freto Gaditano.*

bis, quæ nunc panduntur, fatis, 5, 16.

PANGERE, 7, 3. ut, qui prætor maximus sit—clavum pangat.

ne antea quidem se aut de pace audisse aut inducias pepigisse, 27, 30.—pacem, 37, 19.—amicitiam, 38, 9.—societatem, 42, 40.

PAR, 1, 5. neque enim erat ad vim apertam par.—nequaquam par ad virtutem, 26, 16.

illum in rebus asperis unicum ducem ac parem quæsitum Hannibali, 22, 27. *i. e. adversarium. cf. 9, 17. it. 28, 46. vid. Gronov. ad illum locum.*

pari præsidio relicto Collatiæ ad portas, 1, 59. *i. q. sufficiente, fatis valido.*

quam par vestrum factum est, quod in obsidione nuper in—
Fabio—conspectum est, 5, 52. *scil. ei facto, quod etc. Nisi malis
cum Creverio*: quam par vestro factum est, quod etc. *vid. Dra-*
kenborch. ad h. l.

candida veste, et paribus candore armis insignes, 9, 40. sania
—et vanitate et fabula par, 26, 19.

PARARE consilium viribus, 1, 8.—nec pax modo apud eos, sed
societas etiam armorum parata est, 21, 60.

legem—quoniā a tribunis parari consules unius ex collegio pro-
ditione exceperant, ipsi præoccupaverunt ferre, 4, 30.—legem
parabat ferre, 38, 30.

argento parata mancipia, 41, 6. *i. q. comparata.*

ne ipsi postcrive eorum uspiam pararent haberentve, nisi in
Veiente—agro, 26, 34. *de possessionibus.*

parata victoria frui, 5, 6. *al. parata.*

parantibus utrisque se ad prælium, 9, 14.—et jam nunc ita
se parare Appium etc. 3, 40.

consulibus Italiam Macedoniamque fortiri parantibus, 32, 28.

PARATUS *substant.* 10, 41. in oculis erat omnis ille occulti para-
tus sacri. *i. q. apparatus.*

PARATUS omni loco castris ponendis, 33, 6.—plebs parata dele-
ctui, 4, 6.—prædæ magis, quam pugnae paratos esse, 7, 16.—ju-
ventutem—in armis paratam imperio futuram, 9, 36.

exercitus uti paratus esset, quo senatus censuisset, 42, 35.

neque trajicientem et paratum trajicere, 34, 60.—paratus
confligere, 22, 19.

oratione ad tempus parata—movisset, 28, 43. *i. e. accommo-*
data.

Gentii regis parata societas, 44, 26. *h. e. quæ iniri poterat.*

PARCERE, 25, 25. ut a cædibus et ab incendiis parceretur.

parce, sis, fidem ac jura societatis jactare, 34, 32.

PARENS, 4, 3. Romulus parens urbis.

certare ausi sumus cum parentibus quæque civitas et condi-
toribus suis, 37, 54. *prius a posteriori explicatur. Sed vicissim con-*
ditor improprie dici solet. vid. supra in h. v.

PARENTARE, 24, 21. secundum Hieronymi cædem primo tu-
multuatum—vociferatumque serociter, parentandum regi san-
guine conjuratorum esse.

PARERE *alicujus dicto*, 8, 4. Samnitium dicto pareamus. *Grono-*
vius legi volebat Samnitibus, quia dicatur dicto alicui audientem
esse. Enimvero, id si licuerit tentare, actum utique fuerit de arbitrio
usus loquendi. vide Dukerum et Drakenborchium ad h. l.

PARERE, 7, 34. quoniam modo isti ex Sidicinis—victoriam pe-
pererunt?—victoria—quantam de Samnitibus nemo—pepererat,
10, 38.—illi male partam victoriam male perdiderunt, 9, 9.

ut Maximi cognomen, quod tot victoriis non pepererat, hac
ordinum temperatione pareret, 9, 46.

Sallentino agro pax parata, 10, 2.—pace tera marique parata,
1, 19.

quoniam temeritate paucorum magnæ rei parata occasio esset,
10, 42.

qui Sabini etiam belli perfecti gloriam pepererant, 3, 70. *cf.* 27, 45.

amicitia meritis parta, 42, 46.

maiore, quam ex continenti, præda parta, 22, 20. *cf.* 10, 39.

PARIES, 44, 11. transossio pariete iter in urbem patefacere. (*de fornicibus urbis muro septæ*)

PARITER ultimæ (*gentes*) propinquis, 38, 16. *pro quam f. ac propinquæ.*

Romani exercitus nec pariter ambo ducti, 10, 19. *i. e. diffimilibus imperiis regebantur.*

Fabius pariter in suos, haud minus, quam in hostes intentus, prius ab illis invictum animum præstat, 22, 15.

PARMATUS, 4, 39. ut parmatîs, novæ cohorti hostium, locus detur.

PARRICIDA, 3, 50. neu se, ut parricidam liberum, aversarentur. (*de interfecta a patre filia*)

PARRICIDIUM, 44, 1. orsus a parricidio Persei, perpetrato in fratrem, cogitato in parentem.

funesta dum consulum prætoria, alterum parricidio filii, alterum consulis devoti cæde, 8, 11.

Coriolanum quondam damuatio injusta, miserum et indignum exsilium, ut iret ad oppugnandam patriam, impulit: revocavit tamen a publico parricidio privata pietas, 28, 39.

PARS transitione, pars fuga, dissipati, 28, 16. *cf.* 2, 14. 5, 40. 10, 2.

interdium noctuque alii succedentes, pars scalas muris, (*pars*) ignem portis inferrent, 43, 18. *Solet enim interdum omitti.*

et Volsci—magna pars et in ipso certamine, et post in fuga cæsi, 6, 24. *pro et Volscorum—magna pars cæsa.*

pauci armis abjectis, pars Tegeam, pars Megalopolim, persugunt, 35, 36. *cf.* 9, 14. 30, 24. 44, 28.

multitudo, pars procurrat in vias, pars in vestibulis stat, pars ex tectis—prospiciunt, 24, 21.

equi, pars in mari—absumpti, partim nervos succiderunt in littore Macedones, 44, 28. *Debebat esse partis scil. eorum. Et in eod. cap. est: pars eorum.*

ea maxima pars volonum erat, 23, 35. *pro ii maximam partem volones erant. cf.* 24, 15.

quod senatus juratus, maxima pars, censeat, 26, 33. *pro maximam partem. Sunt etiam qui legant quod senatus maxima pars censeat.*

pars major (*scil. historicorum*) auctores sunt, 30, 3.

multam quondam Europæ, majorem partem Asiæ obtinuerant armis, 31, 1.

ea gens in parte magis, quam in ditione Karthaginensium erat, 21, 5.

profectus ab urbe, utraque parte Tiberis, ratibus exercitu—trajecto, 7, 17.

descripta suis quæque partibus (*castra*), 31, 34. *Hæ sunt partes ipsius arcæ, qua cohortes tendunt, Græcis μῆνη διῆτα.*

in eo cornu (*dextro*)—ab sinistra parte, 9, 27.

demersam partem a parte civitatis, 6, 27.

de decemviris sacrorum ex parte de plebe creandis, 6, 42. *cf.*

cap. 37.

horum inducio in parte simulacrum decurrentis exercitus erat, ex parte elegantioris exercitii etc. 44, 9.

pro virili parte, *Præfat. Hæc forma vulgo ad vires refertur.*

Falso. Est enim de persona potius capienda, ut sit: quantum ad me pertinet, pro mea parte.

in parte laboris ac periculi esse, 31, 1.

parum est, si, cujus pars tua nulla adhuc fuit, in partem ejus venis, nisi partem petendo totum traxeris, 6, 40.

In partem prædæ suæ vocatos deos, 5, 21.

neque enim mari venturum, aut ea parte belli dimicaturum hostem credebant, 21, 17. *cf. cap. 22. i. e. eo genere belli. vid. Gronov. ad h. l.*

per eundem, qui ad dictaturam aperuisset viam, censuram quoque in partem vocari plebis volebat, 7, 22: *i. e. communicari cum plebe.*

qui partis Romanorum fuerant, 45, 31.—qui partium regis fuissent, *ibid.*

partim Samnitium—defecisse ad Pœnos, 23, 11. *Gr. ἀρχαῖα; pro partem. cf. 26, 46.*

Hernicos ad partes paratos, 3, 10. *i. e. subornatos esse auctores falsi rumoris, ut ab optimatibus gratiam inirent.*

PARTICIPARE, 2, 52. juvit et Virginius collega, testis productus, participando laudes. *cf. 3, 12.*

PARTIRI curas in inferendum atque arcendum bellum, 21, 21.

consules partiti provincias, 9, 41.—inter prætores ita partita imperia, 42, 31.

P. et Cn. Scipionibus inter se partitis copias, 23, 26. *cf. 9, 14.*

PARTURIRE, 21, 18. quod diu parturit animus vester, aliquando pariat. *Cicero Phil. 2, 46. ut aliquando dolor pop. R. pariat, quod jamdiu parturit.*

PARUM, 4, 7. quod—parum recte tabernaculum cepisset. *i. q. vitiose. vid. recte.*

templum—violare parum habuisse, nisi detexisset fœdæ, 42, 3.

PARUMPER subsidiarios tutatus est locus, 5, 38. *cf. 10, 19.*

PARVUS, 10, 45. parvo admodum plures. *i. q. paullo plures.*

quod parvæ et raræ per ea tempora literæ fuere, 6, 1.

PASCERE, 25, 12. perdueiles—qui vestros campos pascunt placide. dum regis stipendiis pascuis obversaretur miles, 24, 24.

pecora, quæ pascuis propulsa essent, 25, 8.

si pulli non pascuntur, 6, 41.

PASSIM omnes clamoribus agunt, 2, 45.—in omnes passim partes capeffunt fugam, 40, 32.—totis passim castris, 30, 5.

PASSUS, *vid. supra in v. crinis.*

PASSUS, 9, 24. castra ut sex millia (*scil. passuum*) removerentur. *vid. Drakenborch. ad 6, 32.*

PASTOR, *vid. supra in v. agrestis.*

PATEFACERE, 7, 33. illa omnia, qua nunc erectæ micant hastæ, patefacta strage vastæ cernetis.

latius patefacta acies, 9, 27.

PATER, 23, 12. patres conscripti seuatores Karthaginensium appellantur, multo quidem liberius et insolentius, quam cap. seq. dictator Karthaginensis commemoratur. Ceterum de patribus Romanis, iisque qui Conscripti erant, vid. 2, 1.

patrum memoria institutum fertur, 39, 42. *Locus difficilis. vide Dukerum et Drakenborchium, qui ex persona Livii hæc dicta putant. Sed possunt etiam ad Catonis ætatem referri, ut tum patrum memoria institutum dicatur.—Nec minus difficilis alter, 8, 5. hæc cine fœdera Tullus Romanus rex cum Albanis patribus vestris, Latini, hæc L. Tarquinius vobiscum postea fecit; ubi patres videri possint majores esse, sed vere non sunt; intelligit enim patres eorum, quibuscum Tarquinius pacem fecit.—Omnino sciendum est, apud historicos angustiore quodammodo ac certiore sensum propriumque magistribuendum esse verbis patrum memoria. Nam etsi, ut hoc loco, ita alibi non nimis urgenda vox patrum, sed ambigua videtur; omnium minime tamen idem in oratoribus interpretandis facere licet. Interdum tamen apud Nostrum etiam in contrariam partem pro justo brevioribus temporum spatiis dicitur patrum memoria v. c. 31, 12. ubi septem anni intelligendi sunt; quemadmodum, 3, 68. de proxima ætate; contra, 4, 4. de duabus saltem ætatibus accipi debent.*

Tiberine pater—te sancte precor, 2, 10.

ludis mane servum quidam paterfamilias—sub furca caesum medio egerat circo, 2, 36.

PATERE nulli fraudis occasione, 24, 37.—patens vulncri equus, 31, 39.

in patentem ad conspectum undique campum, 10, 4.

solum infestum esse Macedoniæ latus, quod ab Illyrico pateret, cernens, 43, 18.

inter legiones et ipsi patentes equiti relinquerent vias, 29, 2. *paullo ante*: inter cornua et mediam aciem, intervalla patentia satis late secerant.

dierum plus triginta—patentem (regionem), 38, 59. *de itinere.*

PATERNUS, 2, 58. odisse plebem plus quam paterno odio.—plenus suarum, plenus paternarum irarum, 2, 61.

non tam, quia paternæ inter eos inimicitie erant, quam ipsorum odiis inter se accensæ, 44, 25. *vid. Intt. ad h. l.*

pro paterno nostro hospitio, 42, 40. *i. e. quod fuit nobis cum patre tuo.*

PATESCERE, 22, 4. paullo latior patefcit campus.

PATI, 7, 1. non patientibus tacitum tribunis.—tacite habere idque pati statuerat, 42, 16.

hæc scelera—hæc dedecora pati parati estis, 5, 53.

si qui minus patientes dedecoris sint, pro victimis immolari, 39, 13.

captari ætates et erroris et stupri patientes, *ibid.*

ut bello ac pace pati legitima imperia possis, 8, 35.—non ut ea (bella) a magistratibus fociis atque amicis paterentur, 43, 8.

quum aquæ vim vehat ingentem, non tamen navium patiens est, 21, 31.

PATIENTIA, 5, 6. et animis et corporibus suis virilem patientiam inesse.

PATRARE, 44, 25. pacis patrandæ cum Romanis pacifcebatur mercedem. *cf.* 40, 52. *vid. Duker. ad h. l. Proprie patrare nihil aliud significat, nisi perficere; uti vel e verbo impetrandi intelligitur, quod quidem honestissime dicitur. Itaque non mirum est, simplex verbum in utramque partem dici. Sic bellum, facinus, jusjurandum, alia patrari Livio dicuntur. Etiam 2, 26. Gebhardus, non improbante Drakenb. patratae pacis emendabat.*

PATRIA, 8, 5. fit tunc hæc patria potior, ut Romani omnes vocemur. *i. e. sedes ac domicilium rerum et fortunarum nostrarum; sæpius enim ab optimis quibusque scriptoribus patria sine respectu ad natales dicitur.*

devovisse eos se pro patria Quiritibusque Romanis, 5, 41.

ut in sua sede maneret patria, 5, 51. *pro populo Romano.*

legiones eandem, quam per pavorem amiserant patriam—virtute recuperavere, 7, 13.

oppugnari atque capi (*patriam*) passuram, 4, 2. *cf.* 5, 53.—materna patria, 1, 34.

agique, tamquam cum patria, nobiscum, æquum censemus, 5, 4. *h. l. senatus intelligendus est.*

PATRICIUS, qui patrem ciere posset, 10, 8.—patricia virgo, 4, 4. stipatus agmine patriciorum, 6, 38.—cateiva patriciorum juvenum, 4, 14.

PATRIMONIUM, 6, 14. fundum in Veienti, caput patrimonii, subjecit præconi.

PATRIUS, 2, 5. eminente animo patrio (*paterno*) inter publicæ poenæ ministerium.

quod animum ejus tanta acerbitas patria nihil a pietate avertisset, 7, 5.

restituerent in patrium ac legitimum regnum, 38, 1. *i. q. paternum, avitum, quod a majoribus deinceps velati per manus traditum fuerat. vid. Dukerus ad h. l.*

PATRONUS, 3, 29. ut exercitus (*servatus a Cincinnato*) eum patronum salutaverit.

Antiatibus—dati ab senatu ad jura statuenda ipsius colonie patroni, 9, 20.

PAUCITAS, 2, 64. paucitas damno sentiendo propior erat.—ut loco paucitatem suorum adjovaret, 9, 35.

PAVERE, 7, 14. admiratione paventibus cunctis, quum omnium in se vertisset oculos etc.

PAVIDUS e somno, 1, 58.—pavida consilia et imperia, 44, 6.

PAULLULUM, 35, 5. consul obtestabatur milites, ut paullulum anniterentur etc.

PAULLULUS, 8, 11. paullula via—equi hominesque paulluli et graciles, 35, 11.

PAULLUM editi loci, 5, 38.—quum radices montis paullo plus, quam mille passuum ad mare relinquunt spatium, 44, 6.

PAVOR capte urbis, 3, 3.—nocturno pavore attoniti, 7, 36.—pavore alias in tanta clade torpentibus, 24, 43. *vid. lymphaticus. it. terror.* quos pavor pertulerat in sylvas, 7, 15.

- PAX superba, 9, 12.—infida, 9, 45.—fida, 5, 17.—si bonam pacem dederitis, et fidam et perpetuam, 8, 21.—obnoxia, 6, 28.
 inventa pace deum, 6, 1.—quæ ad pacem deum pertinebant, 24, 11.—pacem deum peti precationibus placuit, 42, 2. *cf.* 6, 41.
 pacem fœdusque petentes, 9, 37.—in pace fuit, 39, 56.—in pace—in bello, 5, 52.
 pacis per omnem Apuliam præstandæ populo Rom. auctores, 9, 20.—oratores pacis, *ibid.* cap. 43.—pacem pacisci, 29, 12.
 Claudii pace et Valerii mortui loquar, 3, 19.
 is alteri populo oim bona pace imperitaret, 1, 24.—classis bona cum pace accepta est, 28, 37.—cum bona pace ad Alpes incolentium ea loca Gallorum pervenit, 21, 32. *i. e. nemine impediēte.* *cf.* 21, 24.
 PECORA, 1, 4. ad pecora segnes, *h. e. in pascuis.* *Opponitur enim:* in stabulis.
 agrestis taurus, qui pecore aberrasset, 41, 13.
 PECTUS, 21, 54. pectoribus tenus austa (aqua) nocturno imbri. quibus (cladibus et laboribus) nequiverint tamen dura illa pectora (Samnitium) vinci, 10, 31.
 PECUA captiva, 26, 34. *cf.* 5, 48.
 PECUARIUS, 33, 42. ædiles plebis—multos pecuarios ad populi iudicium adduxerunt. *h. e. qui gregibus pecorum alendis quæstum facerent, sed e publicis, pro certo vectigali conductis, pascuis.* *cf.* 35, 10. *vid. Clav. Ciceron. in h. v.*
 PECULATUS, 33, 47. isti, quos paverat per aliquot annos publicus peculatus. paullo ante: quantum peculatus averteret.
 PECULIARIS, 3, 19. de vestra plebe, quam partem, veluti abruptam a cetero populo, vestram patriam peculiaremque rempublicam fecistis.
 PECULIUM, 2, 41. peculiumque filii Cereri consecravisse. *Drakenborchio videtur h. l. latiori sensu de toto patrimonio, nota alias etiam significatione, accipiendum esse.*
 PECUNIA captiva, 10, 46.—pecuniæ (scil. debitæ) iudicatus, 6, 14. ante—quam reposita sacra pecunia in thesauris fuerit, 29, 18. dies pecuniæ, 34, 6. *i. e. solutionis.* in eandem diem pecuniæ—præbenda publicani se conducturos professi erant.
 cetero (auro) usi sunt ad vestimenta præsentī pecunia locandæ exercitui, 27, 10.
 ut pro frumento pecunia Romæ legatis eorum curaretur, 44, 16. *propria in hoc genere forma dicendi, quum absens pecuniam per alium solvit.*
 PEDES, 28, 9. etiamsi pedes incedat. pro pedibus. *Sic et equitem dici supra notavimus ad h. v.*
 tria millia civium Romanorum, ducenti equites, 40, 18. pro tria millia peditum. *Non raro autem omittitur. vid. Drakenborch. ad 40, 36.*
 non pediti solum cedere, sed ne equitem quidem sustinere, peditis præsidio audentem. Jam signa quoque legionum appropinquabant etc. 30, 11. *Manifeste h. l. pedites pro velitis accipiendi sunt, quum legionariis opponantur.* *cf.* 33, 7. *it.* 14. ubi armatura, levis opponitur equitibus, ique sunt pedites, sed iidem velites.

PEDESTER, 7, 13. pedestria stipendia.

pedestribus navalibusque copiis, 37, 53. *Illic ipsa oppositio docet, equites etiam sub pedestribus copiis comprehensos esse. Similiter pedibus et navibus ire opponuntur, ut omnes modi terrestres itineris faciendi illic intelligantur, atque hinc illa superior forma haud dubie ducta est. vid. Intt. ad illum locum.*

pedestris ordinis se nunc esse, 5, 7. i. e. milites legionarios esse, peditesque stipendia facere. Dukerus pedestrem ordinem pro ordine plebeio accipiendum putat. vid. exercitus.

sed habere hostem pedestri fidentem Marte : cui si æquari robore virium velit, et sibi pedites comparandos esse, 24, 48.

PEDETENTIM, 21, 28. sed, pondere ipso stabiles (elephantii) dejectis rectoribus, quærendis pedetentim vadis, in terram evasere.

PELLERE hostem, 7, 8. cf. 40, 32.

et primo adeo acriter invaserunt, ut antesignanos impulerint : quod ubi animadvertit, veritus ne moti semel pellerentur, 33, 36.

ubi Cilnium genus præpotens,—pelli armis cœptum, 10, 3.

pellendo finibus dominos, 6, 41.

ipforum quoque Lacedæmoniorum exsules permulti, tyrannorum injuria pulsi, 34, 26. pro *expulsi*. cf. cap. 38. vid. Drakenborch. ad 35, 37.

non mediocri cura Scipionis animum pepulit (Syphax), 30, 14. i. q. commovit. *eleganter. Similiter ibidem : ipsum in Hispania juvenem nullius forma pepulerat captivæ. vid. Gronov. ad 3, 30.*

PELLIS, 5, 2. militem Romanum in opere ac labore, nivibus pruinisque obrutum, sub pellibus durare. vid. Intt. ad h. l. et cf. Cæsar. de B. G. 3, 30.

PELLITUS, 23, 40. profectus erat in Pellitos Sardos. *Inde sic nominati, quod barbarorum more pellibus vestium loco usi erant. vid. Clav. Ciceron. in h. v.*

PELTA cætræ haud dissimilis est, 28, 5.—peltastæ, *ibid.*

PENATES publici privatique, 3, 17. vid. Clav. Ciceron. in h. v.

ut—ad penates hostis sui nuptiale sacrum conficeret, 30, 14.

PENDERE, 44, 27. qui ea pependerant spe. Drakenborchius ex ea *legi vult. Enimvero etiam sine præpositione, 7, 10. leguntur hæc : tot circa mortalium animis spe metuque pendentibus.—solicitis ac pendentibus animi, ibid. cap. 30. v. d. Intt. ad h. l.*

adeo nihil tenet solum patriæ,—sed in superficie tignisque caritas patriæ pendet, 5, 54.

PENDERE, 45, 26. vētigal, dimidium ejus, quod regi pendissent. *Fossius Gramm. 5, 26. hoc loco utitur, ut ostendat, etiam dici posse pendi ; sed Drakenborchio magis placet sententia Sigonii emendantis pependissent.*

pauperes satis stipendii pendere, si liberos educarent, 2, 9.

stipendium exercitui Romano ab hoste in eum annum pensum, 9, 41.

si tum parum ignominia pensum est, 45, 23.

PENES quos sunt auspicia more majorum ? nempe penes Patres, 6, 41.

PENETRALIA, 9, 45. civile jus, repositum in penetralibus pontificum, evulgavit. cf. 6, 41.

PENITUS, 26, 28. Philippum—ad intima penitus regni abisse.

PENSARE, 22, 51. ad consilium pentandum temporis opus esse.

quum oculis magis, quam ratione pensarent vires, 30, 32.—
pensare adversa secundis, 27, 40.

quandoquidem honesta pensamus, sic, ut aut sola, aut prima
certe pensari decet principi orbis terrarum, 34, 58.

transmarinæ quoque res quadam vice pensatæ, 26, 37. *i. q.*
jaſtatæ, ut modo in hanc, modo in alteram partem inclinaret pondus.
Sermo est de vicissitudinibus fortunæ et nunciis ex utroque genere Ro-
mam perlatis.

PENSIO, 30, 37. decem millia talentum argenti, descripta pensio-
nibus æquis in annos quinquaginta solverent. *i. e. singulis annis*
tantumdem pecuniæ, velut ratam partem totius summæ. vid. Intt. ad
6, 35. it. ad 7, 27.

PENSITARE, 4, 41. ne ab se imperatoria consilia—exquirerent,
quæ pensitanda quoque magnis animis atque ingeniis essent.

PENSUM, 4, 52. quum principio statim anni, velut pensum no-
minis familiæque, seditiones agrariis legibus promulgandis ci-
eret. *Sic fere Cicero Phil. 2, 44. Antonii uxorem tertiam pensionem*
diu debere populo Romano, dixit, h. e. interfectionem mariti.

PENSUS, 26, 15. queis, neque quid facerent, neque quid dicerent,
quidquam umquam pensi fuisset.

PENURIA hominum, 6, 30.—frumenti, 4, 25.—omnium rerum,
9, 13.

PER ludos, 2, 18. *i. q. ludis, tempore ludorum. Similiter: per indu-*
cias, 30, 31.—per meridiem profecti, 42, 64.

fortuna per omnia humana, maxime in res bellicas potens,
9, 17.—per cruciatum et ad contumeliam, 26, 13. *vid. Draken-*
borch. ad 6, 18.

qua (contumelia) per nostram ignominiam ludos commifere,
2, 38. pro cum. *Similiter: vinci se per suum atque illorum*
dedecus patiebantur, 3, 42. cf. 3, 61.—latin' per commodum
omnia explorassent, 30, 29.

cum his molliter et per dilationes bellum geri oportet, 5, 5.
nec ipsi per intermissiones has intervallaque lentiozem spem
nostram facimus, *ibid.*

recipi, nisi aliquanto post, per Antiochum, non potuit, 33, 18.
scil. quoniam impediabat, obſtabat Antiochus.

Demetrius per vinum, quod excluderetur, paullisper vocife-
ratus, 40, 7. *h. e. quia ebrius erat.*

ne quid per (propter) frequentiam juvenum—agi posset, 5, 2.
per valetudinem id bellum exsequi nequierat, 8, 12.

per causam renovati ab Æquis belli, 2, 32. *sub prætextu. Eo-*
dem sensu: per speciem reconciliandæ pacis, 42, 52.

si coarguatur ab alio, ac per se fatenti etc. 39, 12. *i. q. sponte.*
per fas ac fidem decepti, 1, 9.

concordiam per æqua per iniqua civitati reconciliandam esse,
2, 32. *i. e. quocumque modo, quantovis pretio.*

per ego te—filii, quæcumque jura liberos jungunt parentibus,
precor etc. 23, 9.

jurantes per quidquid deorum est, *ibid.*

jam per omnia ad dimicandum fati paratus, 10, 39.

PERAGERE verbis auspicia, 1, 18. *i. e. pronunciare, declarare. cf. cap. 32.*

sua item carmina Albani suumque jusjurandum per suum dictatorem suosque sacerdotes peregerunt, 1, 24.

sententiam igitur peregit, nullam placere senatusconsultum fieri, 3, 40. *cf. 39, 15.*

consul—Decii non cœptas solum ante, sed cumulas novas virtute laudes peragit, 7, 37.

cui rata ista pax erit, quam—non jussu populi Rom. peregerimus, 37, 19. *Haud dubie cum Drakenborchio legendum pepigerimus. vid. Intt. ad h. l.*

vos autem, si reum perago, quid acturi estis, 4, 42. *h. e. si agente me condemnabitur.*

PERAGRARE, 35, 12. peragratuque orbis terrarum victoriis ejus gentis referebatur.

PERBENE detectam in Leontinis esse avaritiam et crudelitatem Romanorum, 24, 32.—fortunam perbene fecisse, quando etc. 45, 3.

PERBREVIS, perbrevis ævi Karthaginem esse, 28, 35.

PERCELLERE, 34, 15. integri recentibus telis fatigatos adorti hostes primum acri impetu, velut cuneo, perculerunt.

Aticinos res inopinata perculerat, 2, 14. *i. q. perturbaverat.*

perculsum jam fama hostem fundunt fugantque, 9, 44.

lucio ipso conatu percussus prætor, 44, 12. *i. e. afflictus.*

feciali Postumius genu femur percussit, 9, 10. pro percussit; et fortasse sic legendum. Sæpius enim hæc duo, imprimis percussus et percussus, confusa sunt a librariis. *Id. Drakenb. ad 1, 27.*

PERCENSERE, 5, 52. ne omnia generatim sacra omnesque percenteam deos.

quod mihi percententi propiores temporibus harum rerum auctores miraculo fuit, 6, 12.

ita quum percensuisset Thessaliam, 34, 52. *i. e. formulam regiminis dedisset ad censum, ex censu, a censu.*

PERCIPERE, 7, 26. adeo duorum militum eventum—utraque acies animis perciperat.

PERCITUS, 21, 53. ingenium percitum ac ferox. *i. q. vehemens.*

percitum ira in patrem spes erat criminis aliquid novi deferre, 7, 5.—percitus ira Camillus, 6, 38.

PERCOMMUNE, 25, 25. tumultus—percommune situs ad comitatus excipiendos.

PERCUNCTARI, 3, 48. finas hic coram virgine nutricem percunctari—percunctantur obvios, 22, 7.—percunctando exsequi, 9, 3.—quum—percunctantes (*transfuga*) doceret, *ibid. cap. 24. cf. 40, 21.*

legatos mittunt ad percunctandos Karthaginenses, publicone consilio Hannibal Saguntum expugnasset, 21, 18.

ut consulem percunctaretur, liceretne—pugnare, 23, 47. *i. q. consuleret.*

PERCUNCTATIO, 21, 19. directa percunctatio ac denunciatio belli. *i. e. quum quæreretur, bellumne mallet, an pacem.*

PERCURARE, 21, 57. vixitum satis percurato vulnere.

PERCURSARE, 23, 42. jam ne manipulatim quidem, sed latronum modo, percurrant totis finibus nostris negligentius, quam si in Romano vagarentur agro.

PERCUTERE, 9, 24. virgis in foro cæsi ac securi percussi.

PERDERE, 9, 14. ne desperata venia hostes cæcos in supplicia eorum ageret, perdere prius, quam perire optantes.

PERDIFFICILLIMUS, 40, 21. viam exercitui nullam esse, paucis et expeditis perdifficillimum aditum.

PERDITUS, 23, 2. improbus homo, sed non ad extremum perditus.

quamnam hostibus in perdita re consilia essent, 5, 39.—vir unus res perditas restituit, 25, 37. *cf.* 26, 6.

PERDOMARE, 9, 20. Apulia perdomita. *cf. cap.* 41.—itaque ergo prima Romanis inita provinciarum, quæ quidem continentis sint, (*Hispānia*) postrema omnium, nostra demum ætate, ductu auspicioque Augusti Cæsaris perdomita est, 28, 12.

PERDUCERE, 26, 2. multos imperatores temeritate atque inscientia exercitum in locum præcipitem perduxisse.

oppugnatio ad mediam rursus noctem perducta est, 36, 23.

orationibus in noctem perductis, 38, 51.—ni altercationem in serm perduxissent, *ibid. cap.* 50.

perductus est ad centum talenta, 38, 14. *i. e. coactus est offerre etc.*

PERDUELLIO, 1, 26. qui Horatio perduellionem judicent secundum legem. *cf.* 2, 41. *vid. Clav. Ciceron. in h. v.*

et utrique censori perduellionem se judicare pronunciavit, 43, 16. *vid. Gronov. ad* 23, 14.

perduellionis se judicare Cn. Fulvio, 26, 3. *i. q. accusare. vid. Muret. Var. Læt.* 19, 16.

PERDUELLIS pro *hoste*, ex usu antiquiorum temporum; quemadmodum et perduellio de omni facinore capitali dicebatur. Divus exstinguet perduelles vestros, 25, 12. *cf.* 42, 20.—victis perduellibus (*Karthaginiensibus*), 29, 27.—perduelles superati Perseus et Gentius, 45, 16. *vid. Cic. Offic.* 1, 12.

PEREGRE, 40, 19. prodigia multa sæda et Romæ eo anno visa, et nunciata peregre.

PEREGRINUS, 42, 31. jurisdictio inter peregrinos.—peregrinus terror, 3, 16.

PEREMTUS, 2, 23. sædior corporis habitus pallore ac macie perempti.

PERENNIS, 5, 2. ut perennem militiam facerent, *i. e. ut hiemando continuarent bellum.*

PEREQUITARE aciem, 5, 28.—quum ea via longe perequistasset, 23, 47.

PEREXIGUUS, 7, 37. nec procul ab hoste locum perexiguum—castris cepit.

nam ad vescendum facto perexiguo, utique milites, utebantur, 22, 52. *scil. argento.*

PERFACILE, 25, 36. in tumultum quidem perfacile agmen erexere.

PERFAMILIARIS, 25, 18. Crispino Badius Campanus hospes erat, perfamiliari hospitio junctus.

PERFERRE, 10, 2. gravissimas navium non pertulit alveus fluminis.

perterre ad urbem terrorem, 3, 3.—quod ubi in totam concionem pertulit rumor, 2, 54.—clamor in totam concionem perlatus, 8, 32.

Romanos ira eadem, quæ per mediam aciem hostium tolerat, et in castra pertulit, 9, 13.

præfeti classis id. unius erat jus, ut agere de ea re, sine rogatione ulla perlata, posset, 45, 25.

PERFICERE, 9, 8. iusta omnia in deditionem perficere. *Videtur legendum aut: in deditione; aut: peragere in deditionem, i. e. ut omnia redeant ad deditionem, et per eam perficiantur.*

perficere bellum, 5, 4.—lustrum, 24, 43.—sacrificium, 10, 38.—mandata, 1, 56.—senatusconsulta, 26, 29.

PERFODERE, 4, 22. donec, persosso a castris monte, erecta in arcem via esset.

PERFREQUENS, 41, 1. emporium persfrequens factum.

PERFRINGERE, 4, 28. ictus saxo, perfracto capite, acie excessit.

PERFUGA, 30, 16. et perfugæ et fugitivi.—perfugæ fugitivi captivique, 38, 11. *ita ex formula fœderum dici consuevit. cf. 31, 19. ubi tamen extra talem formulam eadem occurrunt.*

PERFUGERE, 28, 7. quum in fidem Ætolorum perfugissent.

pars maxima incolumis Romam perfugere, 5, 29.—eo turba omnis perfugit, 1, 8.—ad Porcenam perfugerant, 2, 9.

PERFUGIUM in patris misericordia et iustitia habeat, 40, 10. *cf. cap. 12. perfugium sibi nusquam gentium esse.*

PERFUNGİ cura, 26, 17.—auctores belli, quia vivos non potuimus, persunctos jam fato, dedidimus, 9, 1. *usitatus de latioribus dicitur.*

nedum ego persunctus honoribus certamina mihi cum adulescente proponam, 28, 40.

PERFUNDERE religione animum, 10, 38.—persusus ultimi supplicii metu, 9, 16.—persusus horrore venerabundusque, 1, 16.

quum persusum fletu appareret omnibus, loqui non posse, 40, 12.

PERGERE, 36, 42. pergit protinus navigare Peloponnesum.—pergit ipse ire ad urbem oppugnandum, 23, 28.—pergeret porro ire, 21, 22. *cf. 21, 30. it. 24, 2.*

pergit inde infestus in agros Romanos, 3, 6. *nonnulli codices præpositionem ignorant: quæ forma utique rarior et exquisitior est.*

PERGRANDIS, 29, 29. regnum ad fratrem regis Cætalcem, pergrandem natu—pervenit.

PERHORRIDUS, 22, 16.—inter—saxa ac—arenas stagnaque perhorrida situ.

PERICLITARI, 1, 42. seu Patrum seu plebis animos periclitaretur. *i. q. experiretur. Sic et 6, 15. satis periclitatus voluntates hominum.*

donec res suas, quibus periclitari nolebant—trajicerent, 38, 25. *i. e. periculum adire.*—ne quis cum tota gente simul in rebus dubiis periclitari auderet, 40, 21.

PERICULOSUS, 10, 25. periculosum esse—ne ad omnia simul obire unus non posset.

PERICULUM ipsum, discrimenque id poscere, 3, 18.

periculum summæ rerum facere, 6, 22.—universo periculo summa rerum committebatur, 22, 12. *cf. cap. 32.*

pericula classium externarum, 5, 54. *i. e. damna inde metuenda.*

postquam mœnibus jam Romanis, pulso hoste, periculum esse defierat, 3, 23.

neque a penuria frumenti—periculum fuit, 4, 25.

ut, quæ in naves imposuissent, ab hostium tempestatibusque vi publico periculo essent, 23, 49. *i. e. iactura ærarii esset. cf. 25, 3.*

id esse periculum, ne suas preces etc. 10, 7. *cf. 45, 23.*

PERINDE, 7, 5. nec perinde, ut maluisset plebes—ita ægre habuit etc.

et, perinde quum alia specie, tum eminentibus—magnum terrorem præbebat, 37, 40.

sed nec perinde Patres moti sunt, 4, 37. *i. q. non tantopere.*

perinde ac debellatum in Italia foret, 28, 38.

PERITUS, 37, 20. veterani omnes et periti belli erant. *cf. 4, 17. vid. Drakenborch. ad h. l.*

per æque inopia, sed assuetudine peritius, et meliore cum spe—degressi in campos, 44, 5.

PERLABI, 28, 11. in ædem Jovis foribus ipsis duo perlapsi angues.

PERLÆTUS, 10, 21. supplicatioque perlæta fuit.

PERLEGERE, 38, 28. censores—senatum perlegerunt: princeps in senatu tertium lectus etc.

PERLEVIS, 24, 34. machinator bellicorum tormentorum operumque quibus ea, quæ hostes ingenti mole agerent, ipse perlevi momento ludificaretur.

PERLICERE, 3, 44. virginem—Appius amore ardens, pretio ac spe perlicere adortus etc. *cf. 10, 11.—donis, 21, 26. it. 26, 7.*

victorem finitimorum omnium populum in servitutem perlici posse, 4, 15.

Gentium quoque regem, jam diu dubium, in societatem perlici posse, 43, 18.—ad transitionem, 24, 48.

PERLITARE, 41, 14. bove perlitare iussus. *i. q. litare. cf. cap. seq. it. 7, 8. diu non perlitatum.*

primisque hostiis perlitatum est, 36, 1.

PERLUCERE, 41, 2. qua (*nebula*) dilabente, ad primum teporem solis perlucens jam aliquid, incerta tamen, ut solet, lux etc.

PERLUSTRARE, 23, 46. hunc Taurea quum diu perlustrans oculis obequitasset hostium turmis etc. *i. q. oculis quærens. cf. 25, 9.*

PERMANERE, 40, 54. unus incorruptus permanerat. *de pertinaci constantia.*

et, quantum ad Karthaginenses duces attinet, invictum (*Attilium*) ad ultimum permanisse, 28, 43.

PERMARINUS, 40, 52. ædem (*dedicavit*) Larium permarinum.

PERMISSIO, 37, 7. permissionem extra civium corpora fieri juberent. *nempe in liberum arbitrium ejus, cui se dederent.*

PERMISSUS, 38, 14. permissu consulis.—Achæorum, *ibid. cap.*
34. *cf.* 3, 43. *it.* 5, 18. *et* 21.

PERMITTERE, 8, 31. se vitam fortunæque suas illorum fidei virtutique permittere.

Ismerias gentem Bæotorum in fidem Romanorum permitti æquum censebat, 42, 44. *cf.* 45, 4.—si in fidem Masinissæ sese permisisset, 29, 30.—iysos se in deditionem consulis caduceum præferentes permisisse, 8, 20.

neque enim liberum id vobis permittit Philippus (*utrum bellum an pacem habeatis*), 31, 7.

reliquerat intervalla inter ordines peditum, qua satis laxo spatio equi permitti possent, 10, 5.

equites per patentes in hostium acie vius permittere equos jubeat, 29, 2.

detraxit frenos equis; atque ita concitatos calcaribus permisit, ut sustinere eos nulla vis posset, 8, 30.

permittite equos in cuneum hostium, 40, 40. *cf.* 3, 61. *it.* 30, 11.

permissus equitatus, 3, 70. *i. q. immissus.*

quum aliquamdiu, hinc indulgentia, hinc modestia, inter permittentem in vicem non magis mutua, quam inexpl. cabili facilitate, certatum esset, 37, 52. *scil. quum uterque alterius arbitrio rem permetteret.*

qui eum vexandis prioris anni consulibus permissurum tribunatum credebant, 2, 56. *i. e. cum licenter abufurum munere suo id etc.*

Numitori Albana permiffa re, 1, 6. *i. q. in potestatem data. cf.* 4, 49.

per quos (*legatos*) senatui de vobis permittatis, 36, 35. *nempe arbitrium statuendi etc. cf.* 33, 13.

permissum ipsi erat, faceret, quod e republica duceret esse, 24, 14. *vid. Drakenborch. ad* 33, 44.

permissioque, ut etc. 6, 25. (*absolute*) *cf.* 35, 20. *it.* 40, 26. utrum—an, 45, 5.

PERMIXTUS, 27, 35. provinciæ non permixtæ regionibus, sed diversæ extremis Italiæ finibus.

permixtus, ubi cuspide uti et cominus gladio posset, roboris majoris Romanus eques erat, 30, 18.

PERMULCERE barbam, 5, 41.

omnibus memoria patriæ iras permulfit, 7, 40.

ipsis iacido sermone permulcentibus notos, 28, 25.

PERMUNIRE, 27, 12. castra raptim ante noctem permunita. *cf.* 7, 16. *it.* 30, 16.

PERNICIALIS, 27, 23. quæ tamen (*pestilencia*) magis in longos morbos, quam in perniciales evasit.

PERNICITAS, 9, 16. præcipua pedum pernicitas inerat, quæ cognomen etiam dedit. (*Papirius Cursor.*)

PERNICITER, 26, 4. eos singulos in equos suos accipientes equites assuescerunt, et vehi post sese, et desilire perniciter etc.

- PERNIX, 28, 20. levium corporum homines, et multa exercitatione perniciosum.—pernicissimum corpus, 44, 34.
- PERNOCTARE, 27, 38. et earum coloniarum juniores jurejurando adacti, supra dies triginta non pernoctaturos se esse extra mœnia coloniae suae etc. *i. q. abfuturos, mansuros.*
- PERNOX luna, 5, 28. *it.* 32, 11.
- PERNUMERARE, 28, 34. dum imperatam pecuniam Illeges pernumerarent. *cf.* 6, 15.
- PEROPPORTUNE ad praesentis quietem status, 1, 42.
- PEROPPORTUNUS, 10, 45. nec populo R. magna solum, sed peropportuna etiam ea victoria fuit.
- PEROSUS decemvirorum scelera, 3, 58.—plebs consulum nomen haud secus, quam regum, perosa erat, 3, 34. (*active accipiendum.*)
- PERPACARE, 36, 42. necdum enim omnia in Græcia perpacata erant.
- PERPAUCAS naves subductas esse, 37, 11. *cf.* 4, 52. *it.* 5, 8.
- PERPELLERE, 9, 30. accitios eos in curiam hortati sunt, uti reverterentur Romam: postquam perPELLI nequibant etc. *cf.* 2, 31. multitudinem perpulit, ut imperium regi abrogaret, 1, 59. fama repens belli Gallici perpulit civitatem, ut Furius dictator—diceretur, 6, 42. *cf.* 9, 24. *et* 31. perpulere plebei—ut Minucius praefectus annonae crearetur, 4, 12. *cf.* 5, 51.
- PERPERAM, 26, 23. quod exta perperam dederat. *cf.* 1, 33.
- PERPETRARE, 44, 37. sacrificio rite perpetrato. *cf.* 23, 35.—perpetratis, quæ ad pacem deum pertinebant, 24, 11.—perpetrato bello, 24, 45. *cf.* 28, 41. *it.* 44, 32.—pace perpetrata, 33, 21.
- PERPETUUS, 9, 17. perpetuis præceptis artem ordinare. *Nostri: in systema redigere, in formam artis.* quod eos montes perpetuo dorso inter se jungit, 41, 18. cujus ordinis languore perpetui jam tribuni plebis—lingua criminibusque regnarent, 3, 19. perpetuæ orationes, *vid.* oratio.
- PERPLEXE, 30, 20. non perplexe, sed palam revocant. *cf.* 6, 13.
- PERPLEXUS, 38, 32. perplexum responsum—perplexa legatio, 36, 5.—perplexius (*carmen*) scripturae genere, 25, 12.
- PERPOPULARI, 34, 56. Padi ripas cum caedibus et incendiis perpopulari.—infestius perpopulato agro Fregellano, 26, 9. *cf.* 22, 3. *et* 9.
- PERPORTARE, 28, 46. naves onerarias—captivos Karthaginem perportantes.
- PERQUAM paucis suffragio populi relictis locis, 9, 30.
- PERRARUS, 29, 38. quod tunc perrarum in mandandis sacerdotibus erat. *vid.* *Intt.* ad 6, 1.
- PERROGARE, 32, 23. populi Achæorum, quum sententias perrogarentur. *cf.* 29, 19.
- PERRUMPERE, 7, 24. in medium agmen perrumpunt—in urbem, 10, 41.—in vestibulum perruperant templi, 3, 18.

qui quum sæpe conati nequissent perrumpere ad suos, 4, 39.
perrumpere ordines hostium, 9, 39.—impetum fluminis, 21,
28.—cuneos, 8, 10.—agmen, 8, 30.—eadem qua transferant,
4, 39.

PERSCINDERE, 21, 58. omnia perscindente vento et rapiente.

PERSCRIBERE, 24, 18. si quid emtum paratumque pupillis—a
quæstore perscribatur. *Pecunia dicitur perscribi, quam per
scripturam ab argentariis alieno nomine solvitur. vid. Clar. Ciceron.
in h. v. it. Duker. ad h. l.*

PERSECARE, 40, 19. id persecare novum prætorem, ne serperet
iterum latius, Patres iusserunt. *i. q. refecare, conficere.*

PERSEDERE, 45, 39. in equo dies noctesque periedendo.

PERSEGNIS, 25, 15. pedestre prælium fuit persegne, paucis in
prima acie pugnantibus Romanis.

PERSEQUI quærendo, 3, 20. *i. q. inflare.*—reliquias belli, 9, 29.
inter consules provinciis comparatis, bello Græci persequendi
Publilio evenerunt, 8, 22.

apparuit, nihil per alteros stare, quominus incepta perse-
querentur, 6, 33.

mortem meam idem tu persequi non poteris, 40, 11. *i. e.
ulcisci.*

PERSEVERANTER, 4, 60. Patres bene cœptam rem perseve-
ranter tueri.

PERSEVERANTIA, 5, 4. indignitas perseverantiam imponere
debuìt.

impetu potius bella, quam perseverantia gerat, *ibid. cap. 6.*

PERSEVERANTIOR cædendis in fuga fuit, 5, 31. *i. q. in cæden-
dis fugientibus.*

PERSEVERANTIUS, 21, 10. quo lenius agunt, segnius incipi-
unt; eo, quum cœperint, vereor, ne perseverantius sæviant.

PERSEVERARE, 22, 38. quo id constantius perseveraret. *pro et
ut in eo constantius perseveraret.*

ferociore ad perseverandum in bello faceret, 6, 33. *cf. 5, 4.
it. 38, 42.*

aut, perseverantem, sub iudicii tempus plebem offensurum,
4, 44. *i. e. si perseveraret.*

PERSIGNARE, 25, 7. triumviri—sacris conquirendis donisque
persignandis. *i. e. donariis, quæ furtim subducta essent, colligendis
et in tabula consignandis.*

PERSONA, 3, 45. si nec caussis, nec personis (*lex*) variet.

latiorque re et personis quæstio fieri, 9, 26.

PERSONARE, 3, 10. tribuni coram in foro personare, fabulam
compositam Volsci belli etc.

PERSPICERE, 40, 22. ut præ densitate arborum, immisforum-
que aliorum in alios ramorum, perspici cælum vix posset. *Vid.
Drakenborch. ad 22, 6.*

PERSTARE, 44, 33. diem totum perstabant.

in cœpto perstare, 42, 10.—pertinacius in incepto perstabat,
32, 23.—perstaret in incepto immitis animus, 8, 33. *cf. cap. 34.*

in recusando perstabat, 10, 13.—in societate Romana cum
fide perstare, 23, 14.

PERSTERNERE, 10, 47. ab ædilibus curulibus—via a Martis filice ad Bovillas perstrata est.

PERSTRINGERE, 1, 25. horror ingens spectantes perstringit, et —torpebat vox spiritusque.

PERSULTARE, 44, 9. haud secus, quam stabili solo persultabant. (*in testudine.*)

quam sæpe in agro eorum impune persultassent, 34, 20. *i. e. prædas inde egissent, rapinas exercuissent.*

PERTÆSUS, 3, 39. nec nominis homines tum pertæsum esse.—decenvirorum vos pertæsum est, *ibid. cap. 67. vid. Drakenborch. ad illum locum.*

PERTENDERE, 5, 8. perpauci in maiora castra, pars maxima atque ipse Sergius Romam pertenderunt.

PERTENTARE, 27, 10. pertentatis—coloniarum animis. *cf. 2, 3.*

PERTINAX sententia, 4, 57. *h. e. in qua pertinaciter aliquis perseverat.*

quod pertinacius in armis fuerant, 45, 27.

PERTINERE, 1, 20. pertinent sacra ad flaminem. *i. q. ejus curæ subiecta sunt.*

ad quos pertineat facinus, 31, 12. *h. e. qui patrauerint.*

pertinet ad plures exemplum, quam calamitas, 26, 38. *h. l. i. q. nocet pluribus.*

exemplum pertinet ad Macedonas continendos, 39, 28. *i. e. valet, vim habet.*

idque omen pertinuisse postea eventu rem conjectantibus visum ad damnationem ipsius Camilli, 5, 21. *i. q. significasse.*

pertinet sensus in omnia, 25, 24. *i. e. pervenit.*—pertinet caritas reipublicæ per omnes ordines, 23, 49. (*extenditur.*)

PERTRAHERE, 30, 12. vivus (*Syphax*) ad Lælium pertrahitur. *scil. captivus.*

ad pertrahendam cam navim, 40, 4. ubi Perizonius legi vult retrahendam.

donec ad tumulos tegentes Romanum equitatum pertraxit, 29, 34.

in concionem quoque eos iidem precibus pertraxerunt, 45, 10. *cf. 10, 19. it. 43, 8.*

PERVADERE, 42, 5. ea contagione velut tabes—id pervaserat malum.

postquam—Epiciden adesse, pervasit rumor, 24, 31.

quum pervasisset castra rumor, 5, 18.

Doridem cum exercitu pervasit, 42, 13.

terror pavorque—in totam penitus aciem pervasit, 8, 9.

ut pervadere expeditus nuncius non posset, 9, 43. *cf. 26, 7. it. 28, 3.*

PERVAGARI, 26, 45. piscatores—vadis pervagatos stagnum.

errabundi domos suas, ultimum illud visuri, pervagarentur, 1, 29.

pervagati Samnium consules, 10, 39. (*cum exercitibus*) ferox natio pervagata bello prope orbem terrarum, 38, 17. *vid. Cel. Ruhnken. ad Velleii 2, 97.*

PERVASTATIS passim agris, 21, 7. *cf. 8, 19. it. 10, 37.*

- PERVEHERE, 5, 40. plauastro conjugem ac liberos vehens—virgines sacraque in plaustrum impoluit, et Cære—pervexit. *cf.* 44, 45.—tranquillo pervectus Chalcidem, 31, 23.
- PERVELLE, 8, 18. illud pervelim—proditum falso esse, venenis absumptos.
- PERVENIRE, 5, 5. ad finem operis tandem perventum.—necdum a singulis—pervenerant factiones, 1, 17.
nisi Hispanorum cohors, ad id ipsum remissa ab Hannibale, pervenisset, 22, 18. *ubi cum Gronovio legendum supervenisset.*
equites—et elephanti—et tritici modium—millia ab rege Manissa ad exercitum—pervenerunt, 32, 27.
- PERVERSUS, 21, 33. perversis rupibus juxta invia ac devia asfueti discurrent. *infestas et incommodas Creverius interpretatur, laudans Virgilii Æneid. 7, 584. Sed vid. la Cerda ad hunc locum, unde sua sumfit Creverius. Equidem, dum auctoritatibus, pro genuina lectione, vindicetur, perversis, eo quidem significato, quo accipi h. l. solet, etiam a Cel. Strothio, qui transverſis, obliquis, interpretatur, vitiosam istam lectionem esse arbitror.*
- PERVERTERE, 21, 5. ubi pedes instabilis, ac vix vado fidens vel ab inermi equite, equo temere acto, perverti posset.
- PERVESTIGARE, 31, 13. Locris sacrilegium pervestigatum a Q. Minucio erat, pecuniaque ex bonis noxiorum in thesauros reposita.
- PERVICACIA, 9, 34. pervicacia tua et superbia coëgit me loqui. *in partem deteriorem h. l. pro pertinacia est accipienda, quum alias et in bonam partem dicatur. vid. Drakenborch. ad h. l.*
- PERVICAX, 42, 62. deos hominesque et moderationis Persei, et illorum pervicacis superbiæ futuros testes.
- PERVIDERE, 33, 5. ut neque quæ cujusque scriptis palma sit, pervideri possit. *i. q. accurate discerni.*
- PERVIGILIUM, 23, 35. castra Campana, ut in pervigilio neglecta, simul omnibus portis invadit.
- PERVILIS, 31, 50. annona quoque eo anno pervilis fuit.
- PERVINCERE, 42, 45. multis rationibus pervicerat Rhodios, ut—Romanam societatem—retinerent. *nisi legatur cum Drakenborchio pervicerat, Rhodii ut etc. i. e. persuaserat.*
his orationibus pervicerunt, ut consules in senatus auctoritate fore dicerent se, 32, 28.—instando simulandoque pervincit, ut etc. 29, 31. *cf.* 2, 40. *it.* 4, 12.
postquam ipsa virtus pervicerit, ne in ullo genere hominum inhonorata esset, 10, 24.
- PERVIUS saltus, 9, 43.—specus, 10, 1.—ut pervium ordinem faceret, 30, 10.
frontibus velut pedestris acies urgebant, perviæque naves pugnantibus erant, 26, 39. *i. e. ordines navium laxi, ut transitus navibus aliis esset.*
- PERURERE, 24, 20. perusti late agri. *cf.* 26, 13.
- PES cum pede collatus, 28, 2.—pede collato pugnare, 38, 21. *cf.* 10, 29.—ad pedes pugna ierat, 21, 46.
peditem ne ad pedes degreſſo equiti parem esse, 3, 62. tuo consilio equitem ad pedes deduxeris, 4, 40.

ad pedes descensum a Romanis, 9, 22.

ut si omnes, quos censores notassent, pedibus mœrerent, 24, 18.

minimum pedibus itineris confectum : plerumque provolventes se simul cum armis aliisque oneribus, cum omni genere vexationis, processerunt, 44, 5.

pedibus proficisci, 26, 19. *h. e. in terra continenti. Opponitur : navibus ire.*

Argos et Lacedæmonem—sub pedibus tuis relinquemus ; quæ titulum nobis liberatæ Græciæ servientes deformant ? 34, 32.

in quam sententiam quum pedibus iretur, 5, 9.

PESSIMUM, 2, 1. quin pessimo publico facturus fuerit. *Sic etiam 4, 4. legendum videbatur Gronovio, non : pessimo exemplo publico. Similiter Tacitus egregium publicum dixit. Apud Nostrium 4, 44. hæc sunt : ut in parcendo uni malum publicum fiat.*

PESTIFERO fidere isti, 8, 9.

Tarquinius—mihi sibi—pestiferum hinc abstulit gaudium, 1, 58.

PESTILENS annus, 4, 52.—gravis pestilensque omnibus animabus æstas, 5, 13.—in pestilente atque arido circa urbem solo luctari, 7, 38.

ne improbum vulgus a senatu aliquando libertatem salubri moderatione datam ad licentiam pestilentem traheret, 45, 18.

pestilens collegæ munus esse agros : illos fervitutum iis, qui acceperint, laturos, 2, 41. *alibi veneno illitum tale munus dicitur.*

PESTILENTIA orta, 9, 28.—sedata, 7, 3.—urens simul urbem atque agros, 10, 47. *Ceterum pestilentia et pestis promiscue dicuntur, 4, 25. cf. 25, 26.*

et loco gravi et tempore anni (medium enim ætatis erat) ad hoc insolito odore ingruere morbi vulgo : cujus pestilentiae metu profecti etc. 37, 23.

PESTIS publica, 8, 18. *i. q. pestilentia, vel potius veneficium sub nomine pestilentiae.*

pestis ac bellua immanis, 29, 17. *i. e. bellua pestifera*—illam furiam pestemque omnibus delinimentis animum avertisse atque alienasse, 30, 13.

terrorem assiduum a Volscis fuisse, quam pestem adhærentem lateri suo tot super alia aliis bellis exhaustire nequisset, 6, 10.

qui superessent pauci, si multiplici gravarentur stipendio, alia perituros peste, 23, 48.

ut alii alia peste (*mortis genere*) absumti sint, 25, 19. *cf. 10, 28. locumque eundem suæ pestis et Gallorum ac Samnitium fore. i. e. interitus.*

pestis—anceps, 35, 27. (*de incendio castris illato.*)

PETERE, 35, 10. in unum locum petebant ambo patricii ; et rei militaris gloria recens utrumque commendabat. *de comitiis consularibus.*

ad pacem cum precibus petendam, 9, 16.—precibus ab diis petitum, 5, 18.

diemque comitiis a—prætorie urbano petiit, 43, 16.

petere—se quoque in gratia reconciliatæ pacis posse uti, 44,

14. *pro petere, ut possit etc.*

magis tentata est triumphi spes, quam petita pertinaciter, 28, 38. *nisi, quoniam duriusculum est, spem petere, cum Dukero legere malis petitus: quod tamen necessarium non videtur.*

quod iter petiturus esset, ignarus, 44, 2. *in cod. capite est: viam petere, vid. Intt. ad h. l.*—petere fugam, 9, 23.—vallum, 8, 38.

PETITOR, 3, 44. notam judici fabulam petitor, quippe apud ipsum auctorem argumenti, peragit.

PHALANGITÆ, 37, 42.

PHALANX Macedonum gravis atque immobilis, 33, 9. *cf. 9, 19.*
—Phalanx immobilis et unius generis, 9, 19. *cf. 8, 8. ipse Livius interpretatur per cuneum, 32, 17.*

PHALERÆ, 22, 52. si quid argenti, quod plurimum in phaleris equorum erat—omnis cetera præda diripienda data est.

PIACULARIS, 29, 19. sacrum piacularare fieri, ita ut prius ad collegium pontificum referretur, quod sacri thesauri moti, violati essent, quæ piacula, quibus diis, quibus hostiis, fieri placeret.

PIACULUM, 39, 47. sine piaculo rerum prætermittarum.

piacula iræ deum conquirere iussus, 40, 37. *cf. 22, 9.*

piaculum hostiam cædi, 8, 10. *cf. 29, 8. et 19.*

ipsum (*Postumium*) se cruciatibus et hostium iræ offerre, piaculaque pro populo Rom. dare, 9, 10. *cf. 6, 21.*

ut luendis periculis publicis piacula simus, 10, 28.

nisi aliquod profecto nefas esse, quo, si interimus spectaculo, violaturi simus ludos, piaculumque menturi, 2, 38.

auctoribus ad piaculum noxæ objiciendis, 45, 10.

hæc—legatio etiam insolentioris—legationis satis magnum piaculum esset, 45, 23.

dedendum id piaculum (*Hannibalem*) rupti fœderis, 21, 10. *i. e. ad expiandam violationem fœderis. cf. 8, 9.*

PIE, 1, 22. ita pie bellum indici posse. *i. q. legitime, sine violatione fidei.*

magis pie (*ut frater*) quam civiliter (*leges respiciens*) vim secisse, 38, 56.

PIGNERARE, 29, 36. bona pigneranda pœnæ præbebant, *i. e. relinquebant, ut iis publicandis pœna sumeretur. vid. Drakenborch. ad 6, 35.*

quum—quorum propinqui extra urbem interclusi ab hostibus erant, velut obsidibus datis, pigneratos haberent animos, 24, 1.

PIGNUS, 33, 22. oppidorum ac vicorum falsas et in tempus simulatas, sine ullo pignore, deditiones factas esse. *h. e. non obsidibus datis, non traditis armis.*

quos (*equites*) pignora pacis custodiendos Luceriam Samnites dederant, 9, 15.

nec obsides, pignus futuros furto et fraude agendæ rei, posceret, 43, 10.

adjicit ad pignus futuræ regi cum tyranno amicitia, filias—matrimonio jungere velle, 32, 38. *nisi pignus capiatur de traditione Argorum, quod non probabile admodum est. Ceterum pro ad aut id melius legeris, aut prorsus ad sustuleris. vid. Duker. ad h. l.*

fortunæ pignora, 9, 18. *i. e. boni duces bellici.*

conditum in penetrali fatale pignus imperii Romani, 26, 27. *int. Palladium.*

dimissi circa domos apparitores, simul ad pignora capienda, 3, 38. *cf. 57, 51. it. 43, 16.*

PIGRITIA et **PIGRITIES**, 6, 4. pigritiâ ædificandi. *i. e. quod ædificare nollent.*

imminens nox—Romanis pigritiem ad sequendum locis ignotis fecit, 44, 42.

PILA librata ponderibus figuntur, 7, 23. *vid. supra in v. libratus.*

PILEATUS, 33, 23. magis in se convertit oculos Cremonensium—colonorum turba pileatorum, currum sequentium. *i. e. tamquam libertorum imperatoris. cf. 45, 44.*

PIUS, 2, 38. nisi aliquid profecto nefas esse, quo, si intersimus spectaculo, violaturi finis ludos—idco nos ab sede piorum, cœtu concilioque abigi.

Decium consulem purum piūque deis immortalibus visum, 10, 7.

adversus injusta arma pio justoque se tutarentur bello, 42, 23.

—justum piūque bellum, 9, 8. *vid. Drakenborch. ad h. l.*

PLACABILIS, 4, 42. Hortensii placabile ad justas preces ingenium. *vid. Cel. Ruhnken. ad Velleii 2, 23.*

PLACAMEN, 7, 2. ludi quoque scenici—inter alia cœlestis iræ placamina instituti dicuntur. *cf. cap. sequ. velut averfis jam diis, aspernantibusque placamina iræ.*

PLACARE, 8, 33. his vocibus quum in se magis incitarent dilatorem, quam in magistrum equitum placarent.

ad placandos deos, mitigandosque homines, 9, 1. *cf. 8, 33.* nec preces, quæ sæpe hostem mitigavere, quæ decorum iras placant.

PLACATUS, 2, 60. tum duci, tum—Patribus quoque placatior exercitus rediit.

PLACERE, 33, 31. quum primum ei res suæ placuissent, *i. q. quum primum satis potens esset: vid. B. Patruum ad Tacit. Mor. Germ. cap. 11.*

ubi fatis placuere vires, 39, 30. *i. e. satis magnæ et idoneæ visæ sunt.*

placet hibernis locus, 24, 20. *i. q. ad hiberna.*

togaque et forum placuere, 22, 26. *i. e. rebus forensibus, causisq. agendis operam dedit: vid. Gronov. ad Tacit. Annal. 11, 7.*

in omnibus circulis atque etiam, si diis placet, in conviviis sunt, qui exercitus in Macedoniam ducant, 44, 22. *i. e. quod maxime stultum: solent enim hæc verba ironice dici. cf. 4, 3.*

neque illos recte fecisse—neque senatui placere, deditos spoliari, 39, 54. *de senatus decreto.*

PLACIDĒ, 38, 20. animadvertit meridiana regione terrenos et placide acclivus ad quemdam finem colles esse. *Id. pascere.*

PLACIDUS, 3, 15. accipiunt civitatem placidiorem consules.

PLAGA una (Materinani ipsi appellant) non continuit modo ceteros in armis, sed contestim ad certamen egit, 9, 41. *plaga h. l. pro parte exercitus hostilis dicta est. Cel. Strothius pagum vel tribum interpretatur.*

PLAGULA, 39, 6. vestem stragulam pretiosam, plagulas—Romam advexerunt: pro aulæis, tapetibus, accipiuntur a Dukero, quibus parietes et lecti cubiculares obducuntur. Apud Suetonium in Tito cap. 10. sunt dimotæ plagulæ in lectica; sed lecticæ tum non in usu videntur fuisse. Possis huc commode referre locum Eutropii, 9, 12. ubi lecticulæ pallia occurrunt. Proprie plagulæ sunt segmenta lintei panni etc.

PLANICIES (et PLANICIA) submissa fastigio, 27, 18. *i. e. mons declivior a fastigio, nec descensu abrupto, sed, qui sensim in planiciem abit, dum veniatur in æquum. Similiter 25, 36. omnia fastigio leni subveza.*

partem planiciæ aut Jovis templum aut oppidum tenet, 44, 6.

PLANUS, 9, 26. urbs sita in plano.—a planioribus aditu locis, 1, 33.

PLAUSTRUM, 9, 30. in plaustra somno vinctos (tibicines) conjiciunt ac Romam deportant, nec prius sensere, quam, plaustris in foro relictis, plenos crapulæ eos lux opprestit.

PLEBEIUS, 22, 34. nec finem ante belli habituros, quam consulem vere plebeium, id est hominem novum, fecissent.

PLEBICOLA, 3, 68. assentatores publicos, plebicolas istos etc. *cf. cap. 33.*

PLEBISCITUM. Dicitur etiam divisum plebis scitum, interjecta copula que, 22, 26. item plebisque scitus, 25, 7.

PLEBS, *it. PLEBES*, 3, 14. alloqui plebis homines. *cf. 8, 33. de plebe multitudo, 5, 39. vid. Drakenborch. ad 5, 12. it. supra in v. multitudo. Honestius autem de plebe dicitur, quum sermo est de ordinum in republica diversitate, in primis, qua in magistratibus creandis huc respiciebatur. Nam qui ex ordine plebeio in senatum electi erant, et ipsi de plebe dicuntur, v. c. 6, 42. Sextius de plebe primus consul. cf. 7, 17. Marcius Rutilus dictator et censor primus de plebe. (alibi, v. c. 6, 37. est etiam ex plebe). Itaque et plebeius consulatus memoratur, 6, 39. et plebeii magistratus, 6, 11. Unde porro intelligitur plebeios et de plebe nihil a se invicem discrepare. Antiquioribus autem temporibus, ut ultima repetamus, quum non nisi patricii senatores essent, quotquot plebeii erant, iidem etiam de plebe, h. e. non senatores, nec patricii erant, et contra. vid. Duker. ad 39, 17.*

a plebe, consensu populi, consulibus negotium mandatur, 4,

51.

prætor is, qui jus populo plebeique dabit summum, 25, 12.

ut plebes ab optimatibus dissentirent, 24, 2.

plebem suam impelli posse, ut arma caperent, 2, 35.

non enim populi, sed plebis cum magistratum esse, 2, 56.

vid. infra in v. populus.

tribunus plebis tulit ad plebem, plebesque scivit, 34, 53.

- PLENUS**, 1, 14. plenis portis effusi hostes. *i. e. ut portæ multitudine repleantur.*
 pleno gradu ad castra hostium tendunt, 9, 45. *vid. gradus.*
 cunct in pugnam irarum speique pleni, 2, 45.—pleni adhortantium vocibus, 1, 25.—ignominiae cladisque pleni, 4, 10.—pleni populationum, 2, 43.—lacrimarum, 7, 31. *it. cap. 40.*
 —crapulae, 9, 30.—minarum iraque, 8, 30. *vid. Drakenborch. ad 3, 25.*
 omnia votorum lacrimarumque plena, 7, 30.
 plenior aliquanto animorum irarumque, 6, 18.
- PLERIQUE**, *pro multis*, 10, 13. eo anno plerisque dies dicta ab ædilibus. *vid. Duker. ad Epit. 34. Id postea magis frequentatum est ætate argentea.*
- PLERUMQUE**, 40, 46. ex infectis hostibus plerumque focii fideles. *i. q. non raro.*
 finis incliti per Europæ plerumque, atque Asiam omnem regni, 45, 9. *adjective. nisi vero cum Dukero legas pleraque.*
- PLORATUS**, 2, 33. clamor inde oppidanorum, mixtus muliebri puerilique ploratu, ad terrorem, ut solet, primo ortu et Romanis auxit animum etc. *vid. Drakenborch. ad h. l. it. ad 26, 9.*
- PLUERE**, 3, 10. inter alia prodigia et carnem pluit. *Sunt, qui carne præferant. Sic lapidibus pluit, 1, 31.—terra pluit, 34, 45. vid. sanguis. Etiam pluvit in aliis locis optimi codices exhibent.*
- PLURES** Samnitium cecidere, plures Romani vulnerati sunt, 8, 36.
- PLURIMUS**, 41, 4. plurimos hostium occidit.—ubi plurimum belli fuerat, 2, 31.—quum plurimum in celando incepto ad effectum spei habuisset, 21, 57.
 quorum secundum Ætolos plurima fuit opera in eo bello, 36, 7.—plurima præda, 10, 45.
 plurimo—clamore—orto excitos reges, 1, 39.
 cælum visum est ardere plurimo igni, 3, 5.—facibus ardentibus plurimum simul ignem conjecerunt, 23, 37.
- PLUS**, 40, 2. quum plus annum æger fuisset, *pro per annum amplius.*—paullo plus ducentos passus a castris Romanis, 31, 34.
 nulla (*navis*) plus quam triginta remis agatur, 38, 38. plus tamen hostium fuga, quam proelium absumsit, 2, 42.
 plus mille capti, 24, 41. *cf. 42, 23.*
 parte plus dimidia rem auctam, 29, 25.
- PLUVIA**, 21, 56. aut nihil sentire obstreperante pluvia, aut—sentire se dissimularunt.
- POCILLUM** mulsi—se se facturum, 10, 42. *i. e. sacrificandi causa oblatum; pro pocillo facturum.*
- PŒNA**, 8, 30. dictatorcm avidum pœnæ venire. *scil. sumendæ a magistro equitum.*
 has dea pœnas a templi sui spoliatoribus habet, 29, 18.
- PŒNITERE**, 1, 8. me haud pœnitet eorum sententiæ esse. *i. e. non dubito etc.*
 pœniteat nunc vos plebei consulis, 4, 3. *i. q. pudeat.*—neminem noxæ pœnitebat, 2, 54.

nec aut eventus eorum Romanum, aut moræ, qua trahebant bellum, pœnitebat, 9, 27.

Volumnium provinciæ haud pœnituit; multa secunda prœlia fecit, 9, 42.

ut nos cladium nostrarum non pœniteat, 28, 39.

quorum nec virtutis, nec fortunæ ullo die populum Rom. pœnituit, 9, 18. *cf.* 22, 12.

quippe minime pœnitere se virium suarum, si bellum placeat, 8, 23. *pro satis virium sibi esse etc. cf.* 4, 58.

Ætolos quoque—si pœnitere possint, posse et incolumes esse, 36, 22.

sub haud pœnitendo magistro, ipso Anco rege, 1, 35.

POLIRE, 40, 51. columnasque circa poliendas albo locavit. *verbum proprium de opere albario vel testorio: vid. Cel. Ruhnkenium ad Velleii 2, 22.*

POLLERE, 1, 24. quanto magis potes pollesque.—qui (*popus*) certe unus plus, quam tua dictatura, potest polletque, 8, 33.

nec arma modo, sed jura etiam Romana, late pollebant, 9, 20.—Etruria terra marique pollens, 5, 54.

quandoquidem tantum intercessionem pollere placet, 6, 35.

POLLICITATIO, 42, 38. decepti pollicitationibus regis.—pollicitatio benigna, 31, 25. *Sic et* 9, 30. benigne polliceri.

POLLUERE, 6, 41. omnes cærimonias polluimus, *cf.* 7, 2.—vulgara dein religio a pollutis, nec matronis solum, sed omnis ordinis feminis, 10, 23.

polluta semel militari disciplina, 8, 34.

facram hanc insulam (*Samothracam*) et augusti totam atque inviolati soli esse?—cur igitur—pollutam homicida sanguine regis Eumenis violavit? 45, 5. *i. e. polluit atque violavit. nisi legatur cum Gronovio pollutus.*

POMCERIUM verbi vim solam intuentes, postmœrium interpretantur esse etc. 1, 44.

POMPA, 2, 54. consulares vero fasces, prætextam curulemque sellam, nihil aliud, quam pompam funeris putent: claris insignibus velut insulis velatos ad mortem destinari.

PONDO, 8, 14. usque ad mille pondo clarigatio esset. *i. q. mille aris, sive mille asses, qui tum libram pondo erant. Sic Dukerus.*

torquis aureus duo pondo, 44, 14. *Gronovius Pec. Vet. p. 36. duapondo legi vult, i. e. duas pondo libras. cf.* 21, 62. donum ex auri pondo (*pondere librarum*) quadraginta Lanuvium—portatum est. *cf.* 28, 45.

PONDUS, 5, 51. qui (*hostes*) cæci avaritia in pondere auri fœdus ac fidem sefellerunt.

PONE, 44, 16. ædes P. Africani pone Veteres ad Vortumni signum—in publicum emit.

PONERE, 4, 20. dictator coronam—in Capitolio Jovi donum posuit. *cf.* 26, 24. 32, 27. 42, 6. *vid. donarium. it. sacratus.*

aramque ibi posuit, 10, 23.—in ædem Herculis signum dei positum, 38, 35. *cf.* 31, 44.

signa ænea quinque in ærario posuerunt, 31, 50. *pro reposita fuerunt servanda. Hæc forma usitatior est, quam casus quarti.*

statuamque auratam—patri Glabrioni posuit, 40, 34.

legatorum—statuæ publice in Rostris positæ sunt, 4, 17.

ni additi post tumulum opportune ad id positum etc. 28, 13.

i. q. situm.

navium carinæ—quæ essent positæ, 28, 45. *vid. carina.*

in conspectu erant posita in plano (*castra*), 5, 28.

in urbe alieno solo posita, 4, 48. *i. q. statuta, constituta, condita: ita enim historici, in tali re, loqui solent. cf. 39, 27.*

cum urbe simul positæ traditæque per manus religiones,

5, 51.

pilis ante pedes positis, gladiis tantum dextras armemus,

6, 12.

piloque posito, stricto gladio in hostem impetum facit, 7, 16.

cætratos—hastis positis, quarum longitudo impedimento erat, gladiis rem gerere jubet, 33, 8. *i. e. reclinatis, demissis, ut e Græco καταβαλόντι Polybii vertendum fuisse putat Creverius. cf.*

35, 35.

tabulam posuisse, et jurasse, (*Flavium, scribam*) se scriptum non facturum, 9, 46.

positis omnium aliarum rerum curis, 7, 32.

dii immortales ita vos potentes hujus consilii fecerunt, ut, sit Latium deinde, an non sit, in vestra manu posuerint, 8, 13.

inter quos (*auctores*) me ipse in re dubia poni malim, 29, 25.

ut in dubio poneret, utrum—matronæ sua sponte, an nobis auctoribus, fecissent, 34, 5.—in incerto, 4, 23. *pro reponere, relinquere.*

haud in magno equidem ponam discrimine, *Præfat.*

in quo (*Papirio*) tum summa rei bellicæ ponebatur, 9, 38.

ad mœnia urbis pervenisse—in gloria ponebant, 26, 37.

in Romanos odii regnum posuerat præmium, 41, 23. *i. q. proposuerat.*

si quis ei, quem urgeat fames, venenum ponat cum cibo, 6,

40. *pro apponat.*

PONS fluminis, 23, 24.—Romani ponte Ticinum jungunt, 21, 45.

ponte sublicio tum primum in Tiberi facto, 1, 33.—portuum et pilas pontis in Tiberim, 40, 51.

PONTIFEX *pro Pontifice maximo*, 34, 44. *vid. Jac. Gronov. ad 1, 32.*

pontificum scita, 1, 20.—scribæ, 22, 57.—penetralia, 9, 46. *vid. Clav. Ciceron. in h. v.*

pontifices suffecti, 25, 2.—ante hunc nemo—pontifex creatus fuerat, qui sella curuli non sedisset, *ibid. cap. 5.*

POPULARI, 3, 6. urbem Romanam subita deûm ira morbo populari. (*passive dictum*)

si qua licentia populando effusus exercitus, 9, 31.

consul quam aliquoties per omnem hostium agrum populandus esset, 3, 3. *cf. 2, 63. it. 25, 14.*

POPULARIS, *qui est ejusdem populi*, 34, 27. tria millia mercenariorum milium, decem millia popularum cum castellanis agrestibus in armis habuit.—Karthaginienses, duces suarum gentium inter populares, 30, 33.

tribuni plebis popularem potestatem lege populari celebrabant, 2, 42.

dictator—in actione minime popularis, 21, 25. *Gronovius malebat populari.*

consensu opprimi popularem virum, 6, 20.—minime popolare ministerium agro assignando lociis, 4, 11.—populare ingenium, 5, 17*. *i. e. populo tractando, capiendo, aptum.*

POPULATIO effusa, 10, 2.—in agris, 38, 14. *i. e. agrorum.*—populationibus fessi, 9, 20.—populationum plenus, 2, 43. *h. e. rerum populando congestarum.*

quum populationem sepulchris diruendis exercuisset, 31, 26.

non populationem, nec prædonum parvas manus—adesse, 3, 3. prædæ populationumque spes, 22, 1. *cf. 22, 9.*

POPULATOR, 3, 68. nisi paucis diebus hos populatores agrorum nostrorum suos fugatosque castris exuero. *cf. 10, 21. it. 22, 12.*

POPULUS, 2, 56. non populi, sed plebis eum magistratum esse.—ea mihi populo plebique Romanæ—bene verruncet, 29, 27. *cf. 3, 19.*—prætor is, qui jus populo plebeique dabit summum, 25, 12.

cujus populi ea, cujusque gentis classis fuerit, 7, 26.—in omnibus Græciæ gentibus populisque, 45, 31.

neminem neque populum neque privatum fugio, 9, 1.

nec facturum æqua Samnitium populum, 7, 31.—ex omnium Samnitium populis, 10, 14.—ab frequentibus populis, 9, 20.

populus cultoribus frequens, 21, 34.

non ex eisdem semper populis exercitus scriptos, quamquam eadem semper gens bellum intulerit, 6, 12.

se (tribunos plebis) ad populum laturos, 10, 13. *i. q. ad plebem. cf. 7, 42. 25, 3.*

frumenti vim binis æris in modios populo (plebi) diviserunt, 31, 50. *cf. cap. 4. it. 33, 42.*

concurfus populi, mirantium, quid rei esset, 1, 41.

PORRICERE, 29, 27. cruda exta victimæ in mare porricit.

PORRIGERE manus ad cælum, 30, 21.

ratem unam—a terra in amnem porrexerunt, 21, 28. in spatium ingens ruentem porrexit hostem, 7, 10. *eleganter pro stravit, ad proceritatem hominis simul exprimendam.*

ab situ porrectæ in dorso urbis, 1, 3. *i. e. in longitudinem extensæ.*

simul, ne facile perrumperetur acies, dimidium de fronte demtum introrsus porrectis ordinibus duplicat, 33, 8. *i. e. dimidio de fronte demto introrsus porrectos ordines duplicat. cf. 25, 21.*

et facem Setiæ ab ortu solis ad occidentem porrigi visam, 29, 14.

PORRO, 1, 7. ex loco infesto armenta porro agere cœpit.—quum infensus ira porro inde abiturus videretur, *ibid. cap. 53.*

PORTA extraordinaria, 40, 27. *i. e. prætoria, ubi tendebant extraordinarii.*—dextra et sinistra principalis porta, *ibid.*—nocte per averfam portam silentio excesserunt, 10, 34.

porta Collina urbem intravere, 3, 51.—Capena cum exercitu ingressus, 26, 10.—Carmentali in urbem ductæ, 27, 37.

- portarum exitus, 9, 37.—fores, 25, 30. *vid.* claustra.—plenis portis effusi hostes, 1, 14.—in ipsis portis hostium, 21, 30. *it.* 54.
- PORTARE, 45, 1. magna pars hominum ad conjuges liberisque lætum nuncium portabant.
- iis quoque (*regulis*) quæ darentur, portata, 27, 4.
- has spes cogitationesque secum portantes, 1, 34.
- PORTENDERE, 5, 15. quidnam eo dii portenderent prodigio.—aliud, magnitudinem imperii portendens, prodigium, 1, 55.—quam sibi spem (*oraculum*) portenderet, 29, 11.
- dii—auguriis auspiciisque—omnia læta ac prospera portendunt, 26, 41. *cf.* 31, 7.
- quo maturius satis, ominibus, oraculisque portendentis sese victoriæ compotes fient, 29, 10.
- ominatur, quibus quondam auspiciis patres eorum pugnaverint ad Ægates insulas, ea illis exeuntibus in aciem portendisse deos, 30, 32. *Hic manifeste dicitur portendere auspicia, quod negabat Dukerus: non bene: nam portendere est ostendere.*
- PORTIO, 7, 1. pro portione et ex multitudine alia multa funera fuisse.
- quibus aliquid novi adjectum commodi sit, eis laborem etiam novum pro portione injungi, 5, 4.
- æquis portionibus solveretur, 6, 35. *usitatus foret, pensionibus, atque ita legendum videbatur Cujacio: sed codices non addicunt; nec est necessarium, quia pensiones tamen sunt portiones æquæ, plerumque certe, summæ universæ.*
- PORTORIUM, 32, 7. portoria venalium—item Castrorum portorium, quo in loco nunc oppidum est, fruendum locarunt. *vid.* Drakenborch. ad h. l.
- PORTUS, 45, 30. alii (*portus*) ad insulam Eubœam, alii ad Hellespontum opportune versi.
- ex patenti utrimque coactum in angustias maris speciem intuenti primo gemini portus in ora duo versi præbuerit, 28, 6.
- ante os ipsum portus anchoras jacit, 25, 11.
- castra munita, portum ad omnes casus, 44, 39. *i. q. perfugium.*
- POSCERE, 1, 24. sagmina te rex posco. *cf.* 7, 32. *vid.* *exposcere.*
- privatis dictatorem poscere reum verecundiæ non fuit, 9, 26.
- arma, tela, frumentum, quæque belli alia tempora poscent, 6, 6.
- POSSE, 8, 33. qui (*populus*) certe unus plus, quam tua dictatura, potest polletque.
- ab illis, etiam quæ non possint, tentari, 9, 26.
- omnia ut posses in nobis, dii dederunt, 30, 12.
- concionem Argivorum postulabat rex, ut id sciri posset, 32, 40. pro sciretur, cognosceretur. *Sic, pleonastice, sæpius dicitur. vid.* Gronov. ad 32, 13.
- deleri totus exercitus potuit, 32, 12. pro potuisset.
- POST, 41, 9. postque ea.—postve eos censores, 39, 3.
- post paucis diebus, 32, 5. *usitatus post casum ponitur hoc sensu. cf.* 40, 47. *et* 57.
- post tertium diem, 6, 1. *i. q. tertio die. Eadem ratione dicitur: ante diem tertium v. c. Kalendas Octobres.*

- Hannibalem post paullo audistis, 22, 60. *cf.* 5, 55.
- POSTEA, 41, 24. legati deinde postea missi ab rege.
inde postea ad Dametriadem—sub ipsis mœnibus urbis collocatus fuerat, 44, 24.
- POSTERIUS, 26, 34. alios in vincula condendos, ac de his posterius consulendum. *pro posthæc.*
- POSTERUS, 1, 10. nec irram conditoris templi vocem esse, qui luros ea spolia posteros nuncupavit. *i. q. futuros reges.*
- POSTFERRE, 3, 64. qui libertati plebis suas opes postferrent.
- POSTHABERE, 7, 36. qui (*Decius*) auctor omnia posthabendi—perpulit consulem, ut hostes—aggrederetur. *i. e. auctor erat, ut sine mora etc.*
- POSTICUS, 23, 8. hortus erat posticis ædium partibus. *cf.* 40, 2.
- POSTMODO, 26, 29. ut comploratio eorum flebilesque voces et extemplo oculos hominum converterent, et postmodo sermones præbuerint. *cf.* 2, 24. *it.* 25, 38.
- POSTMODUM, 2, 9. hæc indulgentia Patrum asperis postmodum rebus—adeo concordem civitatem tenuit, ut etc.
- POSTREMO, 4, 14. et primum circumspiciens tergiversari: postremo quum etc.—laceßere ad pugnam: primo obequitando castris provocandoque; postremo etc. 2, 45. *pro primo—deinde—postremo. Sic denique, etiam apud Ciceronem, pro secundo, deinde, quamquam rarius, reperitur.*
- POTULARE, 5, 47. prout postularet locus.—quæ belli usus postulabant, 34, 6.
postulabantur ergo nobiles homines, 9, 26. *i. q. accusabantur,*
ut virginem in servitutem asfereret, neque cederet secundum libertatem postulantibus vindicias, 3, 44.
- POTULATUM, 3, 53. quærentibus legatis, quæ postulata plebis essent,—ea postulavit, ut etc.
- POTULATUS, 4, 9. quum res peragi intra parietes nequisset, ventum in jus est: postulatu audito matris tutorumque, magistratus secundum parentis arbitrium dant jus nuptiarum. *Sic apud Ciceronem reperitur peccatus.*
- POTENS, 21, 54. rigere omnibus corpora, ut vix armorum tenendorum potentia essent.
neque pugnæ, neque fugæ satis potentes cæduntur, 8, 39.
ut potentes rerum suarum atque urbis Pœnum inde pro Romano acciperent, 23, 16.
consules imperii potentes fecit, 22, 42. *ut imperare militibus absque sequentibus possent.*
dii immortales ita vos potentes hujus consilii fecerunt ut etc. 8, 13.
juvenem jam esse diutius Hieronymum ac regni potentem, 24, 4.—potentes maris, 27, 30.
una natura freti æstusque totius certaminis potens, 28, 30.
ad id parum potentes erant, 9, 26. *scil. ut impedirent quæstiones.*
blanditiis, satis potentibus ad animum amantis, 30, 7.
fortuna per omnia humana, maxime in rebus bellicas, potens, 9, 17.

foris nobis, quam domi, feliciora potentioraque arma esse,
31, 7.

POTENTATUS, 26, 38 at ille quum ab re averfus, tum æmulo
potentatus inimicus.

POTENTIUS, 25, 1. ubi potentius jam esse id malum apparuit.

POTESTAS, 8, 33. penes quem (*populum*) omnium rerum po-
testas esset.

omnium rerum vobis ad consulendum potestas est, 8, 13.

se in potestate tot principum civitatis futuros, 40, 46. *i. q.*
facturos, quæ ipsis placuissent.

amissa omni de se potestate, 8, 27.

senatus populi potestatem fecit, 27, 8. *i. e. populo rem per-*
misit.

si Marcius dimicandi potestatem non faciat, 9, 38.

familiam in potestate habere, 8, 15. *h. e. non manumittere.*

castella integra in potestatem venire, 9, 38.

quum—legatum æque fontem—in ea potestate reliquerit, 29,

19.

imperia ac potestates, 4, 54.

magistrum equitum, quæ consularis potestas sit, 23, 11.

major potestas, 6, 11. *i. e. dictatura.*

potestas sacrosancta (*tribunorum plebis*), 4, 44. *cf. cap. 3.*

neu potestas tribunicia—violat intercessione sua Romanum
imperium, 8, 34.

ante tribuniciam potestatem creatam, 5, 2. *cf. cap. 6.*

dulcedine potestatis ejus capti, 5, 6.

POTIO, 21, 4. cibi potionisque desiderio naturali modus finitus.
cf. 24, 16.

POTIOR, 7, 27. fides publica privatis difficultatibus potior ad
curam senatui fuit.—omnium rerum potior cura, 5, 25. *cf. 4,*
57.

qua (*lectione*) potiores aliquot lectis præteriti essent, 9, 30.

POTIRI, 32, 13. Cymines et Angeas primo impetu potiti sunt.

haud in dubia spe erant mature urbis hostium potiundæ,
8, 2.

donec mari potiantur hostes, 25, 11. *i. q. mare teneant, et in*
potestate habeant.

POTISSIMUM, 1, 34. Roma est ad id potissimum visa. *cf. 3,*
67.

POTISSIMUS, 5, 12. cur primus ac potissimus ad novum deli-
bandum honorem sit habitus. *cf. 26, 40. it. 8, 33.*

POTIUS, *Præfat.* cum bonis potius ominibus—libentius incipe-
remus.

PRÆ, 1, 6. parvum Lavinium præ ea urbe, quæ conderetur, fore.
i. e. in comparatione ad illam urbem. cf. 3, 26.

vix præ strepitu audita lex est, 10, 13. *i. q. propter. cf. 6, 40.*
9, 14. 31, 24. 45, 7.

PRÆALTUS, 10, 2. ostium fluminis præalti.—per præaltas fluvii
ac profundas voragines, 22, 2. *cf. 21, 54.*

PRÆBERE, 40, 54. quum multa affleat veritas præbere vestigia
fui.

jam altæ in segetibus herbæ pabulum præhere poterant, 23, 48.

præbet errorem, quod etc. 4, 61. *i. q. excitat.*—metum defectionis quum præbuisse, 21, 11.—terroris speciem mendacio haud vanam præbere, 24, 30.

ea res tantum tumultum ac fugam præbuit, 26, 10. *cf.* 10, 20. *it.* 25, 26.

is timor frequentem senatum magistratui præbuit, 26, 13.

triginta navibus Servilio præbitis, 28, 10. *cf.* 35, 12.

se suo sumtu operam reipublicæ præbere, 5, 4.

quod milites Romanos præbisset ad ministerium cædis, 45,

31.
qualem (*supellectilem militarem*) præberi consulibus mos esset, 30, 17.

exclusos Romanos præbuere hosti ad cædem, 25, 15.

longa vita (*Cyrum*) vertenti præbuit fortunæ, 9, 17.

præbituri vos telis hostium estis, 4, 28.

desisse postremo præbere ad contumeliam os, 4, 35.

PRÆCAVERE, 3, 53. decemviris quoque ab ira et impetu multitudinis præcavere jubentur.

satis undique provisum atque præcautum est, 36, 17. *cf.* 22, 42. *it.* 24, 8.

PRÆCEDERE, 22, 51. cum equite, ut prius venisse, quam venturum, sciant, præcedam. *cf.* 38, 41.

ita, si ab annis septemdecim ad senectutem semper vos ætatem meam honoribus vestris anteistis, ego vestros honores rebus gerendis præcessi, 38, 51.

PRÆCEPS in occasum sol erat, 10, 42.—præcipiti jam ad vesperrum die, 25, 34. *cf.* 4, 9.

omnia in eo præcipitia ad exitum fuerunt, 24, 7.—præceps ingenio in iram erat, 23, 7.

in præceps dare rempublicam, 27, 27.

nimiam (*libertatem*) et aliis gravem, et ipsis, qui habeant, effrenatam et præcipitem esse, 34, 49.

quod defensores suos semper in præcipitem locum tollat, deinde in ipso discrimine periculi destituat, 6, 17.

præceps periculo victoria, 9, 24. *cf.* 4, 11.—præceps pavore fugientium agmen, 22, 47.

præceps in provinciam abiit, 41, 10.

præceps legatio, 21, 18. *i. e. parum consulto missa.*

genus Numidarum in Venerem præceps, 30, 12.

PRÆCEPTUM, 9, 31. postquam—ad signa undique coibant, et notis ordinibus in vetere disciplina militiæ, jam sine præcepto ullius sua sponte struebatur acies etc.

PRÆCERPERE, 45, 1. præcerptam tamen ejus rei lætitiā invenerunt.

PRÆCIDERE hastas, 32, 17.—caput, 23, 24.—ancoras, 28, 36.

præcisus manibus, 26, 12.

præciderant spem pacis, 42, 50.—ne spem reditus præciderent sibi, 24, 31. *cf.* 4, 3. *it.* 29, 15.

PRÆCINERE sacrificiis, 9, 30. *it.* sacris, *ibid.*

PRÆCIPERE, 1, 7. tempore illi præcepto, at hi numero aviuræ regnum trahebant.

non præcipiam gratiam publici beneficii, 6, 26.

nisi, antequam omnia præcipiant, divisus (*ager*) sit, 6, 5.

dum ipse longius spatium fuga præciperet falsa imagine castrorum, 22, 41.—iter præcipere, 3, 46. *i. q. anteire. cf.* 31,

39.

ipse tribus quinquere milibus Piræum præcepit, accepitque navis ibi relictas, 32, 16.

fama prius præcepta res erat, 21, 32. *vid. ante.*

ex eo, quod acciderat, spem futuri præcipientes, 42, 61. *cf.*

31, 49.—ut præciperetur victoria animis, 10, 26.

PRÆCIPITARE, 23, 19. præcipitasse se quosdam, non tolerantem famem, constabat. *scil. in fluvium, Dukero ita supplente.*

plurimi in fossam præcipitavere (*se*) occisique sunt, 25, 11.

quum ad Cannas præcipitasset Romana res, 27, 40.

dum bellum majore animo gerunt, quam consilio, præcipitavere in insidias, 5, 18.

præcipitata raptim consilia, 31, 32.—ad rempublicam præcipitandam, 22, 12.

PRÆCIPUE, 42, 31. id præcipue provinciæ Macedoniæ datum etc. *viri docti præcipuum aut præcipui legi volunt. Sed nihil mutandum videtur. Sic enim præcipue et proprie reperitur, v. o.* 25, 28. proprie quidquam.

PRÆCIPUUS, 3, 14. præcipuum quidquam gloriæ aut invidiæ. præcipuum supplicium pati, 9, 8. *i. e. præ ceteris.*

dunbus fratribus regulis hæc (*munera*) præcipua, 43, 5.

PRÆCLARUS, 28, 28.—tot tam præclaris imperatoribus uno bello absumtis.

PRÆCURSOR, 26, 17. prælia inter extremum Punicum agmen præcursoresque Romanorum fiebant. *i. q. velites.*

PRÆDA belli, 2, 39.—pecorum, 9, 31.—hominum, 31, 18.—

prædæ abactæ hominum pecorumque, 4, 21. *cf.* 2, 64. 24, 20.

—quum prædam ex agris agerent, 1, 1. *cf. cap. 5. it.* 3, 38.

et 68.—præda populorum, 9, 93. *h. e. in populis facta.*

præda opulenta, 10, 39.—prædæ populationumque spes, 22,

v. cf. cap. 9.—lpe majoris, quam ex agrestibus populationibus,

prædæ, 10, 17.

legionem—prædæ sibi futuram, 24, 36.—ut vindices prædarum prope ipsi prædæ fuerint, 9, 36.—quum se suaque prædæ esse regi fineret, 1, 56.—ne quis liberum corpus violaret, reliquæ prædæ futura, 25, 25.—datur prædæ oppidum, 2, 25.

quid aliud quam præda victoris erimus, 32, 21.

desertaque præda injuriæ puella stabat, 3, 48.

quem (*Darium*) prædam verius, quam hostem, incruentus devicit, 9, 17. *cf. cap. 40.*

res hostium in præda captas, quæ belli jure nostræ videbantur, 9, 1.

argenti tulit ex præda—militibus ex præda 120 asses dedit,

31, 20.

PRÆDAMNATUS, 4, 41. totam culpam ejus temporis in præ-

damnatum collegam transferentem etc.—tot judiciis confosfos prædamnatosque venire ad populi iudicium, 5, 11.

prædamnata spe æquo dimicandi loco, 27, 18. *i. e. abjecta, vel damnata, ut quidam libri habent.*

PRÆDARI, 22, 3. medio Etruriæ agro prædatum profectus.

cohortes—in agros hostium prædatum misit, 24, 20. *cf.* 9, 31.

—per speciem prædandi ex hostium agro, 24, 47.—tanta dulcedo est ex alienis fortunis prædandi, 6, 41. *de agrorum divisione.*

exercitum prædabundum ad Anienem amnem pervenisse, 2, 26.

PRÆDATOR, 10, 2. et in terra prosperum æque in palatos prædadores prælium fuerat. *cf.* 4, 53.

PRÆDES, 22, 60. prædibusque ac prædiis cavendum populo. *pleonastice dictum. vide B. Patrum ad Cic. Verr. 1, 54.*

PRÆDESTINARE, 45, 40. quos prætextatos curru vehi cum patre, sibi ipsos similes prædestinantes triumphos, oportuerat.

PRÆDICARE, 4, 53. tum prædicans participem prædæ fore exercitum, quum militiam non abnuisset. *i. q. denunciare.*

PRÆDICATIO, 4, 49. quod in urbe nuper direpta—minus prædicatione tribuni prædæ fuerit.

PRÆDICERE, 10, 14. ad prædictas hostium latebras succedit. *i. q. ante dictas. cf. ibid. cap. 41. vid. Cel. Ruhnken. ad Velleii 2, 21.*

itaque monere, prædicere, ut pontem interrumpant, 2, 10. *i. q. imperare. cf. 21, 10.*

PRÆDICTUM, 23, 19. quia prædictum erat dictatoris, ne quid absente eo rei gereret. *i. e. imperium.*

velut ex prædicto ambo Scotusam petierunt, 33, 6.

PRÆDISPOSITUS, 40, 56. nuncios prædispositos misit ad Perseum.

PRÆDIVES, 45, 40. Perseus contra prædives bellare cum Romanis incepit. *cf.* 4, 13.

PRÆDIUM, 45, 15. et eos, qui prædium prædiave rustica pluris sestertium triginta millium haberent, censendi jus factum est.

PRÆDO, 38, 40. alibi prædo, alibi prædæ vindex cadit. *i. q. latro. cf. 2, 12. 3, 3. 10, 2. 25, 9. 34, 21.*

PRÆESSE, 25, 16. qui in Brutiis præerat. *scil. exercitui: dicitur autem præesse ut interesse subinde sine casu adjecto. vid. interesse.*

PRÆFARI, 5, 41. pontifice maximo præfante carmen. *i. e. verba præeunte.*—sollemne carmen precatioris, quod præfari magistratus solent, 39, 15. *cf.* 22, 1. *it. præire.*

PRÆFATIO, 45, 5. quum omnis præfatio sacrorum (*procul, O! procul este profani, aut simile quid*) eos, quibus non sint puræ manus, sacris arceat.

PRÆFECTUS, 9, 20. præfecti Capuæ creari cœpti. *Gronovius malebat Capuam.*

a—præfecto urbis senatus habitus, 3, 29. *al. urbi. illam formam retinet Livius, 3, 3. et 24. alibi.*

PRÆFEROX, 3, 38. in paucos præferocis animi etc. *cf.* 5, 36.

PRÆFERRE, 3, 70. et prælatus ille facilitati submittentis se committere respondebat. *nonnulli legunt facilitate.*

alii, se suosque mulcatos querentes, atroci responso iudicium suum præferebant, 3, 12. *i. q. præ se ferebant, declarabant, qualem essent sententiam dicturi.*

prætulit triumphi diem, 39, 5. *i. e. præcepit, maturius destinato habuit.*

alia in speciem præferentes, 42, 14. *i. q. præ se ferentes.*

præferens in vultu habituque insignem memoriam ignominiae acceptae, 27, 34. *cf. 7, 5. 37, 37. 39, 28.*

declinaverunt paullulum; effuseque prælatos hostes—ab tergo adorti sunt, 2, 14.

ut effusa fuga castra sua—prælati urbem peterent, 5, 26. *i. q. præterlapsi.*

præter castra etiam sua fuga pavore prælati, 6, 29. *cf. 7, 24. vid. Gronov. ad 28, 30. et 29, 32.*

raptique gurgite, et in obliquum prælati, 29, 32.

neque captivi ulli ante currum ducti, neque spolia prælata, 31, 49.

PRÆFERVIDUS, 9, 18. quid, si vini amor indies fieret acrior? quid, si trux ac præservida ira?

PRÆFESTINARE, 23, 14. concedendo plebei senatum, ubi velint, defecturos se, ne deficere præfestinarent, effecisse.

PRÆFICERE, 1, 19. sacerdotes suos cuique deorum præficere. *i. e. constituere, qui deorum cultum curent. Similiter annonæ præfici dicuntur, qui curant et administrant.*

præfeceruntque ludis ipsum imperatorem, 34, 41. *i. q. præstare, honoratissimo loco sedere voluerunt. apud Suetonium idem honos imperatoribus habitus dicitur ab iis, qui suis sumtibus ludos ederent. Gr. προδρεῖν.*

PRÆFLORARE, 37, 58. gloriamque ejus victoriæ præfloratam ad Thermopylas esse. *i. q. præreptam.*

PRÆFLUERE, 1, 45. infima valle præfluit Tiberis. *i. q. præterfluit. cf. 44, 31.*

PRÆFRINGERE, 27, 33. ad eminentem ramum cornu alterum galææ præfregit. male alii legunt perfregit. *cf. 8, 10.*

si quas (*hastas*) iocidissent aut præfregissent, 32, 17.

PRÆFULGERE, 45, 43. sicut præfulgebat huic triumphus recens; ita apparebat, ipsum per se intuentibus nequaquam esse contemoendum.

PRÆGELIDUS, 21, 54. in locis Alpibus Apenninoque interjectis, propinquitate etiam fluminum ac paludium prægelidis.

PRÆGRAVARE, 7, 23. prægravata inhærentibus (*telis*) gerebant scuta.

exonerare prægravante turba regnum cupiens, 5, 34. *i. e. nimia.*

si summa petantur, et dantem et accipientem prægravatura, 35, 42. *i. q. inconvivenda et noxia futura.*

PRÆGRAVIS, 44, 4. quum Romanus imperator, major sexaginta annis. et prægravis corpore, omnia militaria munera ipse impigre obiret.

PRÆGREDI, 35, 30. ubi ea (*castra*) sunt prægressi. pro prætergressi, quæ est lectio aliarum editionum.

PRÆGUSTARE, 40, 59. de mensa oleas prægustasse mures in prodigium versum est.

PRÆIRE, 26, 27. hæc circumfusufus multitudine—Romam præivit.

obsecratio facta est, duumviris præeuntibus, 4, 21. *scil. verba: quod alibi additur v. c. 42, 28. præeunte verba Lepido, pontifice maximo, id votum susceptum est. cf. 8, 9. it. 9, 46.*

omnia, uti decemviri præierunt, facta, 43, 13. *i. e. præceperunt: quemadmodum et legi volebat Dukerus, quoniam hæc significatu nuspiam præire apud Livium occurreret.*

PRÆJUDICARE, 26, 2. ne id ipsum, quod consultationi reliquerant, pro præjudicato (Marcius) ferret.

præjudicatum eventum belli habetis, 42, 61.

PRÆJUDICIUM, 3, 40. neminem—verum esse præjudicium rei tantæ afferre. *i. e. æquum esse, a nemine, jurene fuit magistratus, an minus, præjudicari. Sic optime Gronovius; alii aliter, sed contritissime. cf. 5, 11. it. 26, 29.*

PRÆLIGARE, 22, 16. arida farmenta præligantur cornibus boum.

PRÆLONGIS hastis velut vallum ante clipeos objecit, 31, 39. *cf. 22, 46. it. 37, 42.*

PRÆMEDITARI, 40, 23. jam ante præmeditatis in Macedonia, quæ ab Roma renunciarent. *Gronovius legi volebat præmeditati. Sic 38, 3. Enimvero passivum neminem offenderit.*

PRÆMIUM, 9, 40. ditem hostem, quamvis pauperis victoris præmium esse.

promittens, si sibi præmio foret, se Arpos proditurum esse, 24, 45.

PRÆMOLIRI, 28, 17. præmoliendas sibi ratus jam res conciliandosque regum gentiumque animos. *i. q. præparandas, meditandas.*

PRÆMONERE, 22, 18. hæc nequidquam præmonito magistro equitum, Romani (Fabius) est profectus.

quum aruspices, ad imperatorem id pertinere prodigium, præmonuissent, 25, 16.

PRÆMORTUUS, 3, 72. Scaptium ipsum id quidem, etsi præmortui jam sit pudoris, non facturum.

PRÆOCCUPARE, 29, 24. avertit a vero falsis præoccupando mentes hominum.—adeo unum gaudium præoccupaverat omnium aliarum sensum voluptatum, 33, 32.

ad præoccupanda aliorum consilia, 24, 7.—præoccupati beneficio animi, 6, 20.

ad præoccupandas in Bœotia res, 42, 56.

ut omnia opportuna loca præoccupari ante ab eo potuerint,

42, 47.

legem—ipsi præoccupaverunt ferre, 4, 30.

PRÆOPTARE, 9, 45. suas leges Romanæ societati præoptaverint.—Punicam Romanæ societatem—præoptandam esse, 23, 43.—otium urbanum militiæ laboribus præoptat, 44, 22. *cf. 28, 21. it. 29, 30.*

PRÆPARARE, 4, 57. primoribus Patrum splendore gratia ve ad petendum præparatis. *i. e. subornatis.*

clarissimis viris ex composito præparatis ad petendum, 5, 14.

ad nutum omnia, ut ex ante præparato, fiunt, 10, 41. *cf.* 28.

29.

frumentum in decem annos præparare, 42, 12. *i. q. comparare, comportare.*

PRÆPEDIRE, 7, 36. torpidos somno insuper pavore exanimat; quo præpediti, nec arma impigre capere nec obsistere—poterant. *cf.* 9, 6. *et* 44.

PRÆPILATUS, 26, 51. præpilatisque missilibus jaculati sunt.

PRÆPOLLENS divitiis gens, 1, 57.—virtute fortunaque quum sua, tum publica, præpollens, 5, 34.

PRÆPONERE, 27, 15. blanditiis muliebribus perpulit eum ad prodicionem custodiæ loci, cui præpositus erat.

Antipatrum—in lævo (*cornu*) præposuit, 37, 41.

PRÆPOTENS opibus populus, 7, 31.—rex, 42, 50.—armis Romanus, 9, 31.—Cilnium genus præpotens, divitiarum invidia pelli armis cæptum, 10, 3.

PRÆPROPERE, 2, 45. Veiens hostis—eo magis præpropere agere; laceßere ad pugnam etc. *cf.* 22, 3.

raptimque omnia præpropere agendo, 22, 19.

PRÆPROPERUS, 22, 41. temeritati consulis ac præpropere ingenio materiam etiam fortuna dedit. *i. q. præcipiti.*

PRÆRAPIDUS, 29, 32. duobus in conspectu hostium in prærapidum gurgitem hausit etc.

PRÆROGATIVA, 5, 18. prærogativa tribunum militum non petentem creant.

quum comitia consulibus rogandis haberet, prærogativa—declaravit, 26, 22.

prærogativæ et primo vocatæ omnes centuriæ, 10, 22.

ne comitiorum militarium prærogativam urbana comitia, iisdem tribunis plebis creandis, sequerentur, 3, 51. *i. e. creationem superiorem, tamquam prærogativam, cujus suffragia ceteræ centuriæ solebant sequi.*

in Hasdrubalis locum haud dubia res fuit, quin prærogativam militarem, qua—imperator—appellatus erat, favor etiam plebis sequeretur, 21, 3.

PRÆRUPTUS, 38, 20. si qua periculosa et prærupta (*loca*) occurrant.

PRÆS, *vid.* PRÆDES.

PRÆSCISCERE, 27, 35. et præsciscere, quam quisque eorum provinciam, quem hostem haberet, volebant. pro *præscire*, ex *archaismo*.

PRÆSCRIPTUM, 10, 22. postridie ad præscriptum consulis—comitia habita.

PRÆSENS, 1, 12. tua præsentis ope servatam urbem esse. *i. e. præstanti, efficaci.*

præsentibus ac secundis diis ire in prælium jubet, 7, 26. paulo post: dii hominesque illi affuere pugna.—præsentis deæ numen, 29, 18.

amicitiam in perpetuum auxilium præfens (*in præfens*) a vobis petitur, 7, 30.—minor præfens cura, 6, 27. ubi Gronovius *legi vult* minus præfens.

adeo injuriæ Samnitium, quam beneficii Romanorum, memoria præsentior erat, 8, 2.

id vero haud secus, quam præsentem mercedem regni, aspernata plebes, 2, 41.

ut partem aliquam præsentem ferret, 44, 25.

cujus summæ dimidium præsens numeretur, 38, 8. *i. q. re-præsentaretur.*—præsens omne daturus, 36, 4.—præsentia talenta, 37, 45. *cf.* 29, 16. *it.* 44, 27.

præsens pecunia, 27, 10.—præsens victoria, 5, 27. *i. q. haud dubia.*

rerum præsens effectus, 44, 34.—præsentī admoto terrore, 45,

4.—præsentior res, 2, 36. *i. e. magis urgens, periculosior.*

in re præsentī cognoscere, 42, 23.—cur præsentēs evocarent, 45, 31. *h. e. ut præsentēs essent.*

hi pacti erant, eques denos præsentēs aureos, pedes etc. 44, 26. *paullo post*: quod præsens pepigissent.

PRÆSENTIA, 6, 26. pacem in præsentia, nec ita multo post civitatem etiam impetraverunt. *Lubenter uti Livium in præsentia, in oppositione etiam variarum particularum, postmodo, mox, item in perpetuum, in futurum etc. docuit ad h. l. Drakenborchius.*

PRÆSES, 3, 7. deserta omnia, sine capite, sine viribus, dii præfides ac fortuna urbis tutata est. *i. q. dii tutelares.*

præfides provinciarum exercitus, 23, 48. *i. e. defensores.*—sic cine vestrum militem ac præsidem finitis vexari? 6, 16. *cf.* 28, 42.

juris atque eloquentiæ consultos—urbi ac foro præfides habendos, 10, 22.

PRÆSIDERE, 22, 11. alii, ut urbi præsiderent, relictī. *i. e. præsidio essent.*

nullus jam exercitus Samnio præsidet, 10, 17. *cf.* 23, 32.

ad prætorem venerunt præsidentem classi Brundisio Calabriæque circa littoribus, 24, 40.

PRÆSIDIUM, 9, 45. cum levibus præsidiiis urbium relictarum.—præsidio excessere, 22, 17.

præsidio loci ejus relicto—legato cum classe instructa parataque, 24, 40.

stativum præsidium pro castris, 44, 40. *cf.* 41, 1. *codem sensu*, 10, 4. *dicitur* præsidium Romanum, *i. e. statio.*—qui signa relinquit aut præsidio decedit, 5, 6.

cum præsidio legionis unius Pisis præerat, 41, 12.—præsidio ejus loci præfuerat, 27, 42.

qui Lucernæ in præsidio erant, 9, 15.

Scipione in præsidio ibi relicto, 29, 7.

Rhegium—in præsidium missa legio, 28, 28. *cf.* 31, 16.—præsidia summittere, 32, 15. *i. q. auxilia in præsidium summittere.*

qui—præsidium eorum (*Samnitium*) in urbem acceperant, 9, 16.

ubi miles, ubi navis intra præsidia sua fuisset, 45, 23.

in præsidia adversariorum, appellationem et tribuniciū auxilium, patneii confugerunt, 9, 26.

in ea (*lege*) firmum libertati fore præsidium, 3, 45.

quoque præsidio unus per tot gentes dissonas sermone moribusque pervenisset, 1, 18. *i. e. qua ratione, quo auxilio, quo duce.*

præsidia fortunarum corporumque, 28, 22. *h. e. pretiosa, umbres, liberi.*

PRÆSTARE invictum Romanum imperium, 9, 17. *i. e. promittere et spondere, invictum semper fore.*

pacis per omnem Apuliam præstandæ populo Rom. auctores, 9, 20.

quonam modo id præstaturus esset, 9, 24. *cf. 31, 11.*

stipendium ejus anni exercitui præstarent, 5, 32. *i. q. suppeditarent.*

ut vetustate et gradu honoris nos præstent, 7, 30. *cf. 3, 61. it. 44, 38.*

quantum numero, quantum genere militum præstarent tiro-nibus, 42, 52.

dico, quantum vel vir viro, vel gens genti præstat, 31, 7.

PRÆSTITUERE, 10, 20. præstituta die. *cf. 3, 22. it. 6, 4.—*nullo præstituto militiæ tempore, 23, 25.

PRÆSTO, 37, 20. ad jussa præsto esse jubet.

ad portas Camillo præsto fuere, 5, 45.

PRÆSTRINGERE, 40, 58. fulguribus præstringentibus aciem oculorum.

PRÆSTRUERE, 28, 42. præstruit sibi fidem fraus. *i. q. ante præparat.*

PRÆSULTARE, 7, 10. quando adeo ferox præsultat hostium signis.

PRÆSULTATOR, 2, 36. sibi (*Jovi*) ludis præsultatorem displicuisse.

PRÆTEGERE, 44, 9. prætesta (*scuta habebant*) pugnantium more. *nempe ut tegetetur corpus. Sed Drakenborchio et Dukero legendum videtur prætenta.*

PRÆTENDERE legem postulationi suæ, 3, 45. *ibid. cap. 47.* quem decreto sermonem prætenderit. *h. e. præmiserit, ut speciosum fieret. cf. 39, 28.*

ubi deorum numen prætenditur sceleribus, *ibid. cap. 16.*

id ipsum argumenti prætendentibus (*legatis*) orationis, 45, 42.

—titulum prætendere belli, 37, 54.

PRÆTENTUS, 10, 2. tenue prætentum littus esse.—armata acies toto prætenta in littore, 22, 20.

PRÆTER, 38, 41. fines præter Apollinis—templum superant.

qua ab occasu præter Axiæ amnem (*Pæonia*) porrigitur, 45, 29.

præterque aciem ipsam Gallorum—ad castra effuso cursu ferebantur, 10, 29.

pacato mari præter oram Italiæ—vectus, 28, 42.

ne quis præter armatos violaretur, 4, 59. *ubi Drakenborchio restituendum videbatur præter armatus, ut præter pro præterquam occiperetur. Vide ipsum ad 5, 52.*

PRÆTEREQUITARE, 3, 61. jam fugam undique capeffentes ple-rosque a castris avertunt, præterequitantesque absterrent.

PRÆTERFERRE, 21, 55. simul latebras eorum improvida præterflata acies est. *Vid. præferre.*

- PRÆTERIRE**, 6, 40. utrumque ex Patribus præterire liceat. *de comitiis consularibus.*
 retinuit quosdam Lepidus a collega (*censore*) præteritos, 40, 51.
h. l. quos voluerat in legendo senatu præterire. vid. Gronov. ad 34, 1.
- PRÆTERMITTERE**, 5, 51. quum vindicari deberet (*jus gentium*) eadem negligentia deorum prætermisum.
- PRÆTERQUAM** hostili odio, 30, 6. *pro præterquam quod ex hostili odio. cf. 10, 20. Sæpius enim illud quod desideratur: vid. Drakenborch. ad 22, 53.*
 præterquam majestate petentium, religione etiam adtoniti homines—creare etc. 5, 14.
 nec—quidquam est, præterquam ut—hominum numero finimus, 4, 4.
- PRÆTERVEHI**, 21, 41. quum præterveherer navibus Galliæ oram.—quam (*oram*) prætervesti fuerant. *cf. 22, 20.*
- PRÆTERVOLARE**, 25, 38. in occasionis momento, cujus prætervolat opportunitas.
- PRÆTEXTUS**, 36, 6. sub levi verborum prætextu.
- PRÆTOR** *pro magistratibus omnium populorum. Sic Atheniensem, 31, 24—Saguntinum, 21, 12.—Bætorum, 42, 43.—Epirotarum, 29, 12.—Prænestinum, 9, 16 ubi vide Drakenborchium.*
 prætor urbis, 31, 4. *vid. Dukerum ad 22, 33.*—qui jus in urbe diceret, 6, 42.
 prætor maximus, 7, 3. *i. q. consul, ex antiquiori dicendi consuetudine.*
 prætor in eam provinciam profectus erat, 39, 21. *pro Proprætor. vid. Duker. ad 39, 29.*
 consulente collegio prætorum, 22, 10. *vid. Drakenborch. ad h. l.*
- PRÆTORIUM**, 26, 15. dimittens prætorium, tribunus militum ac præfectis socium imperavit, uti etc. *Hi ergo, in primisque legati, sed et centuriones præcipui, in consilium adhi. eri solebant. cf. 30, 5.*
 —prætorium missum, 21, 54.
 tentoria prætorum circa Capuam erecta, 25, 22. *i. e. tres exercitus ibi erant, quarum tentoria proprie dicuntur prætoria.*—in prætorio tetendere Albius et Atrius, 28, 27.
- PRÆVALERE**, *Præfat.* prævalentis populi vires se ipsæ conficiunt. *cf. 2, 55. it. 5, 15.*
- PRÆVALIDUS**, 26, 16. quibusdam delendam censentibus urbem prævalidam etc. *cf. 40, 47. it. 3, 43.*
- PRÆVEHI**, 9, 35. equites Romani, prævesti per obliqua campi, quum se fugientibus obtulissent etc.
 præter undecim fascies equo prævestus fenex etc. 24, 44.
- PRÆVENIRE**, 9, 23. quo quum prior Romanus exercitus—magnis itineribus prævenisset.
 prævenit inceptum eorum Marcellus, 24, 13.
 ut beneficio prævenirent desiderium plebis, 8, 16.
- PRÆVERTERE**, 24, 5. fuga prævertere metum suppliciorum.
 coactique novi consules omnibus eam rem præverti, 8, 13.
 nec posse—bello prævertisse quidquam, 2, 24. *cf. 9, 17. ad quem locum vide Drakenborchium. Cic. de divin. 1, 6. neque habes aliquid quod huic sermoni prævertendum putas.*

decemviros, quo cuique eorum videatur, exercitus ducere nec rem aliam præverti, 3, 40.

PRÆUSTUS, 21, 40. præusti artus, nive rigentes nervi, membra torrida gelu etc. *al.* perusti.

PRANDERE, 9, 32. ut prandeat miles, firmatisque cibo viribus arma capiat.

ut ante lucem viri equique curati et pransi essent, 28, 14.

Sunt, qui curati ad equos, pransi ad viros referri velint, indignum esse rati, si prandere dicantur equi. Enimvero utrumque maxime ad viros refertur, ad equos secundario, per σύλληψιν.

PRATA, 8, 19. ædes fuere in Palatio ejus, quæ Vacca prata, dicto ædificio, publicatoque solo, appellata, *i. q. area, campus. vid. Cic. Or. pro domo cap. 38.*

PRAVUS, 1, 53. dux belli pravus.

si occæcatus ira infestam multitudinem in se pravo certamine movisset, 8, 32. *cf.* 10, 19.—pravum gaudium, 40, 14.

præsidium ab Lyfimachia—deduci pravo—consilio jussit, 37, 31. *i. q. stulte, per imprudentiam.*—pravæ mentis homo, 4, 49.

deformatum ordinem prava lectione fenatus, qua potiores aliquot lectis præteriti essent, 9, 30. *paullo post*: sine recti pravique discrimine.

PRECARI, 35, 31. nihil quemquam ab diis immortalibus precari posse, quod non Magnetes ab illis haberent.

deos—ipsos ablatos esse: parietes postesque nudatos, quos adorerent, ad quos precentur et supplicent, Ambraciensibus superesse, 38, 43.

eam precari mentem hostibus, ut ne etc. 9, 14. *pro imprecari.*

PRECARIO, 34, 62. precario ab se iter per eum ipsum agrum, tamquam haud dubie Karthaginensium juris, petisset.

PRECARIUS, 8, 35. donatur tribunicia potestati precarium, non iustum auxilium ferenti.

non orare solum precariam opem, sed pro debita petere, 3, 47.

specie—æquum est socius: re apud Achæos precaria libertas, apud Romanos etiam imperium est, 39, 37. *i. q. precario data.*

PRECATIO, 9, 5. ubi (*in societate*) precatione res transigitur, pro imprecatione, eaque dira. *cf.* 21, 45.

PRECES, 1, 16. precibus pacem exposcere. *Sic et petere, orare junguntur precibus. v. c. 5, 18.*—precationibus, 42, 2.

ad pacem cum precibus petendam, 9, 16.—*sine præpositione*, 43, 4. *Videtur hæc inprimis forma sollempnis et religiosa fuisse, eodemque modo sine emphasi dicta, uti fraudem fraudare, servitutem servire, occidione occidi, alia.*

preces suas acceptas ab diis immortalibus ominati, 42, 30.

matronæ in preces obtestationesque versæ, 27, 50. *ut.* ad preces, 8, 35.

efficaces habebant preces, 9, 20.—infimæ preces, 29, 30.

PREHENDERE, 29, 21. Locrensis se permittere, ut quod sui quisque cognosset, prehenderet: si quid non compareret, repetere. *cf.* 3, 18.

quemcumque liſtor juſſu conſulis prehendiſſet, 3, 11. *etiam comprehendere ſic dicitur. vid. Drakenborch. ad h. l.*

PREMERE, 22, 12. premendorumque ſuperiorum arte—ſeſe extollebat. *i. e. criminandorum et in invidiam adducendorum. cf. cap. 59 Gronovius, non male, ſic volebat legi: premendoque ſuperiorem—ſeſe extollebat.*

Manhum malum malo augere filii, et tarditatem ingenii inſuper premere, 7, 4.

premebat reum—crimen unum, 3, 13. *i. e. maxime nocebat. cf. 39, 40.*

eques, luce demum auſus incurſare in hoſtem, carpendo noſſiſſimos, premendoque iniquis ad tranſitum locis, agmen detinuit, 8, 38.

dum—quies nocturna hoſtes premcret, 22, 50.

Luceriam premendo, 22, 14. *i. q. oppugnando.*

preſſo pede eos retrocedentes in intervalla ordinum principes recipiebant, 8, 8

PRENDERE, 29, 20. quem—prendere tribuni juberent. *cf. 8, 33. it. 9, 34.*

PRETIUM recte et perperam facti, 5, 47. *per ſylleſſin dictum; nam perperam factis pretia h. e. præmia, non proponuntur.*

capita hoſtium, pretia libertati facta, 24, 15.

nullo ſatis digno moræ pretio tempus terunt, 21, 48.

PRIDIE quam rogationis ferendæ dies aſſet, 22, 25. *vid. Gronov. ad 23, 31.*

PRIMO, 22, 43. querentiumque annonam primo, poſtremo ſinem. *Vid. poſtremo.*

primo quamlibet dimicationem ſubituros fuiſſe potius, quam etc. 4, 2. *i. e. in principio certaminum.*

quum primo vocatæ—conſulem dicerent omnes centuriæ, 10, 15.

PRIMORDIUM, *Præfat.* a primordio urbis. *rarius tamen in ſingulari numero uſurpatur: vid. Lexicographos.*

PRIMORES, 1, 1. proceſſiſſe Latinum inter primores. *i. q. in primam aciem. Ita et cap. 12. ipſe ad primores Romulus provolat.*

primores equitum centurionumque, 25, 6.

primores Patrum, 1, 49.—primores duorum populorum, 7, 8.

prorſus auferri a primoribus ad plebem ſummum imperium credebant, 4, 1. *i. e. a patriciis.*

primore juventute conſcripta, 24, 20.

PRIMUS, 2, 20. provolant in primum.—nec ſuſtinere frons prima tam longum certamen—potuiſſet, 10, 14.—inter prima ſigna, 10, 41.

arma ſignaſque per turbidam lucem in primo apparebant, 10, 41. *cf. 25, 21.*

in primis parum proderat, 3, 65. *i. e. iis, quibus primum auxilio eſſent.*

in primo ſequi. dein, 2, 40. *vid. Gronov. ad 10, 14.*

primum ipſum bellatorem ducemque, 9, 1.

prima hodierna luce, 1, 16.

primiſque hoſtiis perlitatum eſt, 36, 1.

primus tumultus, 1, 6. *pro initio tumultus. cf. 10, 28.*
 intentus ad primum initium moti certaminis, 6, 12. *Sic prima origo dicitur, 7, 2.*

ut illa palam prima postrema—recitata sunt, 1, 24.

ut exercitui diem primam quamque diceret ad conveniendum, 42, 48. *vid. Drakenborch. ad 4, 58.*

PRINCEPS, 21, 4. equitum peditumque idem longe primus erat: princeps in prælium ibat, ultimus conferto prælio excedebat. *cf. 1, 12. it. cap. 26. it. 25, 14.*

regionum principes donis coluerat, 40, 57.

stationibus per principes regionum urbis dispositis, 24, 21. *i. q. per primarias regiones. Sic recte interpretatus est Cel. Strohiius.*

digna Romano principe, 45, 40. (*Æmilio Paulo*)—princeps civitatis, 3, 1.—princeps *simpliciter dictus eodem sensu, 5, 30.*—principes plebis, 6, 34.—principes coloniæ, 3, 4—juventutis, 6, 13. *de Latinis. cf. 9, 25.* princeps tertiæ legionis, 25, 14. *est idem, qui princeps primus centurio, ibid. Lipsius autem cum Dukero legi malebat princeps primæ centuriæ, aut prioris centuriæ. Sed vulgata recte se habet, intelligiturque centurio primi principis, i. e. primæ centuriæ principum. Sic Cæsar. B. C. 3, 64. omnibus primæ cohortis centurionibus interfectis, præter principem priorem. vid. Salmas. de re militari p. 60.*

quod princeps familiæ suæ ausus in regibus esset, 3, 17. *h. e. auctor sui cognominis, Valerius Publicola. vid. Gronov. ad h. l.*

Sabinum advenam principem nobilitatis vestræ—illi antiqui patricii in suum numerum acceperunt, 10, 8.

lectus a Sempronio princeps in senatu, 27, 11.

princeps legationis, 7, 31.—qui tum princeps legatorum virtute atque honoribus erat, 9, 4.

princeps ætatis suæ belli domique, 9, 34.—omnium consensu princeps belli pacisque artibus, 2, 16.

principum quoque signa, 30, 34. *cf. 36, 9. it. 37, 39.*

PRINCIPALIS, 10, 33. manipulos legionum principali via inducit.—*porta principalis dextra, 4, 19. cf. 40, 27.*

PRINCIPIUM, 39, 31. atrox in principio prælium fuit.—principio anni tribuni nihil moverunt, 5, 26.

quod utroque anno eadem curia (*Fauzia*) fuerat principium, 9, 38.

in quos (*clivos*) post principia integris ordinibus tutus receptus fuit, 2, 65. *h. e. iis, qui post primos ordines aciei erant. Aliter, contra quam putabat Cel. Strohiius, 7, 12. principia sunt accipienda. ibi enim ex adjecto prætorio, intelligitur, opinor, de principiis castrensibus, prætorio vicinis, sermonem esse.*

PRIOR, 4, 13. prioris anni consules. *i. q. proximi, superioris.*

quo die illum omnes centuriæ priorem consulem dixissent, 29, 22. *h. e. qui primus ex duobus declaratus et renunciatus est.*

quia Italiæ cura prior potiorque erat, 23, 28. *etiam simpliciter priorem curam pro potiori dixit Noster. v. c. 2, 48.*

PRISTINUS, 9, 23. in quæ (*castra*) infecta victoria, sicut pristino-

die, vos recipiatis. *i. e. uno de superioribus diebus, non proximo, ac ne proximis quidem.*

PRIVATIM infestus, 9, 38. *i. q. privata de causa.*

maximo privatim periculo, 6, 39.

et privatim auspicia habeamus, quæ isti ne in magistratibus quidem habent, 6, 41. *nisi legas cum Creverio privati.*

privatim se tenere, 23, 7. *i. q. in privato s. domi.*

quod ad se privatim attineat, 5, 30.

PRIVATUS luctus, 5, 39.—dolor, 2, 56. *nempe privatis de causis.*

privatum meritum, 3, 63.—privata pietas, 28, 29.—in privato servari, 32, 26. *Oppos. in publicum prodire.*

ut ipsi in privato animadverterent in eas, 39, 18.—in publico —*ibid. cf. 2, 24. it. 34, 2.*

privatus, si vis absit, 3, 38. *omnino privatus opponitur magistratibus, omnis generis, etiam provincialibus, sacerdotibus item, flaminibus etc. vid. 5, 52. it. 38, 50.*

PRIUS, 31, 3. ne—auderet Philippus, quod Pyrrhus prius ausus—esset. *i. q. olim.*

prius sedendo ad Sueffulam, et tum etc. 7, 37.—prius—deinde, 22, 39.

prius præcipere, 21, 32. *Sic pluribus verbis compositis ex præjungitur prius v. c. præmeditari, 38, 3.—prior prævenire, 9, 23. alia vid. ante.*

meminisse eum debere prius, se consulem P. R. quam fratrem P. Claudii esse, 39, 32. *pro potius.*

PRIUSQUAM complexum accipio, 2, 40. *vid. Drakenborch. ad 9, 13.*

PRO collegio decemvirorum, 38, 36. *i. e. ex auctoritate ac nomine collegii. cf. 4, 26.—pro collegii sententia, 4, 44. pro pontifice, 2, 27. i. q. ut pontifex.*

tribunis militum pro consule ad Veios fuerat, 4, 41. *Sic 10, 25. pro prætore.—quem relinqueret pro se, 23, 27. i. e. loco suo. sed possunt tamen illa pro consule, pro prætore nominative capi, si verbum finitum sequatur. vide B. Patrum ad Sueton. Jul. 54.*

ut pro bonis et fidelibus sociis facerent, 24, 48. *h. e. ita uti boni et fideles socii facere solerent. cf. 35, 46.*

haud pro dubio consulem esse, 6, 40. *i. q. haud dubie, haud dubium etc.*

pro firmato stetit magistratus ejus jus, 4, 7. *pro tamquam firmatum.*

pro victis abierunt, 8, 1.—pro victis esse, 10, 35.—pro hoste esse, 43, 5. *vid. Drakenborch. ad 3, 17.*

ut nihil, ne pro minimis quidem debeant, 6, 41. *i. q. ne minimum quidem.*

et loca sua et genus pugnae pro hoste fuere, 39, 30. *i. e. hosti opportuna, faventia. cf. 9, 24.*

pro inopia commeatuum, 36, 7. *pro habita ratione commeatuum.*

ne cui vestrum majus id audaciusque consilium, quam aut pro memoria cladum nuper acceptarum, aut pro ætate mea, videatur, 26, 41.

- Hernicum bellum nequaquam pro præsenti terrore ac vetustate gentis gloriæ fuit, 9, 43.
 antiquos mores pro his novis sumere, 3, 68.
 fierique se pro tribu ædilem videret, 9, 46. *i. q. a prima tribu.*
 pro eo, ut ipsi ex alieno agro raperent agerentque, suas terras sedem belli esse—viderunt, 22, 1.
- PROAVUS, 34, 58. Seleucus, proavus ejus etc. *pro abavo. vid. Intt. ad h. l.*
- PROBABILIS, 7, 14. quamquam rem bonam exemplo haud probabilis actam cernebat.
 quod et virginitati decorum et consensu obsidum ipsorum probabile erat, 2, 13.
 probabilis causâ transitionis, 26, 12.
- PROBARE villam publicam, 4, 22. *de censoribus dicitur, quum a redemptoribus ex locationis formula exstruam invenerunt. cf. 45, 15. it. Cic. Verr. 1, 50.*
- PROBE factum esto, 22, 10. *formula in antiquis legibus sæpe obvia. Sic recte atque ordine facere.*
- PROBUS, 32, 2. probum argentum. *Sic proprie dicitur. Oppos. adulterinum. hinc numi probi sunt genuini. vid. intertrimentum.*
- PROCACIUS, 28, 24. flagitatum stipendium procacius quam ex more et modestia militari erat.
- PROCEDERE, 1, 44. et in urbis incremento semper, quantum mœnia processura erant, tantum termini hi consecrati proferebantur.
 ante portam processerunt, 35, 46.—quum stationes procederent, 5, 48. *scil. in locum assignatum, explicante Drakenborchio, vel, ut Gronovio placebat, a fessis licet fame continuarentur.*
 quum anceps prœlium in multum diei processisset, 9, 44.—eoque ira processit, *ibid. cap. 26.*
 velut Licinio processisset, 2, 44. *pro feliciter cessisset*—magisque ex sententia respublica vestra vobis procedet, 23, 11.
 procedunt æra militibus, 5, 7. *cf. 25, 5. procedunt stipendia militibus. it. 27, 11. Similiter Cicero (Verr. 4, 9.) tibi ista laudatio procedat in numerum. Vid. Gronov. ad 5, 48.*
 in multum vini processerat, 37, 7.
- PROCELLA, 6, 32. prosperæ spei pugnam imber ingentibus procellis fufus diremit. *cf. 23, 44.*
 imber—sonituque primo largioris procellæ strepitum molientium portam exaudiri prohibuit, 24, 46.
 hæc velut procella, 37, 41. *scil. telorum; præcedit enim: tela ingerere.*
 procellæ tribunicie, 2, 1.—seditionum, 28, 25.—procella eruptionis, 43, 10.
 procella equestri hostes circumfundere, 29, 2. *cf. 10, 5. 30, 18. 35, 5.*
- PROCELLŌSUS, 28, 6. venti ab utriusque terræ præaltis montibus subiti ac procellosi se dejiciunt.—ver procellosum eo anno fuit, 40, 2.
- PROCERES, 10, 28. orat proceres juventutis, in hostem ut secunda impetum faciant, *i. e. equites. cf. 3, 61.*

PROCIDERE, 21, 14. quassata turris prociderat.—Victoria—ad Victorias, quæ in antefixis crant, hæsit, neque inde procidit, 26, 23. *cf.* 31, 46.

secundum talem orationem universi rursus prociderunt, ramisque oleæ supplices iactantes etc. 45, 25.

PROCLAMARE, 22, 26. proclamandum pro fordidis hominibus causisque adversus rem et famam bonorum.

PROCONSUL *de prætoribus*, 37, 46. *vide Dukerum ad h. l. it. ad* 39, 29. *de prætoribus*, 41, 15.

PROCONSULARIS, 5, 2. qui proconsularem imaginem tam sævam ac trucem fecerint. *de tribunis militum consulari potestate.*

PROCUL, 6, 16. jamque haud procul seditione res erat.—nec procul seditione aberant, 8, 32.

res repetentes legatos nostros, haud procul afuit, quin violarent, 5, 4. *cf.* 9, 2.

procul jaculari, 37, 20. *i. q. e. longinquo.*—maro urbis conjuncta procul videtur, 44, 46.

PROCULCARE, 10, 36. et turbatus eques sua ipse subsidia territis equis proculcavit.

PROCUMBERE, 1, 7. Herculem—et ipsum fessum via procubuisse. more adulantium procubuerunt, 30, 16. *cf.* 7, 31.

niale densatus agger pondere superstantium in fossam procubuit, 10, 5.

PROCURARE, 10, 8. divinis rebus procurandis.—procurandis religionibus, 7, 3.—procurare prodigia, 5, 15.—familiare ostentum, 26, 6.

PROCURATIO, 4, 8. speciosi ministerii procuracionem intuentes. *de præfectura annonæ cap. 12. curatio ministerii dicitur.*

PROCURRERE, 30, 10. qua procurrere speculatoriæ naves in hostem possent. *cf.* 10, 36.

si ferocius procurrissent, 25, 11.

PROCURSARE, 3, 61. quid latrocinii modo procurantes pauci, recurrentesque tererent tempus.—ad laceßendum hostem carptim et procurfando recipiendoque sese pugnare, 22, 16.

PROCURSATIO, 5, 19. a procurfationibus—ediçto, ne quis injussu pugnaret, ad opus milites traducti.

procurfationes leviaque certamina vario eventu inita, 23, 40.

PRODERE, 2, 54. desertam ac proditam causam publicam queri. si quid projectis ac proditis ad inconsultam atque improvidam pugnam legionibus accideret, 22, 44.—ne pravo cum collega certamine rempublicam prodatur, 10, 19. *Sic explicanda sunt:* prodere libertatem, 3, 38.—disciplinam, 2, 59.—salutem, 9, 14.—publicam, 26, 36.

eodem anno Alexandriam proditam conditam, 8, 24. *scil. memoriam.*

alia prodita dies ad frumentum majore apparatu petendum, 25, 13.

interregem prodamus, 6, 41. *verbum sollemne de hoc genere electionis. cf.* 3, 40. *it.* 5, 31.

prodendi exempli causa, ne quid usquam fidum proditori esset, 1, 11.

- quæ vox (*cantherium in fossam*) in rusticum inde proverbium prodita, 23, 47.
- PRODICERE**, 3, 57. tribunus ei diem prodixit. *alias proferre, ampliare. cf. 2, 61.*—prodixit die, 6, 20. *cf. 3, 58.*
- PRODICTATOR**, 22, 8. quod numquam ante eam diem factum erat, prodictatorem populus creavit. *cf. cap. 31.*
- PRODIGIUM**, 1, 31. missis ad id visendum prodigium, in conspectu—crebri cecidere cælo lapides.—perita—cælestium prodigiorum mulier, *ibid. cap. 34. cf. 55.*
- prodigia aliquot visa nuntiataque sunt, 26, 23.—nuntiata acciderunt, 31, 12.—hostiis majoribus procurata, 26, 23.
- prodigia—jam alia vulgata miracula erant, 24, 10. *vid. suscipere.*
- PRODIRE**, 43, 14. tu—ex edicto—censuram ad delectum prodito—in delectu prodibis.
- PRODITIO**, 24, 45. quumque res Romana contra spem votaue ejus velut resurgeret, turpius videatur novam referre proditionem proditis olim—ad Faleriorum Pyrrhive proditorem tertium transfugis documentum esset.
- PRODITOR**, 2, 59. investus haud falso in proditorem exercitum militaris disciplinæ, desertorem signorum.
- PRODUCERE**, 3, 64. consules producti ad populum interrogatique. *cf. 10, 26. vid. Duker. ad 45, 2.*
- omni genere honoris producere eum non destitit, 40, 56.
- quum res prope ad interregnum producta esset, 4, 25. *ita MS. unus: reliqui omnes perducta. cf. 7, 21. ubi est perduxit eadem de re.*
- in ferum noctis convivium productum, 33, 48. *i. q. protrahum. Sæpius ea significatione hoc verbum commutatum cum perducere. vid. Duker. ad 38, 49.*
- PRÆLIUM**, 31, 2. in prælio esse.—prælia facere, 35, 1.
- uno prælio victus bello victus esset, 9, 19.—profligato prælio, 28, 2.
- quod nec in acie ancipiti usquam certaverunt prælio, 5, 41.
- dura ibi prælia aliquot facta, 40, 16. *Gronovius malebat dubia.*
- in ipso itinere tumultuario prælio conflixit: agminibus magis, quam acie, pugnatum est, 29, 36.
- nonne intercurfu matronarum inter acies duas prælium sedatum est, 34, 5.
- fatigatio ipsorum equorumque, incerta victoria, diremit prælium, 31, 33. *de concursu alarum equitum.*
- nusquam prælium, omnibus locis cædes est, 5, 45. *cf. 2, 53.*
- PROFANUS**, 5, 52. hæc omnia in profano deferi placet sacra. *cf. 9, 9. ubi profani et sacrosancti (tribuni plebis) opponuntur.*
- PROFECTIO** tanti spectaculi, 29, 26. *de classe.*
- classico signum profectiois dedit, 2, 59. *cf. 9, 38.*
- ubi profectio hostium concessam victoriam videt, 10, 12. *i. e. fuga.*—post profectioem Catonis rehellaverant, 35, 1.
- PROFECTUS**, 1, 15. ab illo profectu viribus datis tantum valuit etc. *i. e. principio.*

- PROFERRE** pomœrium, 1, 44.—proferre inde castra Romanum, 10, 33.—de proferendo exercitu agere, 3, 20.
 nunc signa extra vallum proferte, 22, 29.—signa in aciem consul proferret, 9, 43.
 ut comineatus—ex agris deviis in viam proferrent, 26, 8.
 omnium rerum, etiam parvarum, eventus proferebatur in dies, 10, 39.
 vicit sententia, quæ diem non proferebat, 41, 1. *i. e. proferri volebat.*—prolatæ in annum res, 4, 25.
- PROFESSIO**, 35, 7. postquam professionibus detecta est magnitudo æris alieni.
- PROFICERE**, 3, 61. parvaque certamina in summam totius profecerant spei.—in summam belli profectum foret, 31, 37. *cf.* 10, 14. *it.* 18.
- PROFICISCI**, 2, 4. consules—profecti domo sine tumultu rem omnem opprætere. *i. e. domo egressi*; neque enim Roma exierant.—profecti ex loco, 21, 27.
 cum classe profectus Karthaginem, 25, 27. *cf.* 29, 27.
 Tarentum ad certiores spes prodicionis proficiscitur, 24, 17.
 in eam legationem profecti, 21, 63.
 grave erat, in Æquos—proficisci? 3, 68. *i. e. ad bellum c. Æ. gerendum.*
 magnis copiis peditum equitumque profecti, 2, 19. *pro cum m. c. Sic scripsisse. vid. Intt. ad 22, 9.*
- PROFLIGARE**, 3, 50. profligata res est. *i. q. maximam partem transacta, victa.*
 hac expeditione consulis motum latius erat, quam profligatum bellum, 9, 37.—bellum—commissum ac profligatum conficere, 21, 40.
- PROFUNDERE**, 23, 20. in questus flebiles—se in vestibulo curiæ profuderunt.
- PROFUSE** tendentibus suis in castra, 10, 36.
- PROGENIES** nepotum, 1, 13. *h. e. ipsi nepotes. cf. cap. 16.*
 Sicinium, progeniem ejus, quem etc. 3, 54. *de uno homine rarius dicitur: apud Livium tamen adhuc aliquoties occurrit. v. c. 9, 34. it. 21, 10.*
- PROGREDI**, 38, 15. progredienti præter paludes.
 ad—urbem progressus omni exercitu civium etc. 28, 13.
- PROHIBERE**, 31, 25. agros sociorum populationibus prohibitorum.
 prohibiti in æde Jovis vesci, 9, 30.
 jam se ad prohibenda circumdari opera Æqui parabant, 3, 28.
 imber—streptum molientium portam exaudiri prohibuit, 24, 46.
- PROJICERE**, 2, 23. magno natu quidam cum omnium malorum funrum insignibus se in forum projecit.
 quid in muliebres et inutiles se projecissent fletus, 25, 37.
 projecto præ se clipeo, 32, 25. *i. q. prætento.*
 projectis ac proditis ad inconsultam atque improvidam pugnam legionibus, 22, 44.—insepultos projecit, 29, 9.

- nec continentis modo projectas oras prætervecta, 22, 20. *i. p. prominentes, excurrentes in altum.*
- PROLABI**, 1, 56. velut si prolapsus cecidisset. *cf.* 5, 21.—prolapsaque in vulnus moribunda cecidit, 1, 58.
 quod rem temeritate ejus prolapsam restituit, 6, 22.
 equus—quum prolapsus per caput regem effudisset, 27, 32.
 in misericordiam prolapsus est animus victoris, 30, 12.
 in hæc deflenda prolapsos ab recenti nuncio animos, 29, 4.
 adolescens cupiditate regni prolapsus, 40, 23.
 prolapsus clade Romanum imperium, 23, 5.
- PROLATARE**, 2, 36. cunctantem tamen ac prolatantem ingens vis morbi adorta est debilitate subita.—prolatandis comitiis, 7, 21.
 nihil prolatandum ratus, ne se quoque—cunctantem casus aliquis opprimeret, 21, 5.
 si ex hoc impetu rerum nihil prolatando remittitur, 37, 19. *cf.* 27, 46.
- PROLATIO**, 22, 13. Punicum abhorrens (*os*) ab Latinorum nominum prolatione. *cf.* 23, 5.
 aruspices, in bonum versusum id prodigium, prolationemque finium et interitum perduellium portendi, responderunt, 42, 20. *cf.* 31, 5.
- PROLOQUI**, 4, 2. audeat Canuleius in senatu proloqui. *cf.* 39, 15.
 pontibus ac molibus ex humanorum corporum strue faciendis, et, quod proloqui etiam piget, vesci humanis corporibus ducendo, 23, 5.
- PROMERE**, 30, 12. apud ignaros regis casus, neque, quæ acta essent, promendo, nec minis—valuit etc. *vid.* promptus.
- PROMINERE**, 28, 43. prominet maxima pars gloriæ cupiditatis in memoriam et posteritatem. *i. e. spectat maxima etc.*
 penitus prominere in altum, 37, 23. *de promontorio. cf.* 27, 48.—prominens acies, 22, 47. *de cuneo.*
- PROMISCUUS**, 34, 44. in promiscuo spectare ludos. *i. e. sine discrimine ordinum. cf.* 29, 17.
 habuere et in promiscuo præterea pecuniam: ex ea communiter locarunt, 40, 51. *cf.* 5, 13.
- PROMISSA** barba, 5, 41.—multos mortales capillum ac barbam promississe, 6, 16.
- PROMITTERE**, 10, 14. pari comitate utrumque nunc laudibus, nunc promissis onerat. *cf.* 32, 11. promissis ingentibus oneratum.
- PROMONTORIUM** in altum excurrent, 32, 23.—prægressus signa Hannibal in promontorio quodam, 21, 35. *i. e. in monte præalto et eminente. Sermo enim est de Alpibus.*
- PROMOVERE**, 10, 4. castra in agrum Rusellianum promovit.—vere primo in Vaccæos promotum bellum, 21, 5.
- PROMPTUS** lingua, 2, 45.—adolescens et consilio et manu promptus, 2, 33. *cf.* 3, 11.—non promptus ingenio tantum, sed usu etiam exercitatus, 5, 3. *Etiam sine tali adjunctione promptus ad ingenii laudes pertinet. Vid. Cel. Ruhenen. ad Velleii 2, 75.*

omnia cara in promptu relicta, 22, 42.

promptiorem (*gentem*) veniæ dandæ, 25, 16.

mœnia haudquaquam prompta oppugnanti, 23, 1.

PROMULGARE, 6, 39. ab tribunis velut per interregnum concilio plebis habito, apparuit, quæ ex promulgatis plebi, quæ lato-ribus gratiora essent.

tribunus pl. promulgavit, ut agrum Campanum censores fru-
endum locarent, 42, 19. *Sic sanus locus, quod Drakenborchio non
videtur, notandus est, qui promulgandi verbum simpliciter dictum
exhibeat.*

PRONUNCIARE, 32, 25. mos erat, comitiorum die primo, velut
ominis causâ, prætores pronunciare Jovem, Apullinẽque et
Iherculẽ: additum legi erat, ut iis Philippus rex adjiceretur etc.
pullarius—tripudium solistimum consuli nunciavit: consul
lætus auspiciũ egregium esse—pronunciat, 10, 40.

consulti augures vitiotum videri dictatorem pronunciaverunt,
8, 23. *cf.* 23, 31.

proelio in posterum diem pronunciato, 24, 14. *i. e. promisso.*

vocatis ad concionem certa præmia pronunciat, 21, 45. *i. q.
proponit, pollicetur.*

pronunciatum iter, 30, 10. *i. e. indictum. cf.* 4, 59. *it.* 27, 43.

PRONUS, 4, 59. urbs prona in paludes.

promior in vitia sua, 22, 3. *h. e. qui facile ad ea prolabitur et
in agendo sequitur.*

pronius ad fidem, 21, 28. *i. q. credibilis.*

PROPAGARE, 23, 25. consuli propagari in annum imperium.
*alias: prorogare, idque, quoniam lege ad eam rem opus est, magis
proprie dicitur. Sed nec desunt exempla verbi propagare similiter
apud alios scriptores usurpati. Vid. Oudendorp. ad Sueton. Aug.
cap. 23.*

eo bello terminos populi Romani propagari, 36, 1.

PROPALAM minantes bellum, 5, 36.—in vulgus, 22, 12.—pro-
palam duces loqui, 10, 20.—vi aperta propalam usurus, 31, 24.

PROPATULUM, 26, 13. magno rogo in propatulo ædium ac-
censo. *cf.* 24, 16.

vulgo apertis januis in propatulo epulati sunt, 25, 12.

tota urbe patentibus januis, promiscuoque usu rerum omni-
um in propatulo posito, 5, 13. *de lætisternio privato.*

PROPE, 34, 33. nox prope diremit colloquium. *Dukerus accipit
pro nocte propinqua, atque ita scripsisse Livium putat. Draken-
borchius noctem existentem interpretatur.*

prope secessionem plebis res—venit, 6, 42. *cf.* 26, 48.

eo majori gaudio quo prope metum res fuerat, 1, 25. *int. ma-
gis. vid. propius.*

et jam prope erat, ut nec duci milites, nec militibus dux fa-
tis fideret, 10, 18. *alibi: haud procul erat.*

PROPELLERE, 2, 11. ut—pecus quoque, omne in urbem com-
pelleretur, neque quisquam extra portas propellere auderet. *paullo
post expellere.*

ad illecebras propulsa pecora, 2, 51.—pecora, quæ pastum
propulsa essent, ad urbem agere, 25, 8.

PROPEMODO, 24, 20. quum propemodo muris accessisset.

PROPERARE, 39, 10. vitricus ergo—pudicitiam, famam, spem vitamque vitum ire hoc facto properat.

PROPERE, 2, 28. tum vero ad fellas consulum prope convolare etc. *Sic ediderat Gronovius. Drakenborchio prope placebat. Vid. præpropere.*

PROPINQUARE, 21, 46. densior deinde incesſu tot hominum equorumque oriens pulvis signum propinquantium hostium fuit.

PROPINQUUS, 6, 18. in propinquum certamen aderat et Manlius. *i. e. imminens, instans. vid. Intt. ad h. l.—ex propinquis itineris locis, 6, 25.*

PROPIOR pugna, 9, 35. *ubi cominus res geritur.*

propior petendo quam gerendo magistratui, 3, 35.—propior excusanti quam glorianti, 27, 17.—paucitas propior damno sentiundo, 2, 64.—propior dolor plebi sceneris ingravescentis erat, 7, 21.—fama propior vero, 23, 12.

PROPITIUS, 39, 11. quod probus adolescens (dii propitii essent) obſcœnis—sacris initiari nollat. *Formula optantis ac bene precantis.*

PROPIUS esse in Asiam ex Græcia, quam ex Italia in Græciam trajicere, 36, 41.

propius fastidium gloriæ *senes sunt*, quam desiderium, 28, 40.

propius urbem, 29, 5.—quo propius spem belli perficiendi sit, 23, 12.—quo propius spem venerant, 26, 37.—ut propius periculum fuerint, qui vicerunt, 21, 1.—propiusque inopiam erant obſidentes, quam obſeſſi, 25, 11.

PROPONERE, 9, 46. fastos circa forum in albo proposuit.

signum pugnae proposuit, 7, 32. *it. 9, 14.*

propositum bello se fore ratus, 28, 2. *instar scopi, quem non desinat petere Scipio. Sic Gronovius explicat.*

præmia atque honores, qui remanerent, ac militare secum voluissent, proposuit, 23, 15.

fervis quoque dominos proſecutis libertatem proponit, 21, 45. *i. e. ostendit, præmii loco. cf. 39, 17.*

nedum ego, perfunctus honoribus, certamina mihi atque æmulationes cum adolescente florentissimo proponam, 28, 40.

PROPRÆTOR *de prætore, vid. Duker. ad 39, 29.*

PROPRIE, 25, 28. neve alteri proprie sibi paciscerentur quidquam.

ut non plus sui roboris suarumque proprie virium in castris habeant, 25, 33. *Oppos. auxilia.*

vestramque amicitiam ac societatem proprie non violavi, 34, 32.

a prudentibus, et proprie rei militaris peritis, et usu doctis, monendi imperatores sunt, 44, 22. *i. e. præcipue. vid. Cels. Ruhnken. ad Velleii 2, 9.*

PROPRIETAS, 38, 17. quantum terræ proprietates cœlique, sub quo aluntur, mutat. *i. e. clima, quod dicunt, et quæ sunt cum eo conjuncta. Gr. ιδίωμα.—multæ frugum proprietates, 45, 30.*

PROPRIUS, 3, 70. ni suo proprio eum prælio equites—exceptum aliquamdiu tenuissent.

quod, bono publico, sibi proprias simultates irritavit, 33, 46.
 superbo decreto addidit propriam contumeliam, 35, 33.
 nunc proprii unius et parvi ad tuendam Nolam prælidii præ-
 da sumus, 23, 42.

PROPTER, 9, 2. castra propter aquam vallo circumdant. *al. præ-
 pe. cf. 28, 46. it. 34, 22.*

PROPUGNACULUM, 23, 18. socii Romanorum propugnacula
 adversus vineas statuere etc.—telaque in propugnacula conge-
 rere cogebantur, 24, 1.

firmissimo propugnaculo uti, quod litterarum nihil ad quem-
 quam attulisset, 34, 61. *i. e. defensionis hoc argumento etc.*

PROPUGNARE, 26, 6. legati pro vallo acriter propugnant.

PROPUGNATOR, 9, 39. cadunt antesignani: et, ne nudentur
 propugnatoribus signa, fit ex secunda prima acies.—navis sup-
 primitur: telis subruuntur propugnatores, 37, 11.

PROPULSARE, 21, 46. periculumque intercursum tum primum
 pubescentis filii propulsatum.

PRORIPERE, 8, 30. misso repente senatu se ex curia proripuit.
cf. 8, 6. it. 24, 26.

ex tota urbe proripientium se ex privato, 2, 24.—accensus
 ira domo se proripuit, 29, 9.

PROROGARE, 26, 1. prorogatum imperium est, atque exercitus,
 quos habebant, decreti. *cf. 9, 42. vid. propagare.*

PROROGATIO, 42, 30. prorogationem imperii portendi. *ubi qui-
 dem Perizonius Animadv. Histor. p. 229. legendum esse docuit pro-
 pagationem, quia decreti, aut legis nulla mentio esset, per quam
 fieret prorogatio; itaque simpliciter continuationem intelligi. Vide
 Drakenborch. ad 23, 25. Ceterum prorogatio imperii prima me-
 moratur, 8, 26.*

PRORUERE, 9, 14. vellerent vallum atque in fossas proruerent.
 —quantum inter turres muri erat prorutum, 32, 24. *cf. 22, 5.*

PRORUPTUS, 44, 8. et supra rupes ingentes gurgitibus facit, et
 intra prorupta, in mare evolvendo terram etc.

PROSECARE, 5, 21. qui ejus hostiæ exta prosecuisset, ei victo-
 riam dari. *vid. Intt. ad Sueton. Octav. sub init.*

PROSEQUI, 3, 52. secuta exercitum plebs—prosequuntur conjuges
 liberique.—speculatores, qui prosequerentur agmen, missi, 27, 15.

PROSILIRE, 5, 2. in concionem prosiliunt (*tribuni pl.*) sollicitant
 plebis animos. *cf. 23, 14.*

PROSPECTARE, 24, 21. pars ex testis fenestrisque prospectant.
cf. 22, 14.

PROSPECTUS, 22, 46. ventus adversus Romanis coortus, multo
 pulvere in ipsa ora volvendo prospectum ademit. *cf. 10, 32.*

prospectu in urbem agrumque capto, 1, 18. *de augure.*

PROSPECULARI, 3, 43. Siccium—prospeculatum ad locum ca-
 stris capiendum mittunt. *cf. 33, 1.*

PROSPER, 7, 4. si quid ex progenie sua parum prosperum sit.—
 cetera prospera evenissent, 21, 21. *nisi legatur prospere.*

PROSPERARE, 8, 9. uti populo Romano Quiritium vim victori-
 æque prosperetis.

PROSPERE, 5, 51. invenietis omnia prospere evenisse sequentibus deos, adversa spernentibus. *Creverius legit prospera.*

inter multa prospere gesta, 42, 49. *cf.* 22, 28. *it.* 29, 30.

PROSPICERE, 44, 16. commectus a prætore prospectos in hie-
mem habere.

ex speculis prospicerent adventantem hostium classem, 21, 49.

PROSTERNERE, 9, 6. circa viam—omnium egeni corpora humi prostraverunt.

qui (*motus terræ*) multarum urbium Italiæ magnas partes prostravit, 22, 5.

PROTEGERE, 22, 49. ut alieno crimine innocentiam meam protegam.—fraudem audacia protegens, 25, 5.

PROTINUS, 9, 28. egregia victoria parta, protinus inde—legiones ducit. *cf.* 21, 9.

PROTRAHERE, 27, 3. novum in occulto gliscens per indicium protractum est facinus.

PROTURBARE, 5, 47. jamque et alii congregati telis missilibus—que faxis proturbare hostes, ruinaque tota prolapsa acies in præceps deferri.

PROVEHERE, 40, 14. illo etiam gaudio provehente. *scil.* se.—profectus annis, 21, 2.—paullulum ab suis equo provectus,

8, 7. *cf.* 27, 47.

PROVENIRE, 45, 13. neque emergere ea, ex fructibus agri ab se dati, quæ ibi proveniant.

PROVENTUS, 45, 41. secundarum rerum velut proventus secutus est. *Nempe proventus in bonam partem dicitur. Gr. ποσά.*

PROVIDENS, 25, 34. dux cautus et providens Scipio.

PROVIDENTIA, 30, 5. seductos obtestatur, ut, quantum nox providentiæ adimat, tantum diligentia expleant curaque.

PROVIDERE, 44, 35. ubi, quid petatur, præcul provideri nequeat.

providendum et præcavendum, 24, 8. *cf.* 22, 42.—omniaque cauta provisæque fuerunt, 23, 43. *cf.* 2, 34.

PROVIDUS, 23, 36. nec eum provida futuri fefellit opinio. *Sic plane Horatius de formica: incauta futuri.*

PROVINCIA proprie dicitur de finibus iis, intra quos bellum gerendum est, 40, 1. consulibus nulla (*provincia*) præter Ligures, quæ decerneretur, erat. *cf.* 2, 40. *it.* 5, 12.—quam (*Africam*) nec senatus censuit in hunc annum provinciam esse etc. 28, 40.—velut Italia ei provincia decreta, 21, 5. *cf.* 27, 22.

prætorum provinciæ in sortem conjectæ, 30, 1.—consules inter se provincias partiti, 9, 31.—provincia sine sorte, sine comparatione, extra ordinem data, 6, 30.

cui classis provincia venerat, 44, 1. *cf.* 42, 48.

prætoribus provinciæ decretæ: duræ jure Romæ dicendo etc. 42, 28.—juris dicendi Romæ provincia, 39, 45.—ut Fulvio extra ordinem urbana provincia esset, 24, 9. *cf.* 25, 3.

PROVOCATIO non est longius ab urbe mille passuum, 3, 20.

si a duumviris provocarit, provocatione certato, 1, 26.—de provocatione certatum ad populum est, *ibid.*

cum hoste per provocationem pugnavi, 45, 39.

PROVOLARE, 2, 46. in primum infestis hastis provolant. *cf.* 2, 20. *it.* 3, 62.—provocat eques atque infestis cupidibus in medium agmen hostium ruit, 10, 41.

PROVOLVERE, 24, 10. fontem sub terra tanta vi aquarum fluxisse, ut serias doliaque, quæ in eo loco erant, provoluta velut impetus torrentis tulerit.

PROXIME morem Romanum, 24, 48.—proxime speciem, 30, 10. *cf.* 2, 48. *it.* 23, 15.

PROXIMO *adverb.* 4, 23. bellumque tanto majore, quam proximo, conatu apparatus est. *Sunt tamen, qui proxime legi malint.*

PROXIMUS, 2, 33. cædeque in proxima urbis facta: pro in *proximis*.

proximo legum ac pœnarum metu, 1, 21.

proximus invidiæ, 3, 51.—qui proximi sorte tribunali steterant, 8, 32.—qui proximus eum sorte steterat, 29, 7.

ut quisque proximus ab oppresso sit, 37, 25.

silentio proximæ noctis, 2, 7. *h. e. proxime sequentis.*

post acceptam proximam pugnae cladem, 2, 51. *sic cod. capite: hesternæ felicitas pugnae.*

PRUINÆ, 5, 2. militem Romanum in opere ac labore, nivibus pruinisque obrutum, sub pellibus durare. *cf. cap.* 6.

PUBER, 2, 50. unum prope puberem ætate relictum.—jam filii prope puberem ætatem erant, 1, 35.

PUBES, 1, 9. ægre id Romana pubes passa.—*paullo post: juven-tus Romana.*

PUBLICANUS omnibus malis artibus et reipublicæ et societati-bus infidus damnosusque, 25, 1.—ubi publicanus est, ibi aut jus publicum vanum, aut libertatem sociis nullam esse, 45, 18.

PUBLICARE, 31, 13. publicata pecunia. *i. e. in publicos usus confiscata.*

de Aventino publicando lata lex, 3, 31. *i. q. ædificationibus destinando.*

PUBLICÆ vescuntur, (*Prytanes*.) 41, 20. *i. q. sumtibus publicis.*—nullo publicæ emolumento, 6, 39.

exsulatum publicæ ire, 5, 53. *de toto populo Veios migraturo.*

Cumanis—permisum—ut publicæ Latine loquerentur, et præconibus Latine vendendi jus esset, 40, 42.

legatorum—statuæ publicæ in rostris positæ sunt, 4, 17. *i. e. auctoritate publica. cf.* 2, 41.

PUBLICUM, 2, 9. arbitrium salis in publicum sumtum.

tabernas in publicum emit, 39, 44.

bonisque eorum in publicum Ardeatium redactis, 4, 10.

PUBLICUS, 41, 6. non publico tantum se premi imperio. *nisi cum Dukero legas publice.*

publica pœna, 2, 5. *qua quis reipublicæ causa afficitur.*—sollitudo, 2, 41. *de reipublica.*—indignatio, 3, 48. *de reipublicæ damno.*

- publica decora, 2, 13.—consilia (*de voluntate senatus*), 1, 42.—post publicam causam privatum dolorem habere, 2, 56.
- publicus pavor, 5, 39.—publicum parricidium, 28, 29.—incendium, 5, 53. *de urbe a Gallis incensa*.—commodum, 3, 68. *i. e. patriciis et plebeiis commune*.—malum publicum, 4, 44.—pestimum publicum, 2, 1.
- dum in eo publico essent, 23, 49. *scil. ministerio, negotio. Gr. λειτουργίῳ*.
- ut, quæ in naves imposuissent, ab hostium tempestatisque vi publico periculo essent, *ibid.*
- publicum et privatum jus, 2, 55.—publicum servitium, 1, 25.
- venditisque ibi publicis locis, 41, 27.—ager publicus populi Rom. 40, 38.—quod ejus (*agri*) publicum populi Rom. esset, 31, 4.
- PUDERE**, 40, 8. prope ut puderet regii nominis, *i. e. tamquam nimis augusti, quum sint vires inferiores regio fastigio*.
- neque pudendum aut poenitendum eum regem, 40, 56.
- quarum non minus puderet quam poeniteret, 45, 10. *cf.* 27, 13.
- puDET deorum hominumque, 3, 19.
- puDere se numeri sui nequidquam ausi, 3, 31.
- PUDOR**, 3, 44. omnia pudore septa. (*de Lucretia*) *cf. cap. sq.* pudicitia saltem in tuto sit.
- fecit pudorem recens ejus populi meritum morandi auxilii, 3, 31.—cum pudore populi Romani, 44, 19.—quantus pudor esset obsideri, 40, 27.
- pudor maritimæ ignominiae, 35, 27. (*ob cladem navalem*)—pudor intuendæ lucis, 9, 7.—tantusque pudor regi pavoris ejus fuit, 44, 10.
- bellum ingenti pudore nostro tractum, 45, 39.—ne tibi pudori essem, 40, 15. *vid. præmortuus*.
- PUER**, 8, 24. minister ex regis pueris.—Hannibalem (*scil. puerum*) annorum ferme novem pueriliter blandientem patri, 21, 1.
- PUGNA**, 28, 2. pugnam conferere.—mediam tueri, 22, 45. *i. e. aciem. cf.* 3, 70.—pugnam pugnatam, 6, 42. *cf.* 9, 37.—pugnam integram ediderunt, 8, 9.—pugna haudquaquam ambigua victoriæ, 10, 12.
- circa jacentis Galli corpus contracto certamine, pugna atrox concitatur, 7, 26.
- quia non cominus pugnam, sed procul locis oppugnandis futuram præceperat animo, 38, 20. *vid. propior*.
- ordinata per principes hastatosque ac triarios pugna, 22, 5. *i. q. acies. cf. cap. 45.*
- PUGNARE**, 31, 24. conspici se pugnantem egregium.—sessi labore ac pugnando, 21, 35.
- duorum militum eventum, inter quos pugnatum erat, 7, 26.—Postumii prius ductu ad Tifernum pugnatum, 9, 44.
- ne quis extra ordinem in hostem pugnaret, 8, 6. *cf. cap. sq. it.* 3, 12. 25, 18.—in suas leges pugnatum esse, 6, 39.—in nuda hostium latera pugnabat, 27, 18.

adversus eos se pro alteris pugnatu-
ros, 9, 14. *cf.* 5, 8.

PUGNATOR, 24, 15. fortissimus quisque pugnator esse desiderat.

PUGNAX, 22, 37. pugnaces—missili telo gentes.

PULCHER, 22, 20. pulcherrimum ejus victoriæ fuit.

PULLARIUS, 10, 40. pullarium in auspici-
um mittit.

PULLUS, 6, 41. si pulli non pascen-
tur.

PULSARE, 2, 29. pulset tum mihi li-
ctorem.

PULVINAR, 5, 52. num alibi, quam in
Capitolio, pulvinar suscipi potest. *i. e. lectisternium institui.*

supplicatio omnibus deis, quorum
pulvinaria Romæ essent, indicta est,
24, 10.

PULVINARIUM, 21, 62. corvum—in ipso
pulvinario confedis-
i. q. pulvinar.

PUNCTIM magis, quam cæsim—petere
hostem, 22, 46.

PUNIRE, 3, 55. plebesque scivit, qui
plebem sine tribunis reliquisset—tergo
ac capite puniretur.

PUPILLARIS, 24, 18. pecuniæ quoque
pupillares primo, deinde viduarum,
cæptæ conferri.

PUPILLUS, 26, 6. matrem ejus quon-
dam pro pupillo eo procurantem fami-
liare ostentum. *paullo post puer dicitur.*

PURE lautis corporibus, candida veste—
venerabundi templum iniere, 5, 22.—ni
moritur, neque suum neque publicum di-
vinum pure faciet, qui sese devoverit,
8, 10.—pureque et caste a matronis
sacrificatum, 27, 37.

PURGAMENTUM, 1, 56. cloacamque
maximam, receptaculum omnium
purgamentorum urbis, sub terram
agendam.

PURGARE, 23, 24. purgato inde capite—
calvarum auro cælavere. ad purganda
ea, quæ inimici decernerent, 27, 20. *i. e. cri-
mina, ob quæ decernerent, refellenda. cf.* 8, 23.—
crimen purgatum est, 38, 48. *vid.* suspicio.

qui purgarent, nec accitos ab eo
Bastarnas, nec auctore eo quidquam
facere, 41, 19. *i. e. qui dicerent excusandi
caussa etc.*

ut innocentiam suam purgarent, 9, 26. *i. q. purgando
defenderent. cf.* 4, 25.

PURUS, 24, 14. puro ac patenti campo.—
puru ab humano cultu solum, 1, 44.

uti loco puro ea prodigia—procuraret,
25, 17. *Opponitur polluto.*

duas mihi aliquis conciones parumper
faciat—puram alteram, integrioris
judicii, et a favore et odio, universo
judicante populo Romano, 45, 37. *Drakenborchius
conjectabat: alteram integrioris
judicii, et puram a favore et odio.*

PURPURATI et propinqui regis, 30, 42. *cf.* 31, 35. *it.* 44, 26.—
honorati Philippi amici *vocantur*, 40, 54.

PUTREFACERE, 21, 37. faxa infuso
aceto putrefaciunt.

Q.

QUA, 1, 44. qua murum ducturi erant. *i. e. qua parte, ubi. cf. 5, 43.*

evastatis prius agris,—qua—diversa agmina iere, 33, 29. *per quos. Ita emendavit Gelenius. cf. 45, 9.*

retro, qua venerat—regionem repetiit, 40, 58. *nude.*

qua proxime itinera *ad hostem* ducerent, 40, 21. *Gronoviana habet quæ; haud dubie operarum vitio; nam ipse Gronovius alibi aliter h. l. laudavit.*

qua quisque ducturus esset; summotis iis, quam potissimum peteret, 44, 2. *scil. e superiori qua repetendum est viam. cf. 9, 2.*

nihil movebant, qua consules, qua exercitum increpando, 2, 45. *pro partim—partim. cf. 2, 35. it. 10, 38.*

QUADRUPLATOR, 3, 72. populum R. quadruplatoris et interceptoris litis alienæ personam laturum.

QUÆRERE, 9, 17. nihil minus quæsitum a principio hujus operis videri potest, quam ut—quærerem—ut quærere libeat etc.

caussa seditionum nequidquam a Pœtelio quæsitâ, 4, 12.

difficilia loca, hosti quæsitâ, ipsos tum sua fraude impediebant, 9, 31. *cf. 5, 54.*

sibi gloriæ satis quæsitum esse, 36, 40. *cf. 7, 1.*

eaque ipsa affinitas haud spreta gratiam Fabio ad vulgum quæsierat, 6, 34. *i. e. conciliaverat.*

nec huic tam pestilenti exemplo remedia ulla ab imperatore quæsitâ sunt, 2, 43. *i. e. reperta.*

ut ulla ignominia iis exercitibus quæreretur, 25, 6. *i. q. afferretur.*

imbellem Asiam quæsisset, 9, 19. *h. e. optassit.*

quem rogatione Petillia quærere vellent, 38, 55. *i. q. quæstionem instituere, exercere. cf. 42, 21.*

quum quæstiones severius—excereret, contagio ejus, quod quærebat ipse, criminis objectata ab inimicis est etc. 9, 34. *cf. 32, 26. it. 45, 16.*

quæsit ab eo, ne sibi liceret ac suis vivere, 40, 49. *nisi fortasse, cum aliis, legendum anne, vel etiam num.—quæro de te, 8, 32.*

QUÆSITOR, 9, 26. quæsitores idoneos ejus criminis esse.

QUÆSTIO, 39, 14. quæstionem consulibus extra ordinem mandant.—quæstione habita, 9, 16.—qui de quæstione in se posita senatum consulisset, 42, 22.

tribunis mil. de morte collegæ per senatum quæstiones decernentibus tribuni pl. intercedebant, 4, 50.

reliquias Bacchanalium quæstionis cum omni exsecutus est cura, 39, 41.

QUÆSTORIUM forum, 41, 2. *Dukero forum suspectum est, et glossema videtur. Schelius autem post quæstorium interpungendum*

*ensebat. Atque illud quidem verum est, quæstorium simpliciter dici a Livio. v. c. 10, 32. Neque tamen absolum videatur necesse est, quum subintelligi debeat tentorium aut simile quid, addi so-
lum. Est enim quæstorium pars castrorum, ubi quæstor suum tentorium habet, haud procul prætorio: inde porta quæstoria dicitur, 34, 47. cf. 40, 27. eo minus forum quæstorium offendere debebat.*

QUAM, 35, 1. ut vix dimidium militum, quam quod acceperat, successori tradiderit.—dimidium tributum, quam quod regibus ferre soliti erant, populo Rom. pendere, 45, 18.

mors, quam natura, tam acerba, 7, 1.

postero die quam venit, 36, 39. cf. 29, 35.

homo non, quam isti sunt, gloriosus, 35, 49.

major, quam pro numero, jactura, 21, 59.

re majore, quam quanta ea esset, 30, 23.

si transire ad Romanos velint et duplex stipendium accipere, quam quantum a Turdetanis pepigissent, 34, 19.

quibus quid aliud, quam admonemus, 4, 3. *vid. alius.*

ipsorum, quam Hannibalis, interesse, 23, 43. *int. magis: quam vocem sæpius a Livio omissem librarii temere addiderunt.*

quam plurimis locis possent, 31, 17. *i. e. quotquot locis.*

non tantum gaudii ab recenti metu attulerunt, quam averte-
runt famam, 37, 51.

cogitaret populus Rom. potius cum quanto studio periculo-
que reditum in amicitiam suam esset, quam qua stultitia etc.
8, 25.

quandoquidem non facile loquor—quam quod locutus sum
etc. 2, 56. *pro non tam facile etc.*

QUAMVIS, 1, 4. postquamvis languida mergi aqua: *i. e. valde, admodum. cf. 22, 8.*

quæ ad usum quamvis longi temporis sufficerent, 38, 19. *pro quantumvis. Vid. Dukerum ad 2, 51, 7.*

QUANDO quod taciti indignarentur etc. 37, 57. *pro quandoquidem. cf. 9, 8. et 10, 14. vid. Drakenborch. ad 40, 9.*

QUANDOQUE, *pro quandoquidem, 9, 10. ult.—pro aliquando, 21, 3. ult.—pro quandocumque, 1, 31. med.*

QUANTO jure potentior intercessio erat, tantum vinceretur, 6, 38.

QUANTO FERRE, 4, 3. *init. vid. Drakenborch. ad h. l.*

QUANTUM procederet longius, eo majorem etc. 44, 7. *Sic 3, 15. it. 6, 34. vid. Intt. ad 5, 10.*

quantum a mari recessisset, minus obvium fore, 21, 31.

quantum—tanto magis, 32, 5.—quantum quisque plurimum, 30, 13.—quantum maxima voce perit, 7, 9.—quantum ad—duces attinet, 28, 43.

QUANTUS, 9, 37. itaque, quantus non umquam antea, (*tantus*) exercitus ad Sutrium venit.

potius cum quanto studio—quam qua stultitia etc. 8, 25.

quanta maxime poterat vi, 9, 10. *ubi codices nonnulli maxima. cf. 24, 35.*

quanta eximia celeritate poterat, 42, 15.

QUANTUSCUMQUE, 32, 5. data quantacumque quiete tem-

poris. *Jac. Gronovius legi vult* quanticumque. *Sic* 27, 31. celebratam quantæcumque victoriæ.

quod inter assiduas clades et lacrimas unum quantumcumque ex insperato gaudium affullerat, 30, 10. *in partem deteriorem dictum.*

QUANTUSLIBET, 9, 18. quantalibet magnitudo hominis concipiatur animo.

QUASSARE, 33, 17. reficere quassata muri.—quassata turris pro-ciderat, 21, 14.

multæ quassatæ armamentisque spoliatæ naves, 30, 39. *cf.* 37, 31.

secunda in Italia Siciliaque gesta quassatam rempublicam ex-cepisse, 27, 40.

QUASSATIO, 22, 17. capitum irrita quassatio.

QUASSUS, 25, 3. in veteres quassatque naves paucis et parvi pretii rebus impositis—quassi muri, 26, 51.

QUATENUS vallum castrorum cingit, 28, 39.—incerti, quatenus Volero exerceret victoriam, 2, 55.

QUATERE, 10, 41. ubi te cuspide erectam quatientem vi-dissent.

QUE, 2, 42. largitiones, temeritatisque invitamenta: *pro hoc est, temeritatis invitamenta. Vide supra in et, quod eandem vim expli-candi habet: et Drakenborch. ad* 7, 15.

oculisque simul ac mente turbatum, 7, 26.—dique et homi-nes, 5, 51.

lenatuique vobisque et locis ac nomini Latino, 31, 7.

quique Campanorum, quique Hannibalis militum erant, 24, 19. *pro et—et.*

QUERIMONIA publica, 25, 1. *vid. excedere.*

querimoniæ acceptæ cladis, 8, 1.

QUESTUS flebiles, 23, 20.—cum magnis fletibus questibusque, 22, 61.

QUI, *pro quomodo*, 28, 43. qui ego minus in Africam—trajicerem? qui sibi minus privato ad concionem populum vocare liceat, 3, 39.

qui vos minus hodie decem tribunos plebis feceritis, *ibid. cap. 64.*

QUI, 1, 43. quibus equos alerent, viduæ attributæ. *i. q. quarum pecunia, sumtu: hinc licet explicare illud e XII. Tabb. ni solvendo fuerit, eum secanto.*

qui vere rem æstimare velit, 3, 19. *pro si quis.*

eventum lenatus, quem videbitur, dabit, 6, 26. *ad Græci ser-monis formam pro qui. Sic* 29, 20. quos iis videretur.—*it.* 31, 3. quem videretur ei.

paullo ante lucem, quod æstivis noctibus sopitæ maxime qui-etis tempus est, 9, 37.

ut in Tusculanos animadverteretur, quorum eorum ope—bellum fecissent, 8, 37.

qui—ad tubita belli mitti posset, 6, 32. *pro quis.*

et eorum ipsorum, quos sedes tenuerant, simul perlicit donis

etc. 21, 26. pro *et eos, qui eorum ipsorum sedes etc. s. et qui eorum—eos.*

QUIA, 29, 6. spes autem affectandæ ejus rei *ex minima re affulsi*, quia latrociniiis magis, quam iusto bello—gerebantur res. *Sic vulgo editur. Sed Drakenborchius illud quia vel quod, ut nonnulli dederunt, recte expunxit: est enim Livio usitata illa ellipsis; eademque ratio est harum particularum, quæ τὰ enim. vid. supra in h. v.*

QUID, 4, 5. quid si non, quantum—bis jam experti essetis. *Illud dubie dictum pro quati, atque ita fortasse legendum.*

nec a me nunc quisquam quæstiverit, quid ita sponderim

9, 9. pro *cur. cf. 28, 43. it. 32, 21.*

ne quid cederent plebi, 3, 21. *i. q. ne cederent. Sic abundat sepiissime. v. c. 3, 48. si quid inclementius in te sum investus.*

ut hæc ara, quam illa, si quid potest, sanctius et a castioribus coli dicatur, 10, 23. pro *si qua ratione fieri potest.*

quibus quid aliud, quam admonemus, 4, 3. pro *quid aliud agimus, quam ut iis etc. Vid. supra in nihil.*

quid est dicere aliud etc. 6, 40. *vid. esse.*

QUIDEM, 8, 33. nam populi quidem—ne iram quidem umquam atrociorẽ fuisse etc.

semper quidem et alias frequens (*ludicrum*), 33, 32. *His nihil in sequentibus respondet. Solent autem tamen, attamen et similia post quidem desiderari.*

novo quidem et singulari genere odii, 40, 12. *videtur h. l. legendum esse quodam. Neque enim substantivum præcedit, quo illud quidem referatur: ita demum eleganter in tali textu ponitur.*

QUIDQUAM, 9, 8. nec quidquam ex ea, præterquam corpora nostra, debentur Samnitibus.

nec aperti quidquam erat, quod peteret, 31, 39.—prædæ nec erat quidquam, *ibid. 45. vid. Intt. ad 32, 37.*

QUIDQUID, 2, 35. quidquid erat Patrum, icos diceres.—quidquid deorum est, 3, 25.

quidquid—appropinquabant, 21, 54.—quidquid ab urbe longius proferrent arma, 7, 32. *vid. Intt. ad h. l.*

QUIES, 8, 6. in quiete utrique consuli eadem dicitur visa species. *al. per quietem. Vid. somnus.*

Gallis vix quietem ferentibus in mari, 44, 28.

si qua ejus mali (*pestilentia*) quies veniat, 3, 6. *cf. cap. 16., per aliorum quietem malorum.*

QUIESCERE, 6, 36. bella opportune quievire.—quiescunt Romanæ fœdera, 21, 10. *i. e. non violantur.*

QUIETUS, 2, 34. quæta omnia a bello.—ne tribunal quidem satis quietum erat, 8, 32.

QUILIBET unus ex iis, quos nominavi, 9, 17.—unus Quiritium quilibet, 6, 40. *vid. unus.*

QUIN, 8, 4. quid abest, quin—dicto pareamus. *Vid. abesse.*

quin (*ex emendatione Gronovii*) supersint aliqui nuncii, 27, 49. pro *immo potius. cf. 2, 29.*

QUINQUEVIRI mensarii et eorum negotia, 7, 21.

QUIPPE qui mercenarios milites alant, 26, 43. *cf.* 3, 21.

QUIRITATIO, 33, 28. fuga comitum et quiritatio facta, et tumultus tota urbe discurrentium cum luminibus.

QUIRITES, 8, 9. respublica Quiritium.—pro patria Quiritibusque Romanis, 5, 41.—pro exercitu populi Romani Quiritium, 10, 28.—exercitus Quiritium Romanorum, 26, 2. *cf.* 45, 37.

QUISQUAM, 5, 4. nec fatis quidquam iusti doloris est, quod nos ad perseverandum stimulet. *eleganter, ut alibi, abundat, it. post nullus, nemo, nihil etc.*

nec quisquam unus malis artibus etc. 2, 9. *cf.* 32, 20.

cavere quisquam superfit, a quibus—vis—timeri possit, 24, 38.

QUISQUE, 7, 32. virtute sua quemque fretus ire in aciem debere.

cujusque populi cives eo certamine vicissent, 1, 24. pro *cujuscumque*. *cf.* 25, 29.

QUISQUIS, 41, 8. liberos suos quibusquibus Romanis—mancipio dabant.

QUO, 40, 26. si quo ufui esse—exercitui posset. *i. e. quomodo*. *cf.* 4, 1.

quo tu meo imperio spreto—ausus es? 8, 32. *i. q. quare*. *cf.* 35, 38.

quo minus timoris ratio reddi poterat—majorem inferens metum etc. 26, 20. pro *eo majorem*.

quo minus credunt—crescit ardor, 2, 45. eo magis *insequentibus desideratur*.

urbem—quo transmigremus, 5, 54.

in concionem itur: quo—quum escendisset, 8, 33. *i. e. in tribunal*.

quo ultra iram violentiamque ejus excessuram fuisse, *ibid*.

ex sociis circa populis, quo æstate (*frumentum*) comportatum erat, 25, 13.

QUOAD dedita arx est, 26, 46. pro *donec*.

quod stipendium serius quoad diem præstaret, 42, 6. *Viris doctis legendum potius videtur quam ad*.

quoad insequi potuit, 2, 25—quoad usque ad memoriam nostram tribuniciis consularibusque certatum viribus est, 6, 38.

QUOD sine jactura fieri posset, 26, 32. pro *quoad, uti et nonnulli legunt*. *cf.* 1, 24. *it.* 44, 17.

quod ego fui ad Trasimenum, id tu hodie es, 30, 30.

quod nondum factum est—ea fieri oportet, 4, 4.

Gallogræci vere quod appellantur, 38, 17.

quod quidem continens memoria sit, 5, 34.

quod fui quisque cognosset, 29, 21.

quod ubi videre ipsum Camillum, 6, 8. *ita abundat, ut in quodli.*

quod manu, quod voce poterat, 8, 39. pro *quantum: in repetitione est emphasis, studium viri exprimens*.

si quo minus inventum foret, 31, 12.

nec quod ab hoste crudelius pati possent, reliqui quidquam fuit, quam quæ ab sociis patiebantur, 32, 13. *illud quæ, ut alibi, prius abundat*.

QUOT, 2, 13. et subeunda dimicatio toties, quot conjurati superessent.

QUUM Appius—jus de creditis pecuniis dicere, 2, 27. pro *diceret*. cf. 4, 51.

quum se non rem novam petere, et Tatium ex hoste regem factum, 1, 35. pro *tum Tatium etc.* Vid. *Cel. Strothium* ad 21, 36.

Livius—dicitur *quum* sæpius revocatus vocem obtudisset, petita venia puerum ad canendum ante tibicinem *quum* statuisset, canticum egisse, 7, 2.

quum—milites aliquot, *quum* passim toto prope saltu pugnaretur, cecidissent, 38, 41. *it.* 45, 4.

R.

RABIES, 22, 51. in rabiem irâ versus.—rabies hostilis, 29, 8.—impotens, *ibid.* cap. 9.

fatalem rabiem temporis accusat, 28, 34.

RADIUS, 33, 5. aliusque per alium immissi radii locum ad inferendam manum non relinquunt. *de vallo Romano.* *Sunt vallo-rum seu stipitum rami ex parte relictî et conferti.*

RAMUS, 10, 41. frondosos ramos per terram trahebant.

RAPERERE, 22, 39. in diem rapto vivit.

ipsum (*ducem*) circumfistunt, infidentemque equo captum ad consulem Romanum rapiunt, 10, 20.

ad Hasdrobalem citatem agmen rapiunt, 25, 35. cf. 23, 36.

venandi studium ac voluptas homines per nives ac pruinas in montes silvasque rapit, 5, 6.

quod tantæ rei fortunam ex oculis prope raptam amisisset, 28, 7.

ob—arrogantiam eorum, victoriæ gloriam in se rapientium, 33, 11.

qui adveniens castra urbesque primo impetu rapere sit solitus, 6, 23.

raptæ inter arma nuptiæ, 30, 14. *i. e. festinatæ, præcipitatæ.*

RAPIDUS, 22, 12. ferox rapidusque in consiliis.

RAPTUM et avide, 9, 35. cf. 26, 5.

præcipitata raptum consilia, 31, 32.—raptimque omnia præpropere agendo, 22, 19.

raptim mutatione in contrarium facta, 5, 13. *de intemperie cæli.*

RARUS, 6, 1. quod parvæ et raræ per ea tempora litteræ fuere. cf. 7, 3. *vid.* litteræ.

rara lanceis vulnera facta, 31, 34. *i. q. pauciora.*

rara hostium apparebant arma, 2, 50.—rari in confertos illati, 23, 27.

- ratis ordinibus—constiterant, 9, 27. *i. e. latius patefacta stetit scil. dextra pars.*
- RATES**, 21, 47. transire non potuit pontem, ut (*utprimum*) extrema resoluta erant, tota rate in secundam aquam labente. *i. e. toto ponte. Sic bene explicat Cel. Strothius, quem vide.*
- RATIO**, 22, 39. agentem te ratio ducat, non fortuna.
et impleret homines certioris spei, quam quantam fides promissi humani, aut ratio ex fiducia rerum subicere solet, 26, 19.
ea ratione, 34, 50. *i. e. secundum hanc computationem; sequuntur enim hæc: adice nunc pro portione, quot verisimile sit totam Græciam habuisse.*
- RATUS**, 25, 12. alterius (*carminis*) post rem actam editi cum rato auctoritas eventu.
tantum pediti daturum fuisse credunt, et pro rata aliis, 45, 40. *i. e. duplex vel triplex iis, qui ordinarie stipendium duplex vel triplex peditis accipiebant.*
haud dubie videre aliqua impedimenta, 44, 36. *scil. ratus.*
- REÆDIFICARE**, 5, 53. quia piget reædificare. *Drakenborchius ædidi ædificare.*
- REBELLARE**, 9, 12. Samnites simul rebellasse et vicisse crederent Romanum. *cf. 4, 23.—Etruria rebellans, 10, 31.*
omnibus indignitatibus compulsus ad rebellandum, 42, 52.
- REBELLIO**, 2, 16. ut diu nihil inde rebellionis timere possent. *cf. ibid. cap. 18. it. 8, 14, 9, 41. 25, 16.*
- REBELLUM**, 42, 21. qui deditis contra jus ac fas bellum intulisset, et pacatos ad rebellium incitasset.
- RECELLERE**, 24, 34. gravi libramento plumbi recellente ad solum.
- RECELS** ab excidio Sagunti Hannibal Iberum transiit, 21, 15.
recens ad Regillum lacum accepta clades, 2, 22. *i. q. recent.*
- RECENSERE** legiones, 2, 39.—recensente consule biduo acceptam eladem, 10, 36.
- RECEPTACULUM**, 6, 33. quæ (*urbs*) receptaculum eis adversæ pugnae fuerat. *cf. 8, 19.—ne receptaculo (castella) hostibus essent, 9, 41.*
- RECEPTARE**, 5, 8. neglectum Anxuri præsidium—Vulcos mercatores vulgo receptando—oppressum est.
- RECEPTUS**, 27, 27. nec receptum a tergo circumventi haberent. *cf. 28, 23. it. 29, 7.*
impeditus ac difficilis ad receptum locus, 32, 17.
parva momenta levium certaminum ex tuto ceptorum, finitimo receptu, 22, 12.
non tutissimus a malis consiliis receptus, 28, 25.—unde receptum ad poenitendum non haberent, 42, 13. *cf. 3, 2.*
libenter se daturum tempus iis fuisse ad receptum nimis peritinis sententiæ, 4, 57.
- RECESSUS**, 5, 6. nec, sicut æstivas aves, statim autumnio testa ac recessum circumspicere.
- RECIDERE**, 24, 32. in antiquam servitutem reciderunt.—ut in eam fortunam recideret, 44, 31.

pleraque (*maleficia*) eorum, quo debuerint, recidisse, 25, 31.—
ex quantis opibus quo recidissent Karthaginientium res, 30,
42.

RECIPERARE, 7, 18. anno—quinto tricesimo, quam a Gallis
(*urbs Romana*) recuperata etc.

RECIPERE in ditionem, 8, 13.—in jus ditionemque, 21, 61.—
nomina, 9, 26. recepta provincia in ditione populi Rom. est,
26, 41.

intentus recipiendo exercitui esse, 10, 42. *i. e. reducendo. vid.*
Drakenborch. ad 39, 23.

ut antiquam frequentiam recipere vastam ac desertam bellis
urbem paterentur, 24, 3. *i. q. recuperare. Fortasse scripsit Livius*
reciperare.

non, quin breviter reddi responsum potuerit, non recipi reges
etc. 2, 15.

si successisset coëptis, recepturum se afflictas res, 25, 37. *Du-*
kerus legi vult refecturum: non male, quoad sensum; sed refi-
ccere minus respondet afflictis h. e. projectis, proculcatis, ad terram
adactis, inclinatis, quam recipere, i. e. suscipere, sublevare, eri-
gere.

se non ultra recipiente cunstationem, 29, 24.

qui auspicio adest, si quid falsi nunciat, in semetipsum religio-
nem recipit, 10, 40. *i. e. auspiciū sibi perniciosum reddit.*

Perseus tandem a pavore eo, quo attonitus fuerat, recepto
animo etc. 44, 10

jam non recipiebat se Romanus miles, sed inmemor recentis
ferociæ veterisque decoris, terga passim dabat, atque effuso cursu
castra repetebat, 6, 24. *cf. 33, 18.*

nullum spatium respirandi, recipiendique se, dedit, 10, 28.

dictator—facturum, quod milites vellent, se recepit, 7, 14.
i. e. promisit.

RECIPROCARE, 28, 30. quinquerecem satis credens depre-
hensam rapido in freto, in adversum æstum reciprocari non
posse.

fretum ipsum Euripi non septies die—temporibus statis reci-
procat, 28, 6.

quem jam spiritum includeret, nec reciprocare animam sine-
ret, 21, 58.

RECITARE, 29, 37. censores senatum recitaverunt. *scil. e tabulis,*
in quibus senatum a se lectum scripserant.—ex scriptis recitare,
23, 11.

RECOGNITIO, 42, 19. quia per recognitionem consulis magna
pars agri—recuperata in publicum erat.

RECOGNOSCERE, 42, 8. agris recognoscendis in Campania oc-
cupatus aberat.

ut ibi recognosceret socios navales, 42, 31. *i. q. recenseret,*

recognoscere sua, 5, 16. *i. q. noscere, cognoscere: paullo post:*
incognita veniere. vid. supra in h. v.

RECOLERE, 27, 5. desertam recoli tandem terram.

RECONCILIARE, 8, 2. amicitia de integro reconciliatur.—*eam*
(*concordiam*) reconciliandam civitati esse, 2, 32.

- reconciliare pacem, 9, 16. *cf.* 42, 46.—gratiam, 41, 22.—
cura reconciliandi eos in gratiam moratum esse, 1, 50.
- RECONCILIATIO, 40, 46. quos conjunxit suffragiis suis populus
Rom. hac etiam reconciliatione gratiæ conjungi a nobis fi-
natis.
- RECONDITUS, 8, 18. medicamenta et alia recondita.
- RECRESCEERE, 26, 41. nomini Scipionum, soboli imperatorum
vestrorum, velut accisis recrescenti stirpibus.
- RECRUDESCERE, 6, 18. recrudescente Manliana seditione.—
recruduit pugna, 10, 19.
- RECTE restituito, 38, 38. *i. e. sine fraude. cf.* 34, 35.—suos im-
peratores recte et ordine, et ex voluntate senatus fecisse, 28, 39.
quod—qui comitiis eorum præfuerat, parum recte taberna-
culum cepisset, 4, 7. *i. e. vitio, vitiose.*
suffectum consulem negabant recte comitia habere posse, 41,
18. *h. e. salva religione et jure publico.*
negabant unam cellam duobus recte dedicari, 27, 25. *i. e.*
amplius quam uni deo; quemadmodum ante Drakenborchium vulgo
legebatur.
- RECTOR, 4, 14. qui tumultus—aut dictatoriam majestatem, aut
Quinctium—rectorem reipublicæ quæsisset. *cf.* 27, 49.
- RECTUS, 34, 28. rectæ acies. *Opponuntur circumducto agmini.*
ita rectis faxis, ut ægre expeditus miles—demittere se posset,
21, 36. *capite præcedenti est:* pleraque Alpium arcessioia. *cf.*
38, 20. ad septemtrionem arduas et rectas prope rupes.
sine recti pravique discrimine, 9, 30.
- RECUPERATOR, 43, 2. prætori—negotium datum est, ut in sin-
gulos, a quibus Hispani pecunias peterent, quinos recuperatores
ex ordine senatorio daret etc. *cf.* 26, 48.
- REDDERE, 1, 56. ex infimo specu vocem redditam ferunt. *de*
consulto oraculo.
Lanuvinis civitas data sacraque sua reddita, cum eo, ut etc.
8, 14. *i. q. relicta. Idem alibi sic de legibus dicitur.*
reddidere—antiquum belli decus amissum, 5, 51.
connubiis redditus unam tandem hanc civitatem facitis, 4, 5.
i. q. datis, concessis, de more illius ætatis. Sic imperatori exer-
cituique honos suus redditus, 3, 10.
ut parem dolorem hosti redderent, 9, 21.—haud multo mino-
rem, quam—acceperat, reddidit hosti eladem, 24, 20.—terrorem,
3, 60.—reddere eventus inceptis pares, 2, 49.
se ipse convivio reddidit, 23, 9.
- REDEMTURA, 23, 48. qui redempturis auxissent patrimonia. *Re-*
demturæ dicuntur de iis, qui suscipiunt, certa mercede, ex pacto, æ-
dificare, præbere exercitui necessaria etc. unde redemptores audiunt.
- REDIGERE, 21, 9. fufum fugatumque in castra redigunt.—sub-
moverique atque in castra redigi, 26, 10. *cf. cap. 12.*—turbam
insequentium ferro et vulneribus in hostes redigant, 37, 43.
i. q. circumagant.
civitates omnes, quæ defecerant, in ditionem redegit, 26, 21.
præda ad quæstorem redacta, 5, 26.—quantum venditis omni-
bus bonis redigi non posset, 38, 59.

- REDIMERE**, 26, 27. in publicum (*servi*) redempti ac manumissi sunt.—igitur victi captique ac redempti, tantum pœnarum diis hominibusque dedimus etc. 5, 51.
- REDIRE**, 1, 41. jam ad se rediisse (*regem sopitum subito ielu*).
res ad interregnum redit, 1, 22. *i. e. venit*.
ex otio illo brevi multiplex bellum rediturum, 3, 68.
quum dimisso exercitu urbem redisset, 4, 29. *Sic certe optimi codices legi volunt*.
rursus ad antiqua reditum, 2, 55. *cf.* 9, 24. *it.* 37, 7.
- REDITUS** in patriam ac parentes, 9, 5. *nisi cum Creverio legas, re- eius quidem*, ad parentes. *vid. Intt. ad h. l.*
- REDUCERE**, 43, 20. in Penetas rursus exercitum reducit.
Cilnio genere cum plebe in gratiam reducto, 10, 5.
cum gratulatione ac favore ingenti populi domum est redu-
ctus, 4, 24.
- REDUX**, 29, 27. præda onustos triumphantisque mecum domos reduces sistatis.
- REFERRE**, 3, 55. relatis quibusdam ex magno intervallo cæri-
moniis. *i. e. repetitis, restitutis*.
lex—ab toto relata collegin, novos aggressa consules est, 3, 10.
quum, in quæ (*templa*) referri oporteret (*aurum*) confusa me-
moriam esset, 5, 50.
castra referre, 4, 17. *opp. proferre*.
in censum referre, 39, 44.
idem illud responsum retulit, 37, 6. *i. e. repetiit. cf.* 9, 16. *it.*
26, 19.
neque tu istud umquam decretum sine cæde nostra referes,
3, 45.
legatione Romam relata, 7, 32. *i. q. renunciata*.
nec ullum factum contra utilitatem vestram vere referri posse,
6, 40.—relatu facilia, 1, 59.
quia se Macedonum reges ex ea civitate oriundos referunt,
27, 30.
ut in tempore et bene cumulatam gratiam referant, 24, 48.
novam referre proditorem proditis olim, 24, 45. *i. e. satis fa-
cere, gratum facere, proditis*.
ut nec triumviri accipiundo nec scribæ referendo sufficerent,
26, 36.
ne illud quidem refert, consul, an dictator, an prætor spon-
derit, 9, 9.
ut ubi sim, quam qui sim, magis referat, 2, 7.—id referre
tantum, utrum—an etc. 8, 39. *cf.* 25, 16.
- REFICERE** urbem, 6, 1. *i. e. reedificare*.—eisdem tribunos refici,
3, 21. *i. q. iterum creari. cf.* 6, 39.—prætor unus refectus—novi
alii creati, 24, 9. *cf.* 10, 13. *Similiter* 3, 10. reficere exercitus,
i. e. novos scribere. cf. 8, 36.
quod inde refectum est (*pecuniæ*), 35, 1. *i. e. redactum est*.—
quum divendenda præda quadringenta talenta argenti auri-
que refecisset, 1, 53.
tum refecta tandem spe, castra propius hostem movit, 23,
26.

- refecti sunt militum animi, 21, 25.—refectusque miles, hibernis itineribus affectus, 22, 9.
- REFORMIDARE, 9, 34. nisi universam rempublicam eo nefario obstrinxeris, quod ominari etiam reformidat animus.
- REFRAGRARI, 45, 40. si aut non refragrati honori ejus fuissent aut etc.
- REFRINGERE, 10, 43. simul et refringebantur portæ. *cf.* 24, 30. *ii.* 25, 9.—refracturnique carcerem minabantur, 6, 17.
adeo occæcat animos fortuna, ubi vim suam ingruentem refringi non vult, 5, 37.
- REFUGERE, 21, 28. quum refugientem in aquam nantem sequeretur. *i. q. fugientem.*
ad Philippum captiva navis ex cursu refugit, 23, 39. *cf.* 31, 36.
- REFUGIUM, 9, 37. sibi tutius dedere refugium: nam castra in campis sita eodem die capiuntur.
- REGALIS, 27, 19. regalem animum in se esse. *i. q. rege dignum.*
- REGALITER, 42, 51. ipse centum hostiis sacrificio regaliter Minervæ—confecto etc.
- REGERE, 10, 13. jam regi leges, non regere.
- REGERERE, 44, 11. quia nusquam cumuli apparebant, quo regesta e fossa terra foret.
- REGIMEN, 4, 31. quo minus regimen rerum ex notata indigne domo peteretur. *i. e. rector. Sic explicat Drakenborchius.*
- REGIO, 3, 66. populabundi regione portæ Elquilinæ accessere.—portis regione platearum patentibus, 25, 25. regionibus partiri imperium, 27, 7. *i. e. secundum regiones in Italia etc.*
in quatuor regiones divisa Macedonia, 45, 29. earum singulæ populos plures complectebantur. Sed regio tamen, et pars promiscue dicuntur *cod. cap. ut et cap. sequenti.*
- REGIUS, 4, 32. regia pugna, *i. e. cum rege.*—inimicitias impotenti ac prope regia ira exercere, 39, 4.
tulit et Romana regia (*domus*) sceleris tragici exemplum, 1, 46.
—per hujusce regię deos, 30, 12.
- REGNARE, 1, 17. regnari tamen omnes volebant. *i. e. regium imperium conservari.*
nec jam libertate contentos esse, nisi etiam regnent ac dominentur, 24, 29.
quem privatum viribus et audacia regnantem videtis, 3, 11. *cf.* 6, 40.
- REGNUM confociant, imperium omne conferunt Romam, 1, 13.
—tenere, 4, 3.—se patrio regno tutius fraude pulsos, 1, 40.—qui obstare regnum suum saluti civium nolit, 5, 5.
quod tribuni mil. in plebe Rom. regnum exercerent, 5, 2.
—non in regno populum Rom. sed in libertate esse, 2, 15. *cf.* 1, 57.
- REGREDI, 38, 4. ne—regressus inde in tutum non esset. *al. in tuto. cf.* 21, 41.
- REGULUS, 29, 4. mittique ad Syphacem legationes aliosque regulos—coëptæ.—et reguli quidam et tyranni, 38, 48. *cf.* 27, 4. *ii.* 28, 43.

ita regulus (*Gulussa Masinissæ filius*) Karthaginienſesque dimiſi, 42, 24.—reſponſum regulo (*Mafgabæ regis Maſiniſſæ filio*) eſt, 45, 14. *Ex his locis maniſeſtum eſſe arbitror, non ipſos tantum reges, ſed eorum liberos quoque regulos dictos eſſe. Vid. infra in v. rex.*

REJICERE, 23, 8. rejeſta ab humero toga latus ſuccinētum gladio nudat.

ſi, quod imperio conſulari exſequendum eſſet, invidiam ejus conſules ad ſenatum rejicerent, 2, 28.

ad conſules rejiciebant, 42, 32. *ſcil. centuriones, vel, cognitio- nem de eorum cauſſa, vel, ipſi eo rejiciebantur. cf. 9, 43. vid. Dra- kenbarch. ad 2, 22.*

RELINGUESCERE, 35, 45. ut tædio et impetus relingueſcat re- gis, et Romani tempus ad comparandum habeant.

RELEGARE, 25, 6. nemo eorum relegatus in exilium eſt. *ibid. paullo poſt*: non ſolum a patria procul Italiaque, ſed ab hoſte etiam relegati ſumus. *cf. 9, 26. it. 26, 2.*

RELEGATIO, 3, 10. exilio et relegatione ulciſcentes tribunos. *cf. 4, 4.*

RELIGIO, 5, 51. cum urbe ſimul poſitæ traditæque religiones.— nullus locus non religionum deorumque eſt plenus, 5, 52. *cf. 6, 5.*—negligentiores publicarum religionum, 5, 52.—quid de religionibus atque auſpiciis loquar, 6, 41.—apud quos juxta di- vinas religiones fides humana colitur, 9, 9.—turbatis religioni- bus, 8, 32. *i. e. non repetitis auſpiciis, quum incerta eſſent*, dubiis diis, *uti paullo poſt Livius dixit.*—religionibus quibuſdam animo objeſtis, 41, 22.—ut his religionibus (*ritibus externis*) populum liberaret, 25, 1.—et novas religiones excitabant in animis homi- num prodigia ex pluribus locis nunciata, 30, 2.

ne exercitus mitterentur, religio obſtuit, 4, 30. *cf. cap. ſ7.*— religio infixæ animis, 29, 18.—quæ dictatori religio impedimento fuerit, 8, 32.—quosdam religio cepit, ulterius quidquam eo die conandi, 28, 15.—movendi inde theſauros incuſſa erat religio, 29, 18.—collegam ſufficere, cenſori religio erat, 6, 27. *cf. 2, 62.*—ejus rei religio tenuit ſenatum, 9, 30. *cf. 43, 13.*

quæ res poſtea religioni ſuit, 5, 31. *cf. 41, 16.*

in religionem trahebant, 5, 23.—in religionem moti animi, 21, 62.—reſpublica in religionem venit, 10, 37.

quod dimovendis ſtatu tuo ſaceris religionem ſacere poſſet, 9, 29.—qui auſpicio adeſt, ſi quid falſi nunciat, in ſemetipſum re- ligionem recipit, 10, 40.

ut religione obſtriſtos haberent multitudinis animos, 6, 1.

quamquam haud ſane liber erat religione animus, 2, 36.—li- beraret religione templum, 45, 5. *i. e. violatione, profanatione.*— Punica religione ſervata fides ab Hannibale eſt, 22, 6. *vid. ex- ſolvere.*

RELIGIOSIUS, 10, 7. caſtius eum ſacra privata ſacere, et religio- ſius deos colere quam ſe?

RELIGIOSUS, 5, 52. transferri ſacra religioſum ſuit. *i. q. religio, neſus fuit. cf. 2, 5. 3, 22. 6, 27.*

de diebus religiosis agitari coeptum, 6, 1. *h. e. qui insignes essent rei nulli publice privatimque agendæ. Sic Livius ipse interpretatur.*
illum diem religiosum Karthaginiensibus ad agendum quidquam rei seriæ esse, 26, 17.

quia dies forte, quibus ancilia moventur, religiosi ad iter inciderant, 37, 33.

RELINQUERE, 5, 40. muliebris fletus et concursatio incerta—nil, quod humanis superesset malis, relinquebant. *i. e. summam omnino miseriam exhibebant, referebant.*

non modo pacis, sed ne belli quidem jura relicta crant, 24, 33. *i. q. servata, observata erant.*

certamen sine effectu in beneficio apud primores Patrum relinquere, 4, 7. *h. e. pro beneficio imputavere.*

nec, deductis præsidii, spei liberam vel obnoxiam timori sociorum relinquere fidem, 26, 38. *egregia concinnitas.*

quæ Seleucus—per summum decus parta reliquerit, 34, 58. *scil. regni sui heredi.*

egregia spe futuri status fidissima gente relicta, 43, 17. *i. q. in spe egregia.*

RELIQUIÆ cladis, 22, 56. *i. e. qui e clade reliqui fuerant.*—duorum exercituum, 25, 22.—persequi reliquias belli, 9, 29.

reliquiæ direptæ fortunæ, 26, 30. *i. e. fortunarum. Sic proprie imprimis in re pecuniaria, de exigendis, dicitur.*

RELIQUUS, 9, 16. reliqua belli perfecta.—Agrigentum, quod belli reliquum erat, 26, 40.—reliquum vitæ, 39, 13.

quos reliquos fortuna ex nocturna cæde ac fuga fecerat, 9, 24.

nec, quod ab hoste crudelius pati possent, reliqui quidquam fuit, 32, 13.

ad confirmandos in reliquum sociorum animos, 36, 10. *i. e. in posterum. cf. 23, 20.*

REMANERE, 9, 1. remanet aliquid ex contagione noxæ.—quia remanendi in Græcia retinendique exercitus Argos et Nabin causam facerent, 34, 23.

REMEARE, 9, 16. nisi præsidio Samnitium interfecto aut tradito, ad se (*legati*) ne remearent.

REMEDIUM, 2, 45. simulationem intestinæ discordiæ remedium timoris inventum.—id remedium timori fuit, 3, 3.

quoniam utrumque (*præfectum et leges*) ipsi pro remedio ægris rebus discordia intestina petissent, 9, 20.

REMIGIUM classicique milites tranquillo in altum eVecti, 26, 51. *i. e. remiges. cf. 21, 22. 33, 48. 37, 11.*

REMITTERE, 33, 6. nuncios in castra remissos—oppescentes. *i. e. dum nuncios eo missi relincent.*

ut memoriam simulationis patriæ remitteret, 9, 38. *i. e. in gratiam patriæ earum oblivisceretur. Sic 8, 35. ut sibi pœnam magistrî equitum dictator remitteret.*

si adhortator operis adesset, omnes sua sponte motam remittere industriam, 2, 58.

justitium remittitur, quod fuerat dies decem et octo, supplicatioque perlata fuit, 10, 21.

simul a religione animos remis(er)unt, 5, 25.—*spes remisit a certamine animos*, 9, 12.

remittentibus tribunis pl. 6, 36. *i. e. permittentibus; est enim remittere i. q. concedere de jure suo, sed vide Drakenborchium ad l. l.*

superatis, ubi primum (*scil. se*) remis(er)unt imbres, annibus, 40, 33. *cf.* 2, 34.

REMORARI, 27, 12. ne remorandi quidem causam in Italia fore. *i. q. morandi.*

REMORDERE, 8, 4. libertatis desiderium remordet animos. *pro mordere, angere. vid. morsus. Sic Virgilius: quando hæc te cura remordet.*

REMOVERE, 9, 24. castra ut (*ab urbe expugnanda*) removerentur. senatusconsulto eos a republica remotos esse, 5, 11.

tribu remoti et ærarii facti, 45, 15. *ubi Gronovius moti, alii emoti legi volunt. illud sane usitatus foret.*

RENATUS, 6, 1. velut ab stirpibus lætius feraciusque renatæ urbis.—renatum bellum, 9, 12.

RENITI, 5, 49. quum illi renitentes pactos dicerent sese, negat eam pactiōnem ratam esse etc.

RENOVARE, auspicia, 6, 5. *propter vitium aliquod, quo superiora auspicia irrita facta sunt, denuo auspicari. cf.* 5, 18. *et* 31. *vid. Drakenborch. ad* 8, 30.—scelus renovatum, 9, 43.

renovato modica quiete exercitu, 36, 14. *i. q. recreato.*—quies —renovavit corpora animosque ad omnia de integro patiēda, 21, 21.

robur plenius nitidiusque ex morbo velut renovatus flos juventæ faciebat, 28, 35. *vid. Intt. ad* 3, 51.

ipsis quoque tribunis, ut sacrosancti viderentur—renovarunt, 3, 55.

RENOVATIO, 5, 52. instaurationis sacrorum auspiciorumque renovatio.

RENUNCIARE, 45, 25. hæc Rhodum nunciata—in gaudium renuntiata verterunt.

ita renunciant legationem, 23, 6. *i. e. quid in legatione effecerint, narrant. cf.* 9, 4.—hæc dicta legatis renunciataque in concilium, 29, 3.

qui (*magistratus*) priusquam renunciarentur, 5, 18. *de suffragio quidem prærogativæ.*

dictator comitia consularia habuit, æmulumque—Valerium—consulem renunciavit, 7, 26. *vid. pronunciare.*

decreverunt societatem renunciare Achæis, 38, 31.—societas eis et amicitia renuncianda, 36, 3.

decemviri (*adire libros jussu*) renunciarunt, 42, 20.—ver sacrum —quum—non esse recte factum renunciasset, 34, 44.

REPARARE, 3, 37. quoniam modo tribuniciam potestatem—rem intermissam, repararent.

bellum ab Æquis reparari cœptum, 4, 45. *cf.* 30, 7.

REPELLERE, 25, 41. qui Hannibalem subnissum victoria Cannensi ab Nola repulisset.

- et hi repulsi—dilati, 39, 32. *dicitur simpliciter de iis, qui irrito conatu magistratus petierunt.*
- REPENS, 6, 42. fama repens belli Gallici allata.—repens tumultus, 21, 26.—repens alia nunciatur clades, 22, 8. *cf.* 1, 14. *it.* 10, 7.
- REPENTE, 21, 41. utrum alios repente (*al. derepente*) Karthaginienfes—terra ediderit.
- REPENTINUS et tumultuarios exercitus, 41, 10.—repentina cohors, *ibid. cap.* 1.—repentina nobilitas, 1, 34.
- REPERCUSSUS, 21, 33. quos (*clamores*) repercussæ valles augebant.
- REPETERE, 5, 17. auspicia de integro repeterebuntur. *cf.* 8, 30. *vid.* renovare.
- memoria ex annalibus repetita, 8, 18.
- res repetere, 7, 32. *i. e. postulare, ut satisfiat, est nihil ablatum sit. alibi significat res vere ablatas reddendas exposcere.*
- qua cœpisset ire via, an eam, qua venisset, repetere melius esset, 35, 28.
- qui onerarias retro in Africam repetere jubrent, 25, 27. *cf.* 22, 18. *it.* 40, 58.
- quid (*urbem*) repetimus? 5, 51.—ad Nolam armis repetendam, 9, 28.—repetentes pugnam conspexit, 37, 43.
- bello superatas (*urbes*) in antiquum jus repetit, 35, 16.
- REPLERE, 24, 42. brevi replevit exercitum. *i. e. supplevit; præcedit enim conquestio militum. Nisi vero replere simpliciter pro reficere, recreare, accipere, velis; præsertim quum addiderit Livius: animosque ad tentandum de integro certamen fecit. Est autem hæc exquisitior significatio verbi replere. vid. Cel. Ruhnken. ad Velleii 2, 56.*
- affidentes curantesque eadem vi morbi (*pestilentia*) repletos secum traherent, 25, 26.
- repletas semitas—puerorum et mulierum huc atque illuc euntium, 6, 25.—strage hominum armorumque insignium campi repleri, 9, 40.
- REPONERE, 29, 19. duplamque pecuniam in thesauros reponi. *cf.* 31, 13. *Dicitur etiam in thesauris, 29, 18. et 21.*
- acceptas litteras quum in gremio reposuisset, 26, 15.
- qui plus in eo, ne posset decipi, quam in fide Siculorum, reponeret, 24, 37.
- REPORTARE, 38, 50. qui confecta provincia exercitum reportasset. *cf. cap.* 42.
- REPRÆSENTARE, 2, 36. quum minas irasque coelestes repræsentatas casibus suis exposuisset. *i. e. quæ statim ratæ factæ essent, eventum habuissent. Nam proprie repræsentare est idem quod præsentis pecunia, ex arca solvere. Et paullo ante legitur: præsentior res erat.—et vera esse et apte ad repræsentandam iram deum ficta possunt, 8, 6.*
- REPREHENSARE, 2, 10. reprehensans singulos (*Horatius Cocles*) obstitens, obtestansque etc.
- REPUGNARE, 29, 33. pertinacior (*turma*) in repugnando telis obruta et confixa est. *i. q. pugnando, defendendo se.*

REPULSA, 10, 37. consul quum—videret—collegæ amicos, ad solatium æquatæ repulsæ sibi quoque negare triumphum etc.

REPURGARE, 44, 4. præmissis, qui repurgarent iter.—*paullo post*: aperire saltum.

REQUIETUS, 44, 38. militem quem neque viæ labor hodie, neque operis fatigaverit, requietum, integrum, in tentorio suo arma capere jubeas.

RES immensi operis, *Præfat.*—magni discriminis res, 25, 41.—haud magni certaminis, *ibid.*—secundæ belli res, 3, 9.—adversa belli res, 10, 6.—res meliores facilioreque, 23, 11.

quis enim rem tam veterem pro certo affirmet? 1, 3.

in rem emendabilem visus lapsus esse, 44, 10. *nisi legendum cum Gronovio in errorem.*

ante rem nitent arma, 9, 40. *i. e. ante pugnam.*—rem gerere ac tentare, 23, 18.

quâ fortuna rem daret, eâ inclinare vires, 1, 27. *i. e. occasionem transeundi ad hostes, aut manendi.*—summam rem complectar, 34, 32. *i. e. summam rei. vid. summus.*

non tam magni momenti ad summam rem populi R. 33, 45.—res Romana, 1, 23. *pro utilitate publica. vid. respublica.*

interpretando versa Romam res, 9, 26. (*crimen et quæstio.*)

dilata in speciem actione, re ipsa sublata, 3, 9. *cf. 39, 35.*

si ipem pro re ferentes dimittant, 36, 40.

rei capitalis diem Postumio dixerunt, 25, 4.—ne mulieris libertinæ cum amatore sermonem in rem, non seriam modo, sed capitale etiam verti vellet, 39, 13.

quietæ externæ res Romanis essent, 6, 42.—bonis rebus vestris, 7, 30.—pro remedio ægris rebus, 9, 20.—res Capuæ stabilitas Romana disciplina, *ibid. cf. 8, 27.*

omnium rerum causâ vobis antiquandas censeo istas rogationes, 6, 41. *cf. 36, 42.*

haud procul iusto proelio res erant, 7, 14.

ab ducibus utrobique proditæ temeritate atque insecitia res, 6, 30.

ex ea tantum præda, quæ rerum moventium sit, 5, 25. *int. se. i. e. mobilium. cf. A. Gellium 11, 18.*—præda oppidi parvi pretii rerum fuit, 21, 60.

factis benignus pro re, 7, 33. *i. e. prouti res vel patiebatur vel postulabat.*

nil est aliud in re, 10, 8.—quid enim in re est aliud? 4, 4.

nunciata ea clades majorem, quam res erat, terrorem excivit, 10, 4.

verbo socios, re vera subiectos imperio, 37, 53.—pugnâvimus verbo pro Sidicinis, re pro nobis, 7, 30.

inter scriptores rerum discrepat, 38, 56.—inter antiquos rerum auctores constat, 7, 42.

res ad Patres redit, 1, 32. *i. e. imperium in interregno.*—parva ista non contemnendo majores nostri maximam hanc rem fecerunt, 6, 41.

prope secessionem plebis res terribilesque alias minas civilium certaminum venit, 6, 42.—et res et gloria integra est, 7, 13.

magna res—Chalcis et Euripus, ademta regi forent, 31, 23.—

- tantis rebus sine causa relictis, 44, 7. *de locis opportunis, oppida munito, eaque ornatissimo ædificiis.*—vallum fossamque, ingentis utramque rem operis, 5, 5.
 quæ cognoscere in rem erat, 22, 3.
- RESCINDERE pontem, 2, 10.—dum alii pontem sublicium rescindunt, *Epitom. ejusd. libri: ubi vide Drakenborchium.*
- RESCRIPTUS, 9, 10. rescriptæ ex eodem milite novæ legiones. *pro iterum scriptæ.*
- RESERARE, 25, 16. quum intentius exta referata servarentur.
- RESERVARE, 25, 6. nos vulgo homines laudabant, quod reipublicæ nos reservassemus.—in unum pugnae laborem reservati, 7, 7.
- RESIDERE, 35, 38. postquam resedit terror.—quin iram ejus, si qua ex certamine residet, simplicitate et hilaritate nostra lenimus? 40, 7.—longiore certamine sensim residere Samnitium animos, 10, 28.
- RESIDES ipsi ac segnes, tamquam nec manus nec arma habemus, 25, 6. *cf. 2, 32. it. 6, 23.*
- RESISTERE, 3, 13. contra vi resistunt.—vix deorum opibus, quin obruatur Romana res, resisti posse, 4, 43.
- RESOLVERE, 26, 15. acceptas litteras, neque resolutas, quum in gremio reposuisset, præconi imperavit, ut etc.
- RESPECTARE, 8, 39. ubi respectantes hostium antesignanos, turbataque signa et fluctuantem aciem vidit.—respectans ad tribunal, 3, 48.
- RESPECTUS, 8, 38. urgentes scutis sine respiratione ac respectu pugnabant.
 rex primo effuse ac sine respectu fugit, 32, 12.—qui respectum habent, 21, 44. *i. q. receptum, qui a tergo tuti sunt.*
 si nullus alio sit, quam ad Romanos respectus, 42, 46.
 ni respectus equitum sexcentorum—præpedisset animos, 9, 14.
 respectu rerum suarum, 31, 46. *cf. 2, 30. it. 9, 45.*—liberumque suorum respectu, 8, 28.—sui aliquo respectu, 42, 9.
 nos omnium rerum respectum, præterquam victoriæ, nobis abscindamus, 9, 23.
 et in præsens tempus mitiores cos justioresque respectu populi Rom. habere se, 45, 18.
 recepta (*Capua*) inclinatura rursus animos videbatur ad veteris imperii respectum, 26, 1.
- RESPICERE, 4, 17. obstringi Fidenatium populum, ne respicere spem ullam ab Romanis posset, conscientiam tanti sceleris voluisse. *pro expectare, sperare; nam ipse respiciendi gestus desiderium et confidentiam indicat.*—subsidia, quæ respicerent in re trepida, *ibid. cap. 46.*
- RESPIRARE, 4, 25. si plebi respirare ab eorum mixtis precibus minisque liceat. *i. q. sine interpellatione consilia inire, agitare.*
 Gallica acies nullum spatium respirandi recipiendique se dedit, 10, 28. *cf. 28, 31.*
- RESPIRATIO, *vid. paullo ante in v. respectus.*
- RESPONDERE, 31, 5. precationem admisisse deos, aruspices respondere. *verbum proprium in hoc genere.*

Papirio brevi ad spem eventus respondit, 9, 15. *cf.* 28, 6.—ad nomina non respondere, 7, 4. *de defectu.*

nec absurde adversus utrosque respondiſſe viſus eſt, 35, 50. *cf.* 8, 32. *it.* 30, 31.

RESPONSUM, 1, 56. neque reſponſa ſortium (*oraculi Delphici*) ulli alii committere auſus.

quum—legatis—triste reſponſum ab conſule redditum eſſet, 9, 16.—idem illud reſponſum retulit, 37, 6. *cf. cap.* 28.—ſine reſponſo ac mentione ſacti ſui legatos dimiſit, 9, 38.

RESPUBLICA *it. diſiſim* reſque publica, 8, 13. *it.* 5, 52.—reque de publica, 22, 11.

reſp. Quiritium, 8, 9. *vide* Quirites.—populi Rom. 3, 19. *ex antiqua formula ſic dicitur. cf.* 28, 28. *it.* 45, 14.

de ſumma rep. conſultatum, 26, 10. *i. e. de univerſæ reip. ſalute, et re, ex qua illa pendet.*

quo die de provinciis et de rep. (*conſules*) retulerunt, 38, 42. *de rep. univerſa, nulla re et parte nominatim.*

ut ſua cuique reſp. in manu eſſet, 26, 8. *i. q. cives. cf.* 2, 57.—ſeceſſiſſe aliquando a vobis plebem, nec in poteſtate veſtra remp. fuiſſe, 45, 23.

republicam egregie gerere, 40, 40. *de victoria.*

ut quatuordecim legionibus—centum navibus longis reſp. adminiſtraretur, 30, 41. *i. e. bellum gereretur. cf.* 10, 25.

ſenatuſconſulto eos ab rep. remotos eſſe, et recuſantes abdicare ſe magiſtratu, 5, 11.

RESTAGNARE, 44, 6. oſtium late reſtagnans. *i. e. latiffimum, ut maris vel ſagni ſimilitudinem habeat.*

RESTARE, 9, 15. qui obſeſſor Luceriæ reſtiterat. *i. q. manſerat. cf. cap.* 29.—unam ſibi ſpem reliquam reſtare, 10, 16.

ſumma vi reſtare nunciabantur, 4, 58. *i. e. reſſlere.*—nunc paucis plures vix reſtatis, 23, 45.—reſtantes ac circumventos occidit, 8, 39. *cf.* 6, 30. *it.* 29, 2.

RESTINGUERE, 28, 23. riviſque ſanguinis flammam orientem reſtinguerent.—quæ (*ſtudia*) verecundia legum reſtinguenda ratus, 10, 13.

RESTITARE, 10, 19. hæc monendo obteſtandoque, prope reſtantes conſules in concionem pertraxerunt. *cf.* 7, 39. *it.* 30, 31.

RESTITUERE, 25, 37. reſ perditas reſtituit.

hoſpitesque omnes ad propinquos reſtituit, 2, 13. *cf.* 24, 47.

ut interſeſto Punico præſidio reſtituerent ſe Romanis, 23, 7.

reſtituendi vos in amicitiam noſtram fortuna oblata eſt, 31, 31.

ut ſe reſtituerent in patrium ac legitimum regnum, 38, 1.—reſtituturumque ſe in antiquam formulam jurisque ac ditionis eorum, 26, 24.

RESUPINARE, 4, 19. aſſurgentem ibi regem umbone reſupinat etc.

RETENTARE, 10, 5. quo magis feſtinantes videt dictator, eo impenſus retentat agmen ac ſenſim incedere jubet.

RETICERE, 3, 41. ad Valerium, negantem ſe privato reticere, liſtorem accedere juſſit. *i. e. ſe juſſu privati tacere. cf.* 23,

RETINERE, 37, 51. consulem—ad sacra retinuerat—pontifex maximus.—quod sacris ut sollempne retentum sit, 3, 39.

retinere Quinctium in senatu, ne frater quidem—si tum censor esset, potuisset, 39, 42. *scil. retinent censores, quos non movent ordine. vid. B. Patruum ad Sueton. Ner. 37.*

si ab hostibus metu retenti sumus, 5, 52. *i. e. Capitolio inclus.*

quem (*flaminem*) neque mittere ab saceris, neque retinere possumus, ut non deum aut belli deferantur curam, 24, 8.

RETRACTARE, 3, 49. retractantem arripere—jubet. *i. e. semper se subducentem, non obsequentem.*—secuta exercitum plebs, nullo, qui per aetatem ire posset, retractante, 3, 52. *cf. 37, 18. ubi plures MSS. cum edd. antiq. discrimen etc. retractante.*

arma retractare, 2, 30.

RETRACTATIO, 6, 28. juniores Romani ad edictum, sine retractatione, convenire. *ante Drakenborchium legebatur detractatione. vid. Cic. Or. Philipp. 14, 14.*

RETRAHERE, 30, 20. qui, vetando supplementum et pecuniam mitti, jam pridem retrahebant. *cf. 10, 25.*

missique, qui sequerentur ab Tarracina comprehensos omnes retraxerunt, 25, 7. ne forte deprehensus—retraheretur ut transfuga, 2, 12.

retractus sinus, 26, 42. *vid. Drakenborch. ad h. l. Apud Virgilium quidem est reductus.*

ne ante fauces quidem saltus—sed intra penitus retractis castris, 36, 17. *vid. Intt. ad h. l.*

RETRIBUERE, 2, 41. pro Siculo frumento pecuniam acceptam retribui populo.

RETRO via repetenda, 9, 2. *cf. 22, 6. it. 18. vid. repetere.*

retro in sua castra rediit, 23, 28. *cf. 24, 20.*

retro in castra sua se recepit, 23, 36. *cf. cap. 37.*

remisso retro nuncio, 27, 28.

fugam magis retro, quam proelium, spectante milite, 8, 19.

retro revocanda et abdenda cupiditas erat, 2, 45.

RETROCEDERE, 8, 8. si hastati profligare hostem non possent, pede presso eos retrocedentes in intervalla ordinum principes recipiebant.

RETUNDERE, 2, 33. non modo impetum erumpentium retudit, sed per patentem portam ferox irrupit.

liberandam omnem Græciam, si Aetolorum linguas retundere—vellent, 33, 31.

REVEHERE, 1, 35. praedaque inde revecta.

equo citato ad urbem revertsus, 7, 41. *cf. 2, 47. it. 34, 15.*

ne quis reveheretur inde ad proelium, 3, 70.

REVERTERE, 7, 17. praeda ingenti parta victores reverterunt. *cf. 6, 29. it. 26, 50. 41, 6.*

REVICTUS, 6, 26. revicta rebus crimina. *i. q. convicta.*—noctis proximæ crimen facile revictum, 40, 16.

REVOCARE, 4, 35. ad spem consulatus in partem revocandam. *i. q. vocandam.*—ut ad sortem revocaret *scil. destinationem provinciarum*, 10, 24.—discepcionem ab rege ad Romanos revocabant, 41, 22. *i. e. rejiciebant. cf. 10, 24.*

consul ab revocando ad incitandos hortandosque versus milites, 25, 14.

Cornelius—omnes duces—ad urbis præsidium revocabat, 26, 8. *i. e. revocandos censebat.*—rursus ad Caudium revocavit, 9, 27. *vid. retro.*

REVOLVERE, 4, 12. ad dispensationem inopiæ revolutus.—eo revolvi rem, 5, 11.

REUS fortunæ ejus diei, 6, 24.—rei satis locupletes, 9, 9.—reum qua infelicis belli, qua ignominiosæ pacis, 9, 8.—ut suæ quisque partis tutandæ reus sit, 25, 30. *i. e. loci a se non defensi reus fieri possit.*

rei ad populum—circumeunt fordidati, 2, 54.—si reum perago, quid acturi estis, 4, 42.—apud concionem prius reus agatur, 45, 37. *cf. 24, 25.*

REX, 2, 2. quo adjutore reges ejecerat. *i. e. regium genus.*—plurimo clamore—orto excitos reges, 1, 39. *ubi tamen de Tarquinio et uxore ejus agitur: nam id minus mirum est* Ptolemæum et Cleopatram reges Ægypti appellari, 37, 3. 45, 13.—rex Gentius cum liberis et conjuge et fratre, 45, 43. *paullo post reges appellantur.*

quod Masinissam non appellasset modo regem, sed fecisset, restituyendo in paternum regnum, 30, 17.

reges non liberi solum impedimentis omnibus, sed domini rerum temporumque, trahunt consiliis cuncta, non sequuntur, 9, 18.

RIGARE, 5, 16. emissam (*aquam*) per agros rigabis. *Sic dicitur sacra litare, pro sacris etc.*

RIGERE, 21, 54. tum utique egressis rigere omnibus corpora, ut vix armorum tenendorum potentia essent. *cf. esp. 55.*

RIGIDUS, 35, 11. cervix rigida. *de Numidarum equis. vid. Clæv. Cicer. in v. obstipus.*

inviæti a cupiditatibus animi (*Cato*) et rigidæ innocentiae, 39, 40.

RIPA, 35, 33. super ripam Tiberis. *i. q. ad Tiberim.*—32, 30. super Minæ ripam.—profectus adversa ripa Rhodani, 21, 31.

RITE, 27, 25. neque enim duobus, nisi certis, deis rite una hostia fieri. *vid. Drakenborch. ad h. l.*—pecora in fanis trucidant verius, quam rite sacrificant, 41, 18.

RITUS, 5, 44. sine stationibus ac custodiis ferarum ritu sternuntur. placet pecudum ferarumque ritu promiscue in concubitus rueret? 3, 47.

RIXA, 40, 14. quomodo fessellissent, et alieni, et mei, et maxime suspecti, quia paullo ante in rixa fuerant.

ROBUR, 30, 2. quod roboris ea provincia habuerat. *i. e. milites.*—robur omne virium, 33, 4. *cf. 22, 40. it. 24, 48.*—id robur toto exercitu erat, 39, 30.—id roboris in omni exercitu erat, 27, 14.—quod roboris in juventute erat, 35, 38.—cæsum in acie quod roboris fuit, 9, 39.—robore juventutis suæ acciso, 7, 29.—robur animi viriumque, 23, 26.—neque his ipsis tantum unquam virium aut roboris fuit, 21, 1.—graviores armis peditem, quod virium, quod roboris erat etc. 21, 55. hostium quod roboris erat, 38, 26. senatus robur, 5, 39. *i. q. fortissimi senatores.*

robora militum ex duobus consularibus exercitibus electa, 7,

- 12.—robora virorum, 22, 6. *et* 21, 54.—robora legionum, 23, 16.
 —robora ex legionibus peditum, 25, 6. *i. e. potiores milites legionarii.*—cohortes—lecta robora virorum, 7, 7.
 robore navium et virtute militum Romani longe regiones præstabant, 37, 30. *vid.* virtus.
 in carcerem includatur et in robore et tenebris exspiret, 38, 59. *nempe, ut Festus ait, malefici arcis robustis olim inclusi fuerant, unde postea roboris nomen carceri mansit.*
 ROBUSTUS, 38, 5. in arietes tollentibus libramenta plumbi aut faxorum, stipiteve robustos incutiebant.
 ROGARE, 32, 26. sacramento rogatos—sequi cogebat. *cf.* 40, 26. quum plebeis (*lege Licinia*) consulatus rogabatur, 10, 7. *cf.* 8, 13.
 comitia consulibus rogandis, 38, 42. *cf.* 26, 22.—uni consuli rogando, 23, 31.—rogando collegæ, 22, 35.
 Livius—primus rogatus sententiam, 37, 14.
 omnes—tribus, uti rogatæ, jusserunt, 33, 25.
 ROGATIO, 33, 25. ea rogatio in Capitolio ad plebem lata est. quæ ex promulgatis plebi, quæ latoribus gratiora essent: nam de scœnore—rogationes jubebant etc. 6, 39.
 ROGITARE, 4, 58. quid super sanguinis, qui dari pro republica posset, rogantes. *cf.* 5, 40. 8, 36.
 ROMANUS, *pro Romanis. it. pro urbe Romana. vid. Drakenborch. ad* 2, 45. *it.* 3, 2.
 diique et homines Romani, 5, 51.—nemo Romanus, 8, 30.—pro patria Quiritibusque Romanis, 5, 41. *vid. nemo. it. Quirites.*
 ROSTRUM, 28, 30. infesto rostro petere hostium navem. *vid. sangualis.*
 Rostraque id templum (*suggestum*) appellatum, 8, 14.—statuæ publice in Rostris positæ sunt, 4, 17. *ubi tamen in promptu est, per πρόληψιν istum locum a Livio sic dictum esse.*
 ROTARE, 42, 65. cum majori sinu libratum funditor habena rotaret.
 RUBOR, 4, 35. minorem ruborem fore in juris iniquitate etc.—duas res ei rubori fuisse, 45, 13.
 RUDERA, 26, 11. æris acervi, quum rudera milites religione industi jacerent. *vid. Intt. ad h. l.*
 RUDES, 26, 51. rudibus inter se, in modum justæ pugnæ, concurrerunt.
 RUDIMENTUM primum puerilis regni, 1, 3.—militare, 21, 3.—adoleſcentiæ bello laceſcentem (*Syphacem*) Romanos posuisse, 31, 11.
 RUDIS ad pedestria bella, 24, 48.—ad artes oppugnandarum urbium, 21, 25.—artium homines, 1, 7.—ad spectacula, 45, 32.—ad seditionum procillas, 28, 25. *cf.* 10, 22.
 RUERE in vulnera, 26, 44.—infesto agmine ruere ad urbem, 3, 3.—pecudum ferarumque ritu promiscue in concubitus ruere, 3, 47.—crebris motibus terræ ruere in agris nunciabantur tecta, 4, 21.—ruunt fugientes in castra, 24, 16.

- crudelitatis odio in crudelitatem ruitis, 3, 53.—ruit reus, 3, 11. *i. e. crimina et invidiam auget.*
- RUINA rerum nostrarum, 5, 51.—strage ac ruina fudere Gallos, 5, 43.—qui Cannensi ruinæ non succubuissent, 23, 25.—cujus (*Camilli*) exilium ruina urbis secuta fuerit, 25, 4.—per supinam vallem fusi sunt, multique in ruina majore quam fuga oppressi obtruncatique, 4, 46.
- RUMPERE pontem, 7, 9.—mediam aciem, 26, 5.—ordines, 6, 13.—eo nisi corporibus armisque rupere cuneo viam, 2, 50.—induciarum fidem ruperat, 9, 40.—nec rupit tamen fati necessitatem humanis consiliis, 1, 42.—si quis rumpet, occidetve insciens, ne fraus esto, 22, 10. *i. e. lædet, corrumpet.*
- RUPES, 32, 4. nec altitudine solum tuta urbs, sed quod, saxo undique absciso, rupibus imposita est.
- RUPTOR foederis humani, 4, 19. *cf.* 1, 28. *it.* 25, 31.
- RURSUM, 30, 16. ad Tuneta rursum castra refert.—in Penestas rursum exercitum reducit, 43, 20.
- RURSUS novus de integro labor, 5, 5.
- RUTILATUS, 38, 17. promissæ et rutilatæ comæ.

S.

- SABURRA, 37, 14. onerarias ducere multa saburra gravatas, atque eas in faucibus portus suppressere.
- SACELLUM, 1, 55. ut libera a ceteris religionibus arca esset—exaugurare sana sacellaque statuit. *cf.* 5, 40.
- SACER lapis, *vid. supra in v. lapis.*
qui tribunis pl. nocuisset, ejus caput Jovi sacrum esset, 3, 55. *paullo post:* eum, qui eorum cuiquam nocuerit, sacrum sanciri. arma lecta conjici in acervum jussit consul, sacrumque id Vulcano cremavit, 41, 12. *vid. supra in v. facere. it. obire.*
ut volens propitius præbeat sacra arma pro patria—se se armantibus, 24, 21.
ut, qui natus sit, ignoret, cujus sanguinis, quorum sacrorum sit, 4, 2.
quæ sacrorum secum ferenda, quæ relinquenda essent, 5, 40.—sacerdotes publicos sacraque populi Rom. pedibus ire ferrique, *ibid. int. vasa, utensilia, simulacra templi etc.*
tactis sacris (*Hannibalem*) jurejurando adactum, 21, 1.
sacra pecunia, 29, 18. *de thesauris Proserpinæ spoliatis.*
equitumque sacrae alæ, 42, 58. *Crevierius putat esse regias, tentes regis corpus, uti vocantur,* 37, 40. *cf.* 42, 66.
- SACERDOS, 1, 19. ejus (*dææ Egeriæ*) monitu, quæ acceptissima diis essent, sacra instituere; sacerdotes suos cuique deorum præficere. *Dukero videtur hæc forma singularis esse. cf.* 5, 40.
sacerdotes publici—decemvir sacrorum et—pontifex, 42, 28.—oppido adolescens sacerdos lectus, *ibid. cf.* 40, 42.
- SACERDOTIUM, 9, 29. Potitii, gens, cujus ad aram Maximam

Herculis familiare sacerdotium fuerat, servos publicos, ministerii delegandi causa, sollemnia ejus sacri docuerat.

SACRAMENTUM, 4, 53. quum—nemo invitus sacramento diceret. *cf.* 2, 24. *it.* 24, 8. 25, 5.—omnes juniores sacramento adigit, 9, 29.

milites—jurejurando adacti—nam ad eam diem nihil præter sacramentum fuerat, 22, 38. *Nempe hoc voluntarium erat, illud necessarium, uti Sigonius explicat. Vid. conjurare.*

obvios in agris sacramento rogatos arma capere et sequi cogebat, 32, 26. *cf.* 35, 2.

hoc sacramento initiatos juvenes milites faciendos censetis? 39, 15. *de Bacchanalibus.*

SACRARE, 2, 8. sacrandoque cum bonis capite ejus, qui etc. *i. e. certa formula caput, vitam et bona devovere, et addicere Telluri ac diis Manibus.*—caput Jovi sacratum, 10, 38.—prædam—publicando sacrandoque ad nihilum redegisse, 5, 25.

haud frustra te patrem deum hominumque hac sede sacravimus, 8, 6.—sacratissimis finibus non evocatum Terminum, 1, 55.—sanum tantum, id est, locus templo effatus, sacratissimus fuerat, 10, 37.

hæc convenerunt, conscriptaque biennio post Olympiæ ab Ætolis, in Capitolio ab Romanis, ut testata sacratissimis monumentis essent, sunt posita, 26, 24.—sædus, quod in Capitolio, quod Olympiæ, quod in arce Athenis sacratum fuisset, irritum per illos esse, 38, 33.

sedemque ejus (*Fidei*) etiam in dextris sacratam esse, 1, 21.—sacratæ fide manus, 23, 9.

tribunicia potestatis sacratarumque legum oblitum, 3, 17. *cf.* 9, 39. *it.* 36, 38. *Vid. Clav. Ciceron. in Ind. legum.*

sacratissimos more Samnitium milites, eoque candida veste, et paribus candore armis insignes, 9, 40. *cf.* 10, 38.—sacratissima nobilitas, *ibid.*

sacra (*eloquentia Catonis*) scriptis omnis generis, 39, 40.

SACRARIUM, 1, 21. et soli Fidei sollemne instituit: ad id sacrum flamines curru arcuato vehi iussit etc.

his ex obsceno sacrario eductis arma committenda? 39, 15. *de Bacchanalibus.*

SACRIFICARE, 41, 18. pecora in sanis trucidant verius passim quam rite sacrificant. *cf. cap.* 17.

ut id donum (*coronam*) in cella Jovis ponere, et sacrificare in Capitolio liceret, 44, 14.

donum pelvis aurea facta, lataque in Aventinum, pureque et caste a matronis sacrificatum, 27, 37.

SACRIFICIUM, 45, 27. sacrificio Jovi Hercynnæque facto.

SACRIFICULUS, 35, 48. vota nuncupantem sacrificuli vatis modo in acie vidisse etc.—sacrificuli reges, 6, 41. *it.* 2, 2.

SACRIFICUS, 40, 42. de rege sacrificio sufficiens—contentio—fuit.

SACRILEGIUM, 29, 8. qui (*Pyrrhus*) cum magno piaculo sacri legii sui manubias retulit. *cf.* 42, 3.

- SACRILEGUS**, 29, 18. ausi sunt nihilominus sacrilegas admove-
re manus intactis illis thesauris.
- SACROSANCTUS**, 3, 55. ipsis quoque tribunis, ut sacrosancti vi-
derentur—renovarunt.—hac lege juris interpretes negant quem-
quam sacrosanctum esse etc.—violaturosque denuncient sacro-
sanctam potestatem, 4, 3.
dedite profanus nos, quos salva religione potestis: dedetis de-
inde et istos sacrosanctos etc. 9, 9. *cf.* 3, 19.
qui (*coloni maritimi*) sacrosanctam vacationem dicebantur ha-
bere, dare milites cogebant, 27, 38.
- SAEVIRE** ultra humanarum irarum fidem, 8, 24. *vid.* *foede*.
nec in ullum ordinem saevitum, 34, 44. *de censura*.
in ea delubra, quæ sola religione tuta fuerint, saevisse, 31, 30.
i. q. vastasse.
in delectibus saevire solitos, 2, 44. *i. e. nemini parcendo*.
- SAEVITIA**, 2, 58. eadem in militia saevitia Appii, quæ domi, esse
liberior, quod sine tribuniciis vinculis erat.
- SAEVUS**, 28, 18. saevis in alto iactatus ventis.
- SAGACITER**, 27, 28. ibi duo duces sagaciter moti sunt, alter ad
inferendam, alter ad cavendam fraudem. *i. e. acute, ac prope di-
vinitus perspexere etc.*
- SAGINARE** plebem populares suos, ut jugulentur, 6, 17.—sagina-
tus nuptialibus cœnis, 36, 17.—quæ copia rerum omnium sa-
ginaret, 38, 17.
- SAGMINA** poscere, 1, 24.—ut privos lapides filices privasque ver-
benas secum ferrent: uti prætor Rom. his imperaret, ut fœdus
ferrent, illi prætorem sagmina poscerent, 30, 43.
- SAGULUM**, 7, 34. sagulo gregali amictus.—militari sagulo oper-
tum—conspexerunt, 21, 4.
- SALARIUS**, 29, 37. vestigal etiam novum ex salaria annona sta-
toerunt.—salaria via, 7, 9.
- SALICTUM**, 25, 17. quum forte inter salicta innata ripis laterent
hostes.
- SALTUS** filvofus, 9, 2.—in arctas coactus fauces, 22, 15.—per sal-
tus ignotæ antea viæ, 39, 45.—per invios montes vallesque sal-
tus cum exercitu transgressus, 40, 53.—saltu angusto superatis
montibus, 42, 53.
saltus Thermopylarum, 36, 15. *i. e. fauces, aditus prope Ther-
mopylas*.—saltu excedere, 35, 11. *i. q. aditu saltus*.
per æstivos saltus deviasque calles exercitum ducimus, 22, 14.
cf. 44, 36.—peragrandō cacumina saltusque, *ibid.*
restituât legiones intra saltum, quo septæ fuerunt, 9, 11.—an-
gustiae saltibus crebris—inclusæ, 28, 1.
- SALUBRIORA** etiam credente (*rege*) militiæ, quam domi, juve-
num corpora esse, 1, 31. *cf.* 3, 8.—salubrior exercitus, 10, 25.
- SALUS**, 30, 8. nec in fuga salus ulla ostendebatur locis ignotis.
cf. 5, 38.—una salus est, erumpere hinc atque abire, 7, 35. *i. e.*
salutis via.
vix salute mutua reddita, 10, 18.
- SALVUS**, *vid.* *salin*.

SANARE, 2, 34. domi fanata discordia.—ne avocarentur animi a fanandis domesticis malis, 6, 18.

SANCIRE, 1, 24. pater patratus ad iusjurandum patrandum, id est, fanciendum fit foedus.—sanguine Hannibalis fanciam Romanum foedus, 23, 8.—nisi capite ac sanguine foedus cum hostibus sanxisset, 25, 16. *vid. facer.*

fanciendo novam legem, 3, 55.—lex diligentius sancta, 10, 9.—contra quam sanctum legibus erat, 30, 19.—caussa nihil de hac re lege fanciendi, 34, 4.

in omne tempus gravi documento fancirent, ne etc. 28, 19. *i. e. caverent.*

quæ iurejurando, quæ monumentis litterarum in lapide insculptis in æternam memoriam sancta atque sacrata sunt, ea etc.

39, 37.

SANCTE, 10, 23. ut hæc ara—sanctius et a castioribus coli dicatur. *i. e. majori religione. Cic. de Nat. Deor. 2, 23. quem majores nostri sancte augustinæque—consecraverunt.*

SANCTIO, 4, 51. jacere tamdiu irritas sanctiones, quæ de suis commodis ferrentur. *i. q. leges.*

SANCTITAS templi insulæque inviolatos præstabat omnes, 44, 29.—quum creditæ sanctitati assentirentur omnes, 45, 5. *de asylius.*

SANCTUS, 3, 19. et hi postulant, ut sacrosancti habeantur, quibus ipsi dii neque sacri neque sancti sunt.

gens antiquior originibus urbis hujus, hospitio deorum immortalium sancta, 9, 34.

templum sanctum omnibus circa populis, 24, 3.

nec earum ipsarum (*induciarum*) sancta fides fuit, 8, 37.

id erat sanctius apud illos consilium, maximaque ad ipsam senatum regendum vis, 30, 16.

aurum vicefimarium, quod in sanctiore ærario ad ultimos casus servabatur, promi placuit, 27, 10.

SANCTISSIMUS, *vid. obtestatio.*

SANGUALIS, 41, 13. avem sangualem, quam vocant, sacrum lapidem rostro cecidisse.

SANGUINEUS, *vid. hasta.*

SANGUIS, 4, 2. ut, qui natus sit, ignoret, cujus sanguinis etc. *i. e. cujus generis, patricii an plebei.*—ne societur sanguis, *ibid. cap. 4. de connubio*—quam (*servitiam*) in—sanguine ipse suo exerceret, 7, 4. *i. q. filio.*

sanguinis guttæ visæ sunt, 34, 45. *alias: sanguine pluit.*

sanguis factus, 35, 51. *in bello.*—a cujus sanguine ordiens bellum, 42, 15.—victores sanguinis cædisque ceperat satias, 27, 49.

pugnatum ingenti cæde utrimque, plurimo sanguine, 2, 64.—

multo sanguine ac vulneribus ea Pœnis victoria stetit, 23, 30.

SANITAS, 2, 29. nihilo plus sanitatis in curia, quam in foro, esse. *i. q. sanæ mentis.*

SANUS, 3, 17. hæc vobis forma sanæ civitatis videtur?

quam ab sano initio res in hanc vix opulentis regnis tolerabilem insaniam venerit, 7, 2.

tumultu etiam sanos consternante animos, 8, 27. *i. e. bene sentientes, optimates.*

SARITA testa exigere sacris publicis, 42, 3. *vid. exigere.*

SATELLES, 34, 41. Nabidis dominantis satellitem factum populum Rom. *i. e. administrum potentiae illius. Vid. Duker. ad h. l.*

eorum concioni satellites armatos circumdedit, 34, 27. *Drakenborchius ad h. l. existimat, simpliciter pro armatis dictos esse, quoniam, 1, 49. fit: armatis corpus circumsepsit, comparatque illos satellites armatos cum praesidiu armato, 40, 34. stationibus armatis, 32, 16.*

satellites Hannibalis, 23, 12. *pro amicis, factione ejus.*

SATIAS, 30, 3. si forte jam satias amoris in uxore ex multa copia cepisset.—vini satias, 25, 23.—satias caedis, *vid. sanguis.*

SATIATUS, 29, 9. nec satiatus vivorum poena insepultos proiecit.

SATIN', 1, 58. *fatin' salvae? scil. res sunt.—fatin' salva essent omnia, 3, 26.*

SATIO, 32, 34. curam impensamque sationis me praestaturum. *i. e. plantationis.*

SATIS admodum, 34, 13. *illud admodum videtur h. l. ita adjectum esse, ut alibi numeris, quum diligenter, non crassiori modo significatur. Itaque non opus est emendatione Drakenborchii ad hunc modum legentis.*

fatis adhuc in vastis—montibus—nullum emolumentum tot laborum periculorumque vestrorum vidistis, 21, 43. *pro satis diu etc.*

fatis esse Italiae unum consulem, 34, 43.

si ad arcendum Italia Poenum consul alter satis esset, 21, 17. militem—ne tentando quidem satis certamini fore, 9, 43.

fatis ad perniciem fore rati, 21, 33.

fatiscne est nobis vos metuendos esse? 3, 67. *pro nonne satis est.*

Hujus formae et alia exempla etiam apud Ciceronem occurrunt, sed non imitanda.

fatis honorum, fatis superque vitae (mihi) erat, *ibid.*

Publilio triumphus decretus, quod satis credebatur, obsidione domitos hostes in fidem venisse, 8, 26. *i. e. quod sufficere credebatur ad impetrandum triumphum.*

non ad praesidium modo tutandum Fabii fatis erant, 2, 49. *cf. 26, 28.*

controversia inde fuit, utrum populi jussu indiceretur bellum, an senatusconsultum fatis esset, 4, 30.

quibus non fuit satis, consules spondere, 9, 9. *i. e. qui non acquieverunt in sponfione consulum.*

senatus censuit, satis habendum, quod praetor iusjurandum polliceretur, 40, 29.

SATISFACERE, 32, 14. quia ab satisfaciendi quoque cura imperata ense facere videt. *i. e. gratiae reconciliandae causa.*

SATIUS, 26, 29 obrui Aetnae ignibus, aut mergi freto, satius illi insulae esse. *i. q. utilius fore. cf. 3, 70. it. 5, 20. et 53.*

SATOR, 21, 6. qui litis erat fator. *i. q. auctor.*

SATURA, 7, 2. impletas modis saturas peragebant. *h. e. fabulas non unius, sed mixti argumenti.*

SAXUM, 1, 24. porcum saxo filice percussit. *i. e. saxo duro, in aciem facto, extenuato.*

nunc tela, nunc saxa—ingerere, 9, 35.

SCÆVOLÆ a clade dextræ manus cognomen inditum, 2, 13. *σκαῖος, sinister.*

SCALA, 8, 29. oppida quoque vi expugnare adortus—scalas cepit.

SCANDERE, 3, 68. jam intra mœnia erit, et arcem et Capitolium scandet. *cf. 4, 2.—in curru scandentes Capitolium, 45, 39. de triumphantibus.*

SCELERATUS, 8, 15. viva (*Vestal*) sub terram—defossa Sceclerato campo, credo, ab incesto id ei loco nomen factum.

an bello persecuti sceleratam legionem, in potestatem nostram redactam tergo et cervicibus pœnas fociis pendere quum coëgissemus etc. 31, 31.

SCELUS legatorum interfectorum, 4, 32. *i. e. ob legatos interfectos. divinis humanisque obruti sceleribus, 3, 19. i. q. in deos hominesque. cf. 29, 18.*

hæc scelera, quia piget ædificare, hæc dedecora pati parati estis? 5, 53.

SCENA, 41, 27. censores—locaverunt—scenam ædilibus prætoribusque præbendam. *i. e. apparandam, præparandam, in usum ædilibum ludos editurorum.*

SCILICET, 7, 13. scilicet, dictator, inquit, (*Tullius*) condemnatum se universus exercitus a te ignaviæ ratus,—oravit me etc. *principium orationis.*

SCINDERE, 7, 37. complendas esse fossas, scindendumque vallum, et in castra irrumpendum. *Verbum historicis optimis usitatum in hac re.*

pluribus remorum ordinibus scindentibus vortices, 28, 30.

SCIPIO, 30, 15. Masinissam—scipione eburneo—donat.

SCIRE, 1, 39. scire licet, hunc lumen quondam rebus nostris dubiis futurum, præsidiumque regiæ afflictæ. *Eodem consilio scilicet dictum eodem modo construitur. Itaque Drakenborchius scilicet respondit vult: quod non est necessarium; nam et alii scire licet dixerunt, in primis poetæ, quos in multis, ut notum est, Livius imitatur.*

major animus et natura erat, quam ut reus esse sciret, 38, 52. *i. e. posset. cf. 1, 53. 9, 4. 24, 25. eodem modo didicisse dicitur.*

scituros, quod sine restituta potestate redigi in concordiam res nequeant, 3, 52. *i. e. cognituros. Ceterum pro quod interpretes recte legi volunt quam.—inde scitum, legatos cum litteris captos, 23, 39.*

haud scio an magno detrimento certamen statum fuerit, 3, 60. *cf. 9, 15. Vid. nescire.*

nec quidquam scit, quam detrectare virtutes, 38, 49.

SCISCERE, 1, 17. id modo sciscerent juberentque. *cf. 42, 21.*

nec recitari rogationes, nec sollempne quidquam aliud ad sciendum plebi fieri passi sunt, 6, 35.

SCISCITARI, 1, 56. cupido incessit animos juvenum sciscitandi, ad quem eorum regnum Romanum esset venturum. *de oraculo Delphico.—Q. Fabius Pictor Delphos ad oraculum missus est*

sciscitatum, quibus precibus etc. 22, 57.—Lebadiæ quoque templum Jovis Trophonii adiit: ibi quum vidisset os specus, per quod oraculo utentes sciscitatum deos descendunt, sacrificio Jovi Hercynnaeque facto etc. 45, 27.

sciscitatus consulis voluntatem, 7, 26.—nuncium extemplo (*scil. ad consulem*) mittunt, quantæ secum peditum equitumque copiae essent: sciscitatumque simul, utrum etc. 22, 54.—e suis unum sciscitatum Romam ad patrem mittit, quidnam se facere vellet, 1, 54.

SCITE, 10, 18. quam quod ductu consulis quidquam ibi satis scite aut fortunate gestum sit.

quam mallet—tu a me strenue facere, quam ego abs te scite loqui didicissem, *ibid. cap. 19.*

SCITUM, 1, 20. publica privataque sacra pontificis scitis subjecit.

scita plebis injuncta Patribus, 3, 67.—et scito plebis prorogatum in annum imperium est, 10, 22.—scitique plebis unus gratiam tulit, 22, 26.

SCITUS, 25, 7. comitia—de senatus sententia plebisque scitu sunt habita.

SCRIBA pontificis, quos nunc minores pontifices appellant etc. 22, 57. *vid. Clav. Ciceron. in v. pontifex.*

quod scribam eum quaestor—in decuriam legerat, 40, 29. *vid. Drakenborch. ad h. l. qui decernere non audet, qualis illa scribarum decuria fuerit. Fortasse fuit ordo scribarum, cujus mentio fit apud Ciceronem. Vid. Clav. Ciceron. in v. scriba.*

SCRIBERE, 21, 1. bellum maxime omnium memorabile—me scripturum.

congesta in ingentem acervum hostilia arma—concremavit—ne suae gloriae fructum dictator caperet, nomenque ibi scriberet, 8, 30. *i. e. in monumento inscriberet.*

Bæotorum gentem, captatam Philippo, numquam ad scribendum amicitiae foedus adduci potuisse, 42, 12.

consules Fulvio—Postumio—ut summa vi fines hostium depolentur, scribunt, 10, 27.

inopia scripsit legem, 34, 6. *i. e. caussa fuit scribendæ legis.*

Albam in Æquos sex millia colonorum scripta, 10, 1.

ut præter eum numerum militum, quem L. Quinctius in eam provinciam ex auctoritate senatus scripsisset imperassetve etc. 36, 1.—exercitus Hispaniæ provinciæ scriptus, 21, 40.

scribere legiones, 9, 19.—supplementum, 37, 50.—exercitum, 9, 8.—navales socios, 35, 20.—militem et milites, 35, 2.

licere consuli—quum legiones hostium devoveat, non utique se, sed quem velit ex legione Romana scripta civem, devovere, 8, 10. *illud scripta, nisi corruptum, certe superfluum est.*

SCRIPTUM facere, 9, 46. *i. e. scribam esse. vid. tabula.—ex scripto recitare, 23, 11.*

tabellas ei Popillius scriptum habentes tradit, 45, 12. *Ursinus ad Polyb. Exc. Leg. 92. legendum censet SCtum. Sane speciose. Sed subsequens verbum circumscriptum tueretur, opinor, vulgatam lectionem. Etenim manifeste hæc duo ad se invicem, eleganter quidem, referuntur.*

SCRIPTURA, 25, 12. carmen—perplexius scripturæ genere.

SCUTALE triplex, *pars fundæ, cui imponitur lapis mittendus; nominaturque a figura rhombi*, 38, 29. paullo ante: non simplicis habentæ funda. *Nempe si triplex est scutale, etiam triplices sunt habentæ, futuris æque connexæ et duratæ; singulis scutalibus una cum habentis ab utraque parte e corio sectis.*—Hoc vocabulum B. Patruus meus Livio reddendum putabat, 42, 65. ubi dicit: funda media, duo funalia imparia habebant. *Et profecto aptum est scutale huic loco; funalia autem commode intelligi nequeunt.*

SCUTUM, 6, 8. arrepto repente equo cum scuto pedestri. *vid. supra in v. clipeus.*—scutum Ligustinum, 44, 35. *vid. Lips. Milit. Rom. 3, 2.*

SE, 6, 42. fuga se longinqua—ab hoste sese tutati sunt. *bis terve se positum. Alibi omittitur v. c. 6, 17. refracturosque (se) carcerem minabantur. vid. Drakenb. ad 1, 23, 5. Abundat etiam in illo per se, sæpiissime obvio. v. c. 10, 1. solos per se Æquos ad bellum coortos etc.*

SECARE, 28, 32. haud secus quam viscera secantem sua etc. *i. e. tristem vel maxime atque invitum.*

SECEDERE, 2, 32. injussu consulum in sacrum montem secessisse. *i. e. per seditionem reliquisse urbem, et a magistratibus defecisse. cf. cap. 34.*

tribuni ad deliberandum secedunt, 45, 36.

SECERNERE, 7, 16. quod nihil in publicum secernendo (*ex præda*) augenti rem privatam militi favit.

quem enim bonum civem secernere sua a publicis consilia? 4, 57.

mitti tamen ad principes eorum placuit, ut secernerent se ab Etruscis, 6, 10.

quod e grege se imperatorum, velut inæstimabilem, secrevisset, 35, 14.

SECESSIO, 2, 32. in Aventinum montem secessionem factam esse. *cf. cap. seq. it. 3, 39. et 51.*

SECLUSUS, 29, 9. ipsum ab suis interceptum et seclusum, hostiliter lacerant etc.

SECRETO, 32, 35. quum aliquamdiu secreto locuti essent. *cf. 3, 36.*

SECRETUS, 1, 52. ne ducem suum, neve secretum imperium, propriave signa haberent, miscuit manipulos ex Latinis Romanisque etc.

qui, per eundem illum Hispanum secretus ab aliis ad Marcellum deductus—Achradinam redit, 25, 30. *Gronovius secretim aut in secretum legi vult, probante Creverio. Mihi quidem neutrum necessarium videtur. Livius alibi plane sic loquitur, uti vulgata refert. v. c. 6, 25. secreti ab aliis ad tribunos adducuntur.*

nec quidquam secretum alter ab altero haberet, 39, 10. *cf. 40, 8.*

SECTA, 8, 19. negant se pro Vitruvio sectamque ejus secutis precatum venisse, sed pro Fundano populo.—quique meam sectam, imperium auspiciumque—sequuntur, 29, 27. *cf. 35, 49. it. 42, 31.*

SECUBARE, 39, 10. vetat eam mirari, si per aliquot noctes secubuiſſet. *i. e. secum non cubuiſſet, ut quidam codices habent, ab concubitu ejus abſtinuiſſet, item, foris cubuiſſet.*

SECLUM, 9, 18. quum ex hac parte ſecula plura numerentur, quam ex illa anni etc. *Secula pro ætatibus, generationibus accipienda ſunt.*

SECUNDUM pœnam nocentium, 2, 5. pro poſt. *Sic ſæpius Livio dicitur. cf. 1, 4. et 30. it. 9, 15. 24, 21. vid. Drakenborch. ad 8, 10.*

gens alia, cujus, ſecundum Gallicos tumultus, arma terribiora eſſent, 9, 29. *cf. 24, 10.*

ſecundum eam (partem) litem judices dare, 23, 4.

SECUNDUS, 21, 47. ſecunda aqua. *i. e. quæ non ad ripas eſt, ſed in medio gurgite.*

mare ſecundum, 29, 7.—æſtus ſecundus, 23, 41.—ſecundus ad eventum, 22, 9.

ſecunda iræ verba, 2, 38. *i. e. quæ illam augment.*

non ſecundis auribus Patrum auditus eſt, 42, 28.

et omnia, quæ arte belli, ſecunda ſuis, eligi—poterant, pro-vidit, 5, 49.

præſentibus ac ſecundis diis ire in prælium jubet, 7, 26.

ſecundiſſimæ plebei leges, 8, 12.

SECURIOR, 9, 22. ſecurior (*dictator*) ab Samnitibus agere. *i. q. ſine cura.*

SECURIS, 10, 9. virgis cædi ſecurique necari.

SECUS, 28, 32. haud ſecus quam viſcera ſecantem ſua. *cf. cap. 37. it. 22, 17. 23, 49.*

moderatum eſſe iræ, ne quid—ſecus populo, aut ſenatui, ſcriberet, 8, 33.

SECUS, 26, 47. liberorum capitum virile ſecus (*virilem ſexum*) ad decem millia capta. *i. e. ſecundum, qua virile ſecus: nam non niſi caſus quartus in uſu eſt. vid. Intt. ad h. l.*

SED, pro ſed etiam, vid. non modo. *De illo ipſo ſed etiam omiſſo, quum non modo præceſſiſſet, vid. ibid.*

SED enimvero, quum deteſtabilis altera res et proxima parricidio ſit, quid ad deliberationem dubii ſupereſſe? 45, 19.

SEDARE lamentationem, 25, 37.

ſedabant tumultus, ſedando interdum movebant, 3, 15.—hac ſedata contentione, alia—exorta eſt, 39, 39.

ut vix a magiſtratibus—juventus ſedaretur, 21, 20. *i. q. ad modeſtiam revocaretur, coërceretur.—prælium ſedatum eſt, 34, 5. i. q. finitum.*

SEDERE, 3, 68. ſedemus deſides domi.—compreſſis—manibus ſedeas, 7, 13.—qui ſella curuli ſediſſet, 30, 19.

nebula campo quam montibus denſior ſederat, 22, 4.

ne ejus rei cauſa (*Appius*) ſediſſe videretur, 3, 46. *ſcil. juris dicundi cauſa: proprium in hoc genere verbum eſt.*

ita in vadis hæſitantis frumenti acervos ſediſſe illitos limo, 2, 5.

librata quum ſederit glans, 38, 29. *h. e. quum circumagenda funda glans hæret tenacius in ſcutali, ut inde certius exolet.*

- sedendo expugnaturum se urbem spem Porfena habebat, 1,
 12. *cf.* 7, 37. *it.* 22, 56.
 sedendo et cunctando bellum gerebat, 22, 24. *de castris Stati-*
vis. cf. cap. 39. *it.* 9, 44. 10, 25.
SEDES, *it.* **SEDIS** *in casu recto*, 9, 46. fede honoris sui (*e sella cu-*
ruli) anxios invidiâ inimicos spectavit.
 tenuit ales captam semel sedem (*in galea pugnantis*), 7, 26.
 generosius in sua quidquid fede gignitur, 38, 17. *vid.* *proprietas.*
 in Italia bellum gerimus, in sede ac solo nostro, 22, 39.
 patriam pulsam sede sua restituisse, 27, 34.
 Veios an Fidenas sedem belli caperent, 4, 31. *cf.* 28, 44.
 non motam Termini sedem, 1, 55. *i. e. templum. cf.* 4, 20.
 5, 39. 38, 43.
 quas novas ipsi sedes ab se auctæ multitudini addiderunt, 2, 1.
SEDITION, 42, 5. erant Ætoli—in seditionibus.—in seditione ipsi
 inter se sunt, 36, 17.
 seditionis comes, 2, 23. *i. e. seditionis vel socius vel adjutor.*
 seditiones: id—honori fuisse, 4, 2. *pro eas: intellig. ex substan-*
tivo seditiones movere, *et huc referatur illud id.*
SEDUCERE, 2, 54. seducta (*consilia*) a plurium conscientia ha-
 bere. *i. e. separata et arcana.*
SEDULO, 2, 38. et eos ipsos sedulo audientes secunda iræ verba.
i. q. attente, cupide.
SEGES, 23, 48. altæ in segetibus herbæ.
SEGNIS mora, 34, 9.—navigatio, 30, 10.—obsidio, 10, 10.—mi-
 litia, 26, 21.
 segnior ad credendum, 24, 13.—non segnior discordia domi,
 2, 43.—segnior mors, 40, 4. *per venenum.*—segnior jam et in-
 firmior, 33, 2. *nisi legatur cum Gronovio senior.*
 segne imperium, 25, 14.—haud segne (*segniter*) tempus con-
 sumere, 38, 22.—comitia nihilo segnius perficiunt, 7, 18. *pro*
nihilo minus.
SEGNITER, 2, 58. segniter, otiose, negligenter, contumaciter
 omnia agere.
SEGNITIES, 31, 6. ut de integro comitia rogationi ferendæ edi-
 ceret, castigaretque segniticm populi.
SEGREGARE, 1, 25. ut segregaret pugnam eorum, capeffit fu-
 gam: *pro segregaret eos, quibuscum pugnandum esset.*
 captivis productis segregatisque, 22, 58. *i. q. delectu facto.*
SELIBRA, 6, 17.
SELLA in comitio posita, 6, 15. *i. e. sella curulis. cf.* 3, 11. *vid.*
supra in vv. curulis et sedes.—qui sella curuli non sedisset, 25, 5.
h. e. qui magistratu majori functus non esset.
SELLULARIUS, 8, 20. opificum vulgus et sellularii.
SEMEL, 2, 45. ut incitato semel militi adderent impetum. *cf.* 10, 14.
 aut vitam semel, aut ignominiam finirent, 25, 6.
 tuam doceo vicem, cui ter proditæ patriæ sustinendum est cri-
 men; semel—; iterum—; tertio etc. 23, 9. *i. q. primum etc.*
SEMEN, 3, 19. loquaces, seditiosos, femina discordiarum, iterum
 ac tertium tribunos etc. *i. q. auctores.*

- SEMERMIS, 27, 1. diversis itineribus femermes ad Marcellum—
perfugerunt. *al. femiermes.*
- SEMIANIMIS regius comitatus, 1, 48.
- SEMIANIMUS, 28, 23. quum—in succensum rogum semianima
pleraque injicerent corpora.
- SEMIAPERTUS, 26, 39. paucos ex multis, trepida fuga inci-
dentes semiapertis portarum foribus, in urbem compulsi.
- SEMICUBITALIS, 42, 65. bipalme spiculum hastili semicubitali
infixum erat.
- SEMIGRAVIS, 25, 24. quia magna pars, in turribus epulati, aut
sopiti vino erant, aut semigraves potabant.
- SEMILIXA, 28, 28. sed illi primum, non Atrium Umbrum semi-
lixam,—ducem—secuti sunt. *cf. 30, 28.*
- SEMINARIUM, 6, 12. vix seminario exiguo militum relicto.
- SEMIPLenus, 25, 30. ad Nasum armatos exponunt, qui, im-
proviso adorti semiplenas stiones, et adaperas forcs portæ etc.
- SEMIRUTUS, 26, 32. ubi semirutam ac spoliata patriam re-
spexit. *cf. 5, 49.*
- SEMISOMNUS, 9, 24. fuga cuncta complentur, portæque ab
semisomnis ac maxima parte inermibus refringuntur. *cf. 25, 39.*
it. 30, 5.
- SEMITA, 9, 24. semitamque angustam et arduam erectam ex
oppido in arcem ostendisset.
- SEMIUSTUS, 22, 40. se populare incendium priore consulatu
semustum effugisse. *al. ambustus.*
- SEMPER, *Præfat.* novi semper scriptores.—seditionum semper au-
ctores, 5, 3.—avidam ulteriorum semper gentem, 9, 38.—suos
semper hostes, 8, 1.
nec ullum erat tempus, quod a novæ semper cladis alicujus
spectaculo cessaret, 5, 42.
quod privatorum consiliorum ubique semper fuit, 4, 4.
non ex iisdem semper populis exercitus scriptos, quamquam
eadem semper gens bellum intulerit, 6, 12.
- SENACULUM, 41, 27. porticum ab æde Saturni in Capitolium
ad senaculum, ac super id curiam. *Erat hic locus, non, ubi con-
fessus senatus sollemnis obtineret, sed, ubi consisterent senatores ac
sermones inter se conferrent.*
- SENATOR, 36, 3. qui senatores essent, quibusque in senatu sen-
tentiam dicere liceret. *vid. Manut. de senat. Rom. cap. 1.*
quod ad statum Macedoniæ pertinebat, senatores, quos Syn-
edros vocant, legendos esse, quorum consilio resp. administra-
retur, 45, 32.
- SENATUS Romanus a Græcis ita intellectus, quasi Romæ aristocratia
obtineret, 34, 31.
qui (*senatus*) cogitaverunt, 4, 58. *vid. Drakenborch. ad h. l.*
qui plura exempla congescit.
senatus juratus, 26, 33. *nempe quum jurati, quod interdum fa-
bat, senatores dicerent sententias.*
recitato vetere senatu, 23, 23. *i. e. vetere catalogo censorio.*
consuli a Patribus permissum, ut, quem videretur ex iis, qui

extra senatum essent, legatum mitteret ad bellum regi indicendum, 31, 8. *i. e. qui nondum senatores lecti essent, etsi jam magistratum minorem fortasse gesserant, item tribuni militum, præfecti, equites etc.*

denunciarent Samnitibus populi Rom. senatusque verbis, 7, 31. stabat eum eo senatus majestas, favor populi etc. 8, 34.

submota cetera multitudine, senatus Aloreo datus est, 21, 12.

SENATUSCONSULTA fiunt, neque tribuni legem eo anno ferrent etc. 3, 21. *Sæpius ut diserte adjicitur, quemadmodum Drakenborchius pluribus exemplis ad h. l. docuit.*

retulit et senatusconsultum facit, 5, 50. *i. e. facit, ut in suam sententiam senatusconsultum fiat.*

qui per infrequentiam furtum senatusconsultum factum ad ærarium detulerit, 39, 4.

senatus inde consulto, 31, 5. *Sic plebiscitum dirimi supra docuimus, interposita quidem copula. vid. Gronov. ad 22, 26.*

SENESCERE civitatem otio, 1, 22. *cf. 25, 7.—dilatione belli vires, 9, 27.—senescit bellum, 28, 36. cf. 30, 19.—fama, 27, 20.—invidia, 29, 22.—pugna, 5, 21.—ne cunctando senescerent consilia, 35, 12.—non esse cum ægro senescendum, 21, 53. de abstinentia a prælio.*

Hannibalem—et fama senescere et viribus, 29, 3.—dubitas ergo, quin sedendo superaturi simus eum, qui senescat in dies? 22, 39.

senescentibus vitilis, maturesciente virtute, 3, 12.

senescente exiguo cornu fulgere lunam, 44, 37.

SENEX concionalis, *vid. supra in h. v.*

senes tribunicios non sine honore tantum, sed etiam sine spe honoris, relinquat, 6, 39. *paullo ante: consenuisse jam secum et rogationes promulgatas, et vim omnem tribuniciæ potestatis.*

SENILIS, 10, 22. novo imperii socio vix jam adfuescere senilem animum posse.

SENIOR, 2, 30. curæ fuit consulibus et senioribus Patrum. *cf. 3, 15. contra et juniores Patrum commemorantur, 3, 41.*

seniores in centuriis, 1, 43. *nempe secundum censum Tullianum, qui erant emeritis stipendiis, ut militiæ vacationem haberent.*

SENIUM, 7, 22. nusquam acie congressio hoste, cum agris magis, quam cum hominibus, urendo populandoque (*consules*) gesserunt bella: ejus lentæ velut tabis senio victa utriusque pertinacia populi est etc.

SENSIM, 10, 5. quo magis festinantes videt dictator, eo impensius retentat agmen ac sensim incedere jubet.

et mentio, primo sensum illata a tribunis,—eo processit deinde, ut rogationem novem tribuni promulgarent, 4, 1. *i. e. occultis sermonibus. Sic ipse Livius 3, 43.*

SENSUS, 3, 18. præ ardore impetuque tantæ rei sensus non pervenit ad militem.

quo minor ab cuniculo ingruentis periculi sensus esset, 5, 21. —ab sensu operis (*cuniculi*) hostes avertebat, 4, 22.

partium sensu non satis pertinente in omnia, 25, 24.

SENTENTIA, 22, 60. quum sententiis variaretur.—quum timor atque ira in vicem sententias variassent, 2, 57.

nihil se, absentibus decem legatis, sententiæ habere. Romam eundem ad senatum iis esse, 34, 25.

nec eum—patria majestas sententia depulerat, 23, 8.

SENTINA, 24, 29. sentinam quamdam urbis exhaustam. *i. e. scæcem plebis.*

SENTIRE, 9, 41. nisi quod transitum exercitus ager senserat.—vastationem sub Ciminii montis radicibus jacens ora senserat, *ibid. cap. 37.*

sensit eventus virtutis enisæ opem, 6, 24.

quæ quisque Persei bello privatim ac publice sensisset, 45, 28.

SEORSUM cives sociique, 22, 52.—seorsum in custodia habitus, 9, 42.

SEPARARE, 38, 43. nihil est, quod se ab Ætolis separent. *i. e. non debebant postulare, ut melior ipsorum, quam Ætolorum, causa, conditio, esset.*

Thessalorum omnis equitatus separatus erat, 42, 55. *scil. per præsidia urbium.*

SEPELIRE, 8, 24. sepultumque Consentiæ, quod membrorum reliquum fuit. *i. q. concrematum; sequuntur enim hæc: ossaque—ad hostes remissa. alias hæc duo non confusa esse, Cicero docet de Legg. 2, 22. vid. Drakenborch. ad h. l.*

SEPIRE, 44, 39. quum munimentis ea sepissent. *pro septissent.*

urbem ipsam sepiunt præidiis, 2, 10.—operibus ingentibus septa urbs est, 5, 5.—castraque tectis parietum pro muro septa, 25, 25.

dextrâ montibus, lævâ Tiberi amne septus, 4, 32.—restituat legiones intra saltum, quo septæ fuerunt, 9, 11.

locum, qui nunc septus descendantibus inter duos lucos est, asylum aperit, 1, 8. *i. q. septus obstat.*

postquam omnia pudore septa animadvertenterat, 3, 44.

Albana pubes inermis ab armatis septa, 1, 28.—strage armorum septa est via, 35, 30.

SEPTENTRIO a Macedonia objicitur, 32, 13. *pro vento ab aquilone distincto. cf. 26, 45. vid. Gronov. ad illum locum.*

SEQUI, 1, 8. ab numero avium, quæ augurio regnum portenderant, eum secutum numerum putant. *i. e. propter illum numerum totidem lictores fuisse.*

omnia prospere evenisse sequentibus deos, adversa spernentibus, 5, 51.

consules eum annum secuti sunt, 9, 30.

dictatoris acies alienam (*magistri equitum*) pugnam sequetur, non partem maximam victoriæ trahet? 9, 40.

sequitur errorem alius error, 9, 15.

patrem sequuntur liberi, 4, 4. *i. e. jura et conditionem parentis habent, non matris.*

sequuntur bona deditionem domini, 9, 1.—res sequeretur victorem, 28, 21.—ager urbisque captæ Ætolos sequerentur, 33, 13.

ut linguam, ut nomen secutos (*Tarentinos*) crederes, 31, 7.
i. e. propter linguam communem, nomenque commune a nobis defecerunt.

dictator ad confluentes confedit in utriusque ripis amnis, qua sequi munimento poterat, vallo interposito, 4, 17.

et alii pari nobilitate adolescentes—in Macedonicas legiones consulern secuti sunt, 44, 1.

evocati litteris imperatoris—qui Romam, ad causam dicendam sequerentur, 45, 31.

SEQUIUS, 2, 37. invitus, quod sequius fit, de meis civibus loquor.
i. e. quod honestum non fit, turpe fit.

SERENITAS, 42, 62. modum imponere secundis rebus, nec nimis credere serenitati presentis fortunæ, prudentis hominis et merito felicitis esse.

SERENO per diem totum solem rubrum fuisse, 31, 12.

SERERE, 2, 1. in aliena urbe cum Patribus ferere certamina.—ex bellis bella ferere, 21, 10.—ab stationibus procurantes certamina ferebant, 27, 41.—secreta conloquia ferere, 34, 61.

cujus (*fati*) lege immobilis rerum humanarum ordo feritur, 25, 6. *i. e. necitur.*

ferere fabulam argumento, 7, 2. *i. e. construere fabulam continentem, perpetuam, coherentem, unius quippe ejusdemque argumenti. Oppos. saturæ. vide B. Patrum ad Cic. Or. pro Cæli. cap. 27.*

hæc occultis sermonibus ferunt, 7, 39. *cf.* 3, 43.—populares orationes ferere, 10, 19.

non sanguine humano, sed stirpe divina satura esse, 38, 58.

SERIUS, 1, 4. seria ac jocosa celebrare—illum diem religiosum Karthaginensibus ad agendum quidquam rei seriæ esse, 26, 17.
cf. 23, 7.

SERMO, 34, 31. pro patriæ sermone brevitatis. (*Laco dicit.*)

ferre sermonibus, et multiplicata fama bella, 4, 5.

propter Macedonici maxime belli curam in sermonibus homines habebant, quos—consules—crearent, 44, 17.

SERPERE, 28, 15. ne latius, inclinatis semel ad defectionem animis, serperet res etc.

SERVILIS, 3, 16. multi et varii timores: inter ceteros eminebat terror servilis. *i. e. periculum quod civitati a servis timendum erat.*

SERUS, 5, 6. fera spes. *i. e. cujus sero venit exitus.*

mille milites, quia serum auxilium post prælium venerant, 3, 5. *cf.* 31, 24.

quia serum diei fuerat, 26, 3. *cf.* 7, 8.—in serum noctis convivium productum, 33, 48.

SERVARE, 34, 9. et servabant vigilias et circumibant.—qui negligenter custodias servassent, 33, 4.—ordinem laboris quietisque servarunt, 26, 51.

neque cum pro hoste, neque pro socio in præsentia habitum, libera custodia haud procul a castris placere in aliqua fida civitate servari per belli tempus, 24, 45.

Tarquinius diem quidem servavit, 1, 50. *i. e. obiit, vel potius observavit. Sic alibi Livius.*

discriminaque rerum prope perditis rebus servabant, 5, 46.

integerrimas vires militi servabat, 10, 28. *i. q. reservabat.*

ut omnia integra ac libera Fabio servarentur, 10, 25.

de cœlo servare, dicitur de auguribus proprie. *Vid. Intt. ad 40, 42. et in Clave Cicer. de lege Ælia.*

SERVATOR, 6, 17. felibrisne farris gratiam servatori patriæ relata?

deos servatores suos senatum appellasse, 45, 44.

SERVIRE, 34, 50. ne ipsis quidem honestum esse, in liberata terra liberatores ejus servire.

qui servitutem servissent, 40, 18. *cf. 45, 15.*

SERVITIUM, 2, 23. ductum se a creditore, non in servitium, sed in ergastulum etc. *i. e. ad operas servorum ordinarias præstandas, atque etiam duriores, quæ pœnæ vim haberent.*

inopia servitiorum et pecore direpto, 28, 11. *Sic pluribus locis servi dicuntur. v. c. 32, 26.—servitia regum superborum, 2, 10.*

innumerabilem multitudinem liberorum capitum in eis fuisse locis, quæ nunc, vix seminario exiguo militum relicto, servitia Romana ab solitudine vindicant, 6, 12.

SERVITUDO, 24, 22. servitudinis indignitatique homines expertos adversus notum malum irritatos esse.

SERVITUS, 37, 60. captivorum Romanorum atque Italici generis magnus numerus in servitute esse—dicebatur. *i. q. servi esse dicebantur. cf. 34, 50. it. 43, 4. Nam de discrimine inter formas dicendi in servitute esse et servum esse, Livius haud dubie non cogitavit. Id JCTis est relinquendum.*

SERVUS, 29, 29. octo millia liberorum servorumque capitum sunt capta.

servum servaque natum—regnum occupasse, 1, 47. *cf. 4, 3.*

serva omnia e: subiecta imperio, 37, 54.—serva atque obnoxia, 42, 46.

Græciæ urbes servæ ac vestigales, 34, 58. *cf. 25, 31.*

qui vestra necessaria suffragia pro voluntariis, et serva pro liberis faciat, 6, 41.

SEU—seu—ac sibi respondent, 30, 1.—sive timore ejus seu conscientia, 9, 26.

SI, 10, 3. si qua alia arte cognomen suum æquavit, tum maxime bellicis laudibus etc.

si quando umquam ante alias sequente quum, vel potius, uti Drakenborchius legi vult, tum: quod fere sequitur post si umquam aut si quando umquam, 32, 5.

ad Gonnium castra movet, si potiri oppido possit, 42, 67. pro tentaturus an etc. *cf. 29, 25. et alibi sæpe.*

de gloria vix dicere ausim, si nos et hostes hand secus quam feminas—eludunt, 7, 13. pro quoniam. *cf. ibid. cap. 31. it. 30, 30.*

si non ad fastos admittimur, 4, 3. pro etsi. *cf. 7, 10. et 26. it. 38, 57.*

- SIC Numitori ad supplicium Remus deditur, 1, 5. pro *ideo*, *ea propter*. Eodem modo ita dicitur. *vid. supra in h. v.*
- SICUBI loco cessum, 7, 13.—sicubi est certamen, scutis magis, quam gladiis, geritur res, 9, 41.
- SICUNDE, 26, 38. nec consul Rom. tentandis urbibus, sicunde spes aliqua se ostendisset, deerat.
- SICUT *sine sequente* ita, 34, 9. Romanam amicitiam, sicut minoribus viribus, quam Massilienses, pari colebant fide. *cf.* 9, 17. *ad quem locum vide Drakenborchium. Contra, sequi. sic. v. c.* 28, 28. Illi, sicut Campani Capuam—sic Rhesium habituri perpetuam sedem erant.
- SIDERE, 26, 45. quod per piscatores—nunc levibus cymbis, nunc, ubi eae siderent, valis pervagatos stagnum, compertum habebat etc.
- SIGNIFICATIO, 31, 15. aut significationibus acclamationibusque multitudinis (*cum erubescere*), assentatione immodica pudorem onerantis.
- SIGNUM, 2, 20. dat signum, ut, quem suorum fugientem viderint, pro hoste habeant. *i. q. imperat. cf.* 4, 39.
 ferociter pro se quisque signum duces poscere, 7, 32.—signum pugnae proposuit, *ibid.*—classicum apud eos cecinit, signum ab iis petiit, 28, 27.
 signa canere iussit, 10, 19.—signum aliis dari receptui, aliis cani jubentibus, 4, 31.
 —extra vallum proferte, 22, 29.
 —ferri ac sequi armatos jubet, 10, 5.
 —prae se ferri—iussit, 34, 15.
 ad ipsam urbem Romam signa ferri iussit, 26, 13.
 cui signa primum intulerat, 2, 53. *cf.* 9, 27.
 signis collatis, 37, 21. *Fortasse legendum convulsis.*
 versis signis fuga effusa castra repetunt, 9, 35.
 signi unius milites, 25, 23. *i. e. manipuli. cf.* 27, 14. *it.* 33, 1.
 inter signa et ordines accipere, 33, 9. *i. q. in manipulorum et centuriarum intervalla.*—signaque et ordines peditum atque equitum confundit, 9, 27.—non signa, non ordines, servant, 8, 34.—signa hostium turbare, 9, 23.—signa perturbata, tota impulsit acies, 24, 16.
 infrequentia armatis signa egressa, 10, 20.
 segnius Hispanorum signa incedebant, 28, 14.
 diversa signa statuit, 9, 21. *i. e. diversis locis praesidia imposuit.*
 Macedones et maxime omnium frequentes ad signa fuerant, et diu ancipitem victoriae spem fecerunt, 33, 15.
 quid ante signa feroces profiluissent, 7, 8.
 agmenque fugientium ab signis, quam praeter moenia eorum infrequentia conspecta signa essent, fustum, ac per agros trepida fuga palatum est, 7, 8. *Hic locus varie tentatus a Viris doctis nondum satis explicatus est. Maxima difficultas est in vocula eorum. Neque enim adhuc indicari potuit, quo referretur. Omnia*

plana sunt, si legatur Signinis. Sic acutissime conjecit Reizius meus V. C. consentiente geographia et contextu flagitante. Signiorum mentio fit, 1, 56. 2, 21. 8, 3.

signa aenea ad Ceresis dedere, 27, 6.—his fornibus signa aurata imposuit, 33, 27. *sic, non, ærata. vid. et in v. statua.*

SILENS, 31, 38. silenti agmine abuit.

SILENTIUM, 3, 41. silentio Patrum edicatur delectus. *i. e. silentibus Patribus, vel, concedentibus: dicitur enim silentium de his, qui nihil suscipiunt, in suo quisque genere, nihil moliantur. Sic 37, 38. legantur hæc: biduum deinde silentium fuit, neutris transgredientibus annem.*

armati eum silentio ad se convenirent, 7, 35.

nocte silentio diceret dictatorem, 8, 23. *cf. 9, 38.*

quum stupor silentiumque inde ceteros Patrum defixisset, 6, 40.

eo silentio clausa curia erat, 42, 14.

præteritis silentio oblitteratis, 43, 2.

ad hæc Albana pubes—silentium tenet, 1, 28.—Romana pubes—velut orbitatis metu ista, mœstum aliquamdiu silentium obtrinit, 1, 16. *si modo vera lectio.*

SILERE, 27, 10. ne nunc quidem, post tot secula fileantur, fraudenturve laude sua.

SILVESTRIS, 44, 6. saxorum ad manum silvestrisque materie tantum erat, ut vel murus objeci, turreque excitari potuerint.

SIMILIS, 3, 40. oratio precibus quam jurgio similis. *i. e. similior.*

incendio similis, quam proelio, territum, 4, 33. *pro magis.*

qui non—Fescennino versu similem—jaciebant, 7, 2. *pro versui: illud melius.*

neque erat navali pugna similis, 28, 30. *nisi legatur cum aliis navali pugnae.*

sunt omnia castris, quam urbi, similia, 4, 31.

SIMPLEX, 32, 33. simplicem suam orationem esse. *i. e. quæ sine ambagibus rem urget.*

erat autem non admodum simplex habitus animorum inter Achæos, 32, 19. *i. e. variis difficultatibus impediti erant, ut, quomodo se expedirent, nescirent.*

SIMPLICITER, 34, 57. ignorare se, quidnam perplexi sua legatio haberet, quum simpliciter ad amicitiam petendam—venissent. *i. q. quum non nisi ad etc.*

SIMPLUM, 29, 15. negare, tantum militum effici posse: vix, si simplum ex formula imperetur, enifuros.

SIMUL, 6, 1. simul primum magistratu abiit. *pro simul ac, simul ac primum: quod adeo Ciceronianum est. v. c. Phil. 4, 1. it. Verr. 1, 13. it. 52.*

simul instrui Sabini Romanam aciem videre, 3, 52. *pro simul ac. cf. 4, 31. it. 8, 32. vid. Intt. ad 6, 1.*

simul—ac, et, que. Oculis simul ac mente turbatum, 7, 26. adsciti sumus simul in civitatem et Patres, 6, 40. tanto simul publico familiarique iectus luctu, 27, 51.

simul—simul, 3, 68. pleni fortunarum gloriæque simul publicæ, simul privatæ. *Formula Livio familiaris: exempla congestit Drakenb. ad 3, 50.*

simul lassitudine procedente jam die, fame etiam deficere, 21, 54.

ut cresceret simul et negligentia cum audacia hosti, 31, 36.

simul cum gloria rei gestæ, 8, 31.

velut diis quoque simul cum patria relictis, 1, 31.

SIMULACRUM, 5, 41. ad eos velut simulacra versi quum starent. *i. e. statuas deorum obversi.*

Herculis magnum simulacrum in Capitolio positum dedicatumque, 9, 44. *i. e. statua colossa.*

non inferam simulacrum viri copiosi, quæ dixerit referendo, 45, 25.—simulacrum celebrati ejus diei, 24, 16.

simulacra pugnarum picta, 41, 28.—navalis pugnae, 26, 51. *cf. 35, 26. it. 40, 9.*

SIMULARE, 25, 9. Hannibal ægrum simulabat.

SIMULATIO, 1, 56. juvenis longe alius ingenio, quam cujus simulationem induerat.

SIMULTAS, 26, 27. sibi privatam simultatem cum Campanis nullam esse. *cf. 40, 8.*—memoriam simultatium patriæ remittere, 9, 38.

contrahere ad colloquium (*Hasdrubalem et Scipionem*) dirimendarum simultatium causa est conatus, 28, 18.

SINCERUS, 30, 11. sincerum equestre prælium. *i. e. merum, quum tantum equites pugnant.*

ne sincero gaudio frueretur, 44, 44. *i. q. pleno, liquido.*

arma quia non sincera fide tradebant, 39, 2.

SINE, 9, 5. se solos sine vulnere, sine ferro, sine acie victos etc. *vid. Drakenborch. ad 7, 2.*

SINERE, 28, 28. ne istuc Jupiter O. M. sirit.

SINGULI, 42, 4. diviserunt dena jugera in singulos, fociis nominis Latini terna. *civium Romanorum, qui sunt intelligendi sub singulis, nulla mentione ante facta.*

SINISTER, 9, 27. sinistris—repentino consilio Poetelii consulis additæ vires. *i. q. sinistro cornui, vel potius parti sinistrae; opponuntur enim dextræ parti.*

SINUS, 6, 15. cur, quod in sinu vestro est, excuti jubetis potius, quam ponatis.

qui nihil agenti sibi de cælo devolaturam in sinum victoriam censeat, 7, 12.

seorti in sinu consulis recubantis, 39, 43.

sinus Maliacus, 37, 6. *pro terris adjacentibus.*

SIS, *pro si vis*, 34, 32.

SISTERE, 6, 29. non prius se ah effuso cursu sistunt.

integræ vires sistunt invehentem jam se Samnitum, 10, 14.

non ita civitatem ægram esse, ut consuetis remediis sisti possit: dictatore opus esse reip. 3, 20. *cf. 2, 29. it. cap. 44.*

se exercitumque suum gravi morbo affectari: nec sisti potuisse, ni eadem vis mali, aut gravior etiam, in hostes ingruisset, 29, 10. *cf. 45, 19.*

vixque concordia fisci videbatur posse: tantum superantibus
 aliis ac emergentibus malis etc. 3, 16. *vid. Gronov. ad 4, 12.*
qui et hanc formam ibi restituit, et primus recte explicavit.

SITELLA, 25, 3. sitellaque allata est, ut fortirentur, ubi Latini
 suffragium ferrent. *nempe in hoc vas tabellæ conjiciebantur. cf.*
41, 18.

SITIS, 39, 26. insolenter et immodice abuti Theſſalos indulgentia
 populi Romani, velut ex diutina siti meram haurientes liber-
 tatem.

SITUS est, quemcumque eum dici jus fasque est, 1, 2. *vid. Cicero*
de Legg. 2, 22. ubi hoc vocabulum, tamquam proprium, sæpius oc-
currit.

SITUS, 9, 24. quum propter difficilem urbis situm nec oppu-
 gnandi satis certa ratio iniretur, et aut tempore longinqua, aut
 præceps periculo victoria esset etc.—urbs tuta situ, 28, 22.

SIVE, *sequente scilicet, quod eo refertur*, 10, 14.

SOBOLES, 26, 41. nomini Scipionum, soboli imperatorum ve-
 storum, velut accisis recrescenti stirpibus.

SOCIALIS, 7, 25. civili quippe standum exercitu esse, quando
 socialis coetus desereret. *nisi cum Gronovio legatur foedus.*

unde sociali egregio exercitu—usi estis, 8, 13.

quum, qui hostes numquam fuerint, ad amicitiam sociali
 foedere inter se jungendam coeant, 34, 57. *i. e. æquo societatem,*
quæ proprie dicitur, opponiturque ditioni ac fidei, in qua esse po-
puli subinde dicuntur.

SOCIÉTAS, 5, 20. ejus doni societatem sensuras æqualiter omnium
 domos.

Hernicis in societatem armorum assumtis, 2, 22.

Patara, caput gentis, in societatem adjungenda, 37, 15.

publicanus, omnibus malis artibus et reipublicæ et societati-
 bus infidus damnosusque, 25, 1.

SOCIUS, 29, 17. indignemini, bonis ac fidelibus sociis tam atroces
 injurias fieri. *Propria sociorum epitheta, eaque in laude, sunt. cf.*
42, 6. ubi de rege sermo est.

socios Græcorum populorum, 42, 60. *i. q. populos Græcos.*

ut decenviros, qui decemviratum petissent, aut socii, aut hi
 maxime oppugnarent, 3, 40. *i. e. collegæ.*

socia nullius rei inter se (*multitudo*), 26, 16.

sociis et amicis et alia comiter atque hospitaliter præstare Ro-
 manos—Rhodios non ita meritos eo bello, ut amicorum socio-
 rum numero habendi sint, 45, 20.

socii navales, 21, 49. *remiges fuisse apparet ex cap. sq. init.*

classici milites navalesque socii, 21, 61.—socii navales *milites*
facti, 26, 17.

clades sociæ urbis, 31, 24.

SOL utrique parti obliquus erat, 22, 46.

ab orto usque ad occidentem solem, 22, 7. *vid. oriens.*

SOLATIUM, 25, 16. egregium solatium suæ morti inventurum.
 ad solatium æquatæ repulsæ, 10, 37.

SOLERE, 36, 23. non laqueis, ut solet, (*int. fieri*) exceptos de-

clinabant iētus, sed etc. *Vid. affolere: non videtur legendum esse solent.*

SOLIDUS consulatus, 4, 8. *h. e. qui per integrum annum duravit.*

militia semestri solida stipendia accipere, 5, 4. *h. e. quibus nihil detractum est, annuum.*

solido procedebat elephas in pontem, 44, 5.

SOLIFERREUM, 34, 14. emissis soliferreis falaricisque. *h. e. e folido ferro jaculis.*

SOLITUDO, 5, 53. an malitis hanc solitudinem vestram, quam urbem hostium esse? *vid. Intt. ad h. l.*

SOLITUS, 3, 38. solitum quidquam liberæ civitatis fieret.

SOLIUM, 44, 6. lavanti regi dicitur nunciatum, hostes adesse, quo nuncio quum pavidus exsiluisset e folio etc. *Solium est vas aquarium, alias et labrum dictum.*

SOLLEMNIS, 2, 14. inter cetera sollemnia manet bonis vendendis bona Porſenæ regis vendendi. *h. e. inter ceteros ritus auctiorum publicarum est etiam hic, ut, quod primum a præcone venale prædicatur, appelletur bona Porſenæ.*

sollemnis dies ineundis magistratibus, 3, 36.

sollemnia senatusconsulta, 9, 8.

sollemni carmine ludicrum indici solet, 33, 32.

statum jam ac prope sollemne in singulos annos bellum timebatur, 3, 15.

sollemne allatum ex Arcadia, 1, 5.

sollemnis comprecatio, 39, 15.

in sollemnibus verbis habet—quod bene ac feliciter etc. 38,

48.

tradito servis publicis sollemni familiæ ministerio. 1, 7.

sacrificiis sollemnibus non dies magis stati, quam loca sunt, 5, 52.—sollemnia ejus sacri, 9, 29.

sollemnium extis vesci, 1, 7. *i. e. hostiarum in illis sollemnibus macularum.*

sollemne notum, 1, 5. *nisi cum Burmanno ad Virgil. E. 5, 75. votum legi velis. at vide Drakenb. ad locum: nam sollemne a Livio pro substantivo sæpius usurpatur. cf. 1, 9.*

et soli Fidei sollemne instituit, 1, 21.—pœnitet enim, quod antiquissimum sollemne, et solum ab ipso, cui fit, institutum deo, ab nobilissimis antistitibus ejus sacri ad servorum ministerium religiosus censor deduxisti, 9, 34.

occulta sollemnia sacrificia Jovi Elicio facta, 1, 31.

SOLLICITARE quietæ civitatis statum, 21, 10.—pacem, 34, 16.—

solllicitando animos hominum turbare statum civitatis, 34, 62.

SOLLICITUS, 28, 19. solliciti vicem imperatoris milites. *cf. cap.*

43. *it. 44, 3.*

cujus (*fortunæ*) ne quod prætermitteret tempus, sollicitus intentusque erat, dum etc. 21, 53.

circumspectans sollicitusque omnia, 21, 34.

sollicitus annus prodigiis, 10, 31.—sollicita nox fuit, jam invasurum castra Samnitum credentibus, *ibid. cap. 35.*

- SOLSTITIALIS** orbis, 1, 19. *i. q. solaris*.—tempus solstitiale, 35, 49. *i. e. media æstas, ubi quidem rara venatio; nam vetus et accurata Latinitas unum tantum solstitium habet.*
- SOLVERE**, 31, 13. solvendo ære esse.
 primis tenebris solverat navem, 45, 6. *i. q. deduxerat.*
 tolerando paucos dies totam soluturos (*Campanos*) obsidionem, 26, 7. *cap. seq. est: liberare obsidionem. cf. 44, 13.*
 perinde ac reip. gerendæ, ac non solvendæ religione, gratia (*dictator*) creatus esset, 7, 3.—solvendum religione populum, 5, 23. *cf. 8, 32. alias: exsolvere, liberare. Oppos. obligare. v. c. 9, 8.*
 neglecta magis omnia et soluta invenere, 25, 39. *cf. 8, 30.*
 nuda corpora et soluta somno trucidantur, 5, 45.
 ab risu et soluto joco res avocabatur, 7, 2. *i. e. jocorum licentia.*
 inter aurum accipiendum et spem pacis solutis animis, 6, 11.
- SOLUM** stabile, 44, 9.—nudum, 26, 30.
 solo patrio, terraque in qua geniti forent, pelli Romanos, 21, 53. *vid. sedes.*
 solum vertere exilii causâ, 3, 13.
 sola æquare dictaturam et consulatus, 6, 18. *de abrogandis vel coercendis hisce magistratibus.*
- SOLUS**, 10, 1. solos per se Equos ad bellum coortos.—sine consiliis per se solus, 1, 49.
- SOLUTE** ac negligenter agentes, 23, 37.
- SOLUTUS**, 2, 3. erant in Romana juventute adolescentes aliquot—quorum in regno libido solutior fuerat, etc.
- SOMNIUM**, 9, 9. nec fas fuit alium rerum exitum esse quam ut illi, velut somnio lætiore quam quod mentes eorum capere possent, nequidquam eluderentur.
- SOMNUS**, 5, 44. nisi vinctos somno—trucidandos tradidero. *cf. 9, 30.*
- SONARE**, 29, 17. dies noctesque omnia passim mulierum puerorumque—ploratibus sonant.
- SOPIRE**, 9, 30. vino oneratos sopiunt.
 sopita maxime quies, 9, 37.—humerus sopitus (*saxo*), 42, 15.
 —sopitum subito ictu, 1, 41.—vulnere ac nihil sentientem, 42, 16. *cf. 8, 6.*
- SORDERE**, 4, 25. adeo se suis etiam sordere. *i. e. a suis contemni.*
- SORDES**, 29, 16. obfiti squalore et sordibus.
- SORDIDATUS**, 3, 47. Virginius sordidatus filiam suam obsoleta veste deducit.
 sordidati rei non miseritos, candidam togam invito offerre, 27, 34.
- SORDIDUS**, 1, 58. ut in fordido adulterio (*Lucretia*) necata dicatur.
- SORS** oraculi missa, 26, 19.—responso fortium, 1, 56. *vid. vox.*
 —fortes extenuatæ. *vid. supra in h. v.*
 prædaque eorum, iniquissima sorte, qui pugæ non interfuerunt, facta est, 38, 23.

- forte quadam nutriendæ Græciæ datus, 36, 35.
 certa forte, 36, 2. *i. e. facta sortitione, quum sua cuique provincia forte obtigisset.*
 quum—dejecta in id fors esset, 21, 42.
 Italiam atque Africam in sortem conjici volebant, 30, 27. *cf.* 28, 38. *it.* 30, 1.
 juri dicundo urbana fors, 22, 35. *it.* jure dicundo, 42, 28.
 urbana et peregrina, quæ duorum ante fors fuerat, 25, 3.
 ut suæ quisque provinciæ sortem tueretur, 10, 26.
 ut uni fors integra esset, quo senatus censuisset, 42, 28.—quo senatus censuisset, fors evenit, *ibid. cap.* 31.
 forti Macedoniæ præcipuum datum, *ibid. cap.* 31. *i. e. provinciae.*
 cui ea provincia forti evenit, 4, 37. *alii:* forte. *Sic* 9, 31.
 Æmilio novum bellum Etruria forte obvenit.
 ut cujusque fors exciderat, 21, 42. *i. q. exierat.*
 Fabius, alienæ fortis victor belli, 9, 42. *i. e. in aliena provincia.*
 quem animum in alienæ fortis exemplo paullo ante habuistis, 21, 43. *de dimicatione gladiatorum.*
 comitia suæ fortis esse, 35, 6. *i. q. muneris.*—cujus fortis ea cura erat, 39, 6.—ut comitiis præesset, patissimum M. Duilio forte evenit, 3, 64. *paullo post:* fors comitiorum.
 quum fors prærogativæ Anienſi juniorum exisset, 24, 7. *i. e. quum ei forte hoc evenisset, ut prima rogaretur suffragium.*
 nobis quoniam prima animi ingeniique negata fors est, secundam ac ineam teneamus, 22, 29. *i. q. dos, indoles.*
 natus in nullam bonorum sortem, 1, 34. *i. e. partem hereditatis.*
 se—multiplici jam sorte exsoluta, mergentibus semper sortem usuris, obrutum scœnore esse, 6, 14. *de summa pecuniæ sub usuris datæ.*
 sortem aliam ferte, de capite deducite, quod usuris pernumeratum est, *ibid. cap.* 15.
SORTIRI, 42, 31. ut consules inter se provincias compararent, sortirenturve. *cf.* 24, 10. *it.* 38, 35.
 Tectosagi mediterranea Asiæ sortiti sunt, 38, 16. *i. e. habitanda acceperunt, sed sine sorte.*
SPARGERE, 33, 15. ita se in fugam passim sparserant, ut ab ipsis agrestibus errantes circumvenirentur.
 effusa flamma veluti sparsa pluribus locis, 30, 6.
SPATIUM, 5, 5. vallum fossamque—per tantum spatii duxerunt. in promontorio, quod in aliquantum maris spatium extenditur, 29, 35.
 paulum fumeret spatii ad consultandum ab legatis, 24, 22.
 ut rem in posterum diem differret, et iræ suæ spatium et consilio tempus daret, 8, 32. *cf.* 2, 56.
 vix explicandi ordinis spatium Etruscis fuit, 2, 46.
 mille ducentæ togæ brevi spatium—missæ, 29, 36.
 militem—ne hiemis quidem spatium—arma deponentem, 5, 2.

SPECIES, 44, 6. primam speciem appropinquantis terroris sustinisset. *Drakenborchius conjicit*: prima specie adpropinquantis terrorem. *Sed nec hoc satis intelligi potest. Fortasse legendum*: vanam speciem. *Sustinere speciem terroris, recte dicitur. Apud ipsum Ciceronem Tuscul. 2, 23. hæc sunt*: doloris speciem ferre non possunt.

justa belli species, 40, 6. *Opponitur simulacro belli. cf. cap. 9.*

justi ducis speciem nactus, 25, 1. (*præfectus socium.*)

pauci equites Rom. (*amissi*) cruentæ maxime victoriæ speciem fecerunt, 39, 31. *i. e. fecerunt, ut cruenta videretur.*

a fallaci equitum specie agasonibusque excepti sunt, 7, 15.

ab subornato ab se per fallaciam in tabellarii speciem, 44,

44.

Cælius, ut abstinet numero, ita ad immensum multitudinis speciem auget, 29, 25.

tormentis quoque quum laceraretur, eo fuit habitu oris, ut, superante lætitia dolores, ridentis etiam speciem præbuerit, 21, 2.

speciem, quam quæsierat, hosti fecit, 36, 10.

navium longarum species, quæ nullæ erant, visæ, 24, 44.

semper aliquam fraudi speciem juris imponitis, 9, 11.

haud parva res sub titulo prima specie minime atroci ferebatur, 2, 56.

ultra mihi percussoris speciem induit, 40, 12.—per speciem commissionis occiderem? *ibid. cap. 13.*

per speciem tuendæ libertatis, 45, 31. *cf. 22, 25. it. 24, 12.*

—dilata in speciem actione, re ipsa sublata, 3, 9.—bellum in speciem causæ jactatum, 6, 11.

causas in speciem iræ adversus Romanos eas, quas ante dixi, habentem—re vera etc. 36, 6.

per speciem celebrandarum cantu epularum causâ invitant, 9, 30. *aut per speciem aut causâ abundat; fortasse ex glossmate.*

ingentisque mali non suspicionem modo, sed apertam speciem obversari ante oculos, 2, 59.

species et umbræ infantis interemti filii agitent, 40, 56.

species viri majoris, quam pro humano habitu, augustiorisque, 8, 6. *alias*: humana specie amplior. *cf. 24, 10.*

unus veram speciem Romani senatus cepit, 9, 17. *i. e. veram dignitatem intellexit.*

ut speciem legationi adjicret, 32, 36. *i. q. amplitudinem.*

galeæ cristatæ, quæ speciem magnitudini corporum adderent, 9, 40. *cf. 10, 38.*

habitus gentium harum tum magnitudine corporum, tum specie terribilis erat, 22, 46.

cujus triumpho longe maximam speciem captiva arma præbuere, 9, 40.

admiratus et universam speciem castrorum, et descripta suis

quæque partibus, tum tendentium ordine, tum itinerum intervallis, 31, 34.

litteras ad nos cum muneris specie misit, 41, 23. *nempe quia* ἡ χρῆσις δῶρα ἄδωρα.

vasa omnis generis usui magis, quam ornamento in speciem facta, 41, 18.—gemmati magna specie annuli, 1, 11.

SPECIMEN, 5, 26. ni fortuna imperatori Rom. simul et cognitæ rebus bellicis virtutis specimen, et maturam victoriam dedisset. *i. q. speciminis edendi copiam fecisset. cf. 28, 35.*

SPECIOSUS, 1, 23. si vera potius, quam dictu speciosa, dicenda sunt.

magis necessariam, quam speciosi ministerii procurationem intuentes, 4, 8. *paullo ante dicitur ea res operosa ac minime consularis. cf. ibid. cap. 60.*

SPECTACULUM circi, 7, 2.—locus in circo ipsi—ad spectaculum datus, 2, 31. *vid. forus.*

loca divisa Patribus equitibusque, ubi spectacula sibi quisque facerent, 1, 35. *i. q. sedilia.*—murmur repente populi tota spectacula pervasit, 45, 1.

longe maximum triumphi spectaculum fuit Cossus, 4, 20. *i. q. maxime conspicuus.*

neque victus per urbem Rom. triumphi spectaculum trahar, 26, 13.

ut hostium quoque magnificum spectaculum esset, 10, 40.

ne priore quidem (*bello*) ulla profectio tanti spectaculi fuit, 29, 26.

triumphus spectaculo oculorum major, quam Africani fratris ejus, fuit, 37, 59.

inter primores genus Fabium insigne spectaculo exemploque civibus erat, 2, 46.

vos omnibus—spectaculo abeuntes fuisse, 2, 38.

progredi præ turba occurrentium ad spectaculum non poterat, 45, 7. *i. e. ut spectaretur.*

ad spectaculum scorti procacis, 39, 43. *i. e. ut scortum spectaret, quod spectare voluerat.*

urbs (*Corinthus*) erat tunc præclara ante excidium: arx quoque et Isthmus præbuere spectaculum, 45, 28. *i. q. visu digna erant.*

SPECTARE, 1, 9. res ad vim spectat.—gentem ad rebellionem spectare, 34, 56.—plebes ad defectionem spectare, 23, 6.—ab scelere ad aliud mulier spectare scelus, 1, 47.

alio ratus spectare Pythicam vocem, 1 56.

Masæyli—in regionem Hispaniæ—spectant, 28, 17. *cf. 5, 5.*

arx orientem spectat, 38, 4.—sepulchrum dirutum prora spectat, 30, 25.

deditionem spectare, 6, 33.—defectionem, 22, 22.—ut quosdam spectantes jam arma Etruriæ populos metus Romani nominis comprimeret, 10, 18.

Italiam spectatum irent, 28, 39.

jam Africam magnamque Karthaginem, et in suum decus

nomenque velut consummatam ejus belli gloriam spectabat,
28, 17.

SPECTATISSIMUS, 1, 57. id cuique spectatissimum sit, quod
necopinato viri adventu occurrerit oculis.

SPECTATOR, 24, 34. unicus spectator cœli siderumque *Ar-
chimedes*).

SPECULA, 29, 23. speculis per promontoria omnia positis.

SPECULARI, 9, 36. speculatum se iturum professus, brevique
omnia certa allaturum.

ut per omne obsequium insinuaret se in quam maxime fa-
miliarem usum, ut elicere omnia arcana, specularique abditos
ejus sensus posset, 40, 21.

ad visendum statum regionis ejus, speculandaque consilia
Persei, 42, 17.

SPECULATOR, 28, 2. speculatores transfugarum dicta affir-
mantes.

SPECULATORIUS, 30, 10. speculatoriæ naves. *i. e. naves mi-
nores sine rostris. Etiam simpliciter speculatoriæ dicuntur*, 22, 19.

SPECUS pervius, 10, 1.—os specus—*it. fauces, ibid.*

SPERARE, 28, 39. ob hæc, quibus majora neque sperare, neque
optare ab diis immortalibus poteramus, gratias actum nos—
Saguntinus senatus—misit.

SPERNERE, 10, 40. ante doctrinam deos spernentem natus.—
conscientia spectorum deorum, 21, 63.

iis quoque (*saxis injectis*) spectis, 31, 39. *i. e. quum non ti-
muissent.*

libertatem, quæ media est, nec spernere modice, nec habere
sciunt, 24, 25.

Polybius haudquaquam spernendus auctor, 30, 45. *i. q. magni
faciendus. Imperite enim huic formæ hoc in loco vim minuendi
tribuerunt, quum augeat potius, vehementer interdum v. c. 4, 20.*
Jovem—Romulumque—haud spernendos falsi tituli testes. *i. e.*
reverendos vel maxime.—præmia illa tempestate militiæ haud-
quaquam spernenda, 10, 30.

SPES, 4, 36. agri publici dividendi coloniarumque deducendarum
ostentatæ spes.

nec usquam nisi in certamine spes, 40, 32.—hic omnes spes
opesque sunt, 9, 4.

adeo accensæ sunt spes ad pellendos Sicilia Romanos, 24, 35.
magis tentata est triumphi spes, quam petita pertinaciter,

28, 38.

inde alia spes ab reo tentata est, 26, 3.

quantum spes spondisset, 45, 19.—spes ad irritum cadit,

2, 6.

levi aura spei objecta, 42, 39. *vid. supra in aura.*

divinæ humanæque spei pleni, 10, 40. *i. e. ex diis homini-
busque.*

ut nullo bello veniretur ad exitum spei, 5, 12.—quum pluri-
mum in celando incepto ad effectum spei habuisset, 21, 57.—
parvaeque certamina in summam totius profecerant spei, 3, 61.

- eo plus in ea, quorum usu calleret, spei nactus, 35, 26.
 si non ante abscedimus, quam spei nostræ finem captis Veïis
 imposuerimus, 5, 4.
 spem pro re ostendendam, 34, 12. *i. e. quod* in speciem fuit,
uti cap. seq. Livius ipse dicit.—vultis pro virtute spes gerere?
 10, 17.
 nullam alibi quam in semetipso cuiquam relictam spem,
 9, 23.
 in Africam quoque spem extenderunt, 24, 48.
 nequidquam eos perditam spem fovere, 22, 53.—pertinax in
 mala jam spe prœlium, *ibid.* 48.
 differre spem, 7, 38. pro *exitu spei*.—præciderant spem pacis,
 42, 50.—spe omni reductus incisa, 2, 15.
 ut quibus pro spe certum esset, 40, 28.
 partim spe, partim metu, partim vi subegit, 30, 9.
 præmiorum ingentium spe oneratus, 29, 32.
 castelli oppugnandi spe—profectus, 21, 57. *cf.* 44, 28.
 id quidem (*bellum*) spe omnium serius fuit, 2, 3. *in partem
 deteriorem pro metu. cf.* 21, 6.
 in spe Hannibali fuit defectio Tarentinorum, 25, 7.
 spe inipetrari posse, 34, 24. *absolute. cf.* 6, 9. *it.* 29, 20.
SPIRARE, 3, 46. inquietum hominem et tribunatum etiam nunc
 spirantem, locum seditionis quærere.
 veluti flammæ spirantium (*boom*) miraculo attoniti, 22, 17.
SPIRITUS, 5, 43. spiritu divino tactus.
 fracti simul cum corpore spiritus illi feroces, 1, 31.—ingentis
 spiritus vir, 21, 1.—idem in oratione (*Appii*) spiritus erat, 2, 61.
paullo post: accusatorio spiritu.
 filia Hieronis, inflata adhuc regiis animis ac muliebri spiritu,
 24, 22.
 quorum se vim ac spiritus et jam fregisse, et eo redacturum
 esse etc. 26, 24.
 spiritus dabat, quod nec ausus esset idem in se dictator etc.
 6, 18.
 et ita viris equisque abundabat—ut spiritus possent facere,
 30, 11.
 quum spiritus plebes sumisset, 4, 54. *Cæsar de B. G.* 1, 25.
 tantos sibi spiritus, tantam arrogantiam sumserat. *cf. ibid.*
 2, 4.
 quum jam spiritum includeret, nec reciprocare animum
 sineret, 21, 58.
SPLENDERE, 10, 24. ut saveat Q. Fabii gloriæ, quæ modo non
 sua contumelia splendeat.
 quem—aliena invidia splendentem vulgus et extrahere ad
 consulatum nitebatur, 22, 34.
SPOLIARE corpus cæsi hostis, 7, 26.—Gallum cæsum torque spo-
 liavit, 6, 42.
 tunc Papirius redintegrata ira spoliari magistrum equitum, ac
 virgas et secures expediri iussit, 8, 32.—ev insectius circumscin-
 dere et spoliare licet, 2, 55.

SPOLIUM, 1, 10. spolia ducis hostium caesi—regia arma—opima parva sunt spolia. *cf.* 4, 20. *it.* 23, 46.

spoliaque ea honestiora victori hosti, quam ipsis arma, fuisse, 10, 39. *i. e. picta atque aurata scuta, cristas, tunicas candidas etc.*

SPONDERE, 9, 9. ea demum sponsio efficit, quam populi jussu spondidissimus.—pacem spondere, *ibid.*

hosti nihil spondidistis; civem neminem spondere pro vobis jussistis, *ibid.*

spondebantque animis—id (*bellum Panicum*) quod instaret, P. Cornelium finiturum, 23, 38. *i. e. plane sibi aliisque persuadebant.*

SPONGIA pectori tegumentum, 9, 40.

SPONSIO, 9, 11. quod minus in civitatem obligatam sponsione commissa—redeant. *Id.* in committere, *it.* spondere.

non fœdere pax Caudina, sed per sponsionem facta est, 9, 5.—tam sponsiones, quam fœdera sancta esse, *ibid.* cap. 9. *Ceterum alii scriptores, nominatim Cicero, quamquam in rhetoricis libris, hanc sponsionem fœdus appellant.*

non indignitas rerum sponsionis vinculum levat, 9, 9.—vilia hæc capita lucendæ sponsionis feramus, *ibid.*

ut, si id factum negaret, ceteraque quæ objecisset, sponsione defenderet sese, 39, 43.

SPONTE, 10, 25. Romani ipse ad consultandum de bello rediit: sive ipse sponte sua—sive senatusconsulto accitus, alterum ipse abundat: fortasse, vitio librariorum, mera prioris est repetitio.

SPRETIO, 40, 5. ex composito sermones ad spretionem Romanorum trahebant: spretionem tentant corrigere in spem, speciem, mentionem denique. Sed non sapit illud vocabulum corruptelam librariorum; et obvia sunt apud Livium alia ejusmodi duriora substantiva, v. c. cretio, contentio, ademptio.

SQUALOR, 2, 23. obsita erat squalore vestis, fœdior corporis habitus pallore ac macie perempti.—legati Lucrensium obsiti squalore et sordibus, 29, 16.

STABILIRE, 36, 44. demittere in aquam remos ab utroque latere remiges stabilendæ navis causa jussit.

postquam res Capuæ stabilitas Romana disciplina, fama per socios vulgavit, 9, 20. *Oppos.* ægris rebus discordia intestina.

STABILIS pugna, 28, 2. *cf.* 31, 35.—acies, 30, 11.—militum virtus, 6, 30. *vid. supra in v. gradus.*

stabilis ad insistendum locus, 44, 5.—stabile solum, *ibid.* cap. 9.

quanto minus quidquam in Africa Karthaginienensibus firmum ac stabile sit, 28, 44.

STAGNUM, 1, 4. levis stagnis effusus fluvius. *h. e. ita ut levis stagna efficeret, quibus servari alveus cum pueris posset: quapropter pius annis a poetis vocatur.*

non inexplorata stagni vada, 26, 48.—medio stagno evadere ad mœnia, *ibid.* cap. 45. pro per medium stagnum. *cf.* cap. 42.

instruati armatique intra portam, ad stagnum ac mare versam, 28, 36.

STARE, 37, 58. in Asia (*non in Græcia*) totius Asiæ steterunt vires,

ab ultimi orientis partibus omnium gentium contractis auxiliis.

stantes et expositos ad ictus—hastati invadunt, 9, 35.

quum in acie stare ac pugnare decuerat, 22, 60.

nonum se annum jam velut in aciem adversus optimates stare, 6, 39. *cf.* 24, 8.

haud impari stetere acie, 26, 44.

diu pugna neutro inclinata stetit, 27, 1.

ita anceps dicitur certamen stetisse, 8, 38.

ibi aliquamdiu atrox pugna stetit, 29, 2.

intentiores ad respectum castrorum—quam ad proelium starent, 9, 27.

neque circa urbem tuta statio erat, nec ante hostium portus in salvo stare poterant, 37, 16.—stetit classis, 42, 48.—naves stabant, 36, 20.—classēm in portu stare, 37, 11. naves, quæ in Tiberi stabant, 45, 2. *Omnino de navali militia, pugnaque, omnia prope dici, quæ de pedestri terrestrique dici solent, discere licet en* 36, 44.

pro virtute tua fideque, qua una hoc bello respublica stetit, 4, 40. *i. e. conservata est.*

ad hoc nos—viribus nostris, milite Romano, stetimus, 28, 44.

regnum eorum novum fraterna stare concordia, 45, 19.—stetit regnum puero tutela muliebri, 1, 3.—stante incolumi urbe, 5, 53.

hac arte in patria steti, 5, 45. *i. q. salvus, incolumis fui.*

ut—magistratus eorum—stantibus legatis (*Romanorum*) præfatos cohortium vocarent etc. 7, 31. *i. q. adstantibus, præsentibus.* magna ejus dici—fama est, etiam vero stanti, 10, 30. *i. e. non nimis credulo.*

quin tu—si deos esse censes, aut omnia irrita facis, aut pacto stas? 9, 11.

ctsi priore fœdere staretur, 21, 19.

fama rerum standum est, 7, 6. *i. e. in ea acquiescendum.*

nunc, quando verba vana ad id locorum fuerint, rebus standum esse, 9, 45.

quo satis certo auctore stetur, 8, 40.

quæ pars major erit, eo stabitur consilio, 7, 35.

quo minus legibus dictis stetur, 9, 5.

haud scio an magno detrimento certamen staturum fuerit, 3, 60.

nec Scipioni stare sententia poterat, 21, 29. *cf.* 30, 4.

postquam ipsi sententia stetit pergere ire, atque Italiam petere, 21, 30.

non per milites stetisse, ne vincerent, 3, 61. *i. e. non culpa militum victoriam amissam.* *cf.* 2, 31. 8, 2. 9, 14.

stabat cum eo senatus majestas, 8, 34.

adeo non fortuna modo, sed ratio etiam cum barbaris stabat, 5, 38.—se cum Romanis stetisse, 44, 14.

STATARIUS, 22, 18. campestem hostem, gravem armis statariumque, pugnae genere facile elusit.

STATIO segnis, 27, 48. *h. e. in qua fortitudinis nulla occasio est, quia nullus in eam impetus fit.*

diurnæ stationes ac nocturnæ vigiliæ, 9, 24.

in stationem se prope perpetuam infestæ regionis, non in agros mitti rebantur, 10, 21.

locum idoneum stativis delegit: ubi quum stationibus quieti tempus tererent, 7, 26.

qui (*Horatius Cocles*) positus sorte in statione pantis, 2, 10.

ab ira inter conditiones pacis intersectæ stationis, 24, 30.

consul—quum vidisset—stationes infrequentes relictas, 7, 37.

Pythagoram cum auxiliariis et equitatu stationem agere pro vallo iussit, 35, 29.

dum—specularentur: moremque simul noscerent stationum vigiliarumque, 30, 4.

stationem navium infestam hosti facere, 31, 17. *cf.* 10, 2. *it.* 28, 6.

et visa interdiu classis erat, nec sine causa electam ante urbem stationem apparebat, 28, 36. *cf.* 31, 23.

STATIVUS, 44, 40. pro castris stativum erat præsidium. *i. q. statio. cf.* 41, 1.

stativa ponere, 31, 33.—quietis stativis manserunt, 39, 30.—

stativa conjuncta classi, 29, 34.

STATUA, 40, 34. statuamque auratam, quæ prima omnium in Italia statua aurata est, patri Glabrioni posuit. *Gronovius legi vult statuta.*—statua ejus indicio fuit, Præneste in foro statuta, 23, 19.

legatorum—statuæ positæ sunt, 4, 17.

STATUERE, 1, 13. equus Curtium in vado statuit.

quia et locum haud facilem ad circumveniendum cepit, et diversa statuit signa, 9, 21.

his, ut assidue templi (*Vesæ*) antistites essent, stipendium de publico statuit, 1, 20.

statutus est comitiis dies, 24, 27.

Antiatibus dati ab senatu ad jura statuenda ipsius coloniae patroni, 9, 20.

ut statuisset non pugnare consules cognitum est, 2, 45.

STATUS, 27, 23. ut hi ludi in perpetuum in statam diem voverentur.

saecificiis non dies magis stati, quam loca sunt, in quibus fi-
ant, 5, 52.

fretum ipsum Euripi—temporibus statis reciprocatur, 28, 6.

quod velut statum Favoniis ventis *tempus* esset, 37, 23.

STATUS, 21, 10. quietæ civitatis status. pro *quietus*. *Sic* 3, 18. turbatae urbis status.

quo statu res sit, 22, 22.—quo statu esset respublica, 23, 24.—res vestrae in quo statu sunt, 3, 68. *vid. locus.*

si eodem statu respublica staret, 30, 2.—si in eodem statu fuisset, 42, 28.

in hoc statu regum erant res, 33, 41.

commonitosque, in quo statu rerum accepisset eos, et in quo relinqueret, dimisit, 34, 51.

quo in statu provincia esset, 35, 8.

nullius civitatis statum fortunatiorem beatiorumve fore, 24, 28

quum—universa Græcia—egregie statu suo gauderet, 34, 22.
 equestrem procellam excitemus oportet, si turbare ac statu
 movere volumus, 30, 18. *pro gradu. forma sumta e re gladiatoria.*
 quod dimovendis statu suo sacris religionem facere posset, 9,
 29.

STERNERE, 27, 47. fessique aliquot somno ac vigiliis sternunt
 corpora passim.

sternite omnia ferro, 24, 38.—stati cæde hostes, 4, 29.—tot
 Romanas acies fusas strataque esse, 23, 42. *cf. 9, 37. it. 10, 41.*
 collecta humi pila, quæ strata inter duas acies jacebant, 10,
 29.

STIMULUS, 2, 54. agrariæ legis tribuniciis stimulis plebs furebat.
 acriores quippe æris alieni stimulos esse, 6, 11.

hæc non hostili modo odio, sed amoris etiam stimulis, ama-
 tam apud æmulum cernens, quum dixisset, 30, 14.

STIPARE, 42, 39. magnus comitatus fuit regius, quum amicorum,
 tum satellitum turba stipante.

STIPENDIARIUS, 8, 8. postquam stipendiarii facti sunt. *de mili-*
tibus, qui stipendia mererent; nam antea milites gratuitam operam
narrabant reipublicæ.

civitates—stipendiaras nobis ac vestigales esse, 31, 31. *De dif-*
ferimine inter stipendiaras, h. e. tributarias civitates ac vestigales.
vid. Clav. Ciceron. in v. stipendiarius.

STIPENDIUM, 3, 68. quum stipendia nobis consulibus—facie-
 batis. *improprie pro militare; nam illis temporibus stipendia militi*
nondum solvebantur.

ubi—nec pecunia, quæ daretur in stipendium, esset, 27, 9.—
 stipendium militi præstare, 28, 34.

militia semestri solidum stipendium accipere, 5, 4. *cf. cap. 5.*
 finitum stipendorum tempus, 24, 18.

stipendia pedestria facere, 7, 13.—multa stipendia habere,
 31, 8. *i. e. meruisse, multos annos interfuisse militiæ.*—plurimorum
 stipendorum milites, 29, 1. *cf. 26, 28.*

causas stipendiis missorum cognoscebant, 43, 15. *scil. eme-*
ritis: quod excidisse putat Gronovius.

quæstores ab auguribus pontificibusque, quod stipendium per
 bellum non contulissent, petebant, 33, 42. *pro tributo.*

stipendium, collatum a populo in publicum, quod ejus solu-
 tum antea non esset, solveretur, 39, 7. *locus ambiguus; nam ne-*
que de stipendio militari, neque de tributo civili accipi commode
potest.

STIPS, 5, 25. nihil de collatione—stipis verius, quam decumæ:
respicitur ad stipem deorum. i. e. voluntariæ potius collationis ac te-
minis, ut in sacris, quam legitimæ. vid. Gronov. de Sestert. 4, 11.
it. Cuper. Obs. 3, 4.

ut populus per eos ludos stipem Apollini, quantam commo-
 dum esset, conferret, 25, 12.

STIRPS, *it. stirpis in casu recto, et stirpes. Sic in bonis codd. Livii*
reperitur. vid. Drakenborch. ad 9, 34. differt autem a genere, uti
pars a toto; quemadmodum fere familia et gens.—nondum exoleta

stirpe gentis, 37, 8. *quamquam hic ad indolem conditorum gentis fortasse respectum est.*

in execrationem capitis familiæque et stirpis, 10, 38.

ut ad tertiam stirpem possessio ejus (*regnum*) descenderit, 33, 21. *i. e. ad nepotes.*

florere (*Persea*) juventute, (*exercitu*) quam stirpem longa pax ediderit, 42, 11.

velut ab stirpibus lætius feraciusque renatæ urbis, 6, 1.

virorum omne genus in aliqua insula, conjuratione muliebri, ab stirpe sublatum esse, 34, 2.—a stirpe extincta est gens, 9, 34. cum stirpe extincti, 9, 29.

STOLIDE, 25, 19. id non promissum magis stolide, quam stolidè creditum est.

STOLIDUS, 28, 21. major usu armorum et astu facile stolidas vires minoris superavit.—ut stolidam fiduciam hosti augeret, 34, 46.

STRAGES, 40, 2. multis sacris profanisque locis (*tempestus*) stragem fecit.

per arma, per viros late stragem dedere, 8, 30.—strage armorum septa est via, 35, 30.

ita effuso agmine per stragem corporum armorumque evasere, 2, 59. *cf.* 9, 40.

tantoque majorem stragem edere, quam inter hostes (*elephantii*) ediderant, 27, 14.

raptim ex ipsa ruine strage congestis faxis, 42, 63.

ruinæ similem stragem eques, quacumque pervaserat, dedit; 4, 33.

impetu facto strage ac ruina fudere Gallos, 5, 43.

STREPERE, 25, 25. quum omnia terrore ac tumultu streperent.

strepunt aures clamoribus plurantium sociorum, sæpius nos, quam deorum invocantium opem, 22, 14.

STREPITUS, 39, 15. vino, strepitibus, clamoribusque nocturnis attoniti.

STRICTUS, 22, 51. quos stricta matutino frigore excitaverant vulnera. *i. e. contracto. alias arte stringi vulnera dicuntur, h. e. alligari, deligari.*

strictis rubis vivere, 23, 30. *i. e. foliis inde strictis.*

STRIGOSUS, 27, 47. strigosiores equi. *i. q. macilenti.*

STRUERE, 2, 41. consulem periculosas libertati opes struere.

quum Galli structis ante se scutis conferti starent—pila in testudinem hostium coniecta, 10, 29.

STRUES, 23, 5. pontibus ac molibus ex humanorum corporum strue faciendis.

STUDIUM, 1, 18. quem (*Pythagoram*)—juvenum æmulantium studi acætus habuisse constat. *i. e. sapientiam divinam atque humanam.*

nec peditum virtuti equites, aut legatorum studia ducibus cedunt, 9, 40.

coërceri tamen ab effuso studio nequit, 39, 32. *Claudius consul, fratrem in petendo consulatu plus jussu adjuvans.*—magnis conten-

tionibus tribunorum quoque plebei, qui aut contra consulém, aut pro studio ejus pugnabant, comitia aliquoties turbata, *ibid.*

STUPEFACERE, 5, 39. stupefecit privatos luctus publicus pavor. *i. e. sensum eorum ademit, oppressit.*—nisi metus mœrorem obstupesceret, 25, 38.

STUPERE, 8, 35. stupentes tribunos, et suam jam vicem magis anxios, quam ejus, cui auxilium ab se petebatur, liberavit onere consensus populi Romani.

stupente ita seditione, quum vivere—Scipionem certi auctores afferrent, 28, 25.

capti et stupentes animi, 6, 36. *pro animis, quæ est etiam lesio quorundam codicum. vid. Drakenborch. ad h. l.*

stupentibus miraculo rei, unde novum in Bruto ingenium, 1, 59.

quum se velut stupentibus metu intulissent Romanis, 2, 30.

turba favore et admiratione stupens, 2, 49.—expectatione, 8,

13.

STUPOR, 6, 40. quum stupor silentiumque inde ceteros Patrum deflisset.

stupor omnium animos ac velut torpor quidam insolitus membra tenet, 9, 2.

SUADERE, 45, 21. ne quis prius intercederet legi, quam privatis suadendi dissuadendique legem potestas facta esset.

SUB hæc dicta, 7, 31.

is (*Horatius*) quibusdam piacularibus sacrificiis factis—velut sub jugum misit juvenem, 1, 26.

sub tempus pueros venatum ablegavit, 1, 35. *appropinquante tempore comitorum.*

sub Romana mœnia bellum transferatur, 1, 53.—missi sub muros ad colloquium, 44, 45.

id vos sub legis superbissimæ vincula conjicitis, 4, 4.

sub assidua militia fuerat, 42, 52.—sub hoc sacramento sex et triginta annos militavi, 35, 19.

erant autem sub eo (*ejus imperio*) præter Cibyam et Sylcum etc. 38, 14.

mansuros se sub armis, 9, 37. *i. q. in armis.*—experiri que sub his (*armis*) membrorum agilitatem, 44, 34.

sub corona venire, 9, 42.—comitibusque eorum sub hasta venditis, 23, 38.

sub furca cæsum medio egerat circo, 2, 36.

ubi primum sub jactu teli fuerunt, 43, 10.

ne sub ictu superstantium in rupibus piratarum essent, 37,

27.

et jam luceſcebat, omniaque sub oculis erant, 4, 28.

sub Albano monte, 1, 3.—sub Ciminii montis radicibus jacens

ora, 9, 37.

sub terra, ut mos est, necata fuerat, 22, 57. *de virgine Vestali.*

alii: sub terram.

sub terra vivi demissi sunt in locum saxo conſeptum, 22, 57.

in locum sub terra. i. e. subterraneum. Ita auctore Dukero hæc verba sunt accipienda; nam Lælio sub terram codicum auctoritate destituitur.

SUBDĒRE calcaria equo, 2, 20. *cf.* 4, 19. *it.* 22, 6.

irritatis militum animis subdere ignem ac materiam seditioni, 8, 32.

SUBDUCERE, 7, 34. spatium consuli dedit ad subducendum agmen in lucum æquiore. *i. q. deducendum.*

eam (*cataraetum*) funibus subducunt in tantum altitudinis, ut subire recti possent, 27, 28.

cohortes aliquot subductas e dextro cornu, 27, 48.

ut hæ duæ turbæ ostenderentur; dein subducerentur, ubi equitatus hostium castris procucurrissent, 40, 30. *i. e. pedem referre juberentur.*

furto eos (*obsides*) subduxistis, 9, 11.

classē, quæ Corcyrae subducta erat, 31, 22. *Oppos. deducere, h. e. solvere naves ex portu in altum. cf.* 23, 28. *it.* 29, 1.

SUBESSE, 1, 41. tamquam spes subesset.

suberat et altera inferior submissa fastigio planicies, 27, 18.

SUBIGERE naves ad castellum, 26, 7. *i. e. remigando agere, vel adigere.*

subigere in ditionem, 28, 43.—ad deditionem, 6, 2.

spe—metu—vi subigere, 30, 9.—vexari et subigi multo acrius, 5, 2.

Tarquiniensem metu subegerat frumentum præbere, 9, 41.—subactus injuria, 45, 8.—se invitos, quidquam—dicturos, sed imperio subigi, 1, 22. *i. q. cogi.*

SUBJICERE colli ædes, 2, 7. *i. e. sub ipsum collem ponere; ad radices collis.*

in valle inferiore pedibus pene hostium aciem subjecit, 38, 46.

subiecta late planicies, 9, 35.

qui nunc corporibus suis subiectis undique cinxerit collem, 7, 35. subiectis *redundat*; *sed respicitur ad collem, cui, quæ vicina sunt, subiecta dicuntur.*

subjicere pontifici sacerdotium, 2, 2. *i. e. sacerdotem eo inferiorē facere, et ejus potestati subjicere. cf.* 10, 3.

vestigalemque provinciam securibus et fascibus subjecerunt, 31, 29. *i. q. potestati, imperio; et sic eod. cap. Livius dixit.*

subjicere legem invidiæ, 4, 58. *i. e. invidiosam et odiosam reddere.—crimini subiecti, 6, 21.*

has mihi spes subjicit fortuna populi Rom. 28, 44. *pro dat, injicit.—a quibusdam senatoribus subiectum est, 29, 15. i. q. monitum, additum est.*

subiectus nobis ad omnes ictus, 7, 34.—quod euntes ad ancipites utrimque ictus subiectos habebant Romanos, 26, 46.

tristi servitio subiectæ (*civitates*), 26, 49.

subiectus a circumstantibus in equum, 6, 24. *i. q. sublevatus atque impositus. cf.* 3, 37. *it.* 31, 37.

testis ignes subjicere, 31, 17.

fundam in Veienti, caput patrimonii, subjecit præconi, 6, 14.

i. e. hæsæ, ibique voci præconis, quem nostri auCTIONATOREM dicunt.

SUBINDE, pro *interea*, 4, 44. *med.*—pro *deinde*, 3, 58. *it.* 8, 27.

SUBIRE, 22, 4. ubi maxime montes Cortonenfes Trafimenus subit.

classẽm subire flumine aduerso iussit, 10, 2.

inde excursionẽs in vicẽm fieri, et, quum pulsos indignatio accenderet, plures subire, 30, 11. *i. e. procedere, aggredi ad pugnandum.*

primæ legioni tertia subiit, et apud hostes integri a fessis pugnam acceperẽ, 27, 2.

ad vallum subeunt, 9, 37.—ad urbẽm subire, 31, 45.

in aduersum Romani subiere, 1, 12. *cf.* 2, 31.—subire in aduersos montes, 41, 18.

SUBITARIUS exercitus, 3, 30.—legiones subitariæ tumultus causa scriptæ, 31, 2. *cf.* 40, 26.

subitarii milites, 3, 4. *cf.* 41, 17.—protinus subitarios milites scriberent, 40, 26.

SUBITUS, 1, 41. si tua, re subita, consilia torpent.—ad subita rerum, 9, 43.

reliẽto magistro equitum ad subita belli ministeria, 4, 27. *cf.* 6, 32. *it.* 25, 15.

SUBLEGERE, 23, 23. et ita in demortuorum locum sublecurum, ut ordo ordini, non homo homini prælatuẽ videretur. *de lectione senatus.*

SUBLEVARE, 5, 47. ubi quid iniqui effẽt, alterni innisi, sublevantesque in vicẽm et trahentes alii alios, prout postularet locos; tanto silentio in summum evasere etc. *cf.* 28, 20.

SUBLIMIS, 1, 16. etsi satis credebat Patribus, qui proximi steterant, sublimẽ raptum procella.

eos ipsos, quos cernant, legatos non pennis sublimẽ elatos Alpes transgressos, 21, 30. *i. e. in sublime: possis conjicere sublimẽs: at cf. Virgil. Georg. 1, 320.*

SUBLUSTRIS, 5, 47. nocte sublustri.

SUBMISSUS, 44, 9. stantibus primis, secundis submissioribus—postremis genu misis.

SUBMITTERE, 6, 6. Latinorumque populos iuventutẽ submississe ad id bellum. *privato consilio.*—submissis centurionibus, 45, 34. *i. q. clanculum missis.*—subsidia identidem submissa e castris, 26, 44.

sibi quẽ destinatum in animo esse, Camillo submittere imperium, 6, 6. *i. e. tradere in manus.*

submittendo in privatuẽ fastigiuẽ, quo minus conspectus, eo solutior erat, 27, 31.

obnoxios submiserant animos, 6, 34.

submissis fascibus in concionẽm escendit, 2, 7.

quum veniret in curiam, submississe se et osculo limen curiæ contigisse, 45, 44. *i. e. projecisse se in terram.*—submittentẽ quẽ se ad pedes sustulit, *ibid. cap. 7. mitiori sensu occurrit eadẽ forma,* 3, 70.

submissa quædam et quæ planis vallibus adiri possent, 24, 34.

ne ut ex consueta quidem asperitate orationis—aliquid leniret atque submitteret, 2, 61.—oratio submitta et infracta, 38, 14.

SUBMOVERE, 2, 59. ut victor jam a vallo submoveretur hostis. *cf.* 2, 59. 26, 10.—statione submotos hostium lenibos audivit, 45, 10. submotis legatis, 7, 31. *i. e. scedere jussit.*

repente strepitus ante curiam hieo-um submoventium auditur, 8, 33.

submoto incedere, 28, 27. *i. e. in submoto, ubi submoti sunt homines. Sic ipse Livius 25, 3.*

SUBMOTOR, 45, 20. assuetis regio imperio tamen novum formam terribilem praeiuit tribunal, submotor aditus, praeco etc. *i. e. qui submovendo viam et aditus fuit.*

SUBNITI, 4, 42. ubi subnitus et fidens innocentiae animus esset? qui Hannibalem subnitum victoria Cannensi ab Nola repulisset, 25, 41.—non videbo Appium et Fulvium victoria insolenti subnixos, 26, 13.—Bastarnas—subnitos Thracum accolarum—auxiliis, 41, 19. *vid. Clav. Cicer. in h. v.*

SUBOLESCERE, 29, 3. illis Romanam plebem. illis Latium juventutem praeiuisse; majorem semper frequentioreque pro tot casis exercitibus subolecentem.

SUBORNARE, 38, 43. subornati criminibus. *i. e. ut crimina deferrent.*

SUBRECTUS, 7, 10. mucrone subrectio.

hastas subrecta cuspidem in terra fixas, 8, 8. *nisi legendum ex auctoritate plerorumque codicum subrectas.*

SUBROGARE, 2, 7. quia nec collegam subrogaverat in locum Bruti.—comitia consulis subrogandi, 3, 19.—subrogare magistratus, 25, 41. *cf.* 10, 11. 23, 24. 34, 54. 35, 6. 39, 39.

SUBRUERE, 5, 21. subrutis cuniculo moenibus.—muri pars ariete incusso subruta, 31, 46.

nostram ipsorum libertatem subruere et tentari patimur, 41, 23.

SUBSCRIBERE odiis accusationibusque Hannibalis, 33, 47. *i. q. adjuvare.*

subscripsit orationi ejus consul, 10, 22.

SUBSELLIA, 3, 64. injecta contentione, Duilius, consules ad subsellia accitos quum interrogasset etc.

SUBSEQUI, 27, 31. jussis subsequi peditibus. *pro sequi. alii: se subsequi quod non est necessarium.*

tribuni quoque, inclinatum rem in preces subsecuti, orare dictatorem insistant. 8, 35.—si ducis consilia favor subsecutus militum foret, *ibid. cap. 36.*

SUBSIDIARIUM, 9, 32. subsidiariis modo relictis, vix quod satis esset ad castrorum praesidium.—subsidiariae cohortes, quae integrae ad longioris pugnae casus reservabantur, 9, 27.

SUBSIDIUM, 21, 46. jaculatores saggerunt inter subsidia ad secundam aciem.

fidissimum annonae subsidium (*Sicilia*), 27, 5.—subsidium fortunae, 22, 32. *i. e. quo confugere in adversa fortuna licet.*

SUBSISTERE seras, 1, 4. *pro sistere, conficere.*

Romanum nec acies subsistere ullæ, nec castra, nec urbes poterant, 9, 31. *i. q. sustinere: e Græco ὑψίστασαι.*

qui in iis locis de Hasdrubalis exercitu subliterat, 31, 10. *i. e. manserat.*

Hasdrubalis transitus in Italiam vix Hannibali atque ejus armis subsistentem, 27, 7. *pro obfistentem, resistentem.*

SUBSTITUERE, 29, 1. trecentis Siculis Romani equites substituti.

ceperat jam ante Numidam ex fama rerum gestarum admiratione viri, (*Scipionis*) substitueratque animo speciem quoque corporis amplam ac magnificam, 28, 35. *i. e. finxerat sibi, animoque conceperat, præceperat.*

M. Fulvium et Cn. Manlium biennium jam, alterum in Europa, alterum in Asia, velut pro Philippo atque Antiocho substitutos regnare, 38, 42.

SUBSTRATUS, *vid.* superincubare.

SUBSTRUCTIO—in Capitolio, 38, 28. *cf.* 6, 4.

SUBTER, 34, 20. equo citato subter murum hostium ad cohortes advehitur. *i. q. prope murum.*

SUBTERFUGERE, 31, 10. quæ (*coloniæ*) ingentem illam tempestatem Punici belli subterfugissent.

SUBTERLABI, 30, 25. navis celeritate subterlabens. *i. q. eripient se, subducens.*

SUBTEXERE, 37, 48. subtexit deinde fabulæ huic, legatos etc.

SUBTRAHERE, 10, 14. hastatos primæ legionis subtrahere ex acie.

prope sacrilegium ratus sum, Cossio spoliis suorum Cæsarem, ipsius templi auctorem, subtrahere testem, 4, 20.

subtrahente se quoque, ut credidisse potius temere, quam finxisse, rem talem videri posset, 28, 25. *i. e. negante se auctorem rei.*

cui judicio eum mors subtraxit, 6, 1.

SUBTUS Macedones cuniculis oppugnabant, 36, 25.

SUBVECTIO, 44, 8. cujus (*frumenti*) tarda subvectio erat.

SUBVEHERE, 9, 15. per quas (*vias*) commeatus ex Samnio subvehebantur. *cf. ibid. cap. 43. it. 26, 20.*

Paullus—regia nave—adverso Tiberi ad urbem est subvectus,

45, 35.

SUBVENIRE, 25, 31. quod (*frumentum*) ni tam in tempore subvenisset, victoribus victisque pariter perniciofa fames instabat.

SUBVEXUS, 25, 36. omnia fastigio leni subvexa. *de collibus minus altis, præruptis.*

SUCCEDERE, 2, 45. successum nolle alicui. *i. e. nolle, ut succedat ei res prospere.*

et successisset fraudi, ni etc. 38, 25.—si successisset cæptis, 25,

37. *cf.* 40, 11.

quum multa, succedentes temere mœnibus, Romani milites acciperent vulnera, neque fatis inceptis succederet, etc. 24, 19.

ubicumque iniquo successum erat loco, 9, 31. *cf.* 9, 14. *it.* 10, 34.

levis armatura—præoccupatum inferiore loco succedens tumulum, 22, 28.

eques in pugnam succedit, 9, 27.

succedere ad montes, 1, 27.—ad hostium latebras, 10, 14.—ad stationes hostium, 30, 8.

nec prius inclinata res est, quam secunda acies Rom. ad prima signa integri fessis successerunt, 9, 32.

quo major gloriæ rerum domi forisque gestarum succedere se cernebant, 4, 11. *i. e. quo major esset gloria eorum, quibus succederent.*

male gestis rebus alterius successum est, 9, 18.

vix quidem ulli bono moderatoque regi facilis erat favor apud Syracusanos, succedeni tantæ caritati Hieronis, 24, 5.

ut—in paternas succederet opes, 21, 3.

SUCCENDERE, 45, 33. ipse imperator face subdita (*spolia*) succendit.—succensus rogos, 28, 23.

SUCCENSERE, 22, 29. aliud iurgandi succensendique tempus erit. *cf.* 7, 13.

SUCCIDERE, 22, 51. succisis feminibus poplitibusque.—succidere crura equis, 42, 59.—nervos, 44, 28.—extremas arborum succisarum impellunt, 23, 24.

SUCCLAMARE, 21, 18. sub hanc vocem, haud minus ferociter, daret utrum vellet, succlamatum est. *cf.* 6, 40.

hæc Virginio vociferanti succlamabat multitudo, 3, 50. *cf.* 26, 22.

SUCCLAMATIO, 40, 36. succlamationibus apud concionantem imperatorem significant, quid sentiant. *cf.* 28, 26. *it.* 42, 28.

SUCCRESCERE, 10, 13. et se gloriæ seniorum succrevisse, et ad suam gloriam confurgentes alios lætum adspicere. *i. e. paulatim eandem gloriam se consecutum. Soboles proprie parentibus succrescere dicitur.*

SUCCUMBERE, 3, 59. neque erat dubium, quin, turbato reipublicæ statu, temporis succubuissent. *i. e. nimis cessissent.*

SUDARE, 22, 1. scuta duo sanguine sudasse. *cf.* 27, 4. alii: sanguinem: *minus recte.*

SUDES, 40, 9. quem sudibus te inspectante prope occiderunt. *nisi legendum rudibus.*

SUFFICERE, 3, 61. eos, excursionibus sufficiendo—assuefecerat sibi potius fidere etc. *i. q. submittendo.*

Fulvium in locum ejus consulem suffectum, 9, 44.—sacerdotes mortui aliquot suffectique, 27, 6. *cf.* 25, 2. *it.* 29, 38.

SUFFICERE, 10, 25. non suffecturum ducem unum nec exercitum unum.—quoad sufficere remiges potuerunt, 36, 45.

multis rebus lætus annus vix ad solatium unius mali, pestilentiae—suffecit, 10, 47.

terra ingenito humore egens vix ad perennes suffecit amnes, 4, 30.—ad patiendum sufficere, 29, 17.

SUFFODERE, 42, 59. nunc succidere crura equis, nunc ilia suffodere.

SUFFRAGARI, 28, 38. non suffragandi modo, sed etiam spectandi causa P. Scipionis.

SUFFRAGATIO, 4, 44. nec potestas, nec suffragatio horum valuit, quin—eos nobilitate præferrent *i. q. commendatio.*

SUFFRAGIUM, 4, 42. dare suffragium populo. *alias: in suffragium mittere.*

donec per omnes suffragium iret, 25, 37.

res est militans suffragii, 22, 14. *Sic etiam militaria comitia commemorantur, ut supra posuimus.*

populi esse, non tenatus jus, suffragium impartiri quibus velit, 38, 36.

suffragia—serva pro liberis faciat, 6, 41.

paucis suffragio populi relictis locis, 9, 30.

jussi deinde inire suffragium, 26, 18. *ante Drakenborchium edebatur: jussi deinde inire consulum suffragium: quod quum nihil esset, recte expunctum est. Creverius autem ex editione Campani pro consulum legi vult confectum.*

SUFFUGERE, 24, 46. imber, ab nocte media coortus, custodes vigilesque, dilapsos e stationibus suffugere in uestia coëgit.

SUGGERERE, 2, 8. Bruto statim Horatium (*consulem*) suggerunt. —ut quidam annales, velut functi, nihil præter nomina consulum suggerunt, 4, 20. *cf. 9, 44.*

SUGGESTUM, 8, 14. rostrisque earum suggestum in foro constructum adornari placuit.

SUGILLARE, 4, 35. primis annis sugillatos, repulsos, risui Patribus fuisse.

SUGILLATIO, 43, 14. id prætoribus—non sine sugillatione consulum, mandatum est, *i. q. ignominia, contumelia.*

SUMERE in publicum fuis vendendi arbitrium, 2, 9. *i. e. ærario vindicare, permittere. Est enim cum Gronovio haud dubie legendum: in publicum omne sumtum eamque emendationem recte in textum recepit Cel. Strothius: mihi quidem, per necessitatem integrum retinendi textum Drakenborchianum, idem facere non licebat.*

rem nullam, nisi necessariam ad victum sumendo, 2, 32.—interdum cibi quietisque sumeret tempus, 32, 11.—velut tacitis inducens utrimque quiete sumta, 2, 64.

si—patrum vestrosque antiquos mores vultis pro his novis sumere, 3, 68. *i. q. resumere.*

duellum, quod cum Antiocho rege sumi populus jussit, 36, 2. bellum cum Veientibus—sumtum, 1, 42. *cf. 38, 19.*—ab

Æquis arma sumta, 2, 43.

quod illis defuit interdum (*ferrum*) convivæ fratris noctu sumserunt, 40, 10.

præcipuo certamine animi adversus eum sumto, 37, 10.

tribunos, tantum licentiæ novem annis, quibus regnant, sumfisse, 6, 40.

Furius, ferox quum ætate et ingenio, tum multitudinis, ex incertissimo sumentis animos, spe inlatus, 6, 23.—quum spiritus plebes sumfisset, 4, 54.

quod magistratus—nobilitas sibi sumfisset, 7, 1.

spatium ad vehicula comportanda a consulibus sumfissent, 2, 4. *i. e. petiissent.*

SUMMA rei Græcorum, 8, 26.—Samnitium, 10, 39.

quia ibi summam rerum bellicque verti cernebant, 30, 3.—
summæ rerum prosperum eventum, 21, 29.

summa rerum, 3, 5. *i. q. exercitus cum castris. Sic 1, 36. dicitur de bello rite, h. e. nonnisi auspiciato, incipiendo.*

principes senatus relationem consulis de summa rerum laudare, 9, 14. *quum, quid victis esset faciendum, quæreretur.*

summa belli, 3, 61.—ad summam universi belli pertinere, 32, 17.

consilium habenti regi de summa, 42, 62. *recte Drakenborchius existimat omissum esse belli.*

parvaque certamina in summam totius profecerant spei, 3, 61. *pro eventu totius belli, victoria. cf. 31, 37.*

equitibus et summæ partis ejus Meno præerat, 42, 58.—summa curæ omnis, 26, 12. *de Capua obsessu.*

eo loco caput rerum summamque imperii fore, 5, 54.

summa reipublicæ nonnullis in locis, v. c. 38, 50. *ante Drakenborchium legebatur; sed ab eodem summa reipublica ubique reposita est, secuto Gronovii rationes, qui hanc formam bene explicavit et asseruit pluribus locis: vide ipsum ad l. c. Ceterum ad sensum nihil interest, et summa reipublicæ quoque bene dicitur, occurritque sæpe apud Ciceronem.*

Marcellus suarum copiarum summam exposuit, 23, 25.

argenti pondo ad summam sestertii decies in ærarium intulit, 45, 4.

in principio summæ totius, 21, 1. *i. e. historię, operis.*

SUMMATIM regionis, quæ intranda erat, naturam ac nomina principum in populis acceperere, 9, 36.

SUMMUS, 33, 45. summa res populi Romani. *vid. Gronov. ad 38, 50.*—summa belli moles, 29, 4.

nihil magnopere ad summam rem pertinere, 36, 34. *i. e. ad id, quod in re præcipuum est, ad caput rei.*

de summa republica consultatum, 26, 10. *i. e. hujusmodi re, unde salus universæ reipublicæ penderet.*

summa optimatum voluntate, 10, 18.—summa ratione acta, 42, 47.—summa religio, 39, 13.

uno aut summum altero prælin etc. 21, 35. *pro ad summum. cf. 31, 42. it. 33, 5. vid. Gronov. ad superiorem locum.*

SUMTUS, 32, 27. sumtus, quos in cultum prætorum focii facere soliti erant, circumcisi aut sublati.

SUPER quam quod, 22, 3. *i. q. præterquam. cf. 27, 20.*

domos super se ipsos concremaverunt, 21, 14. *i. e. domos et insuper se ipsos etc.*

super Demetriadem, 31, 46. *i. q. contra, e regione.*

super (juxta) Numicium flumen, 1, 2.

quid jam integri esse in corpore loci—quid super sanguinis, qui dari pro rep. posset, 4, 58.

præter terram Atticam super Sunium navigans, 28, 8.

consule exercituque—amisso, non vulnus super vulnus, sed multiplex clades—duo consulares exercitus amissi nunciabantur,

22, 54.

SUPERABILIS, 25, 23. altitudinem muri—vel mediocribus scalis superabilem.

SUPERARE munitiones, 5, 8. *i. q. transcendere. Sic* 38, 5. superato brachio.

superavit promontorium, 31, 23. *navigando. i. q. præter-
vetus.*

quum improvidi effuso cursu infidias circa ipsum iter locatas superassent, 2, 50. *i. e. præterissent.*

quam (*necessitatem*) ne dii quidem superant, 9, 4. *i. q. mutare possunt.*

Marcellus censor, forte superato Quinctio, lustrum condidit, 38, 36.

non solum enim nihil ex raptis in diem com meatibus superabat, sed ne, unde raperet, quidem quidquam reliqui erat, 22, 40. *cf. cap. 49. it. 5, 38. 29, 24.*

numero militum aliquantum Mezctulus superabat, 29, 30. *i. q. superior erat.*

quid igitur superat, quod purgemus, 45, 24. *i. e. superest, restat.*—velut quum otium superat, 3, 17.

aliquot horis die superante, 29, 7. *cf. cap. 24.*

SUPERBE, 9, 14. non hæc furculas, nec Caudium, nec saltus invios esse, ubi errorem fraus superbe vicisset.

SUPERBUS, 31, 29. jura superba reddere.—superba pax, 9, 12. —superba mutatio vestis, 9, 18.

superbæ aures, 34, 5. *i. e. quæ precibus locum relinquere nolunt.*

SUPERCILIUM, 27, 18. infimo stantem (*levem armaturam*) supercilio. *i. q. tumulo; e Polybio, qui habet ὄψρς.*

supercilio haud procul distantis tumuli, 34, 29. *i. e. fastigio; nisi vero supercilium tumuli pro ipso tumulo dictum est.*

SUPERESSE, 9, 38. quæ supersuit cædi multitudo. *cf. 5, 39.*

quod superest tempus gerendis rebus, 21, 4. *i. e. post res gestas reliquum est.*

nihil, quod humanis superesset malis, relinquebant, 5, 40.

sibi neque opes deesse, animum etiam superesse, 27, 10. *cf. 1, 6. it. 2, 42.*

ut neque hostibus quidquam relinqueretur, et sibi ac suis omnia superessent, 26, 48.

SUPERFIGERE, 42, 60. superfixa capita hostium portantes: *aut intelligendum, aut addendum hastis vel contis.*

SUPERFUNDERE, 45, 9. superfudit deinde (*Alexander M.*) se in Asiam.

superfundenti se lætitiæ vix temperatum est, 5, 7.

superfuso Tiberi circus irrigatus, 7, 3.

SUPERJACERE, 10, 30. magna ejus diei—fama est, etiam vero stanti: sed superjecere quidam augendo fidem.

SUPERIMPONERE, 21, 1. stipendio etiam superimposito. *Drakenborchius legit insuper imposito.*

SUPERINCIDERE, 2, 10. superincidentia tela.—utique Cannensi prælio non prius pugna abstulerit, quam prope exsanguis ruina superincidentium virorum, equorum, armorumque sit oppressus.

- SUPERINCUBARE**, 22, 51. substratus Numida mortuo superincubanti Romano vivus.
- SUPERINSTERNERE**, 30, 10. tabulasque superinstravit, ut pervium ordinem faceret.
- SUPERIOR** sum et æquitate rei—et vestra confessione, 34, 31.
- SUPERNE**, 1, 25. male sustinenti arma gladium superne jugulo defigit. *cf.* 24, 39.
- SUPERPONERE**, 1, 34. levasse humano superpositum capiti decus.
- SUPERSEDERE**, 6, 1. rebus divinis superfederi iussum.—quia tributo ac delectu superseffum, 7, 27.—loqui superfediffem, 21, 40.
- SUPERSTARE**, 37, 27. ne sub ictu superstantium rupibus piratarum essent. *cf.* 7, 24. *it.* 10, 5.
- SUPERSTERNERE**, 10, 29. corpus—obrutum superstratis Gallorum cumulis.
- SUPERSTES**, 2, 7. se superstitem gloriæ suæ ad crimen atque invidiam superesse.
- SUPERSTITIO**, 10, 39. dum hostes operati superstitionibus, concilia secreta agunt.
- SUPERSTITIOSUS**, 6, 5. in civitate plena religionum, tum etiam ab recenti clade superstitionis principibus, ut renovarentur auspicia, res ad interregnum rediit.
- SUPERVACANEUS**, 10, 24. cui autem dubium esse, ubi unum bellum sit asperum ac difficile, quum id alteri extra sortem mandetur, quin alter consul pro supervacaneo atque inutili habeatur. *cf.* 45, 37.
- SUPERVACUUS**, 2, 37. auctor magis, ut sit, quam res, ad præcavendum vel ex supervacuo movit.
- SUPERVADERE**, 31, 38. quum omnes—protinus inde supervadentem munimenta victorem hostem fugerent. *cf.* 32, 24.
- SUPERVEHI**, 42, 48. præter oram Italiæ supervectus Calabriæ promontorium in Ionio mari. *alias: superare, prætervehi etc.*
- SUPERVENIRE**, 34, 28. tandem signa legionum supervenerunt. *pro subvenerunt.*
- molientibus ab terra naves supervenit, 28, 7. *cf.* 30, 25.
- SUPINUS**, 30, 10. ex rostratis Pœni vana pleraque, utpote supino jactu, tela in superiorem locum mittebant.
- supina valle præcipites egistis, 7, 24. *i. e. adverso monte subire ad vos ausus deturbastis. vide Gesner. ad Plin. Paneg. cap. 30. it. B. p' atrium ad Sueton. Ner. cap. 13. cf. 4, 46. it. 6, 24.*
- SUPPEDITARE**, 6, 24. suppeditat multitudo. *i. e. suppetit, abundat.*—nec his paucis victus suppeditat, 22, 39. *cf.* 8, 13. *it.* 26, 45. 30, 25.
- SUPPLEMENTUM** scribere, 25, 3.—Fabius supplementum ab Roma adduxit, 9, 33.—legiones—supplemento explevit, 1, 30.
- novisque cohortibus in supplementum adductis, 9, 24. *cf. cap. 43.*

SUPPLICARE, 3, 7. iussi cum conjugibus ac liberis supplicatum ire, pacemque exposcere deum. *cf. cap. 63. it. 27, 23.*

SUPPLICATIO, 3, 63. maligne senatus in unum diem supplicationes—decrevit: populus iniustus et altero die frequens in supplicatum: et hæc vaga popularisque supplicatio studiis prope celebratior fuit. *cf. 41, 13.*

supplicatio pro collegio decemvirosum imperata fuit in omnibus compitis, 38, 36. ergo supplicationes non in templis tantum, uti Creverius putabat, celebratae. *cf. 27, 23.*

gratulationes supplicationesque, 34, 7:—supplicationem obsecrationemque habendam, 42, 20. *synonymice dicta.*

supplicationibus habitis jam et obsecratione facta circa omnia pulvinaria, 31, 9. nec h. l. differunt supplicationes ab obsecrationibus; factæ enim utraque in principio bellorum ad placandos deos.

SUPPLICIUM, 3, 18. de captivis, ut quisque liber aut servus esset, suæ fortunæ a quoque sumtum supplicium est.

ne ad extremum finem supplicii tenderet, 8, 32.—supplicium miserabile, *ibid. cap. 35*—persusumque ultimi supplicii metu, multa dicta, dimisit, 9, 16.

duces insatiabilis supplicii, 9, 14. *i. e. cædendi cupiditatis.*—ne desperata venia hostes cæcos in supplicia eorum ageret, *ibid.*

quibus precibus suppliciiisque deos possent placare, 22, 57. *i. q. supplicationibus, ut et nonnulli legunt. cf. 27, 50. Quamquam intelligi etiam sacrificia in illo loco possunt.*

SUPPORTARE, 44, 18. unde (commeatus) terrestri itinere, unde navibus supportarentur.

SUPPOSITUS, 3, 44. puellam domi suæ natam, furtoque inde in domum Virginii translatam, suppositam ei esse.

SUPPRIMERE, 31, 18. obstupescens eo furore rex, suppressit impetum militum: et, triduum se ad moriendum Abydenis dare, dixit. *cf. 7, 24.*—suppressæ naves, 22, 19.

SUPRA belli metum id quoque accefferat, 2, 18. *i. q. super, præter.*

SUPRASCANDERE, 1, 32. quum fines suprascandit.

SURDUS, 24, 32. furdæ ad hæc omnia aures concitatae multitudinis erant.

leges rem furdam et inexorabilem esse, 2, 3.

SURROGARE, *vid. subrogare.*

SUSCIPERE prodigia, 1, 20. *i. e. digna judicare, quorum ratio habeatur, et quæ expientur, procurentur. cf. 43, 13.*

suscipere sacra, 1, 7. *i. q. recipere, inducere. cf. 5, 52. Apud ipsum Ciceronem est: religiones suscipere: de Divin. 2, 53.*

num alibi, quam in Capitolio, pulvinar suscipi potest? 5, 52. *i. e. parari, institui.*

SUSPECTUS, 8, 17. Samnium turbari novis consiliis suspectum erat.

SUSPENDERE, 1, 26. infelici arbori recte suspendito.

suspenso fureulis ab hostibus muro, 38, 7. *i. e. quum hostes muro subrito suppositissent furcas, ne collaberetur.*

tot populos inter spem metumque suspensos animi habetis, 8, 13.

qui (*focii*) dubii suspensæque ex fortuna fidei etc. 44, 18.

quod animos ex tam levibus fortunæ momentis suspensos gererent, 4, 32.

suspensi de statu alterius, 9, 43.—in suspensa civitate ad expectationem novi belli, 42, 20.

metuque mutuo suspensa erant omnia, 2, 32.—suspensis rebus, 6, 15.

aquila suspensis demissa leniter alis, 1, 34.

SUSPICIO, 25, 7. in suspicione Romanis fuit defectio Tarentinorum.

suspicio, vitio orationis an rei, haud sane purgata, 28, 43.

ne invitum (*se*) parere suspicionem (*patri*) faceret, 40, 21.

SUSPIRITUS, 30, 15. quum crebro suspiritu et gemitu—aliquantum temporis consumisset.

SUSTENTARE, 34, 18. nec, nisi in tempore subventum foret, ultra sustentaturi fuerint. *absolute dictum.*

co (*frumento*) sustentata est plebs, 2, 34.

SUSTINERE, 31, 24. sustinuit signa; et considerare—iussit.

vix arma membraque sustinentes pugnare, 23, 45.—male sustinenti arma, 1, 25.—sustinere se a lapsu, 21, 35.

seu famam, seu vim hostium non sustinuisse, 26, 3.—ne majestatem nominis Alexandri sustinere non potuerit populus Rom. 9, 18.

aliud priori simile miraculum eos sustinuit, 5, 39. *i. e. procedere vetuit.*

plebem, sustinendo rem, ab seditionibus continuere, 3, 65. *i. q. morando, trahendo.*

sustineri ira non potuit, 2, 19.—neque aut corpora animis, aut animos spe sustinebant, 22, 2.

maligne omnia præbentibus suis meretriculæ munificentia sustinebatur, 39, 9. *i. q. alebatur.*

SUUS, 7, 8. eventum suum in aliena virtute ponere.

suo proprio prælio hostem excipere, 3, 70.—suum terrorem intulit eques, 6, 13.—sui belli decus, 9, 43. *i. e. belli a se, non ab altero consule, gerendi.*

ex ferocibus universis singulos, metu suo quemque, obediens fecit, 6, 4. *quum sibi quisque metueret.*

sua invidia opportunus, 1, 54. *i. e. quam quis jam sustinet, quam suis jam factis, sua jam fortuna, non alienis contraxit criminibus.*

suam occasionem petere ex aliorum incommodo, 4, 58.—neque occasione tuæ desis, neque suam occasionem hosti des, 22, 39.

iniquo suo tempore, 2, 23.—opperiri tempora sua, 1, 56.—si Ardeates sua tempora expectare velint, 4, 7.—suo maxime tempore et alieno hostibus, 42, 43.

instructa (*acies*)—suo stare loco, 9, 37.—eam quoque (*viam*) clausam sua obice—inveniunt, 9, 2.—æstu secundo Locros trajecit, 23, 41. *Ita quidem vulgatur, sed MSS. præferunt æstuque suo.*

in aliena victoria suam prædam faciunt, 32, 14.—suaque ha-

bere iussit, 34, 21.—ut, quod sui quisque cognosset, prehenderet, 29, 21.

suis quemque stimulis movere, 35, 12. *i. e. argumentis cuique aptis, accommodatis.*

quia tum primum suo nomine, nullo Punico exercitu aut duce, ad arma ierant, 33, 26.

SYNEDRI, 45, 32. senatores, quos synedros vocant, legendos.

T.

TABELLA, 43, 16. censores extemplo in atrium Libertatis adscenderunt: et, ibi signatis tabellis publicis, clausoque tabulario, et dimissis servis publicis etc.

laureatas tabellas (*viſtoriae nuncios*) populo ostendit, 45, 1. *paullo ante dicuntur laureatae litterae.*

TABERNACULUM, 22, 42. fugam hostium adeo trepidam, ut, tabernaculis stantibus, castra reliquerint.

tabernaculum regium, 24, 40. *cf.* 28, 14.

quod—parum recte tabernaculum cepisset, 4, 7. *pro recte II. Valesius malebat rite. Enim vero sic et Cicero de divinatio. 2, 35. tabernaculum parum capitur scilicet a consule comitia habituro, et in tabernaculo extra urbem auspicaturo; quum quidem in tota re ille aliquid facit contra disciplinam auguralem. vid. apud eundem Ciceronem ibid. 1, 17.*

TABES, 21, 36. per fluentem tabem liqueſcentis nivis ingredi. *i. q. tabum, humor foedus et lutulentus e nive liquefacta.*

per cumulos corporum armorumque et tabem sanguinis—ſequentes hostem, 30, 34.

postremo velut tabem venisse ad corpus, 2, 23. *de aere alieno abſumente paulatim rem familiarem*—in urbe insidentem tabem crescentis indies foenoris pati, 7, 38.—eius lentae velut tabis senio victa utriusque pertinacia populi est, 7, 22.

TABIDUS, 21, 36. in levi tantum glacie tabidaque nive volutabantur. *i. q. tabescens.*

TABULA, 9, 46. tabulam posuisse et jurasse, se scriptum non facturum. *int. librum e tabulis ceratis, quem scriba apparens magistratui gestabat, ut in eum referret, si quid ille scribi iussisset.*

ut illa—ex illis tabulis cerave recitata sunt, 1, 24.

ut prima inter primos nomina sua vellent in tabulis publicis esse, 26, 36.

lex de tabulis novis, 32, 38. *de remissione aeris alieni, vel universi, vel ex parte, propter quam aliter scribi tabulae acceptorum et expensorum debebant.*

TABULARIUM, *vid.* tabella.

TABULATUM multiplex, 32, 17.—turre quinque tabulatorum, 28, 6.

TACERE, 9, 6. tacere indolem illam Romanam, ablatosque cum armis animos etc. *i. e. se non exferere.*

quod quum ab antiquis tacitum prætermisumque sit, 6, 12.

TACITE habere id patique statuerat, 42, 16. *cf.* 5, 28.

TACITUS, 1, 54. tacitis ambagibus patuit res. *i. e. facto quo significaretur, quid fieri vellet.*

tacitum signum, 39, 30. *per tesseram scriptam datum.*—conci-
lium, 32, 20. *non, ubi nihil orationum habitum fuit, sed, a quo nihil certi constitutum est.*—augmen, 9, 21. *alibi: silens, silentio abire. i. e. clanculum, noctu. cf.* 8, 32.

si mori tacitum oportet, 40, 9. *i. e. non auditum, non defensum.*

eam contumeliam tacitus tulit, 35, 19.—non patientibus ta-
citum tribunis, 7, 1.

ne id quidem ab Turno tulisse tacitum ferunt, 1, 50. *vid.*
ferre.

tacitæ induciæ, *vid.* induciæ.

TALIS, 5, 2. hæc taliaque vociferantes etc. *al.* aliaque: *utrumque auctoritatibus nititur. vid.* Drakenborch. *ad illum locum.*

TAM, 2, 56. quandoquidem non facile loquor, inquit, Quirites, quam, quod locutus sum, præsto: alii legunt: non tam facile; *sed præter necessitatem. Solet enim illud tam tali modo omitti.*

TAMEN, 1, 12. tenuere tamen arcem Sabini: pro utique, certe: *neque enim est, quo referatur vulgari significatione sumtum. Livius vult dicere: non una est de modo captæ urbis traditio; quidquid sit, utique Sabini, quocumque modo factum sit, arcem tenere.*

nuces tamen fusæ ab Romanis castris—cratibus excipiebantur, 23, 19. *indicat illud tamen, omissum esse prius membrum periodi concessivæ, v. c. licet intentissimam curam Pœni adhibuerint; tamen etc. Sic et* 45, 29. assuetis (*licet*) regio imperio, tamen novum formam terribilem præbuit tribunal. *vid.* Clav. *Ciceron. in h. v.*

etii levata usura erat, (*tamen*) forte ipsa obruebantur inopes, 7, 19. *Sic tamen desideratur, prægressis licet, quamquam, quamvis, aliis. cf.* 38, 9. *vid.* Intt. *ad* 22, 20.

consul equo adventus suos quidem a fuga revocavit; ipse—missili trajectus cecidit, 41, 18. *pro ipse tamen—missili etc.*

tamen post parenthesis positum pro igitur, ergo, verumtamen etc. 1, 12.

TAMQUAM, 40, 9. ita me audias, precor, tamquam si, voce et comploratione nocturna excitus, mihi quiritanti intervenisses. *vid.* Drakenborch. *ad* 45, 23.

TANDEM, 3, 68. quid tandem? privatæ res vestræ quo statu sunt? *plane uti Græcorum ποῦν positum. cf.* 4, 3.

TANGERE, 22, 36. aliquot homines de cælo tacti exanimatique fuerunt.

spiritu divino tactus, 5, 22. *it. cap.* 43.—tactis sacris jurejurando adactum (*Hannibalem*), 21, 1.

tetigerat animum memoria nepotum, 1, 5.

numquam rei ullius alieniore tempore mentionem factam in

senatū, quā inter tam suspensos sociorum animos id factū, quod insuper sollicitaret eos, 23, 22.

TANTUM non ad portas et muros bellum esse, 25, 15. pro *propemodum*. cf. 34, 40. *vid. Drakenborch. ad 4, 2.*

TANTUS furor illo tempore gentem Ætolorum, tantusque magisteratus eorum cepit! 35, 33. *in ratione reddenda efficacius dicitur omissa particula enim, sine exclamatione. Similiter 22, 27. in tantum suam felicitatem virtutemque enituisse. Vid. Gronov. ad 37, 57.*

qui inducias (*in*) tantum temporis petant, 36, 35.
per quæ populus Rom. ad tantum fastigii venerit, 44, 1. *alias:*
ad id fastigii: quia in fastigio non magnitudo, sed altitudo intelligitur.

quum tantum belli circumstaret tyrannum, 34, 27.

tantumque inde pavoris Faliscis injectum est, 5, 26.

tantum, quod exstaret aqua, 22, 2. *vid. Gronov. ad 33, 4.*

tanto vi majore, quam paullo ante etc. 2, 20.

non tanta spe, scalis capi urbem posse, quam, ut—fessis laxaretur labor, 6, 9.

non tantum gaudii ab recenti metu attulerunt, quam avertentur saniam, 37, 51.

quantum augebatur militum numerus, tanto majore pecunia—opus erat, 5, 10.—quanto jure potentior intercessio erat, tantum vinceretur favore, 6, 38.

TAURUS, *vid. agrestis.*

TECTUM, 26, 10. inter convalles tectaue hortorum et sepulchra, aut cavas undique vias.—castraue tectis parietum pro muro septa, 25, 25. *si modo sanus locus.*

TEGERE, 1, 53. qui a patrum crudelibus atque impiis suppliciis tegere liberos sciant.

Mago cum equitatu, tectus collibus, ad tegendas insidias oppositis, subsistit, 25, 15.

nebula matutina texerat inceptum, 41, 2.

TEGUMEN, 4, 39. quod tegumen modo omnis exercitus fuerat. *de equitibus. cf. 1, 20.—æneum pectori tegumen, 1, 20.*

TEGUMENTUM, 9, 19. Romano scutum majus corpori tegumentum etc.—spongia pectori tegumentum, *ibid. cap. 40.*—mutando nunc vestem, nunc tegumenta capitis, 22, 1.

TELUM dicitur de omnibus instrumentis, quibus vis infertur. Nam 1, 40. manifeste securis et telum synonymice posita sunt. Porro 38, 29. pro funda dictum est.—saxa quoque et iudes, 34, 15. cf. 31, 34.

agrestibus telis, falcibus gæsisque binis armati, 9, 36.

tela et armatos tenere arcem, 9, 24.

nec jam tela habebant præter gladios, 38, 21.—telis uti opponitur τὰ terga dare, 31, 35.

clamore tantum missilibusque telis et primo pugnae impetu ferox, 6, 13.—nunc tela, nunc saxa ingerere, 9, 35.

necessitate, quæ ultimum ac maximum telum est, superiores

- effis. 4, 28.—nullum eo telum ad vincendum homini—acrius datum est, 21, 44. *de animi destinatione, obstituto proposito. cf. 9, 37.*
- detractatio militiæ telum acerrimum adversus Patres, 3, 69.
qua lege tribuniciis rogationibus telum acerrimum datum est, 3, 55. *cf. 6, 35.*
si tribunicia vis tribunicio auxilio repelli nequeat, aliud telum Patres inventuros esse, 5, 29.
- TEMERARE, 26, 13. aræ, foci, deum delubra, sepulchra majorum temerata ac violata.
- TEMERARIUS, 25, 37. consilium temerarium magis, quam audax.
- TEMERE, 7, 3. Fescennino versu similem incompositum temere ac rudem alternis jaciebant: *nisi vero, compositum temere, non improbante Drakenborchio.*
quidquid sit, haud temere esse rentur, 1, 59.
- TEMERITAS, 22, 38. temeritatem, præterquam quod stulta sit, infelicem etiam ad id locorum fuisse.
- TEMPERANS, 26, 22. principes gravioris temperantioresque a cupidine imperii.
- TEMPERANTIA et continentia libidinum, 30, 14. *Sic Cicero de Or. 2, 60. dicacitatis temperantiam dixit.*
- TEMPERARE, 39, 10. ab his sacris se temperaturum.—ut vix parentes ab liberis temperaverint, 32, 22.
ab oppugnatione urbium temperatum, 7, 20.—urbibus oppugnandis temperatum est, 10, 12. *cf. 1, 29. ubi vid. Drakenb.*
negent se manibus temperaturos, violaturosque denuncient sacrosanctam potestatem, 4, 3. *cf. 2, 23.*
ratus timore deterritos temperaturos prodicionibus præsidiorum Sículos, 24, 39.
suapte ingenio temperatum animum virtutibus fuisse, 1, 18.
- TEMPERATIO, 9, 46. ut Maximi cognomen, quod tot victoriis non repererat, hac ordinum temperatione pareret.
- TEMPESTAS cum grandine ac tonitribus cælo dejecta, 2, 62.—cum magnis procellis coorta, 39, 46. *in terra continente.*
postquam non cessare (*tribuni pl.*) nec publicæ tempestati, nec suæ invidiæ, 4, 55. *i. q. periculum e bello.*
haud ignari, quanta invidiæ immineret tempestas, 3, 38.
accessisse etiam novam tempestatem regno tumultus Gallici, 45, 19. *cf. 31, 10.*
qui—multis ante tempestatibus ea tenuerat loca, 1, 5. *cf. 9, 29.*
- TEMPESTIVUS, 4, 59. additum deinde omnium maxime tempestivo principum in multitudinem munere, ut stipendium miles de publico acciperet.—tempestiva oratio, 5, 12.
aggressus tempestivis temporibus rem prope prolapsam restituit, 45, 19.
- TEMPLUM, 2, 1. sub tutela inviolati templi etc. *de asylo.*
ut Jovis templum—monumentum regni—relinqueret—et ut libera a ceteris religionibus arca esset—exaugurare sana sacellaque statuit, 1, 55.

occupant tribuni templum, 2, 56. *i. e. tribunal.*—Rostraque id templum appellatum (*suggestum*), 8, 14. *cf.* 3, 17. *it.* 8, 35.—templum magistratus, 23, 10.

templo egressus, 41, 15. *pro curia. cf.* 1, 30. 37, 53. 39, 5.

de templo descendit, 1, 18. *de augure ex edito loco, ubi definit erat regionem, intra quam auspiciū fieri deberet, descendente. Nam is locus, ea regio templum proprie dicitur, idque capi, quum definitur ab augure: cujus rei ritus l. c. describitur. vid. tabernaculum*—Palatium Romulus, Remus Aventinum ad inaugurandum templa capiunt, 1, 6. *Est proprie templum “locus qui ab omni parte aspici, vel ex quo omnis pars videri potest.” Festus in v. contemplor.*

TEMPUS, 5, 7. longi temporis opus. *de historia, quæ longi temporis res gestas complectitur.*—tempora harum rerum, 6, 12. *i. e. res his temporibus geste: alias tempora pro ipsis rebus dicuntur.*

constantiores nos tempus diesque facit, 22, 39.—quem tempus deteriore in dies et locus alienus faceret, 7, 12.

tempore tuo pugasti, 38, 45. *i. q. opportuno tibi. vid. suus.*

et tempore improvisa ex montibus signa etc. 10, 14. *i. e. in tempore, opportune. vid. Intt. ad h. l.*

tempus est, etiam majora conari, 6, 18. *cf.* 21, 54. *it.* 30, 4.

—tempus exsurgendi ex insidiis et aggredi hostem, 27, 41.

tempus comitorum appetebat, 25, 2.

quum inter omne tempus (*scil. supplicii*) pater, vultusque, et os ejus spectaculo esset, 2, 5.

forte quadam utili ad tempus, 3, 64. *pro ad id tempus. cf.* 31, 29. *it.* 32, 19. *eodem modo sub tempus dicitur*, 1, 35.

tempus autumnī, 25, 26.

TEMULENTUS ex convivio, 41, 4.—per quam (*Indiam*) temulento agmine commissabundus incessit, 9, 17.

TENAX, 39, 25. ut equum tenacem, nun parentem, frenis asperioribus castigandum esse.

pondere tenacior navis, 28, 30.

TENDERE, 4, 8. et tribuni—ne in parvis quoque rebus incommode adversarentur, haud sane tetendere.

summa vi ut tenderent, 32, 32. *i. e. perficere conarentur.*—si pertinacius tendent, 5, 9.

si adversus consensum amplissimi ordinis ultra tendant, 4, 26. *cf.* 5, 9.

dum evadere tendunt, 10, 1.—quo tenderent cursum, 23, 34.

tendendo ad sua quisque consilia, 4, 31.

in adversum ventum nequidquam tendere, 40, 4.—tendebant in diversum sententiæ, 36, 10.

supinas tendens manus, 3, 50.

in prætorio tetenderunt Albius et Atrius etc. 28, 27. *i. e. eo usi sunt, tamquam suo tentorio. cf.* 25, 6.

TENERE, 30, 35. tenente omnia equitatu. *i. e. non deferente, sed urgente. cf.* 28, 43.

tenuere ad Mendin, 31, 45. *i. q. ibi consistere.*—hi—tenuere dextrum cornu, 1, 27.

- A tenuit imber continens per totam noctem, 23, 44. *i. e. duravit. cf. 2, 3. vid. Duker. ad 4, 7.*
 nondum hæc, quæ nunc tenet seculum, negligentia deum venerat, 3, 20.
 tenet altercatio, 33, 22.—tenuit cum deliberatio, 35, 42. *i. e. morata est, impedivit in agendo. cf. 3, 29. 27, 5.*
 pace obnoxia tenere populum, 6, 28. *i. q. in potestate habere.*
 quum cerneret metu tenendos, quos fides non tenuisset, 7, 25.
 —quos metus non teneat, beneficio—devinciendos esse, 22, 22.
 virtute regnum tenere, 4, 3. *i. e. abstinere.*—dique et homines Romani tenuerint Capitolium, 5, 51. *pro retinuerint.*
 proconsoles, sicut priore anno tenuissent, obtinere eas provincias jussurunt, 29, 13.
 tenere vestigia, 29, 32.—tenuit ales captam semel sedem, 7, 26.
 tenet nomen, 1, 17. *i. e. in usu est, obtinet.*—fama tenet, 1, 4. *vid. fama.*
 nox æquato timore neutros pugnam incipientes ad lucem tenuit, 22, 17. *cf. 25, 21.*
 sinum tenuisse, 32, 15.—regionem tenere, 30, 25. *i. e. eo pervenire.*—montes—Sabini petebant et pauci tenere, 1, 37.—portum tenere, 22, 22.
 et quædam religio tenet, quæ illi prudentissimi viri publice suscipienda censuerint, ea pro dignis habere, quæ in meos annales referam, 43, 13. *i. q. impedit, vetat: itaque pro dignis recte legi vult Drakenborchius cum Creverio indignis.*
 ne quid ferretur ad populum Patres tenere, 3, 29. *i. e. eo rem deduxerunt, perfecere, ut ne etc. cf. 4, 30. it. 24, 19.*
 magno certamine cum prætore habito tenuerunt causam, 39, 3. *i. q. vicerunt.*
 aliud integer populus—aliud forensis factio tenebat, 9, 46.
 in æterno se ipsa teneret servitio, 4, 35.
 in eo fœdere teneantur, 1, 52. *i. e. comprehendantur.*—neque se teneri alienis fœderibus, 24, 29.
 ut, quod tributum plebes jussisset, populum teneret, 3, 55. *i. e. obligaret.*
 quanta universos teneat Macedonas formula dicta, 45, 30.
 TENOR, 5, 5. brevis profecto res est, si uno tenore peragitur.—uno tenore fidem coluisse, 22, 37. *cf. ibid. cap. 47. it. 23, 49.*
 tenorem pugnae servabant, 30, 18.—interrumpi tenorem rerum, 41, 15.
 obstinatus tamen eodem consiliorum tenore æstatis reliquum extraxit, 22, 15.
 sinceram ejus fidem æquali tenore, egregiamque operam in eo bello fuisse, 44, 13.
 TENTARE, 28, 38. tentata est spes triumphi magis, quam petita pertinaciter.—tentare spem pacis, 21, 12. *i. e. periculum facere, an pacem consequi possis.*
 silentio nequidquam per præconem tentato, 8, 33. *i. e. num effici possit, ut sileant.*

tentare sermonibus perplexis, 40, 5. *i. q. experiri per ambages, quo animo sint.* cf. 26, 24.

mens in Africam trajiciendi, nulli ante Scipionem duci tentata, 29, 26.

urbis tentandæ conatu abfistit, 33, 5.—tentare munitiones, 9, 35.—frustra tentatis mœnibus Alexandriæ, 45, 11.—tentata verius pugna, quam inita, 22, 19.—cujus ut prius nosceret vires, quam periculo ultimo tentaret, 7, 23. *cf. ibid. cap. 32.*

tentata paullisper intercessio est ab tribunis plebis, 9, 8. *i. e. ræperunt dicere, ex quibus intelligeretur, eos cupere intercedere, ut viderent, quomodo acciperentur, et an tuto intercedere liceret.*

tentari patientiam, et tentatam contemni, 1, 32.

ut ægre expeditus miles tentabundus, manibusque retinens virgulta—demittere sese posset, 21, 36.

tentatum ab L. Sextio—ut rogationem ferret—per intercessionem collegarum—discussum est, 4, 49. *pro quod ab L. S. tentatum fuerat, ut—id vero etc.*

TENTATIO, 3, 38. tentationem eam fore abolendi sibi magistratus.—tentationem eam esse credens perseverantiæ suæ, 4, 42. *cf. 35, 17.*

TENUS, 21, 54. et erat pectoribus tenuis aucta (*aqua pervadenda*) nocturno imbri.—urbium Corcyræ tenuis, 26, 24.

TEPOR, 41, 2. ad primum teporem solis.

TERERE, 6, 8. ne in opere longinquo sese tererent.—ut in armis terant plebem, *ibid. cap. 27.*—cunctando tempus terere, 29, 24.

TERGERE arma, 26, 51.

TERGUM, 3, 55. tergo ac capite puniri.—terga adgredi, 32, 30. *pro hostem a tergo.*

TERMINARE, 32, 4 immanis planities, ut subiectos campos terminare oculis haud facile queas. *i. e. finem perspicere,*

fana omnia, quod ea hostis possedisset, restituerentur, terminarentur expiarenturque, 5, 50. *i. q. fines sanorum ab auguribus pro more designarentur.*

ad agrum publicum a privato terminandum, 42, 1. *pro terminis separandum.*

terminare iussi, qua ulterior citeriorve provincia servaretur, 32, 28.

TERRA quam matrem appellamus, 5, 54.—urbs Roma—terra Italia, 42, 29. *cf. 30, 32. it. 39, 17.*—Africa, 29, 23.—Hispania, 38, 58.—Pharsalia, 33, 6.

auxilium Romanorum terræ, ob nimiam cultorum fidem in Romanos laboranti, orant, 21, 52.

ad eos Murgantinæ desciverunt terræ, 26, 21.

cælum ac terras miscere, 4, 3.

Karthaginienſes principes terrarum, 29, 17.—populi principia terrarum: omnium legatos, 42, 39. *cf. Præf.*—principi orbis terrarum populo, 34, 58.—orbem terrarum victoriæ præmium fore, 30, 32.

ipse terra eodem—pergit, 31, 16. *Oppos. classe. cf. 29, 13. vid. nefastus.*

- TERRENUS**, 38, 20. terrenos et placide acclivos ad quemdary finem colles esse: *paullo post*: unum (*iter*) medio monte, qua terrena erant: *opponuntur saxosis montibus ac rupibus*.
- TERRERE**, 7, 34. territus animi.
- TERRIBILIS**, 44, 10. trepidos intra mœnia compulit: jamque ipsi urbi terribilis erat etc.
 majora ac terribiliora vero asferre, 25, 24.
- TERRICULUM** et **TERRICULA**, 5, 9. sine tribuniciæ potestatis terriculis.—nullis minis, nullis terriculis se motos, 34, 11. *i. q. terriculamenta*.
- TERRITARE**, 2, 26. Sabini Romanos territavere; tumultus enim fuit verius, quam bellum.—missilibus territavere, 28, 33.
 tribunicium domi bellum Patres tenuit, 3, 24.—finis et Gallis territandi et pavendi Romanis fuit, 21, 25.—minis territare, 8, 28.
- TERKOR** judiciorum, 29, 36.—populationum, 21, 57.—nominis nostri, 5, 6.—belli, 3, 68.
 terror externus, 3, 10.—peregrinus, 3, 16.—servilis, *ibid.*—anceps, 28, 19.—equester, 6, 12. *cf.* 9, 21.—terrores cœlestes maritimique, 29, 27.
 ratus, vel terrore ceterarum expugnatarum, vel beneficio præsidii dimissi—non ultra in pertinacia mansuros, 36, 10.
 tantus ejus magistratus (*dilatatoris*) terror erat, 6, 23.
 Perseus—in magno terrore erat, 44, 32.
 aliquantum aperta quoque pugna præbuerunt terroris, 10, 14.
- TERTIUS**, 43, 15. Lepidus princeps (*senatus*) ab tertiis jam censoribus lectus. *cf.* 6, 27.
- TESSERA**, 7, 35. tesseram dari jubet.—extemplo tesseram dari jubet, ut prandeat miles, firmatisque cibo viribus arina capiat, 9, 32. *cf.* 27, 46.
- TESTARI**, 37, 56. testante fœdera Antipatro. *i. e. ad ea provocante*.
 obtestantque deum et hominum fidem testabatur, 2, 10. *i. q. declarabat. cf.* 31, 13.—consulibus deos hominesque testantibus, 4, 53. *cf.* 3, 72.
 hæc convenerunt, conscriptaque biennio post Olympiæ ab Ætolis, in Capitolio ab Romanis, ut testata sacratiss monumentis essent, sunt posita, 26, 24.
 quum—inmemor in testando nepotis decessisset, 1, 34. *de testamento*.
- TESTATIO**, 8, 6. inter fœderum raptorum testationem: *quum quidem deos testes invocaret, violata esse fœdera*.
- TESTIS**, 3, 71. editis testibus. *i. e. auditis testimoniis; certe provocatio ad testes nominatos intelligenda est. Sic et* 25, 3. *ult. testibus datis accipiendum*.
- TESTUDO** *cassrensis quid sit?* 44, 9. hæc proprie dicta, cujus ante Livium meminit Polybius in *Excerptis*: *vid. Vales. ad Ammian.* 16, 12. p. 146. *de altera testudine vid. Liv.* 10, 29. *it.* 41. *cf. cap.* 43. testudine ad portas successit. *it.* 44, 9. fastigatam (*per scuta*) testudinem faciebant.

TETERRIMUS, 4, 3. decemviris—teterrimis mortalium—similes
 1 consules fumus habituri? *i. e. crudelissimis, nocentissimis. vid.*
Drakenborch. ad h. l.

TETRADRACHMUM, 34, 52. *i. q. quatuor denarii. vid. Clav.*
Ciceron. in h. v.

TETRICA ac tristis (*disciplina*) veterum Sabinorum, 1, 18.

THESAURUS, 29, 18. nec ante (*dea*) desinet omnibus eos agi-
 tare furiis, quam reposita sacra pecunia in thesauris fuerit.

TIBICINES, 9, 30.—cornicines tibicinesque, 1, 43. *cf. 7, 2. vid.*
Clav. Ciceron. in h. v.

TIGNUM, 5, 54. in superficie tignisque caritas nobis patriæ pen-
 det?

TIMERE, 4, 25. famem cultoribus agrorum timentes in Etru-
 riam—frumenti causâ misere.

TIMOR, 2, 39. externus timor, maximum concordiae vinculum,
 • quamvis suspectis infensosque inter se jungebat animos.

metus a Romanis—timor a principibus, 45, 26.

in timore civitas fuit—ea moliri Pœnos, 32, 26.

TIROCINIUM, 9, 43. malo tirocinio imbuendum Samnitum:
paullo post novæ copiae dicuntur, i. e. tirones.

• senatus quum—simul et tirocinio et perturbatione juvenis
 (*Demetrii*) moveretur, 39, 47.

TITULUS, 26, 25. adhiberentque humatis titulum.—aram cum
 ingenti rerum ab se gestarum titulo Punicis Græcisque litteris
 • insculpto, 28, 46.

• insignes imaginum titulos claraque engnomina familiæ fece-
 re, 30, 45. *cf. 36, 40.*—augentes titulum imaginis posterius, 22,
 31.

• par—titulo tantæ gloriæ, 7, 1.—quidquid unquam terra ma-
 • rique memorandum gestimus, id tui triumphii titulo accedit,
 25, 29.

• cum patre suo gerentes bellum Romanos speciosum Græciæ
 • liberandæ tulisse titulum, 42, 52. *cf. 31, 15. it. 45, 11.*—sub
 • titulo prima specie minime atroci, 2, 56.—sub titulo æquanda-
 rum legum, 3, 67.

• quum, qui prior auctor tam sævi exempli foret, occupaturus
 • insignem titulum crudelitatis fuerit, 4, 29.—quem tandem ti-
 • tulum nostra calamitas habitura est? 45, 22.

titulus bona hostiliter vendendi, 2, 14.

• litteræ cum privati nominis titulo missæ, 45, 4. *i. e. Perseus*
non Rex P.

• nisi in trajectu forte fluminis prohibendo, aliquarum navium
 • concursum in majus (ut fit) celebrantes, navalis victoriæ vanum
 • titulum appetivere, 4, 34.

TOGA, 24, 38. quum toga (*rejeſta*) signum dederō.—quos—toga
 • picta—honoraritis, 10, 7.

• vestimenta exercitui deerant—mille ducentæ togæ—et duo-
 • decim millia tunicarum missa, 29, 36. *fortasse taga legen-*
dum

TOGATUS, 3, 52. non pudet, liſtorum veſtrorum majorem prope
 • numerum in foro conſpici, quam togatorum etc. *i. e. civium*

honestiorum, quum plebs infima singulis vestimentis, h. e. tunicis, uteretur. cf. 9, 25.

TOLERABILIS, 10, 45. quonam modo tolerabilis futura Etruria fuisset. *i. e. quomodo occurri potentia Etruscorum potuisset. cf. 28, 16.*
quam ab sano initio res in hanc vix opulenti regnis tolerabilem iohani venerit, 7, 2. *de ludis.*

TOLLERE, 40, 47. quum ignes nocte turribus sustulissent.
Patrum ac plebis certamina—sustulere illi animos, 3, 67.—seditio—deinde defectio Indibilis animos ejus sustulerant, 28, 36.
ille tamen dies est intercessione sublatus, 10, 9.
quod satis erat in usum, sublato, ceterum omne incensum, 22, 20. *absolute dictum.*

TORMENTUM, 24, 34. missa tormento tela.

TORPERE gelu, 21, 56.—torpebat vox spiritusque, 1, 25.
torpent consilia subita re, 1, 41. *i. e. non occurrunt.*

TORPESCERE, 23, 9. quid tot dextræ? torpescuntne in amentia illa?

TORPIDUS, 7, 36. torpidos somno insuper pavore exanimat. *cf. 25, 38.*
quid malum—quum stupore ac miraculo torpidos defixisset, 22, 53.

TORPOR, 9, 2. stuporque omnium animos, ac velut torpor quidam insolitus membra tenet.

TORRERE, 35, 5. sol iugenti ardore torrebat minime patientia æstus corpora. *Itaque Perizonius 44, 38. pro militem torrentem meridiano sole legi volebat torrente.*

TORRENS, 33, 18. ad ripam, qui tenui aqua interfluebat, torrentis. *paullo post annis dicitur. Apud Virgilium sunt torrentia flumina: est enim torrens proprie adjectivum; ut terpens scil. bestia, c. i. g. a.*

TORRIDUS, 4, 30. defectus alibi aquarum circa torridos fontes rivosque.

pecora—torrida frigore, 21, 32. membra torrida gelu, 21, 40.

TOT tam opulenti tyranni regesque, 25, 24.

tot ac tam potentibus populis, 8, 12. *vid. Drakenborch. ad 5, 54.*

TOTIES, 6, 15. non adversus Volscos toties hostes, quoties Patribus expediat—dictatorem creatum esse. *Sic semper auctores et alia dici supra notatum est.*

TOTUS, 25, 16. toto animo a patiando expectandoque eventu in impetum atque iram verso.

multitudo tota Antiochi erat, 35, 33. *vid. Gronov. ad illum locum.*

TRACTARE, 44, 13. tractatæ conditiones amicitia.

consilia tractabantur, 33, 31.—consilia tractatu dura, 35, 32.

quemadmodum tractandum bellum in Hispania foret, 23, 28.

seditio intestina majore mole cuorta, quam bella tractabantur, 5, 12.

TRACTATIO, 45, 18. in quibus præfens tractatio rerum certiora subjectura erat consilia.

TRACTUS, 3, 28. qui tractus castrorum, quæque forma esset.
tractus maris, 28, 30.

TRADERE, 36, 24. majus victoribus gaudium (*Damocritus*) traditus fuit. *Vtd. manus.*

illi sacra—nobis facienda tradiderunt, 5, 52.

tradere equos in fluctuantem aciem, 6, 24. *pro immittere equites, si quidem vera lectio est.*

convertentem se inter hanc venerationem traditur memoriae, prolapsus cecidisse, 5, 21.

TRADUCERE, 36, 3. regem Antiochum in Europam ad bellum gerendum traduxisse. *i. e. movisse ut transiret in E.*

ante curram (*triumphalem*) traducti, 33, 23.—traducti sub jugum, 9, 6.

in Etruriam traducto exercitu, 10, 37. *cf. 9, 39.*

quæ manus—Perrhæbiæ saltum—traducta, 44, 27. *pro in P. saltum: quam voculam Gruterus præter necessitatem putat excidisse.*

Lilybæum classe traducta, 29, 24.—instructasque copias flumen traduxit, 22, 45.

in concionem traducti legati, 45, 2. *i. q. producti.*

diem—consultando traduxerunt, 9, 32. *cf. cap. 3.*

vestros liberos traductos per ora hominum? 2, 38.

TRAGICUS, 1, 46. tulit enim et Romana regia sceleris tragic exemplum.

TRAHERE, 26, 5. Hannibalem diversum Tarentinæ arcis potius Capuæque retinendæ trahebant curæ.

pervicit—ut dejecto Fabio (*petitione*) fratrem traheret, 39, 32. *i. e. ad consulatum perduceret, efficeret, ut consul crearetur.*

mora, qua trahebant bellum, 9, 27.—dissimulare et trahenda re esse, 24, 27.—belli trahendi causa, 5, 11.—traxerat tempus, 44, 10.

Scipio trahens exercitum gravem jam spoliis multarum urbium, 30, 9.

mulierum ac spadonum agmen (*Darium*) trahentem, 9, 17.

impedimentum majus quam auxilium traheret, 9, 19.—fessum vulnere, fessum cursu trahens corpus, 1, 25.—fessa ægre trahentes membra, 22, 2.

Pœnus—expertem omnis juris et conditionis et linguæ prope humanæ, militem trahit, 23, 5.

auctores utroque trahunt, 1, 24.—in diversum trahunt, 25, 11.—trahere ad meliora responsa, 8, 21. *i. e. responsa in melius interpretari.*

dictatoris acies alienam (*magistri equitum*) pugnam sequetur, non partem maximam victoriæ trahet? 9, 40.—nisi partem petendo totum traxeris, 6, 40.

in hoc me longa vita et infelix senectas traxit, ut exsulem te—viderem? 2, 40.

Servilius exigua in spe trahebat animam, 3, 6.

trahere rem ad hostes dicuntur, qui deditionem et volunt et perficiunt. *Sic* 23, 8. *cf. 24, 2.* plebs ad Pœnos rem traheret.

tempore illi præcepto, at hi numero avium, regnum trahebant, 1, 7. *scil. ad caput factionis suæ.*

capitæ decus Nolæ ad consulem trahunt, 9, 28. *i. q. ad eum auctorem referunt.*

quo traxit fortuna temere facinus, 2, 12.—Tusci fere omnes confecerant bellum; traxerat contagio proximos Umbriæ populos, 10, 18. *cf. 26, 1. it. 42, 44.*

invitatio benigna in vinum traxit, 40, 7.

trahique magis, quam vellet, in arcanos sermones est cæptus, 42, 17.

neminem—sæpius, quam Postumium, in disceptationem trahebat, 4, 49.

quin apud cives partem doloris et exercitus amissi—et publica trahebat clades, 25, 36. *i. q. producebat, diuturniorem faciebat.*

hoc tractus vinculo quum (Romam) redisset, 42, 22. *i. e. nova rogationis denunciatione.*

TRAJICERE, 31, 48. quum una (colonia) direpta et incensa esset, trajecturumque id incendium, velut ex continentibus tectis, in alteram tam propinquam coloniam esset.

mediam trajecit (pars equitum) aciem, 42, 7. *i. e. perripit.*

tumultuose amne trajecto, 37, 38.—amnem vado trajecit, 21, 5.—omnibus ferme suis trans Rhodanum trajectis, 21, 26.—quem (exercitum) Iberum amnem trajecit, 22, 39. *cf. 26, 42.*

coguntur naves in alteram ripam amnis transjicere, 10, 2.—legiones trajectæ, 37, 2.

in continentem trajectus, 32, 6. *cf. cap. 17.*—Ægeo mari trajecit, 37, 14.

vigilem venabulo trajicit, 25, 9.

TRAMES, 2, 39. transversis tramitibus transgressus.

TRANQUILLUS, 28, 25. tranquillam seditionem, jam per se languescentem, repentina quies rebellantium Hispanorum fecit.

aut tranquillum, aut pruellæ in vobis (militibus) sunt, 28, 27.

in urbe ex tranquillo necopinata moles discordiarum inter plebem ac Patres exorta est, 4, 43.

nec cetera modo tribuni tranquillo peregere etc. 3, 14. *ante Drakenborchiun legebatur tranquille. cf. 26, 51.*

TRANSCENDERE, 9, 44. an (Piso) consulto binos consules, falsos ratus, transcenderit etc. *i. e. omiserit.*

transcendere festinat ordinem ætatis, 40, 11. *cf. cap. 9.*—transcendendo media, summa imis continuare, 32, 7.

per Vescinos in Campaniam—transcendunt, 10, 20.

TRANSCRIBERE, 21, 26. in locum ejus (legionis) transcripta legione nova.

transcribi tantum recitarique eos iussurum, 23, 23. *de lectione senatus.*

TRANSFERRE, 3, 68. nisi a portis nostris mœnibusque ad illorum urbes hunc belli terrorem transfulero.

transfuit in triumphum multa militaria signa spoliaque alia et supellectilem regiam, 45, 43. *vid. Intt. ad h. l. cf. cap. 39. it. 34, 52. et Sueton. Jul. cap. 80.*

- TRANSFIGERE, 5, 36. Fabius—ducem Gallorum—per latu transfixum hasta occidit.
- TRANSFUGAM—nihil aliud, quam unum vile atque infame corpus esse ratus, 22, 22. *cf.* 37, 39 *ubi hostes cum pecoribus comparantur. it.* 26, 12.
- TRANSFUGIUM, 22, 43. ut, quo longius ab hoste recessisset, transfugia impeditiora levibus ingeniis essent. *paullo ante dicuntur milites de transitione consilium cepisse.*
- TRANSGREDI, 10, 27. transgressio Apennino. *fi modo sanus locus. in Corsicam transgressus, 42, 1. cf.* 21, 5. *vid.* trames.
- TRANSIGERE, 23, 32. transactis rebus, quæ in urbe agendæ erant.
- prius de prætoribus transacta res, quæ transigi forte poterat, 32, 28.
- optimum visum est, committere rem fortunæ, et transigere cum Publico certamen: itaque in aciem copias educunt, 9, 12.
- nisi in primo pavore—transacta res esset, 10, 41.
- TRANSIRE, 2, 10. si transitum pontem relinquerent. *cf.* 21, 43.
- transito amne, 23, 28.
- nec manere ergo, nec transire aperte ausus, 1, 27. *scil. persugæ modo.*
- pedites equitesque insignes donis transiere ac transvecli sunt, 10, 46.
- Minucium—transiisse a Patribus ad plebem—invenio, 4, 16.
- TRANSITIO, 26, 12. famelique—nulli non probabilem causam transitionis faceret—scortum transfugarum unius etc. *Vid.* transfugium. *cf.* 45, 6.
- TRANSITUS quosdam pretio mercatum, 23, 28.—transitum eâ non esse, 21, 32.—transitum claudere, 27, 46
- TRANSMARINUS, 26, 24. quod gentium transmarinarum in amicitiam primi venissent—transmarinæ res, 26, 37.
- TRANSMIGRARE, 5, 24. actio movebatur—transmigraodi Veios.
- TRANSMITTERE, 44, 28. unde transmittere in Macedoniam possent.
- ne in Italiam transmittant Galli bellum, 21, 20.
- TRANSNARE, 21, 47. Magonem cum equitatu et Hispanis pedibus flumen extemplo transnasse: ipsum Hannibalem per superiora Padi vada exercitum traduxisse.
- TRANSPORTARE, 26, 17. exercitum—in naves impositum Nero in Hispaniam transportavit.
- TRANSVEHERE, 21, 47. ut jam Hispanos omnes inflati transvexerint utres. *cf.* 10, 46.
- ut equites idibus Quinctilibus transveherentur, 9, 46.
- in eo triumpho Gallicis carpentis arma signaque et spolia omnis generis transvexit, 36, 40.
- TRANSVERBERARE, 38, 22. transverberatis scutis. *cf. Cæsar. de Bello G.* 1, 20.
- TRANSVERSUS, *vid.* limes, *it.* trames.
- TRANSULTARE, *vid.* defultor.
- TREFIDARE *indicat non motum aliquem simpliciter, ad capeffendam*

rem, neque omnem tumultum illum, qui fit ante concursum, sed motum cum festinatione aliqua, sive e terrore repentino, sive quacumque alia subita re, ex qua festinatione aliquid confusionis tumultusque oritur. Vide B. Patrum in Aëtis Eruditor. ad a. 1743. p. 17. Hinc intelligi commode possunt sequentia:

maximam partem ad arma trepidantes cædes oppressit, 9, 37. dum in sua quisque ministeria discursu trepidat ad prima signa, 23, 16.

ut—exercitus—haud satis decoro proelio trepidaret, 28, 19.

dum trepidant acie instruenda, 34, 14. cf. 44, 6. 38. et 40.

Æquorum exercitus, tumultuario similis, sine ducibus certis, sine imperio trepidare, 9, 45.

ut—pars terga trepidantium invaderent, 27, 1.

strepitu sequentium trepidante equo, 1, 12.—inter pugnae fugæque consilium trepidante equitatu, *ibid.* cap. 14.

concursum pastorum trepidantium circa advenam, 1, 7.

ut tot uno tempore motibus animi turbati trepidarent magis quam consulerent, 21, 16.

subinde per alia atque alia pavida consilia et imperia trepidans, 44, 6. cf. 28, 30.

ne in foro subitis trepidaret consiliis, et omnia temere ac fortuito ageret, 2, 28.

TREPIDATIO, 21, 25. cum magna trepidatione et pavore omnium.

contemplatique trepidationem fugamque hostium prope una voce exclamavere omnes, ut sequerentur, 37, 24.

TREPIDUS, 8, 37. trepidam civitatem excire. i. e. ut *trepida* fieret, *excitendo trepidam reddere*.

trepido nuncio excitatus, 1, 48.—res trepidæ, 34, 11.—trepiditerum suarum, 5, 11. *it.* 36, 31.

TRIARIUS, 8, 8. res ad triarios rediit.

TRIBUNAL, 28, 27. Albium et Atrium sedisse in tribunali P. Scipionis. i. e. *castris*, *caespiticio*. *vid.* templum.

TRIBUNICII, 3, 35. imple medius inter tribunicios—in foro volitare. *qui tribuni fuerant*.

TRIBUNUS Celerum, in quo tum magistratu etc. 1, 59.

tribuni *dicti simpliciter* pro tribunis plebis. *Vid.* Drakenborch. ad 2, 56. cf. 3, 64. *it.* 9, 33.

tribuni consulares, 8, 33.—tribuni mil. Rufuli, 7, 5. *Oppos. comitiati.* cf. 42, 31. 43, 12. 44, 21.—quos sibi (*tribuni pl.*) collegas cooptassint, 3, 64.

TRIBUS, 1, 43. post expletas quinque et triginta tribus duplicato earum numero, centuriis juniorum seniorumque etc. *vide Gronov.* ad h. l. *it.* B. Patrum ad Sueton. Jul. cap. 13. cf. 3, 64. *est autem explere tribus i. q. dimidio numero tribuum majorem suffragantorem habuisse.*

jure vocatur tribus, 5, 18. i. e. ad eum ordinem, quem Servius instituerat.—tribum ferre, 8, 37. pro *suffragia tribus*.—tribu moti, 24, 18. cf. 45, 15. i. e. ut *posteriori loco Livius ipse dicit, mutare tribum jussi*.

ferique se pro tribu ædilem videret, 9, 46. *i. e. a tribu prærogativa. vid. Gronov. ad h. l. it. in Obss. 4, 1.*

TRIFARIAM exercitum in diversissimas regiones distraxere, 26, 41.

TRIGEMINUS, 6, 7. trigeminæ victoriæ triplicem triumphum—egistis.

TRIPARTITO urbem aggreditur, 21, 7.—Iberum copias trajecit, *ibid. cap. 23.*

TRIPUDIUM, 25, 17. armatum exercitum decucurrisse cum tripudiis Hispanorum, motibusque armorum et corporum suæ cuique genti assuetis. *cf. 23, 26. erumpunt igitur agmine e castris, tripudiantes more suo.*

TRISTIS, 24, 8. tristitia ad recordationem exempla.

additumque inerti censoriæ notæ triste senatusconsultum, 24, 18.

TRIUMPHARE, 45, 39. triumphantes aurati purpuratique.

hi omnium primi, nullo bello gesto, triumpharunt, 40, 38.

ex Hispania triumphavit, 34, 46.

TRIUMPHUS castrensis, 7, 36.—triumphum clamare, 21, 62. *pro io triumphē! exclamare. vid. titulus.*

duo singularia hæc ei viro (*Publio*) primum contingere; pro-rogatio imperii non ante in ullo facta, et acto honore triumphus, 8, 26. *cf. 28, 38.*—triumphus agebatur, 41, 14.

Papirium, tamquam ex hostium ducibus, sic ex Romano imperatore victoriam et triumphum petere, 8, 33.—iustissimos meriti triumphos, intentari.

Boiorum triumphi spem collegæ reliquit, 33, 37. *i. e. de Boiis.*

TRIUMVIRI capitales, *Epit. 11. 25, 1. et 39, 14. iidem dicti carceris lautumiarum, 32, 26.—epulones, 33, 42.—mensarii, 23, 21.—agrarii, 27, 21.—sacris conquirendis donisque perfiguandis, 25, 7.*

TRUCIDARE, 6, 37. nec sænore trucidandi plebem alium (*modum*) Patribus umquam fore.

Papirius—traditur—ceteros trucidatos, 5, 41. *oratio ἀνακρίσεις.*

servilibusque omnibus suppliciis cruciatus trucidando occidit, 29, 18. *cf. 21, 13.*

TRUCIDATIO, 28, 16. inde non jam pugna, sed trucidatio velut pecorum fieri.

TRULLA, 37, 11. trullis ferreis multum conceptum ignem præ se portabant.

TRUNCUS, 41, 9. puerum trunci corporis—natum. *i. e. parum integri.*

urbs trunca (*Capua*) sine senatu, sine plebe, sine magistratibus, prodigium; relicta crudelius habitanda, quam si deleta foret, 31, 29.

TRUX ingenium, 3, 54.—oratio, 4, 48.—orator, 34, 5.—sententia, 29, 19.—cautus, 5, 37.—vultus, 45, 10.

species profecto his ibi truces Gallorum sonumque vocis in oculis atque in auribus fore, 6, 28.

TUBICINES, *vid.* accensere.

TUERI castra, 33, 15. *Sic primus edidit Gruterus, quem recentiores sequuntur: sed MSi lectionem tenere revocavit Drakenb.*

pecunia ad classem tuendam bellumque Macedonicum ea decreta est, 23, 38.

ut suæ quique provinciae sortem tueretur, 10, 26.

eodem se genere (vitæ) tuebatur, 39, 9. *i. e. questum eundem faciebat.*

TUM quum maxime in hostiam intuens, 40, 13. *cf.* 23, 9. *it.* 40, 32. *vid.* *Clav. Ciceron.* in quum maxime.

si sciens fallo, tum me Jupiter O. M. etc. 22, 53. *Gronovius legi vult tu. Dukerus autem vindicat vulgatum.*

tum bellum et fortia consilia placeant, tunc sponsio et pax repudietur, 9, 11. *cf.* 21, 36. *it.* 28, 15.

TUMERE et queri, 33, 11. pro ira *tumere*, ut alibi Livius loquitur, nisi vero pro jam tumentes legamus ira tumentes. Sic 31, 8.

TUMULTUARI coeptum est, 36, 44. *cf.* 24, 21.—tumultuatum verius quam belligeratum, 21, 16.

ne tumultuarentur, 41, 5. *scil. Romæ, conscribendis propter tumultum legionibus.*

TUMULTUARIUS exercitus raptim conscriptus, 8, 11. *cf.* 9, 45. castra tumultuaria raptim communierunt, 28, 16.

tumultuaria prœlia, 29, 36. *cf.* 35, 4. certamina, 21, 7.—pugna, 27, 42.

tumultuario opere, 42, 63. *de muro restituto. cf.* 44, 19.

tumultuariæ agrestium Etruscorum cohortes, 9, 36.—tumultuarius miles, 1, 37.—dux, 26, 37.

TUMULTUOSE, 2, 29. senatus tumultuose vocatus tumultuosus consulitur.

TUMULTUOSUS nuncius, 2, 24.

facta popularia in speciem, tumultuosa eadem, 6, 14.

tumultuosa prœlia, 27, 2. *cf.* 28, 15. *it.* 30, 8. *Oppof.* magna.

tumultuoso et minaci genere pugnae, 1, 14.

quod tumultuosissimum pugnae erat, 2, 10.—iter prope ipso prælio tumultuosius fuit, 42, 66.

tumultuosa turba, 6, 14.

TUMULTUS, 21, 48. tumultu, quam re, major cædes.—tumultum magis, quam certum nuncium, intulerunt castris, 31, 36.

tumultus verius fuit, quam bellum, 2, 26.—trarii tumultum jam in concione miscentes, 8, 32.

ad crescentem tumultu jam metum seditionis, 2, 45.

ubi contingerit tumultus, 22, 55.

Hispania magno tumultu ad bellum confurrexit, 33, 19. provincia est in tumultu, 31, 10.

tumultumque inter se majorem, quam in prælio, edentibus, 36, 19.

ita Hispaniæ rebellantis tumultu, haud magno motu intra paucos dies concito et compresso, 29, 3.

tumultum apud alterum consulem in castris (*pulvis conspectus*) fecit, 9, 43.

desperato improvise tumultu, 10, 14. *i. e. impetu ex insidiis.*

quidam et a Cenomanis—tumultum ancipitem injectum, cæ-
sæque in medio quinque etc. 32, 30.

cujus (*gentis*) secundum Gallicos tumultus arma terribiora
essent, 9, 29. *vid.* bellum.

TUMULUS silvestris, 27, 26. *debebat esse silvester; sed, quantum a
silentio Drakenborchii conficere licet, libri non variant.*

nudus tumulus et asperi fuit, 25, 36.

loco jacente inter tumulos castra habentes, 5, 48. *Draken-
borchius intelligit colles ipsius urbis Romæ; Doujatius autem sepul-
chra.*

TUNC, 1, 25. illorum tunc arma, illorum intueri manus. *pro
nunc. Sed fortasse Livius e sua persona hoc dixit. Vid.* tum.

TUNICA lato clavo, 30, 17.—tunicæ varicolors, 9, 40.

TURBA navalis, mixta ex omni genere hominum, 26, 20.

clausurant portam turbæ—turba conferta iter reliquum clau-
serat, 39, 49. *vid.* tumultuosus.

ingens turba circumfusi fremebant, 26, 35.—tanta multitudo
juniorum Romam convenit, ut gravis urbi turba insolita esset,
43, 14.

omnem forenses turbam excretam in quatuor tribus con-
jecit, 9, 46. *cf.* 24, 48.

ne in turba quidem, 5, 2. *de octo tribunis mil. conf. potestate.*

TURBARE, 3, 66. quum dies alicui nobilium dicta novis semper
certaminibus conciones turbaret.

ne incerta prole auspicia turbarentur, 4, 6.—ne spem pacis
turbare vellent, 32, 36. *cf.* 29, 12.

permixtus equitatus turbaverat ordines, 3, 70.—tum quoque
equites haud modice primo impetu turbavere, 38, 13. *i. q. tur-
bas dedere.*

donec territum—oculisque simul ac mente turbatum—obtrun-
cat, 7, 26.

TURBATOR, 2, 16. quum pacis ipse auctor a turbatoribus belli
premeretur. *Vid.* bellum.

vulgi turbatores, 4, 2. *it. cap.* 48.

TURBIDUS, 3, 40. nisi quod in turbido minus perspicuum fore
putent, quid agatur.

arma signaque per turbidam lucem in primo apparebant, 10,
41. *i. e. per lucem excitato pulvere turbatam.*

TURRIS, 33, 48. Hannibal—ad suam turrim pervenit, *i. e. specu-
lam s. villam in edito sitam, quemadmodum et Græci πύργον dicunt:*
*unde πύργοι in vineis, etiam in scriptura sacra, memorantur. vide B.
Patrum ad Sueton. Ner. 38.*

e turri prætoris navis, 37, 24. *naves turribus allevatæ apud
Florum commemorantur. vid. Schæffer. de Milit. Nav. Vett. 3, 1.*

TUTAMENTUM, 21, 61. adeoque pluteos ac vineas Romanorum
(nix) operuerat, ut ea sola, ignibus aliquoties coniectis ab hoste,
etiam tutamentum fuerit.

TUTARI, 5, 42. fuga se longinqua—ab hoste sese tutati sunt. *cf.*
5, 2. *it.* 8, 31.

ceteros propinquitas urbis tutata est, 10, 37. *cf. cap.* 46. *it.*
21, 61.

ut suæ quisque partis tutandæ reus sit, 25, 30. *h. e. ita eam curandam habeat, ut neglectæ et amissæ solus culpam sustineat.*

TUTELA, 1, 6. ut dii, quorum tutelæ ea loca essent, auguriis legerent, qui nomen novæ urbi daret.

fratre relicto Pergami, ad tutelam regni, 42, 55.

TUTO in Hexapylo agmen receptum est, 24, 32. *nisi cum aliis totum legatur.*

TUTUS, 39, § 19. utique (*Fecenia*) tuto esset. pro *in tuto*. Sic 3, 45. intervallo ac locis tutus, 23, 26. *vid. Grenov. ad h. l.*

tuta celeribus consiliis præpositurum, 22, 38.

TUUS, 25, 12. multaque millia occisa tua deferat amnis etc. pro *tuorum*.

nae tibi, P. Corneli, quum ex alto Africam contempneris, ludus et jocus fuisse Hispaniæ tuæ videbuntur, 28, 42.

TYRANNIS, 38, 14. quinque et viginti talenta tyrannidem tuam exhaurirent. *int. de terris ejus.*

TYRANNUS, *vid. exitiabilis.*

V.

VACARE, 42, 4. quum agri Gallici—aliquantum vacaret. *i. e. sine cultoribus esset.*

vacat respublica milite et pecunia, 2, 48.

cognitio vacantium militiæ munere post bellum differtur, 4, 26.

VACATIO, 27, 38. qui (*coloni maritimi*) sacrosanctam vacationem dicebantur habere.—vacationes recitare, *ibid. i. e. jura vacationis.*

scribere exercitum sine ulla vacationis venia, 8, 20. *cf. 24, 18.*

quinquennii militiæ vacationem decrevit, 23, 20. *cf. 42, 33.*

VACUUS, 24, 18. censores vacui ab operum locandorum cura propter inopiam ærarii.

vacuo ab hostibus mari Samum trajecerunt, 37, 13.

vacuis occursum hominum viis, 5, 41.—per vacuum in submoto locum cuneo irruerunt, 25, 3.

ut in vacuo (*agro*) vagaretur cupiditas privatorum, 42, 19.

qui obsidione delegata in curam collegæ, vacuus per agros cuncta infesta commeatibus hostium tegerat, 9, 13. *i. e. a cura obsidionis, ut Dukerus explicat. Sed idem conjicit, fortasse legendum esse vagus.*

vacuam domum novo matrimonio facere, 1, 46.

vacuam noctem operi dedere, 3, 28. *i. e. non impediverunt, quo minus per noctem opus perficeretur.*

vacui pace Punica Romani, 31, 1.—vacua civitate, 3, 40. *i. q. quieta, pacata.*

VADERE citato equo, 30, 12.—in hostem, 7, 24.—in quas (*cohortes*)—victores vadunt, 9, 43.—in prælium, 7, 16.

- vadere ad hostem, 22, 19.—ad subjectum arcis forum, 32, 25.
 vadit adversus imminentem hostium aciem, 9, 31.
 vadentemque per intermissa custodiis loca Decium secuti sunt
 —jam evaserant media castra—obviis custodiis caesis ad castra
 consulis pervadit, 7, 36.
- VADES deterere, 39, 41. *dicitur de reis, qui vades dedere de sistendo
 ad diem. cf. 3, 13.*
- VADIMONIA fieri iusserunt, 23, 32.
- VADUM, 38, 12. vado superari amnis non poterat, *cf. cap. 18.*—
 proxima littori vada, 31, 1.
- VAGARI populabundum hostem per agros passi, 2, 60.—duo ex-
 ercitus, diversis vagati partibus, omnia—evastarunt, 10, 15.
 cum hac—licentia per urbem (*tibicines*) vagarentur, 9, 30.
- VAGUS, 7, 17. multosque populos agrorum vagos palantes
 oppressit. *cf. 33, 15.*
 vagus paullo post equus errans per urbem cognitus, 27, 16.
 vaga populariisque supplicatio studiis prope celebratior fuit,
 3, 63. *i. e. injussu facta.*
- VALERE, 7, 6. num etiam in deos immortales inauspicatam le-
 gem valuisse? *i. e. vim habuisse, efficacem fuisse.*
 metus ad omnes valuit, 38, 28. *i. q. omnes impulit, ut etc.*
 in mediterraneis quoque ac montanis ad ferociorem jam gentes
 valuit, 21, 60. *i. e. apud eas in auctoritate fuit.*
 dum pro argenteis decem aureus unus valeret, 38, 11.
- VALETUDO, 26, 22. oculorum valetudinem excusavit. *Vid.*
jocari.
- VALIDA civitas, 3, 8. *h. e. quæ pestilentiam superaverat.*
 urbs portu ac mœnibus valida, 24, 2.—munitiones validiores
 impositæ, 36, 17.
 urbem—neque mœnibus, neque viris atque armis validam,
 24, 40. *cf. 43, 21.*
 validiores opibus—civitates, 21, 1.
 insulam fertilem agro; viris, armis haud æque validam, 28,
 37.—præsidia valida, 44, 35.
- VALLARE, 9, 41. castra vallantem Fabium adorti sunt.
- VALLIS, 4, 46. per supinam vallem fusi sunt. *Vid. supinus.*
 in averfis vallibus confidere jubet, 27, 41. *eandem vocem pro
 adversus restitui vult Gronovius 2, 31.*
- VALLUM Græcum et Romanum quale? 33, 5. *vid. Polyb. 17, 14.*
it. Clav. Ciceron. in h. v.
 haud secus, quam vallo septa, inhorreret acies, 8, 8. *scil. ob
 hastas in terra fixas ab militibus, qui in subsidiis erant.*
 vallum secum portare Sannitem, 10, 35.
 Italiæ nisi quatenus vallum castrorum cingit, nihil reliqueritis
 Pœno, 28, 39.
- VANUS, 34, 39. vani ictus. *i. q. irriti.*—vanum teli genus, 31,
 39. *i. e. non efficax.*—vana incassum jactare tela, 10, 29.
 ex vano habere spem metumque, 27, 26.—vanam victoriam
 vanior irritam faceret pax, 9, 9.
 saniam egregiæ victoriæ cum vanioribus litteris magistri equi-
 tum Romani perlatam, 22, 24.

vanior jam erat hostium acies, 2, 47. *ubi quidem Gronovius legi vult ravior.*

vana laudibus suis oratio, 4, 41.—haud vana attulere, *ibid.* cap. 37. *i. e. vera.*

nihil haustum ex vano velim, 22, 7. *nisi legendum ex vario.* *vid. Drakenborch. ad h. l. it. ad 29, 23.*

vana versare in omnes opiniones licet, 4, 20.

quoniam primum vanum inceptum evalisset, 35, 47.

invidia vulgi vanum ingenium dictatoris corrupit, 1, 27.

vanis animis et minis increpat hostem, 22, 28.

VARIARE, 3, 45. variat libertas caussis et personis.—fortuna, 9, 18.

variante fortuna eventum, 23, 5.—variabant secundæ adversæque res non fortunam magis, quam animos hominum, 25, 1.

variata memoria actæ rei, 21, 28. *i. e. varie traditur de modo rei gestæ.*

ex verna primum intemperie variante calores frigoraque, 22, 2.

VARIATIO, 24, 9. consules centuriæ sine variatione ulla dixerunt.

VARIE, 5, 23. quia tot annis varie ibi bellatum erat. *i. q. ancipite Marte. cf. 2, 2.*

VARIETAS, 9, 17. varietatibusque distinguendo opere, et legentibus velut deverticula amœna, et requiem animo meo quærerem.

varietates annonæ, 7, 31.

VARIUS, 2, 6. ibi varia victoria et velut æquo Marte pugnatum est.

VASA *pro omni instrumento ac suppellectili dicta*, 1, 24. vasa comitesque meos.—vasa silentio colligere, 21, 47.

VASTITAS, 8, 9. consternatæ cohortes Latinorum fugam ac vastitatem late fecerunt.

VASTUS, 3, 7. in vasto (*vacuo*) ac deserto agro.—solitudines vastæ, 6, 41.—urbe a defensoribus vasta facile potiti sunt hostes, 23, 30.—nec solum modo vastum hosti relictum, 10, 12.

omnia, velut sorte congregata turba, vasta ac temeraria esse, 24, 48. *Oppos. conferta et ordinata.*

vastam incendiis ruinisque relinquere urbem, 5, 53. *vulgo exhibent vastatam: quæ verba sæpius confusa sunt. cf. 4, 39.*

VATES, 6, 12. si quid dii vatesque eorum in futurum vident.

animus meus, maximus mihi ad hoc tempus vates, præfagit, 26, 41.

sacrificulos vatesque foro, circo prohiberent? 39, 16. *cf. 25, 1.*

VATICINI libri, 25, 1. quicumque libros vaticinos precationesve, aut artem sacrificandi conscriptam haberet.

UBI, 36, 19. Elatire, ubi primum reliquiis conlectis.

ex olla, ubi exta coquerentur, 41, 15.

hic Capitolium est, ubi quondam—respondum est, eo loco caput rerum—fure, 5, 54.

ubi primum posset, 42, 38.

- ne ubiubi regum desiderium esset, 2, 2. *cf.* 42, 47.
- UBIQUE semper, *vid.* semper.
- VECORS, 9, 23. velut vecordes illati. *i. q. furibundi. cf.* 28, 22.
vecors imperus, 7, 15. *cf.* 4, 50.
- VECTARI per urbem, 34, 3. *cf.* 35, 35.—id satis habitum ad fructus ex agris (*navi*) vestandos, 21, 63. *cf.* 28, 42.
- VECTIGALIS, 23, 48. quæ (*Sicilia ac Sardinia*) ante bellum vectigales fuissent. *cf.* 5, 10.
- VEGETUM ingenium in vivo pectore vigeat, virebatque integris sensibus, 6, 22.—seti cum recentibus ac vegetis pugnabant, 22, 47.
- VEHERE, 22, 43. qui (*ventus*) campis torridis siccitate nubes pulveris vehit.
unum equo per urbem verum triumphum vehi, 28, 9.
- VEHICULUM, 1, 59. in vecta corpori patris nefando vehiculo filia.
- VEL, 44, 6. ut vel murus obijci, turreſque excitari potuerint.
unum vel adversus omnes satis esse, 2, 44. *cf.* 5, 6. *it.* 9, 24.
cujus eo tempore vel maxima apud regem auctoritas erat, 36, 41.
- VELAMENTA supplicum, ramos oleæ—porrigentes, 29, 16. *cf.* 30, 36.—legati cum infulis et velamentis venerunt, 25, 25.—ramos oleæ ac velamenta supplicum alia porrigentes, 24, 30.
- VELATUS, 2, 54. claris insignibus, velut infulis, velatos ad mortem destinari. *vid. Clav. Ciceron. in h. v.*
qua (*toga*) simul—velatus processit, 3, 26.
- pileati aut lana alba velatis capitibus volones epulati sunt, 24, 16.
- navis velata infulis ramisque oleæ, 30, 36.
- VELLE, 3, 68. malæ rei se, quam nullius, turbarum ac seditionum duces esse volunt. *i. q. malunt: uti enim magis ante quam sæpe omittitur, ita magis latet in velle. cf.* 25, 29.
- ne quem eorum Ætoli recepisse velint, 38, 11. pro recipiant.
- volens propitius adesset, 7, 26.
- quibusdam volentibus novas res fore, 21, 50. *i. e. quosdam libenter rerum novarum participes fore.*
- VELLERE vallum, 9, 14. *it.* 10, 25.—omni parte munimenta vellebantur, 2, 25.
- VELUTI si sensisset auditas preces, 1, 12.
- VENALEM sanguinem habere, 28, 21.
- VENATIO, 25, 9. cum solito captæ venationis onere. *i. q. feræ confectæ.*
- VENDERE, 40, 51. quas (*tabernas*) vendidit in privatum.
- VENDITARE, 3, 35. ipse (*Appius*) medius inter tribunicios—in foro voltare, per illos se plebi venditare etc.
- VENENUM—efficacia, 42, 17.
venenum urbis hujus (*discordia*), 3, 67.—tribuni plebem agitare suo veneno, 2, 52.
id unum venenum (*seditiones*), eam labem civitatibus opulentis repertam, 2, 44.
donum inimicorum veneno illitum fore, 5, 2.

VENERATIO, 5, 21. converteotem se inter hanc veneratíonem etc. *i. q. precatío.*

VENIA, 8, 35. quod suis precibus negasset, ejus populo Rom. veniam deditet. *i. q. id populo Rom. concessisset; nam venia h. l. est gratia, quæ fit alicui.*

cum bona venia se auditurum, 29, 1. paullo post: eum gratia imperatoris.

in desperata venia hostes cæcos in supplicia eorum ageret, 9, 14.—ad petendam erroris veniam, 7, 20.

VENIRE, 42, 25. legati venirent, speculati etc.—te ad opem ferendam aliis gloriari venisse, 10, 18.

si quando similis fortuna venisset, 24, 40.—quam prope ultimum discrimen suis et collegæ certaminibus nuper ventum foret, 10, 22. *pro evenisset.*

quæ deinde venerunt, 9, 12.—si quid adversi venisset, 10, 45.

parum est, si, cujus pars tua nulla adhuc fuit, in partem ejus venis? 6, 40.

bis ejusdem voti damnata resp. in religionem venit, 10, 37.

disciplina militaris in artis perpetuis præceptis ordinatæ modum venerat, 9, 17.

abjectis armis—in fidem consulis venerunt, 10, 43.—castella integra in potestatem venire, 9, 38.

priori Remo augurium venisse tertur, 1, 7.

pugna jam in manus, jam ad gladios, venerat, 2, 46.

ut jam novis capis veniat, 5, 53. *i. q. cum n. c.*

malum ad extrema venisse, 2, 44.

omne ibi nomen Ætolorum ad internecionem videbatur venturum, 36, 34.

VENIRE, *venundari*, *vid.* corona.

VENTOSUM ingenium, quia Perseus magis auræ popularis erat, 42, 30.

VENTUS versus in Africum, 30, 24.—quum quid venti motum esset, 5, 48.

venti ab utriusque terræ præaltis montibus subiti ac procellosi se deiciunt, 28, 6. *vid.* vehere.

VER sacrum vovendum, 22, 9.—ex pontificum jussu fecere, 33, 44.

ver sacrum videri pecus, quod natum esset etc. 34, 44.

VERBENA caput capillosque tangens, 1, 24. *i. e. herba e sacro loco petita.*

VERBUM, 10, 22. ad verborum linguæque certamina rudes.

verbo objecta verbo negare, 42, 41. *i. e. sine argumento, probatione, objecta eodem modo negare.*

VERE, 34, 27. et prope nulla spes esset vere suas hostiumque æstimanti vires.—qui vere rem æstimare velit, 3, 19.

læto verius dixerim quam prospero eventu, 22, 23.—lattonibus verius, quam hostibus justis, 40, 27.—tumultu verius, quam pugna, 29, 36. *cf.* 22, 19.

te de nostra virtute dubitasse videri, quam nos de tua, verius est, 7, 13. *i. q. æquius. cf.* 35, 8. *ii.* 39, 27.

VERECUNDIA, 1, 6. ætatis verecundia discrimen facere posset.

- nemo hominum, nemo deorum verecundiam habeat, 8, 34.
 verecundiam imperii habere, 27, 10.
 illis violandi supplices verecundiam se imposituros, 36,
 27.
 quos prætereundi verecundiam crederent fore, 5, 14.—*verecundia* in tali necessitate deserendi socios, 23, 36.
omissa in id verecundia, 37, 52.
 verecundia nostra adversus regem nobis obstat, 37, 54.
 privatis dictatorem poscere reum verecundiæ non fuit, 9, 26.
 verecundia Romanos tandem cepit, Saguntum—sub hostium potestate esse, 24, 42.
- VERERI**, 39, 37. veremur quidem vos, Romani, et, si ita vultis, etiam timemus; sed plus et veremur et timemus deos immortales.
 non veritus (*Damocritus*) majestatem viri, 35, 33.
 nihil magis vereor quam ne, 21, 40.
 nihil minus quam vereri ne, 26, 20.
- VERRERE**, 26, 9. matronæ crinibus passis aras verrentes. *cf.* 3, 7.
- VERRUNCARE**, 29, 27. uti quæ—gesta sunt—mibi populo Rom.—bene verruncant, *pro vulg.* vertant. *Sic loquitur et Accius apud Cic. de Div. 1, 22.*
- VERSARE**, 4, 20. vana versare in omnes opiniones licet.
 Patrum animos certamen regni ac cupido versabat, 1, 17.
 versare animos castigando hortandoque, 21, 30.
 at imperitæ multitudinis nunc indignatio, nunc pudor pectora versare, 2, 45.
- VERSATILIS**, 39, 40. versatile ingenium (*ei*) sic pariter ad omnia fuit.
- VERSCOLOR**, 9, 40. tunicæ auratis militibus versicolores, argenti linteæ candidæ.
- VERSIJS**, 38, 51. omnibus ad orientem versus regibus gentibusque. *Sic et Cicero dixit in Italiam versus. Sed Drakenborchius ex MSS. et editionibus reposuit versis, quod tamen ad regibus relatum durius videtur.*
- VERSUS**, 33, 30. regiam unam (*navem*) inhabilis prope magnitudinis, quam sexdecim versus remorum agebant: *hæc prope totidem verbis leguntur*, 45, 35.
- VERTERE** sententiam, 43, 16. *i. e. mutare.*—vertit se gloria in invidiam, 2, 7. *i. q. excitavit, contraxit.*—quo majore discrimine res vertebatur, 10, 39.—verso Marte, 29, 3.—verso in Africam bello, 29, 12. *cf.* 10, 3.—versis signis fuga effusa castra repetunt, 9, 35.
 littus in septemtrionem versum, 29, 35.—porta ad mare versa, 28, 36—tumulus est in extrema parte urbis versus a mari, viæque imminens, 25, 25.—ventus versus in Africum, 30, 24.
 spes—Samnites in Apuliam versos—revocavit, 9, 27.—decem millia sociorum—versa in Punicum bellum (*Gallia*) habuit, 21, 17.—frequentis concionis modo turba in comitium et curiam versa, 22, 7.

occasio in se unum vertendæ gloriæ, 21, 53.—suorum ipso-
rum exemplum in eos versurum, 7, 38.

versa est summa curæ omnis in præfectos, 26, 12. *cf.* 9, 26.

in quem (*Scipionem*) tum omnis civitas versa erat, 30, 3.

in fugam versi etiam integros averterunt, 27, 14.—adversos
(*alii averfos*) vertere in hostem, 34, 14.—et in hostes verterunt
terrorem, fugam et cædem, 5, 51.

versum est factum in maximam laudem, 22, 23. *i. q. peperit
eam.*

vertit *auspiciorum* vitium non in eventum belli (*tristem*) sed
in rabiem—imperatorum, 8, 30. *i. e. effecit, vel præmonstravit.*

vertit libertas aliorum in meam servitutem, 2, 3. *i. e. excita-
vit eam, produxit.*—vertit adversæ rei fama in Romanos, 9, 38.

quid, nisi longa vita, sicut Magnum modo Pompeium, ver-
tenti præbuit sortunæ? 9, 17.

omnis ira belli ad populationem agri vertit, 2, 62. *In hisce
aliisque locis se est subintelligendum. Vide Drakenborch. ad h. l. it.
ad 7, 6.*

verti ad eædem (*mutuam*) certamine irarum, 1, 7.

totam (*Etruriam*) ferme ad Magonem, ac per eum ad spem
novandi res, versam, 29, 36.

devictorum Samnitium decus—ad legatos—est versum, 9,
40.

vertere mala in deum iras, 4, 9. *i. e. interpretari iræ divinæ
signa.*

vertere in religionem comitia, 5, 14. *h. e. in iis contra auspicia
aliquid factum dicere, et propterea mala immissa reipublicæ.*

quum omnium secundorum adversorumque causas in deos
verterent, 28, 11.

vertitur discrimen rerum in eventu belli, 8, 27.—quia ibi
summam rerum bellique verti cernebant, 30, 3.—animi in eo
vertuntur, 32, 15.

VERTEX, *vid.* vortex.

VERTIGO, 44, 6. rupes utrimque ita abscissæ sunt, ut despici viz
sine vertigine quadam simul oculorum animique possit.

VERUM enim vero, 4, 4. *cf.* 24, 5. *it.* 29, 8.

VERUS, 3, 40. ceterum neminem, majore cura occupatis animis,
verum esse, præjudicium rei tantæ afferre. *i. e. æquum. cf.* 2,
48. *it.* 23, 11. 32, 33. *et Cæsar. de B. G.* 4, 6.

VESANUS, 7, 33. oculos sibi Romanorum ardere visos—vesanos-
que vultus et furentia ora.—vesanus impetus, 9, 13.

VESCI, 9, 30. restitutumque in æde vescendi jus iis, qui sacris
præcinerent.

VESTIBULUM, 25, 17. in vestibulo Punicorum castrorum.—in
vestibulo urbis, 36, 22.

VESTIGARE, 31, 19. perfugas et fugitivos, quos inquirendo ve-
stigare potuerint, reddidisse. *cf.* 32, 26.

VESTIGIUM, 9, 17. salus Apuliæ—cernenti, et vestigia recentis
domesticæ cladis, ubi avunculus ejus—absentus erat.

negantis e republica esse, vestigium abscedi ab Hannibale,
27, 4.—an occurrere in vestigiis ejus? 21, 41.

- quum Romanus exercitus prope vestigiis sequeretur, 6, 32. — vestigiis insiare, 27, 12.
- VESTIRE, 32, 13. vestiti (*montes*) frequentibus silvis.
- VESTIS, 5, 41. quæ augustissima vestis est thesas ducentibus triumphantibusve.
- VESTITUS, 28, 27. corpora, ora, vestitum, habitum civium agnosco. *Vid.* cultus.
- VETARE, 25, 5. senatus abstinere eos incepto vetuit. *cf.* 2, 5.
- VETERANUS dux, fortissimus bello, 7, 13.
 legionem secundam, quæ maxime veterana in Liguribus erat, 42, 27
 ibi dimitti veteranos—sefe velle, 40, 39. *h. e. qui essent emeritis stipendiis.*
 veterani omnes et periti belli erant, 37, 20. *opponuntur* tironibus, *suntque, non evocati, sed, qui jam multa stipendia fecerant. vid. in voc. sq.*
- VETUS miles, 31, 8. *qui stipendia nondum emeruit. Vid. Duker. ad h. l.*—milites veteres, periti hostium bellicque, 34, 17.
 centuriones veteres belli periti adjecti, 4, 17. *ubi quidem Gronovius voc. periti ejici vult, ut veteres belli dicantur, quemadmodum apud Tacitum sunt veteres militiae: quod nobis quidem durius videtur; etsi Livius in multis talibus Tacito prolusit. Et pariter sic, ut editur, lectio vulgata obtinet, 34, 17. modo cit.*
 inter tot veterrimos populos tamdiu bella geritis, 5, 54.
 ædes P. Africani pone Veteres ad Vortumni signum, 44, 16. *nisi ædes Scipionis intelligenda sint, aut de curiis aut de tabernis, quod maxime probabile videtur, capi possunt. vid. Inst. ad h. l.*
 cum quibus prætor, cui Sardinia obtigisset, in Corsicam transfreßus bellum gereret; interim M. Atilius vetus prætor etc. 42, 1. *i. q. antecessor, qui proprætor anno superiori fuerat.*
- VEXARE, 26, 2. Sempronius die dicta Fulvium, ob exercitum in Apulia amissum, in concionibus vexabat etc. *i. q. objurgabat. cf.* 10, 13.
 vexari et subigi multo acrius, 5, 2.—agmine vexato vulneribus, 9, 35.
 vexatis huminibus equisque, 42, 55. *scil. per viæ difficultatem. quas et ipsos, quum ab nulla parte hostis terruisset, locorum asperitas hostiliter vexavit, 44, 5.*
- VEXATIO, 43, 23. minore vexatione jumentorum hominumque—in Maedoniam rediit. *cf.* 44, 5.
 corpus ab omni alia vexatione intactum, uno torque spoliavit, 7, 10. *cf.* 44, 44. agrosque circa vexari. *i. e. spoliari.*
- VEXILLUM, 39, 15. vexillo in arce posito cunitiorum causa exercitus eductus esset. *Vid. supra in v. exercitus.*
 vexilla efferri e castris jussit, 10, 19. *haud dubie signa sunt intelligenda: sæpius enim signa e castris efferri dicuntur: videtur Livius noluisse signa dicere, quia præcesserat signa canere.*
 ordo—tribus vexillis constabat etc. 8, 8. *de peditibus.*—vexilla cum vexillis concurrebant, *ibid.*

- vexillum cohortis Pelignæ, 25, 14. *peditum socialium*.—vexilla equitum, 8, 39. *ubi vide Drakenborchium.*
- VEXILLARIUM, 35, 5. inferre vexillanos iussit signa. *Vide B. Patrum in Excursu ad Tacitum de vexillariis.*
- VIA nuda ac facilis, 27, 42.—iniqua, 9, 27.—jactans, 21, 48.—inops aquarum, 42, 64.
inter cavas undique vias, 26, 10.—confragosa loca, implicatasque flexibus vallium vias, 32, 4.
restabat aliquantum viæ communis—prope divertitium itinerum, 44, 2.
fœdi agminis miserabilem viam, 9, 5.—flexit viam Brutus—ne obvius fieret, 1, 60.—via cita tran'gressus, 33, 48.
panduntur inter ordines viæ, 10, 41.—viæ patentes inter manipulos, 30, 33.
ferro via facienda est, 4, 28.—per vias, per invia, 38, 23.—viæ per agros publica impensa factæ, 9, 43.
vaticinantes fanatico eamine deam Romanis viam belli et victoriam dare, 38, 18. *Sunt, qui vim legi velint; sed omnes libri et scripti et editi habent viam. Recte. Sic Thucydides ὁδὸς πολιμῶν dixit, quod et Tacitus imitatus est.*
viam consilii invenire, 4, 43.—unam viam salutis esse ratus, 37, 11.
seque ipsi per omnes vias lethi interficerent, 31, 18. *i. q. mortis genera.*
- VIATICUM, 44, 22. in Macedoniam mecum veniat: nave, equo, tabernaculo, viatico etiam a me juvabitur.
- VICARIUM tibi (*militi futuro*) expediam, 29, 1.
- VICATIM, 10, 4. vigiliæ vicatim exactæ.—vicatim habitare, 9, 13.
- VICESIMA, 43, 2. vicesimas vendere. *locus vix intelligendus; forsitan vitiosus.*—de vicesima eorum qui manumitterentur, 7, 16. *vestigal e manumissis. vid. Lips. ad Tacit. Annal. 13, 31. it. Baymann. de Vestigal. cap. 10.*
- VICESIMARIUS, 27, 10. aurum vicesimarium. *e vicefimis manumissionum, quæ olim auro solvebantur.*
- VICINALIS, 21, 26. ingens coacta vis navium est lintriumque temere ad vicinalem usum paratarum.
- VICIS regiæ sacra, 1, 20. *i. q. muneris.*
cogor vestram omnium vicem unus consulere, 25, 38.
quum tuam vicem functus officio sit, 1, 9.
insigne regum in orbem suam cujusque vicem iret, 3, 36.
quum simplicitatem juvenis incauti—assentando indignandoque et ipse vicem ejus, captaret, 40, 23. *i. e. miseriam, injurias acceptas.*
suam jam vicem magis anxios, quam ejus etc. 8, 35. *ita et sollicitus vicem et similiter alia dicuntur. Sed codices testante Drakenborchio tibi omnes habent vice. Sic 1, 25. exanimis vice unius.*
commoti Patres vice fortunarum humanarum, 7, 31.—transmarinæ quoque res quadam vice pensatæ, 26, 37.

VICTIMA, 10, 7. si—capite velato victimam cædat: *de pontifice dictum: vide B. Patrum ad Sueton. Tiber. cap. 25.*

VICTOR maritus comiter invitat regios juvenes, 1, 57. *eleganter; antecedunt enim hæc: muliebris certaminis laus pene. Lucretiani fuit.*

victor cursu, 9, 16. *de Papirio.*—alienæ fortis victor belli, 9, 42.

Camillus in urbem triumphans rediit, trium simul bellorum victor, 6, 4.

VICTORIA parata, 5, 6.—matura, 27, 45.—incruenta, 4, 17.

aut tempore longinqua aut præceps periculo victoria, 9, 24.

—quantam de Samnitibus nemo—pepererat, 10, 38.

ut in eo tam lentæ spei victoriam expectaret, 6, 8. *de obsidionis felici eventu. cf. 5, 6.*

modo trigeminæ victoriæ triplicem triumphum—egistis, 6, 7. *i. e. de victoria.*

victoria certaminis, 2, 60.—ex collega victoria, 2, 44.—victoria animo est, 29, 36.

nihil a victoria cessare, 34, 16. *h. e. ea uti, eam persequi.*

in aliena victoria suam prædam faciunt, 32, 14.

veram certe victoriam ejus rei (*qui vir optimus in civitate esset*)

sibi quisque mallet, quam etc. 29, 14.

VICTORIATUS *scil.* nummus, 41, 13.

VICULUS, 21, 33. viculos circumjectos capit.

VICUS, 10, 11. quum passim non villæ solum, sed frequentes quoque vici, incendiis fumarent. *cf. 2, 62.*

tribus maritimis Patavinorum vicis colentibus eam oram, 10, 2.

congiï olei in vicos singulos dati, 25, 2. *aut numerus congiiorum omissus, aut viros cum Perizonio legendum videtur.*

VIDELICET, 9, 4. imbellis videlicet atque inermis multitudo? *i. q. scilicet, ironice dictum. cf. cap. 17. it. 21, 63.*

VIDERE, 3, 50. quanto visa, quam audita, indigniora potuerint videri.

id ubi vidit, 28, 19. *i. e. sensit.*—vide ne, *ibid. cap. 44. pro ve-reor ne.*

si extis eadem, quæ somno visa fuerant, portenderentur, 8, 6.

ut sentias, quam vile corpus sit iis, qui magnam gloriam vident, 2, 12. *i. q. spectant, appetunt. cf. 3, 68. it. 6, 24.*

si quid dii vateque eorum in futurum vident, 6, 12.

hoc quam vobis tutum aut honestum sit, vos videritis, 42, 13.—de his videris, 2, 40. *i. e. prospicias his.*

mitteretque cum imperio, quem ipsi videretur, 23, 34.—legiones, quas videretur, ei darent, 33, 26. *vid. supra in v. qui.*

VIGERE, 6, 22. vegetum ingenium in vivido pectore vigeat.

Hannibalem ad unum modo istum vigentem, velut aculeo emissio, torpere. 23, 42.

canticum egisse aliquanto magis vigente motu, 7, 2.

viget quæstio per clara nomina reorum, 9, 26.

- VIGILÆ**, 9, 24. diurnæ stationes ac nocturnæ vigiliæ.
- VIGOR**, 7, 4. si quid in eo (*ingenio*) exiguum naturalis vigoris sit, id extinguere vita agresti et rustico cultu, inter pecudes habendo.
eundem vigorem in vultu, vimque in oculis, habitum oris lineamentaque intueri, 21, 4.
- VILIS**, 22, 60. si tanta clades vilem vitam non fecit, nulla faciet.
—capita vilissima, 24, 5. *cf.* 25, 6.
- VILLA**, 33, 24. Macedones deducti extra urbem in villam publicam, ibique iis locus et lautia præbita. *Fuit ædificium publicum suburbanum, unde villa dicitur, in campo Martio.*
quum tectum villæ, qui ad id missi erant, intrassent, 7, 39. *vid.* vicus.
- VINCERE**, 9, 18. Populus Rom. etsi nullo bello, multis tamen præliis victus.—etiam si pugnando acie vicisset, 44, 39.
nec ab Hannibale, sed ab imperatore suo victos esse, 26, 2.
i. e. corrupta et neglecta disciplina.
morte sola vinci, 7, 33.—loco vincere, 9, 9.—loco victo, 10, 43.
vincunt regendi spem elephanti, 27, 49. *i. e. nulla amplius spes est eos regendi.*
vincere eventu comitiorum, 4, 56.—victum ingens vinculum fidei, 8, 28.—lex victa, 34, 3.
hæc sententia vicit, 37, 19.—vicit ea pars senatus, 42, 47.
victi ira vetuere reddi etc. 2, 5.—victi necessitate legatos mittunt, 9, 4.—verecundia victus, *ibid.* cap. 29.
unus—Perolla vinci potuit, 23, 8. *i. e. moveri, potuit ei persuaderi.*
- VINCIRE**, 5, 44. nisi victos somno—trucidandos tradidero. *Sunt, qui victos legi malint.* *cf.* 9, 30.
- VINCULUM** fatis validum legis, 10, 9.
hoc tractus vinculo (*accusatione*) quum redisset, 42, 22.
vinculumque ingens immodicæ cupiditatis injectum est, 10, 13.—vincula necessitatesque fortuna circumdedit, 21, 43.
vinculis fugæ obstricti stabant, 10, 41.
continendis in fide sociis maximum vinculum, 21, 52.
- VINDEX** injuriæ, 3, 46. *h. l. non ultorem significat (necdum enim facta erat injuria) sed defensorem ejus, cui imminebat.* *cf.* 21, 52.
vindex libertatis vox, 3, 56.—vindices majestatis imperii, 28, 28.
vindex populationis, 3, 66.—prædarum, 9, 36.—periculi, 10, 5. *i. e. qui opem fert in periculo.*
- VINDICARE** conjurationes, 39, 41. *cf.* 4, 13. *it.* 5, 51.
victoriæ majore parte ad se vindicata, 44, 14.—nec ad se sui belli vindicarent decus, 9, 43. *cf.* 3, 20.
a societate pacis—inhonestæ sese vindicaverunt, 6, 33.
quæ (loca) servitia Romana ab solitudine vindicant, 6, 12.
i. e. nisi servi ibi essent, solitudo foret.
ita vindicatur Virginia spondentibus propinquis, 3, 46. *h. e. relinquitur in domo paterna; nam vindicare est possessionem petere.*

VINDICIÆ ab libertate, 3, 56. *scil. in, vel potius, secundum servitutem.*

cedere vindiciis, 3, 45. *clarius cap. præced.* neque cederet secundum libertatem postulantibus vindicias. *i. e. puellam pro libera declarantibus, ejusque libertatem agnoscere volentibus.*

VINDICTA pro vindiciis, 26, 15. petatur a virtute invisæ hujus vitæ vindicta.

in ipsa vindicta libertatis perituram, 34, 49.—mors una vindicta est, 40, 4.

vindicta liberatus: quidam vindictæ quoque nomen tractum ab illo (*Vindicio*) putant, 2, 5.

VINOSUS, 41, 4. Istorum pauci, qui modice vinosi erant, memores fuerunt fugæ. *i. e. non nimis inebriati.*

VINUM, 40, 7. festo die invitatio benigna et hilaritas juvenalis utrosque in vinum traxit.—per vinum—paullisper vociferatus, *ibid. i. e. quia, ut bene potus, paullisper etc.*

VIOLARE, 1, 9. violati (*violatum*) hospitii fœdus accusare.

ne hospitali cæde dextram violet, 25, 18. *i. q. polluat.* corpus violatum, 1, 58. *de supra.*

spes pacis violata, 30, 25.—gentium jus ab legatis nostris violatum quum vindicari deberet, eadem negligentia eorum prætermisum, 5, 51.

violaturosque denunciant sacrosanctam potestatem, 4, 3.—neu potestas tribunicia, inviolata ipsa, violet intercessione sua Romanum imperium, 8, 34.

VIOLATIO, 36, 20. haud secus, quam in pacato agro, sine violatione ullius rei, processit.

contactis ea violatione templi furorem objecit, 29, 8.

VIOLATOR, 29, 18. a violatoribus gravia piacula exegit.

VIOLENTER dicere in aliquem, 32, 34.—quia sollempnia ludorum, quos intermitteri nefas est, violenter diremisset, 5, 1.

VIOLENTUS, 1, 46. ne duo violenta ingenia matrimonio jungerentur.

violenti censores, 9, 34.—obstupescens tam violento (*Popillii, legati*) imperio, 45, 12.

VIR, 38, 17. viri Martis. (*Romani.*)

ni vir unus fuisset Horatius Cocles, 2, 10.—mirandoque, ubi illi viri essent, qui secum—cepissent, 5, 43.—si viri arma illa habuissent, 3, 67.

prima eorum prælia plus quam virorum, postrema minus quam seminarum esse, 10, 28.

cum mille ducentis viris, 9, 27. *pro militibus, sed fortibus; atque etiam appellantur paullo post fortes viri.*

omnem ripam equites virique obtinentes, 21, 27.—equis virisque—immensum obtinentes loci, 5, 37.

quum vir virum legisset, 9, 39.

VIRIDIS, 29, 1. novas (*naves*) Panormi subducit, quia ex viridi materia raptim factæ erant, ut in sicco hibernarent.

VIRILIS, 26, 47. virile secus.

Illius (*Camilli*) gloriæ pars virilis apud omnes milites sit, qui

simul vicerint, 6, 11.—virilis patientia, 5, 6.—pars virilis, *vid. Præfat. it.* 10, 8.

VIRTUS, 21, 41. vis virtusque. *vid. in voc. sf.*

virtus navium, 37, 24. *vid. robur.*

iratus virtuti alienæ felicitatique, 8, 31. *de duce bellico. vid. enitere.*

VIS, 7, 31. quandoquidem nostra tueri adversus vim atque injuriam justa vi non vultis, vestra certe defendetis.

vis imperii erat in Papirio, 9, 16.

ut vis a censoribus nullius auctoritate—deterreci quiverit, 4, 24.

qui omnes Italiæ populos vi aut voluntate in deditionem acceperunt, 29, 3.—aut vi, aut metu, aut voluntate, 32, 21. *vid. graffari.*

omnes undique annisi ad restituendam pugnam, duces, milites, peditum equitumque vis, 10, 36.

cujus populi vis atque virtus non obruta sit Cannensi clade, 25, 38.—non vi aut virtute, sed prodicione ac furto, 26, 39.—vis virtusque, 21, 41.

uti populo Rom. Quiritium vim victoriamque prosperetis, 8, 9.

tum, jam denrum hominumque victa vi, funduntur linteatæ cohortes, 10, 41.—vis in oculis, 21, 4.—virium vi, 9, 16.

nec vi nec munimento capi poterat, 10, 9.—bis castra vi cepistis, 7, 40. *cf.* 6, 3. 9, 2. 23, 39.

mollitiaque sua, quam vi hostium victos esse, 7, 32.—si qua externa vis ingruat etc. *ibid. cap.* 25.

utrum recto itinere per castra hostium vim facere conaretur, 32, 9.—vi viam faciunt, 4, 38.

segetem magna vis hominum—fudere in Tiberim, 2, 5.—magna vis hominum conscripta Romæ erat, 22, 11.

pecoris vim ingentem in saltum avium compulsum esse, 9, 31.

vim ac jus magistratui demere, 26, 12.—hodieque usurpatur idem jus, vi adempta, 1, 17.—sine tribunicie potestatis terrificius inventam esse aliam vim majorem ad cuercendos magistratus, 5, 9. *int. dictaturam.*

tantum virium aut roboris, 21, 1. *cf.* 9, 16. *it.* 21, 55. 22, 40.

in flore virium se credens esse, 42, 15.

major usu armorum et astu facile stolidas vires minoris superavit, 28, 21.

ferox ea parte virium, 21, 54. *i. e. equitatu.*

dum urbis vires inspiceret, 24, 40.

VISCERA Italiæ, 32, 21.—Græciæ, 33, 44. *cf.* 34, 41.

bellum arcessitum in Italiam ab nobilibus, mansurumque in visceribus reipublicæ, si plures Fabios imperatores haberet, 22, 38. *i. e. diuturnum fore.*

tum se, haud secus, quam viscera secantem sua etc. 28, 32.

VISCERATIO data a M. Flavio in funcre matris, 8, 22.

- VISERE**, 1, 31. missis ad id visendum prodigium.—præda ut videretur exposita, 45, 33.
 ex muris visite agros vestros, 3, 68.
 visenda urbe magnam partem diei consumsit, 23, 7.
 ad res Græciæ Macedoniæque visendas, 40, 2. *cf.* 29, 12. *it.* 42, 42.
VISUM, 1, 20. missa fulminibus aliove quo viso prodigia. *i. e.* *specie oblata divinitus, vel visa, ut Livius loquitur*, 2, 55. *Ceterum Drakenborch. edidit visu.*
 errantis in alienos foetus naturæ visa, 31, 12. *i. e. prodigia.*
VISUS, 8, 9. conspectus ab utraque acie aliquanto augustior humano visu.
 domestico exterritus visu, 1, 56. *cf.* 7, 26. *it.* 21, 23.
VITALIS, 6, 40. ut si quis ei, quem urgeat fames, venenum ponat pro cibo; et aut abstinere eo, quod vitale sit, jubeat, aut mortiferum vitali admisceat.
VITIARE, 3, 55. quæ (*senatusconsulta*) antea arbitrio consulum supprimebantur vitiabanturque. *cf.* 40, 55.
VITIUM, 4, 7. perinde ac vitio creati.—quod parum recte tabernaculum cepisset.
 vitio diem dictam, 45, 12.
VIVERE, 39, 40. vivit immo vigetque eloquentia ejus, sacrata scriptis omnis generis.
 quam indignos ducerent, qui una secum urbe intra eadem mœnia viveretis, 4, 3.
VIVIDUS, 2, 48. evanescere vividum quondam illud Kæsonis ingenium. *cf.* 6, 22.
VIVUS, 43, 7. quom sibi nihil vivi reliquum, præterquam linguam, ad deplorandas patriæ suæ calamitates, præfatus esset.
 ad vivum imaque cornuum (*calor*) adveniens, 22, 17.
VIXDUM inchoatis rebus, 32, 28. *vide Drakenborch. ad h. l.*
ULCISCI, 2, 17. consules, magis ob iras graviter ultas, quam ob magnitudinem perfecti belli, triumpharunt.
ULLUS, 2, 59. nemo ullius, nisi sugæ, memor.—nusquam ullis futuris nobis, 7, 30.
ULTERIOR pars urbis, 34, 20. *i. e. remotior; etenim nullo flumine dirimebatur, sed erat in longitudinem valde porrecta.*
ULTERIUS, 3, 30. domi seditiones iidem tribuni, eadem lex faciebat, ulteriusque ventum foret etc.
ULTIMUM, 1, 29. nunc errabundi domos suas, ultimum illud visuri etc.
 ultimum de cœlo, quod comitia turbaret, intervenit, 40, 42.
ULTIMUS, 44, 20. quinquatribus ultimis. *i. e. ultimo die quinquatruum.*
 ultima crudelitas, 42, 8.—ultimum supplicium, 9, 16.—certamen ultimum, 7, 37. *i. e. in quo ultima spes est.*
 ab ultima spe dimicare, 10, 31. *h. e. exigua et ad desperandum vicina.*—ultimam spem furto insidiarum tentantem, 9, 31. *cf.* 23, 14.

necessitate, quæ ultimum ac maximum telum est, superiores
 ellis, 4, 28.

ab ultimis Orientis terminis, 35, 48.—ab ultimi Orientis par-
 tibus, 37, 58.—ab oceano terrarumque ultimis oris, 5, 37. *i. q.*
remotissimis.—ultimis partibus regni, 40, 42.

rem ad ultimum seditionis erupturam, 2, 45. *cf.* 3, 25.

ad ultimum dimicationis rati rem venturam, 2, 56. *qua bel-*
lum decerneretur, exitum haberet. *cf.* 8, 29.

ab ultimis deinde subsidis cietur miles; adeoque ad ultimum
 laboris ac periculi ventum est, 9, 39.

descendere ad ultimum auxilium, 23, 14.

ne se ad ultimum perditum irent, 26, 27.

ULTIO iræ hæc, et non occasio cupiditatis explendæ, 7, 30.

ULTRA, 4, 2. negabant—ultra ferri posse. *cf.* 24, 16. *it.* 42, 23.

quo ultra iram—excessuram fuisse, quam ut verberaret, 8, 33.

—non ultra sævisse, quam ut etc. *ibid.*

etsi nihil ultra malorum est—quam quod passi sumus, 28, 39.

ad quem nuncium nihil ultra motus præfectus Rom. quanti
 ut etc. 25, 9.

ULTRO, *insuper, præterea*, 1, 5. ultro accusantes, *vel potius h. l. ipsi*
quum latrones essent, tamen Remum, tamquam latronem accusabant.
cf. 3, 11. *et* 62. *it.* 4, 27. 10, 17. *ubi manifeste pro insuper dictum*
est.

ultro honorem habere, 5, 37.—Galli ultro vim facere conati
 pellebantur, 21, 28.

ultro inferendo bello averterent ab Italia hostem, 23, 38.

offerendum ultro rati, quod amissuri erant, 1, 17.

in omnia ultro suam offerens operam, 40, 23.

oratione ultro citroque habita, 9, 45.

ULTROTRIBUTA, 43, 16. publica vestigalia aut ultrotributa.—
 et vestigalia summus pretiis, ultrotributa infimis locaverunt,
 39, 44.

ULULATUS cantusque dissoni (*Gallorum*), 5, 39.

ULULARE, 43, 10. ululantes mulieres cum crepitu undique æris.

UMBILICUS, 41, 23. ut repente in medio umbilico Græciæ con-
 spiceretur, Delphos ascendit. *cf.* 38, 48. Delphos umbilicum
 orbis terrarum.

umbilicum Græciæ incolere, 35, 18. *cf.* 37, 54.

UMBO, 9, 41. umbonibus incussaue ala sternuntur hostes.—ala
 deinde et umbonibus pulsantes, 30, 34. *Sic et Curtius* 3, 10.
 aciem umbonibus posse propelli.

UMBERA, 3, 25. quercus ingens arbor prætorio immincebat, cujus
 umbra epaca sedes erat.

quod sub umbra Romanæ amicitiae latebant, 34, 9.—sub um-
 bra auxilii vestri latere volunt, 32, 21. *i. e. tutela.* *cf.* 4, 42. *it.*
 38, 51.—umbra fœderis, 8, 4.

UMQUAM, 32, 5. si quando umquam ante alias. *vid. supra in v.*
adverbia.

quantus non umquam antea exercitus ad Sutrium venit,
 9, 37.

- non nocte, non die umquam cessaverant ab opere, 21, 11.
- UNANIMITAS, 40, 8. Eumenem Attalumque fratres, a quam exiguis rebus, prope ut puderet regii nominis, mihi, Antiocho, et cuilibet regum hujus ætatis, nulla re magis, quam fraterna unanimitate, regnum æquasse.
- UNDE, 1, 24. ibi imperium fore, unde victoria fuerit. *i. e. a qua parte victoria fletur.*
 majora castra, unde antea cessatum fuerat, 5, 13.
 unde pugnabat, stantem—averterunt, 25, 15.
 unde deditio facta est, 31, 46. *ab arce.*
- UNDIQUE, 2, 45. totis castris undique ad consules curritur.
 undique ex omnibus populis auxilium obsecris ferretur, 8, 13.
- UNICE, 3, 35. donec collegæ quique, qui unice illi dediti fuerant ad id tempus, coniecere in eum oculos, mirantes, quid sibi vellet.
- UNICUS consul, 2, 58.—imperator, 6, 22.—dux, 8, 31.—spectator cœli siderumque, 24, 34. *cf.* 4, 57. 8, 32. 9, 15.
 quum ipsi se homines in regis, velut unici exempli, mores formarent, 1, 21.
 Tullii—uxorem—ob unicam nobilitatem ab regina Romana prohibitam serunt servitio etc. 1, 37.
 unica comitas, 23, 42.—concordia, 3, 33.
 unicum relictum amicum, 45, 6.
- UNIVERSUS eventus belli, 32, 5. *i. q. universi belli eventus.*
 universo periculo summa rerum committebatur, 22, 12.
 dimicatio universæ rei, 1, 38. *vid.* dimicatio.
 ut prope ferum auxilium, jam pene circumventis; ita universa (*universis*) requies data est, 10, 5.
- UNUS quisquam, 3, 55. *h. l. præ ceteris: alibi eleganter abundat.*
 —nec quisquam alterius gentis unus etc. 28, 37.
 unus Quintium quilibet, 6, 40.—unus quilibet, 42, 42.—quilibet unus ex iis, quos nominavi, 9, 17.
 ut nemo unus externus magis enixe adjuverit rem Romanam, 28, 35.
 ut uno die in omnes perveniretur, 45, 34. *pro uno eodemque.* *cf.* 9, 17.
 ut omnia unus Gabjis posset, 1, 54. *cf.* 2, 33. *it.* 3, 11.
 unus ille vir ipse consul rempublicam sustinuit, 2, 43. *cf. cap.* 61.
 uni viro Messio fortuna hostium innititur, 4, 28.
 nisi unus homo Syracusis ea tempestate fuisset. Archimedes is erat, unicus spectator etc. 24, 34.
 uno plus Etruscorum cecidisse in acie, 2, 7.
- VOCARE, 10, 29. rapere ad se ac vocare Decium devotam (*Gal-lorum*) secum aciem.
 Umbros ad defectionem vocari, 10, 21.
 quum hinc Ætoli haud dubie hostes vocarent ad bellum, 34, 3. *i. e. belli gerendi necessitatem afferrent.*
 quo clamor, quo subita res vocasset, 26, 44. *i. e. ire jussisset.*

servos ad libertatem Herdonius ex Capitolio vocabat, 3, 15.
i. e. ad eam sibi vindicandam provocabat, hortabatur.

in partem prædæ suæ vocatos deos, 5, 21. *pro partem ejus diis oblatam.*

Callium in agros plebem vocantem, 6, 17.

in comune honores vocare, 6, 40. *i. q. communicare honores cum plebe. cf. 7, 22.*

tribuni pl. vocaverunt plebem, quæ ita scivit, 25, 4. *i. e. advocarunt, in concione acciverunt. cf. 22, 7. quamquam illo in loco vulg. habet rogaverunt.*

VOCIFERARI *pass.* 24, 21. primo tumultuatum—fuerat, vociferatumque ferociter etc.

VOLENS propitius, 24, 21. *de Jove.*

VOLITARE, 28, 44. quum victor tota Italia volitaret Hannibal.
 ipse medius inter tribunicios—in foro volitare, 3, 35.

VOLVERE, 21, 31. saxa glareosa volvens: *de flumine.*

volvens errorem per sinus flexusque tortuosi amnis, 27, 47.
i. e. progrediens juxta ripam per easdem ambages, quas flumen faciebat.

ut idem in singulos annos orbis volveretur, 3, 10.

volvere orbem, 4, 28. *aliud est, quam colligere orbem, 2, 50. hoc pugnantium est, fronte in omnes partes facta; illud converter aciem, ut terga dentur hosti, uti patet ex seqq.*

quos (equites) ubi nequidquam tumultuantes in spatio exiguo
 volvere turmas vidit, 7, 33.

volvere inanium rerum inanes cogitationes, 6, 28.

bellum cogitatum in animo volvens, 42, 5.

VOLUNTARIJ, 9, 42. delectu an voluntarii pro Samnitibus adversus Romanos bellassent. *cf. 3, 57. ubi et veterani dicuntur. vid. imprimis 42, 34.*

VOLUNTAS, 3, 69. paucis cohortibus veterum militum voluntate sequentibus.—si non voluntate mansimus in Capitolio,
 5, 52.—qui omnes Italiæ populos vi aut voluntate in deditio-

nem acceperant, 29, 3. *cf. cap. 38. it. 42, 32.*
 voluntate sua facere, 39, 37.—summam ad id suam voluntatem esse, 29, 5.

summa optimatum voluntate, 10, 18.—sciscitatus consulis voluntatem, 7, 26.

VOLUPTAS, 36, 11. voluptates vinum sequentes.

venandi studium ac voluptas homines per nives ac pruinas in montes silvasque rapit, 5, 6.

VOLUTARE animum cogitationibus, 9, 17. *haud dubie per elegantissimam hypallagen dictum.*

volutantibus res inter se pugnantes, 32, 20.—has condiciones quamquam ipse volutaverat in secreto cum amicis, 34, 36.

in levi tantum glacie tabidaque nive volutabantur, 21, 36.

VOMICA, 25, 12. hostem, Romani, si expellere vultis, vomicaunque, quæ gentium venit longe etc.

VORTEX, 23, 19. transverso vortice dolia impulit ad ripam.

ut fugientem navem videres retro vortice intortam victoribus illatam, 28, 30.

VOTUM, 21, 63. sollemnem votorum nuncupationem fugisse. *cf.* 10, 7.

voti damnata respublica, 10, 37.

VOVERE, 40, 34. qui ipse eam ædem voverat, quo die cum rege Antiocho ad Thermopylas depugnasset. *Indicare videtur votum factum post victoriam, ut infra cap. 40.*

VOX ex eo missa ore, 3, 56.—extra ea cave vocem mittas, 8, 32. *cf. cap. 33.*

ex infimo specu vocem redditam ferunt, 1, 5.—alio ratus spectare Pythicam vocem, *ibid. cf. 1, 31. it. 30, 12.*

vocem audisse, quæ juberet, 5, 32.—quid eam vocem animorum non plebi Rom. sed Volsis etc. allaturam? 4, 2.—pleni adhortantium vocibus, 1, 25.—his vocibus instincti milites, 9, 40.

• Icilius vox tota tribunicia potestatis ac provocationis ad populum creptæ—erat, 3, 48.

vocibus alienis id modo, quod domi præceptum erat, intercessionem suæ prætendebant, 6, 36. *i. e. verbis aliorum, quæ ab aliis edocti erant.*

URBANUS, 9, 42. urbanis artibus opes augere.—nec in curia adeptus erat—opes urbanas, *ibid. cap. 46.*

• URBS, 8, 29. dilaberentur in oppida, situ urbium mœnibusque se defensuri. *Contra 31, 27. multum differre urbem ab oppido, satis perspicitur: Ilion, nomen propter alteram in Asia urbem, quam oppidum, notius, vi capitur.*

foedus inter Romam Laviniumque urbes renovatum est, 1, 14. *pro civitates. cf. 4, 3.*

urbs trunca, sine senatu, sine plebe etc. 31, 29.

velut ab stirpibus lætius feraciusque renatæ urbis, 6, 1.

Agassiam urbem, tradentibus sese ipsis, 44, 7.

urbibus arceri Antiochum; quæ Seleucus—parta reliquerit, 34, 58.

URERE, 10, 11. urendis testis. *cf. 28, 32.*

an tuos (*finis*) uri, excindi videas? 28, 44.—uri sua popularique passus, 3, 3.

jam pigritia singulos sepeliendi promiscue acervatos cumulos hominum urebant, bustorumque inde Gallicorum nomine insignem locum fecere, 5, 48.

quum diu Sicilia Punico bello ureretur, 28, 43.

quos tyrannus—finitimo bello urebat, 27, 29.

tamquam non intestino et hærente in ipsis visceribus uramur bello, 32, 21.

hæc eos in Etruria jactantes molientesque bellum domi Romanum urebat, 10, 17.

dies noctesque assiduo labore urente, 36, 23.

pestilentia urens simul urbem atque agros, 10, 47.

quod invidiam urit, 40, 15. *i. q. auget, irritat.*

quum aculeus sagittæ aut glandis, abditæ introrsus tenui vulnere in speciem urit, et scrutantes, quæ vellant, telum non sequitur, 38, 21.

• URGERE aciem, 4, 37.—scutis, *ibid.*—opere, vigiliis, vulneribus, quæ semper eisdem urgebant, 6, 3.

quum multis urgerentur rebus, 36, 23.

urgentibus Romanam urbem fatis, 5, 36.

ea suspicio crimen urgebat, 34, 62. *paullo ante*: onerare crimina suspicionibus.

USQUE aliterius initium, 44, 5. *pro usque ad*.

usque in adventum ejus, 32, 32.

longius usque a navibus procedunt, 10, 2.

USUCAPERE, 22, 44. quod Hannibal velut usocepisset Italiam.
i. e. longa possessione suam fecisset.

USURA, 9, 9. hic in comitio virgis caesos (*dedetis*), hanc jam ut intercalatae poenae usuram habeant.

USURPARE, 24, 22. saepe usurpata Dionysii vox.

usurpare libertatem et creare magistratus, 5, 2. *cf.* 4, 3. et si appellationis vobis usurpatis jus, 42, 34. *de militibus vacationem postulaturis.*

USURPATIO, 41, 23. Delphos ascendit: hæc usurpatio itineris insoliti quo vobis spectare videtur?

USUS, 1, 46. quamquam jam usu haud dubium regnum possederat.

quia et urbi multitudinem, ubi usus non esset, oneri rebatur esse, 1, 56.

reduceretque naves, quibus consuli usus non esset, 30, 41.

admoncbat enim desiderium usus, 6, 4. *i. q. novorum ædificiorum, et vitæ commoditatum.*

quæ helli usus possunt, 26, 43.—qua quemque suorum usum causæ ferrent, 6, 25. *i. e. necessitates.*

UT quod bellum—ut id etc. 42, 28. *Vid. Gronov. ad 28, 9. ἀσυνδίκως repetitum*, 4, 4. ut hominum, ut civium numero simus. *Vid. ibi Drakenb.*

ut ego non dicam, 5, 53.—ut alia vetustate obsolevisent, 21, 52.—ut omnis coleretur, 28, 12. *pro licet, quamvis.*

læti, ut ad regem diu desideratum, concessere, 30, 11.—ut ubi nulla esset statio, 41, 2. *i. q. quippe, utpote etc. cf.* 8, 30.

sine ulla sede vagi dimicassemus, ut quo victores nos recipere-mus, 44, 39. *Sensus est: dicite quæso, quo nos victores recepissimus, si sine ulla sede vagi dimicassemus.*

ut subinde, ut (*prout*) quæque res nova decreta esset, exploratam perferrent, 10, 27.

victamine ut quisquam victrici patriæ præferret? 5, 24. *indicat vehementiam interrogationis. cf.* 4, 2. *it.* 9, 11.

factum senatusconsultum, ut decemviri se—abdicarent, 3, 54. *scil. quo decretum erat, ut etc. vid. Drakenb. ad 1, 17. Interdum illud ut omittitur, non mutata constructione; quemadmodum et alias fieri consuevit.*—actum cum tribunis est ad populum ferrent, 8, 23. primo vere edico, aditis, 21, 21.

eo accedebat, ut in caritate civium nihil spei reponenti metu regnum tutandum esset, 1, 49. *pro quod etc. Nisi potius pro—tutandum esse. cf.* 5, 55.

ut quando aqua Albana abundasset, 5, 15. *pro si quando. cf.* 7, 33.

agitatum etiam in consilio est. ut, si quando—tunc uti disci-

plina militaris ad priscos redigeretur mores, 8, 6. *cf.* 3, 64. *ubi quidem* uti *præcedit*.

ut extrema resoluta erant, 21, 47. *pro simulac.*

mecum, ut voles, reverteris in gratiam, 8, 35. *cf.* *Cic. Philipp.* 2, 46.

UTCUMQUE aut locus opportunitatem daret, aut etc. 21, 35.—quæ dubiis in rebus utcumque tolerata essent, 29, 15.

utcumque erit, *Præfat.*—utcumque animadversa aut existimata erunt, *ibid.*—utcumque (*multitudo*) adfecta erat, 9, 39.—utcumque est, 42, 40.

UTERLIBET, 10, 24. eos consules esse, quorum utrolibet duce bellum Etruscum geri recte possit.

UTENSILIA, 3, 42. exutus omnibus utensilibus miles.

quæque una secum dediderunt, agrum urbemque, divina humanaque, utensiliaque, sive quid aliud dediderunt, 26, 33.

UTIQUE, 2, 5. in utramque partem nobile exemplum. *scil. tam nocentum poenâ, quam indicum.*

Ætolorum utræque manus Heracleam sese incluserunt, 36, 16.

UTI, 9, 41. quod uti ea (*pace*) quum daretur, noluisse.

os specus, per quod oraculo utentes sciscitatum Deos descendunt, 45, 27.

neminem curuli honore usum, 34, 44.

filioque hoc ipso in fervilia ejus artis ministeria usum, 22, 25.

UTI in precum formulis simpliciter ponitur, intellecto precor, 1, 18.

UTILIS, 9, 2. ubi—expedire quosdam utilia operi—cernebant. *i. e. instrumenta ad muniendi negotium necessaria.*

UTILITER, 28, 19. in eos populos—quum dubiæ Hispaniæ essent, merito magis, quam utiliter sævitum foret.

UTIQUE quæ ad Peninum ferunt, obsepta fuissent Hannibali, 21, 38. *i. e. ea certe loca. cf.* 3, 65. 6, 37. 21, 29. 22, 7.

UTRIMQUE, 2, 13. constat utrimque fides. *i. e. ab utraque parte servatur.*

UTROQUE, 1, 24. auctores utroque trahunt.—utroque coloniæ missæ, 1, 11.

UTROBIQUE, 6, 30. ab ducihus utrobique proditiæ temeritate atque incititia res.

VULGARE, 2, 29. rem non vulgare. *i. e. non promiscue ad omnes pertinere velle.*

munus vulgatum a civibus isse in socios, 2, 41.

consulatum vulgari viderent, 10, 6.—vulgari cum infimis, 4, 1.

alia vulgata miracula erant, 24, 10.—quæ vulgata sermonibus erant, 29, 21.

vulgatur doni laus, 1, 10. *explicandum de multitudine compotum ejus.*

contagio ipsa vulgabat morbos, 3, 6.

ex vulgato corpore genitum, 39, 53. *i. q. ex prostibulo.*

ut ferarum prope ritu vulgantur concubitus plebis Patrumque,

4, 2.

VULGO pontifices, augures, sacrificuli reges creentur, 6, 41. *i. q. promiscue. cf.* 5, 8.

VULGUS, 24, 32. apud vulgum.—milite in vulgus (*gregario*) læto ferocia ducis, 22, 3. *cf.* 7, 19. *ubi* vulgus *delectis nobilissimisque captivis opponitur.*

vulgi turbatores, 4, 2.—opificum vulgus et sellularii, 8, 20.

VULNERARE, 34, 7. virorum hoc animos vulnerare posset. *i. e. commovere.*

vulneratæ naves, 37, 30.—multis ictibus vulnerata navis, *ibid. cap. 24.*

VULNUS, 9, 35. agmine—vexato vulneribus. *Vid.* deligare, *it. strictus.*

vulnera, nisi tacta tractataque, sanari non possunt, 28, 27.

non vulnus super vulnus, sed multiplex clades—nunciabantur, 22, 54.

VULTUS indignitate rerum acrior, 9, 6.

vultum secundæ fortunæ gerere, 42, 62. *vid.* vigor.

vultum hostis ardore animi micantem ferre non potuit, 6, 13.

præsenti vultus demittere, tacite prætereuntem execrari, 2, 58.

Z.

ZONA, 33, 29. quia negotiandi ferme causa argentum in zonis habentes in comitatibus erant.

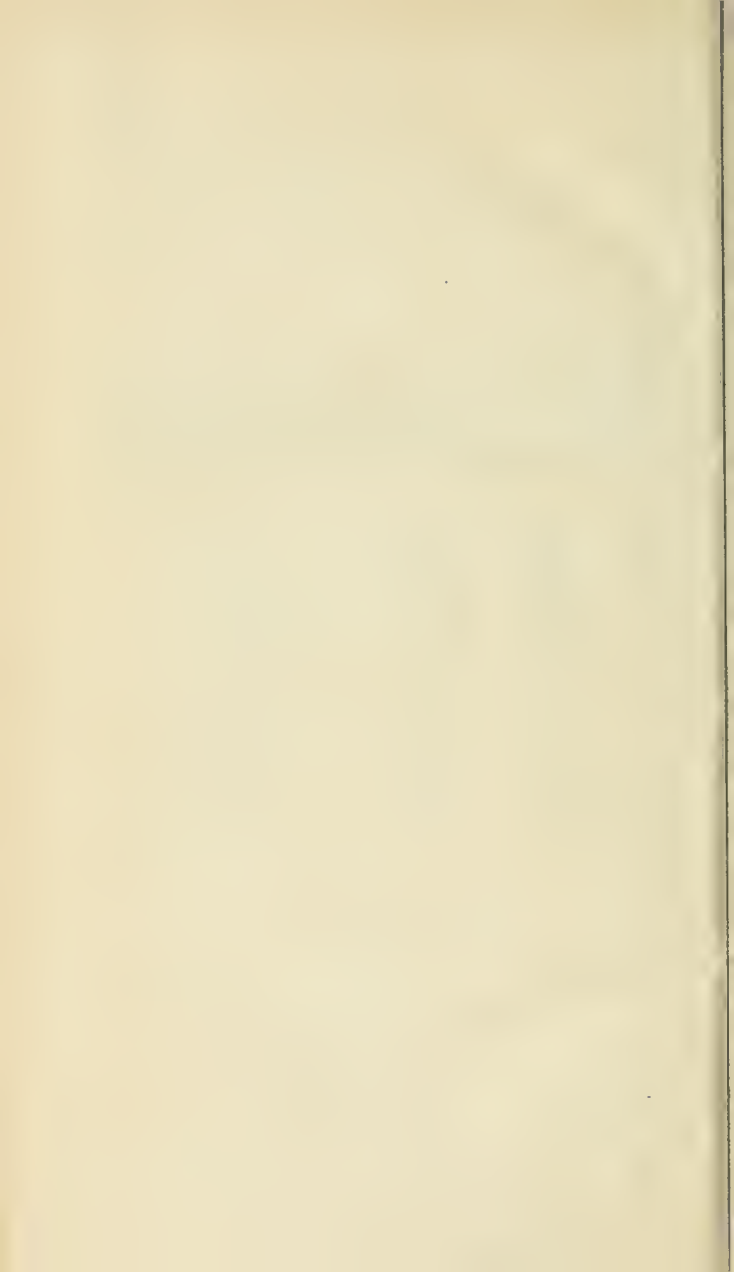

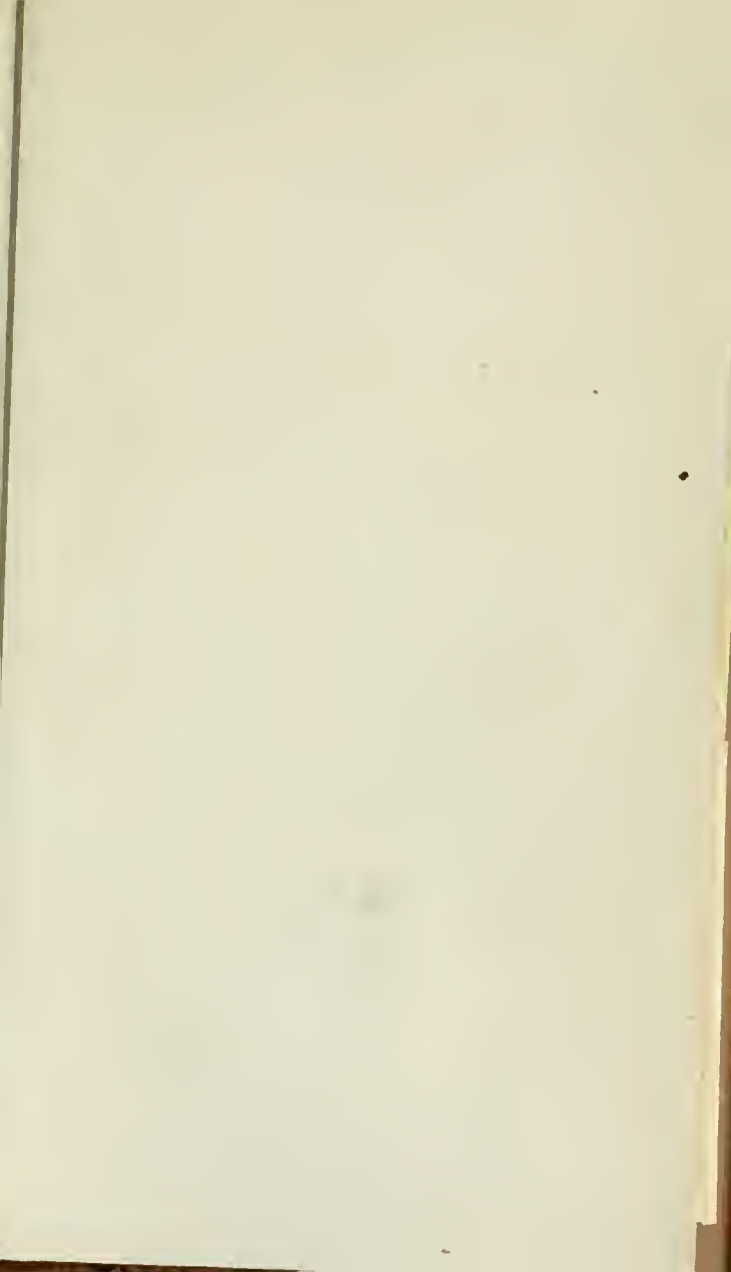
Monendus est Lector in hoc Glossario nonnullos locos (Asterisco sc. notatos) mendosa libri ac capitis designatione adhuc laborare: quia scilicet non statim facile erat sedes eorum in serie Historiarum indagando exquirere: quorum tamen bona pars, diligentiore examine habito, nunc ad sedes suas referri possunt, notis numerorum sequentem in modum emendatis.

V. ACTUS	<i>pro</i> 37, 27.*	<i>lege</i> 34, 27.
AD	3, 32.*	3, 31.
ADVERSUS	27, 2.*	9, 26.
ASSERERE	3, 18.*	34, 18.
CAUSSA	22, 6.*	22, 61.
CONSCIENTIA	18, 19.*	28, 19.
CONTROVERSUS	29, 31.*	29, 31.
DECEDERE	34, 16.*	35, 17.
DEVIUS	4, 19.*	41, 19.
DEUS	31, 10.*	31, 21.
DIVINATIO	26, 14.*	26, 20.
DUCERE	21, 41.*	21, 41.
EDERE	29, 54.*	29, 53.
LIBER	33, 3.*	33, 13.
POPULARIS	5, 17.*	2, 24.

F I N I S.

PA
6452
A2
1800
t.6

Livius, Titus
Historiarum quae
supersunt

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
